THE LONG GAME

"This is the sequel we've all been waiting for!"
—SARINA BOWEN, *USA TODAY* bestselling author of *Him*

USA TODAY Bestselling Author

RACHEL REID

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
- Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
- Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
- Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye'de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: **Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.**

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

🌸🍭☀️🦄🎃🎀🦋✨🌈💎🍀🖤💗💜🦜💫⚜️🧜‍♀️

Rachel Reid ve Carina Press'ten de temin edilebilir

Oyun Değiştiriciler Serisi

Oyunu Değiştirenler
Ateşli Rekabet Sert
Adam Ortak Hedef
Rol Model

The Long Game intihar ve depresyonla ilgili ifadeler ve açıklamalar içerir.

Uzun Oyun

Rachel Reid

Bu kitap Shane ve Ilya hayranları için.
Bunu mümkün kıldığınız için teşekkürler.

İçindekiler

Birinci Bölüm İkinci

Bölüm Üçüncü Bölüm

Dördüncü Bölüm

Beşinci Bölüm Altıncı

Bölüm Yedinci Bölüm

Sekizinci Bölüm

Dokuzuncu Bölüm

Onuncu Bölüm On

Birinci Bölüm On

İkinci Bölüm On

Üçüncü Bölüm On

Dördüncü Bölüm On

Beşinci Bölüm On

Altıncı Bölüm On

Yedinci Bölüm On

Sekizinci Bölüm On

Dokuzuncu Bölüm

Yirminci Bölüm Yirmi

Birinci Bölüm

Yirmi İkinci Bölüm Yirmi
Üçüncü Bölüm Yirmi
Dördüncü Bölüm Yirmi
Beşinci Bölüm Yirmi
Altıncı Bölüm Yirmi
Yedinci Bölüm Yirmi
Sekizinci Bölüm Yirmi
Dokuzuncu Bölüm
Otuzuncu Bölüm Otuz
Birinci Bölüm Otuz İkinci
Bölüm Otuz Üçüncü
Bölüm Otuz Dördüncü
Bölüm Otuz Beşinci
Bölüm Otuz Altıncı
Bölüm Otuz Yedinci
Bölüm Otuz Sekizinci
Bölüm Otuz Dokuzuncu
Bölüm Epilog
Teşekkürler Yazar
Hakkında
Cait Nary'nin *Season's Change* kitabından alıntı

Birinci Bölüm

Temmuz

Shane hayatında hiç bu kadar çok bir şeyi istemişti. Hedefi tam önündeydi ve hiçbir şey onu hedefine ulaşmaktan alıkoyamazdı.

"Hayal kurma, Hollander," diye boğuk bir ses arkasında duyuldu.

Shane göğsünün patlayacakmış gibi hissetti, ama pes etmeyi reddederek nefes nefese koşmaya devam etti. Patikada koşan spor ayakkabıların sesi ve Shane'in kalp atışları, arkasındaki kahkahaları neredeyse bastırıyordu. Shane, hemen önündeki patikanın çıkışına odaklanarak hepsini görmezden gelmeye çalıştı.

Aniden, Ilya terden sırılsıklam, tişörtünü yumruğunda sıkmış halde yanına geldi. Ilya ona göz kırptıktan sonra çizgi film karakteri gibi hızla yanından geçti. Shane hayal kırıklığıyla homurdandı ve yetişmeye çalıştı, ama Ilya'nın uzun bacakları ve insanüstü dayanıklılığı bunu imkansız hale getiriyordu.

Ilya patikanın sonuna ilk ulaşan oldu ve zafer işareti yaparak kollarını havaya kaldırdı. Sonra küçük otoparkın kenarındaki çimenlik alana yığıldı.

Shane, nefes nefese ve küfrederek ona doğru sendeledi. Nefes almanın acı verici olmaktan çıkmasını beklerken ellerini dizlerine koydu.

"Siktir," diye hırıltıyla konuştu, "sen."

Ilya sırt üstü yere yığıldı ve kahkahalarla titriyordu. Elinde tuttuğu ıslak gömlekle alnını sildi. "Neredeyse kazanmana izin verecektim."

"Yalancı."

"Manzara fena değildi. Arkadan. Neredeyse orada kalmaya değerdi."

Shane, erkek arkadaşının nasıl tam cümleler kurabildiğini anlamıyordu. "Kapa çeneni."

"O küçük şortları beğendim."

Shane güldü, ama sesi daha çok buhar makinesinin tıslaması gibiydi. "Teşekkürler."

Ilya dirseklerinin üzerine yaslanarak kendini yukarı çekti. Gözlerini kapattı, başını geriye eğdi ve hafifçe bir yandan diğer yana salladı. Saçları sırılsıklamdı, bukleler yüzüne ve boynuna yapışmıştı, göğsü terden parlıyordu. Her zaman boynunda taktığı haç omzuna düşmüştü.

Shane onun yanına diz çöktü. "Beni böyle geçebilmeni sevmiyorum. Bu mantıklı değil."

Ilya bir gözünü açtı. "Belki karbonhidrat yemelisin."

"*Sağlıklı* karbonhidratlar yiyorum."

"Hiçbir şey
yemiyorsun."

"*Sigara
içiyorsun*."

"Neredeyse hiç."

"*Dün gece* sigara içtin." "Nereden
biliyorsun?"

"Burnum var."

Ilya, Shane'in burnunun ucuna hafifçe vurdu. "Çok tatlı bir burun."

Shane ona sert bir bakış atmaya çalıştı, ama bunu sürdüremedi. Ilya ona öyle gülümserken bunu yapamadı. Bunun yerine, Ilya'nın haçını nazikçe düzelterek göğsünün ortasına yerleştirdi.

"Demek şortları beğendin, ha?" Bunlar, genellikle antrenmanlarda giydiği basketbol şortlarından daha kısa bir modeldi. Shane'in denediği yeni bir şeydi. Saçları da hiç olmadığı kadar uzundu. Playofflar sırasında saçlarını uzatmıştı ve Shane saçlarını kestirme zamanının geldiğini söylediğinde Ilya itiraz etmişti. Ancak Shane'in playoff sakalını tıraş etmesine izin vermişti.

Ilya, Shane'in uyluğuna sıkıca yapışan şortun bir bacağının kenarını izledi. "Eğer sertleşirsen, sikin bunu yırtıp geçer diye düşünüyorum."

Vay canına. Shane etrafına bakındı. Her tarafı kalın ağaçlarla çevrili otoparkta sadece onlar vardı, ama yine de halka açık bir yerdi. "Bunu burada denemeyelim."

Ilya, uyarı yapmadan Shane'i yakaladı ve Shane sırt üstü yatana kadar ikisini de yuvarladı, sonra Shane'in üzerine uzandı ve ona sırıtarak baktı.

Shane terli göğsünü itti. "İğrençsin."

"İkimiz de iğrençiz." Ilya başını eğdi ve onu hızlıca öptü.

"Yeter," dedi Shane, ama ciddiymiş gibi gelmiyordu. "Eve gitmeliyiz. Duş almalıyız."

"Tamam." Ilya ondan sıçradı, sonra Shane'e yardım etmek için elini uzattı.

"Sen enerji dolu birisin," diye homurdandı Shane, elini tutup kendini kaldırmasına izin verdi.

"Onu nasıl kullanabileceğimizi düşünebilirim," dedi Ilya.

Tanrım, Shane diledi. "Yakında Farah ile görüşmemiz var." Arabaya doğru yürümeye başladı.

Ilya arkasında derin bir nefes aldı. "Neden bu görüşmeye ihtiyacımız var?" "Çünkü o bizim menajerimiz ve bizi kontrol etmek onun işi."

Ilya, gençliğinden beri birlikte çalıştığı Rus menajerinden ayrıldıktan sonra geçen yıl Shane'in menajeriyle anlaşma imzalamıştı. Kanadalı bir menajer istiyordu ve Shane, Farah Jalali'yi yeterince övemiyordu. Harika bir menajer olmasının yanı sıra, iki yıl önce Shane ona eşcinsel olduğunu söylediğinde ona büyük destek olmuştu.

"Ona söyleyebiliriz belki," dedi Ilya. "Ne söyleyeceğiz?"

"Bizim hakkımızda."

"Ne? Bugün mü? *Şimdi mi?*" Yaz sıcağına ve koşudan dolayı hala kanının kaynamasına rağmen, Shane aniden buz gibi soğuk hissetti.

Ilya omuz silkti. "Muhtemelen zaten biliyordur."

Shane'in içindeki panik alarmı çalmaya başladı. "Neden bilsin ki?"

"Senin kulübende birlikteyiz. Sen eşcinselsin. Ben de çekiciyim."

"Bu biraz... erken. Bunun hakkında daha fazla konuşmalıyız. Nasıl söyleyeceğimizi düşünmeliyiz ve..."

Ilya ona sevgi ve öfke karışımı bir bakışla bakıyordu. "Karmaşık değil. Ve eğer bizi desteklemezse, o zaman bizim menajerimiz olmamalı."

Shane, bunun yadsınamaz gerçeğini düşünerek dudağını ısırdı. "Bizi destekleyecektir."

"Biliyorum. Ona söyleyelim o zaman."

Birlikte aldıkları duş, kesinlikle gerekli olandan daha uzun sürmüştü. Sonuç olarak, Shane hala tişörtünü giymeye çalışırken Farah'ın FaceTime isteği telefonunda yanıp söndü. Ilya sadece iç çamaşırı giyiyordu.

"Cevaplayayım mı?" diye sordu Ilya, Shane'in telefonunu komodinden alırken.

"Hayır! Giyin!" Shane telefonu kapıp Farah'ın isteğini kabul etti. Her zamanki gibi zarif bir şekilde giyinmiş olan Farah'ın yüzü ekranı doldurdu.

"Merhaba çocuklar," dedi neşeyle. "Yani, merhaba Shane."

"Ilya burada. O sadece..." Shane, Ilya'nın düşük bel şortu ve çıplak gövdesi nedeniyle bir an dikkatinin dağılmasıyla sözünü yarım bıraktı.

"Merhaba Farah," diye seslendi Ilya.

Farah gülümsedi, muhtemelen aptal hokey oyuncularıyla başa çıkmaya alışmıştı artık. Ilya ve Shane'den sadece on yaş kadar büyüktü, ama onlardan iki kat daha olgun görünüyordu. "Merhaba, Ilya. Yazınız güzel geçiyor mu?"

"Harika. Evet," dedi Shane, muhtemelen biraz fazla hevesli bir şekilde. Gergindi. Ve bu video görüşmesini yatak odasından yaptıklarını fark etmişti, ki bu muhtemelen biraz tuhaftı. Yatağının kenarına oturdu ve telefonu göz hizasında tuttu. "Yazın nasıl geçiyor?"

"Yoğun."

Ilya, Shane'in yanına yatağa oturdu, hala tişörtünü düzeltmeye çalışıyordu. Farah ikisine birden baktı, muhtemelen ikisinin de saçlarının ıslak olduğunu fark etti.

Siktir. Bu çok saçmaydı.

"Başka konulara geçmeden önce," dedi Shane. "Sana söylemek istediğimiz bir şey var."

"Dinliyorum."

Shane, Ilya'nın bakışlarını karşıladı. Ilya, elini Shane'in dizine koydu ve sıktı.

"Şey," dedi Shane yavaşça, "benim eşcinsel
olduğumu biliyorsun." "Tabii ki. Bana söylemiştin."

"Evet. Şey var da..."

"Ben biseksüelim," diye patladı Ilya.

Farah'ın dudakları kıvrıldı. "Sanırım bunun nereye varacağını tahmin edebiliyorum," dedi sakin bir şekilde.

Artık Ilya'nın cinsel yönelimi hakkındaki gerçeği bilen birinin iki ile ikiyi toplayıp sonucu çıkarmasının ne kadar kolay olacağını biliyorlardı.

"Evet," dedi Shane. "Bence biliyorsun."

"Biz birlikteyiz," dedi Ilya, sanki öyle değilmiş gibi.

"Üzgünüm," dedi Shane. "Bunun senin için karmaşık olacağını biliyorum."

"Özür dileme. Sizi seviyorum ve sizin adınıza mutluyum." Güldü. "Bu sabah uyandığımda bunu tahmin ettiğimi söyleyemem. Ne zamandır birliktesiniz, sorabilir miyim?"

Shane ve Ilya gülümsedi, sonra Ilya, "Uzun zamandır. Yıllardır," dedi.

"Yani yeni bir şey değil," dedi Farah, onlara değil, daha çok kendine. Shane şüphelendi. "Aptalca bir soru sormak istemem ama ciddi bir ilişki mi?" "Çok ciddi," dedi Ilya. Shane'in kalbi, her zamanki gibi Farah sordu. "İnsanlara söylemek ister misiniz?"

"Hayır," dedi Shane hemen, aynı anda Ilya da "Henüz değil" dedi.

"Sadece bilmeni istedik," diye açıkladı Shane. "Pek çok kişi bilmiyor, ama senin bilmen gerektiğini düşündük."

Farah başını salladı. "Ben senin tarafındayım. Benden neye ihtiyacın olursa, sana yardım ederim. NHL rakiplerinin romantik bir ilişki yaşaması için bir emsal yok, bu yüzden burada bilinmeyen bir alandayız. Ne olursa olsun, kesinlikle sıkıcı olmayacak!"

"Sıkıcı olsa da umurumda değil," diye mırıldandı Shane. "Shane sıkıcı şeyleri sever," dedi Ilya.

Farah güldü. "İyi, çünkü ikinizle birlikte gözden geçireceğimiz bir sürü sıkıcı şey var."

Onlar, sponsorluk fırsatları, ESPN'nin rekabetleri hakkında hazırladığı belgeselin yayın tarihi, Shane'in önümüzdeki sezon sonunda serbest kalacak olması ve gelecek hafta başlayacak olan hayır amaçlı hokey kampları hakkında konuştular. Shane'e göre bunların hiçbiri sıkıcı değildi.

"Belgeseli izlemeyi sabırsızlıkla bekliyorum," dedi Farah. "Scott Hunter belgeseli harikaydı."

"İzlemedim," dedi Ilya düz bir sesle.

"Sanırım sizin hakkınızda *gerçek* hikayeyi tam olarak yansıtmamışlar."

Hayır. Ilya ve Shane *bunu* açığa vurmamak için çok dikkatli davranmışlardı. Belgeselde doğrudan çok fazla yer aldıkları da söylenemezdi. Ayrı ayrı röportajlara katılmışlar ve geçen sezon birkaç gün boyunca film ekibinin onları takip etmesine katlanmışlardı, yine ayrı ayrı, ama Shane'in bildiği kadarıyla belgesel çoğunlukla mevcut maç görüntüleri ve diğer kişilerle yapılan röportajlardan oluşacaktı.

Farah ile görüşmeleri biter bitmez, Ilya Shane'i yatağa yatırdı, bileklerini tuttu ve onu nefes nefese öptü.

"İyi gitti," dedi Shane öpücükler arasında. "Harikaydı.

Sana söylemiştim."

Shane, Ilya'yı o kadar çok seviyordu ki, bazı günler bu sevgiyi içinde tutmak fiziksel olarak acı veriyordu.

Eşcinsel bir ikon olmak ya da ilişkilerini açıklarlarsa hokey dünyasından alacakları ilgiyle (iyi ya da kötü) uğraşmak istemiyordu, ama tüm bunlarla uğraşmadan Ilya'yı açıkça sevebilmeyi diledi.

Belki bir gün. İkisi de emekli olduktan sonra. Shane, emekli olmuş bazı NHL yıldızlarını tanıyordu ve onlar isteselerdi kolayca arka planda kaybolabilirlerdi. Bazen istemeseler bile. Sonunda, dünya onları umursamayı bıraktı.

Şu anda, Shane ve Ilya yirmi dokuz yaşında, kariyerlerinin zirvesindeydiler. Shane, takımını üçüncü Stanley Kupası zaferine taşımıştı ve Ilya, çok daha kötü bir takımın kaptanı olmasına rağmen, Ottawa'da hala büyük başarılar elde ediyordu. İkisi de süperstardı ve ikisinin de hokey kariyerinde daha çok yol vardı. Shane, en az on yıl daha oynamaya niyetliydi ve Ilya'nın da aynısını yapmasını bekliyordu.

Bu da muhtemelen on yıl daha saklanmak anlamına geliyordu. Ama Shane bunu yapacaktı. Ilya için her şeyi yapardı. Bir keresinde ona, ilişkilerinde uzun vadeli bir oyun oynamaya hazır olduğunu söylemişti ve bunu içtenlikle söylemişti.

"Neden üzülüyorsun?" diye sordu Ilya.

Shane ona göz kırptı. "Üzgünüm. Yok bir şey." Onu hızlıca öptü. "Seni seviyorum."

Ilya ona çarpık, seksi gülümsemesinden birini attı. "Tabii ki. Neden sevmeyesin ki?"

İkinci Bölüm

Ilya annesini rüyasında görüyordu.

Bir şekilde rüya gördüğünü biliyordu, ama Shane'in kulübesinin arkasındaki tanıdık çimleri yavaşça geçerken, hamaktan sarkık bir şekilde sarkan soluk bir kol gördüğünde midesinde yine bir korku hissetti. On iki yaşındayken, bir zamanlar yatağından sarkık bir şekilde sarkan kol gibi.

Sonra, rüyada, kızın eli hareket etti. Bileği kıvrıldı ve parmakları sanki müziğe uyarak dans ediyormuş gibi hareket etti. Ilya gülümsedi ve daha hızlı yürümeye başladı.

"Anne," dedi ona ulaştığında, nedense İngilizce olarak.

Irina Rozanova, geçen yaz Shane ile birlikte kurdukları hamaktan ona gülümsedi; genç, güzel ve tamamen rahat görünüyordu. Konuşmadı, sadece gülümsedi ve elini tuttu.

"Shane evde," dedi Ilya. "Onunla tanışmanı istiyorum."

Gülümsemesi daha da genişledi, ama sessiz kaldı. Ilya, mutfak penceresinden erkek arkadaşının siluetini görebildiği eve doğru baktı. Ilya ona el salladı ve Shane pencereden uzaklaştı. Güzel. O zaman yakında buraya gelecekti.

Ilya beklerken annesine baktı, bunun uzun sürmeyeceğini biliyordu. Uyanınca annesi ortadan kaybolacaktı. Ama yine de annesinin Shane ile tanışmasını istiyordu.

Shane çok zaman alıyordu. Ilya eve baktığında ondan hiçbir iz yoktu ve paniklemeye başladı.

Irina elini okşadı. Hâlâ gülümsüyordu, ama acı çekiyor gibi görünüyordu. Cildi gri renkteydi.

"Hayır," dedi Ilya. "Bekle. O buraya gelecek."

Can sıkıcı bir kuş yakınlarda yüksek sesle cıvıldamaya başladı ve Ilya annesinin elini daha sıkı tuttu. "Sadece... bekle. Gitme."

Her şey kayboldu. Kuş, Ilya'nın alarmına dönüştü ve Ilya kendini Montreal'deki Shane'in yatağında buldu.

Alarmı kapatırken telefonuna hırladı, sonra gözlerini sıkıca kapattı ve rüyayı geri getirmeye çalıştı.

Rüya gitmişti.

Bir elini uzatıp Shane'i aradı, ama yatağın onun tarafının boş olduğunu gördü. Ve soğuktu.

Tanrım, Shane ne zamandır uyanıktı?

O yazın hayır amaçlı hokey kamplarının ilk günüydü, bu yüzden Shane'in erken kalkmış olmasına şaşırmamalıydı. Yataktan kalkıp onu bulması gerektiğini düşündü.

Sırt üstü yuvarlandı ve yüksek sesle nefes verdi, rüyaların her zaman içinde yarattığı duygu girdabını serbest bırakmaya çalıştı. Annesini tekrar görmenin sevinci, bunun gerçek olmadığını fark etmenin üzüntüsü ve Shane'in yeterince hızlı hareket etmemesinin hayal kırıklığı. Yeterince umursamaması. Ilya'nın en çok silkelemesi gereken duygu sonuncusuydu, çünkü bu saçmalıktı. Shane önemsiyordu. Shane, hayır kurumuna Ilya'nın annesinin adını vermeyi önerecek kadar önemsiyordu.

Bir çift eşofman altı giyip mutfağa gitti. Shane'i mutfak masasında oturmuş, kamp markalı bir polo tişört giymiş, gözlükleriyle dizüstü bilgisayarının ekranına bakarken buldu.

"Günaydın," dedi Ilya.

"Selam," dedi Shane, ekranından gözlerini ayırmadan. "Çocukların sağlık formlarını inceliyorum. Çok farklı şeyler var. Birkaç çocuk yumurtaya alerjik."

"O zaman onlara yumurta atmayız."

"Bu ciddi bir konu! Ya bir sorun çıkarsa?" "Geçen yıl bir sorun çıkmadı."

"Biliyorum, ama yine de olabilir."

Ilya odayı geçip Shane'in hemen arkasında durdu. Ellerini Shane'in omuzlarına koydu ve hafifçe sıktı. "Muhtemelen birisi hastalanacak ya da yaralanacak. Ama sorun olmayacak. Bu hokey. Ve çocuklar."

Parmaklarını Shane'in başının arkasındaki uzun saç tellerinin arasından geçirdi. Ilya uzun saçları seviyordu; göl kenarında baş başa kaldıklarında, rahat ve hatta biraz aptalca davranan Shane'in dönüşümüne çok yakıştığını düşünmüştü.

Shane gözlüklerinin altından gözlerini ovuşturdu. "Bu haftanın felaketle sonuçlanmasını istemiyorum."

"Çok fazla endişeleniyorsun."

"Senin için söylemesi kolay," diye homurdandı Shane. "Annen bütün hafta boyunca bu lanet kamp hakkında stresli ayrıntılarla mesajlaşmadı."

Ilya'nın elleri yanlarına düştü. "Hayır," dedi sessizce. "Yazmadı."

Saat erkendi ve Shane muhtemelen neredeyse hiç uyumamıştı ve her zamankinden daha da gergindi, bu yüzden Ilya bu duyarsız yorumu görmezden gelmeye karar verdi. Shane'in bunu kasıtlı olarak söylemediğini biliyordu. Tıpkı, tekrarlayan rüyalarında Ilya'nın annesiyle buluşmak için dışarıya koşmadığı için ona kızamayacağını bildiği gibi.

Bunun yerine, Shane henüz kahve yapmamış gibi göründüğü için Ilya kahve yaptı.

"Yuna nerede?" diye sordu Ilya, birdenbire onun mutfakta olmadığını fark etti. Kamp haftası boyunca onlarla kalıyordu.
Shane'in babası David, Ottawa'daki evinde çalışıyordu.

Shane homurdandı. "Kırk dakika önce buz pistine gitti."

Ilya, Shane'in ailesini daha yakından tanıdıkça, Shane'in — Ilya'nın tanıdığı en kararlı ve başarılı kişi — ailenin tembel çocuğu olduğunu öğrenince şaşırmıştı. "O zamandan beri sana kaç kez mesaj attı?"

"Çok fazla. Sanırım öğleden sonra yerel bir haber ekibi gelecek. Fransızca konuşacaklar, ben onlarla konuşurum."

"Tamam."

"İlk gün gelmelerinin can sıkıcı olduğunu biliyorum, ama..." "Sorun değil."

Shane sandalyesinde dönerek Ilya'ya baktı. "Sence hazır mıyız?"

"Bilmiyorum," dedi Ilya yumuşak bir sesle. "Sadece sekiz profesyonel hokey
oyuncularımız var. Sence bu, çocuklara hokey oynamayı öğretmek için yeterli mi?"

"Ben sadece..." Shane'in söyleyeceği şey, hayal kırıklığına uğramış bir iç çekişle boğuldu.

Ilya, Shane'in sandalyesinin arkasını tuttu ve onu masadan ve dizüstü bilgisayarından uzaklaştırdı. Önünde çömeldi ve kollarını Shane'in dizlerine dayadı. "Sen sadece kendin olmaya çalışıyorsun."

Ilya kamplar için heyecanlıydı — geçen yıl çok eğlenmişti — ama Shane'in her zamanki gergin haline bu kadar çabuk dönmesinden hoşlanmamıştı. Bu haftaları kulübede geçirebilirlerdi, mutfakta birlikte gülüp, gölde birbirlerini suya batırıp, güvenli ve yalnız oldukları bir yerde telaşsız, keyifli seksin tadını çıkarabilirlerdi. Ilya şu anda orada iskelede oturuyor, ayaklarını serin suya sallandırıyor ve Shane'in başını kucağına almış olabilirdi.

Ama bu kamplar ikisi için de önemliydi. Ruhsal hastalıklarla mücadele eden insanlara yardım eden kuruluşlar ve girişimler için para toplayacaklardı. Ilya'nın annesinin mücadele ettiği gibi mücadele eden insanlar.

Shane'in gözlerinden endişe kaybolmamıştı, ama sesi yumuşaktı: "Ya biri bizi fark ederse?"

"Bu şeyi korumakta iyiyiz," dedi Ilya. "Yıllardır bunu yapıyoruz. Ve geçen yıl da yaptık."

"Zar zor! Ryan Price bizi öpüşürken yakaladı! Ya bu tekrar olursa?"

Ilya sırıttı. "Bana karşı koymak bu kadar mı zor?"

Shane, Ilya'nın ayak bileğine hafifçe tekme attı. "Sanki. Benim endişelendiğim *sensin*." "Kendimi kontrol etmeye çalışacağım."

Shane, Ilya'nın kulağının yanındaki bir saç buklesiyle oynadı. "Öpüşmek yok," dedi sert bir sesle. "Kapalı kapılar ardında bile, tamam mı? Eve varana kadar yok."

"Tamam, sorun değil. Seni pek sevmiyorum zaten." Ilya'nın sözleri, Shane'in avucuna yanağını dayayarak söylediği sözlerle çelişiyordu.

"Hayden için de endişeleniyorum," dedi Shane. "Seni öpmek mi?"

"Hayır! Yani bizi ele vermekten."

Ilya homurdandı. "Mümkün. O akıllı biri değil."

Hayden Pike, Shane'in takım arkadaşıydı ve Ilya'nın hala anlayamadığı nedenlerden dolayı, Shane ve Ilya'nın ilişkisi hakkındaki gerçeği bilen dünyadaki çok az kişiden biriydi. Ve Ilya'nın onun koçluk yapmaya uygun olmadığı yönündeki itirazlarına rağmen, kampın koçlarından biriydi.

Shane, nazikçe kıvırdığı bukleyi sertçe çekti. "O benim en iyi arkadaşım."

"Senin en iyi arkadaşın olduğumu sanıyordum."

"Hayden, öpmediğim en iyi arkadaşım," diye açıkladı Shane.

"Hayden için çok kötü." Ilya ayağa kalktı, Shane'e hızlıca bir öpücük vermek için yarı yolda durdu, sonra kahve makinesine gitti. İki fincana siyah kahve doldurdu, birini Shane'in dizüstü bilgisayarının yanındaki masaya koydu, sonra kendi fincanına krema ve şeker eklemeye başladı. Shane sıkı bir performans diyeti yapıyordu, bu yüzden evdeki tüm süt ürünleri ve şeker Ilya'nındı.

"Teşekkürler," diye mırıldandı Shane, Ilya ona kahvesini verdikten yaklaşık bir dakika sonra. Şimdi telefonuna bakıyordu.

"Yine Yuna mı?"

"Evet."

"Gidelim mi?"

"Hayır. Sorun yok. Kahveni iç." Shane ayağa kalktı ve Ilya'ya döndü. "Nasıl uyudun?"

"İyiyim," diye yalan söyledi Ilya. "Muhtemelen senden daha iyiyim."

"Muhtemelen." Shane okuma gözlüklerini çıkardı, sonra bakışlarını Ilya'nın vücudunda gezdirdi. "Sabahları haksızlık edecek kadar yakışıklısın, biliyor musun?"

Ilya sırıttı. "Bunu Rusça söyle."

Shane konsantre olmak için burnunu kırıştırdı. "Um... ty ochen' krasiv?"

Shane Rusça konuşmaya çalıştığında Ilya'nın kalbi her zamanki gibi çarpıyordu. "Yeterince yakın."

"Hayır. Nasıl daha iyi söyleyebilirdim, söyle bana," diye ısrar etti Shane.

Bunun yerine, Ilya onu yavaşça ve tembelce öptü, Shane'in avuçları Ilya'nın çıplak göğsünde kayıyordu.

"Giyinmelisin," diye mırıldandı Shane. "Ve bir şeyler yemelisin." "Yolda

McDonald's'tan kahvaltı alacağım."

"İğrenç." Shane geri çekildi ve masadan kahvesini aldı. "Bugün öpüşmeyecekler konusunda ciddiyim. Ve seksi davranma."

"İmkansız."

"Ne demek istediğimi biliyorsun. İma yok."

"İma ne? Bu seksle ilgili bir şey mi?"

"Flört yok. Hayır, beni tahrik etmeye çalışmak falan yok. Profesyonel davran."

Ilya ona yaklaştı. "Seni tahrik etmeye *çalışmam* gerekmiyor, moy lyubimyy."

Shane'in dudakları aralandı ve duruşunu hafifçe değiştirdi. Sonra gözlerini kırpıştırdı ve "Aynen öyle. Bugün böyle bir şey yapma." dedi.

Ilya parmağını Shane'in yanağına dokundurdu. "Neden? *Heyecanlandın mı*?"

"Hayır. Ve o iğrenç kahvaltı sandviçlerinden birini yediğini görür görmez, bir daha seni öpmek istemeyeceğim."

Ilya güldü. "O zaman iki tane yesem iyi olur. Ne olur ne olmaz."

"Rozanov Kampı'na hoş geldiniz," dedi Ilya. "Boooo,"

dedi Wyatt Hayes ve çocuklar güldü.

"Adı bu değil mi?" diye sordu Ilya masumca. "Anlaştığımızı sanıyordum."

Shane sadece başını sallayabildi ve gülümsemesini bastırmak için dudaklarını sıkıca kapattı.

"Bu Game Changers Hokey Kampı!" diye bağırdı çocuklardan biri. "Iyy.

Kötü. Camp Rozanov daha iyi. Ben Ilya, bu da arkadaşım Shane."

"Merhaba," dedi Shane.

"Herkes Shane ve benim birbirimizi çok sevdiğimizi ve her zaman iyi anlaştığımızı bilir," dedi Ilya. Çocuklar daha çok güldü. Bazıları itiraz etti. "Ama biz... *anlaşamazsak*... yardım için daha fazla arkadaş getirdik. Kaleciler için, koçlarınız benimle birlikte en sevdiğiniz takım olan Ottawa Centaurs'ta oynayan Wyatt Hayes olacak."

Bazı çocuklar cesurca yuhaladılar.

"Bu hafta hepimiz aynı takımdayız," dedi Wyatt gülümseyerek. "Yuhalamayı kışa saklayın."

"Ayrıca, Leah Campbell, burada herkesten daha fazla madalya ve ödül kazanan kişi, sanırım."

"İki tane fazla," dedi Leah neşeyle. "Kimse saymıyor ama."

Ilya alkış yerine sopasını buza vurdu ve çocuklar ve diğer koçlar da aynısını yaptı. "Defans oyuncuları için koçlar, şuradaki çok uzun ve yakışıklı adam Ryan Price olacak..."

"Uh, merhaba," dedi Ryan sessizce patenlerini sürterken.

"...ve onun yanındaki uzun boylu ve yakışıklı adam J.J. Boiziau olacak."

"Dikkat et, Rozanov," dedi J.J. ve Shane bunun sadece kısmen şaka olduğunu biliyordu. Shane'in yardımcı kaptanlarından ve en yakın arkadaşlarından biri olan J.J., Shane ve Ilya'nın arkadaş olduğunu ilk öğrendiğinde pek etkilenmemişti. Bu durumu büyük ölçüde aşmıştı ama Hayden gibi Ilya'ya hiç ısınamamıştı. Shane, J.J.'ye Ilya ile *arkadaşlıktan öte bir* ilişkileri olduğunu söylemeye henüz hazır değildi. Henüz değil.

Ilya'nın alaycı değerlendirmesine rağmen, J.J. inkar edilemez bir şekilde yakışıklıydı, ancak o ve Ryan Price birbirlerinden daha farklı görünemez ve *olamazlardı*. Ryan solgun tenli, gergin ela gözlü, kızıl saçlı ve sakallıydı, ancak şu anda Shane'in onu geçmişte gördüğünden daha bakımlıydı. Ayrıca anksiyete sorunu vardı ve bu, otuz bir yaşında erken emekli olmasının nedenlerinden biriydi. J.J., 1,98 metre boyuyla Ryan kadar uzundu ve aynı derecede geniş omuzluydu, ancak koyu tenli, kısa saçlı, ebeveynlerinden miras aldığı Haiti Kreolü aksanı olan bir Quebecois aksanı vardı ve dünyadaki tüm özgüvene sahipti.

Aralarındaki diğer büyük fark, Ryan Price'ın Shane ve Ilya'nın sırrını biliyor *olmasıydı*. Geçen yıl kampın ilk gününün sonunda onları öpüşürken yakalamıştı. Shane, Ryan'ın gözlerine bakmaya bile utanç duyduğu için onu hâlâ pek tanımıyordur. Ama Ryan da eşcinseldi ve pek konuşkan biri değildi. Shane'in bildiği kadarıyla, onların sırrını saklamıştı.

Çocuklar onu azarlamayı bıraktıktan sonra Ilya devam etti: "Forvetler için ise, ben ve Shane varız, ayrıca Kanada Milli Takımı'ndan tanıdığınız Max Riley var. Ve Leah'ın kocası olarak da tanınıyor."

Shane, Max için yapılan coşkulu alkışlardan memnun kalmıştı. Ilya onu koç olarak davet etmeyi önermiş ve Shane hemen kabul etmişti. Max, trans erkek olduğunu açıkladıktan sonra son birkaç yıldır medyanın ilgi odağı olmuştu. Yıllarca eşi ile birlikte Kanada Milli Takımı'nda oynamış, iki Olimpiyat'a katılmıştı, ancak cinsel kimliğini açıkladıktan sonra takımdan ayrılmıştı. Spor alanında trans haklarının sesli bir savunucusuydu ve Shane, hem onun hem de Leah'ın kadrolarına katıldıklarına sevindi. Sadece aktivist oldukları için değil, ikisi de inanılmaz hokey oyuncuları oldukları için.

"Ve ayrıca Hayden Pike," dedi Ilya çabucak. "Tamam! Başlayalım."

Ilya, Shane'in oldukça kötü bir koç olduğunu kabul etmek zorundaydı. Ama sevimli bir şekilde.

"Tamam," diye mırıldandı Shane kırk genç hokey oyuncusuna. "Şimdi, gol çizgisinden başlayacaksınız ve mavi çizgiye ulaştığınızda pas alacaksınız. Yani, düdük çalacak ve sonra başlayacaksınız. Puck, sıradaki kişiden gelecek. Hayır, durun. Sıradaki kişiden gelecek, ama karşı köşeden. Şey... iki grup var. Her köşede bir grup ve, şey..."

Ilya, sanki Shane'in kabuslarından birine girmiş gibi hissetti. Sanki hiçbir şey bilmediği bir konu hakkında ders vermek zorunda kalmış gibi.

Çocukların yüzlerindeki kafa karışıklığını ve paniği fark eden J.J. devraldı. Neşeli, gür sesiyle oldukça basit olan egzersizi açıklarken, Shane geri çekilip Ilya'nın yanına geçti.

"Çok iyi iş çıkardın, Koç Shane," diye alay etti

Ilya. "Bu konuda berbatım," dedi Shane.

"Evet, ama geri kalanımız iyiyiz, yani sorun yok."

Bu doğruydu. Ilya'nın tanıdığı en utangaç ve sosyal açıdan en beceriksiz insanlardan biri olan Ryan Price bile çocuklarla oldukça iyi anlaşıyordu.

"Ama sorumlu benim," dedi Shane mutsuz bir şekilde. "Sen de kendi

takımının sorumlusu olmalısın, ama hepimiz biliyoruz ki J.J.'nin gerçek Montreal kaptanı olduğunu biliyoruz."

Shane, sopasının ucuyla Shane'in kaburgalarına hafifçe vurdu. "Ben harika bir kaptanım."

"Biliyorum, tatlım."

Shane bu sefer daha sert bir şekilde onu dürttü. "Kes şunu."

Antrenman başladı ve Ilya, çocukların pas alıp, puck ile konilerin etrafında kaymalarını izledi. Herkes ne yapacağını anlamış görünüyordu, yani J.J. iyi bir iş çıkarmıştı. Ilya, Wyatt Hayes ve Leah Campbell'ın altı genç kaleciyle çalıştığı pistin uzak ucuna göz attı. Max de kalecilere dikkatli şutlar atarak yardımcı oluyordu. Buz pistinin o ucundan çok sayıda kahkaha ve çığlık geliyordu.

"Her şey yolunda gidiyor," dedi
Ilya. "Öyle mi düşünüyorsun?"
"Evet. Çocuklar eğleniyor. Koçlar iyi. Ve sanırım 22 numara bana aşık." Maskenin arkasından gözlerini kocaman açan bir kıza doğru başını salladı ve kız hızla başka yere baktı.
Shane alaycı bir şekilde güldü. "Sana kim aşık *değil* ki?"
"Hayden." Ilya, derin düşüncelere dalmış gibi bir an durdu.
"Tabii..."
"Bir saniye bekle," dedi Shane. Sonra, antrenmanı yeni bitirmiş bir çocuğun yanına kaydı. Çocuğunla konuşmak için belinden eğildi, sonra çocuğun sopasının bıçağının açısı ile ilgili bir şey göstermeye başladı. Ilya, Shane'in eşofman pantolonunun uyluk kaslarına sıkıca yapışmasından ve Shane'in çocuklarla etkileşimini izlediğinde göğsünde hissettiği sıcaklıktan dolayı bir anda birçok şey hissetti.
"Gerçekten koçluk mu yapacaksın, yoksa sadece Shane'e aşk dolu bakışlar atmak için mi buradasın?"
Ilya gözlerini kırptı ve bakışlarını erkek arkadaşından ayırıp Hayden Pike'a doğru indirdi. "Buraya gelmenin bir sebebi var mı?"
Hayden, Montreal Voyageurs Stanley Cup Champions beyzbol şapkasının siperliğini hafifçe vurdu. "Kazanan takımı temsil etmek için buradayım dostum."
Peki. Ilya buna karşı çıkamazdı. Kendi takımı yakın zamanda kupa kazanmayacaktı. Yarın Shane'in aynı şapkasını takmaya karar verdi, çünkü bu Hayden'ı çileden çıkaracaktı, ve "Bir sonraki pas çalışmasını sen yönet. Pas atmada iyisin." dedi.
Hayden, Ilya'nın sözlerini analiz edercesine gözlerini kısarak, hakaret arıyormuş gibi baktı. Sonunda, temkinli bir şekilde, "Pas vermekte iyiyim. Montreal'de asist lideriyim" dedi.
"Biliyorum. Bu yüzden öyle
dedim." "Tamam o zaman."
"Tamam."
Hayden onu bir süre daha inceledi, sonra başını salladı ve kayarak uzaklaştı. Ilya, Hayden'ı iltifatlarla kafasını karıştırmanın ne kadar eğlenceli olacağını fark etmemişti. Bunu daha sık yapması gerekecekti.

Ilya, Shane'in konuştuğu muhabirin çok çekici olduğunu fark etmeden edemedi. Ilya, koçluk yaptığı çocuklara odaklanmaya çalıştı, ancak bakışları sürekli Shane'in camın arkasında durduğu köşeye kayıyordu. Ilya, buradan bile adamın Shane'e attığı cilveli gülümsemeleri görebiliyordu.

Ya da belki de bunlar sıradan gülümsemelerdi ve Ilya saçmalıyordu.

"Bay Rozanov?"

Dikkatini erkek arkadaşından ve yakışıklı yabancından uzaklaştırdı ve önündeki kıza baktı.

"Ilya," diye onu sıcak bir şekilde düzeltti. "Bir sorun mu var, Chloe?"

"Hayır. Ben sadece, şey..." Kaykaylarına baktı,
sinirli bir şekilde sürtüyordu.

Ilya çömeldi. "Evet?"

"Backhand paslarını sürekli kaçırıyorum. Sadece antrenmanda değil, her zaman. Neyi yanlış yapıyorum, biliyor musun?"

Ilya gülümsedi. "Biraz deneyeceğiz ve sorunun ne olduğunu göreceğiz."

Sonraki on beş dakikayı Chloe'ye paslar göndererek ve pasları alırken sopasının yerini düzelterek geçirdi. Sonunda, Chloe ondan arka arkaya gelen bir dizi pası kolayca kabul ederek gururla gülümserken, Ilya Shane'in yönüne neredeyse hiç bakmamıştı.

Chloe, J.J.'nin buzun ortasına çağırdığı gruba katıldığında, Ilya bir göz attı ve yakışıklı adamın Shane ile bir şey hakkında güldüğünü gördü. Ve sonra o pislik, Shane'in koluna elini koydu.

Ilya'nın buzda bir puck ile kayıp Shane'in başının arkasındaki cama ateş etmek için *iyi* bir nedeni yoktu, ama yine de yaptı. Shane'in çığlığını duyabiliyordu ve Ilya, öfkeyle parlayan gözlerle arkasını döndüğünde güldü.

"Adi herif!" diye bağırdı Shane.

Ilya sopasıyla buz üzerindeki çocukları işaret etti ve başını salladı. "Diline dikkat et, Hollander."

Günün geri kalanında aralarında gerginlik vardı. Shane onunla konuşmadığı için Ilya özür bile dileyemedi. Özür dilemek istediğinden değil, sadece Shane'in bu konuda kızgın olmayı bırakmasını istiyordu.

Ve Ilya, bunu yaptığı için utanç duymaktan vazgeçmek istiyordu. Bu olgunluktan uzak, önemsiz ve profesyonelce olmayan bir davranıştı. Yine de özür dilemek istemiyordu.

Günün sonunda, hep birlikte ofis olarak kullandıkları odada Yuna ile bir tür değerlendirme toplantısı yaptılar. Shane, konuşma boyunca Ilya'ya bir kez bile bakmadı. Yuna odadan çıktıktan sonra, Ilya Shane'in öfkesine hazırlandı.

Fırtına, Shane'in sebepsiz yere kağıtları yüksek sesle karıştırmasıyla başladı. Sonra kollarını kavuşturdu, homurdandı ve Ilya'nın karşısındaki duvara bakmaya başladı.

Ilya buna dayanamadı. Shane'in içindeki öfkeyi serbest bırakmasını ve böylece yoluna devam etmesini tercih ediyordu. Neyse ki, Shane'in öfkesini serbest bırakması konusunda uzmandı.

"Sorun nedir?" diye sordu Ilya.

Shane ona dönerek, gözleri parlayarak cevap verdi. "*Sorun*, lanet olası bir *çocukla* kamp yönetmeye çalışmam."

"Bu, puck meselesi mi?" diye sordu Ilya masumca.

"*Senin* beni her zaman aptal gibi göstermenle ilgili!" "Hadi ama."

"Neden yaptın bunu? Laurent yakışıklı olduğu için mi?"

"Laurent." Ilya ona doğru zafer dolu bir adım attı. "*Demek* ona ondan hoşlanıyorsun."

"Ne? Hayır. Yani, evet. Görünüşü hoş ama..." "Ve o da sana bakmaktan hoşlanıyordu."

Shane bir an durakladı ve yanakları Ilya'nın normalde çok sevdiği şekilde pembeleşti. Şu anda pek hoşuna gitmemişti. "Sanki," dedi Shane. "Sen orada bile değildin."

"Anlayabilirdim."

Shane şimdi ondan sadece birkaç santim uzaktaydı, başını geriye eğerek boy farklarına rağmen Ilya'ya doğrudan bakabiliyordu. "O aptal puckla bana kalp krizi geçirtecektin, neden?
Çünkü benim *flört* ettiğimi mi düşündün?"

Ilya homurdandı. "Sen flört etmeyi bilmiyorsun." Shane'in gözleri tehlikeli bir şekilde kısıldı. "Ilya." Ilya başka yere baktı.

"Belki kıskançtım." "Devam et."

"Ben... Aptalcaydı, tamam mı? Gurur duymuyorum."

Gözlerini Shane'e çevirdiğinde, onun kendisine gülümsediğini gördü, ama bu hoş bir gülümseme değildi. Daha çok zafer kazanmış, kendini beğenmiş bir gülümsemeydi. "Gerçekten ne olacağını düşünüyordun?"

Ilya omuz silkti. "Belki onun iyi biri olduğunu düşünürdün. Yakışıklı. Rakip bir hokey oyuncusu olmadığını." Bir gün Shane'in, karanlık bir sır olmayan biriyle birlikte olabileceğini fark edeceğinden korkuyordu. Birini sevmenin bu kadar kolay olabileceğinden korkuyordu.

Shane yüksek sesle nefes verdi, öfkesi belliydi. "*Bütün gün* bunu yapmamaya çalıştım..." Gözleri aralık kapıya kaydı, muhtemelen ne kadar yüksek sesle konuştuğunun farkına vardı. Sesini neredeyse fısıltıya indirdi. "Sana ne kadar aşık olduğumu belli etmemeye çalıştım."

"Shane..."

"Hayır. Sus. Eğer beni gülümseyen ilk yakışıklı adam için terk etmeyeceğimi gerçekten anlamıyorsan, o zaman ne yaptığımızı bile bilmiyorum, Ilya."

"Özür dilerim," dedi Ilya, çünkü aniden gerçekten üzülmüştü. "Garip bir gündü. Belki de ben sadece..." İçini çekti. "Özür dilerim."

Shane elini Ilya'nın göğsüne koydu. "Ben seninim. Bunu biliyorsun."

"Biliyorum." Ilya kendini bir öpücük için eğilirken buldu, nerede olduğunu tamamen

nerede olduklarını tamamen unutmuştu.

Biraz geç hatırladı.

"Tanrım," dedi kapıdan gelen bir ses. "Yine mi?"

Ryan Price, devasa vücuduyla kapıyı dolduruyordu ve çok utanmış görünüyordu.

"Öyle değildi!" Shane çabucak dedi. "Sadece konuşuyorduk."

Ryan ikisini de süzdü, ki bu pek zor olmadı çünkü neredeyse birbirlerine yapışmış durumdaydılar. "Tamam."

Ilya bir adım geri çekildi ve çok sakin bir şekilde, "Yardımcı olabilir miyiz?" dedi.

"Haberciler toplanıyorlar ve sizinle konuşmak istiyorlar. Çıkarken onlara rastladım."

"Teşekkürler." Shane ölmek istermiş gibi konuşuyordu. "Hemen geliyoruz."

Ryan tekrar başını salladı. "Tamam. Peki. Yarın görüşürüz." Shane veya Ilya cevap veremeden hızla uzaklaştı.

"O adamı seviyorum," dedi Ilya.

"Ben de. Ve sır tutabilmesini seviyorum."

"Evet. Belki bu hafta onunla ve Fabian'la dışarı çıkabiliriz." "Ne, çiftler buluşması gibi mi?"

"Tabii. Neden olmasın?" Hayden Pike ve eşi Jackie'yi birkaç kez Shane'in evine davet etmişlerdi. Bir kez de Pike'ların evine gitmişlerdi, bu çok eğlenceliydi çünkü Ilya onların dört harika çocuğuyla oynayabilmiş ve Hayden'ı görmezden gelebilmişti. Ama başka bir eşcinsel çiftle hiç takılmamışlardı. Onların ilişkisini bilen bir çiftle. Ilya bunun... hoş olabileceğini düşündü.

Shane'in yüzü sevimli bir şekilde buruştu ve Ilya onun itiraz etmek için bir neden aradığını anladı, ama sonunda gülümsedi ve "Vay canına. Bunu gerçekten yapabiliriz, değil mi?" dedi.

Ilya da gülümsedi. "Yapabiliriz."

Shane derin bir nefes aldı. "Tamam. Laurent'le konuşacağım." "O da randevumuza davetli mi? Üçlü ilişki kuralını bozuyor muyuz?" üçlü ilişki kuralını mı çiğniyoruz?"

Shane çoktan kapıdan çıkmış, arkasında eliyle Ilya'ya orta parmak göstermişti.

"Shane'in sorunu ne?" diye sordu Yuna.

Ilya mutfak masasına baktı, Shane mutsuz bir şekilde uzaklara bakıyordu, yüzünün alt kısmı katlanmış elleriyle örtülüydü.

"Bana normal görünüyor," dedi Ilya kuru bir şekilde. Yuna'nın akşam yemeği için pişirdiği tavuğa eşlik etmek üzere hazırladığı salataya biraz yaban mersini serpti.

"Shane, ne oldu?" diye sordu Yuna.

Shane yavaşça nefes verdi, ellerini indirdi ve "Hiçbir şey. Sadece, bilirsin, bütün günü kafamda tekrar tekrar oynatıyorum. Ryan'ın yine bizi yakaladığına inanamıyorum," dedi.

Yuna, kontrol ettiği tavuk göğsünden uzaklaştı. "Cidden mi, çocuklar?"

"Hiçbir şey yapmıyorduk!" diye açıkladı Shane.

"Shane yapmak üzereydi," dedi
Ilya. "Ben değildim."
"Beni öpecektin." "*Sen beni*
öpecektin."
"Tamam. Yeter," dedi Yuna. "O kadar da önemli bir şey değil, değil mi? Ryan eşcinsel, yani o da..." Doğru kelimeleri bulmak için elini havada çevirdi. "Bunu sorun etmiyor."
"Korkmuş görünüyordu," dedi Shane.
"Sorun yok," dedi Ilya rahatça. "Bir yıldır biliyor ve kimseye söylemedi. Keçi peyniri nerede?"
"Biliyorum, ama bu utanç verici. Ve profesyonelce değil. Zavallı adama oldukça büyük bir sır yükledik," dedi Shane. "Salatama peynir koyma, tamam mı?"
"*Biliyorum*."
"Ryan'ı seviyorum," dedi Yuna. "O çok tatlı bir çocuk."
"Evet," diye onayladı Ilya. "Belki onunla ve erkek arkadaşıyla çiftler buluşması yapmayı teklif edeceğiz."
Yuna ellerini Ilya'nın omuzlarına koydu ve bir kez sıktı. "Bu fikri çok sevdim."
Ilya gülümsemesini saklamak için dudağını ısırdı. Shane'in ailesini
gerçekten çok seviyordu. "Diğer çalışanlara ilişkinizden
bahsedebileceğinizi düşünmüyor musunuz?"
Yuna, tavuğa geri dönerek sordu. Bu, Ilya'nın kendisine sık sık sorduğu bir soruydu. Buzdolabından keçi peynirini çıkarmaya odaklandı ve Shane'in cevap vermesine izin verdi.
"Henüz değil," dedi Shane. "Leah ve Max güvenilir olurdu sanırım. Ama onları çok iyi tanımıyoruz, bu yüzden onlara söylemenin bir anlamı yok, anlarsın ya?"
"Wyatt'a söyleyebiliriz belki," dedi Ilya.
"Öyle mi dersin?" diye sordu Shane. Sonra başını salladı. "Kaleciye söylemek istemiyorum. Çok tuhaf olur."
"Hayden biliyor," diye işaret etti Yuna. "Ilya'nın takım arkadaşı neden bilmesin?"
"Hayden en iyi arkadaşım ve bunu bilen tek takım arkadaşım. J.J.'ye kesinlikle söylemeyeceğim."
"Ben söyleyebilir miyim?" diye sordu Ilya.

"Bununla ilgili şaka bile yapma." Shane iç geçirdi. "J.J.'yi seviyorum ve eşcinsel olduğum için bana çok destek oluyor, ama bizim hakkımızda bir şey duymaya hazır değil. Güven bana."

"Ben de değildim," dedi Yuna. "Ama üstesinden geldim." "J.J. annem değil."

"Hayır," dedi Yuna. "Sen uzun bir günün sonunda kıçının üstüne oturup somurturken, akşam yemeğini yapan *annen*. Gel yardım et."

"Yardım *ediyorum*," diye Ilya dayanamayıp belirtti.

"Biliyorum." Yuna onun yanağını okşadı. "Bu yüzden sen benim en sevdiğim oğlumsun."

Ilya, sinirli görünmeye çalışan ama gözleri yumuşadığı için çoğunlukla başarısız olan Shane'e sırıttı.

Daha sonra masanın etrafında oturup, kampın başarılı geçen ilk gününü su bardağıyla kutladılar. Shane'in onayladığı sağlıklı akşam yemeğini yediler ve hokey, hayır kurumu, Shane'in evi için dekorasyon fikirleri ve yazın geri kalanı için planlar hakkında konuştular. Ilya'ya her zamanki gibi hem harika hem de gerçeküstü bir his verdi. Hayatında böyle bir ev rahatlığı yaşayacağını hiç beklemiyordu. Kimseyle birlikte. Bir ailenin parçası olacağını ve tekrar ebeveynleri olacağını hiç beklemiyordu.

Bunu korumak için her şeyi yapardı ve iş o noktaya geldiğinde bunu başaramayacağından sürekli korkuyordu. Çünkü o gün gelecekti.

Shane, hazırlık sırasında tembellik ettiğini telafi etmek için akşam yemeğinden sonra temizlik yapmayı teklif etti. Yuna yardım etmekte ısrar etti, bu da muhtemelen Shane ile konuşmak istediği anlamına geliyordu, bu yüzden Ilya arka terasa çıktı.

Pencereye yaslanıp, şehir ışıklarından dolayı yıldızların zar zor görülebildiği gökyüzüne baktı. Shane'in kulübesindekine hiç benzemiyordu.

"Bugün yaptıklarımızı beğeneceğini düşünüyorum." Ilya gökyüzüne sessizce, Rusça konuştu. "Umarım gurur duyuyorsundur."

Her ikisi de artık hayatta olmasa da, sadece annesiyle konuşurdu. Annesinin ölümü ani ve yıkıcı olmuştu. Babası ise Alzheimer hastalığı nedeniyle yavaş yavaş yok olmuştu ve Ilya, kendisine hiç iyi davranmayan adamı kaybetmenin acısını hâlâ atlatamamıştı.

ona hiç iyi bir söz söylememiş olan adamı kaybetme duygularını henüz çözememişti. Ya da Ilya'nın harika annesini.

Ilya'nın Ottawa'daki arkadaşı Harris, ebeveynlerinin evinde bir hayalet yaşadığına yemin ediyordu. Büyük amcası ya da öyle bir şey. Ilya hayaletlere inandığını düşünmüyordu, ama annesinin ruhunun bir şekilde onunla birlikte olduğu fikrine sarılıyordu. Onunla birlikte olmasına ihtiyacı vardı.

"Hey," Shane arkasında sessizce konuştu. "Annem yatmaya gitti."

Ilya ona döndü. Eve geldiklerinde, terli şort ve Voyageurs tişörtü giymişti. Ayakları çıplaktı ve dağınık saçları karmakarışıktı. Ilya hemen kollarını açtı ve Shane neredeyse kollarına düşecek gibi oldu, alnını Ilya'nın omzuna dayadı ve yüksek sesle nefes verdi.

"Yorgunum," dedi Shane. "Yatmaya gidelim, olur mu?"

"Tabii."

Ama Shane kıpırdamadı. Güçlü kollarını Ilya'nın beline doladı ve onu tutarken, Ilya'nın boynuna yavaşça nefesini üfledi. Ilya onları hafifçe, bir yandan diğer yana salladı ve sessizliğin tadını çıkardı. Gözlerini kapattı ve karanlıkta Shane ile yalnız olmanın ne kadar güzel olduğunu düşündü ve ışıkta da aynı olmasını dilememeye çalıştı.

Üçüncü Bölüm

Shane, ertesi sabah Ryan'dan buz pistindeki depodan bazı ekipmanları çıkarmasına yardım etmesini istedi. Ryan, anlaşılır bir şekilde, bu konuda tedirgin görünüyordu.

"Kimseye söylemedim," diye patladı Ryan, ekipman odasında yalnız kaldıkları anda.

"Biliyorum. Bu konuda endişelenmiyorum," Shane onu teselli etti.

"Oh." Ryan'ın iri omuzları kulaklarından aşağı indi. "Peki, hangi ekipmanlara ihtiyacımız var?"

"Mini ağlar ve şunlardan, şey, sopayla top sürme antrenmanı için kullanılanlardan. Bilirsin. Şu küçük... şeyler?"

"Şeyler," Ryan yavaşça tekrarladı ve sanki
"Dinle," dedi Shane.

Ryan'ın dikkati Shane'e geri döndü.

"Erkek arkadaşın da seninle birlikte şehirde, değil mi?

Fabian?" "Evet," dedi Ryan şüpheyle.

"Harika. Biz, yani Ilya ve ben, bu akşam dışarı çıkmak isteyebileceğinizi düşündük. Akşam yemeği falan yiyelim mi? Bizimle birlikte?"

Ryan'ın kaşları çatıldı. "Çiftler buluşması gibi mi?"

"Evet, sanırım. Bir nevi. Ya da, bilirsin. Evet." Shane nefes verdi ve kendini toparlamaya çalıştı. "Hiç başka bir çiftle çıkmadık. Yani, eşcinsel bir çiftle. Çift olarak."

"Hmm."

Shane, içindeki bir barajın patladığını hissetti ve zavallı Ryan'a heyecanlı bir gevezelik seli yağdırdı. "Kimse bizi bilmiyor, yani neredeyse kimse, bu yüzden saklanmak zorunda kalmamak harika olurdu. Tabii, restoranda falan yine de saklanmak zorunda kalırız. Yani, bizim olduğumuzu açıkça belli etmemiz gerekmez... Her neyse, bizi yargılamayan insanlarla bir akşam geçirmek güzel olurdu. Tabii sen bizi yargılamıyorsan. Belki yaptığımız şeyin berbat olduğunu düşünüyorsun, çünkü sanırım biraz berbat, ama..."

"Başkaları da biliyor mu?" Ryan sözünü kesti. "Ne?"

"Bunu bilen tek kişi ben değilim. Başkaları da biliyor mu?"

"Evet. Elbette. Birkaç kişi. Ailem. Hayden ve karısı. Takım arkadaşlarım eşcinsel olduğumu biliyorlar, ama Ilya'yı bilmiyorlar. Hayden hariç. Ama ben de az önce söyledim, yani..."

Ryan gözlerini kapattı ve yüksek sesle nefes verdi. "Tanrıya şükür. Bunu bilen tek kişi benim sanıyordum."

"Sadece sen değilsin. Öyle düşünmene neden olduysak özür dilerim."

"Önemli değil. Tahmin etmeliydim." Diye iç geçirdi. "Fabian bu akşam gitmek istediği bir pizzacıdan bahsediyordu. Siz de gelebilirsiniz, sanırım."

Shane'in şu anki diyeti nedeniyle pizzacıda neredeyse hiçbir şey yiyemezdi, ama yine de heyecanla başını salladı. "Harika. Hadi gidelim."

"Tamam." Ryan, duvar boyunca dizili ekipman yığınlarından birine dönüp baktı. "Peki... ihtiyacımız olan her şeyi alıp buradan çıkabilir miyiz?"

Shane, Ryan'ı küçük bir alana hapsettiğini ve ona bir sürü tuhaflık yüklediğini fark etti, ki bu klinik anksiyete sorunu olan biri için muhtemelen ideal bir durum değildi. "Evet. Üzgünüm. Kahretsin, Ryan. Çok tuhaf davranıyorum. Ben sadece..."

"Gergin misin?" diye tahmin etti Ryan.

"Evet. Ama aynı zamanda heyecanlıyım da." Shane titrek bir kahkaha attı. "Geçen yıl bizi yakaladığın için bir bakıma memnunum."

Ryan'ın yüzünden, onları yakaladığına memnun *olmadığını* anladı.

"Ve erkek arkadaşınla tanışmayı gerçekten çok istiyorum," dedi Shane. "Geçen yıl fırsatım olmadı."

Ryan sonunda gülümsedi. "O bana hiç benzemiyor. Kimse bizim birlikte olduğumuza inanamıyor."

"O hissi bilirim."

Pizzacı, daha çok pizza servis eden bir bar gibi çıktı.
Pizza servis eden bir *eşcinsel bar*.

Shane girişe yaklaşırken tereddüt etti. Ilya bunu fark etti. "Sorun mu var?" diye sordu Ilya.

Shane, sakin ve her şeye hazır birinin yüz ifadesini takınmaya çalıştı. "Hayır." Kapıdan kendinden emin bir şekilde içeri girdi.

Bir randevudaydı. Erkek arkadaşıyla. Montreal'de. Önemli bir şey değildi.

Bu arada, erkek arkadaşı da çok seksi görünüyordu. Ilya, kaslı kollarını ve Shane'in hala inanamadığı sol omzunun yanındaki loon dövmesini gösteren soluk çiçek desenli turkuaz renkli bir tişört giyiyordu. Birkaç ay önce Shane'i bu dövmeyle şaşırtmış ve Shane'in playofflarda olması nedeniyle sıkıldığını söylemişti, ama Shane bunun Ilya'nın sıkıntısından yaptığı bir şey olmadığını biliyordu. Dövme, ikisi için de bir anlam ifade ediyordu. Yazları, göl kenarındaki evlerinde birlikte geçirdikleri zamanları temsil ediyordu.

Ilya ayrıca bol kesim gri şort ve siyah slip-on spor ayakkabı giyiyordu ve o kadar rahat ve yazlık bir görünümü vardı ki, Shane ikisini de doğrudan kulübeye götürüp çimenli kıyıda onunla sevişmek istedi.

"Şurada," dedi Ilya, Shane'in hayallerini bozarak. Duvara yaslanmış bir masayı işaret ediyordu, Ryan Price'ın yanında çok daha küçük bir adam oturuyordu.

Masaya vardıklarında, Ilya hemen kontrolü ele aldı. "O gömleği beğendim, Price. Mor sana yakışıyor."

"Oh. Uh. Teşekkürler."

"Sen Fabian'sın, değil mi?"

"Tek ve gerçek."

Shane, Ryan'ın erkek arkadaşını hayal etmek için pek çaba sarf etmemişti, ama onun *böyle* görüneceğini asla tahmin edemezdi. Fabian Salah *çok yakışıklıydı*. Sıcak, altın rengi bir teni ve yanları kısa kesilmiş, ama üstleri makyajla süslenmiş koyu renk gözlerine düşecek kadar uzun, ipeksi koyu renk saçları vardı. İnce gövdesine tam oturan siyah dantelli bir tişört giyiyordu ve zarif boynunda kalp şeklinde bir elmas kolye asılıydı.

Shane'in alışık olmadığı bir şekilde, açıkça heteroseksüel değildi. Shane daha gençken ve kendini keşfetmeye çalışırken, ona bakıp "Ben eşcinsel değilim çünkü *onun* gibi değilim" diye düşüneceği türden bir adamdı. Bu, düşünmek için iyi bir yol değildi.

Her ne olursa olsun, başka bir erkekle eşcinsel seks yapan eşcinsel bir erkek olarak bile, Shane, Fabian'ın yanında hissettiği rahatsızlık hissine karşı kendini tutamıyordu.

Bu da Shane'in diğer queer insanlarla daha fazla zaman geçirmesi gerektiğini kanıtlıyordu. Özellikle de hokey oynamayan queer insanlarla.

"Ben Ilya. Bu da benim... Shane."

Shane bunun ne kadar sevimli olduğunu görmezden gelmeye çalıştı, çünkü aksi takdirde Fabian'ın onunla ilgili ilk izlenimi kocaman, aptalca bir gülümseme olacaktı. "Merhaba Fabian," dedi Shane, karşısındaki sandalyeye otururken elini sıktı. Fabian'ın tırnakları deniz salyangozu mavisi renkteydi. "Memnun oldum."

"Ben de." Bu tek kelime Shane'in içini garip bir şekilde etkiledi. Fabian, en azından dikkat dağıtıcı olan, doğal bir çekicilik yayıyordu.

"Saçını beğendim," dedi Shane, çünkü bu doğruydu. Fabian'ın saçı havalıydı.

Fabian'ın dudakları, Ilya'nın sık sık gülümsediği gibi, hem sıcak hem de alaycı bir gülümsemeye dönüştü. "Teşekkürler. Gözlüklerin hoşuma gitti."

"Oh. Teşekkürler."

"Onların bir kılık değiştirme aracı olduğunu düşünüyor," diye alay etti Ilya.

"Süpermen gibi." "Haydi ama!" diye itiraz etti Shane. "Zararı yok ki.

Ayrıca, onlar olmadan
menüyü okuyamıyorum. O yüzden sus."

Ilya, masanın altında Shane'in ayak bileğine hafifçe spor ayakkabısıyla vurdu, bu da Shane'in bacağının gergin bir şekilde sallandığını fark etmesini sağladı. Shane hareketsiz kaldı, ama Ilya ayağını Shane'in ayağına bastırmaya devam etti.

"Ryan bana kamplarınız ve hayır işleriniz hakkında her şeyi anlattı," dedi Fabian. "Bu harika. Ben de Toronto'da gençlik barınakları ve ruh sağlığı girişimleri için mümkün olduğunca sık bağış toplama etkinlikleri düzenliyorum."

"Sen müzisyensin, değil mi?" diye sordu Shane. "Üzgünüm, müzik hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyorum."

"O harika biridir," dedi Ryan içtenlikle. "Onu sahnede izlemelisin. Cuma akşamı burada, şehirde bir konser verecek, eğer sen... Yani."

"Seni konuk listesine ekleyebilirim," dedi Fabian rahat bir şekilde. "Gitmek istemezsen endişelenme."

"Biletleri aldım bile," dedi Ilya. "İkimiz için."

Ne? "Aldın mı? Bana söylemedin." "Sürpriz."

Shane bu konuda ne hissedeceğini bilemiyordu. O ve Ilya hiç birlikte bir yere gitmemişlerdi ve bu özel gezi Shane'in rahatlık alanının oldukça dışında görünüyordu.

"Gösteri ne tür bir mekanda yapılacak?" Shane olabildiğince rahat bir şekilde sordu. "Kulüp gibi mi, yoksa..."

"Eşcinsel kulübü mü diye merak ediyor," diye yardımcı olmak için Ilya araya girdi. Shane, Ilya'nın ayağına bastı.

"Hayır."

"Sadece bir bar. Kulüp. Her neyse," dedi Fabian zarif elini sallayarak. Sonra eğildi ve yaramaz bir gülümsemeyle, "Ama ben çalmayı bitirdiğimde gey bir yer olacak," dedi.

Ilya buna yüksek sesle güldü, Ryan ise homurdanarak başını salladı ve gözlerinde belirgin bir sevgiyle erkek arkadaşına gülümsedi.

"Kulağa eğlenceli geliyor," dedi Shane, çoğunlukla içtenlikle. Canlı müzikten hiç hoşlanmazdı, ama Fabian'ın performansını görmek için meraklıydı. Ayrıca Ilya'nın ikisi için bir tür sürpriz randevu planlamış olması onu biraz etkilemişti.

Garson içecek siparişlerini almaya gelene kadar Montreal hakkında havadan sudan konuştular. Genç adam kendini Leo olarak tanıttı ve sonra masasında oturan kişinin kim olduğunu fark etmiş gibi gözleri fal taşı gibi açıldı. Shane bir selfie isteği için kendini hazırladı, ama Leo onu şaşırttı.

"Siz Fabian Salah mısınız?" diye fısıldayarak sordu.

Fabian sadece sinsi bir gülümsemeyle cevap verdi.

"Vay canına," dedi Leo. "Ben senin büyük hayranınım." Elini kısa bir süre ağzına götürdü, sonra hemen çekti. "Özür dilerim. Cuma günü gösterine gideceğim. Haftalar önce o gece için izin aldım."

"Bu çok güzel," dedi Fabian. "Teşekkürler. Buna değmesini sağlayacağım." "Yaptığın her şey inanılmaz. Bir keresinde Toronto'da çaldığını izledim ve ben sadece... vay canına. Üzgünüm. Tamam, ben iyiyim. Ne içmek istersiniz?"

Shane, yanında Ilya'nın kıkırdadığını duydu. Masanın karşısında Ryan gururla gülümsüyordu.

"Senin mojito'larından bir tane istiyorum," dedi Fabian. "Diğer masalarda mojito içenleri görüyorum ve kıskanıyorum."

"Tabii ki," dedi Leo, sanki Fabian onu transa sokmuş gibi sersemlemiş bir gülümsemeyle.

"Ben bunu alacağım," dedi Ilya, masanın üzerinde yerel bir bira fabrikasının ürünlerini tanıtan bir kartı işaret ederek. "Pilsner."

"Tamam! Evet," dedi Leo, dikkatini tekrar toplayarak. "İyi seçim."

"Ben de aynısından alacağım," dedi Ryan sessizce.

"Şekersiz buzlu çayınız var mı?" diye sordu Shane. Leo'nun yüzünde hemen paniğin belirdiğini gördü. "Boş verin. Limonlu maden suyu alayım. Ya da limonlu. Hangisi olursa."

Leo, Fabian'a son bir kez gergin ve sersemlemiş bir gülümseme attı, sonra içecekleri almak için hızla uzaklaştı. Ilya, masanın üzerine koyulmuş Ryan'ın koluna dokundu. "Leo senin erkek arkadaşına aşık."

Ryan gülümsedi. "Bu tür şeylere alışkınım. Yine de hoş bir şey."

"Ryan da çok ilgi görüyor," dedi Fabian. "Ama nadiren aynı kişiler tarafından tanınıyoruz."

"Hayran kitleleri çok farklı," diye onayladı Ryan.

"Bizim bir çift olmamızı en iyi şey olarak gören tuhaf hokey hayranları hariç."

"Öyle mi?" Shane, birdenbire sohbete çok ilgi göstererek sordu. "Ne diyorlar?"

"Benim adıma mutlu oluyorlar," dedi Ryan sessizce. "Ve beni kıskanıyorlar, eminim," dedi Fabian. "Sanki," diye homurdandı Ryan.

"Hiç diğer tarafını da duyuyor musun?" diye sordu Shane. "Hokey hayranlarından?"

"Belki," dedi Ryan. "Çevrimiçi değilim ve artık hokey oynamıyorum, bu yüzden böyle bir şey varsa duymuyorum."

Peki. Shane hala hokey oynuyordu ve çevrimiçi olarak çok aktif olmasa da, Ilya ile birlikte hayır kurumunu kurduğundan beri Instagram hesabını daha aktif kullanıyordu. Ayrıca, bilirsiniz, ezeli rakibiyle ciddi bir ilişkisi vardı. Bu, Ryan'ın durumundan biraz farklıydı.

Leo içeceklerle geri döndü. Önce Fabian'a nane yapraklarıyla dolu ve çok ferahlatıcı görünen mojitosunu verdi.

"Hayatımı kurtardın, canım," dedi Fabian. "Tam da ihtiyacım olan şeydi."

Leo, geri kalan içecekleri dağıtırken geniş bir gülümsemeyle baktı. Shane'in önüne, kenarları limon ve limon dilimleriyle süslenmiş uzun bir bardak maden suyu koydu. "Ne yemek istediğine karar verdin mi?"

Shane menüye bile bakmamıştı. Fabian, kendisi ve Ryan için paylaşmak üzere kulağa hoş gelen bir pizza sipariş etti, Ilya ise kendisi için daha sade bir pizza sipariş etti ve Shane menüdeki salata seçeneklerini telaşla okudu.

"Şey..."

"Bak," dedi Ilya, menünün alt kısmındaki bir şeyi işaret ederek. Shane, sote sebzeler ve kızarmış patates ile ızgara somon balığının açıklamasını hızlıca okudu ve neredeyse onu öpecekti.

"Somonu sosuz alacağım, sebzeleri de tereyağsız alabilir miyim? Eğer sorun olursa, sebzeler yerine bahçe salatası alabilir miyim?"

"Tabii, uh. Sorun olmaz." Leo her şeyi yazarken emin olamıyormuş gibi seslendi. "Salata ise, hangi sosu istersiniz?"

"Çok zahmet olmazsa, biraz zeytinyağı ve kırmızı şarap sirkesi yeter. Ya da bir dilim limon."

"Onunla restorana gitmek *çok* eğlenceli," diye alay etti Ilya. Shane hariç herkes güldü. Shane sinirli bir şekilde dizini Ilya'nın dizine çarptı. "Sıkı bir performans diyeti yapıyorum," diye savunmaya geçti Shane . "Profesyonel sporcular için bu normaldir ve *tavsiye edilir*." Son sözünü, çoğu zaman on üç yaşındaki bir çocuk gibi yemek yiyen Ilya'ya yöneltti.

"Shane yaşlandığını düşünüyor," dedi Ilya. "Ölümden korkuyor." "Hiç de öyle değil! Montreal Voyageurs organizasyonunun ve taraftarlarımızın beklentilerini karşılayamamaktan korkuyorum." Montreal Voyageurs organizasyonunun ve hayranlarımızın beklentilerini karşılayamayacağımdan korkuyorum."

"Ölümü aldatmak daha kolay olurdu," dedi Ilya, "Montreal'in hokey beklentilerini karşılamaktan daha kolay."

Haksız sayılmazdı.

"İkiniz de Montreal için mi oynuyorsunuz?" diye sordu Fabian. "Hayır. Sadece ben. Ilya Ottawa için oynuyor."

"Yani çok uzun mesafeli bir ilişki değil," dedi Fabian.

Shane, masadaki ilk kez birinin Ilya ve Shane'in bir çift olduğunu doğrudan kabul etmesi nedeniyle rahatsız oldu. "Şey, çok uzun bir mesafe değil, ama..."

"Daha uzak hissediliyor," dedi Ilya. "Sezon boyunca çok meşgulüz. Birlikte çok fazla zaman geçiremiyoruz."

"Bu zor olmalı. Ve bu..." Fabian ikisinin arasında elini salladı. "...bu bir sır, değil mi?"

"Büyük bir sır," dedi Ryan.

"Bu durumu daha da zorlaştırıyor," dedi Fabian anlayışla. Sesini alçaltmak için eğildi. "Neden sır olarak saklıyorsunuz? Eşcinsel hokey oyuncuları sadece sizler değilsiniz. Ya da queer. Özür dilerim, varsayımda bulunmamalıydım."

"Ben biseksüelim," dedi Ilya, başını sallayarak. "Shane ise tamamen eşcinsel."

"Ben *normal* eşcinselim," diye itiraz etti Shane. "Ve hayır, NHL'de tek queer oyuncular biz değiliz. Ama bizim durumumuz karmaşık."

"Farklı takımlarda olduğunuz için mi?"

"Çoğunlukla, evet. Ama durum bundan biraz daha karmaşık."

"Lig, aralarında büyük bir rekabet ortamı yarattı," diye açıkladı Ryan. "Bu, onların çaylak sezonlarından beri devam ediyor."

"Ondan önce bile," dedi Shane.

"Vay canına. Bu çok ilginç," dedi Fabian. "Ama herkes sizin arkadaş olduğunuzu biliyor, bu çok açık. Birlikte bir hayır kurumu kurdunuz. Öpüşmeniz ne fark eder ki?"

Shane farkı açıklamak için ağzını açtı, ama doğru kelimeleri bulamadı. Fabian'ın söylediği şekilde, bu ayrım çok önemsiz geliyordu. Gerçekten bir fark yaratmamalıydı. Ama yaratıyordu.

"Bu bizim için işleri çok... zorlaştırır," dedi Ilya. "Dikkatimizi dağıtır."

"Bu tam bir felaket olur," diye onayladı Shane. "Bence ikimiz de Şimdilik hokey üzerine odaklanacağım."

Fabian mırıldandı, sonra "Şimdilik. Ne zamandır birliktesiniz?" dedi.

Shane ve Ilya birbirlerine baktılar, bu da Shane'in nedense kızarmasına neden oldu.

"Kolay bir soru değil," dedi Ilya.

"Ama on yıldan fazla," diye açıkladı Shane, "tabii 'birlikte'nin tanımına bağlı olarak."

"Bu, bir sırrı saklamak için uzun bir süre," dedi Fabian düşünceli bir şekilde. "Bu da dikkatinizi dağıtmaz mı? Saklamak zorunda olmak?"

Shane buna nasıl cevap vereceğini bilemedi ve Ilya'nın ifadesine bakılırsa, Ilya da emin değildi.

"Üzgünüm," dedi Fabian çabucak. "Çok meraklıyım. Beni ilgilendirmez."

"Hayır, sorun değil," dedi Shane. "Sadece, bilirsin, düşünülmesi gereken çok şey var." "Evet," diye Ilya sessizce onayladı.

Yemekleri geldi ve konuşma çeşitli şehirlerdeki en iyi pizzalara döndü. Shane, Ilya'nın yağlı, sosis kaplı akşam yemeğinden bir dilim yemek için can atıyordu, ama görev bilinciyle somon balığı ve bahçe salatasını yedi. Şubat ayında bu diyete başlamıştı ve Ilya'nın ne dediği umurunda değildi — Shane kendini daha iyi hissediyordu. Ve Stanley Kupası *ile* Conn Smythe Kupası'nı kazanmıştı. İşte bu kadar.

Somonunu çiğnerken Shane, Fabian'ın sorduğu soruları düşündü. O ve Ilya'nın ilişkisi ortaya çıkarsa hokey dünyasının tepkisinin başa çıkması en zor kabus olacağını hep düşünmüştü, ama belki de asıl zorluk bunu saklamaktı. Ilya'ya olan duygularını gizli tutmak, tepkilerle yüzleşmekten daha yorucu olabilirdi.

Son iki haftayı birlikte kulübede geçirdikten sonra, kampın başarılı bir başlangıcı ve şimdi de ilk çiftler buluşmalarıyla biraz coşmuş olabilirdi. Belki de net düşünemiyordu.

Herkes yemeğini bitirdiğinde, Ryan tuvalete gitmek için odadan çıktı. Ryan duyamayacağı bir mesafeye uzaklaştığında, Fabian şöyle dedi: "Ryan'ı bu kamplara davet ettiğiniz için ikinize de teşekkür etmek istiyorum. Bu onun için çok önemliydi. Çocuklarla çalışmayı çok seviyor ve bence bu onun için iyileştirici bir etki yarattı."

"İyileştirici mi?" diye sordu Shane.

Fabian başını salladı. "Hokey ile kötü bir ayrılık yaşadı, biliyor musun? Emekli olmaktan pişman olduğunu sanmıyorum, ama hokeyin ona hissettirdiği duyguları özlüyor. Onu sürekli kötü hissettirmeden önceki duyguları."

“Oh.” Shane, hokeyin onu kötü hissettirebileceğini hayal edemiyordu, ama Ryan'ın kariyeri kendisininkinden çok farklıydı. “Peki, oyuna olan sevgisini biraz olsun geri kazanmasına yardımcı olabildiysek ne mutlu bize.”

"Sen yaptın." Fabian gülümsedi. "Ve senin bu girişiminin bir parçası olmaktan çok gurur duyuyor. Sanırım diğer koçlardan hala biraz çekiniyor. Bana hepsinin süperstar olduğunu ve kendini yabancı hissettiğini söyledi."

"Hepsi süperstar değil," dedi Ilya. "Hayden de orada."

Shane, Ilya'nın uyluğuna hafifçe vurdu. "Ryan'ın takımın bir parçası olmasından çok mutluyuz. Bu yıl iki hafta da katılabileceğine sevindik."

"O harika bir koç," diye onayladı Ilya. "Çocuklar onu seviyor."

Fabian gülümsedi, bu da onu daha genç ve daha az korkutucu bir şekilde seksi gösterdi. Ryan masaya döndüğünde, Fabian gözlerinde saklanamayan hayranlıkla ona gülümsedi.

"Ne?" diye sordu Ryan şüpheyle.

"Hiçbir şey, hayatım. Sadece hokey hakkında konuşuyorduk." Ryan alaycı bir şekilde güldü. "Sen öyle diyorsan öyledir."

Fabian boynunu uzattı ve onu hızlıca dudaklarından öptü. Ryan sırıttı, sonra Ilya ve Shane'e yan gözle bakarak sırıtışını gizlemeye çalıştı. Pek başaramadı.

"Fabian onu gerçekten seviyor, değil mi?" Shane, Ilya'nın Champlain Köprüsü üzerinden Brossard'a geri dönerken sordu. Ilya'nın "yaz arabalarından" birindeydiler, parlak turuncu bir Porsche falan.

"Evet. Senin için çok kötü."

Shane koltuğunda dönerek ona baktı. "Bu ne demek şimdi?"

Ilya'nın dudakları kıvrıldı, ama gözlerini yoldan ayırmadı. "Onu kesiyordun."

"Bakmıyordum!"

"Tamam."

"Eğer *öyleyse*, bunun tek nedeni, daha önce hiç bu kadar...

"Güzel mi?" diye önerdi Ilya.

"Hayır! Kes sesini."

"O güzel," dedi Ilya açıkça. "Ve seksi. Ne demek istediğimi anlıyorsun."

"Sanırım," dedi Shane, sanki Ilya'nın ne demek istediğini tam olarak anlamamış gibi. "Ama ona bakıyorsam, bunun tek nedeni onun ve Ryan'ın nasıl birlikte olduklarını anlayamamamdı."

"Ryan çirkin değil."

"Hayır," diye onayladı Shane. "Özellikle de saçları ve sakalı kesildikten sonra. Ama o adamdan yıllarca korktuğum için, onu yakışıklı olarak görmek hala zor geliyor, anlıyor musun?"

"O çok tatlı biridir. Fabian'ın onu sevmesine sevindim."

"Nasıl tanıştılar ki?"

"Ryan, genç hokey oynarken Fabian'ın ailesiyle birlikte yaşıyordu." "*Ne?*

Fabian'ın ailesi hokey oyuncularını misafir mi ediyordu?"

"Evet. Büyük bir hokey ailesi sanırım. Ryan bana, Fabian'la... yeniden tanıştıklarını söyledi."

"Yeniden bir araya mı geldiler?"

"Evet. Ryan Toronto'da oynarken. Sevimli, değil mi?"

Gerçekten çok sevimliydi. "Vay canına. Yani bu kader gibi

bir şeydi." "Belki."

Shane, Ryan ve Fabian'ın ne kadar *farklı* olduklarını hala kabullenemiyordu. Ryan çok iri ve utangaçtı, genellikle kendini daha küçük göstermek için kambur dururdu. Fabian ondan muhtemelen 30 santim daha kısaydı, ama güzelliği ve makyaj, kadınsı kıyafetler ve ışıltılı takılarla kendini süslemeyi hiç çekinmemesiyle dikkat çekmeyi başarırdı. "Eminim seks hayatları çılgındır."

Ilya sırıttı. "Sapık."

"Sanki sen hiç düşünmemişsin gibi." Shane, Ilya'nın çıkış rampasından çıkmasını bekledi ve sonra sordu, "Sence biz de onlara öyle mi görünüyorduk?"

"Ne, seksi mi? Muhtemelen öyle

göründük." "Hayır, aşık gibi mi?"

Ilya cevap vermeden önce soruyu düşündü. "Aşık değilmiş gibi davranmakta çok iyiyiz. Belki de aşık olduğumuzu göstermede kötüyüz."

Ilya'nın sözleri kurşun yelek gibi ağır gelmişti. Shane koltuğuna kaydı ve kaşlarını çatarak pencereden dışarı baktı. İkisi de bir şey söylemedi.

sürüşün geri kalanı.

Dördüncü Bölüm

"Hokeyi çok seviyorum," dedi Max geniş bir gülümsemeyle. Kampta verilen öğle yemeğini koçların masasına attı ve enerjik bir şekilde Ilya'nın karşısındaki koltuğa oturdu.

"Bu belli oluyor," dedi Ilya, çünkü Max kendini tamamen bu kampın antrenörlüğüne adamıştı.

"Ben sadece..." Max etraflarındaki çocukların masalarına baktı. "Bu gerçekten en iyisi. Bir süredir bu oyuna kızgındım ve buna ihtiyacım vardı."

"Anlıyorum," dedi Ryan sessizce. "Yani, aynı sebepten değil. Senin durumun adaletsiz ve korkunç, ama ben de hokeyi, bilirsin, bırakana kadar nefret ediyordum."

Ryan'ın aksine, Max her zaman yüksek sesle ve kendinden emin bir şekilde konuşurdu. Ryan'ı parmağıyla işaret ederek, "NHL sana haksızlık etti, Ryan. Sana yapılan muameleyi hiç sevmedim, ve şimdi seninle tanışıp ne kadar tatlı bir insan olduğunu öğrendikten sonra daha da sevmedim" dedi.

Leah, kocasının yanındaki koltuğa oturdu. "Ryan'ı ne kadar sevdiğimizi mi konuşuyoruz?"

"Hayır," dedi Ryan, sandviçine mırıldanarak.

"Hokeyin ne kadar berbat olduğundan bahsediyoruz. Ve yine de onu ne kadar sevdiğimizden," dedi Max.

Leah gülümsedi. "Evet. Sorun da bu zaten."

Ilya, Shane'in oturduğu masanın ucuna baktı. Ilya'nın tahmin ettiği gibi, Shane şaşkın ve rahatsız görünüyordu.
Hokey, Shane'i hayatında bir dakika bile üzmedi.

Ilya, sevdiği oyundan hayal kırıklığına uğramanın nasıl bir his olduğunu bilmiyormuş gibi davranamıyordu — Max veya Ryan'ın yaşadığı gibi — ama Shane'den daha fazla hokeyin kusurlarının farkındaydı. Son birkaç yıldır, sporunun karanlık tarafına daha fazla dikkat ediyordu.

"Hey," dedi Max, Ilya'ya, "yeni koçun hakkında ne düşünüyorsun?" Ilya omuz silkti. "Henüz tanışmadım."

"Evet, ama oldukça ilginç bir işe alım, değil mi? Yani, Brandon Wiebe şu anda kaç yaşında? Hâlâ otuzlu yaşlarında olmalı."

"Kırk bir yaşında," dedi Shane, çünkü elbette biliyordu. Brandon Wiebe, yaklaşık on yıl önce emekli olmadan önce on bir sezon boyunca NHL'de forvet olarak oynamıştı. Hiçbir zaman bir yıldız olmamıştı ve yönetilmesi "zor" bir oyuncu olarak ün salmıştı, ancak Ilya bunun nedenini hiç bilmiyordu. Ilya NHL kariyerine başladığında Wiebe hala oynuyordu, ancak Ilya onunla hiç etkileşime girmedi.

"O çok tatlı," dedi Leah. "TSN'de röportajını izledim. Yaşını hiç göstermiyor."

Max elini dramatik bir şekilde kalbinin üzerine koydu. "Bunu benim önümde söylediğine inanamıyorum."

Leah güldü. "Ama *öyle*. Ryan da bana katılır, değil mi dostum?"

"Hayır," dedi Ryan. "Yorum yok."

"Wiebe'nin Ryan için yeterince çekici olması imkansız," dedi Ilya. "Erkek arkadaşını *gördün* mü?"

"Evet," dedi Max. "Leah ve ben dün gece onu Google'da aradık. Ne oluyor dostum? O sanki gerçek bir melek falan gibi."

Ryan boş öğle yemeği çantasını kocaman eliyle buruşturdu. "Sizler çok garipsiniz." Kalkıp gitmek üzereydi, ama durdu ve küçük bir gülümsemeyle, "Ama evet. Erkek arkadaşım çok seksi," dedi.

Max masaya vurdu. "Bayıldım. Yakışıklı erkeğinle gurur duy, Ryan."

Ryan başını sallayarak uzaklaştı, ama muhtemelen gülümsüyordu.

"Peki, *sevimli* olmasının yanı sıra," dedi Shane biraz kesik bir ses tonuyla, "Wiebe'yi iyi bir koç yapan nedir?"

"NHL'de oynamıştı," dedi Ilya. "Bu onu iyi yapabilir."

"Alınma," dedi J.J. masanın diğer ucundan, "ama Ottawa'nın seçebileceği çok fazla koçu yoktu, biliyorsun değil mi?"

"Hey," diye itiraz etti Wyatt. "Sırf biz kötüyüz, kimse oynamak istemediği bir şehirdeyiz ve taraftarımız yok diye..."

J.J. buna yüksek sesle güldü. "Gördün mü? Kalecin anlıyor."

"Bekle ve gör," diye uyardı Ilya. "Bu yıl durumu tersine çevireceğiz. Göreceksin."

"Tabii," dedi J.J. "Sana inanıyorum. Yüzde yüz."

Ilya alaycı bir cevap verecekti, ama o anda Hayden kendi öğle yemeğini elinde tutarak masaya koştu. "Bir şey kaçırdıysam özür dilerim," dedi. "Ailevi bir acil durumla ilgilenmem gerekti."

"Karın başka bir bebek mi doğurdu?" diye sordu Ilya kuru bir sesle.

"Her şey yolunda mı?" Shane çok daha endişeli bir şekilde sordu.

Hayden elini salladı. "Evet, evet. Önemli bir şey değil. Sadece kaybolan bir timsah oyuncağı."

"Vay canına," dedi Ilya. "Polisi aradın mı?"

Hayden karşısına oturdu ve ona sert bir bakış attı. "Başkalarını umursamadığını biliyorum, ama Arthur Chompy olmadan kafayı yiyor."

"Bulabildin mi?" diye sordu Leah.

"Uh. Evet. Arabamın arka koltuğunda. Burada, buz pistinde. Arthur onu görebilsin ve onunla konuşabilsin diye FaceTime'dan aradım."

Ilya sırıttı. "Chompy'nin sesi nasıldır?"

Hayden onu görmezden geldi. "Neyse. Kriz atlatıldı. Ama bundan sonra ayrılmadan önce arka koltuğumu kontrol etmem gerekecek."

"Sen iyi bir babasın," dedi J.J.

Hayden, meyve suyu kutusuna pipetini batırırken içini çekti. "Bazen. Çoğu zaman ne yaptığımı bile bilmiyorum, ama onları seviyorum ve onlar için her şeyi yaparım, bu da bir şey sayılır sanırım."

Ilya kendi sandviçinin kalıntılarına baktı. Hayden'ı milyonlarca farklı nedenden dolayı sık sık alay ediyordu, ama gizlice dört küçük çocuğa babalık yapma yeteneğini takdir ediyordu. Ilya'nın görebildiği kadarıyla, o iyi bir babaydı. Çocukları harikaydı; karısı Jackie muhteşemdi. Ilya muhtemelen onu kıskanıyordu, ama bunu asla itiraf etmezdi.

"Bu öğleden sonra için çok heyecanlıyım," dedi Max. Shane'i işaret etti. "Takımımız sizi mahvedecek."

Shane gülümsedi. "Göreceğiz, dostum."

Çocuklar, her biri iki koçun liderliğinde dört mini takıma ayrıldı. Shane ve J.J. bir takımı, Ilya ve Max başka bir takımı, Ryan ve Wyatt bir takımı ve Leah ve Hayden son grubu yönetecekti. Yarım sahada scrimmage oynayacaklardı ve

resmi olarak koçların oynamaması gerekse de, muhtemelen hepsi oynayacaktı. Ilya bunu sabırsızlıkla bekliyordu.

"Hey," dedi Max, masaya eğilerek ve sesini alçaltarak. "Glencross ve Tremblay'i aynı takıma koymak iyi bir fikir mi sence?"

Jordan Glencross ve Ben Tremblay bütün hafta boyunca birbirleriyle çatışıyorlardı. Bu kamplarda her zaman geçmişi olan iki çocuk olurdu.

"Elbette," dedi Ilya rahat bir şekilde. "Bu onları bir araya getirecek."

Max ellerini kaldırdı. "Tamam. Sadece şunu söylüyorum, bu iki çocuk şiddete başvurmaya hazır."

"Sorun olmaz."

İyi gitmedi. Ryan ve Wyatt'ın takımıyla oynanan maçın yarısı bile geçmeden, Jordan Ben'i buzun üzerine yatırdı ve eldivenli eliyle yüz maskesine yumruk atmaya başladı.

"Ciddi misin?" dedi Ilya.

Max daha hızlı ve daha yararlı bir şekilde tepki verdi, "Hey!" diye bağırarak Jordan'ı diğer çocuğun üstünden çekti.

"O başlattı!" diye itiraz etti Jordan.

"Sen yalancı küçük bir orospusun," diye karşılık verdi Ben.

"Hey!" dedi Max. "Biz böyle kelimeler kullanmayız." Ilya'ya baktı. "Onları soyunma odasına götürmemi ister misin?"

"Ben yaparım," dedi Ilya. "Hadi, ding-donglar."

Ilya buz pistinden ayrılırken Max'in kalan çocuklara talimatlar verdiğini duydu, böylece çocukların dikkati Jordan ve Ben'in cezalandırılmasından başka yöne kaydı. Ilya, iki çocuk en yakın soyunma odasına doğru yürürken aralarında durdu. İçeri girdiklerinde, onları odanın karşı karşıya oturacak şekilde oturtdu.

"Neler oluyor?" diye sordu Ilya.

"Ben A takımına girdim, o giremedi, o yüzden kızgın," dedi Jordan. "Hayır, değilim!" diye itiraz etti Ben. "Kızgınım çünkü baban benim yerime girmek için
benim yerimi alman için ayarladı."

"Öyle bir şey yapmadı! Sen yeterince iyi
değildin!" "Ben senden çok daha iyiyim."

Tanrım. Ilya kendini neye bulaştırmıştı? Çocuklara haksızlık yapılmadığını garanti etmesi ve belki de

Ben'e kaybeden bir oyuncu olduğunu söylemesi gerektiğini biliyordu, ama merak ediyordu. "Baban ne iş yapıyor, Jordan?"

Ben burnunu çektirdi. Jordan, Ilya'nın anlamadığı bir şey mırıldandı.

"Anlamadım?" diye sordu Ilya.

"O koç."

Ilya güldü. Kendini tutamadı. Bu yeni bilgiyle, Ben'in haklı bir argümanı olabileceğinden şüphelenmeye başladı.

Jordan ayağa kalktı. "Ben bu takımdayım çünkü *yerimi hak ettim*."

Ben burun kıvırdı. "Sanki."

"Tamam," dedi Ilya sakin bir şekilde, "bunu çözmenin tek bir yolu var."

İki çocuk da ona şaşkın gözlerle baktılar, sanki odadaki Odadaki NHL süperstarını unutmuş gibiydiler.

Ilya, çok ciddi bir şekilde, "İkiniz de tek ayak üzerinde dengede durun. Kim daha uzun süre dururs a, o en iyi hokey oyuncusudur," derken bir şekilde ciddi bir ifade takınmayı başardı.

"Ne?" dedi Ben.

"Bu aptalca," dedi Jordan.

Ilya kollarını kavuşturdu. "Üç, iki, bir... başla."

İki çocuk da hemen dik durdu ve birer ayağını kaldırdı. Jordan ilk başta biraz sallandı, ama ikisi de dengelerini korudu. Birkaç dakika boyunca odanın iki ucunda birbirlerine dik dik bakan çocuklar, Ilya, "Hmm. İkiniz de bu işte iyisiniz. Belki zıplamayı deneyin," dedi.

Çocukların gülmeye başlaması Ilya'nın beklediğinden daha kısa sürdü. Ben ilk gülen oldu, Jordan da hemen ardından, geniş bir gülümsemeyle ve zıplarken kıkırdayarak güldü.

Sonunda Jordan tökezledi ve ikinci ayağını yere basmak zorunda kaldı.

"Vay canına," dedi Ilya. "Bir koçun oğlu daha iyi bir hokey oyuncusu olur diye düşünmüştüm ama neyse."

Herkes gülüyorken Shane odaya girdi. Kafası karışık görünüyordu. "Sizi buz pistinden çıkarken gördüm," dedi. "Her şey yolunda mı?"

"İyiyiz," dedi Ilya. "Şimdi geri dönüyoruz."

Çocuklar önce ayrıldılar, birbirlerini itip kakıyorlardı, ama agresif bir şekilde değil, şakacı bir şekilde. İkisi de hala gülüyorlardı.

"Ne oluyor?" diye sordu Shane, Ilya ile yalnız kaldıklarında.

"Onlar rakip," dedi Ilya gülümseyerek. "Jordan A takımına girdi. Ben ise giremedi."

Shane burnunu kırıştırdı. "O zaman Ben daha iyi bir kaybeden olmalı."

"Ah, ama dinle. Jordan'ın babası koç. Yani belki de yetenek Jordan'a yardımcı olan tek şey değildi."

Shane omuz silkti. "Her neyse. Oraya geri dönmemiz lazım."

"Herkes kavgayı gördü mü?"

"Muhtemelen. Ama herkesin doğru şeye odaklanmasını sağlayacağız. Burası Ben ve Jordan Kampı değil."

"Henüz değil," dedi Ilya, Shane'i dürterek. "Ama belki bir gün yeni biz olacaklar."

"O zaman Jordan'a Ben'e aşık olmaması için uyarıda bulunsam iyi olur." "Oh, sen Jordan mısın?"

"Tabii ki. A takımına girdi."

Birbirlerine gülümsediler ve Ilya biraz eğildi. Elinde değildi. Shane annesinin duymasını istemediği için bütün hafta seks yapmamışlardı ve Ilya sabırsızlanıyordu.

Shane ondan kaçtı. "Olmaz. O hatayı bir daha yapmayacağız."

"Seninle hata yapmayı seviyorum."

"Buz üzerinde hata yapabilirsin. Her zamanki gibi."

"Kahretsin, çok eğlenceli bir haftaydı," dedi Max, Cuma öğleden sonra Shane'e. "Bizi davet ettiğin için tekrar teşekkürler."

Montreal kampı sona erdi, çocuklar gitti ve Shane, bunun başarılı geçtiğinden oldukça emindi. "Tabii ki. Koçluk yaptığın için teşekkürler. Haftaya Ottawa'da tekrar yapmaya hazır mısın?"

"Tabii ki. Çok eğlendim. Stanley Kupası'nın sürpriz ziyareti harikaydı."

"Hepsi J.J.'nin fikriydi, belki de bunu *yeterince* açıkça belirtmemiştir." Shane şaka yapıyordu, ama J.J.'nin kupayla geçirdiği günü kamp çocuklarıyla paylaşmış olması onu çok etkilemişti. Shane, gelecek hafta Ottawa kampında kendi gününü kullanacaktı ve Montreal'daki çocukların dışarıda bırakılmamış olmasına minnettardı.

Max güldü. "O da bahsetti. Bu akşamki partiye de davet etti bizi."

"Gidecek misin?"

"Tabii. Stanley Kupası ile Haiti sokak partisine ne sıklıkla davet edilirsin ki?"

"J.J. her kazandığında." "Sen de orada olacak mısın?"

"Şey." Shane soluna baktı ve Ilya'nın yaklaştığını gördü. "Belki. Başka planlarım var ama ikisini de yapmaya çalışacağım," diye yalan söyledi. "J.J.'nin partisinden mi bahsediyorsun?" diye sordu Ilya.

"Evet. Gelmek ister misin?" Shane gelmemesini umuyordu. "Montreal'in kupayı kazanmasını kutlamak için mi? İğrenç. Hayır."

Shane gözlerini devirdi, bu da Max'i güldürdü. "Siz ikiniz çok tatlısınız," dedi Max.

Ilya, Shane'e kaşlarını oynattı. "Sevimli."

Shane'in yanakları kızardı. *Çok* sevimli mi davranmışlardı? Belki de biraz daha ölçülü davranmalılar.

Ilya'dan umduğu kadar ince bir adım uzaklaştı ve "İyi geceler, Max. Ottawa'da Leah ve seninle görüşürüz," dedi.

Sanki adı çağrılmış gibi, Leah Ryan ile birlikte koridorun sonunda belirdi. Kocasına ulaştığında, onu yanağından öptü ve "Hazır mısın, bebeğim?" dedi.

"Evet. Biraz uyuyalım da bütün gece parti yapabilelim, tamam mı?"

Leah alnını Max'in omzuna dayadı. "Bütün gece parti yapmak için çok yaşlıyım."

"O zaman gece yarısına kadar." "Anlaştık."

Birbirlerine sevgiyle gülümsediler ve Shane kıskançlık duydu, ardından herkesin önünde Ilya'yı öpmek istedi. Buradaki kimse umursar mıydı ki? Ryan zaten biliyordu...

"Annen seni arıyor," dedi Ryan. "Ofiste." "Tamam," dedi Shane, Beynini bir anlığına bulanıklaştıran saçma fikirleri kafasından silkeledi. Dönüp ofise doğru hızlıca yürüdü. Birkaç saniye sonra Ilya ona yetiştiğinde şaşırdı.

"Tamam mı?" diye sordu Ilya. "Evet," dedi Shane sıkıca.

Ilya hafifçe mırıldandı, sonra köşeyi döner dönmez bileğini tutup onu açık bir kapıya doğru çekti. Burası

Soyunma odalarından biriydi, kirli ve biraz iğrençti ve on yıl önce birlikte bir reklam filmi çekerken ilk kez göz göze geldikleri odaya çok benziyordu.

Ilya kapıyı kapatıp kilitledi, sonra Shane'i kapıya doğru itti. "Oh," dedi

Shane, sonra Ilya onu sertçe öpmeye başladı.

amaçla, sanki bu bir tür fizik tedaviymiş gibi.

"Daha iyi mi?" diye sordu Ilya, sonunda birbirlerinden ayrıldıklarında. İki adam da düzensiz nefes alıyordu. Shane'in parmakları Ilya'nın kalçasına ve omzuna gömülmüştü, Ilya ise bir elini Shane'in saçlarına dolamıştı.

"Evet," diye fısıldadı Shane. "Siktir, seni çok istiyorum."

"Uzun bir hafta oldu," diye onayladı Ilya.

"Annem şimdi Ottawa'ya geri dönüyor. Ev bize kalacak."

Ilya onu tekrar öptü, bu sefer Shane'in ayak parmaklarını kıvrılmaya zorlayan o müstehcen şekilde.

Tanrım, ne yapıyorlar? Öpüşmeyi bırakıp, "Sonra.

Burada olmaz."

"Tamam." Ilya geri çekildi ve Shane'in kamp polosunu düzeltmeye başladı.

"Bu oda sana bir şey hatırlatıyor mu?" Shane, Ilya'nın ön kolunu parmağıyla okşarken sordu.

Ilya'nın dudakları yukarı kıvrıldı. "Sen çok profesyonelce davranmayıp benimle o reklamı çektiğinde."

"*Ben mi?* Bana teklif eden sendin." "Sen bana

ereksiyonunu gösterdikten sonra."

Shane'in ağzı açık kaldı. Kapattı. Sonra tekrar açtı. "Gösteriş yapıyordun."

"Gösteriş mi yapıyordun?"

"Evet. Çıplak kasların ve kıçınla... gösteriş yapıyordun."

Ilya güldü. "Ne?"

"Ne yaptığını biliyordun." Ilya onun

alnını öptü. "Belki."

Shane başını Ilya'nın omzuna yasladı, onun kokusunu içine çekerek, o gün duşta Shane sikini kontrol edemeseydi işler nasıl farklı olurdu diye düşünmemeye çalıştı. Ilya

on yıldan fazla bir süre sonra, kolunda bir loon dövmesi ile onu kucaklıyor olur muydu?

"Bu kadar gösterişli olduğuna sevindim," dedi Shane.

Ilya sırtını okşadı. "Bu kadar kolay sertleştiğin için mutluyum."

"Kapa çeneni," dedi Shane, ama Ilya'nın boynuna gülümsedi, ikisinin de aynı şeyi düşündüğüne rahatlamıştı.

Beşinci Bölüm

"Bu etkinliğe ne giymem gerekiyor?" Shane, giyinme odasından seslendi.

"Deri bir şeyin var mı? Ne gibi? At için olan gibi...?" "Bir koşum takımı. Ve sus."

Ilya kendi kendine sessizce güldü. Shane'in Fabian'ın gösterisi için ne tür bir kıyafet hazırlayacağını görmek için sabırsızlanıyordu.

"Sporcu şortu giy," diye önerdi Ilya. "Ve güneş gözlüğü."

Shane dolaptan kafasını çıkardı. "Sen ne giyiyorsun?"

Ilya, daracık soluk pembe tişörtünü düzeltmeye çalışıyordu. Yeni aldığı tişört, ona çok yakışmıştı.

"Tanrım," dedi Shane. "Güzel, değil mi?"

"Senin bedeninde yok muydu?"

Ilya sırıttı. Shane tam bir palavracıydı ve bakışlarındaki ateş onu ele veriyordu. "Hafif bir şey giy. Kulüpte hava sıcak olacak."

"Tamam. Şey..." Shane dolaba geri girdi. Bir dakika sonra, ayak bileklerinde daralan şık siyah pantolon ve yakasını açık bırakmış açık gri keten gömlek giymiş olarak çıktı.

"Güzel," dedi Ilya, ki bu büyük bir yetersizlikti. Gömlek, Shane'in geniş omuzlarına sıkıca oturuyordu ve kısa kollu gömleğin manşetleri, pazı kaslarının şişkinliğini vurguluyordu.

"Öyle mi?" diye sordu Shane.

"Mm." Ilya, Shane'i öpmek için kendine çekti. "Çok seksi görünüyorsun," diye fısıldadı dudaklarına. "Bütün gece sana daha sonra ne yapmak istediğimi düşüneceğim."

"Kahretsin, en azından kulübe gitmeden önce beni oradan ayrılmak istememe neden olmaya başlama."

Ilya gülümsedi ve onu tekrar öptü. "Gösteriyi çok seveceksin. Fabian'ın çok iyi olduğunu duydum."

"Öyle mi? Kim söyledi bunu?"

"Harris. Bilirsin, şu..."

"Hiç tanışmadığım ama sürekli bahsettiğin sosyal medya uzmanı var ya? Sevimli eşcinsel olan? Onun sevimli olduğunu söylemiştin, değil mi?"

Ilya hafifçe güldü ve başını eğerek Shane'in çenesinin eklemine öpücük kondurdu. "Geçen yıl beni Ottawa'daki Fabian'ın gösterisine davet etmişti. Ama ben bir sakatlık nedeniyle dinlenmek zorundaydım."

"Yani sevimli eşcinsel erkeklerle randevulara davet ediliyorsun, öyle mi?" Shane muhtemelen kızgın gibi görünmeye çalışıyordu, ama sesi biraz gergindi ve Ilya'nın boynuna daha iyi ulaşabilmesi için başını eğiyordu. "Seksi müzik gösterilerine mi?"

"Evet. Her zaman."

"Harris bu gece orada olacak mı? Senin yoluna çıkacak mıyım?"

"Bilmiyorum. Ona mesaj atmamı ister misin?"

Shane aynı anda hem sert bakışlar atıp hem de gülümsemeyi çok iyi beceriyordu. "Hadi. Gidelim."

Fabian'ın gösterisi, Harris'in tarif ettiği kadar seksi ve büyüleyiciydi ve Ilya'nın yanında Shane olduğu için her yönüyle daha da etkileyiciydi.

Ilya'nın istediği kadar yakın değildi, ama yine de yanındaydı.

İdeal olarak Ilya, Shane'in arkasında durup kollarını ona dolayarak göğsüne sıkıca sarılacaktı. Ilya çenesini Shane'in başına dayayacak ve canı istediğinde saçlarını öpecekti.

Bunun yerine, Ilya kalabalık barın arkasında, Shane ve Ryan Price'ın arasında duruyordu. Ryan, boyu nedeniyle her zaman arkadan izlediğini açıklamıştı. Ilya ve Shane ona eşlik etmeye karar vermişlerdi.

Sahnede Fabian seyircileri büyülemişti. Orada çok sayıda insan olmasına rağmen, odada onun ruhani sesi ve klavye, dizüstü bilgisayar, çeşitli pedallar ve kemanı kullanarak tek başına çaldığı müzik dışında neredeyse sessizlik hakimdi. Sahne ışıklarının içinden parlayacak kadar şeffaf, bol beyaz pantolon giymişti. Göğsü çıplaktı, ancak boynuna birkaç parlak zincir takmıştı ve dar beline de birkaç tane daha takmıştı. Altın kol bantları pazılarını sarıyordu ve Ilya, salonun arkasından bile onun çok fazla makyaj yaptığını görebiliyordu.

Büyülü ve şehvetli görünüyordu. Kesinlikle bir ödül. Ryan'ın onu kazanan kişi olması Ilya'yı çok mutlu etmişti.

Fabian şarkısını bitirdiğinde Ilya, Ryan'a "O çok güzel" dedi.

"Biliyorum," dedi Ryan, gözlerini sahneden ayırmadan. Sade siyah bir tişört ve siyah kot pantolon giymişti ve muhtemelen bu gece birkaç kez kapı görevlisi sanılacaktı. Ancak Ilya, Ryan'ın aslında bir kapı görevlisi *olduğunu* düşünüyordu, çünkü erkek arkadaşına en ufak bir tehdit bile olsa, kesinlikle ilk müdahale eden kişi o olurdu. Fabian'ın daha iyi bir koruyucusu olamazdı.

"Güçlü hissettiriyor olmalı," dedi Ilya. "Odadaki herkesin erkek arkadaşını istediğini bilmek."

Ryan'ın dudaklarında beliren gülümseme, Ilya'nın utangaç adamın yüzünde gördüğü en cinsel içerikli ifadeydi. "Öyle."

Evet, Ilya bu gösterilere gitmenin Ryan için ne kadar heyecan verici bir ön sevişme olduğunu anlayabiliyordu.

Kollarını kavuşturmuş, Fabian'ı dikkatle izleyen kendi erkek arkadaşına baktı. Sahnede, parıldayan bir elmas gibi görünmüyordu belki, ama acı verecek kadar güzeldi. Keskin çene hattı ve düz burun profili, Ilya için odadaki her şeyden daha büyüleyiciydi.

Ona bir adım daha yaklaştı ve kolunu Shane'in dirseğine sürttü. Shane uzaklaştı, kolları yanlarına düştü ve "O gerçekten çok iyi" dedi.

"Biliyorum."

"Ve büyüleyici. Ondan gözlerini alamıyorsun, biliyor musun?" "Evet,"

dedi Ilya, Shane'in yüzünden gözlerini ayırmadan. O
ona dokunmak için çaresizce can atıyordu.

Bazen Ilya dokunmaya o kadar aç kalırdı ki çığlık atmak isterdi. Shane yakınındayken, şu anda olduğu gibi, ama ulaşılamazken bunu en çok hissederdi.

Ilya, NHL'nin oynandığı hemen hemen her şehirde, bunun gibi kulüplere sürekli giderdi. Beğendiği birini bulur, onunla öpüşür, sonra onunla eve giderdi. Bazen kulübe gitmez, bulunduğu yere bağlı olarak düzenli gittiği kulüplerden birine mesaj atardı.

Bunu *özlemiyordu*. Aslında özlemiyordu. Shane'e tüm kalbiyle bağlıydı ve seks hayatları, başka biriyle yaşadıklarından çok daha öteydi

ama *dokunulmayı* özlüyordu. İnsanlarla birlikte olmaktan aldığı endorfin patlamasını ve sonrasında hissettiği rahatlamayı özlüyordu. Yeni insanlarla tanışmayı, onlarla konuşmayı, onları etkileyişini özlüyordu.

Ama en çok, insan dokunuşundan aldığı rahatlığı özlüyordu. Şu anda, Montreal'deki bu kulüpte, aşık olduğu adamdan o rahatlığı istiyordu.

Shane'e doğru bir adım daha attı ve aralarındaki küçük mesafeyi tekrar kapattı. Bu sefer parmağını Shane'in dirseğinden bileğine kadar kolunda gezdirdi. Shane irkildi ve ona geniş, sorgulayan gözlerle baktı.

"Ne?" diye sordu.

Öp beni, Ilya demek istedi. *Öp beni ve tüm bu insanların önünde bana sarıl. Beni sahneye çek ve yap. Artık umurumda değil.*
Lütfen. Ölüyorum.

"Hiçbir şey," dedi Ilya ve uzaklaştı. "Hiçbir şey."

Shane o kadar tahrik olmuştu ki, alevler içinde kalacakmış gibi hissediyordu.

Fabian'ın performansının şehvetli havası, tüm tavırları ve Ilya'nın bu kadar yakınında olması, Shane'in vücudunda elektriksel bir akım yaratmıştı. Ilya'yı yakalayıp kendine çekmek, kulübün arka duvarında ikisi de nefes nefese kalana kadar onu öpmek istiyordu.
Ama beklemek de sorun değildi. İlişkilerinin yasak olan yönü —birbirlerine olan tutkularını gizlemek için gereken disiplin—Shane için hâlâ geçerliydi. Bu çok seksi bir şeydi.

Burada, herkesin içinde, Shane onların iki erkek kardeş gibi davranıp emekli NHL oyuncusu arkadaşlarıyla takılmalarını umursamıyordu. Ellerini kendine saklamayı umursamıyordu, çünkü yalnız kaldıkları anda birbirlerini tamamen parçalayacaklarını ve bunun mükemmel olacağını biliyordu. İyi yapılan bir işin ödülü. Shane bu tür şeylerden keyif alıyordu.

Ama lanet olsun, Ilya bu gece çok seksi görünüyordu. O dar pembe tişört, Ilya'nın kaslı göğsü ve omuzları üzerinde gergin bir şekilde duruyordu. Shane'in yüzüne bakan o lanet olası kuğu dövmesi, Ilya'nın derisinde adeta bir damga gibiydi.

Benim, diye düşündü Shane. *Dünyanın bilmesi gerekmiyor, çünkü* ben *biliyorum.*

Ilya'nın da o anda kendisi kadar azgın olup olmadığını merak etti. Shane'e yan gözle bakıp duruyordu, muhtemelen öyleydi. Ayrıca, en son seks yapmalarının üzerinden neredeyse bir hafta geçmişti ve bu kuraklık Shane'i bu kadar etkiliyorsa, Ilya'yı gerçekten öldürüyor olmalıydı.

Shane, en son birlikte bir kulübe gittiklerini hatırladı. Yıllar önceydi, birbirlerine olan duygularını itiraf etmeden önce. Shane o zamanlar Rose ile birlikteydi, o gece onunla ve arkadaşlarıyla dışarı çıkmıştı ve Ilya da bazı takım arkadaşlarıyla aynı Montreal gece kulübünde bulunmuştu. Shane, Rose'u dans pistinde bırakıp, bir kelebek ışığa çekilir gibi Ilya'ya çekilmiş ve Ilya'nın güzel bir kadınla öpüşmesini çaresizce izlemişti.

Ilya'nın gözleri ile Shane'in gözleri buluştuğunda kısa ama korkunç bir an yaşanmıştı. Ilya onu *fark etmişti*. Shane, izlendiğini fark edince utançtan kaçmış ve kıskançlık duyduğuna dehşete kapılmıştı.

O gece eve giderken, gözyaşları yüzünden yolu göremediği için arabayı kenara çekmek zorunda kalmıştı. Kafası karışık, korkmuş ve yıkılmıştı. Rose, muhteşem film yıldızı kız arkadaşıyla eve gitmesi gerekirken, yol kenarında, arabasında tek başına, iğrenç bir Rus hokey oyuncusu için ağlıyordu.

Ona aşıktı, ancak o zamanlar bunu düşünmeyi bile reddetmişti.

Şimdi, dirseğinde parmak ucunun hafif dokunuşunu hissetti ve parmak bileğine doğru kayarken gerildi. Ilya ona böyle dokunmamalıydı.

"Ne?" diye sordu Shane, çünkü Ilya'nın en önemli kuralını çiğnemesinin bir nedeni olmalıydı.

Kısa bir an için, Ilya'nın gözleri üzgün ve hatta biraz korkmuş göründü. Sonra gözlerini kırptı ve ifadesini daha nötr bir hale getirdi.

"Hiçbir şey," dedi Ilya uzaklaşırken. "Hiçbir şey."

Ilya bakışlarını sahneye çevirdi, ama Shane Ilya'yı izlemeye devam etti. Omuzları çökmüştü ve çenesi gergindi. Yenilmiş gibi görünüyordu.

Shane etrafına bakındı. Oda karanlıktı. Kalabalıktı, ama herkesin dikkati Fabian'a kilitlenmişti ve o ve Ilya zaten en arkada oturuyorlardı. Shane dudağını ısırdı ve fazla düşünmeden hızlı bir karar verdi.

Yan adım attı, böylece kalçası Ilya'nın kalçasına değdi, sonra elini Ilya'nın beline koydu. Çok büyük bir şey değildi, ama Ilya dokunuşa yaslanarak tüm vücudunu gevşetti. Shane'e baktı ve ona küçük, minnettar bir gülümseme attı.

Shane de gülümsedi ve parmağıyla Ilya'nın sırtına küçük bir kalp çizdi. Ilya bir elini Shane'e doğru uzattı ve bir an havada durduktan sonra elini geri çekip kendi kalbinin üzerine koydu. Shane'e başını salladı, sonra bakışlarını tekrar sahneye çevirdi.

Shane, gösterinin geri kalanında elini Ilya'nın sırtında tuttu ve her şarkıdan sonra alkışlamak için kısa bir süre elini çekti. Avucunun Ilya'nın terden ıslanmış sırtına bastırdığı şekilde, sanki bir şeyden kurtuluyormuş gibi hissetti. Ilya'nın sessiz nefeslerinin Shane'in parmaklarına yüksek sesle yansıması gibi.

Fabian'ın seslendirdiği şarkı, seksle dolu, fısıldayan sözlere ve ani, beklenmedik akapella aralarına sahipti. Bu aralarda, Shane'i gerçekten titretiren sözleri iç çekerek söylüyordu. Her şey seksin vaadi gibi hissediliyor, sesleniyor ve kokuyordu ve Shane biraz aklını kaçırıyordu. Ryan nasıl olur da şu anda sahneye koşmazdı?

Sh*ane* neredeyse koşmak istiyordu, ama Ilya'nın terli tişörtünü tutup onu kendine çekmek istediği kadar değil. Shane, halka açık bir yerde biriyle sevişecek türden bir adam değildi, ama bu*, bu konuyu* en çok *düşündüğü* andı.

Belki de bir haftalık cinsel perhizini Ryan'ın seksi büyücü erkek arkadaşının konseriyle sonlandırmak en iyi fikir değildi. Shane, pantolonunun dar kumaşı altında ereksiyonunun çok belirgin olmaması için dikkatlice düzeltirken kimsenin fark etmemesini umdu.

Ilya, elbette, fark etti. Gülümsemesi Shane'i yeniden titretti ve Shane alt dudağını ısırdı, bakışları Ilya'nınkilerle kilitlendi.

Ilya, "*Yakında*" diye dudaklarını oynattı.

Shane şu anda araba kullanmak için çok fazla dikkatini kaybetmişti. O kadar azgındı ki sarhoş gibi hissediyordu.

Bu gece araba kullanmakta ısrar etmişti, çünkü hayatını Ilya'nın ellerine teslim etmekten bıkmıştı, ama şimdi kararından şüphe duyuyordu. Vücudu, Ilya'nın tenine dokunma ihtiyacıyla titriyordu. Onu tatmak, parçalamak ve Ilya o aptalca dar tişörtüyle, terden ıslak ve parlak teniyle ona bu kadar yakın dururken, aklından geçen her şeyi ona göstermek istiyordu.

Ayrıca, Ilya sürerken Shane'in pantolonunun üzerinden penisini okşuyordu.

"Yapma," dedi Shane zayıf bir sesle. "Bu... lanet olsun... güvenli değil."

Ilya kıkırdadı ve elini çekti. Shane, kaybından dolayı iniltiyi geri tuttu. Yavaşça nefes aldı, kendini sakinleştirdi ve yola odaklandı.

"Çok sertleşmişsin," dedi Ilya.

"Ayrıca ben de *araba kullanıyorum*."

"*Ben* değilim."

Shane yanına baktı ve Ilya'nın şortunun üzerinden kendi penisini avuçladığını gördü.

"Onu da yapma," dedi Shane, zorla başka yere bakmaya çalışarak.

Yolcu koltuğundan yumuşak bir inilti geldi. Ilya'nın gözleri kapalıydı, başı geriye eğilmiş, dudakları aralanmıştı.

Siktir. Shane yine yolu görmezden geliyordu.

"Kes şunu," dedi Shane. "Cidden. Birazdan evde olacağız."

"Mm. Senin sürüş tarzınla olmaz."

Shane çenesini sıktı. "Bunu bir oyuna dönüştürmeyeceğim." Ilya gelmeden eve dönmeye çalışmanın ne kadar heyecan verici bir fikir olduğunu görmezden gelmeye çalıştı. "Bizi eve sağ salim götüreceğim, sonra istediğin kadar siklere dokunabilirsin."

Ilya güldü ve Shane'e itaat ettiğini göstermek için iki elini de kaldırdı. "Tamam."

Shane derin bir nefes aldı. "Neredeyse eve vardık," dedi, daha çok kendine.

"Orada kaç tane penis olacak? Birilerini davet ettin mi?" "Keşke."

"Bence hoşuna giderdi," dedi Ilya. "Seyircilerin olması."

Shane deri koltukta kıpırdanmaya başladı. İzlenmekten hiç hoşlanmazdı, ama tamamen hayali bir senaryo olarak, bu onu çok heyecanlandırıyordu.

"Beni sergiler misin?" diye sordu Shane sessizce.

Bakmasa bile Ilya'nın bakışlarının sıcaklığını hissedebiliyordu. "Seni göstermeyi asla bırakmazdım," dedi Ilya. "Eğer yapabilseydim."

"Lanet olsun," diye mırıldandı Shane.

Eve vardılar ve kapıdan girer girmez birbirlerine çarptılar, öpüşüp sarılmaya başladılar, birbirlerinin kıyafetlerini çıkarmaya çalışırken birbirlerine daha yakın olmaya çalıştılar. Ilya bu yarışı kazandı, Shane'i çıplak bırakıp ellerini başının üzerine koyarak duvara dayadı. Ilya onu şiddetle öperken Shane ona doğru eğildi, daha fazlasını istiyordu.

Ilya boynunu öperken Shane düşüncesizce "İstiyorum" diye mırıldandı. "İstediğini alacaksın" dedi Ilya, lezzetli, alçak bir sesle.

Hâlâ şortunu giyiyordu, ancak fermuarı açıktı ve kalçalarına zar zor tutunuyordu. "O kulüpte ölüyordum."

"Ben de."

"Bütün hafta boyunca ölüyordum."

Shane'in vücudu Ilya'nın vücuduna karşı dalgalandı. "Göster bana." Ilya, Shane'in çenesini ısırdı. "Ne yapmam gerektiğini söyle."

Bu, Ilya için güçlü bir hamleydi çünkü Shane'in yatakta bir şey istemek zorunda kaldığında ne kadar garip davrandığını biliyordu. Shane'in şu anda kafasında yaşanan savaşın kesinlikle farkındaydı, Shane utanç duygusunu görmezden gelip Ilya'ya emirler yağdırmaya çalışıyordu.

"Beni em," dedi Shane.

"Böyle mi?" Ilya, Shane'in çenesinin altındaki nabız noktasını emdi ve Shane'i kıvrandırdı.

"Yapma," diye nefes nefese söyledi Shane, "pislik olma."

Ilya güldü, Shane'in bileklerini bıraktı ve bir adım geri attı. Hızla kendi şortunu ve iç çamaşırını çıkardı, sonra dizlerinin üzerine çöktü. Shane'in belini, kalçalarını ve uyluklarını elleriyle okşarken, ona açıkça hayranlık dolu bir şekilde bakıyordu, bu da Shane'i gururlandırdı.

"Çok güzelsin," dedi Ilya. Eğilip Shane'in penisinin ucunu öptü, sonra dudaklarını açıp başını emmeye başladı.

Shane uzun, düşük bir inilti çıkardı, başı arkasındaki duvara çarptı. "Siktir, Ilya."

Ilya acele etmedi, dilini kullanarak onu okşadı ve tahrik etti, Shane'i ateşledi. Shane elini Ilya'nın başının arkasına koydu ve parmaklarını hafif nemli buklelerine geçirdi.

"Bu konuda çok iyisin," dedi Shane nefes nefese. Ilya'nın ipucunu anlayacağını umarak kalçalarını hafifçe salladı.

Ilya homurdandı ve ellerini Shane'in uyluklarının arkasına kaydırdı, kıçına kadar çıkardı, orada parmaklarını kaslara gömdü, Shane'i daha yakın, daha derine çekti. Boğaz kasları Shane'in penisinin başını sıktı ve Shane'in parmakları Ilya'nın saçlarını sıkıca kavradı, hafifçe çekti.

"Vay canına," diye nefes nefese kaldı Shane. Gözlerini sıkıca kapattı ve Ilya onu yutarken nefes almaya zorladı.

Ilya birkaç saniye daha öyle kaldı, sonra yavaşça geri çekildi, dilini Shane'in penisinin uzunluğu boyunca sürükledi, sonuna ulaşana kadar ve Shane'i ağzından çıkardı.

"Seni hemen boşaltabilirim," dedi Ilya. "Yapma,"

dedi Shane, neredeyse ciddiydi. "Yatak odası mı?"

Tanrım, orası çok uzak görünüyordu. Shane merdivenlere kederle baktı, ama sonra başını salladı. "Evet. Acele et."

Çıplak, gülerek ve el ele tutuşarak merdivenleri tırmandılar. Muhtemelen gülünç görünüyorlardı, ama Shane umursamadı. Ilya'yı merdivenlerin üstündeki duvara itti ve onu öptü.

"Seni seviyorum," diye Shane dudaklarına fısıldadı. "İçimde olmanı istiyorum."

Ilya homurdandı ve Shane'in kıçına sertçe bir tokat attı, keskin ses boş koridorda yankılandı. "O zaman yatağa gel."

Shane, Ilya'yı yatak odasına doğru itti, onu öptü ve neredeyse üzerine tırmanmaya çalıştı. Ilya yatağın ucuna oturdu, Shane'i kucağına çekti ve ikisi de kıvrılan uzuvlarla yatağa düşene kadar onu şiddetle öptü.

Ilya, Shane'in ağzına gülerek öpmeye devam etti. Shane, Ilya'nın da kendisi kadar mutluluktan başının döndüğünü merak etti. Bazen

hala birlikte olduklarına inanamıyordu. Shane'in buna sahip olabileceğine.

Shane onun üstüne çıktı. Bacaklarını genişçe açarak Ilya'nın kalçalarına oturdu ve öpmeye devam etti. Ilya'nın güçlü elleri Shane'in sırtından omuzlarına kaydı, sonra tekrar kıçına indi.

Kayganlaştırıcı. Hemen kayganlaştırıcıya ihtiyaçları vardı.

Shane yatakta uzandı ve komodin çekmecesini açtı.
Orada, giderek büyüyen seks oyuncakları koleksiyonunun arasında sakladıkları yağ şişelerinden birini el yordamıyla buldu ve çıkardı.

Ilya şişeyi aldı ve işe koyuldu. Shane, Ilya'nın kaygan parmağının ilk dokunuşunda rahatlamış bir şekilde inledi.

"Acele et," dedi
Shane. "Çok
sabırsızım."

"Evet, çok sabırsızım. Bir *hafta* oldu." Yaz bittiğinde, seks yapmadan çok daha uzun süre geçirmek zorunda kalacağını biliyordu. Ama o haftalar, Ilya'ya kokusunu alabilecek kadar yakın olamayacağı haftalar olacaktı. Çocuklarla oynarken Ilya'nın içten kahkahalarını duymakla ya da Ilya'nın Shane'e bakarken gözlerinin bazen nasıl parladığını görmekle dolu olmayacaktı. Ilya kimsenin fark etmeyeceğini düşündüğünde. Kendini tutamadığında.

O haftalarda Ilya ile aynı yatağı paylaşmayacak, karanlıkta onun nefes alıp verişini dinlemeyecek ve bazen onun inlemelerini duymayacaktı. Ilya'ya sarılıp boynunun arkasına öpücükler kondurup onu sevdiğini fısıldayamayacaktı. Ilya'nın fark etmeyeceğini düşündüğü zamanlarda. Kendini tutamadığı zamanlarda.

O haftalar farklı olacaktı. Şu anda Shane, Ilya'dan alabileceği her şeye ihtiyacı vardı.

Ilya acele etmedi, Shane'in yüzünü izlerken dikkatli parmaklarıyla onu açtı. Serbest elini uzattı ve Shane'in yanağını okşadı.

"Sevgilim," diye fısıldadı Ilya, Rusça. "Çok güzelsin."

Shane bir an için gözlerini kapattı, Ilya'ya anladığını belli etti. Ilya, tatlı ve yumuşak olmak istediğinde artık ana dilinin arkasına saklanamıyordu. Bu, Shane'in uğraştığı bir şeydi; Shane'in takım arkadaşları uçakta poker oynarken veya telefonlarında oyun oynarken, Shane Rusça çalışıyordu.

"Yeter," dedi Shane, yine Rusça. "Hazırım."

Ilya mırıldandı ve iki parmağıyla yavaşça içeri girmeye devam etti. "Bunu seviyorum," dedi Ilya, tekrar İngilizceye geçerek. "Seni biraz daha izleyeyim."

Shane homurdandı ve Ilya'nın parmaklarını sıktı. Bu yeterli değildi. Hayal kırıklığı içinde, elini kendi sert penisine doladı ve okşadı.

"Daha da iyi," dedi Ilya gülümseyerek. "İşte." Şişeyi Shane'in penisinin üzerine tuttu ve üzerine biraz kayganlaştırıcı damlattı. Çünkü Ilya iyi fikirlerle doluydu.

"Oh, lanet olsun," diye inledi Shane. Ilya, Shane'in penisi üzerinde kayan eliyle aynı ritimde Shane'in prostatını okşamaya başladı. Shane'in karnının altında bir sıcaklık yükseldi ve son kontrolünü de yok etti. "Ilya. Lütfen."

Ilya parmaklarını çekti. Bir an sonra, Shane Ilya'nın penisinin başının deliğine dokunduğunu hissetti. "Bu mu?" diye sordu Ilya.

Shane cevap vermedi. Sadece ağırlığını kaydırdı ve Ilya'nın kaygan penisine oturdu. Bu şekilde çok sık yapmadıkları için ve Ilya'nın lezzetli iniltisini uzatmak istediği için yavaşça yaptı.

"Siktir, Hollander," diye homurdandı Ilya.

Tanrım, Shane, Ilya'nın eskiden olduğu gibi soyadını kullanmasını çok seviyordu. Eskiden sevişirlerdi ama sonra... bu hale geldiler.

Shane biraz kalktı ve tekrar oturdu, bu da başka bir iniltiye neden oldu. Sevdiği adama sırıttı ve "Bir şeye tutun, Rozanov," dedi.

Ilya, Shane'in kalçalarını kavradı, Shane onu sikerken parmaklarını sertçe gömdü. Ilya'yı böyle izlemek heyecan vericiydi, altında uzanmış, gözlerini açık tutmaya çalışırken göğsü inip kalkıyordu.

"Sikini seviyorum," diye nefes nefese söyledi Shane. Bir elini Ilya'nın göğsüne koymuş, diğer eliyle Ilya'nın sol uyluğunun arkasını kavramıştı. "Seni böyle sikmeyi seviyorum."

"Sen sadece," diye dişlerini sıkarak söyledi Ilya, "egzersiz yapmayı seviyorsun."

Shane titrek bir kahkaha attı, açısını ayarladı ve onu daha sert bir şekilde sürdü.

Ilya onun altında parçalanıyordu, Shane'in çeviremeyeceği kadar bozuk bir Rusça mırıldanıyordu. Çevirmesine gerek yoktu. "Benim için boşalacak mısın?"

Ilya nefesini içine çekti. "Çok erken. Siktir."

Shane acımasızca zıplamayı bıraktı ve yavaşça sürtünmeye başladı.

"Ah," diye bağırdı Ilya. "Siktir... *siktir*!"

Shane, elindeki gücü severek sırıttı. Ilya'ya *hissettirebildiği* şeyleri sevdi. Onu bu hale getirebildiğini sevdi.

"Çok mu yavaş?" diye sordu Shane, kendisi de sınırda olmasına rağmen sesi şaşırtıcı derecede sakindi.

"Evet," dedi Ilya. "Hayır. Siktir, sen mükemmelsin."

"Öyle mi?" Shane kalçalarını dikkatli ve kontrollü bir şekilde salladı. "Tek ihtiyacın olan bu mu?"

Ilya homurdandı ve Shane'in sikine uzandı. Parmaklarını hafifçe onun etrafına doladı ve bir an için öylece tuttu, bakışları Shane'inkilerle kilitlendi.

"Bu yeterli mi?" diye sordu Ilya, elini Shane'in penisine hafifçe sürterek, neredeyse dokunmadan.

Siktir, neredeyse yeterliydi. Shane, Ilya'nın eline girmeye çalışırken istem dışı olarak Ilya'nın sikini kavradı ve sıkıştırdı.

Ilya güldü ve elini çekti. Shane protesto etmek için sızlandı.

Ilya elini Shane'in ensesine koydu ve Ilya'nın dudakları kulağına değene kadar onu aşağı çekti. "Bence," dedi Rusça, "senin düzgün bir şekilde sikilmen gerekiyor."

Shane nefesini tuttu ve başını salladı, saniyeler sonra yüzüstü yatmış, yüzü yastığa bastırılmıştı. Ilya uyluklarını kavradı ve kıçını havaya kaldırdı, sonra içine girdi.

"İhtiyacın olan bu mu?" diye sordu Ilya alçak ve kaba bir sesle.

"Evet," dedi Shane nefes nefese. "Sert."

"Kendini okşa."

Ondan sonra uzun sürmedi. Shane acımasızca kendini okşarken, Ilya ona sertçe giriyordu ve her itişinde başlık duvara çarpıyordu.

"Şimdi," diye nefes nefese Shane. "Siktir, geliyorum." Elinin üzerine ve çarşafların üzerine fışkırmaya başladığında tüm vücudu titredi.

Arkasında, Ilya sadece "Hollander" dedi ve sonra hareketsiz kalarak içinde nabız gibi atmaya başladı.

Ilya hemen çekilmedi. Shane'in sırtına neredeyse tüm ağırlığını verene kadar dikkatlice kendini indirdi ve Shane'in boynuna sertçe nefes aldı. Uzun bir süre boyunca, sadece birlikte nefes aldılar.

Sonunda, Ilya Shane'in omuzlarına nazik öpücükler yağdırmaya başladı ve yumuşamış penisi Shane'in vücudundan çıktı. Shane'in omurgasını hayranlıkla öptü ve Shane mutlu bir şekilde iç geçirdi.

"Seni seviyorum," diye mırıldandı Shane yastığına. Elini geriye doğru uzattı, beceriksizce aradı ve Ilya onu kendi eline aldı.

"Geri döneceğim," dedi Ilya. Shane'in elini sıktı, sonra bıraktı ve yataktan kalktı. Shane ayak seslerini duydu, sonra banyo kapısının kapandığını.

Kendisinin de kalkıp temizlenmesi gerektiğini belli belirsiz fark etti. Çarşaflar da değiştirilmeliydi. Ama Shane o kadar gevşek ve uykuluydü ki, bunların ne kadar önemli olduğunu merak etti.

Ilya banyoda normalden daha uzun süre kaldı. Sonunda geri döndü ve Shane'in omzuna dokundu. "Sıra sende."

"Mmpf."

Ilya sessizce güldü ve Shane'in saçlarını karıştırdı. "Hadi. Kirli olmaktan nefret edersin."

Shane buna karşı çıkamadı. Kendini banyoya sürükledi.

Geri döndüğünde, Ilya'nın çarşafları çoktan değiştirmiş olduğunu ve yatağın bir tarafında oturmuş duvara bakarak oturduğunu fark etti.

"İyi misin?" diye sordu Shane.

"Evet," dedi Ilya. Sesi dalgın geliyordu.

Shane yatağa girdi ve temiz çarşafların cildine değen serin dokunuşunun tadını çıkardı. "Yorgunluktan bitkinim."

Ilya onaylayarak mırıldandı ve yanına yatarak yorganın altına girdi. Shane'e sarıldı, kolunu onun omzuna doladı ve onu kendine yakın tuttu. Shane birkaç dakika içinde uykuya daldı.

Bir süre sonra uyandı, Ilya'nın yanına yatakta geri geldiğini hissedince karanlığa gözlerini kırpıştırdı. Saatin kaç olduğunu veya Ilya'nın ne kadar süreliğine dışarı çıktığını bilmiyordu, ama keskin sigara dumanı kokusu geliyordu.

"Sigara içiyordun," diye uykulu bir şekilde şikayet
etti. "Hayır."
"Kokusu geliyor."
Ilya omzunu öptü. "Belki evin yanıyordur." Shane homurdandı
ve tekrar uykuya daldı.

Altıncı Bölüm

Ekim

"Kaç erkekle birlikte oldun?"

Ilya, kahve fincanına şeker koyarken ilgiyle başını kaldırdı. Shane soruyu pat diye sormuş ve şimdi poşet yumurtalarına sabit bir şekilde bakıyordu. Kulakları parlak pembeydi.

"Bu hafta mı demek istiyorsun?" diye sordu Ilya sakince.

Shane bakışlarını yukarı çevirdi, sinirlenmesi kahvaltı masasına huysuz dalgalar halinde yayılıyordu. "Hayır, pislik. Her zaman demek istedim."

Ilya kahvesinden uzun bir yudum aldı, gözleri Ottawa Centaurs kupasının kenarından Shane'in gözlerine kilitlendi. Kupayı çok yavaşça masaya geri koydu, sandalyesine yaslandı ve "Neden?" dedi.

"Çünkü bana hiç söylemedin."

"Belki de takip etmiyorumdur."

Shane ona sert bir bakış attı, sonra dikkatini tekrar yumurtalarına çevirdi. "Boş ver."

Ilya'nın ağzı kıvrıldı. Aralarında bir sessizlik bıraktı, Shane'in Ilya'nın bu konuyu bırakacağına inanması için yeterli bir süre.

Ama bırakmayacaktı.

"Kaç tane olmasını umuyorsun?"

Shane başını salladı. "Boş ver. Artık umurumda değil." "Saçmalık."

Shane, Ilya'ya tekrar baktığında çenesinin gerginliğinden çok umursadığı belliydi. "Moskova'da bir adam olduğunu söylemiştin. Şey, um..."

"Koçumun oğlu. Evet. O da onlardan

biriydi." "İlk olan mı?"

"Öyle dedim. Evet."

"Bunu hiç söylememiştin. Yani, ima etmiştin sanırım, ama..."

"İlk oydu." Ilya yanağının içini ısırdı, sonra ekledi, "Muhtemelen en iyisi de oydu."

"Sen tam bir pisliksin."

"Kim dev bir pislikti biliyor musun?" diye sordu Ilya hüzünle.

Shane ayağa kalkarken sandalyesi mutfak zemini üzerinde gıcırdadı. Tabağını masadan kaptı ve lavaboya doğru fırladı. Ilya kahvaltısını yemeye devam etti.

"Ben ikinci miydim?" Shane tabağını yıkadıktan sonra sordu.

"En büyük pislik?"

"Kes şunu."

Ilya, Shane'den önce kaç erkekle yattığını tam olarak hatırlayamıyormuş gibi, düşünceli bir şekilde bir parça tost alıp çiğnedi. "Belki."

Shane kollarını kavuşturdu. "Bunun cevaplaması bu kadar zor bir soru olacağını düşünmemiştim."

"Şimdiye kadar attığın tüm golleri hatırlayabiliyor musun?"

"Oh, sayıları birbirine yakın mı?" Shane, sadece NHL'de beş yüzden fazla gol atmıştı.

"Aşağı yukarı."

Shane mutfaktan çıktı.

Ilya ona bir dakikalık bir avantaj verdi, sonra onun peşinden yavaşça yürüdü. Onu ön kapının yanında, ceketini giymiş halde buldu. "Nereye gidiyorsun?"

"Eve."

Ilya duvara yaslandı. "Bu kadar erken mi?" Shane o sabah Montreal'e geri dönmek zorundaydı, ama Ilya onu böyle gitmesine izin vermeyecekti.

"Sana numaramı verdim," dedi Shane.

Sanki Ilya unutmuş gibi. "Evet. Benden başka iki erkek. İkisi de berbat."

"*Kötü* değiller. Sadece..." Ilya

kaşlarını oynattı.

"Gidiyorum." Shane elini kapı koluna koydu. Ilya elini Shane'in omzuna koydu.

"Sen ikincisiydin."

Shane arkasını dönmedi. "Peki benden sonra?"

"Bu sorunun yanlış cevabı var mı?" Shane omuzlarını düşürerek nefes verdi. "Hayır."

"Birkaç tane. Fazla değil. Tehlikeliydi, değil mi? Nadir bir zevkti." "İğrenç."

Ilya elini Shane'in omzundan kaydırarak göğsüne indirdi. Shane küçük bir adım geri attı ve neredeyse ona yaslanarak rahatladı. Ilya başını eğdi ve Shane'in boynunu öptü, Shane daha da rahatladı. "Hiçbiri önemli değil. Artık değil."

Shane iç geçirdi. "Biliyorum."

"O zaman neden soruyorsun?"

Shane döndü. Ilya kolunu onun omzunda tuttu, eli şimdi Shane'in sırtında duruyordu. "Bilmiyorum." Alnını Ilya'nın göğsüne dayadı. "Üzgünüm."

Ilya diğer kolunu da Shane'in omzuna doladı ve Shane'in koyu, parlak saçlarını okşayarak onu kendine yakın tuttu. Saçları pahalı bir şampuan gibi kokuyordu. "Seni özleyeceğim."

Shane yüksek sesle nefes verdi. "Bunu bir sezon daha yapmaya hazır mısın?"

Ilya'nın kalbi durdu. Bu soru ne anlama geliyordu? "Neyin bir sezonunu daha?"

Shane, gözlerine bakacak kadar geri çekildi. "Saklanmak."

Bu, toplamda, NHL'de saklandıkları on birinci sezon olacaktı. Yedi sezon gizli buluşmalar ve üç sezon çoğunlukla gizli bir ilişki. *Çok* fazla saklanmak zorunda kalmışlardı.

"Tabii," dedi Ilya.

"Nefret ediyorum."

"Biliyorum. Ben de."

"Henüz kimsenin farkına varmamış olmasına inanamıyorum."

"Eh," dedi Ilya, başparmağıyla Shane'in yanağını okşayarak. "Ben senin liginin çok üstündeyim."

"Doğru."

"Bunu anlatsan kim inanır ki?"

Shane onun koluna yumruk attı, sonra Ilya'nın dudaklarını tatlı bir öpücükle ele geçirdi. Shane'in tadı kahve ve ev gibiydi ve Ilya, onun gitmesine gerek kalmamasını gerçekten diledi.

"Hokeyi bırakmalısın," diye mırıldandı Ilya. "Onlara mesaj at. Bıraktığını söyle. Benimle burada kal."

"Kariyerimi mesajla bitiremem." "O zaman e-posta gönder."

"Gitmeliyim."

Bir başka uzun öpücük, bu seferki biraz daha az tatlıydı. Biraz daha acil. Ayrıldıklarında, Shane duvara yaslanmış, Ilya'nın tişörtü göğsüne kadar sıyrılmıştı. İki adam da ağır ağır nefes alıyor, yüzleri kızarmış ve penisleri yarı sertleşmişti.

"Benim gitmem gerek..." Shane tekrar söyledi. "Git. Evet."

"Üç hafta sonra Montreal'de olacaksın, değil mi?" "Üç hafta."

"O kadar da kötü değil." Shane ona hüzünlü bir gülümseme attı. Üç hafta o kadar da uzun bir süre değildi, ama Ilya, ilişkilerinin haftalarca süren tek gecelik buluşmalara bölünmesinden bıkmıştı. Şanslıysalar iki gece üst üste.

Yazlar hariç, yazlarda neredeyse her gün birlikteydiler ve Ilya, Shane'in yakınlığını güneşte altın kahverengi saçlarının rengi açıldığı gibi içlerine çekerek ruhunu hafifletiyordu. Ilya hokeyi severdi, ama artık yazlar için yaşıyordu.

Yaz bitmişti. NHL normal sezonu iki gün sonra resmi olarak başlayacaktı. Ruhu, güneşle ıslanan anılarla ve patlayıcı seks ve şefkatli öpücüklerle dolu çalınmış gecelerin beklentisiyle yaşamak zorunda kalacaktı.

"Seni seviyorum," dedi Ilya, kanını soğutmak için derin nefesler alırken.

Shane, Ilya ile duvar arasından sıyrıldı ve kolunu sıktı. "Ben de seni seviyorum." Shane nefes verdi ve Ilya, sesindeki titremeyi kibarca görmezden geldi. "Tamam. Üç hafta."

"Üç hafta. Eve vardığında bana mesaj at."

"Tabii ki." Shane onu bir kez daha öptü ve sonra gitti.

Yedinci Bölüm

Hanedan.

Stanley Kupası Şampiyonları bayrağının tavana asılmasını izlerken Shane'in kafasından geçen kelime buydu — son zamanlarda Montreal'de defalarca tekrarlanan kelime.

Bu onun üçüncü bayrak töreni, üçüncü Stanley Kupası zaferiydi. Yıllarca playofflara zar zor katılabilen Montreal, yeniden bir hanedanlık hokey takımına kavuşmuştu. Ve mütevazı olmaya gerek yoktu, çünkü her şey onunla başlamıştı.

"Sıkıcı olmuyor, değil mi?" dedi J.J.

Buz üzerinde birlikte duruyorlardı, tüm takım geçen sezon kazandıkları kupaların, Stanley Kupası da dahil, etrafında toplanmıştı. Her zamanki gibi tıklım tıklım dolu tribünler, bayrak yükselirken gururla haykırıyordu.

"Hayır," dedi Shane.

Montreal Voyageur'da oynamayı *çok seviyordu*. Takım arkadaşlarıyla birlikte burada başardıklarını seviyordu ve kariyerinin geri kalanında da bunu sürdürmek istiyordu. Bu sezonun sonunda sınırsız serbest oyuncu olacaktı, ancak Montreal ile yeniden sözleşme imzalamayı bekliyordu. Diğer seçeneklere bakmak bile istemiyordu. Bu onun takımıydı. Bunlar onun taraftarlarıydı.

Ve bunlar onun üç lanet Stanley Kupası bayrağıydı.

Bir gün onun numarası da tavana asılacaktı. Burada emekliye ayrılacağından hiç şüphesi yoktu. Bunu hak etmişti. Şu anda istifa etse bile, bunu hak etmek için yeterince şey yapmıştı.

"Üç Stanley Kupasından daha iyi ne var biliyor musun?" diye sordu J.J.

Shane gülümsedi. "Dört Stanley Kupası."

"Haklısın. Hadi alalım." "Hadi

alalım," diye onayladı Shane.

Ottawa'daki ev sahibi takımın ilk maçları her zaman biraz saçma gelmiştir.

Tüm NHL takımları gibi, büyük bir coşku vardı: buz üzerine yansıtılan videolar, ışık gösterisi, bol miktarda kuru buz ve yüksek sesli heyecan verici müzik.
Her oyuncu kırmızı halıdan buz pistine adım attığında tek tek anons ediliyordu.

Ilya Boston için oynarken, salondaki enerji gurur ve umutla doluydu. Takım, taraftarlara onlar için kazanmak için ellerinden gelen her şeyi yapacaklarına dair söz vermişti. Boston taraftarlarının beklentileri vardı; şampiyon olmak istiyorlardı.

Ottawa'nın ev sahibi olduğu ilk maçlar ise daha çok önleyici bir özür gibiydi. Bu gece burada hiçbir söz verilmedi, sadece takımın gerçekten berbat olduğu ve bu maçı neredeyse kesin olarak kaybedeceği gerçeğinden dikkatleri başka yöne çekmek için bir sürü gösterişli ışık vardı. Ve bir sonraki maçta da.

Ilya bundan nefret ediyordu. En kötüsü, bunun ona hiç mantıklı gelmemesiydi. Ottawa, kendisi de dahil olmak üzere, harika bir takımın tüm unsurlarına sahipti.
Yeni koçları Brandon Wiebe, henüz kendini kanıtlamamış ve çok gençti, ama Ilya onu şimdiden sevmişti. Wyatt harika bir kalecidi ve takımın çok fazla mağlup olmaması için düzenli olarak kırk veya daha fazla şutu durduruyordu. Ilya hala çok sayıda gol atıyordu, ama bu yeterli değildi. Tek başına bütün bir takım olamazdı.

Kaptan olarak, Ilya'nın adı en son okundu. Buzun üzerine adım attığında, taraftarlar çılgına döndü. Ottawa'da onu gerçekten seviyorlardı. Bu çok hoştu.

Yerini aldı ve takım arkadaşlarının buzun ortasındaki logonun etrafında oluşturdukları çemberi tamamladı. Centaurs logosu, takımla ilgili birçok şaşırtıcı şeyden biriydi: hokey oynayan bir centaurun karikatür çizimi. Ilya bunun tam olarak nasıl işe yarayacağından emin değildi. Ancak bu, Ottawa takımını mükemmel bir şekilde temsil ediyordu: hokey maçlarını kazanma şansı olmayan bir sürü şeyin bir araya gelmesi.

"Zavallı herifler," diye mırıldandı Ilya'nın takım arkadaşı Zane Boodram, kuru buz ve loş ışıkların arasından kalabalığa bakarken.

"Belki kazanırız," dedi Ilya.

"Tabii. Belki bu sezon sonunda bu çöplüğün tavanını süsleyeceğiz."

Ilya, tam olarak sıfır Stanley Kupası Şampiyonu bayrağının asılı olduğu kirişlere baktı.

"Belki."

"Bu sadece bir maçtı," dedi Koç Theriault her zamanki sert ve espriden yoksun tonuyla. "Önümüzde uzun bir sezon var, o yüzden şimdilik birbirimizi gaza getirmeye başlayalım."

Soyunma odasındaki oyuncular ciddiyetle onaylayan mırıldanmalar çıkardılar. Shane de onlara katılarak başını salladı, koçuna hak verdi ama keşke daha az homofobik ifadeler kullansaydı diye düşündü. Ancak, neredeyse otuz yıldır hokey hayatında olan Shane, artık neyin homofobik sayılacağını bile zorlukla biliyordu.

İyi bir maç olmuştu. Montreal ilk dakikadan itibaren maçı domine etmişti ve kalecileri Patrice Drapeau sadece bir gol yemişti. Gerçekten neredeyse mükemmeldi.

"Yarın," dedi koç, "güç oyununu konuşacağız çünkü bu gece tam bir felaketti. Antrenmandan önce video toplantısı var. Sabah dokuzda."

"Evet, koç" diye mırıldandılar. Shane, güç oyununun sorununun ne olduğunu gerçekten bilmiyordu, çünkü sadece üç güç oyunu oynamışlardı ve bunlardan birinde gol atmışlardı, ama sanırım bunu öğrenecekti. Bu takım her zaman mükemmelliği hedefliyordu. Voyageur olmak kolay değildi, ama en azından sıkı çalışma ve fedakarlıkların karşılığını alıyorlardı. Ligde bu gece sadece bir takım bayrak kaldırmıştı.

Ottawa gibi bir takımda olmayı hayal edemiyordu. Ilya nadiren şikayet ederdi, ama Shane bu kadar sık kaybetmenin utancıyla başa çıkamazdı. Dürüst olmak gerekirse, Ilya'nın daha fazla umursamaması biraz hayal kırıklığı yaratıyordu. Ilya ile *rekabet etmeyi* özlüyordu. Bu günlerde pek bir mücadele yoktu.

"Koç yaz boyunca hiç neşelenmedi, değil mi?" Hayden, Theriault odadan çıktıktan sonra Shane'e dedi.

"O bizim koçumuz, arkadaşımız değil," dedi Shane, biraz otomatik olarak.

Hayden ona dirsek attı. "*Sen* de yaz boyunca hiç neşelenmedin."

Shane alaycı bir şekilde güldü, ama bu onu daha neşeli göstermedi.

Hayden güldü ve Shane'in omuzlarına kolunu attı.

"Seni seviyorum dostum. Yarın antrenmandan sonra öğle yemeğine ne dersin?"

Shane, Hayden'ın terli kolunun altından sıyrıldı. "Bu haftaki yemeklerimi önceden planladım."

Hayden ona sert bir bakış attı. "Yemeği paket yaptırıp senin evinde yiyebilir miyim? Sadece takılmak istiyorum, seni aptal herif."

"Oh." Kahretsin. Shane berbat bir arkadaş mıydı? Muhtemelen. "Tabii. Elbette." "Öyle mi?" diye sordu Hayden. "Emin misin, meşgul değilsin... bilirsin." "Hayır," dedi Shane çabucak. "Bir süre birbirimizi görmeyeceğiz."

Hayden bu konuda çok üzgün görünmüyordu. "Sence Ottawa bu gece kazandı mı?" Ayağa kalktı ve raftan telefonunu aldı. "Bir bakalım."

Tanrım, Shane öyle olmasını umuyordu.

Ottawa elbette kaybetti. Ama Luca Haas, ilk NHL maçında ilk NHL golünü attı, bu yüzden kutlama yapmak için bir neden vardı.

“Umduğumuz sonuç olmadı," dedi Koç Wiebe. Sesi neredeyse özür diler gibiydi, sanki yenilgi onun suçuymuş gibi. Sanki bu takım kurulduğundan beri sürekli yenilgi almamış gibi. "Ama bu akşam sahada hoşuma giden birçok şey gördüm. Wyatt, harika bir maçtı. Ilya, seni yakından izlemek büyük bir zevk. İnanılmazsın. Luca nerede?"

Ilya'nın karşısındaki odada Luca utangaç bir şekilde elini kaldırdı.

"Lanet olası gelecek burada," diye bağırdı Bood, Luca'nın kısa, terli saçlarını okşayarak. Luca'ya gol puck'ını uzattı ve herkes alkışladı.

Ilya, Bood'un neden takım kaptanı olmadığını ilk kez merak etmiyordu. O, takımın sosyal direktörü, baş cheerleader'ıydı ve altı sezon önce ilk NHL maçından beri Centaur'da oynuyordu.

Ilya bu günlerde berbat bir kaptandı. Takım arkadaşlarıyla neredeyse hiç dışarı çıkmıyordu ve genç oyuncuların hiçbirini tanımıyordu. Şu anda kendi forması üzerindeki C harfini söküp Bood'a vermek istiyordu.

Ilya, takım arkadaşlarının birbirlerine gülüp şakalaşmalarını izlerken, ekipmanlarını çıkarmaya başladı ve kendini milyonlarca kilometre uzakta hissetti. Eskiden bu tür şeylerin merkezinde olur, takım arkadaşlarını güldürmek için odanın ortasında dans ederdi. Şimdi ise, sadece kemiklerine kadar işleyen

yorgunluk hissediyordu ve bunun sebebi sadece az önce oynadığı maç değildi.

Basın odaya girdi ve Ilya onlara birkaç temel açıklama yaptı. Evet, mağlubiyet hayal kırıklığı yaratmıştı, ama o bu takıma inanıyordu ve bu sezon durumu tersine çevireceklerinden emindi.

Muhabirler çoğunlukla Luca ile konuşmak istiyorlardı, bu da bir rahatlamaydı. Onlar Ilya'yı terk ettikten sonra, Luca terden sırılsıklam olan tişörtünü mutlu bir şekilde çıkarıp çamaşır sepetine attı.

"Selam," dedi neşeli bir ses.

"Harris," dedi Ilya, takımın sosyal medya yöneticisini selamlayarak. "Instagram için benim gömleksiz bir fotoğrafıma mı ihtiyacın var?"

Harris güldü. "Yani, birkaç beğeni alırdı, yalan söylemeyeceğim."

Ilya, pazılarını göstererek birkaç aptalca kaslı poz verdi. Harris şakayla karışık kendini yelpazeledi. "Tanrım, oturmam lazım," dedi Harris, Ilya'nın yanındaki kabine oturdu. "Bayılmak üzereyim."

Ilya ona sırıttı. Kimsenin onun ruh halini bu kadar çabuk düzeltebileceğini sanmıyordu, Harris hariç. Takımdaki herkes Harris'i severdi, Ilya da bunu takdir ediyordu çünkü Harris açıkça eşcinseldi. Harris'in Boston'da bu kadar sıcak karşılanacağından emin değildi. Takım gezilerine davet edilmeyeceği kesindi.

"Herkes Monk's'a gidiyor," dedi Harris. "Sen de geliyor musun?"

"Bilmiyorum," dedi. "Belki."

Harris, Ilya'nın gelmeyeceğini bildiğini gösteren bir şekilde gülümsedi. Ayağa kalktı ve Ilya'nın omzuna hafifçe vurdu, bu onun için biraz zordu. Shane'den bile daha kısaydı. "Sen şortunu çıkarmadan ve ben gerçekten yanmadan buradan gitsem iyi olacak."

Ilya'nın dudakları kıvrıldı. "Sen bu takımda çalışıyor musun, yoksa sadece soyunma odasında takılıyor musun?"

Harris ona göz kırptı. "Kimseye söyleme."

Odayı geçerek Wyatt ile konuşmak için gitti ve Ilya geri kalan ekipmanlarını çıkarıp duşlara yöneldi.

On dakika sonra soyunma odasına geri döndü, oda çıktığı zamankinden daha sessizdi. Haas'ı, çoğu ekipmanını hala giymiş halde, puck'ına gülümseyerek

kendi kabininde otururken gördü, hala ekipmanlarının çoğunu giyiyordu ve hokey topuna gülümsüyordu. Ilya beline havluyu bağladı ve ona doğru yürüdü.

"Bunu, şey...", Ilya doğru kelimeyi hatırlayamadı. "Kupa gibi yaptırabiliriz."

Luca, sanki bundan utanıyormuş gibi, puck'ı hızla yanındaki bankın üzerine koydu. "Sadece bir gol," dedi.

Ilya yanına oturdu. "Benimki hala evde, kupa odamda duruyor."

"O oda çok dolu olmalı," dedi Luca ciddiyetle.

Ilya sırıttı. "Çok. Ama ilk gol puck'ı en sevdiğimdir."

Luca'nın yanakları kızardı, bu da onu olduğundan daha genç gösterdi. "Gerçekten mi?"

"Evet. Çünkü bu başlangıçtı, anlarsın ya? Yakında odan NHL puckları ve kupalarıyla dolacak, ama..." Ilya puck'ı eline aldı. "Her şey bununla başladı."

Luca başını eğdi. "Keşke maçı kazanmış olsaydık."

Ilya, Luca'nın yakında kaybetmeye alışacağına dair bir şaka yapacaktı, ama bu, çaylak oyuncusuna vermek istediği mesaj değildi. "Ben de." Luca'nın koluna hafifçe vurdu. "Monk's'a gidiyor musun?"

Luca'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. "*Sen* gidiyor musun?"

Bu çocuğun onunla birlikte takıma katılmasını ne kadar çok istediği, Ilya'nın kalbini acıttı. Bunun onun için ne kadar önemli olacağını biliyordu. Luca'nın büyürken onu idol olarak gördüğünü biliyordu; röportajlarını okumuştu.

Ama Ilya... yapamıyordu. Bu gece yapamıyordu. Bu gece bunu taklit edecek enerjisi bile yoktu.

"Bir dahaki sefere," dedi zayıf bir gülümsemeyle.

Daha sonra, yatakta, Ilya beynini susturamadı. Bu talihsiz bir durumdu çünkü beyni onun hakkında iyi bir şey söylemiyordu.

Rasyonel olarak, değersiz olmadığını biliyordu. NHL'nin yıldız oyuncusuydu, takımının kaptanıydı ve hayranları tarafından seviliyordu. Onu o kadar çok seven harika bir erkek arkadaşı vardı ki, sırf onunla birlikte olmak için çok fazla strese katlanmaya ve gizlice buluşmaya razıydı. *Seviliyordu*.

Ama bunu hak ettiğinden emin değildi. Kendini buna inandıramıyordu. En azından şu anda.

Shane'in yanında olmasını diledi. Sadece iki gündür ayrıydılar, ama Ilya şu anda Shane'i kollarında tutmak için her şeyi verirdi.

Zayıf. Beyninde babasının sesi yankılanıyordu. İğrenç ve acımasız.

Ilya komodinden telefonunu aldı. Belki zayıftı, ama şu anda Shane'den alabileceği her şeye ihtiyacı vardı. Uykulu bir selfie. İyi geceler mesajı. Kalp emojisi. Herhangi bir şey.

Ertesi sabah erken saatlerde, Shane uyandığında telefonunda saat 1'den sonra gönderilmiş bir cevapsız mesaj buldu.

Ilya: Uyanık mısın?

Shane homurdandı ve başını salladı. Ilya *hiç* azgın olmadığı bir an olur muydu?

Sekizinci Bölüm

Ilya bir karar vermesi gerekiyordu.

Güvenli yolu seçip kesin olanı alabilir ya da şöhret için her şeyi riske atabilirdi.

Aslında karar vermek zorunda değildi. Zarları attı.

"Ama bu tam bir full house," dedi Yuna.

Ilya masaya iki zar attı. "Ve şimdi dört üçlü var." Uygun olmayan zarı aldı ve onu atmadan önce öptü.

"Hayır!" dedi David, zar durur durmaz. "Kahretsin," dedi Yuna.

"Yahtzee!" diye bağırdı Ilya. Zaferle kollarını havaya kaldırdı. "Seni neden davet ediyoruz bilmiyorum," diye mırıldandı Yuna.

"Çünkü el yapımı turtalar getiriyorum." Ilya, Harris'ten şehir dışında, Ilya'nın şimdiye kadar yediği en lezzetli el yapımı turtalar satan bir fırın olduğunu öğrenmişti. Özellikle vişneli turtalar çok hoşuna gidiyordu.

"Haklı," dedi David.

O sırada Ilya'nın telefonu çaldı. Arayanın kim olduğunu görünce gülümsedi ve Hollanders'ların mutfak masasından kalktı.

"Kim olduğunu tahmin edeyim," diye alay etti Yuna.

Ilya ona göz kırptı ve oturma odasına gidip telefonu açtı. "Merhaba."

"Selam," dedi Shane. "Nasıl gidiyor?" "İyi. Ailenin evindeyim." "Öyle mi? Orada ne yapıyorsun?" "Yahtzee'de onları mahvediyorum."

Shane güldü. "Annem bundan hoşlanmayacak."

"O beni sever." Ilya, Shane'in çeşitli yaşlarda, çoğunlukla hokey kıyafetleri içinde çekilmiş çerçeveli fotoğraflarıyla kaplı şömine rafına doğru yürüdü.

Gerçekten çok sevimli bir çocuktu. "Maça hazır mısın?" "Tabii. Sadece Boston."

Ilya homurdandı. Kendi takımı yıllardır Boston'a karşı kazanamamıştı. "Kibirli."

"Genelde öyleyim. Ama sen bunu seviyorsun." Ilya'nın dudakları yukarı kıvrıldı.

"Evet." "İzleyeceksin, değil mi?"

"Belki." Ilya, Shane'in gençlik hokey formasıyla çekilmiş fotoğrafının üzerinde parmağını gezdirdi. Shane yaklaşık on yedi yaşında görünüyordu; Ilya onunla ilk tanıştığı zamanki yaşı. "Belki de bunun yerine film izleriz."

"Dick," dedi Shane sevgiyle. "Ama sen bunu seviyorsun."

"Seviyorum. Ama senin geri kalanını da seviyorum." Sesi daha baştan çıkarıcı bir tona dönüştü. "Ama seni içimde hissetmek için can atıyorum."

Ilya sırıttı. "Bu arada, hoparlörde konuşuyorsun."

"Ne?"

"Şaka yapıyorum."

"Tanrım." Shane nefesini verdi. "Komik değil." "Sen öyle diyorsan."

"Gitmeliyim. Birazdan arenaya çıkacağız." "Tamam."

Uzun bir sessizlik oldu — çoğu telefon görüşmelerinin sonunda ortaya çıkan aynı uzun sessizlik. Her iki adam da görüşmeyi sonlandırmak istiyordu, ama ikisi de bunu yapmak istemiyordu.

"Bu gece iyi şanslar," dedi Ilya sonunda. "Kendini çok utandırmamaya çalış."

Shane burnunu çektirdi.

"Tabii." "Sonra beni ara, tamam mı?" "Tabii ki."

Ilya, genç Shane'in fotoğrafına gülümsedi. "Ya lyublyu tebya." "Ya vsegda budu tebya lubit," diye cevapladı Shane.

"Gösterişçi."

Telefonu kapattılar ve Ilya mutfağa geri döndü, Shane ile kendisinin ne kadar iğrenç hale geldiğine başını sallayarak.

"Bu gece iyi görünüyor," dedi Yuna.

Ilya kanepenin ucundan onaylayarak mırıldandı. Shane her gece iyi görünüyordu. Harika bir takımda harika bir oyuncuydu. Ilya

korkunç bir takımda harika bir oyuncuydu ve her geçen hafta kendini daha az harika hissediyordu.

"Boston'ın maçını izlemek tuhaf mı?" diye sordu David.

Bir zamanlar öyleydi, ama artık değil. Ilya Boston'da oynadığından beri iki sezon içinde kadroları oldukça değişmişti. "Şimdi daha iyi bir takımım var," dedi Ilya. "Yani, benim için daha iyi. Takım kötü."

"Pişman değil misin?" diye sordu Yuna. "Ayrıldığın için?"

"Asla." Bu çoğunlukla doğruydu. Geçen sezon Boston'da oynamış olsaydı, takımı bir kez daha Stanley Kupası'na taşıyabilirdi. O olmasa da, kupaya çok yaklaşmışlardı.

Ama Kanada'da, Montreal'in yakınında olmak, Shane ile birlikte olmayı kolaylaştırıyordu. Ilya, Shane'in memleketi Ottawa'da bir hayat kurabilirdi. Sonunda Kanada vatandaşı olabilir, emekli olabilir ve Shane ile yeni bir maceraya atılabilirdi.

"Bir kola daha ister misin?" diye sordu David reklam arasında.

"Hayır, hayır, ben iyiyim. Lezzetli akşam yemeği ile karnım doydu," dedi Ilya küçük bir gülümsemeyle. David, Ilya'nın en sevdiği yemeklerden biri olan parmesanlı tavuk yapmıştı. Ilya, ihtiyacı olandan daha fazla yemişti. Özellikle de iki el böreği yedikten sonra.

"Dondurma var," dedi Yuna. "İstersen." "Hayır,

teşekkürler," dedi Ilya. Sonra, "Ne tür?" Yuna

gülümsedi. "Kurabiye ve krema."

Ilya elini kalbinin üzerine koydu. "Dayanmak imkansız."

Birkaç dakika sonra, Ilya kanepede battaniyenin altına girmiş, küçük bir kaseden dondurma yiyordu. Kendini çocuk gibi hissediyordu ve bunu biraz seviyordu.

Televizyonda Shane'i gösteriyorlardı, yüzleşmeye hazırlanırken yakın çekim yapılıyordu. Yanakları kızarmış, cildi terden parlıyordu. Koyu renkli saçları, kariyerinin çoğu boyunca hiç olmadığı kadar kaskının altından dışarı çıkmıştı.

"Saçı çok uzun," diye şikayet etti Yuna.

"Hayır," dedi Ilya sessizce. "Mükemmel."

İkinci periyotta Shane, J.J.'den uzun bir pas aldı ve bu pas bir kaçışla sonuçlandı. Shane, kimse onu yakalayamasın diye inanılmaz hızını kullanarak Boston bölgesinden hızla geçti.

ağlara ulaştığında, backhand vuruşuna geçti ve şutu atmadan önceki bir saniye içinde, Ilya onun ne yaptığını anladı. Shane, puck'ı olduğu yerde bırakmış, backhand vuruşunu taklit ederek kalecinin hareket etmesini sağlamıştı. Sonra, yıldırım hızıyla, Shane, kalecinin omzunun üzerinden bir forehand bilek vuruşu yaptı.

Sonra Shane kameraya göz kırptı. *Göz kırptı.* Ilya bunun kendisine yönelik olduğunu biliyordu.

"Bu benim hareketim!" dedi Ilya. Ayağa kalktığında üzerine sarılmış battaniye yere düştü, bir eliyle televizyona el sallarken, diğer eliyle dondurma kasesini koruyucu bir şekilde göğsüne bastırdı. "*Benim hareketimi* yaptı!"

David ve Yuna gülüyorlardı. Ilya gülmüyordu.

"Bunu ne zaman öğrendi?" diye sordu Ilya. "Ben öğretmedim."

"Shane'i bilirsin," dedi Yuna. "Çalıştı, öğrendi ve... "mükemmelleştirdi" derdi.

"Bu hareketin adı Rozanov!" diye bağırdı Ilya. "O bunu yapamaz."

"Az önce yaptı," diye işaret etti David.

Ilya öfkeyle kanepeye geri düştü. "Saçmalık." "Onur duymalısın," dedi Yuna. "Bu bir saygı göstergesi." "Hırsızlık göstergesi."

"Hokey oynayan tüm çocukların bu hareketi çalışmadığını mı sanıyorsun?" diye sordu David. "NHL'nin yarısı bu hareketi çalışmıştır, ama sen ve Shane dışında kimse bunu yapamaz."

Eh, bunu düşünmek hoştu, ama Ilya bunu kabul etmeyecekti. "Ben daha hızlı yapabilirim," diye homurdandı.

Shane şimdi yedek kulübesindeydi, sırıtarak ve kendiyle çok fazla gurur duyuyormuş gibi görünüyordu. Ilya, gülümsemeyi engellemek için ağzına bir kaşık dolusu dondurma attı.

"Seni küçük pislik."

Shane, erkek arkadaşının öfkesine gülerek karşılık verdi. "Hoşuna gitti mi?" "Bunu nasıl öğrendin?"

"Zor mu sanıyorsun?" dedi Shane, sanki saatlerce gizlice pratik yapmamış, bu anı hayal etmemiş gibi. Ilya'nın yüzünde tam da bu ifadeyi görmek için.

Shane'in telefonunda, Ilya somurtuyordu, ama gözleri Shane'in dizlerini her zaman titretiren öfke ve arzunun karışımıyla parıldıyordu. Gömleksizdi ve Shane, sol göğsündeki boz ayı kafası dövmesinin üst kısmını ve sol omzunun yanındaki loon dövmesinin bir kısmını görebiliyordu.

"Beni kızdırmaya mı çalışıyordun?" Ilya'nın sesi alçak ve tehlikeliydi ve Shane'i titretmişti.

"İşe yaradı mı?"

"Yalnız mısın?"

Shane telefonu hareket ettirerek boş otel odasını gösterdi. "Evet."

"Gömleğini çıkar. Yatağa uzan."

Shane, önceden yatak yanına kurduğu tripoda telefonunu takmak için bir dakika bekledi. Buzdaki küçük numarasının Ilya'yı çok tahrik edeceğini biliyordu. Buna güveniyordu.

Yatağa uzandıktan ve talimatlara uygun olarak gömleğini çıkardıktan sonra Shane Rusça olarak "Benim için planların var mı?" dedi.

Ilya'nın ağzı bir an açık kaldı ve Shane, onun içindeki heyecanın patlamasını neredeyse görebiliyordu. "Siktir," dedi Ilya.

Shane dudaklarını ısırdı, kendinden memnun. Bunca yıl sonra hala Ilya'yı böyle tepki vermeye zorlayabildiğine, onu hala şaşırtabildiğine memnun.

"Bence bir ödül almalıyım," dedi Shane, İngilizce olarak. "O hareketi mükemmelleştirdiğim için."

"Mükemmelleştirmek mi?" diye alay etti Ilya.

"Sadece iyiydi." "Puck ağa girdi."

"Her neyse. Bekle. Bir dakika."

Shane, Ilya telefonunu kendi tripoduna kurarken bekledi. Ilya işini bitirdiğinde, Shane, sadece boxer şort giymiş, yatağında uzanmış Ilya'yı net bir şekilde görebiliyordu.

"Umarım ailemin evine giderken de bunu giymemiştin."

"Ailen için giyinmiştim. Güzel gömlek, çok saygın bir erkek arkadaş."

"Onlar için giyinmene gerek yok. Seni seviyorlar."

Ilya'nın gülümsemesi yumuşak ve çaresiz görünüyordu. "Biliyorum. Bana tavuk parmesan yaptılar. Ve dondurma da vardı."

"Sağlıklı ve dengeli bir menüye benziyor."

Ilya başını salladı. "Tavuk parmesan ve dondurma yemiyorsan hayatın ne anlamı var ki?"

"Aklıma birkaç iyi şey geliyor," dedi Shane, iç çamaşırının üzerinden kendini nazikçe okşayarak. "Yemek dışında."

"Yüksek aralıklı antrenman?" diye sordu

Ilya kuru bir şekilde. "Kapa çeneni. Seksi

olmaya çalışıyorum."

"Oh. Tamam. Emin değildim." Bir kolunu başının üzerine uzattı ve elini yastığa rahatça bıraktı. "Peki plan nedir?"

"Plan mı?"

"Sorumlu sensin, değil mi? Ödül mü istiyorsun? Ne yapmamı istiyorsun?"

"Hmm." Shane bu tür bir soruya kızarmadan cevap verebilmeyi diledi. Ilya her zaman utanmadan mükemmel bir şekilde müstehcen olmayı başarırdı. "Kendine dokun."

Ilya kendi burnunu dürttü. "Böyle mi?"

Shane sinirlenerek gökyüzüne baktı. "Neden böyle

davranıyorsun?" "Çünkü eğlenceli."

"Biliyor musun? Siktir et. Sikini çıkar ve ben izlerken sertleş."

Ilya bir an sessiz kaldı, ekrana bakarak gözlerini kırpıştırdı. Sonra sessizce, "Evet. Tamam." dedi.

Saniyeler içinde Ilya çıplak kaldı ve Shane onu uyluklarından başının tepesine kadar görebiliyordu. Shane, onun penisinin zaten yarı sert olduğunu ve başının sünnet derisinden dışarı çıkmaya başladığını görmekten memnun oldu.

Shane dudaklarını yaladı.

"Keşke şu anda burada olsaydın," dedi Shane.

"Takım arkadaşlarının yanında tuhaf davran.

"O zaman keşke şu anda senin evinde olsaydım. Zorluk çıkarma."

Ilya kendini okşarken tembelce gülümsedi. "Sana dokunmak istiyorum. Seni özledim."

"Seni her zaman özlüyorum." Shane'in boğazı sıkıştı, erkek arkadaşının mastürbasyon yapmasını izlerken hissetmesi saçma bir duyguydu. Yutkundu ve "Seksi görünüyorsun," dedi.

"Muhtemelen."

Shane'in dudakları yukarı kıvrıldı ve ekledi, "Hareketini çalınan bir adam için."

Bu, Ilya'yı güldürdü ve gözleri kırışacak kadar geniş bir gülümsemeyle gülümsedi. Shane de güldü ve bu adama olan duygularından korkmamaya çalıştı.

Ilya'nın kahkahası, penisini okşamaya devam ederken zevk dolu bir iç çekişe dönüştü. "Tek istediğin bu mu?"

"Evet," dedi Shane, fısıltıdan biraz daha yüksek bir sesle. "Sadece seni izlemek istiyorum."

Bu doğruydu, ama aynı zamanda doğru değildi. Shane, telefondan geçip Ilya'nın kucağına oturmak istiyordu. Ancak Ilya'nın kendini okşamasını izlemek de fena bir teselli değildi.

"Burada olmanı istiyorum," dedi Ilya.

"Ben de. Sana dokunmak istiyorum. Seni... sikmek istiyorum, boşaldığını görmek istiyorum."

Ilya bacaklarını daha da açtı ve arkasındaki yastıklara daha fazla yaslandı. "O zaman gözlüklerini tak."

"Daha iyi görebileyim diye mi, yoksa gözlüğümden hoşlandığın için mi?" "İkisi de."

Shane komodinin üzerindeki gözlük kutusuna uzandı. Kutuyu açıp gözlüğü çıkararak, katlamasını açıp takmasını gösterişli bir şekilde yaptı. Sanki tersine bir nerd striptiz gibi.

Ilya, büyük eli kalın sikinin üzerinde rahat ve emin bir ritimle hareket ederken sırıttı. Shane, gelişen görüşünün avantajını kullanarak bakışlarını Ilya'nın geniş omuzlarından, seğiren göğüs kaslarına, şişmiş testislerine, kendini okşarken kaslı ön kollarının hareketlerine kadar her yere gezdirdi.

"Sen çok güzelsin," dedi Shane.

Ilya, Shane'i on yıldan fazla bir süredir çıldırtan o çarpık gülümsemesiyle ona gülümsedi. "Söyle bana."

"Sanki ne kadar seksi olduğunu bilmiyormuşsun gibi." "Yine de söyle."

Shane gülümsedi ve başını salladı, ama şöyle dedi: "Sen çok *büyük bir* adamsın. Her yerin. Kolların, göğsün, kalçaların. Boyunun uzunluğunu seviyorum. Boyumla dalga geçmen umurumda bile değil, çünkü birlikteyken senin tarafından yutulmayı çok seviyorum."

Ilya inledi ve elini daha hızlı hareket ettirdi.

Shane güldü. "Senin için işe yarayacağı belliydi."

"Kendine dokun." Ilya'nın sesi gergindi, bu yüzden emirden çok yalvarış gibi geliyordu.

Shane itaat etti ve sonunda sertleşmiş penisine biraz ilgi gösterirken mutlu bir şekilde mırıldandı.

"Bunu yapmanı söylememi mi bekliyordun?" diye sordu Ilya eğlenerek.

"Hayır," dedi Shane çabucak. "Sadece ne kadar bekleyebileceğimi görmek istedim."

Ilya homurdandı. "Orada kendi oyununu oynuyorsun, değil mi?"

Shane omzunu silkti. "Uyanık kalmak için bir şeyler yapmam gerekiyordu. Sen orada ilginç bir şey yapmıyorsun ki."

"Yaramaz." Ilya penisini geriye doğru çekerek sert karnına sertçe vurdu.

"Vay canına," dedi Shane alaycı bir şekilde. "Artık numaraların var."

İkisi de kahkahaya boğuldu. Ilya sol eliyle ona orta parmak gösterirken, sağ eliyle kendini okşamaya devam etti.

"Bu ilginç mi?" Ilya gülmeyi bıraktığında dedi. "Üç gündür boşalmadım."

Shane'in kaşları yukarı kalktı. "Tanrım. İyi misin?" Shane düzenli olarak en az bu kadar uzun süre orgazm olmadan geçirebilirdi, ama Ilya'nın genellikle günde en az bir kez orgazm olması gerektiğini biliyordu.

Ilya hafifçe güldü. "İyiyim. Meşgulüm galiba. Ya da belki bunu bekliyorum. Senin için."

"Kabul ediyorum," dedi Shane. "Şu anda tüm dikkatim sende."

"Güzel. Lütfen mastürbasyon yap ki birlikte boşalabilelim."

"*Öyleyim*. Lanet olsun, bana yetişmem için bir şans ver."

"Sanki ihtiyacın varmış gibi."

"Sanki senin ihtiyacın varmış gibi," Shane en iyi Rus aksanıyla taklit etti.

"Sesim öyle mi çıkıyor? Bana bu kadar ilgi duymana şaşmamalı. Seksi."

Shane güldü. "Kapa çeneni. Odaklanmama izin ver."

Sonraki birkaç dakika boyunca, her iki adam da sessiz inlemeleri ve ağır nefes alıp vermelerinin dışında sessiz kaldılar. Böyle birlikte mastürbasyon yapmak, öyle olmasa bile her zaman bir rekabet gibi gelirdi. Bu sefer Ilya, birlikte boşalmalarını istediğini açıkça belirtmişti, ama bu bile Shane'e bir meydan okuma gibi gelmişti. Neyse ki, meydan okumalar onu çok tahrik ediyordu.

"Yaklaştın mı?" Shane titrek bir sesle sordu.

Ilya gülümsedi. "Çok hızlıydın, Hollander."

"Yaklaştığımı söylemedim."

"Ama yaklaştın."

"Sen... *ah, siktir...* hiçbir şey bilmiyorsun."

"Ne zamandır boşalmadın?" Shane titredi.

"Hatırlamıyorum."

Ilya'nın başı yastığa yuvarlandı. "Çok sert boşalacağım."

Shane, rol yapmayı bıraktıkları için rahatlayarak nefes verdi. "Siktir, ben de."

"Seni tekrar sikmek için sabırsızlanıyorum."

"Ben de. Siktir, ben de. Ilya, sen..." "Evet.

Hadi."

Shane'in orgazmı onu o kadar sert vurdu ki, ilk sperm patlaması karnına düştüğünde garip bir inilti sesi çıkardı. Yoğun zevk sarsıntıları arasında gözlerini açık tutmak zordu, ama Ilya'nın muhteşem bir şekilde boşalmasını izlemek için bu çabaya değdi.

"Vay canına," dedi Shane, tekrar konuşabilecek hale geldiğinde.

Ilya gözlerini kapatmış ve burnundan zorlukla nefes alıyordu. Hâlâ penisini tutuyordu. "İyi

misin?" diye sordu Shane.

"Bence daha fazlası var." Ilya tekrar kendini sert ve hızlı bir şekilde okşamaya başladı. Shane, birkaç saniye sonra Ilya'nın tüm vücudunun gerilip kavis çizdiğini ve küçük bir sperm fışkırmasının karnındaki pisliğe katıldığını hayretle izledi.

"Bu yeni bir şey," dedi Shane.

Ilya'nın göğsü hâlâ inip kalkıyordu. "Dediğin gibi. Benim de

numaralarım var." İkisi de güldü.

"Bu çok seksi idi," dedi Shane.

"Evet. Çok."

"Gerçekten duş almam lazım. Yine." "Mm."

"Seni seviyorum."

Ilya'nın ifadesi ciddileşti ve Shane bir an için Ilya'nın ona korkunç bir şey söyleyeceğini düşünerek midesi düğümlendi.

Ama Ilya sadece "Seni çok seviyorum, Shane" dedi.

Shane bunu biliyordu, ama Ilya'nın bunu bu kadar samimi ve içten bir şekilde söylemesi onu bıçak gibi kesti. Ilya ile aynı odada olmamak fiziksel bir acı gibiydi.

"On gün," dedi. Tanrım, *on gün*. Ilya olmadan on gün daha nasıl dayanacaktı? Ve sonra, tekrar ayrılmadan önce sadece bir, belki bir buçuk gün onunla birlikte olacaktı.

"On gün." Ilya bunu söylediğinde bu sayı kulağa çok büyük geldi.

.

Veda edip telefonu kapattılar ve Shane yine yalnız kaldı ve sorunlarına bir çözüm bulunmasını deli gibi diledi.

Dokuzuncu Bölüm

Ilya, annesiyle ilgili başka bir rüyadan uyandı. Aynı rüya. Her zaman aynı rüya.

Elini Shane'in yatağının tarafına uzattı, ama elbette orası boştu. İki haftadır Shane ile aynı yatağı paylaşmıyordu.

Elini göğsüne götürdü ve parmağıyla boynundaki haçı okşadı, altın haçın tanıdık çıkıntıları ve kenarlarıyla kendini sakinleştirdi.

Antrenmana gitmesi gerekiyordu. Hâlâ yorgun hissediyordu. Bu günlerde hep yorgun hissediyordu. Bunun nedeni, hokeyde orta yaş sayılan yirmi dokuz yaşında olması olabilir. Ya da berbat takımının dün gece beş sıfır yenilmesi olabilir. Annesi hakkında sık sık gördüğü rahatsız edici rüyalar olabilir. Erkek arkadaşını özlemesi olabilir.

Depresyonda olduğum için olabilir.

Hayır. O iyiydi. Normaldir. Bütün gün yatakta ağlayarak geçiren biri değildi.

Annesi de öyle.

Vücudu ve beyni her şeye karşı çıkmasına rağmen kendini yataktan kaldırdı. Dün gece New Jersey'li bir defans oyuncusu tarafından tahtaya çarpılmıştı ve bu sabah bunun bedelini ödüyordu. Başa çıkması gereken bir şey daha.

Shane ile uyanmayı özlüyordu. Shane artık sadece son derece sağlıklı beslense de, birlikte kahvaltı yapmayı özlüyordu. Shane'e kahve yapıp Ottawa Centaurs kupasında servis etmeyi özlüyordu. Birlikte duş almayı ve sonra sıcak, nemli ve birbirlerine dokunmadan duramadan yatağa geri dönmeyi özlüyordu.

Shane'e bir mesaj attı. St. Louis nasıl?

Shane hemen cevabını yazmaya başladı. Yağmur yağıyor. Ottawa nasıl?

Ilya mutfak penceresinden evinin arkasındaki nehre baktı.
Ağaçlar sonbahar yapraklarıyla parıldıyordu ve güneş parlıyordu. Ilya: İyi.

Shane: Kahvaltı yaptın mı?

Ilya homurdandı. Shane en tuhaf şeyleri merak ediyordu.

Ilya: McDonald's'a gidip McGriddle alabilirim.

Bunu daha çok Shane'i kızdırmak için yazmıştı, ama şimdi gerçekten McGriddle yemek istiyordu.

Shane: O boktan şeyi yememelisin.

Ilya: Senin gibi kahvaltıda saman mı yemeliyim? Shane:

O saman değil. Ve evet, muhtemelen.

Ilya: Ben daha çok, ekmeğin yerine krep kullanılan sandviçi tercih ederim.

Shane: İğrenç.

Ilya, Shane'in burnunu buruşturup çillerini topladığını hayal ederek gülümsedi.

Ilya: Bana bir fotoğraf gönder.

Kendine kahve doldurup, krema ve şeker ekleyip, birkaç yudum almaya vakti oldu, sonra Shane sonunda bir selfie gönderdi. Ilya, Shane'in bu fotoğrafı göndermeye karar vermeden önce kaç tane çektiğini merak etti.
Kasıtlı olarak seksi bir fotoğraf değildi. Shane, muhtemelen otel odasındaki pencerenin yanında durmuş, açık mavi Montreal Voyageurs tişörtü giymiş ve gülümsüyordu. Saçları bir tarafta kulağının arkasına sevimli bir şekilde tıkılmıştı.

Ilya: Seni özledim. O anda kafasındaki tek düşünce buydu. Shane: Ben de

seni özledim.

Shane: Oyalanmayı bırak. Benim fotoğrafım nerede?

Ilya hala gömleksizdi, bu da selfie çekmek için iyi bir başlangıçtı. Telefonunu tutan kolunu uzattı ve biraz yukarı kaldırarak aşağı doğru eğdi. Sonra, iş yerinde uygun giyim kurallarının sınırını neredeyse aşacak kadar eşofmanının bel kısmını aşağı indirdi. Başparmağını bel kısmına soktu, biraz aşağı çekti ve fotoğrafı çekti.

Vay canına, diye yazdı Shane. Bu çok acımasızcaydı.

Ilya, Shane'in yüzündeki değişimi şimdi görebilmeyi diledi. Heyecanlandığında yanaklarının kızardığı ve gözlerinin parladığı hali. Muhtemelen alt dudağını ısırıyordu.

Ilya: Yalnızsan, biz... Shane: On dakika

sonra takım toplantısı var. Ilya: Bu bir

meydan okuma mı?

Shane'in cevap vermesi çok uzun sürdü ve Ilya, birkaç cevabı sildikten sonra sonunda şunu yazdığını hayal etti: Yapamam. Üzgünüm.

Ilya: Tamam

Shane: O fotoğrafı silmek zor olacak. Ilya: Daha

fazlasını çekebilirim.

Shane'in fotoğrafı sileceğini biliyordu. Mesaj geçmişlerinde sırlarını açığa çıkarabilecek her şeyi her zaman silerlerdi.

Shane: Bu akşam izleyecek misin?

Ilya: Belki. Çok sıkılırsam.

Shane: Senin için kazanmaya çalışacağım.

Ilya öfkeyle, "Kaybetmeye çalış. Aynı ligdeyiz, aptal." diye yazdı.

Shane: Hayır.

Ve *sonra*, hiçbir uyarı yapmadan, Shane kasıklarının bir fotoğrafını gönderdi, yarı sert penisi gri kumaştan yapılmış boxer şortunun altından görünüyordu.

Shane: Sonra konuşuruz.

Ilya titreyerek nefes verdi ve "Siktiğimin herifi" yazdı.

Shane, uyku düzenini bozduğu için Batı Kıyısı'na yapılan yolculuklardan nefret ediyordu. O gün erken saatlerde St. Louis'ten Los Angeles'a direkt uçmuşlardı ve yarın akşam saat sekizde bir maçları vardı, bu da gece saat on bir gibi hissettirecekti. İğrenç.

Şu anda Pasifik Saati ile saat dokuz buçuktu ve Shane otel odasındaki yatağında yatıyordu, saatin sadece dokuz buçuk olduğunu görmezden gelmeye çalışıyordu. Evde olsaydı, özellikle maç gününden önce, yatma saatini çoktan geçmişti.

Ama uyuyamıyordu.

Hayden'ın yan odada hareket ettiğini duyabiliyordu.
Daha önce film izliyor gibi geliyordu. Şimdi Shane sadece ayak seslerini duyabiliyordu.

Gözlerini kapattı. *Uyu*, dedi kendine.

Yavaş nefes egzersizleri yaparken kapısı çalındı.

"Bir saniye," diye bağırdı, yataktan kalkıp valizini karıştırarak eşofman altı ve tişört aramaya başladı. Giyinip toparlandıktan sonra kapıyı açtı.

"Selam," dedi Hayden. Boynunun arkasını elleriyle kaşıyarak, sarı saçları tamamen dağınık haldeydi. "Biraz takılabilir miyim?"

"Yine korku filmi mi izledin?" diye sordu Shane, onu içeri almak için geri adım atarken.

Hayden utangaç bir şekilde gülümsedi. "Çok korkutucuydu."

Shane kapıyı arkasında kapattı. "Onları izlemeyi bırakmalısın."

"Biliyorum." Shane'in yatağına atlayarak kendini evindeymiş gibi hissetti. "Ne yapıyordun?"

"Uyumaya
çalışıyordum."

"Oh. Üzgünüm."

"Sorun değil," dedi Shane, yanına oturarak. "Ben de pek başarılı olamadım."

"Lanet zaman dilimleri."

"Evet."

"Bir şey izlemek ister misin?" diye sordu Hayden.

"Ne? *Saw* filmlerinden birini mi?"

"Hayır! Tam tersi." Hayden komodinden uzaktan kumandayı aldı. "Bir şey bulurum."

O, tropikal bir yerde tanımadıkları insanlarla flört edenlerin yer aldığı bir yarışma reality şovuna katıldı, ki Shane için bu şov adeta bir korku filmi gibiydi. Ancak düşüncelerini kendine sakladı ve arkadaşının bikinili genç kadınlar tarafından teselli edilmesine izin verdi.

"Bu tür programlara katılmak tuhaf olurdu," dedi Hayden. "Mm," diye onayladı Shane.

"Ama muhtemelen bunda iyi olurdum. Vücudum iyi, iyi biriyim. Akıllı olduğumu sanmıyorum ama bu adamlara kıyasla ben bir yol bilginiyim."

"Rhodes," dedi Shane.

"Evet. Ve ben zenginim, yani. Bu bir avantaj olurdu."

Shane, yastıklara yaslanmış olduğu yerden doğruldu. "Pardon. Bu senaryoda, sen bu berbat reality şovun yarışmacısı olacaksın, ama aynı zamanda NHL oyuncusu olmaya devam edeceksin, öyle mi?"

Hayden omuz silkti. "Sanırım."

"Hayatının bir ayını, ya da bu programı çekmek için ne kadar sürerse sürsün, bu iğrenç sahil evinde yaşayarak ve NHL maaşın varken ve neredeyse hiç tatil zamanın yokken on bin dolar kazanmaya çalışarak mı geçireceksin?"

Hayden ona kaşlarını çattı. "Bu konuyu fazla düşünüyorsun dostum. Elbette böyle bir programa katılmayacağım çünkü dünyanın en iyi

ve dört güzel çocuğumuz var." Shane sırıttı. "Dört dediğinde tereddüt ettin mi?" "Hayır!"

"Gerçekten kaç çocuğun olduğunu unuttun mu?"

Hayden, Shane'in uyluğuna hafifçe yumruk attı. "Baba olana kadar bekle. O zaman anlarsın."

Bir sonraki reklam arasına kadar sessizce izlediler, sonra Shane, "Sence bir gün baba olacak mıyım?" dedi.

Hayden kaşlarını çattı. "Tabii. Olmak istiyorsun, değil mi?"

"Sanırım, evet."

"Öyleyse."

"Kolay olmayacak. Ve muhtemelen uzun zaman alacak." "Ebeveynlik asla kolay değildir."

"Evet, ama bazen bebek sahibi olmak kolaydır. Bazı insanlar için."

Hayden güldü. "Jackie ve benim için bu hiç sorun olmadı, orası kesin. Gerçi, o artık kısırlaştırıldı, yani."

Shane burnunu kırıştırdı. "Kısırlaştırıldı mı?"

"Yani, tüplerini bağlattı ya da her ne diyorlarsa onu yaptı. Amber'ı doğurduğumuzda sezaryen sırasında yaptırdı. İki ameliyat bir arada."

"Verimli." Shane, bunların hiçbirini bilmediğinin belki de tuhaf olduğunu fark etti. Hayden'ı çocukları hakkında sık sık takılırdı, ama onun ve Jackie'nin bebek sahibi olma ve çocuk yetiştirme deneyimleri hakkında onunla hiç konuşmamıştı. "Bu ortak bir karar mıydı? Daha fazla çocuk sahibi olmamak?"

"Kesinlikle. Yani, sadece Jackie durmak isteseydi bile, karar öyle olurdu. O istemeseydi, ben asla daha fazlasını istemezdim. Bu çok saçma olurdu. Ama dört çocuk ikimiz için de yeter." O içini çekti. "Çocuklar şimdi bir köpek istiyor."

Shane gülümsedi. "Ilya da istiyor."

"O da çocuk istiyor mu?"

"Sanırım." Shane'in yanakları kızardı. "Bu konuyu çok ciddi bir şekilde konuşmadık. Şu anda pek bir anlamı yok."

Televizyonda, çok sarhoş bir genç adam, çok sarhoş bir genç kadınla öpüşmeye başladı. Shane, gözlerini

ve Ilya ile çocuk evlat edinmenin lojistiği hakkında sessizce stres yapmaya başladı. Önce yapılması gereken çok şey vardı ve hepsi de korkutucuydu.

"O iyi bir baba olurdu, sanırım," dedi Hayden, Shane'in endişe sarmalını kırarak.

"Kim?" diye sordu Shane, Hayden'ın televizyondaki sarhoş beyefendiyi kastetmiş olabileceğini düşünerek.

"Rozanov. Çocuklarla arası iyidir. Ruby ve Jade onu çok sever."

"O *da aslında* bir çocuk, bu yüzden," dedi Shane, ama içten içe çok mutluydu. "Sence ben iyi bir baba olur muyum?"

"Tabii. Sen, onların sebze yemelerini, dişlerini fırçalamalarını ve benzeri şeyleri yapmalarını sağlayan sorumlu kişi olursun. Ilya ise, onların onuncu doğum günlerinde onlara jet ski alan eğlenceli kişi olur."

"Aman Tanrım. O bunu yapardı."

"Sen ise onları iade edip çocuklara makul ayakkabılar falan alırdın," diye alay etti Hayden.

"Siktir git. Ben havalı bir baba olurdum."

Hayden, Shane'in koluna elini doladı. "Shane. Dostum.
Sen hiçbir konuda havalı olmadın hiç. Ve ebeveynlik yapabileceğin en stresli şeydir. Tam bir felaket olursun."

"Teşekkürler."

"Yine de yapmalısın. Çocuklar en iyisidir." "Tamam."

"Hey, belki Ruby ve Jade *senin çocuklarına* bakacak yaşa gelirler
! Dostum, bunu düşünmek bile çok çılgınca."

Düşünmesi bile çılgınca *bir şeydi*. Her yönüyle çılgınca bir şeydi.

"Evet." "Yarın için planın var mı?" diye sordu Hayden.

"Rose ile takılacağım." "Oh,
harika! Ben de gelebilir miyim?"

"Hayır. Geçen sefer ağzından salya akıtan bir hayran gibi durmadan gevezelik ettin." "Evet, çünkü o büyük bir film yıldızı!"

"O aynı zamanda en iyi arkadaşlarımdan biri. Ve tamamen normal, gerçek bir insan."

"Söz veriyorum, uslu duracağım!"

Shane başını salladı. "Beni alışverişe götürüyor. Buna şahit olmana gerek yok. Sen olmadan da kıyafetler konusunda yeterince tuhafım."

"Peki." Hayden dikkatini tekrar televizyona verdi. Bir dakika izledikten sonra kıkırdadı. "Şu adamın sırtındaki dövme. Hayret."

Shane, başka bir gömleksiz beyaz adamın bağırdığı gömleksiz beyaz adama gözlerini kısarak baktı. "Ne yazıyor?"

"Endişelenme."

Shane homurdandı. "Güzel olmalı."

Ilya'nın evinin aşağısındaki sokakta yaşayan iki çocuk vardı: Willa ve Andrew. Neredeyse her ev sahibi takımın maç günü, çocuklar garajlarının önünde durur ve Ilya arenaya giderken ona el sallarlardı. Bazen Ilya'nın onlara verdiği formaları giyerlerdi. Bazen ev yapımı pankartlar tutarlardı.

Ilya onların evine yaklaşınca hızını kesip camını indirdi. Willa formayı giymişti, Andrew'un elinde ise Ottawa Centaurs köpük parmağı vardı.

"Bu gece kaç gol atmalıyım?" diye sordu Ilya. "Üç!" dedi Willa.

"Sekiz!" dedi Andrew.

Ilya güldü. "Sorun değil. Orada olacak mısın?"

Andrew, yani küçük olan, zıplamaya başladı. "Evet! Ve ben de patlamış mısır alacağım!"

"Ah, şanslısın," dedi Ilya. "Ben maçlarda hiç patlamış mısır almam."

"Çünkü hokey oynarken patlamış mısır yersen, kramp girer," dedi Willa bilgece.

"Bu doğru," diye onayladı Ilya. Çocukların annesinin ön kapının merdivenlerinde oturduğunu fark etti. "Merhaba, Kate."

Kate el salladı. "Bu gece iyi şanslar, Ilya."

Ilya başını salladı ve son bir kez el salladı, sonra gülümseyerek arabayla uzaklaştı. Ottawa'da yaşamak ve oynamak konusunda zor bulduğu birçok şey vardı, ama komşularıyla yaptığı bu maç öncesi ritüeli kesinlikle çok seviyordu. Komşuları olmasını seviyordu. Boston'daki çatı katı dairesi seksi ve mahremiyetliydi, ama diğer evlerle çevrili bir evde yaşamak da güzeldi.

Dürüst olmak gerekirse, ev *çok* büyüktü. Kapısı, ağaçları ve devasa yarım daire şeklindeki garaj yolu vardı. Yine de *biraz* mahremiyete ihtiyacı vardı.

Ilya'nın evinden arenaya arabayla sadece on beş dakika sürüyordu ve yol üzerinde bir Starbucks drive-thru vardı, yani temelde mükemmel bir yolculuktu. Güneşli bir gündü, bu yüzden Ilya, sahip olduğu arabalar arasında en havalı olan turuncu Porsche 718 Cayman'ını almaya karar verdi. Bu günlerde çoğunlukla dört çeker Mercedes SUV'sini kullanıyordu. Bazen güzel günlerde Ducati'sini sürüyordu, ancak Shane ve Yuna motosiklet satın alma kararını şiddetle onaylamadıkları için Ilya onu sık sık kullanmıyordu.

Shane, Ilya'nın bir kazada öleceğinden emindi. Bu çok sinir bozucuydu.

Ilya, maç öncesi çalma listesine yeni eklediği Bad Bunny şarkısının ritmine uyarak direksiyona parmaklarıyla ritim tuttu. Şimdi iyi müzik dinlemeye doyması gerekiyordu, çünkü soyunma odasındaki müziği Evan Dykstra'nın sorumluluğundaydı ve bu da country müzik anlamına geliyordu. Ilya müzik konusunda açık fikirli olmaya çalışıyordu ve belki de tüm country müzikler kötü değildi, ama Dykstra'nın sevdiği şarkılar kesinlikle kötüydü.

Starbucks'ın arabaya servis noktasına girdi, kendisi için kremalı ve şekerli bir kahve, Luca Haas için ise sade kahve sipariş etti. Çünkü Ilya ona ilgi gösterdiğinde Luca'nın telaşlanmasından hoşlanıyordu. Ilya, yeni gelenlere zorbalık yapmaya veya onları rahatsız etmeye karşıydı, ama hayranlık duyanlara nazik davranmaktan zevk alıyordu.

Ilya, arenanın otoparkında ilk gördüğü kişi, ordu yeşili Jeep Wrangler'ından inmekte olan Wyatt Hayes'ti. Hazy lanet olası bir inek olduğu için, aracın arka lastik kapağında Green Lantern logosu vardı.

"Selam Roz," dedi Wyatt elini hafifçe sallayarak.

Ilya, iki kahve fincanı taşıdığı için başını sallayarak karşılık verdi. "Hazy."

Wyatt, Ilya ile birlikte otoparktan geçerken ona ayak uydurdu. Ilya ile yaklaşık aynı boydaydı, belki bir santim daha kısaydı, kıvırcık sarı saçları ve neredeyse hiç çatılmayan geniş bir ağzı vardı. "Sence bu gece ne kadar kalabalık olur?"

"Güzel bir akşam, yani temelde kimse."

Wyatt güldü. "Evet. Hava soğuduğunda müşteri sayımız artacak."

"Biraz."

"Belki hayranlara bedava sıcak çikolata falan ikram etmeliler. Bu bir cazibe olur."

"Tabii," dedi Ilya kuru bir şekilde. "Ya da bir aylık kira."

Wyatt tekrar güldü. "Bu, birkaç kişiyi koltuklara oturtabilir. Belki."

Berbat seyirci sayısı takım arkadaşları arasında sürekli bir şaka konusu olsa da, Ilya bunu gerçekten nefret ediyordu. Boston'da her maçta stadyum doluydu ve taraftarlar takımlarını destekliyordu. Montreal'de stadyum neredeyse tüm sezon için önceden satılmıştı. Shane, yarısı boş bir stadyumda oynamak nasıl bir his olduğunu bilmiyordu çünkü Ottawa'da oynadığında bile stadyum her zaman doluydu. Montreal taraftarlarıyla. Shane Hollander formalarıyla.

Ama bu gece Columbus ile oynuyorlardı, bu yüzden kimse orada olmayacaktı.

"Belki de gömleksiz oynamalıyız," diye şaka yaptı Wyatt. "Bu yeni bir seyirci kitlesi çekebilir."

"Soğuk olur," dedi Ilya.

"Evet. Ayrıca muhtemelen ölürdüm." "Gömleksiz kaleci. Kötü fikir," diye Ilya da aynı fikirdeydi.

"Sanırım kazanmaya başlayabiliriz," diye düşündü Wyatt. "Bu işe yarayabilir." "Bir sonraki toplantıda bunu önereceğim."

"Fazladan kahve kimin için?"

"Haas için."

Wyatt burnunu çektirdi. "Onu çerçeveletecek."

"Harika!" diye bağırdı Bood, köşede Ilya'ya çarparak onu kucakladı. Ilya ilk periyodun başında gol atmış ve Ottawa'yı 1-0 öne geçirmişti. Gol sireni çaldı, maçı izlemeye gelen taraftarlar tezahürat yaptı ve takımın gol şarkısı çalmaya başladı (DJ Khaled'in "All I Do Is Win" şarkısı, Ilya'ya ironik bir seçim gibi geldi).

"Sıra sende, bebeğim," dedi Ilya, Bood'un enerjisine ayak uydurmaya çalışarak. Diğer kanat oyuncusu Tanner Dillon ile eldivenlerini çarpıştırdı, ancak Dillon açıkçası ikisiyle de aynı hatta oynayacak kadar iyi değildi. Ilya hayal kuruyordu

Sağ kanat oyuncusu sol kanat oyuncusu kadar güçlü olduğu bir günün hayalini kuruyordu. Belki bir gün Haas olabilirdi. Potansiyeli vardı.

Ama Ilya beklemekten bıkmıştı. Kaybetmekten bıkmıştı. *Artık* sağ kanadında yıldız bir oyuncu istiyordu.

Şu anda birçok şey istiyordu.

"Harika bir başlangıç, çocuklar," dedi Koç Wiebe neşeyle, takım bankına vardıklarında. "Böyle devam edin."

Devam etmediler. İkinci periyotun sonunda skor 3-1 Columbus lehineydi.

"Geçen hafta Boston'la oynadık," dedi Columbus'un yıldız orta saha oyuncusu Jake Pierce, Ilya ile birlikte yüz yüze gelmeyi beklerken. "Gerçekten çok iyilerdi."

"Harika."

Pierce homurdandı ve başını salladı. "Bu takıma neden imza attığını hiç anlamıyorum."

"Belki de sessizliği seviyorumdur."

"Yatak odalarının duvarlarında senin posterlerin asılı olan çaylaklarımız olduğunu biliyor musun?"

"Güzel. İyi zevk."

"Burada olmamalısın, tek söylediğim bu."

Ilya'nın dudakları yukarı kıvrıldı. "Bir dahaki sefere sıkıcı bir şehirdeki boktan bir takımla sözleşme imzalarsam, Columbus'u seçeceğim."

Pierce'ın gülümsememeye çalıştığını anlayabilirdi. "Sen tam bir ucubesin Rozanov."

Maç 4-2 Columbus lehine sona erdi. Seyircilerin çoğu üçüncü periyodun ortasında stadyumu terk etmişti.

Basın nihayet ayrıldıktan sonra Harris, soyunma odasında Ilya'ya "Bu gece zor bir maçtı" dedi.

"Her gece zorlu geçiyor," diye iç geçirdi Ilya. Hokeyin *eğlenceli* olduğu zamanları hatırladı.

"Kendini daha iyi hissetmen için, bir hayranın senin portreni oyduğu bu kabak fotoğrafını yeniden paylaştım. Oldukça etkileyici." Ilya'nın görebilmesi için telefonunu uzattı.

"Vay canına." Kabak portreleri söz konusu olduğunda, bu gerçekten etkileyiciydi. Ilya, Kuzey Amerika'daki Cadılar Bayramı'nın tuhaflığını seviyordu.

Sonra aklına bir fikir geldi. Birkaç saniye artıları ve eksileri tarttı, sonra ayağa kalktı ve "Bu yılki Cadılar Bayramı partisi benim evimde olacak, tamam mı?" diye duyurdu.

Herkes alkışlayıp tezahürat yaptı, bu da Ilya'yı gülümsetti. Hiç parti düzenlememişti ve nadiren partilere giderdi. Çünkü berbat bir kaptan ve takım arkadaşıydı.

O bu partiyi düzenleyecekti ve yıllarca konuşulacaktı.

Gelmiş geçmiş en iyi parti. Efsanevi. Boston'da, doğaçlama gezileri düzenleyen kişi oydu. Takım arkadaşları dışarı çıkıp sarhoş olmak, dans etmek ve seks yapmak istediklerinde aradıkları kişi oydu. Yine o kişi olabilirdi. Deneyebilirdi.

Onuncu Bölüm

"Vay canına! Naber, seksi?"

Shane, Rose'un ne kadar utandığını görmemesi için başını eğdi. "Sanki."

"Ciddiyim! Aynaya bak." Rose kolunu tutup onu boy aynasının önüne çekti. "Bak!"

Shane baktı. Rose, Los Angeles'ta geçirdiği izin gününde onu alışverişe çıkmaya ikna etmişti ve dünyanın en büyük film yıldızlarından biriyle alışveriş yapmak, Shane'in beklediği gibi alışveriş merkezine gitmek anlamına gelmiyordu. Bu, tasarımcıların sahip olduğu küçük butiklerde özel alışveriş seansları anlamına geliyordu. Shane, Rose'un kendisi için kıyafet aramadığını, daha çok Shane'i bir oyuncak bebek gibi giydirmekle ilgilendiğini de çabucak fark etti.

Şimdi ise, neredeyse şeffaf olan ve çoğu insanın bir aylık kazancından daha pahalı olan fildişi rengi ipek bir tişört giyiyordu. Daha çok Ilya'nın giyeceği bir şeye benziyordu.

"Vücudun inanılmaz," dedi Rose. "Şu kıça bak!"

Koyu kahverengi pantolon biraz esnekti ve Shane'in de kabul edeceği gibi, uyluklarını ve kıçını oldukça hoş bir şekilde sarıyordu. "Pantolon güzel," diye kabul etti.

"*Hepsi* güzel. Güven bana. Al, bunu da dene." Kızıl kahverengi deri bir bomber ceket uzattı. "Kısa olduğu için o güzel kıçını saklamayacaksın."

"Kes şunu," dedi Shane ceketini giyerken. Aslında hiç deri ceket giyen bir adam olmamıştı, ama belki...

"Uzun saçlarınla bu görünüşü çok sevdim," dedi Rose. "Sorun çıkaran birine benziyorsun."

Shane aynanın önünde bir yandan diğer yana dönerek kendini inceledi. *Gerçekten* farklı görünüyordu, ama yine de kendisiydi. Sadece... daha havalıydı.

"Beğendim," diye itiraf etti. "Bu pantolonun başka renkleri de var mı?"

Bir saat sonra, o ve Rose butikten birkaç çanta ile çıktılar, hepsinde Shane için giysiler vardı. Rose her şeyi ödemekte ısrar etmişti

, bu tamamen gereksizdi, ama Shane onu çok mutlu ettiği için izin verdi.

Shane, mağazadan Rose'un şoförlü arabasına kadar olan kısa mesafeyi yürürken, muhtemelen paparazziler olan bazı insanların fotoğraflarını çektiğinin farkındaydı, ama Rose bundan bahsetmedi, o da bahsetmedi. Shane, Rose'un bu kadar kamuoyunun ilgisiyle nasıl başa çıktığını bilmiyordu. Bu durum, Kanada'da süperstar bir hokey oyuncusu olarak kendi hayatını tamamen özel hale getiriyordu.

"Açlıktan ölüyorum," dedi Rose arabaya bindiklerinde. "Taco yemek ister misin?"

Shane taco yemek istiyordu, ama... "Oldukça sıkı bir diyetteyim," dedi. "Performans için."

Rose güldü. "Hay aksi. Sonunda gerçek yemek yiyebileceğim bir öğle yemeği randevum olduğunu sanmıştım. Peki, ne yiyebilirsin o zaman?"

Shane utanç verici derecede uzun bir yasak yiyecekler listesi saydıktan sonra, Rose, çok samimi bir ilişkisi olduğu görünen şoföründen, ona göre şehirdeki en iyi poke'yi yapan bir yere götürmesini istedi.

"Ee, işler nasıl?" Rose, teras masasına oturup kaselerini aldıktan sonra sordu. "Yani... bilirsin?"

"Harika," dedi Shane hemen. "Gerçekten
harika." "Öyle mi? Kamuoyuna açıklamayı
düşünmüyor musun?"
"Hayır, yok."
"Bununla bir sorunun var mı?"

Shane, ağzına bir parça ton balığı attığı için cevap vermek için zaman kazandı. Çoğu zaman, saklanmaktan rahatsız olmadığını düşünüyordu. Uzun vadeli bir planları vardı ve Shane bu plana sadık kalmak istiyordu. Bu kolay, düzenli ve güvenliydi. Ama bazı günler...

"İlişkimizi açıkça yaşamak güzel olurdu. Çoğu zaman saklanmak beni rahatsız etmiyor, ama bazen bunun adaletsizliği beni öfkelendiriyor. Takımdaki diğer oyuncular eşleri ve kız arkadaşları hakkında konuşabiliyorlar, onları takım etkinliklerine falan getirebiliyorlar. Çocukları var ve hokeyin ötesinde gurur duyabilecekleri *hayatları* var. Ben de bunu istiyorum."

"Peki *o* ne istiyor?"

"Bilmiyorum. Aynı, sanırım." Shane çubuklarıyla balıkları karıştırdı. Restoran, pirinci ekstra lahana ile değiştirmelerine izin vermişti, bu hoştu ama aynı zamanda berbattı. "Beklemek istediğini söyledi, ama aynı zamanda ben istersem istediğim zaman çıkabileceğini de söyledi."

Rose masanın üzerinden uzanıp Shane'in koluna dokundu. "Seni çok seviyor!"

Shane, çiğ ton balığı rengini aldı. "Biliyorum. Şanslıyım."

"Tavsiyemi ister misin? Hayatı mikroskop altında olan biri olarak?"

"Tabii."

"Seni mutlu eden şeyi yap. İstediğin gibi yaşa, istediğini sev. İnsanlar seni yargılayacak, nefret edecek, eleştirecek, ama çok daha fazlası seni destekleyecek ve sevecek. Ve sonunda, senin için önemli olan insanlar dışında kimse önemli değil. Ailen seni destekliyor, en iyi arkadaşların seni destekliyor. Gerçekten kimin için endişeleniyorsun?"

"Bilmiyorum. Lig mi? Taraftarlar mı? Takım arkadaşlarım mı?" "Takım arkadaşların senin eşcinsel olduğunu biliyor, değil mi?" Shane başını salladı.

"Bu konuda pislik gibi davranan var mı?"

"Hayır. Yani, bazılarının bundan hoşlanmadığını anlayabiliyorum, ama bu konuda sessiz kalıyorlar. Açıkça destekleyenlerin bile benimle ve, şey... bilirsin, sorunları olmayacağını bilmiyorum."

"Peki ya menajerin? Menajerin biliyor mu?" "Yazın ona söyledik."

"Güzel. İşler ters giderse, ajanının senin yanında olmasını istersin. Bana güven."

Shane bir parça balık aldı, sonra geri bıraktı. "İşlerin ters gideceğini mi düşünüyorsun? İnsanlar bizi anlayacak mı?"

Ona hüzünlü bir gülümsemeyle baktı. "Bu sırrı istediğiniz kadar saklamanızın imkansız olduğunu söylemiyorum, ama..."

"Olası değil mi?"

Kız burnunu kırıştırdı ve başını salladı. "Üzgünüm dostum." Shane iç geçirdi. "O zaman bir B planı yapmalıyız galiba."

"Ben de öyle öneririm. Her zaman en kötüsüne hazırlan ve en iyisini umut et."

Kahretsin. Shane, ilişkilerinin açığa çıkma olasılığını düşünmek istemiyordu. En azından, zaten düşündüğünden daha fazla düşünmek istemiyordu.

"Peki ya sen?" diye sordu, konuyu değiştirmek umuduyla. "Biriyle görüşüyor musun?"

"Hayır. Profesyonel bir sörfçüyle bir ilişkim vardı ama o *çok* fazlaydı. Her zaman saatlerce derin konular hakkında konuşmak isterdi. Yoğun ve sıkıcıydı."

"Üzgünüm."

"Sanırım hoş, normal bir erkek bulmak istiyorum, anlarsın ya? Ünlü biri olmasın. Kitapçı sahibi gibi biriyle tanışmak istiyorum."

"Bu bir filmin konusu değil mi? Yemin ederim, ailemle böyle bir film izlemiştim."

Rose güldü. "Haklısın! O film *Notting Hill*. Tamam, kitapçı değil. Belki... çiçekçi. İşte. Tamamen farklı."

"Keşke hoş bir çiçekçi dükkanı sahibi tanıdığım olsaydı. Seni tanıştırırdım." "Gözlerini açık tut. Fırıncı da olur. Ekmeği çok severim." "Ekmeği özledim," dedi Shane hüzünle.

"Tanrım, eminim öyledir. Ama buna değer mi? Sağlıklı beslenmek kendini daha iyi hissettiriyor mu?"

Shane, kaseye bakarak kaşlarını çattı. "Öyle olduğunu söyleyip duruyorum, ama belki de beni iyi hissettiren yemek değil, disiplin olabilir."

Rose abartılı bir şaşkınlıkla ağzını açtı. "Vay canına. Bu bir terapiye dönüştü."

"Üzgünüm. Beni dinleme."

"Olmaz. *Disiplini* ne kadar sevdiğini anlat bana." "Kapa çeneni. Bu seksle ilgili bir şey değil."

"Hm."

"Değil! Disiplin ve özdenetim uygulamayı ve bunun karşılığında ödüllendirilmeyi seviyorum. Hepsi bu."

"Yine de seksle ilgili bir şey gibi geliyor." Shane gözlerini devirdi. "Yemeğini ye."

"Bu bir emir mi, *efendim*?" diye sordu boğuk bir sesle.

"Hay sıçayım! Bu hiç mantıklı değil. Senin uydurduğun bu fantezide itaatkar olan *ben* olmam mı gerekiyor?"

Rose kıkırdadı, Shane ise ortadan kaybolmak istedi. Gerçek şu ki, Ilya ile yatak odasında biraz disiplinli oyunlar oynamayı seviyordu. Shane cezalandırılmayı ya da utanmayı sevmiyordu, ama Ilya'nın işleri... zorlaştırmasını seviyordu. Ve sonra Shane'i bunun için ödüllendirmesini.

"Üzgünüm," dedi Rose neşeyle. "Seni kızdırmak çok eğlenceli."

"Bana da öyle söylendi."

Öğleden sonra geç saatlerde Rose, Shane'i oteline bıraktı. Arabasının yanında dururken ona sarıldı ve ertesi gece maçına geleceğini söyledi.

"Öyle mi?" dedi Shane.

"Montreal forması giyip locada oturacağım."

"Bu bir olay yaratır."

"Belki paparazziler yeniden bir araya geldiğimizi düşünür."

Eh, bu fena olmazdı. Ama Ilya ona bunu hiç unutmazdı. "Görüşürüz... bir gün," dedi Shane. Kalbi ağırlaşmıştı. Keşke Rose ona daha yakın yaşasaydı.

"Yakında," diye söz verdi. "Pazartesi günü Romanya'ya uçacağım ve zaten berbat olacağını bildiğim bir filmin çekimlerine başlayacağım, ama belki ondan sonra bir yerde buluşabiliriz."

"Kesinlikle."

Yine ona sarıldı ve kulağına sessizce, "Ilya'ya selam söyle," dedi.

"Tamam."

"Ve bir yedek plan yap."

"Yapacağım."

Onun arabayla uzaklaşmasını izlerken, midesinde bir gerginlik topu oluştu ve göğsüne doğru yayıldı. Yedek plan yoktu. Eğer o ve Ilya yakalanırsa, işleri biterdi.

Shane FaceTime isteğini kabul eder etmez Ilya, "Tahmin et ne oldu?" dedi. Ertesi sabahdı — Los Angeles'ta sabahın erken saatleri, Ottawa'da neredeyse öğle vakti — ve Shane hala yataktaydı.

"Ne?"

"Takıma bir köpek yavrusu alıyoruz! Harris bugün antrenmanda söyledi." "Oh. Ne kadar tatlı."

Ilya, sonbaharın ilk günlerinde güneşin altında terasında otururken mükemmel görünüyordu. Yumuşak ve rahat görünümlü siyah bir kazak giymişti ve çenesi kalın sakallarla kaplıydı. Güneş ışığı altın kahverengi saçlarını parlatıyordu. "Şu anda çok küçük, ama yeterince büyüdüğünde arenaya ziyarete gelecek!"

"Başka kimsenin onunla oynamasına izin verecek misin, yoksa..."

"Belki. Dün geceki maç iyiydi." McDonald's bardağını kaldırdı ve en iyi ihtimalle kola, ama muhtemelen çikolatalı milkshake olan bir şeyden uzun bir yudum aldı. Shane bunu görmezden gelmeye karar verdi.

"O kadar geç saatlere kadar ayakta mı kaldın?"

Ilya sırıttı. "Evet, ama bilirsin. Çoğunlukla parti yaptım."

Shane gülümsedi, Ilya'nın sadece erkek arkadaşının hokey maçını izlemek için geç saatlere kadar ayakta kaldığını çok iyi biliyordu. "Tabii. Dün Rose'u gördüm."

"Evet, fotoğrafları gördüm."

"Hay aksi, bunlar internete düştü mü?"

"Tekrar bir araya geldiğinizi söylüyorlar. Tebrikler. Senin adına çok sevindim."

"*Neyse*, sana onun söylediklerini anlatmak
istiyorum." "Seni geri mi istiyor?"

"Hayır. Sus. Belki bir yedek plan yapmalıyız dedi.
Sırrımız ortaya çıkarsa diye."

"Yedek plan," diye tekrarladı Ilya. "O ne olabilir ki?"

"Hiçbir fikrim yok. Ya mevcut plana sadık kalırız ya da sırrımız ortaya çıkar ve boku yersiniz, değil mi?"

Ilya kaşlarını çattı. "Belki.
Evet." "Dikkatli olduğumuzu
biliyorum, ama..."

"Biri benim kalp gözlerimi fark edebilir."

"*Ne*?"

"Kalp gözler. Hayden, sana kalp gözlerle baktığımı söyledi."

Shane yatak çarşaflarına kıvrıldı. "Bunu ne zaman söyledi?" "Kampta.
Sana bakıyordum ve o dedi ki..."

"Aman Tanrım." Shane yüzünü avuçlarıyla kapattı. "Öyle demedi."

"Evet. Muhtemelen doğruydu. Sana bakıyorum ve ben sadece..." Ilya göğsünün önünde yumruğunu birkaç kez açıp kapattı. "Kalbim deli gibi atıyor, biliyor musun?"

Shane'in kalbi de biraz çıldırmaya başladı. "Bunun için bir doktora görünmelisin."

Ilya sırıttı ve başını salladı. "Sadece aşık olmak, sanırım."

Shane yüzünü yastıkla kapattı. O anda Ilya'ya bakamıyordu. Ilya'nın da onu görmesine izin veremiyordu.

"Geri gel," dedi Ilya gülerek.

Shane yastığı bir kenara attı. "Seni çok özledim. Her gün yalnız uyanıyorum ve bu *çok berbat*."

"Biliyorum. Dört gün kaldı."

Shane inledi. "Maçtan önce birbirimizi görecek vaktimiz bile olmayacak, değil mi?"

"Muhtemelen hayır."

"Tanrım, bu çok acı verici olacak."

"Belki yüz yüze geldiğimizde seni öperim."

"Eminim bu bir yüz yüze gelme kuralı ihlali olur."

"Sen bir ineksin."

"Ayrıca şu anda çıplağım."

"Öyle mi?"

"Mm. Gözlüklerim hariç."

Ilya sırıttı ve ayağa kalktı. "O zaman yatak odama gidelim."

On Birinci Bölüm

Ilya, Montreal'deki yüzleşme çemberinin üzerine eğildi ve karşısındaki adama gülümsedi. "Merhaba."

Shane'in dudakları yukarı kıvrıldı. "Merhaba."

Bu dansı pek çok kez yapmışlardı, ama bu seferki en zoruydu. Ilya, erkek arkadaşını üç haftadır görmemişti ve şimdi ondan birkaç santim uzaktaydı, kalbi durduracak kadar güzel ve tamamen yasak.

"Maçtan sonra planın var mı?" diye sordu Ilya rahat bir tavırla.

Shane'in gülümsemesi genişledi. "Hiçbir planım yok."

Ilya, gözlerinin sessizce iletmeye çalıştığı vaadi yansıtmasını umuyordu: *sen de boş olacaksın.* Shane'in alt dudağını yalaması, mesajın alındığını gösteriyordu.

Puck düştü, Ilya yüz yüze gelmeyi kazandı ve maç başladı.

Dördüncü devrede, Ilya Shane ile puck için borda önünde mücadele ediyordu. Shane, sopalarının bıçaklarını birbirine çarptırırken Ilya'nın ağırlığıyla mücadele ediyordu. "Bana gösterecek başka numaran var mı?" dedi Shane.

Eğer Ilya'nın dikkatini dağıtmaya çalışıyorsa, işe yaramıştı. Shane genellikle buz üzerinde gizli seksi mesajlarla Ilya'yı telaşlandırmaya çalışan biri değildi. Bu sürpriz, Ilya'nın vücudunun Shane'in puck'la uzaklaşmasına yetecek kadar gevşemesine neden oldu. Ilya, onu kovalarken kendi kendine gülümsedi.

İlk periyodun ilerleyen dakikalarında Ilya bir kez daha Shane'e yapıştığında, Shane'e cevap verdi. "Hilelere ihtiyacım olduğunu sanmıyorum."

Bir an için gözleri buluştu. Shane'in gözleri karanlıktı ve umut doluydu, ama sonra "Göreceğiz" dedi ve Ilya'yı kendinden uzaklaştırdı.

Dürüst olmak gerekirse, Ilya bu gece çok karmaşık bir şey olmasını beklemiyordu. Üç hafta boyunca birbirlerine dokunmadan geçirdikten sonra, ikisi de yorgun ve uykulu hale gelmeden oturma odasından çıkabilirlerse ya da kıyafetlerini çıkarmaya zahmet edebilirseler bile Ilya şaşırırdı.

Ama yarın da vardı. Ve ertesi gece.

Maçtan önce birbirlerini görememişlerdi. Centaurlar, Ottawa'da antrenman yaptıktan sonra öğleden sonra Montreal'e uçmuşlardı ve hem o hem de Shane maç hazırlıklarıyla meşguldü. Ilya'nın takımı maçtan sonra doğrudan Ottawa'ya uçacaktı, ama o onlarla uçmayacaktı. Koç Wiebe'ye, yarın Shane ile hayır işi hakkında görüşmesi gerektiği konusunda uydurduğu hikayeyi anlatırken çok gergindi. Onca yıldır gizlice buluşmalarında hiç takım uçağını kaçırmamıştı ve şimdi bunun garip ve bariz görüneceğinden endişeleniyordu.

Ama Wiebe buna hiç aldırış etmemişti. "Yarın zaten izin günün," demişti rahat bir şekilde. "Montreal'in tadını çıkar."

Ilya yeni koçunu çok sevdi.

"Hollander sana sorun çıkarıyor mu?" Ottawa'nın en iyi savunma oyuncusu Evan Dykstra, Ilya yedek kulübesine döndüğünde sordu.

Ilya'nın dudakları yukarı kıvrıldı. "Her zaman."

İkinci periyotta skor 2-1 Montreal lehineydi, ki bu durum göz önüne alındığında fena sayılmazdı. Wyatt, Ottawa'yı oyunda tutmak için inanılmaz kurtarışlar yapıyordu.

Bir başka golü engelleyen muhteşem kurtarışın ardından, Ilya Wyatt'ın yanına kayarak onun kalecilik eldivenlerine hafifçe vurdu.

"Yarın yağmur yağacak mı?" Wyatt, sanki bir hokey maçının ortasında değilmiş ve az önce inanılmaz bir şey yapmamış gibi sordu. "Bisikletimi çıkarıp bir parkura çıkmayı düşünüyordum."

Ilya sadece gülümseyip başını sallayabildi. "Bilmiyorum."

"Sonra bakarım. Hey, bir gol atar mısın?"

"Sorun değil."

Üç dakika sonra, Ilya bir gol attı ve maçı berabereye getirdi. Montreal seyircileri onu yuhalarken, onlara el salladı.

"Aptal olma," diye Shane, onun yanından geçerken homurdandı. Ilya ona bir öpücük gönderdi.

"Kes şunu," dedi Ilya'nın yanında sert bir ses. Dönüp baktığında, hakemlerden biri ona kaşlarını çatmış bir şekilde bakıyordu. "Buna devam edersen, sana sportmenlik dışı davranış cezası vereceğim."

Ilya gözlerini devirdi ve kayarak yedek kulübesine doğru gitti. Hakem, Ilya'nın Shane'i ne kadar öpmek istediğini bilseydi.

Yedek kulübesinde otururken, gol attıktan sonra Shane'i cama doğru itip onu nefes nefese öpmeyi hayal etti. Bu, lanet olası kalabalığı sustururdu.

"Dostum," dedi Bood, banklarına doğru kayarken, "bu kasaba senden nefret ediyor."

"Yok. Onlar benim onlar için oynamamı istiyorlar."

Bood güldü. "Hollander bundan nefret ederdi." "İyi arkadaşım Shane Hollander'ı mı kastediyorsun?"

"Seni o kadar çok sevmesi imkansız."

"O beni seviyor," dedi Ilya açıkça. Dürüstçe.

Bood, elbette, onun şaka yaptığını düşündü. "Şimdi de hayal kuruyorsun."

Ilya gülümsememek için ağız koruyucusunu ısırdı.

Birkaç saniye sonra, Luca Haas uzun bir pas aldı ve kaçışa geçti. Ottawa takımının çoğu, Ilya da dahil olmak üzere ayağa kalktı.

"Al şunu, Haasy!" diye bağırdı Bood.

Hepsi, Montreal kalecisinin kolunun yanından geçip ağlara giden pakı izlediler. Bu, onun NHL'deki ikinci golüydü. Golü attıktan sonra zıpladı, kollarını havaya kaldırdı ve çocuksu yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. Ardından takım arkadaşları tarafından kucaklandı.

"Bu lanet çocuk yetenekli," dedi Bood.

"İyi. Onlara ihtiyacımız var." Haas yedek kulübesine ulaştığında Ilya elini uzatarak high five yapmak istedi. Haas, Ilya'nın eldivenine vurdu, ardından Bood tarafından garip bir kucaklamaya çekildi ve neredeyse onu bordun üzerinden yedek kulübesine sürükleyecekti.

"Harika, evlat!" diye bağırdı Bood kulağına. "Efsanevi."

İki dakikadan az bir süre sonra Shane gol attı ve Ottawa'nın sevinci kısa sürdü.

"Bu çok kaba," dedi Ilya, daha sonra yüz yüze gelmek için eğildiklerinde.

"Ne? Kazanmaya mı çalışıyoruz?"

"Zavallı Haas'ın birkaç dakika bile olsa bunun tadını çıkarmasına izin veremedin mi?" "Belki daha sonra sana hokeyin nasıl oynandığını anlatırım," dedi Shane
söyledi.

"Eğer yapmak istediğin buysa," dedi Ilya, *"daha sonra."*

Ilya yüz yüze gelmeyi kazandı.

Yirmi saniye sonra, Shane puck'ı aldı çünkü Ilya'nın takım arkadaşı Tanner Dillon pası mahvetti. Ilya'nın takımında daha iyi bir sağ kanat oyuncusuna ihtiyacı vardı.

Shane Ottawa bölgesine hücum etti ancak net bir şut çekemedi, bu yüzden puck ile ağın arkasına geçti. Ilya onu kovaladı ancak Shane puck'ı mavi çizgide J.J.'ye pas vermeden önce onu yakalayamadı. Ilya ağın önüne geçti ve J.J. ağa roket gibi bir şut attığında kendini ateş hattında buldu. Puck Ilya'nın dizinin yan tarafına çarptı ve o yere düşerek yüksek sesle küfretti.

Wyatt puck'ı kapatmış olmalıydı çünkü oyun bir saniye sonra durdu. Daha önce Ilya'nın yüzüne yaklaşan aynı hakem, onu kontrol etmek için kayarak yanına geldi.

"Doktora ihtiyacın var mı?" diye sert bir sesle sordu.

Ilya ona öfkeyle baktı. "Hayır. Bana bir saniye ver."

Yavaşça kendini kaldırdı ve tek dizinin üzerine çöktü, sağlam olanı buzun üzerine koydu. Diğer dizini önüne bükmüştü ve sanki ateş topu gibi acı veriyordu.

"Bu *benim* işim, biliyorsun," dedi Wyatt. "Bacaklarımda bu büyük pedler var." Sopasıyla birine vurdu. "Böylece puck doğrudan lanet diz kapağıma çarpmıyor."

"Diz kapağım değildi," dedi Ilya dişlerini sıkarak. "Sadece yan tarafı. Sorun yok."

"Ah. Yani, hiç koruyucu yastık olmadığı yer mi?"

Ilya biraz zorlanarak ayağa kalktı. Kalabalık onu alkışladı, ama o bunun içten olmadığını biliyordu. Montreal taraftarları muhtemelen puck'ın gövdesinden temiz bir şekilde geçmesini tercih ederdi.

Ilya yedek kulübesine doğru ilerlerken Shane yanına yaklaştı. "İyi misin?"

"Harika." Dizini birkaç kez bükerek test etti ve yüzünü buruşturdu. "Wyatt senin yardımın olmasa da muhtemelen onu durdururdu."

"Evet. Teşekkürler."

Shane, gözlerinde belirgin bir endişeyle ona kaşlarını çattı. "İyi olduğuna emin misin?"

Ilya ona hızlıca bir gülümseme attı, ama bu daha çok bir yüz buruşturma gibi görünüyordu. "Belki birkaç gün diz çökmemeliyim."

Shane ona çarptı. "O zaman yeni planlar yapmam gerekecek."

Hızla uzaklaşırken, Ilya gülümseyerek başını salladı ve yavaşça bankın yanına doğru ilerledi.

Shane: Neredesin lan?

Ilya, Shane'in evine yavaşça giden taksinin arka koltuğunda telefonuna öfkeyle baktı.

Ilya: Trafikte. Shane:

Siktir. Nerede?

Ilya: Montreal'de mi? Bilmiyorum lan. Shane:

Acele et.

Ilya: Tamam. Şoföre arabayı uçurmasını söyleyeceğim.

Shane bir dakika boyunca cevap vermedi. Sonra şöyle yazdı: En azından köprüyü geçtin mi?

Ilya güldü ve şöyle yazdı: Biraz azgın görünüyorsun.

Shane: Ölüyorum lan.

Bu açık itiraf Ilya'nın sikini titretti. "O zaman benim için hazırlan" diye yazdı.

Shane: Son yirmi dakikadır ne yaptığımı sanıyorsun?

Oh. Siktir.

Ilya: Ben olmadan boşalma. Shane: O

zaman acele etsen iyi olur.

Ilya, hareket etmeyen bu takside çok fazla tahrik olmuştu. Telefonunu cebine koymalı, biraz sakinleşmek için nefes almalı ve başka şeyler düşünmeliydi. Ama bunun yerine, "Neredesin?" diye sordu.

Shane: Yatakta.

Ilya: Kendini parmaklıyor

musun? Shane: Evet.

Ilya: Kaç tane?

Shane: 3

Ilya nefesini çekti, sonra yazdı: Daha büyük bir şeye ihtiyacın var.

Shane: Biliyorum! Bu yüzden zerdeçal lazım. Shane:

Acele etmelisin, demek istiyorum. Lanet olası sesli

metin.

Ilya: Kendini yaklaştır. Tam sınıra. Ama boşalma. Shane: Zaten bir

kez kazara sınıra geldim.

Hay sıçayım. Ilya bunu çok net görebiliyordu: Shane iyi ve üretken olmak için çok çabalıyor, sonunda birlikte olduklarında Ilya'nın içine girebilmesi için kendini hazırlıyordu. Kendini açmaya çalışıyor, sikine dokunmamaya çalışıyordu. Muhtemelen yine de birkaç kez okşuyordu, ta ki birdenbire kendini orgazmın eşiğinde bulana kadar. Ilya onun panik halini, sikinin dibini çaresizce sıkıştığını, dişlerini sıktığını, burnundan zor nefes aldığını hayal edebiliyordu.

Ilya: Ama boşalmadın, değil mi?

Shane: Hayır.

Ilya: Aferin sana.

Shane bu tür övgülerden her zaman hoşlanmazdı ve itiraf etmek gerekirse, Ilya genellikle onu kızdırmak için bu övgüyü kullanırdı. Ama bu gece değil. Bu gece, Ilya onunla gurur duyuyordu.

Ilya: Tekrar yapabilir misin? Benim için?

Birkaç saniye hiçbir şey olmadı, sonra, Evet.

Ilya sağ dizini avuçladı, parmak uçlarını oradaki taze çürüğe bastırarak penisini sakinleştirmeye çalıştı. İstediği bu tuhaf şeyin nasıl işe yarayacağından bile emin değildi.

Ilya morluğunu dürttü ve bekledi.

Shane ile bu oyunları oynamayı çok seviyordu. Üç yıldan fazla bir süredir özel bir çift olsalar da, ondan önce yıllarca gizli sevgililer olsalar da, seks hayatları hiç de sıkıcı değildi. Yaptıkları her türlü seks heyecan vericiydi: bazen bir maçtan sonra ya da bir tartışmadan sonra yaptıkları çılgın, ateşli, neredeyse agresif seks; bolca zamanları ve mahremiyetleri olduğunda kendilerini kaptırdıkları telaşsız, keşif amaçlı seks; biri diğerine meydan okuduğunda keyif aldıkları eğlenceli, rekabetçi seks.

Ve bu. Shane'in Ilya'ya bir şey kanıtlamak istediği zamanlar —onun için *iyi* olmak istediği zamanlar. Ve bunun karşılığında ödüllendirildiği zamanlar. Ilya *bu* seksi çok seviyordu.

Taksi nihayet köprünün girişindeki kazayı geçince, Shane'in o anda ne yaptığını merak etti. Hâlâ kendini parmaklıyor muydu, yoksa taşaklarıyla oynarken mastürbasyon mu yapıyordu? Son birkaç yılda tek bir dildodan etkileyici bir seks oyuncakları koleksiyonuna dönüşen çekmeceden bir oyuncak mı alıyordu? Ilya, Shane'e hediye almayı severdi.

Shane'in son mesajından bir sonraki mesajına kadar üç dakika geçti.

Shane: Kahretsin.

Ilya: Yaptın mı?

Shane: Evet. Siktir git. Bu işkence gibiydi.

Ilya pencereden dışarı baktı, sonra "Beş dakikaya orada olacağım. Oraya varmadan önce bir tane daha yap, tamam mı?" diye yazdı.

Elbette Shane reddedebilirdi. Ilya'ya siktirip gitmesini söyleyebilirdi. Ya da yalan söyleyebilirdi. Ilya onun bunların hiçbirini yapmayacağını biliyordu.

Shane: Tamam. Anahtarın sende, değil

mi? Ilya: Evet.

Shane'in kapıyı bu şekilde açmasını düşünerek gülümsedi.

Beş buçuk dakika sonra, Ilya şoföre bir deste para uzatarak hızlıca teşekkür etti ve arabadan indi. Sırt çantasını omzuna attı ve evi sokaktan ayıran çitleri geçerek Shane'in ön kapısına doğru koştu. Shane'den gelen son orgazm öncesi onay mesajından sonra, penisini sakinleştirmeyi denemeyi bırakmıştı. Artık sertleşmişti ve erkek arkadaşına dokunmak için can atıyordu.

Ilya kapıyı açar açmaz Shane üst kattan seslendi.

"Evet."

"Lanet olsun. Buraya gel."

Ilya merdivenleri adeta uçarak çıktı ve Shane'i yatakta uzanmış, çıplak, kızarmış ve güzel bir halde buldu.

"Chert voz'mi," diye mırıldandı Ilya. Sırt çantasını yere attı ve hemen kıyafetlerini yırtmaya başladı.

"Sonuncusu kıl payıydı," dedi Shane. "O zamandan beri kendime dokunmadım."

Sırt üstü yatmış, bacakları açık, bir eli başının üstündeki yastığa dayanmış, diğer eli karnını nazikçe okşuyordu. Yatağın yanında bir şişe kayganlaştırıcı vardı ve Ilya tamamen soyunduktan sonra onu aldı.

"Dizin iyi mi?"

"Yeterince iyi," dedi Ilya sabırsızca kendini yağlarken. "Nasıl istersin?"

"Şimdi," dedi Shane.

Ilya homurdandı. "Prezervatif?" Artık nadiren kullanıyorlardı, ama bazen Shane temizliği kolay olduğu için prezervatif kullanmayı tercih ediyordu.

"Hayır, siktir. Hadi."

Ilya, Shane'in bacaklarının arasında yatağa diz çöktü ve morarmış dizi yatağa bastırıldığında hissettiği acıya yüzünü buruşturdu. Acıyı görmezden gelmeye zorladı ve eğilip Shane'i sertçe öptü. Kahretsin, bunu çok uzun zamandır yapmak istiyordu. Shane'i öpmek, muhtemelen her şeyden daha çok özlemişti.

Ilya geri çekildiğinde Shane onun dudaklarını kovaladı, ama Ilya sadece gülümsedi. Sonra Shane'in bacaklarını kavradı ve kalçalarını yataktan kaldırdı. Shane ayak bileklerini Ilya'nın omuzlarına dayadı, Ilya ise hizalandı ve tek bir yumuşak hamlede içine girdi.

İkisi de yüksek sesle küfretti, sonra Ilya Shane'in gözlerine bakarak iyi olup olmadığını kontrol etti. Shane başını salladı, Ilya da ona karşılık verdi. Sonra Ilya, Shane'i saniyeler içinde nefes nefese bırakıp çarşafları tırmalamasına neden olan sabit ve güçlü bir ritimle ona girmeye başladı.

"Sabırsız sürtüğüm," diye homurdandı Ilya onu sikerken. "Beni bekleyemedin bile."

"Sadece," Shane nefes nefese, "verimli olmaya çalışıyorum."

"Çok iyi," dedi Ilya, sözlerini itişlerle vurgulayarak. "Zamanında. "Senin sikini istedim."

"Aldın. İyi mi?" "Evet, lanet

olsun. Bayıldım. Daha sert."

Shane'in yatağının ucunda, Ilya'nın ağırlığını taşıyabileceğinden yüzde doksan emin olduğu yastıklı bir deri koltuk vardı. Shane'i de yanında sürükleyerek koltuğa doğru süründü, sonra bir ayağını koltuğa koydu.

"Daha sert mi istiyorsun?" diye sordu Ilya.

Shane, gözleri donuk ve mutluluktan uçmuş bir şekilde başını salladı. Ilya, Shane'i sırtının üst kısmı, omuzları ve başı yatakta kalacak şekilde yukarı çekti, sonra ikisinin de aklını kaçıracak kadar sert bir şekilde Shane'e girerek sabit ve acımasız bir ritim tutturdu.

"Kaç gün oldu?" diye sordu Ilya. "Ne kadar zaman geçti?" "Üç gün mü?

Dört gün mü? En son ne zaman telefon seksi yaptık?"

"Dört gün önce," diye cevapladı Ilya hemen. Hesaplamaya gerek yoktu. *Biliyordu*. Aradaki fark, o günden beri günde en az bir kez mastürbasyon yapmış olmasıydı. Çoğu gün iki kez.

"Böyle boşalabilir misin?" diye sordu Ilya, çünkü *kendisi* kesinlikle boşalacaktı.

"Siktir, belki. Çok derinsin. Tanrım."

Ilya, Shane'in sol dizinin arkasına elini doladı ve bacağını öne doğru eğerek, içindeki penisinin açısını ayarladı. Birkaç hızlı itme yaptı ve Shane neredeyse hıçkırık gibi bir ses çıkardı.

"Aynen öyle. Böyle. Lanet olsun. Bırak da..." Kendi penisini eliyle kavradı ve okşamaya başladı. "Devam et. Durma. Durma..."

Ilya hiç durmak istemiyordu. Shane ona bakarken, gözleri fal taşı gibi açılmış, dudakları aralanmış, eli penisinin üzerinde uçarken, Shane'e sertçe girip çıkıyordu.

"Hepsini benim için sakladın mı?" diye sordu Ilya, sesi titriyor ve gergindi. Shane başını salladı ve alt dudağını ısırdı.

"Göster bana," diye emretti Ilya.

Shane'in bakışları penisinin başına kaydı. "Siktir. *Siktir!* Ben... oh *lanet olsun*."

Shane, Ilya'nın fark ettiği anda, yüzünün ateş hattında olduğunu fark etti. Bir şey yapmak isteseydi, çok geç kalmıştı. Penisi, yanaklarına, çenesine ve dudaklarına birbiri ardına sperm fışkırttı. Bir damla kaşının üzerine düştü.

Bu Ilya için çok fazlaydı. Son anda bir karar verdi, çekildi ve Shane'i yatak üzerine nazikçe indirdi, tam da Ilya'nın Shane'in göğsüne boşalacağı anda.

Uzun bir süre ikisi de hiçbir şey söylemedi. Birlikte nefes nefeseydiler, Ilya dizlerinin üzerinde Shane'in üzerinde duruyordu. Shane tamamen spermle kaplıydı ve Ilya, Shane'in yarım saniye içinde bundan iğreneceğinden emindi.

"Ugh," dedi Shane, yarım saniye sonra. "Berbat durumdayım." "Üzgünüm."

"Dalga mı geçiyorsun? Bu çok seksi bir şeydi. Vay canına."

Ilya, kendi nefesinin düzelmesini beklerken Shane'in parıldayan göğsünün inip kalkmasını izledi. "İyi misin?"

Shane, yatakta kollarını T şeklinde uzattı. "Harika hissediyorum."

Ilya parmaklarını Shane'in deliğine sürttü ve Shane kalçasını yataktan kaldırdı. "Acıyor mu?" diye sordu Ilya.

Shane yavaşça nefes verdi. "Acımıyor. Aslında hoş bir his. Sonra orama dokunman."

"Evet?"

"Mm. Ama duş almam lazım. Ya da en azından bir bez."

Birkaç dakika daha tembellik ettikten sonra, Ilya banyoya gitti ve birkaç sıcak, nemli yüz havlusu ile geri döndü. Önce Shane'in yüzünü dikkatlice sildi, sonra burnunu, her iki kaşını ve sonra ağzını öptü. Shane öpüşürken parmaklarını Ilya'nın saçlarına doladı ve Ilya ağzına iç çekerek nefes verdi. Bu kadar gün boyunca bundan mahrum kalmak çok adaletsizdi.

Bir süre öpüştüler, sonra Ilya erkek arkadaşını temizlemeye devam etti. Göğsü ve boğazı için yeni bir bez kullandı, sonra penisi, uylukları ve kıçı için başka bir bez daha kullandı. Shane'in kıçına özen gösterdi, çünkü Shane hassas derisine gösterilen ilgiden rahatlamış görünüyordu. Ilya, hafifçe şişmiş girişine gerekli olandan daha fazla kez ılık bezi nazikçe sürdü ve erkek arkadaşının mutlu bir şekilde gülümsediğini ve titrediğini izledi.

"Çok güzelsin," dedi Ilya. "Sen de
fena değilsin."

"Sabah duş alabiliriz, değil mi?" "Evet.
Buraya gel."

Ilya, Shane'in yanına uzandı, sonra onu arkadan kucaklayabilmek için Shane'i döndürdü. Shane, Ilya'nın elini Shane'in karnının önünde tutarak, kolayca ve otomatik olarak ona sarıldı.

"Merhaba," dedi Shane
uykulu bir sesle.
"Merhaba."

On İkinci Bölüm

Shane gözlerini açtığında sabah olduğunu görünce şok oldu. Uyuduğunu hatırlamıyordu, ama maç ve akıllara durgunluk veren seksin ardından bitkin düşmüş olmalıydı.

Tanrım, ve o edging. Çok ateşliydi.

Ilya'nın arkasında hafifçe horladığını duyabiliyordu, güçlü kolu Shane'in beline gevşekçe dolanmıştı. Shane gülümsedi ve ona yaslanarak mutlu bir şekilde iç geçirdi. Sertleşmişti ve Ilya'nın da öyle olduğunu hissedebiliyordu, ama şimdilik bunu görmezden gelebilirdi. Seks harikaydı, ama böyle anlar, sarılabilecekleri, okşayabilecekleri ve sessiz bir odada sadece baş başa kalabilecekleri anlar, Shane'in en sevdiği şeydi.

Shane normalde erken kalkan biriydi ve her sabah sıkı bir rutini vardı. Ama bu sabah yataktan atlayıp koşu kıyafetlerini giymek yerine, sevdiği adamın kollarında olmanın rahatlığına kapıldı ve uykuya daldı.

Bir süre sonra Ilya'nın omzuna öpücükler kondurmasıyla uyandı.

"Günaydın," diye mırıldandı Shane.

"Öyle," diye onayladı Ilya.

Shane sırt üstü döndü ve sabah ışığında dağınık, uykulu ve muhteşem görünen Ilya'ya baktı. "Bütün gün birlikteyiz."

Ilya gülümsedi. "Ve gece."

"Ne yapmak istersin?"

"Dişlerini fırçalamanı istiyorum, çünkü fırçalayana kadar seni öpmeme izin vermeyeceksin."

"Sen de dişlerini fırçalamalısın," diye ekledi Shane hemen.

"Evet, evet." Ilya, Shane'in elini ağzına götürdü ve parmak eklemlerini öptü.

"Ve duş almamız gerekiyor."

"*Biliyorum*. Ama sonra sana iğrenç ama sağlıklı bir kahvaltı hazırlamak istiyorum." Shane'in avucunu öptü. "Ve bütün gün seni okşamak istiyorum."

"Tamam."

Dişlerini fırçaladılar, sonra duşta birlikte öpüştüler.
İkisi de iyi bir ruh halindeydi, kolayca gülümsüyor ve gülüyorlardı. Ilya dilimlenmiş meyvelerle poşe yumurta yaparken, Shane protein smoothie ve kahve hazırladı.

"ESPN'de bizimle ilgili belgesel gelecek hafta yayınlanacak,"

dedi Shane. "Evet."

"Bunu izlemek tuhaf olur mu sence?" Ilya

omuz silkti. "Belki."

"Röportajlarım berbattı. Çok gariptim." "Tabii ki öyleydin."

"Seninle ve bizim, bilirsin, profesyonel ilişkimizle ilgili pek çok soruya cevap vermek. Asıl ilişkimizi gizlerken. Zordu."

"Mm."

Shane bir fincan kahve uzattı, Ilya aldı. Sonra, olabildiğince rahat bir şekilde Shane sordu, "Benim hakkımda ne söyledin?"

Ilya güldü ve Shane'in özellikle onun için aldığı kahve kremasını almak için buzdolabına gitti. "Belgeseli izle ve öğren."

Shane uzun ve sinirli bir nefes verdi. "Sadece bir şey söyle." "Hayır."

Shane ona öfkeyle baktı, sonra sinirli bir şekilde mutfak masasına doğru yürüdü. "Peki."

Ilya kremayı yerine koydu ve şekerliklere yöneldi. "Senin taşaklarını yaladığımda çok çabuk boşaldığını söyledim."

Shane ona bir çilek fırlattı. "Sen bir aptalsın. Ve o kadar da hızlı değil."

"Tamam."

Masaya birlikte oturdular ve Ilya yüzünde açık bir tiksinti ile smoothie'sini kokladı.

"Protein ve besinlerle dolu," diye Shane ona söz verdi. Ilya bunun içmek için yeterli bir neden olduğunu düşünmüyor gibiydi. Onu bir kenara koydu ve yerine yumurtaları yemeye başladı.

"Senin hakkında iyi şeyler söyledim," dedi Shane, Ilya'nın yumurtalarını yemesini izlerken.

"Öyle mi?" İlgisiz gibi görünüyordu, ama Shane bunun bir maske olduğunu biliyordu.

"Evet." Shane smoothie'sinden bir yudum aldı ve bekledi. "Ne dedin?" diye sordu Ilya.

Shane gülümsedi. "İzleyip göreceksin." Ilya homurdandı. "Peki."

Zaferin sevinci uzun sürmedi. Shane yumurtalarını karıştırarak, biraz acıklı bir şekilde, "Bana söylediğin bir şeyi söylesen iyi olurdu" dedi.

"Neden?" diye bağırdı Ilya, sesi Shane'i korkutacak kadar yüksek ve keskin bir tondaydı. "Sıkıcıydı. Söylemek istediğim hiçbir şeyi söyleyemedim. Senin harika bir hokey oyuncusu olduğunu söyledim. İyi bir adam olduğunu. Çok rekabetçi olduğunu. Takım arkadaşlarının söyleyebileceği tüm o saçmalıkları." Ilya yüksek sesle iç geçirdi, sonra daha sessiz bir tonda devam etti. "Bunu izlediğinde göreceğin şey bu olacak. Benim hiçbir şey söylemediğimi. Senin benim için *her şey* olduğunu söylemek istedim. Her şey. Tamam mı?"

Shane zorlukla yutkundu. "Oh."

Yıllarca birlikte olduktan sonra, Ilya'nın ona olan duygularının derinliği karşısında hala nasıl şaşırdığına emin değildi. Ilya'nın zaman zaman kalbindekileri açık ve samimi bir şekilde ortaya koyması. Belki de İngilizce'nin Ilya'nın ikinci dili olması, duygularını süslü kelimelerle ifade etmesini zorlaştırıyordu, ama bu saf dürüstlük Shane'i her seferinde hayrete düşürüyordu.

Ilya titrek bir nefes verdi. "Ama yine de o smoothie'yi içmeyeceğim."

Shane güldü, içinde biriken gerginliğin bir kısmından kurtulduğu için mutluydu. Sonra sessizce, "Sen de benim için her şeysin," dedi.

Ilya uzun bir süre onun gözlerine baktı ve Shane, gözlerinin biraz hüzünlü göründüğünü düşündü. Sonra Ilya, "Tabii ki," dedi.

Bir saat sonra, Shane'in kanepesinde birbirlerine sarılmışlardı. Shane, onları buraya getiren planladıkları aktiviteyi bile hatırlayamıyordu — film izlemek miydi? video oyunları mı? — çünkü öpüşmek için anında bir kenara itilmişti. Shane, Ilya'nın kucağına oturmuş, ona dönük, yüzünü iki eliyle tutarken onu öpüyordu.

"Seni çok özledim," diye mırıldandı Shane, Ilya'nın dudaklarına.

Ilya onun kıçını sıktı ve açgözlülükle öptü. İkisi de giyinikti ve çok sertleşmişlerdi, ama ikisi de işleri hızlandırmak için acele etmiyordu. Belki de ikisi de dayanamayacak hale gelene kadar öpüşmeye ve okşamaya devam edeceklerdi, sonra Ilya onu kanepenin üzerine eğip, Shane yalvarana kadar onu yalayacak ve parmaklayacaktı.

Shane bunu düşünerek inledi, bu da Ilya'yı güldürdü. "Ne?" diye sordu Ilya.

"Hiçbir şey." Sonra cesaretini topladı ve "Senin beni siktiğini düşünüyorum" dedi.

Ilya, Shane'in gırtlağını yaladı. "Ben de bunu düşünüyorum." Shane'in telefonu, arkalarındaki sehpada çaldı.

"Cevap verme," dedi Ilya.

Shane dönüp telefonu aldı. "Hayden arıyor." "O zaman kesinlikle cevap verme."

Shane, Hayden'dan bir sürü cevapsız mesaj geldiğini fark etti. Ilya alnını Shane'in göğsüne dayarken o telefonu açtı.

"Ne haber, Hayden?"

"Tanrıya şükür," dedi Hayden. "Dinle, Jackie bileğini kırdı." "Hayır, kırmadım!" Shane, arka planda Jackie'nin bağırdığını duydu.

"Şey, burkulmuş falan. Bir oyuncağa takılıp düştü ve onu hastaneye götürmem gerekiyor."

"Kahretsin," dedi Shane. "Bunu duyduğuma üzüldüm. Umarım iyidir." "Ben de. Ama, biz dönene kadar çocuklara bakabilir misin?"

Shane'in bakışları Ilya'nınkilerle buluştu. Ilya'nın tüm konuşmayı duyduğunu hemen anladı. Normalde Shane, Hayden'ın dört çocuğuyla vakit geçirmeyi severdi, ama bugün sadece o ve Ilya için ayrılmış bir gündü.

Ama Ilya heyecanla gülümsedi ve başını salladı. "Tabii, sorun değil. Ama, şey... Ilya burada."

"Oh," dedi Hayden. "Üzgünüm. Muhtemelen kayıp zamanı telafi ediyorsunuz, değil mi?"

İğrenç. "Hayır, sorun değil. Yapabiliriz. Sadece Ilya da geliyor diyorum."

Hayden telefona yüksek sesle nefes verdi. "Ne kadar sürede buraya gelebilirsiniz?"

Ilya, Pikes'ların evine daha önce sadece bir kez gitmişti, barbekü şeklinde bir zeytin dalı için. O zamanlar bunun Hayden'dan çok Jackie'nin fikri olduğunu düşünmüştü.

Jackie, şu anda Pikes'ların büyük köşe kanepesinde yatıyor ve sağ ayağını bir yastık yığınına dayamıştı. Ayak bileğine buz torbası sarılmıştı. "Merhaba, Ilya," dedi.

"Oyuncakla mı takıldın?"

Gözlerini devirdi. "Hayden'ın aptal uzaktan kumandalı arabasına takıldım."

Ilya, bu yeni ve önemli bilgiye sevindi ve güldü. "Hayden'ın oyuncağı mıydı?"

"Çocuklardan biri onu dışarıda bırakmış," diye ısrar etti Hayden odanın diğer tarafından. "Ben değildim!"

Ilya, Jackie ile *göz göze* geldi.

"Hadi." Ilya ona elini uzattı. "Seni arabaya götüreceğim." Şişmiş bileğini hareket ettirmeye çalıştı, sonra yüzünü buruşturdu.

"Kırılmadığından emin misin?" diye sordu Ilya. "Kırılmadı. Sadece acıyor."

Kız, Ilya'nın omzuna uzandı ve Ilya, bunu onun için kolaylaştırmaya karar verdi. Eğildi ve bir elini kızın bükülmüş dizlerinin yanına koydu. "İzin verir misin?"

"Tabii."

Ilya onu kollarının arasına aldı. Jackie uzun boylu bir kadın değildi, ama formda ve güçlüydü. Ilya onu kolayca kaldırabiliyordu.

"Hey, ben yapabilirim!" Hayden odanın diğer ucuna doğru yürürken ısrar etti.

"Tanrı aşkına, Hayden," dedi Jackie. "Sadece kapıyı aç."

Ilya, Jackie'yi Pikes'ların SUV'sine taşıdı ve arka koltukta bacağını koltuğun üzerine kaldırarak rahat etmesine yardım etti. Shane, dört çocuğu da peşinden sürükleyerek evden çıktı.

"İyi misin?" Hayden sürücü koltuğuna otururken ona sordu. "Sağlık kartı yanında mı?" diye sordu Ilya.

"Kahretsin."

"Çantamda," dedi Jackie. "Mutfak tezgahında." "Tamam,"
dedi Shane ve eve doğru koşarak geri döndü.
Çocuklar arabaya üşüştü ve bir anda milyonlarca soru sordular. "Ben
iyiyim," diye onları sakinleştirdi Jackie. "Annenizin sadece bir doktora
Ayak bileğime bakması gerekiyor. Beni iyileştirecek ve eskisi gibi olacağım!"
"Ama tırnaklarımızı boyayacaktın," ikiz kızlardan biri, Ilya'nın Ruby olduğundan emin olduğu, dudaklarını bükerek söyledi.
"Sonra yaparım," diye söz verdi Jackie.
"Ben yapabilirim," dedi Ilya. Ruby'ye baktı ve parmağını dudaklarına dokundurdu. "Bekle. Ne renk?"
"Mor. Parlak. Ve pembe. Ve mavi." Gülümsedi.
"Sorun değil."
Shane çantayı geri getirip Jackie'ye uzattı. "Bunu yaptığın için
teşekkür ederim," dedi Jackie. "Gününüzü mahvettiğimizi biliyorum
gününüzü mahvettiğimizi biliyorum."
"Mahvetmedik," dedi Ilya dürüstçe. "Sadece daha ilginç hale getirdik."
Pike ailesinin en küçük çocuğu Amber, Ilya arabanın kapısını kapatmaya çalıştığında ağlamaya başladı.
"Oh, tatlım," dedi Jackie. "Sorun yok. Annen yakında eve gelecek ve Ilya amcanla çok eğleneceksin."
"Ilya amca mı?" diye homurdandı Hayden.
Ilya Amber'ı kucağına aldı ve ona gülümsedi. "Shane bana senin harika bir aşçı olduğunu söyledi."
Üç yaşındaki çocuk, ıslak gözlerle ona baktı, sonra başını salladı.
"Plastik yiyecekleri seviyorsan," dedi Hayden, "şanslısın."
"Shane'in yediklerinden daha iyidir," dedi Ilya, Shane'e göz
kırparak. Hayden buna gerçekten güldü.

"Hepsinin üzerinde parıltılar mı var?" diye sordu Ilya.
Ruby tereddüt etmeden başını salladı ve Ilya işe koyuldu. Tırnaklarını koyu mor, neon pembe ve açık mavi renklerin cesur bir kombinasyonuyla boyamıştı bile, ama elbette parlaklık da gerekliydi.
"Nasıl gidiyor?" diye sordu Shane mutfağa girerken. "Harika. Yaptığım
bu muhteşem işe bak."

Shane masaya eğildi ve Ruby'nin manikürünü inceledi. "Vay canına. Kıskandım."

"Sıra bende," dedi Ruby'nin ikiz kardeşi Jade, Shane araya girmeden önce yerini aldı.

"Amber uyuyor mu?" diye sordu Ilya.

"Evet. Bize yemek hazırlamakla bir saat uğraştıktan sonra hemen uykuya daldı."

Ilya, Amber'ın plastik yemeklerini ne kadar ciddiyetle sunduğunu hatırlayarak gülümsedi. "Hamburgeri yediğine şaşırdım. Kırmızı et, bilirsin."

Shane hafifçe omzuna yumruk attı. "Aptal." "Bu hoş değil," dedi Jade.

"Haklısın," diye onayladı Ilya. "Bu hoş değil, Shane."

"Üzgünüm." Jade ve ortanca çocuk Arthur'un arasına oturdu. Pike'ların tek oğlu, etrafında olup bitenleri izlemekten memnun görünen, oldukça sessiz bir çocuktu. Kız kardeşinin tırnaklarına hayran kalmış gibiydi.

"Oje ister misin, Arthur?" diye sordu Ilya. Beş yaşındaki çocuk ona gözlerini kırptı, sonra başını salladı. "Olamaz!" diye ısrar etti Ruby. "O bir *erkek*."

"Erkekler de oje sürebilir," dedi Ilya. "İzle." Başparmağına dikkatlice soluk mavi renkte bir kat oje sürdü. "Gördün mü?"

"Babam bunun sadece kızlar için olduğunu söyledi," dedi Jade. "Şey, *baban* bir..."

"Baban tırnak cilası süren çok fazla erkek tanımıyor," diye Shane tam zamanında araya girdi. "Ama süren çok var."

Ilya sol elinin diğer tırnaklarını da boyadı ve yaptığı işi hayranlıkla seyretti. "Bu çok güzel. Belki ben de parlak oje sürmeliyim."

"İşte," dedi Shane. Ilya'nın elini tuttu, sonra parlak oje şişesini aldı. "Başka biri yaparsa daha kolay olur. Muhtemelen." Shane, Ilya'nın elinin üzerine eğilip, her bir tırnağa oje sürerken yoğun bir şekilde konsantre olurken herkes onu izledi. Ilya'nın kalbi, bu tatlı hareket karşısında kalbinin çarpmasıyla.

"O senin kocan mı?" diye sordu Ruby.

Ilya irkildi, Shane'in fırçası neredeyse kayıyordu. "Hayır."

"Sen *onun* kocası mısın?"

"Öyle değil..." dedi Shane, sonra kendini durdurdu. "Evli değiliz."

"Evlenecek misiniz?"

Shane, Ilya'nın gözlerine baktı ve Ilya, gözlerinde sessiz bir yardım çağrısı gördü.

"Sence evlenmeli miyiz?" diye sordu Ilya.

"Birbirinizi seviyor musunuz?"

"Biz arkadaşız," dedi Shane sert bir şekilde, aynı anda Ilya da "Evet" dedi. Jade kız kardeşinin kolunu tuttu. "Bugün düğün yapabiliriz!" Ruby zıpladı ve alkışladı, muhtemelen tırnaklarını mahvetti.
"Evet! Yapabilir miyiz?"

Ilya Shane'e gülümsedi. "Ne dersin, tatlım?"

Yirmi dakika sonra Shane, Pikes'ların oturma odasında sihirbaz pelerini ve silindir şapka giymiş, elinde pembe plastik kalp şeklinde bir yüzük tutuyordu. Ilya, kırmızı
payetli papyon ve çiçeklerle kaplı bir kafa bandı takıyordu. Elinde aynı model mor bir yüzük tutuyordu.

Karşılarında prenses elbiseleri giymiş iki yedi yaşındaki kız duruyordu ve arkalarında doldurulmuş oyuncaklar ve Arthur (itfaiyeci kostümü giymiş ve taze boyanmış mavi manikürlü) oluşan büyük bir seyirci topluluğu vardı.

Arthur, *Moana'dan* on beş saniyelik bir şarkı çalan oyuncağın düğmesine bastı ve başlamak için hazırdılar.

"Bu, Shane Hollander ve Ilya'nın düğünü..." Jade, Ilya'ya gözlerini kısarak baktı.

"Rozanov," diye ekledi. Jade
başını salladı. "Rose-noff."

Shane kıkırdadı ve Ilya ona dirsek attı. "Shane. Kendine gel. Bugün bizim düğün günümüz."

"Shane, Ilya'yı seveceğine ve sonsuza kadar onun kocası olacağına söz veriyor musun?" diye sordu Ruby.

Shane, ona gülümseyen, komik görünümlü erkek arkadaşına baktı. Kafa bandındaki çiçeklerden biri iple bağlıydı ve Ilya'nın kaldırdığı sol kaşının önünde sallanıyordu. Aniden, absürt bir şekilde, Shane'in boğazı düğümlendi.

"Evet," dedi sessizce ve utanç verici bir duygu yoğunluğuyla. "Ilya," dedi Jade, "Shane'i sonsuza kadar seveceğine ve onun sonsuza kadar kocan olacağına söz veriyor musun?"

"Evet," dedi Ilya. "Sonsuza kadar."

Ilya'nın sesinde hafif bir titreme vardı, bu Shane'i şaşırttı ve rahatlattı. En azından uygunsuz bir şekilde duygusal olan tek kişi Shane değildi.

"Tamam," dedi Jade. "Şimdi yüzükleri tak."

Ilya, Shane'in elini tuttu ve çocuk boyu mor kalp yüzüğü onun küçük parmağına, ikinci eklemine kadar geçirdi. Shane titrek bir kahkaha attı.

Ilya'nın elini tuttu ve boyalı tırnaklarına gülümsedi. Yüzüğü Ilya'nın küçük parmağının ucuna takmaya çalıştı, ancak ucunu zar zor geçirebildi. Yukarı baktı ve Ilya'nın hızla göz kırptığını gördü.

"Sizi koca ve koca ilan ediyorum," dedi Ruby. Jade ona dirsek attı. "Bunu *benim* söylemem gerekiyordu!"

"Hayır, sen değil! Öpüşme kısmını sen söyle."

"Oh evet. Artık öpüşebilirsiniz."

Shane, Ilya'ya kaşlarını kaldırarak sessizce "*İster misin?"* diye sordu.

Ilya eğilip Shane'in dudaklarına hızlıca bir öpücük kondurdu, çocuklar ise sevinç çığlıkları atarak yırttıkları kağıtları havaya attılar. Arthur, *Moana* şarkısını tekrar çalmaya başladı.

Öpücükten sonra, Ilya alnını Shane'in alnına dayadı ve öylece, o anda donmuş gibi durdular.

"Bu, bu gece balayımız olduğu anlamına mı geliyor?" diye sordu Shane sessizce. "Öyle olduğunu varsayalım."

Shane, Ilya boynunu öpmeyi bırakmadığı için anahtarını çalıştırmakta zorlanıyordu.

"Bir saniye durur musun?" dedi Shane, Ilya'nın saldırılarını engellemek için başını yana eğerek.

Ilya yılmadı. Diğer tarafa geçti ve Shane'in kulağının altını ısırdı. Shane çocukça bir kahkaha attı ve Ilya arkadan kolunu göğsüne doladığında kaçmaya çalışıyormuş gibi yaptı.

"Ver onu bana," dedi Ilya ve Shane'in elinden anahtarı kaptı. Anahtarı kilide ustaca soktu ve Shane'in boynunu ısırmaya devam ederken anahtarı çevirdi.

"Gösterişçi," diye şikayet etti Shane.

"Her zaman." Sonra Ilya, Shane'i gelin gibi kollarının arasına aldı. O gün daha önce Jackie'yi arabaya taşıdığı gibi.

"Ne oluyor?" dedi Shane, ama öfkeli olmaktan çok sevindiğini biliyordu. "Beni indir!"

Ilya ona sırıttı ve ayağıyla kapıyı iterek açtı. "Bu bizim düğün gecemiz."

"Bu dizine iyi gelmez."

"Dizim gayet iyi," diye alay etti Ilya. "Ve sen çok hafifsin."

"Ben 90 kilo gelirim!"

"Tabii ki
öylesin."

"Öyleyim!"

"Sanki boyun 1,78
gibi." "*Boyum* 1,78!"

Ilya başını salladı ve eşiği geçti.

Pike ailesi saatlerdir hastanedeydi, ama neyse ki Jackie'nin ayak bileği, kocasına defalarca söylediği gibi, sadece burkulmuştu. Akşam yemeği vaktinde koltuk değnekleriyle kapıdan içeri girdi, Hayden yorgun ve endişeli bir şekilde hemen arkasında duruyordu. Ilya, Shane ve çocuklar kanepede toplanmış *Frozen 2'yi* izliyorlardı. Ilya'nın kolu Shane'i sıkıca sarmıştı, bu da diğerlerinin önünde hoş bir görüntü oluşturuyordu. Hayden bundan rahatsız bile görünmüyordu, ama bunun nedeni Ilya'nın hala taktığı çiçekli saç bandının dikkatini dağıtmış olması olabilir.

Gerçekten çok keyifli bir gün olmuştu.

Ilya, Shane'i oturma odasına taşıdı, sonra durup etrafına bakındı. "Şimdi ne yapacağız?"

"Şimdi beni yere indir!"

"Bu iş böyle mi yürüyor? Seni yatağımıza yatırsam mı diye düşünmüştüm? Gül yapraklarıyla süsleyerek?"

"Tanrım, siktir git." Shane, Ilya onu bırakmaktan başka seçeneği kalmayana kadar kıvrandı. Shane ayakları üzerine düştü, ama öne doğru sendeledi ve neredeyse sehpaya çarpıyordu. Ilya'ya dönüp öfkeyle baktığında

gördüğünde, Ilya'nın ona, sahte düğün yeminleri sırasında Shane'in yüzünde gördüğü aynı yumuşak ifadeyle gülümsediğini fark etti.

"Ne?" diye sordu Shane.

"Hiçbir şey." Ilya kendi boynunun arkasını kaşıdı. Gözlerini kaçırdı. Shane'e tekrar baktı. "Bugün güzeldi."

"Öyleydi." Shane elini tutup onu kendine çekti. "Yani, Jackie'nin bileğini burktuğu kısmı hariç, geri kalanı."

"Kırılmadığı için şanslı."

"*Hayden* şanslı," dedi Shane. Hayden onun en iyi arkadaşı ve harika bir babaydı, ama o ailede olan biten her şeyin yüzde doksan dokuzunu Jackie hallediyordu.

"O çocukları seviyorum," dedi Ilya. "Hayden'ın onları yarattığına inanamıyorum." "Çocuklarla çok iyisin." Shane burunlarını birbirine sürttü, sonra

Ilya'nın dudaklarına öptü. Tadı, Shane'in Pikes'ların evinde reddettiği, ama Ilya'nın seve seve iki bardak içtiği limonata gibiydi.

Shane şimdi bu tadı suçluluk duyarak tadını çıkardı, tatlı ve keskin.

Öpüşmeyi bıraktıklarında Ilya, "Sen iyi bir baba olacaksın," dedi.

Shane alnını Ilya'nın omzuna dayadı ve gülümsedi. "Senin kadar iyi değil."

Ilya homurdandı. "Her şey bizim için bir rekabet değil."

"Ebeveynliği bir rekabet haline getirmenin bir yolunu bulurduk."

Güçlü kollar Shane'i sımsıkı sardı. "Hayır. Birlikte olacağız. Huzurlu."

Cesaretlenen Shane, "Bugün, sanki geleceğimizi görüyormuşum gibi hissettiğim anlar oldu," diye itiraf etti.

Ilya, Shane'in bakışlarına karşılık vermek için geri çekildi. "Ve bu iyiydi?" "Harikaydı."

Shane, Ilya'nın gözlerinde sevinç parıldadığını gördü, sonra Ilya onu öpmeye başladığı için hiçbir şey göremedi. Shane kendini kaptırdı, Ilya'nın ağzının tanıdık ama yine de heyecan verici sıcaklığının tadını çıkardı. Shane onu her yerinden okşadı: Ilya'nın her zaman var olan sert sakalları, dağınık saçlarının yumuşak bukleleri, uzun boynu ve kaslı omuzları. Elini Ilya'nın tişörtünün altına kaydırdı ve avucunu Ilya'nın karın kasları, mükemmel göbek deliği ve altındaki düzgün saç çizgisi üzerinde gezdirdi. Sonra geniş göğsüne,

göğüs kılları ve sert meme uçları üzerinde gezdirdi, sonunda kalbinin ve aptal ayı dövmesinin üzerinde durdu.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı Ilya, Shane'in dudaklarına. "Ben de seni seviyorum."

"Ama dört çocuk yapmayacağız." Shane güldü. "Tanrım, hayır. Tabii ki yapmayacağız." "Bu çok fazla olur. Köpeklerle birlikte." "Şey... Sanırım kedileri kastediyorsun."

"Kedi demek istemedim. Kesinlikle değil." "Tam olarak kaç tane köpek var?"

"Birkaç tane. Belki başlangıçta bir tane. Sonra ona bir arkadaş lazım, yani iki tane.

Belki birbirlerini sevmezler, o zaman üçüncüyü alırız, şey..."

"Arabulucu mu?"

"Tamam. Belki, evet."

"Ya onu da sevmezlerse?"

"Dördüncü köpek..."

Shane, Ilya'nın kollarından çıktı. "Hayır." Ilya güldü. "Bir köpek."

"Bir köpek," diye onayladı Shane.

"Daha fazlasını isteyeceksin. Bekle ve gör."

Sadece bekle. Shane mutfağa doğru yürürken bu sözler kulaklarında çınlıyordu. İlişkilerine inanıyordu ve doğru zaman geldiğinde istedikleri her şeye sahip olacaklarından emindi.

Ama bazen doğru zamanın şimdi olmasını diledi. "Aç mısın?" diye sordu Shane.

"Evet."

"Hazır lazanya var. Sadece fırında pişirmem gerekiyor."

Ilya'nın yüzü ilgiyle aydınlandı. Sonra, aynı hızla yüzü düştü. "Makarna ne?"

"Kabak."

"Hayır!"

"Çok lezzetli, yemin ederim. Farkı bile anlamayacaksın," diye yalan söyledi Shane. Fırını açtı ve Ilya'ya peynirin yerine ne kullandığını söylememeye karar verdi.

Ilya, Shane'in kanepesine otururken homurdandı ve Shane endişeyle ona baktı. "Dizin nasıl?"

"Düşmüş," dedi Ilya kuru bir şekilde, Shane'in aynı soruyu tekrar tekrar sormasından bıkmış olduğu belliydi.

"Bir bakayım."

"Bu sabah gördün." Ilya ağrıyan bacağını kanepeye uzatmıştı. "Hâlâ sadece morarmış."

Shane çoktan yanına gelmişti. Ilya'nın pantolonunu yukarı çekmeye çalıştı, ama dar kesimli şık jogging pantolonu bunu imkansız hale getiriyordu. "Pantolonunu indir."

"Ön sevişmede berbatın," dedi Ilya, ama kalçalarını kaldırdı ve bel bandını baldırlarına kadar indirdi. Ilya'nın sol dizinin dış kısmı tamamen koyu mor ve şişmişti.

"Tanrım," dedi Shane. Parmaklarını morluğun üzerinde gezdirdi. "Belki bugün doktora görünmeliydin."

“Dün gece takım doktorunu gördüm. Çürük var. Hiç çürük olmadın mı?”

"Sana biraz buz getireyim."

Ilya belirsiz bir homurtu sesi çıkardı, Shane bunu "*Buz harika olur ama bunu kesinlikle kabul etmeyeceğim*" olarak tercüme etti.

Shane ayrıldı ve bir buz torbası, ibuprofen ve bir bardak su ile geri döndü. Ilya hapları alırken, buz torbasını dikkatlice Ilya'nın dizine koydu.

"Teşekkürler, moya gazonokosilka."

Bu, Ilya'nın Shane'i test etmek için rastgele Rusça kelimeleri sevgi sözcüğü olarak kullandığı, oynamayı sevdiği bir oyundu. Shane bir an için kelimenin anlamını tahmin etmeye çalışarak yoğun bir şekilde düşündü, ama sonunda pes etti. "Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum."

"Şey... çimleri kesmek için." "Çim biçme
makinesi mi?"

"Evet."

"Tuhaf."

Shane, Ilya'yı hızlıca öpmek için eğildiğinde kalçasında bir şeyin batığını hissetti, sonra çocukların kendisi ve Ilya'nın saklaması için ısrar ettikleri plastik kalp yüzükleri hatırladı. Onları cebinden çıkardı ve

Onları sehpaya koydu ve mutfağa dönmek üzereyken Ilya sessizce, "Çocuklar umursamadı," dedi.

"Neyi umursamadılar?"

"Bizi. Biliyorlardı ve umursamadılar."

"Evet. Bu sürpriz oldu." Shane, Ruby ve Jade'in Ilya ve Shane'in bir çift olduğundan nasıl bu kadar emin olduklarını bilmiyordu. Ebeveynlerinin onlara söylemediğinden emindi, küçük çocuklara bu bilgiyi vermek riskli olurdu, ama onlar biliyor ve kabul ediyorlardı ve ikisini de dürüst adamlar yapmaya ısrar ediyorlardı.

"Belki daha fazla insan umursamazdı," dedi Ilya. "Eğer bilselerdi."

"Bence çoğu insan çok fazla umursardı," dedi Shane küçümseyerek.

Ilya'nın yüzü kapandı, sonra agresif bir şekilde buz torbasını düzeltmeye başladı. Shane yanlış bir şey söylemiş gibi hissetti, ama başka ne söyleyebilirdi ki? Pek çok insanın onları bir çift olarak kabul edeceğine içtenlikle inanmıyordu. Tek yapabilecekleri, ikisi de emekli olana kadar gizli kalmaya devam etmekti. Ya da en azından birisi emekli olana kadar, ama Shane ikisinin birlikte emekli olmasını umuyordu. Ilya olmadan bir ligde oynamak fikri tuhaf ve boş geliyordu.

Shane, Ilya'nın omzuna çekinerek elini koydu. "Ne oldu?" Ilya kollarını göğsünde kavuşturdu ve Rusça bir şeyler mırıldandı.

"Ha?"

"Bence *sen* çok fazla önemsiyorsun."

"Neyi? Bizi mi?"

"Hayır. Diğer herkes hakkında. Fikirler."

"İkimiz de bunu umursamıyor muyuz?"

Ilya cevap vermedi ve Shane önemli bir şeyi kaçırdığını hissetti. "Eğer istersen bunu konuşabiliriz..."

"Hayır," diye homurdandı Ilya. "Önemli bir şey yok."

"Tamam." Ilya'nın konuşmak istemediği bir şey hakkında rastgele üzüldüğü ilk sefer değildi. Shane bazen Ilya'nın ona söylemediği çok şey olduğunu düşünerek endişeleniyordu.

Ilya iç geçirdi. "Üzgünüm. Yorgunum. Söylediklerimi unut."

Shane, Ilya'nın yanağını başparmağıyla okşadı. "Seni seviyorum."

Ilya'nın dudakları kıvrıldı. "İyi. Çünkü artık evliyiz."

Hala ne olduğunu tam olarak anlamayan Shane, sehpadan uzaktan kumandayı aldı ve Ilya'ya uzattı. "Kanepede yemek yiyebiliriz. Bir film falan bul."

Oturma odasından gelen kahramanca müzikler ve yüksek patlama sesleri eşliğinde salata yapmaya başladı. Ilya aksiyon filmlerini severdi. Shane salatayı bitirdikten sonra lazanyanın biraz daha pişmesi gerektiği için, erkek arkadaşının yanına kanepeye oturdu ve Ilya'nın ayaklarını kucağına koymasına izin verdi.

"Ne filmi bu?"

"Bilmiyorum. Ama Rose oynuyor."

Shane televizyona gözlerini kısarak baktı ve gözlüklerini takmış olmayı diledi.

"Evet.
Bunu izlemiştim. Biraz kötüydü." "Ama
Rose çok güzel görünüyor."

"Her zaman güzeldir." Shane dalgın dalgın Ilya'nın ayaklarını ovarken sessizce izlediler.

"Hepsine sahip olabilirdin," diye alay etti Ilya, Rose ekranlarda özellikle seksi bir gece elbisesi içinde göründüğünde.

Shane ona daha da yakınlaştı. Haftalardır aklında bir soru vardı. Bu keyifli anı bozmak istemiyordu, ama artık daha fazla içinde tutamıyordu.

"Ilya?"

Ilya, Shane'in sesindeki ihtiyatı duymuş olmalıydı, çünkü vücudu gerildi. "Evet?"

"Sen... iyi misin?"

"İyiyim. Sadece bir
çürük."

"Hayır, demek istediğim..." Shane, nasıl devam edeceğini bilemeden alt dudağını ısırdı.

"Shane?"

Kararını verdi. "Bence, belki de iyi değilsin.
Bazen."

Ilya kolunu çekti ve ona döndü. "Nasıl iyi değil?" Shane oturdu ve ona baktı. "Çok şey yaşadın ve biliyorum ki bizim... durumumuz... kolay değil. Ve merak ediyorum da, belki de bununla başa çıkman gerekip gerekmediğini merak ediyorum." Kendini hazırladı. "Profesyonel olarak demek istiyorum."

Ilya gözlerini kısarak baktı. "Neden böyle söylüyorsun?"

Shane elini koluna koydu ve Ilya onun dokunuşuyla irkildi. Kahretsin, Shane her şeyi mahvediyordu. Tekrar denedi. "Biz bu hayır işine başlamadan önce, bilirsin, zihinsel sağlıkla ilgili şeyleri hiç düşünmemiştim. Ama bazen sen... üzgün görünüyorsun. Ya da, bilmiyorum, içine kapanık."

"Neye?"

"İçine kapanık, şey gibi, sessiz."

"Herkes bazen sessiz olur." Ilya tekrar televizyona döndü. "Sen de denemelisin."

Shane sinirli bir şekilde içini çekti. "Tamam. Bu konuyu konuşmak zorunda değiliz. Sadece şunu bil ki, konuşmak istersen ya da bu konuda biriyle görüşmek istersen, seni destekleyeceğim. İstemiyorsan da, onu da destekleyeceğim. Ama bazen endişeleniyorum."

Ilya uzun süre hiçbir şey söylemedi. Shane, çenesinin kenarındaki seğirmeyi izledi. Dudakları sert bir çizgi halindeydi.

"Endişelenmemelisin," dedi Ilya sonunda, gözleri televizyonda kalmış halde. "Ben iyiyim."

Shane elini tutup sıktı. "Hiçbir şeyle tek başına başa çıkmak zorunda değilsin, tamam mı?"

Ilya zorlukla yutkundu. "Evet. Tamam." Eli titriyordu.

"Ciddiyim," dedi Shane.

Ilya ayağa kalktı ve elini çekti. "Bir şey olursa sana söylerim. Ama bir şey yok. O yüzden kötü lazanyayı yiyip bu konuyu kapatalım, tamam mı?"

Bu, Ilya'yı rahatsız eden bir şey yokmuş gibi gelmiyordu, ama Shane, konuşmak istemiyorsa ona destek olacağına söz vermişti. O da ayağa kalktı. "Lazanya fena değil."

Ilya buna biraz gülümsemeyi başardı. "Göreceğiz."

On Üçüncü Bölüm

"Bu gece ne yapıyorsun?" diye sordu J.J.

"Hiçbir şey," dedi Shane, ama hemen pişman oldu. Ilya dün ayrılmıştı ve Shane onun yokluğunu hissediyordu. Bu gece kimseyle görüşmek istemiyordu.

J.J., Shane'in oturduğu yerin üstündeki soyunma odası dolabının duvarına bir elini koyarak Shane'i köşeye sıkıştırdı. "Harika. Benimle gelmelisin. Arkadaşım Benoit'in açtığı muhteşem bir kokteyl barda arkadaşlarla buluşacağım."

"Ben içki içmem," diye hatırlattı Shane.

"Hâlâ mı?"

"Evet. Hala." Shane patenlerini çözmeye devam etti, umarım bu konuşmanın bittiğini gösterir.

"Tamam, peki, başka içecekler de var. Eminim harika alkolsüz kokteyller yapıyorlar."

Shane, alkolsüz kokteyllerde kullanılan malzemelerin çoğunu da tüketmediğini hatırlatmak üzereydi, ama bunun yerine konuyu kapatmaya karar verdi. "Evde kalacağım. Ama teşekkürler."

J.J. içini çekip Shane'in yanındaki duş kabinine oturdu. Hayden'ın kabiniydi, ama Hayden duştaydı. "Bu sağlıklı değil," dedi Fransızca. J.J. Shane ile Fransızca konuşmaya başladığında, bu genellikle ciddi bir konuya gireceği anlamına geliyordu. Ya da sarhoş olduğu anlamına. "Antrenmana gelmek dışında ne yapıyorsun?" Elini soyunma odasında dolaştırarak, az önce bitirdikleri aktiviteyi işaret etti. "Oyun oynamak, egzersiz yapmak ve uyumak dışında?"

"Bir sürü şey," diye tartıştı Shane, somut örnekler sorulmamasını umarak.

"Ne gibi?"

"Arkadaşlarımı
görüyorum."

"Arkadaşların mı?" diye sordu J.J. düz bir sesle ve şüpheyle. "Kimler gibi? Ailen mi?" "Hayır," dedi Shane çabucak, sonra örnek bulmak için kafa yordu.

"Hayden mı?"

J.J. ona kaşlarını çattı, sonra "Bu gece dışarı çık" dedi.

"Neden?"

"Çünkü..."

Tanrım. "Neden?"

"Tanışmanı istediğim biri var."

Shane eğilip patenini çıkardı. "Hayır. Olmaz."

"O çok iyi biri ve yakışıklı. Kişisel antrenör ve senin hoşuna gideceğini düşündüm."

"Dur tahmin edeyim: o da eşcinsel ve

bekar." "Evet, öyle."

Shane, bir erkeğin eşcinsel, bekar, yakışıklı ve kişisel antrenör olması, Shane'in ona ilgi duyacağı anlamına gelmediğini söylemek istedi... Tamam, farklı koşullar altında Shane muhtemelen tüm bunlara ilgi duyardı, ama mesele bu değildi. *Mesele*, Shane'in mükemmel bir gizli erkek arkadaşı olmasıydı, bu yüzden J.J.'nin Shane'i başka erkeklerle tanıştırmaya çalışması açıkça kabalıktı. J.J., Shane'in biriyle birlikte olduğunu bilmiyor ve muhtemelen Shane'in yıllardır seks yapmadığını varsayıyor olsa bile. Ya da hiç yapmadığını.

Gerçek şu ki, Shane'in NHL takım arkadaşının ona çıkacak bir erkek bulmaya çalışması biraz tatlıydı.

Yavaşça nefes verdikten sonra Shane, "Teşekkür ederim, eminim çok iyi biridir" dedi.

"Ve yakışıklı," diye hatırlattı J.J. "*Ben* bile bunu görebiliyorum."

"Elbette. Ama şu anda gerçekten biriyle çıkmak istemiyorum." İşte. Bu çok açıktı. Ve dürüsttü.

J.J.'nin gözleri endişeyle doluydu, bu da Shane'in onun bu konuyu bırakmayacağından şüphelenmesine neden oldu. "Neden kimseyle çıkmak istemiyorsun? Ciddi bir ilişki olması gerekmez. Sadece seks yapabilirsin, biliyorsun değil mi?"

Shane gergin bir şekilde odaya bakındı, ama kimse dikkatini ona vermemiş gibiydi. "Ben iyiyim," dedi kısaca.

J.J. güldü. "Bu kadar gergin olup her an parçalanacakmış gibi görünmek senin için sorun değilse, tabii ki iyisin."

"Değilim!" Shane, parçalanmak üzere olan birinin ses tonuyla konuştu. "Diğerleri öyle mi düşünüyor? Dikkatim dağınık mı görünüyorum? Bu durum oyunumu etkiliyor mu? Mesele bu mu?"

J.J. İngilizceye geçti. "Hayır! Dostum, hayır. Bu benim, bir arkadaş olarak. Sen harika birisin ve mutlu olmanı istiyorum. Hepsi bu. Söz veriyorum."

Shane, başı duvara çarpana kadar kabinine yaslandı. "Tamam."

"Tamam, David'le tanışacaksın, yoksa..."

"David mi?" Shane bu konuyu konuşmayı bitirmek için kullanmaya karar verdi. "Babamın adı David. David adında biriyle çıkamam!"

J.J. Shane'in itirazını ciddiye aldı. "Kahretsin. Üzgünüm. Bunu hiç düşünmemiştim. Haklısın." Ayağa kalktı ve üzgün bir ifadeyle baktı.

"Hey," dedi Shane, "Gerçekten minnettarım. Gerçekten."

J.J. bu söz üzerine neşelendi. "O zaman David adında olmayan, hoş, bekar eşcinsel erkeklerle tanışırsam..."

"Onları David'le tanıştır," dedi Shane. "Gerçekten. Eğer birini ararsam sana haber veririm, tamam mı?" Umarım bu asla olmaz.

J.J. başını salladı. "Kendi işime bakacağım. Anladım."

Hayden duştan döndüğünde, sadece beline sıkıca sarılmış bir havluyla, J.J. oradan ayrıldı. Hayden, J.J.'nin ayrılışını izledi, sonra Shane'e döndü. "Seni o adamla tanıştırmaya mı çalıştı?"

"Sana *söyledi* mi?" Shane, aşk hayatının takımın ilgisini çekmesi fikrinden hoşlanmamıştı.

"Evet, söyledi."

"Neden onu caydırmadın?"

"Çünkü o adam sana çok uygun görünüyordu." Shane'in ağzı açık kalınca Hayden kollarını açtı. "Ne? Bence daha iyisini bulabilirsin!"

"Hay sikeyim. Teşekkürler, Hayden."

Hayden yanına oturdu ve dirseğiyle koluna hafifçe vurdu. "Şaka yapıyorum. Çoğunlukla. Ayrıca." Eğildi. "Sen ve Ilya'nın artık evli olduğunuzu biliyorum, o yüzden..."

Shane gözlerini kapattı. "Aman Tanrım."

"Jade bana törenin çok güzel olduğunu söyledi. Davet edilmediğim için biraz kırıldım ama, bilirsin. Sizin adınıza mutluyum çocuklar."

"Kapa çeneni."

Hayden güldü ve sonunda Shane de ona katıldı.

"Biliyor musun," dedi Hayden ciddi bir şekilde, "seni onunla ilgili olarak eleştiriyor olsam da, davet edilmeyi umuyorum. Eğer gerçekten evlenirsen tabii."

Shane ona baktı, Hayden'ın desteğinden duygulanırken, aynı zamanda Shane'in onu bu varsayımsal düğüne davet etmeyeceğini düşündüğüne şaşırmıştı. "Tabii ki davet edilirdin. Saçmalama."

Hayden sırıttı. "İyi. Sadece emin olmak istedim."

"Geleneksel bir düğün yapacağımızı sanmıyorum, ama eğer bir şey yaparsak, sen de davetliler listesinde olacaksın, tamam mı?"

"Harika. Rozanov listede mi, yoksa..."

"Siktir git," Shane güldü. "Artık listede değilsin." "Olmaz."

"Evet. Tamamen çıktın."

"Hayır. Ben senin sağdıcınım. Ve sunucun." "Kesinlikle olmaz."

"Siktir, evliliğim iptal edilir falan. Sizi kendim evlendiririm." "*Ruhban mı* demek istiyorsun?"

"Tabii. Tamam."

"İptal etmek, evliliği sonlandırmak demek, aptal. Evliliğini sonlandırıp ikimizle de evlenmek mi istiyorsun? Çünkü öyle anlaşıldı."

"Hayatta olmaz! Birincisi, Jackie harikadır, ikincisi, Rozanov'la asla evlenmem."

"Yani benimle evlenir misin?"

Hayden'ın yüzü biraz kızardı. "Hayır! Ben... hayır!"

Shane ona karşı yumuşak davranmaya karar verdi, çünkü durum garipleşmeye başlamıştı. "Sen benim sağdıcımsın, Hayden. Yüzde yüz."

"Tabii ki." Hayden yumruğunu uzattı ve Shane onun yumruğuna çarptı. "FanMail'i çekmeye gitmem lazım."

"Sen ne diyorsun sen?"

"FanMail! Hayranların para ödeyerek en sevdikleri ünlülerin kendilerine küçük video selamları göndermesini sağlayan bir web sitesi. Ya da babaları gibi başka kişilere video göndermek için."

"Cidden mi? Bunu mu yapıyorsun?"

"Uh... evet. Rastgele insanlara mutlu yıllar dilediğimde yüz dolar alıyorum. Tabii ki yapıyorum."

"Sadece havlu giyiyorsan ekstra ücret alıyor musun?"

Hayden sırıttı. "Önce giyinmek istiyordum! Tanrım, dostum."

"Belki de diğer sitede olmalısın? Porno sitesinde."

"Porno sitesi mi? Tek ve tek porno sitesi gibi mi? Orada mı olmalıyım?"

"Kapa çeneni. Ne demek istediğimi
biliyorsun." "Tabii. Porno site dot com
mu?"

"OnlyFans! Ben de onu kastetmiştim! İnsanların para karşılığında seks yapıp para kazandıkları yer değil mi orası?"

Hayden o kadar çok güldü ki Shane havlusunu kaybedeceğinden korktu. "Sen çok masumsun. Bayıldım."

"Değilim." Neden herkes onun tamamen namuslu biriymiş gibi davranıyordu? Hatta düzenli olarak seks yaptığı adam olan Ilya bile onunla bu konuda dalga geçiyordu.

"Üzgünüm," dedi Hayden, hala gülerek. "Eminim yatakta çok vahşisin."

"Öyle olmadığımı mı düşünüyorsun?"

Hayden ellerini kaldırdı. "Lütfen söyleme."

Siktir git Hayden. Shane yatakta çılgın olabilirdi. Her zaman gergin değildi. "Emin misin? Çünkü geçen gece..."

"Hayır!" Hayden geri çekildi. "Kesinlikle hayır. Kesinlikle
hayır." Shane başını salladı. "Giyin, gerzek."

Hayden çantasını karıştırarak temiz kıyafetler aramaya başladı. "Büyü bozulmuşsa sorun değil. Evlendikten sonra böyle olur. Bazen. Bana olmadı tabii ki."

"Sen tam bir salaksın," dedi Shane, ama gülümsememek için kendini zor tutuyordu. Ve bir dahaki sefere Ilya'ya vahşi tarafını göstermek için şimdiden fikirler üretmeye başlamıştı.

Ilya güzel kadınlarla çevriliydi. Hepsi takım arkadaşlarıyla evliydi, ama yine de güzellerdi.

Takım arkadaşları da güzeldi. Herkes ve her şey güzeldi. Geniş oturma odasının bir duvarında asılı olan dev aynada kendi görüntüsünü gördü. Dans ederken, renkli disko ışıkları göğüs zırhında ve bilekliklerinde parıldıyordu.
Muhteşem.

Belki biraz sarhoştu. Ve biraz da kafası güzeldi. Beyninin derinliklerinde, Shane Hollander'ın sesine çok benzeyen uzak ve sinir bozucu bir ses, takım kaptanı olarak şu anda genç oyunculara en iyi örneği sergilemediğini söylüyordu.

En iyi örnek olmadığını düşündürdü.

Ama daha yüksek bir ses, bunun Ilya'nın kendi evinde düzenlenen bir parti olduğunu, onun ve diğer herkesin eğlendiğini söyledi. Çünkü Ilya parti düzenlemeyi iyi bilirdi.

Ses sisteminden çalan şarkı güzeldi. Ilya şarkının ne olduğunu ya da müziği kimin seçtiğini bilmiyordu.

Evan Dykstra, arı kostümü giymiş, yanında dans ediyordu. Hiç de etkileyici görünmüyordu. Karısı Caitlin, kelebek kostümü giymiş, onunla dans ediyordu. Kolunu Evan'ın boynuna dolamıştı ve odada sadece ikisi varmış gibi birbirlerine gülümsüyorlardı. Artık evde bir bebekleri olduğu için, bu ikisi için nadir bir gece dışarı çıkışıydı.

Ilya dansa ara vermeye karar verdi. Kostümü ağırdı ve kalabalık bir ev partisi için çok sıcaktı, ayrıca pelerini de tamamen buruşmuştu.

"Biraz hava alacağım," dedi Evan ve Caitlin'e doğru. Onlar ona bakmadılar bile. Uzaklaşırken, geçici dans pistinin çiftlerle dolu olduğunu fark etti. Yalnız başına dans eden tek kişi kendisi olmalıydı.

Evin arkasına doğru ilerlerken plastik iskeletleri ve yarasaları önünden uzaklaştırmak zorunda kaldı. Cadılar Bayramı süslemelerine büyük önem vermişti. Partinin her unsuruna büyük önem vermişti çünkü Ilya takım arkadaşlarıyla yeterince sosyalleşmiyordu.

Havada keskin bir soğukluk olmasına rağmen, Ilya'nın arka terası konuşan ve gülen misafirlerle doluydu. Dış mekan kanepesinin köşesinde, Zane Boodram ve Wyatt Hayes'in arasında boş bir koltuk buldu ve kendini oraya attı. Wyatt, Ilya'nın tanımadığı bir süper kahraman kılığına girmişti. Zane ise korsan gibi giyinmişti, belki? Kolsuz bir kostüm giymişti, böylece dövmelerini gösterebiliyordu. Muhtemelen karısına ait olan bir fular başının etrafına bağlanmıştı.

"Güzel parti, Maximus," dedi Bood, tembel bir gülümsemeyle. "Daha sık parti vermelisin."

Ilya kollarını kanepenin arkasına uzattı. "Düzmeyeceğim." "Bu devasa evin var ama kimseyi davet etmiyorsun,"

diye şikayet etti Tanner Dillon, Ilya ve Bood'un takım arkadaşı, koltuğundan.

kanepenin karşısında.

"Neden içeyim ki?" diye sordu Ilya düz bir sesle.

Wyatt güldü ve ona dolaştırdıkları esrarı uzattı. "Çocukları gördün mü? *Ilya Rozanov'un evinde* olduklarına inanamıyorlar."

"Beni yaşlı hissettiriyorsun," diye şikayet etti Ilya, ama dürüst olmak gerekirse, takımın en genç oyuncuları ona gerçekten çocuk gibi geliyordu. Luca Haas ile arasında on yıldan az bir yaş fark vardı, ama aradaki fark çok daha büyük hissediliyordu.

Ilya yer değiştirdi ve bacaklarını Wyatt'ın kucağına koydu. Giydikleri diz boyu sandaletler harika görünüyordu, ama çok rahatsızdı. Wyatt itiraz bile etmedi, Ilya esrarlı sigaradan bir nefes çekerken ona gülümsemeye devam etti. Ilya başını geriye eğdi, böylece ciğerlerini dolduran dumanın keskin hissini tadarken bir an için yıldızlara bakabilirdi.

"Kalkanın nerede?" diye sordu Wyatt.

"Bilmiyorum. Bir yerlerde," dedi Ilya, başını geriye eğip nefes verirken. "Sen nesin?"

"Ben Adam Strange," dedi Wyatt heyecanla. "O, Zeta-Beam tarafından Rann gezegenine ışınlanan bir arkeologtu ve sonra..."

"Hayır," dedi Ilya, elini kaldırarak. "Sorun yok. Yeter." Esrarlı sigaradan bir kez daha uzun bir nefes aldı, sonra onu, kolunu uzatmış, bekleyen Tanner'a uzattı.

"Oh, bu pası alabilir misin?" diye espri yaptı Ilya, esrarlı sigarayı uzatırken. Wyatt ve Bood kahkahalara boğuldu.

"Aptal," dedi Tanner.

Wyatt'ın karısı Lisa kanepeye doğru yürüdü ve kocasının kucağında duran Ilya'nın bacaklarına hafifçe vurdu. "Benim yerimde oturuyorsun," dedi.

Ilya bacaklarını çekti ve Lisa Wyatt'ın dizine oturdu. Wonder Woman gibi giyinmişti, Ilya'nın gerçekten tanıdığı bir süper kahraman. Tanner'ın Wyatt'a verdiği esrarlı sigaraya kaşlarını çattı.

"Onaylamıyorsunuz, Doktor?" diye tahmin etti Ilya.

Yerel çocuk hastanesinde doktor olan Lisa, "Beni rahatsız eden esrar değil, mikropların yayılması. Ama sizler tam zamanlı

iğrenç olduğunuz için, sanırım bunun bir önemi yok."

"Biz iğrenç değiliz," diye itiraz etti Bood.

"Dostum," dedi Lisa, "Dün gece, iğrenç hokey eldiveninle ağız koruyucunu aldığını, bir dakika boyunca taşıdığını ve sonra tekrar ağzına koyduğunu gördüm."

Bood omuz silkti. "Buzdaydı. Buz temizdir. Eldivenlerimde sadece benim terim var. Hepsi bu güzel vücudun bir parçası."

Herkes güldü. Zane Boodram gerçekten güzel bir vücuda sahipti; açık kahverengi teni, gurur duyduğu altı paket karın kasları ve Trinidad kökenini kutlayan dövmelerle kaplı kaslı kolları vardı.

"Baba olacağına inanamıyorum," diye alay etti Lisa.

"Bak, ben hala *evlendiğime* inanamıyorum," dedi Bood gülümseyerek. Terasta, hamile olduğu belli olan karısı Cassie'nin Nick Chouinard'ın karısı Selena ile konuştuğu yere baktı. "Ama herkes yapıyordu, ben de ne olacak ki dedim." Ilya'ya dirsek attı. "Bu adam hariç."

"Roz asla yerleşmeyecek," dedi Tanner neşeyle. "O lanet olası bir efsane."

"Yok. Bir gün doğru kişiyle tanışacak," dedi Bood. "Bum! Aşık olacak. Ne olduğunu bile anlamayacak."

Daha fazla kahkaha duyuldu, sonra konuşma başka bir konuya geçti. Birkaç dakika sonra Ilya, artık dikkatini veremediğini fark etti ve aniden yalnız kalma ihtiyacı hissetti. Ayağa kalktı ve "Ben gidiyorum..." diyerek elini evin genel yönüne doğru salladı. Onların tepkisini beklemeden ayrıldı.

Partiden geçip üst kata, yatak odasına çıktı ve kapıyı arkasından kapattı. Yine köşede duran büyük aynada kendi yansımasını gördü, ama yine de çarpıcı göründüğünü düşünmüyordu. Kendini gülünç ve üzgün buluyordu.

Pelerinini çıkarıp yatağına attıktan sonra, komodinin üzerinde şarj olan telefonunu eline aldı. Shane'den bir saat önce gönderilmiş bir mesaj vardı. O kostümü çıkarma.

Tamam. Bu ne anlama geliyorsa.

Ilya: Gecen nasıl geçiyor?

Birkaç dakika cevap bekledi, sonra vazgeçti. İç çekerek yatağına geriye doğru düştü ve sahte kılıcına garip bir şekilde çarparak yüzünü buruşturdu. Kılıcı çıkarıp, sanki tüm sorunlarının kaynağıymış gibi odanın diğer ucuna fırlattı. Sadece birkaç dakika yalnız kalmaya ihtiyacı vardı, sonra partiye geri dönebilirdi.

Hayatının aşkını çoktan bulmuştu ve ona sırılsıklam *aşıktı*, ama bunu kimseye söyleyemiyordu ve bu çok sinir bozucuydu.

Yirmi dakika boyunca somurtmaya devam etti, sonra kendini zorla ayağa kaldırdı, daha az mutsuz görünmek için ifadesini düzeltti ve aşağı kata indi. Pelerin ve kılıcı geride bıraktı. Zaten kostüm bu şekilde daha seksi görünüyordu, sadece göğüs zırhının kayışları çıplak sırtında çaprazlamasına uzanıyordu.

Gece yarısı olduğunda, konukların çoğu gitmişti. Bebek bakıcılarının nöbetleri bitmişti ve sabah spor programlarına uymaları gerekiyordu. Geriye kalanlar, çoğunlukla çocuklar, parti sonrası planlar yaptılar ve Ilya'nın onlara bakışlarını fark edince taksi çağırdılar. Eğlenceli bir parti adamı olarak ününü lekelemiş olabilir, ama umurunda değildi.

Saat 12:30'da Ilya, Shane'den bir mesaj aldı. Parti hala devam ediyor mu?

Ilya: Hayır. Herkes gitti.

On dakika sonra, kapı zili çaldı.

Shane, kabarık bir ceket giymiş, biraz utanmış bir şekilde kapının önünde duruyordu.

"Anahtarımı kullanıp seni korkutmak istemedim," dedi. "Vay canına. Bu kostüm gerçekte daha da güzelmiş."

Ilya, ne diyeceğini bilemeden gözlerini kırptı.

Shane titrek bir nefes verdi. "Bu muhtemelen çok aptalca. Yarın sabah antrenman için Montreal'e dönmem gerekiyor ve..."

O cümleyi bitiremedi, çünkü Ilya onu eve çekip aynı anda öpmeye başladı. Shane'i kapının içinde duvara dayadı ve onu yalayıp yutarken, Shane elleriyle Ilya'nın neredeyse çıplak sırtını okşadı. Burada olduğuna inanamıyordu. Bütün gece içten içe ölmüştü, sevdiği adamı

Yanında olmasını diledi. Shane'in kollarında, kucağında, saçma bir kostüm içinde, herkesin önünde olmasını diledi.

"Esrar kokuyorsun," dedi Shane, Ilya sonunda nefes almasına izin verdiğinde. "Sen bilirsin."

"*Otun* kokusunu bilirim," dedi Shane sinirli bir şekilde.

Ilya ona sırıttı. "Buradasın."

"Evet." Shane utangaççа gülümsedi. "Bu sorun olur mu? O fotoğrafı gönderdin ve ben sadece... Lanet olsun, seni çok özledim."

Ilya onu tekrar öptü, sonra "Bir gladyatör tarafından sikilmek ister misin, Hollander?" dedi.

Shane koyu kirpiklerinin arasından ona baktı. "Gitmeden önce bir tıkaç taktım."

Vay canına.

Ilya homurdanarak Shane'in kabarık ceketini, ardından da geri kalan tüm kıyafetlerini çıkarmaya başladı. "Yardım et lan," diye bağırdı Ilya, Shane'in eşofman pantolonunu çekiştirirken.

Shane güldü ve gülümsemesini Ilya'nın boynuna bastırdı, sonra spor ayakkabılarını çıkardı, pantolonunu ve iç çamaşırını çıkardı. Shane çıplak kalınca, Ilya onun uyluklarını tuttu ve Shane'in güçlü bacakları Ilya'nın belini sarana kadar onu yukarı çekti. Ilya onu öylece oturma odasına taşıdı, yol boyunca onu öperek. Elini Shane'in kıçına kaydırdı, tıkaçın tabanını buldu ve üzerine bastırdı.

"Oh, lanet olsun," diye inledi Shane.

"Bunu takılı halde buraya kadar mı sürdün?"

"Evet."

"Bu," dedi Ilya, oyuncağı dikkatlice çekerek, "çok sürtükçe." "O kostüm kadar sürtükçe değil." Shane bacaklarını Ilya'nın belinden çözdü ve geri çekildi. Ilya'yı takdirle süzdü. "Tanrım."

Ilya gülümsedi. Belki de kostüm o kadar da saçma değildi. "Sürüşe değdi mi?"

"Tabii ki." Sonra Shane tekrar Ilya'nın kollarına döndü ve Ilya'nın ensesini eliyle kavrayarak onu öptü.

Ilya oyuncakla biraz daha oynadı, tabanına hafifçe vurdu, sonra neredeyse tamamen çıkardıktan sonra yavaşça tekrar içeri itti. Shane titredi, sonra inledi, sonra Ilya'nın omzunu ısırdı.

"Bu kadar uzun süre takmak güvenli mi?" diye sordu Ilya. "Evet," dedi Shane nefes nefese. "Google'da araştırdım."

Ilya bunu hayal ederek sırıttı. Onu bu konuda biraz daha kızdırmak istedi, ama Shane dizlerinin üzerine çökerek onu durdurdu.

"Bütün gece bunu düşündüm," dedi Shane, karanlık, şehvetle dolu gözlerle ona bakarak. Sonra Ilya'nın eteğinin önünü kaldırdı ve iç çamaşırını aşağı çekti. Ilya iç çamaşırını çıkarmayı bitirmeden Shane sert penisini dudaklarıyla sardı.

"Shane," diye fısıldadı Ilya. Shane'in fantezi gibi görünmek için kostüme ihtiyacı yoktu. Ilya için diz çökmüş haliyle kesinlikle çok güzeldi. O her zaman çok güzeldi.

Ilya onu izlerken gözleri yaşlarla doldu, bu garip ve endişe vericiydi. Shane'in fark etmemiş olmasını umarak gözlerini kapattı. Ilya bütün gece garip bir şekilde kırılgan hissetmişti ve Shane'in burada olmasıyla yaşadığı harika sürpriz, penisinin ateşli bir şekilde tapınılmasıyla birleşince ona fazla geldi.

Yeter. Kendini ve bu durumu kontrol altına alma zamanı gelmişti. Bir adım geri attı, Shane'in biraz öne eğilip penisini kovalamasının tadını çıkararak, "Bunun için mi buraya geldin, yoksa sikilmek için mi?" dedi.

Shane ona gözlerini kırpıştırdı. "Siktir," dedi sessizce. Ilya gülümsedi. "Ayağa kalk. Arkanı dön."

Shane itaatkar bir şekilde pozisyonunu aldı, kanepenin koluna tutundu ve Ilya, arkasındaki şöminenin üzerindeki küçük bir kutudan bir paket kayganlaştırıcı aldı. Evin çoğu odasında kayganlaştırıcı bulundurmayı öğrenmişti.

Kendini yağladı, sonra Shane'in kıçındaki oyuncakla biraz daha oynadı, bastırdı ve yavaşça çevirdi. Shane inledi ve kalçalarını kıvırdı, sonra oyuncak prostatına çarptığında nefesini tuttu.

"Bütün bu yolu nasıl geldin?" diye sordu Ilya, "boşalmadan?" "Az kalıyordu," diye dişlerini sıkarak cevapladı Shane. "Bir kez kenara çekip...

lanet olsun... yeniden ayarlamak zorunda kaldım."

Ilya kıkırdadı ve oyuncağı tekrar çevirdi. "Çok tehlikeli. O durumda araba kullanmak. Sorumsuzca."

"Acele et lan," diye şikayet etti Shane.

Ilya, Shane nefes nefese kalıp sırtını kamburlaştırırken, oyuncağı tek bir hareketle içinden çıkardı. Ilya oyuncağı yere attı ve kendini hizaladı. "Buraya bunun için mi geldin?"

"*Evet. Hadi.*"

Ilya, Shane'i sabit tutmak için kalçalarını sıkıca kavrayarak içine girdi. Shane'in vücudu onu karşıladı, zaten gevşemiş ve açılmıştı. Cennet gibi hissettirdi.

Shane çığlık attı ve Ilya sabit bir ritimle, Shane'e o kadar sert bir şekilde girmeye başladı ki kanepe yerde birkaç santim kaydı. Kısa bir süre önce insanlarla, müzikle ve sarhoş kahkahalarla dolu olan oda, artık sadece Ilya'nın Shane'e vurmasının sesi, kendi sert nefes alıp verişi ve Shane'in zevk inlemeleriyle doluydu.

"Seni çok seviyorum," diye nefes nefese Shane. "Buna ihtiyacım vardı."

Ilya homurdandı ve Shane'in omuzlarının arasına elini koyarak, kolları bükülene ve göğsü kanepenin koluna dayanana kadar onu aşağı itti.

"Aman Tanrım..." Shane nefes nefeseydi. "Bu mükemmel. Aman Tanrım. Durma."

Ilya durmak istemiyordu, ama orgazmının yaklaştığını hissedebiliyordu. Shane'in penisine uzandı, elini etrafına doladı ve okşamaya başladı.

"Bekle," diye dişlerini sıkarak Shane. "Seni görmek istiyorum."

Ilya itiraz etmedi. Çekildi ve Shane'i ters çevirdi, sonra onu koltuğun minderlerine düşene kadar geriye doğru eğdi, Shane'in kıçı koltuğun koluna yaslandı. Ilya onun uyluklarını kavradı, onu kendine doğru çekti ve tekrar içine girdi.

"Daha sert," diye talep etti Shane. "Bunu günlerce hissetmek istiyorum."

Ilya homurdandı ve kalçalarını o kadar şiddetle sallamaya başladı ki, Shane'e zarar verdiğinden neredeyse endişelenecekti. Ancak Shane, daha önce hiç bu kadar harika bir şey hissetmemiş gibi gülümsüyordu.

"Ilya," diye nefes nefese söyledi. "Çok mükemmel. Bayıldım."

"Boşal," diye emretti Ilya, biraz çılgınca. *"Hemen."*

Shane, bakışlarını Ilya'nın yüzüne sabitleyerek kendini öfkeyle okşadı. Gözleri kocaman ve parlaktı ve Ilya onların içine dalmak istedi. Shane'in içinde sonsuza kadar kalmak, onu tekrar tekrar boşaltmak istedi.

"Boşalıyorum. Lanet olsun. Ilya, ben..." Shane'in sözleri, kendi karnına fışkırırken bir iniltiye dönüştü.

"Evet," dedi Ilya sessizce. "Çok güzel."

Sadece birkaç kez daha itti ve Shane'in içine boşaldı, bir eliyle kanepenin arka köşesine tutunarak kendini destekledi.

"Vay canına," diye hırıltılı bir sesle Shane.

Ilya'dan tuhaf bir kıkırdama çıktı. Hızla ağzını kapattı. Shane sırıttı.

"Aman Tanrım. O da neydi?"

"Hiçbir şey. Bilmiyorum." Ilya, Shane'den dikkatlice çekilerek dikkatini başka yöne çevirdi.

Shane yavaşça ayağa kalktı ve dengede kalmak için elini Ilya'nın omzuna koydu. "Söylemeliyim ki, bu yolculuk kesinlikle değdi."

"Kıçında bir tıkaç varken," diye hatırlattı Ilya. İç organları titriyor gibi hissediyordu ve elinin titrediğini fark etti.

"Seni gerçekten görmem gerekiyordu," dedi Shane ciddiyetle.

Ilya başını salladı, sonra onu sıkıca kucakladı. Gözleri yine yaşlarla dolmuştu, bu da harika bir seksten sonra utanç verici ve uygunsuz bir durumdu.

"Teşekkür ederim," dedi Shane'in saçlarına. Shane'in bu kadar dürtüsel davranması hiç ona göre değildi. Gece yarısı Ottawa'ya gidip hızlı bir seks yapmak.

Ama seks sonrası ağlamak da Ilya'nın yapacağı bir şey değildi, yani bu gece herkes yeni şeyler yaşıyordu.

Ilya bir dakika boyunca Shane'in kokusunu içine çektikten sonra, "Dekorasyonları beğendim," dedi Shane.

"Evet. Çok iyiler." "Çok
ürkütücü."

"Mm."

"Muhtemelen temizlenmeliyiz. Karnıma biraz bulaştı.
Şimdi de senin kostümüne bulaştı."

Ilya burnunu çekti ve Shane'in fark etmemesini umdu. "Duş alacağız. Sonra yatacağız. Sonra sabah seksi yapacağız."

"Yediden önce çıkmam lazım."

Ilya onu daha sıkı sarıldı. "Hayır. Antrenmanı
as." "Yapamam."

"Biliyorum." Ilya içini çekti ve Shane'i bıraktı. "O zaman sabahın erken saatlerinde seks yapalım."

Shane sırıttı. "Hayatta yaptıklarımız sonsuza dek yankılanır."

"Ne?"

"*Gladiator'dan* bir alıntı!" Shane, Ilya'nın kostümünden geriye kalanlara işaret etti. "Hadi!"

"Tamam, inek."

"Comeau'nun koluna dövme yaptırdığı için biliyorum." "Tabii ki yaptırmıştır."

Shane, Ilya'nın sol göğüs kasını, göğüs zırhının üzerinden hafifçe vurdu. "Başkalarının dövmelerini alay edecek durumda değilsin." Ilya'ya gülümsedi ve Ilya da ona gülümsedi, bu adamı ne kadar çok sevdiğini fark ederek.

"Git," dedi Ilya nazikçe. "Yukarı."

Shane onu hızlıca öptü, sonra dönüp merdivenlere doğru yöneldi. Ilya onun gidişini izledi, derin nefesler alıp içinde olan biteni yatıştırmaya çalışmak için kendine biraz zaman tanıdı.

Ertesi sabah, güneş yeni doğmaya başladığında, Ilya Shane'in arabayla uzaklaşmasını izledi. Birkaç dakika boyunca ön kapının önünde durdu, arabanın gittiği yöne bakarak, spor şortu ve tişörtüyle titreyerek. Sonra içeri girdi, kapıyı kapattı ve gözyaşlarına boğuldu.

Bir süre sonra ağlaması bittiğinde, herhangi bir hokey maçından sonra hissettiğinden daha yorgun hissetti. Yere çökmüş, ön kapısına yaslanmış duruyordu ve ayağa kalkmak ona imkansız bir görev gibi geliyordu.

Kararını verdi. Evet, muhtemelen profesyonel yardım almalıydı.

On Dördüncü Bölüm

Kasım

Ilya, Dr. Galina Molchalina'nın muayenehanesinin dışındaki bekleme odasında volta atıyordu. Yalnızdı, ama yine de sade siyah beyzbol şapkasını gözlerinin üzerine indirmiş, başını eğik tutuyordu. Oturmayı denedi, sarı ve beyaz yastıklarla süslenmiş neşeli mavi kanepenin önündeki alçak sehpanın üzerinde duran dergilerden birini okumayı denedi. Duvarlardaki soyut sanat eserlerini inceledi. Oradan ayrılmak istediğini unutmak için elinden geleni yaptı.

Dr. Molchalina'nın *iyi* bir terapist olup olmadığından bile emin değildi. Ottawa'da Rusça konuşan tek kişi olduğu için seçmişti. Kısa telefon görüşmeleri sırasında, Dr. Molchalina, Ilya'nın kim olduğunu bildiğini, bunu abartmadan kabul etmişti. Bu bir artıydı.

Sonunda kapı açıldı ve Ilya, tanınmaktan kaçınmak ve diğer kişiye de aynı mahremiyeti sağlamak için odadan çıkan kişiye sırtını dönerek durdu. Köşedeki uzun bitkiye hayranmış gibi davrandı.

Dış kapının açılıp kapandığını duydu ve sonra yeni terapisti Rusça olarak "Korkarım ki bitki sahte" dedi.

Ilya ona döndü. "Bu mantıklı, sanırım," dedi, yine Rusça. Duvarlara işaret etti. "Pencereler yok."

"Bazen dış dünyanın dikkatinizi dağıtmaması daha iyidir," dedi kadın küçük bir gülümsemeyle. "Ve mahremiyet için de daha iyidir."

"Oh."

Ona elini uzattı. "Ben Galina. Tanıştığımıza memnun oldum, Ilya."

Ilya elini sıktı. Kadın küçük yapılı, muhtemelen kırklı yaşlarında, koyu sarı saçlarını düzgün bir at kuyruğu şeklinde toplamıştı. Ilya

Rusya'yı ne zaman ve neden terk ettiğini merak etti. "Rusça konuşacak birini görmek ne güzel."

"Uzun zaman oldu mu?"

Ilya düşündü. Anadilinde son kez tam bir sohbet yaptığını hatırlayamıyordu. Yıllar önce babası öldüğünden beri Rusya'ya gitmemişti ve artık kardeşi ile hiç konuşmuyordu. Ottawa'da başka Rus oyuncu yoktu ve Rus arkadaşları da yoktu. Rusça konuştuğu tek kişi, eski sevgilisi Svetlana'ydı, ama o Boston'da yaşıyordu ve Ilya Ottawa'ya taşındığından beri pek konuşmamışlardı. Bu durumdan neredeyse her gün üzülüyordu. Onu özlüyordu.

"Uzun zaman oldu." Acı bir gülümsemeyle, "Susamayabilirim," dedi.

"Ben de bunun için buradayım. İçeri girmek ister misin?" Ofisinin açık kapısına doğru bir adım attı.

"Tabii ki, evet."

Onun yanından geçerek küçük, rahat odaya girdi. Anlatıldığı gibi, odada pencere yoktu, ama çok güzel bir aydınlatma, rahat görünümlü açık gri bir kanepe ve ona uyan bir koltuk ve daha fazla yapay yeşillik vardı. Psikologun ofisinin nasıl olacağını hayal ettiği gibiydi.

"Buraya oturacağım, değil mi?" diye sordu Ilya, kanepeyi

işaret ederek. "Çoğu kişi öyle yapar. Gergin misin?"

Ilya, yalan söylemenin terapi yolculuğuna başlamak için en iyi yol olmayacağını düşündü. "Çok gerginim. Bu garip mi?"

"Hiç de değil. Ama umarım bunun için bir neden olmadığını göreceksin. Lütfen rahatına bak."

Ilya kanepenin ortasına oturdu, ellerini kucağında birleştirdi, dizlerini açtı. Vücudundaki her kas gergindi ve derin bir nefes alıp sakinleşmeye çalıştı.

"Müşterilerinizin çoğu Rus mu?" diye sordu Ilya.

"Birkaç tane. Sanırım bu şehirdeki tek Rusça konuşan psikolog benim. Muhtemelen bildiğiniz gibi, ruh sağlığı bizim halkımız arasında popüler bir kavram değil."

Ilya bunun çok farkındaydı. "Hayır, değil. Hokey oyuncuları için de değil."

"Doğru. Ama sen Rus bir hokey oyuncususun ve ruh sağlığı sorunları hakkında açıkça konuşuyorsun. Başlattığın hayır kurumu iyi işler yapıyor," dedi. "Bu konudaki ilerlemelerini takip ediyorum. Çok etkilendim."

Ilya parmaklarını birbirine doladı. "Oh. Teşekkür ederim."

"Zihinsel sağlık konusunda oldukça bilgili görünmene rağmen, daha önce terapi denemediğini söylemiştin. Bu randevuyu almaya karar vermene neden olan neydi?"

Tamam, yani onlar sadece... başlamak üzereydiler. Ilya cevabını fazla düşünmemeye çalıştı ve aklına gelen ilk şeyi söyledi. "Sanırım bazen depresyonda olabilirim."

Kadın onun daha fazla konuşmasını bekledi, ama konuşmadı. Hiçbir dilde bu kelimeleri yüksek sesle söylememişti, bu yüzden onları bir örs gibi orada bırakıp gitti.

"Annen depresyondan muzdaripti," dedi.

Ilya başını salladı. Artık bu bir sır değildi. Ilya, Shane ile birlikte annesinin adını taşıyan hayır kurumunu kurdukları basın toplantısında annesinin hastalığından bahsetmişti.

"Onun hakkında konuşmak ister misin?" diye sordu Galina nazikçe. "Bu, başlamak için iyi bir yer olabilir."

Ilya bunu bekliyordu, ama yine de hazır olup olmadığından emin değildi. Katlanmış ellerine baktı ve parmaklarını ne kadar sıkı tuttuğunu fark etti, parmak eklemleri bembeyaz olmuştu.

"Deneyeceğim," dedi.

Konuşmaya başladı ve neredeyse kırk dakika boyunca durmadı. O sırada yanakları gözyaşlarıyla ıslanmıştı, ancak Galina sessizce ona bir kutu mendil uzattığında gözyaşlarının aktığını fark etti.

Artık kanepenin üzerinde, Ilya'nın yanında küçük bir kullanılmış, buruşuk mendil yığını vardı. Beyzbol şapkası da yığının yanındaydı, çünkü konuşurken parmaklarıyla saçlarını taramaya başlamıştı. Annesinden hiç bu kadar çok bahsetmemişti. Onunla ilgili en güzel anılarını paylaştı ve annesinin depresyonunun ne kadar kötüleştiğini saklamaya çalıştığını, Ilya'ya her zaman güven verici bir gülümsemeyle yaklaştığını anlattı. Çocukken bile annesinin gülümsemesinin genellikle hüzünlü olduğunu fark etmişti.

Galina'ya, on iki yaşındayken annesinin cansız bedenini bulduğunu anlattı. Annesi her zamanki gibi dinleniyor sanmış

Yaklaşana kadar, her zamanki gibi uyuduğunu düşündüğünü anlattı. İlk fark ettiği şey annesinin eli olmuştu. Yatağın kenarına sarkmış, parmakları sallanıyordu.

Babasının, annesinin ölümünün bir kaza olduğunu Ilya'ya sert bir şekilde söylediğini anlattı. Annesi baş ağrısı için çok fazla hap almış, hepsi buymuş.

"Ona inandın mı?" diye sordu Galina.

"Hayır. Hiç de inanmadım. Ama hiçbir şey söylemedim." Yavaşça, titrek bir nefes aldı. "O çok çabuk hayatına devam etti. Onu unutmak istiyordu. Benim ve Andrei'nin de onu unutmamızı istedi. Sanki... ondan tiksiniyormuş gibiydi." Ilya'nın boğazı yine düğümlendi. "Onu çok özledim. Hala..." Oda bulanıklaşınca eliyle ağzını kapattı.

"Üzgünüm," dedi Galina. "Bu, herkes için korkunç bir şey. Özellikle de bir çocuk için."

Ilya sadece üzgün bir şekilde başını sallayabildi. Öyle olduğunu biliyordu. Çok sık düşünmemeye çalışıyordu, çünkü bunun ne faydası olacaktı ki, ama biliyordu.

Galina ona kendini toparlaması için biraz zaman tanıdı. Sonunda, gözleri kuruduğunda ve boğazı gevşediğinde, "Bugünlük bu kadar yeter. Çok ağır geldi," dedi.

"Öyleydi. Şimdi nasıl hissediyorsun?"

Ilya cevap vermeden önce kendini değerlendirdi. "Yorgunum. Ama daha iyiyim, belki. Bunu tekrar yapmak isterim."

Ilya'nın bir sonraki randevusu için tarih ve saat belirlediler, sonra Ilya mendil yığınını topladı ve köşedeki çöp kutusunu buldu. Çıkmadan önce kapıda durdu ve "Sence bende bir sorun mu var?" diye sordu.

"Sorun mu?"

"Depresyonda mıyım? Akıl hastası mıyım? Durumum... daha da kötüleşecek mi?" Bütün bunları söylediği için utanarak gözlerini kapattı, ama bilmek zorundaydı.

"Buradasın," dedi kadın nazikçe. "Korkarım bu kadar erken bir aşamada sana bir cevap veremem, ama burada olmak doğru yönde atılmış önemli bir adım."

"Yavaş ve istikrarlı, değil mi?" dedi Ilya, İngilizce olarak, gülümsemeye çalışarak.

"Aynen öyle."

O içini çekti. "Yavaş şeylerden nefret ederim."

Bu onu güldürdü. "Hızlı arabaları sevdiğini duymuştum. Belki bunu bir Ferrari sürmek yerine, bir Ferrari yapmak olarak düşünebilirsin."

Ilya, sıfırdan inşa edilmesi gereken bir Ferrari'den ziyade, biraz ayar gerektiren bir Ferrari'ye benzemek istediğini umuyordu, ama kadının ne demek istediğini anlıyordu. Önemli olan hurdalığa gitmemekti.

Ilya randevusundan sonra uzun süre Ottawa'da dolaştı. Bir profesyonelle konuşmanın ona biraz açıklık getireceğini ummuştu, ama bunun yerine beyni karışmış ve göğsü boşalmıştı. Soğuk sonbahar rüzgârını engellemek ve bitkin ifadesini gizlemek için sweatshirt'ünün kapüşonunu başına çekti.

Böyle hissetmesi mi gerekiyordu? Terapi hiç işe yarıyor muydu? Her randevudan sonra bu kadar sarsılacaksa, devam edebileceğini sanmıyordu.

Yürürken, duygularını dikkatlice inceledi, herhangi bir iyileşme olup olmadığını aradı. Annesinden bahsetmek, onu çok yıpratmış olsa da, belki de iyi olmuştu. Belki de terapi, yapmaya değer pek çok şey gibi, ilk başta acı verir. Ilya acıyı aşmayı bilirdi.

Yarın öğleden sonra Shane ile görüşecekti. Birlikte bir gece geçireceklerdi. Ilya bu konuda heyecanlıydı, ama şimdi de garip hissediyordu. Shane'e terapiden bahsedebileceğini sanmıyordu. Henüz değil. Ama Shane'in Ilya'nın ne kadar hassas olduğunu fark edeceğinden endişeleniyordu. Shane'e gerçeği söylemek istemiyordu: Bir süredir kendini iyi hissetmediğini ve durumun giderek kötüleştiğini. Eskiden yardımcı olan şeylerin artık yardımcı olmadığını. Annesi için de her şeyin böyle başladığından endişelendiğini.

Bazı günler Shane'i o kadar çok özlüyordu ki, sanki pençeler kalbini parçalıyor gibiydi.

Sonunda rüzgara sırtını dönerek kanal boyunca yürümeye başladı. Ottawa Kasım ayında soğuktu, ama o hiç sıcak bir yerde yaşamamıştı, bu yüzden onu rahatsız etmiyordu.

Yürürken başını eğik tuttu, ama yine de bazı hayranları tarafından tanındı. Neyse ki, onlar sadece adını haykırıp el sallamak istediler, selfie çekilmek istemediler. Ilya'nın o anda selfie çekilecek bir yüzü yoktu.

Suya bakan, etrafında kimse olmayan bir bank vardı, Ilya oturdu. Telefonunu çıkardı ve kaydettiği fotoğrafları açtı. Fotoğraflarını çok düzenli tutmuyordu, ama "Sıkıcı" adını verdiği bir albümü vardı. Şimdi onu açtı ve içindeki altı fotoğrafı kaydırarak baktı. Hepsi aşağı yukarı aynıydı, yıllar önce NHL Ödülleri sırasında çekilmişti. Ilya ve Shane birlikte bir ödül sunuyorlardı ve senaryoda Ilya'nın Shane'den selfie çekmesini istemesini öngörüyordu. Ilya gerçek telefonunu kullanmış ve gerçek fotoğraflar çekmişti. Altı tane.

O zamanlar Ilya'nın saçları daha uzundu ve o gece saçlarını arkaya bağlamıştı. Shane'in saçları kısa ve düzenliydi. Fotoğrafta sinirli görünüyordu, dudakları neredeyse büzülmüş, koyu renkli gözleri sabırsızlıkla doluydu. Ilya kolunu omuzlarına dolamış ve geniş bir gülümsemeyle seyircilere poz veriyordu.

Ilya, bu fotoğrafları çektiğinden beri kaç kez baktığını tahmin bile edemezdi. Shane'in başka fotoğrafları da vardı. Daha yeni olanlar. Sonunda Shane'e onu sevdiğini söyleme cesaretini topladığından ve Shane de ona karşılık verdiğinden beri çekilmiş olanlar. Eskiden olduğu gibi, Shane'in erkek arkadaşı olmaya en yakın şey olarak gördüğü bu eski fotoğraflara tutunmasına gerek yoktu.

Ancak bu fotoğraflar Ilya'ya o geceyi hatırlattı. Shane'in, daha sonra Ilya'nın otel odasının mahremiyetinde bir gösteri sergilediğini hatırlattı. Shane kendini okşadı, parmakladı, yatakta kıvrandı, Ilya ise yatağın ucundaki sandalyeden onu izledi. Shane açıkça gergindi, ama bunu yaptı. Çünkü Ilya ondan bunu istemişti. Bu, Ilya'nın şimdiye kadar yaşadığı en ateşli şeylerden biri olarak kaldı.

Fotoğrafları, o zamanlar nasıl hissettiğini hatırlattığı için de seviyordu. Shane'e karşı gizlice beslediği ezici, rahatsız edici özlem. Shane'e karşı olağanüstü bir şey hissetmediğine kendini ikna etmek için ne kadar uğraştığı. Onunla sadece yasak ve seksi olduğu için eğlenmek istediği.

Ilya fotoğraflardaki genç halinin gözlerine baktı ve güldü. "Kimi kandırıyordun?" dedi sessizce, Rusça.

O zamanlar aptalmış. Shane Hollander söz konusu olduğunda, aslında hâlâ aptaldı.

Ilya, içinden gelen bir dürtüyle Shane'e fotoğraflardan birini gönderdi. Onu daha önce hiç göstermedi; belki de hala elinde tuttuğu için utanıyordu.

Bir dakikadan az bir süre sonra Shane cevap verdi: Vay canına. O fotoğrafları unutmuştum. Hala sende mi?

Ilya: Tabii ki.

Shane: Saçımı kestirmeli miyim? Öyle daha mı iyi görünüyordum?

Ilya homurdandı. Ilya'nın Shane'e ne kadar yumuşak davrandığını itiraf etmesine Shane'in tepkisi elbette bu olacaktı. Her zaman ne kadar yumuşak davrandığını. Ilya bu fotoğrafları yıllardır değerli bir hazine gibi yanında taşıyor, her yeni telefona aktarıyordu. Shane ise saçlarını düşünüyordu.

Ilya: Hayır. Şu anki saçını

beğeniyorum. Shane: Tamam.

Shane: O gecenin ne olduğunu hatırladım! Ilya:

Güzel bir geceydi.

Shane: O gecenin fotoğrafı olmadığına sevindim. Tanrım,

Ilya diledi.

Shane: Yarın belgeseli izleyecek miyiz? Ilya:

İstersen.

Shane: Evet. İzleyelim.

Shane: Maça hazırlanmam lazım. Yarın görüşürüz!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Ilya bir kalp emojisi gönderdi, ardından birkaç patlıcan ve şeftali emojisi gönderdi. Son olarak bir öpücük emojisi gönderdi. Sonra ayağa kalktı ve park ettiği arabasına doğru yürümeye başladı, kendini daha hafif hissediyordu. Eve giderken yol üzerindeki tuhaf sağlıklı gıda dükkanına uğramaya karar verdi.

On Beşinci Bölüm

Her zamanki gibi, Shane Ilya'nın evine girer girmez kendini duvara yapıştırılmış buldu. Ilya onu açgözlülükle öpüyordu, bir eli Shane'in uyluğunun altındaydı, Shane'in bacağı Ilya'nın kıçına dolanmıştı. Shane hala ceketini ve ayakkabılarını giyiyordu.

"Beni özledin mi?" Shane, Ilya'nın dudaklarına gülerek sordu.

"Hayır," dedi Ilya ve tekrar onu öpmeye başladı.

Bir süre böyle devam ettiler — öpüşerek, dokunarak, sürtünerek, birbirlerine sertleşerek — Shane ise dış giysileri içinde rahatsız edici bir sıcaklık hissediyordu.

"Bekle," diye nefes nefese söyledi. "Bırak da..." İşleri kesintiye uğratmak istemese de birkaç kat giysiyi çıkarmak zorunda olduğu için ceketinin fermuarını arıyordu.

Ilya, Shane'in uyluğunu bıraktı ve geri çekildi. Gözleri parlıyordu ve dudakları şişmişti. Shane, ceketi çıkarmaya çalıştığına pişman oldu.

"Durmalıyız," dedi Ilya. "Ne?

Neden?"

"Çünkü." Gülümsedi. "Akşam yemeğini hazırlamamız gerekiyor."

Shane ceketini ve ayakkabılarını çıkardığında, Ilya elinden tutup onu mutfağa götürdü. Tezgahta taze sebzeler, bir kutu organik farro ve bir kase pişmiş somon balığı vardı.

"Bunlar ne?" diye sordu Shane.

"Birlikte yemek yapacağız. Eskiden olduğu gibi. Sana uygun bir tarif buldum."

Tezgahtan iPad'ini aldı ve Shane'e tarifi gösterdi. Shane tarifi dikkatlice okudu, Ilya'nın bu kadar zahmete girmesine çok duygulandı. "Güzel görünüyor," dedi Shane.

Ilya gülümsedi.

Shane ellerini yıkamak için lavaboya gitti ve aniden ne kadar acıktığını fark etti. "Bu çok romantik, Ilya."

"Sadece yemek."

"Bu tarifi bulmak ne kadar zamanını aldı?" Ilya
cevap vermedi.

Birlikte çalıştılar ve bu çok hoştu. Shane, Ilya ile yemek yapmayı özlemişti ve beslenme planının bunu zorlaştırmasından dolayı pişmanlık duyuyordu. Farro'yu pişirdiler, sebzeleri doğradılar, baharatladılar ve kavurdular, sonra hepsini kaselere koyup, tahılların ve sebzelerin üzerine somon parçaları ve taze otlar eklediler.

"Fena değil," diye kabul etti Ilya, daha sonra mutfak masasında yemek yerken. Ilya masanın ortasına bir mum yakmıştı, Shane bunu çok sevimli buldu.

"Sağlıklı beslenmek kötü olmak zorunda değil," dedi Shane. "Ben çok lezzetli şeyler yiyorum."

Ilya ona şüpheci bir bakış attı, sonra somon ve baharatlı karnabahardan bir lokma daha aldı. Yutkunduktan sonra "Tavuk parmesan kadar iyi değil" dedi.

Shane buna karşı çıkamadı. Gizlice, peynirle kaplı çıtır tavuk için cinayet bile işleyebilirdi. Belki yanında makarna ve alfredo sosu da olabilirdi. Belki de yanında bir bira. Biraz sarımsaklı ekmek...

Ama sarımsaklı ekmek önemli değildi. Kazanmak önemliydi. NHL'de mümkün olduğunca uzun süre oynamak önemliydi.

"Tatlı olarak," dedi Ilya dudaklarını hafifçe kıvırarak, "kek resmine bakabiliriz."

Shane gözlerini devirdi.

"Ya da..." Ilya imalı bir şekilde eğildi. "Belki de canın başka bir şey çekiyordur?"

"Senin sikin gibi mi?" Shane kuru bir şekilde sordu.

Ilya sırıttı. "Bu da diyetinin bir parçası mı?"

"İğrenç."

İkisi de güldü ve Shane'in kalbi göğsünde mutlu bir şekilde çarptı. Ilya ile böyle sessiz, evcil anları seviyordu. Seks hakkında şaka yapmayı ve birlikte gülmeyi seviyordu. Ilya'nın bir tarif araştırıp, bunun için titiz malzemeler satın almasını seviyordu. Onlara bu anı yaşattığını seviyordu.

"Seni seviyorum," dedi Shane, söyleyeceğini bilmeden önce sözler ağzından çıkmıştı.

Ilya'nın gülümsemesi utangaç ve tatlı bir hal aldı. "Hâlâ bunu duymayı seviyorum."

"Ben de hala söylemeyi seviyorum." Uzun bir süre birbirlerine gülümsediler, çok duygusal bir şekilde, sonra Shane, "Peki. Bu gece belgeseli izleyecek miyiz?" dedi.

"İstersen."

"Henüz izlemedin, değil mi?" Ilya ona sert bir bakış attı. "Hayır."

"Ama kaydetmeyi hatırladın, değil mi?"

"Siktir, Shane. Evet."

"Tamam. Üzgünüm."

Ilya bir yudum su içti, sonra "İzlemek zorunda değiliz" dedi.

"İzlemek istiyorum." Shane'in dudakları seğirdi. "Senin hakkımda söylediklerini görmek istiyorum söylediğini görmek istiyorum."

"Yani, taşaklarının emilmesinden ne kadar hoşlandığınla ilgili olan şeyi mi?"

Shane derin bir nefes aldı, sonra ayağa kalkıp boş tabağını lavaboya götürdü.

"Çünkü onlara kesinlikle bunu söyledim," dedi Ilya.

"Tamam."

"Ve boşalmamaya çalışırken ciyakladığını da."

"*Ciyaklamıyorum*."

Ilya omuz silkti. "Bu yüzden seks kaseti lazım. Böylece görebilirsin."

"Olmaz. Hemen sızdırırsın."

Ilya sırıttı. "Beni suçlayabilir misin?"

"FanMail web sitesini duydun mu?" diye sordu Shane, daha sonra kanepeye yerleşirken.

"Evet. Sanki insanlar, ünlülerin kendileriyle ilgileniyormuş gibi davranması için para ödüyorlar."

"Bu biraz kasvetli bir ifade, ama bir bakıma öyle. Hayden bana bunu yaptığını söyleyene kadar hiç duymamıştım ve..."

Ilya uzaktan kumandayı yanındaki kanepe minderine fırlattı. "Hayden FanMail'de mi?"

"Evet."

Ilya koltuktan fırladı ve hızla uzaklaştı. "Ne yapıyorsun sen?" diye sordu Shane.

"Telefonumu almaya." Bir dakika sonra elinde telefonuyla geri döndü ve ekrana sırıtarak baktı. "Yüz dolar!" dedi Ilya. "Hayden'ın videosu için kim bu kadar para öder ki?"

"Bir sürü insan," dedi Shane savunmacı bir tavırla. "O sürekli video çekiyor."

"Ben de bir tane alacağım."

"Ilya, hayır. Aptal olma."

"Sevgili Hayden," diye sesli olarak yazarken Ilya, "Erkek arkadaşım çok sinir bozucu bir iş arkadaşı olduğu için üzgün ve neşelenmesi gerekiyor. Ona bir video gönderip en sevdiği şarkı olan 'O Canada'yı söyler misin?"

"O benim en sevdiğim şarkı *değil*." "En sevdiğin şarkı hangisi?"

Shane buna cevap veremedi, bunun yerine kollarını kavuşturdu. "Lütfen onu gönderme."

"Çok geç."

"Sen olduğunu anlayacak. Hangi e-posta adresini kullandın?" "Merak etme." Ilya Shane'in yanına oturdu ve uzaktan kumandayı aldı. "Hadi şu aptal şeyi izleyelim."

Belgeselde özellikle şaşırtıcı veya ilginç bir şey yoktu. Çoğunlukla kariyerlerinin önemli anlarından oluşan bir derlemeydi ve aralara birkaç röportaj ekleyerek biraz hikaye havası yaratmaya çalışmışlardı.

Ilya haklıydı: belgesel aslında *onlar* hakkında değildi.

Ama tüm bu klipler ve röportajların bir saatlik bir pakette bir araya getirilmesi hoştu. Ilya'nın kanepesinde kıvrılıp birlikte izleyebilmek daha da hoştu.

Aniden Shane'in daha önce hiç görmediği bir klip belirdi. "Bunu izleme," dedi Ilya. Sesi çok ciddiydi.

"Bu... oh." Ekranda, Shane, Boston'a karşı oynanan bir maç sırasında Cliff Marlow tarafından yere serilmişti. Shane yüzünü buruşturdu. O darbeyi hiç hatırlamıyordu, ama bunun neden olduğu yaraları çok iyi hatırlıyordu.

Ilya, ikisi de buz üzerinde baygın yatan Shane'e bakarken vücudu gerildi.

"Spoiler," dedi Shane titrek bir kahkaha atarak.

"Uyanıyorum." "Biliyorum," dedi Ilya sessizce.

Videoda, Ilya Shane'in cesedinin üzerinde çömelmiş duruyordu. Kamera, Ilya'nın omzunun üzerinden bakıp telaşla sağlık görevlilerini çağırmaya başladığı sırada yüzünün yakın plan görüntüsünü yakaladı. Ten rengi solgundu ve gözleri iri ve dehşet doluydü.

Saniyeler sonra Shane'in cesedinin etrafında bir kalabalık oluştu, ancak Ilya oradan ayrılmadı. Bir koruyucu gibi, kalabalığın hemen dışında duruyordu. Konuşuyordu, ancak kimse onu dinlemiyor gibiydi.

Omurga tahtası ve sedye buzun üzerine getirildi. Ilya, sağlık görevlilerinden biri tarafından kenara itilmek zorunda kaldı, ancak bu, Ilya'nın izin verilen kadar yakın durmasını engellemedi, gözleri Shane'in cesedinden hiç ayrılmadı.

"O zaman uyanık mıydım?" Shane sessizce sordu. "Hatırlamıyorum."

"Evet. Zar zor." Ilya'nın sesi zayıf ve titriyordu. "Sen benimle konuşmaya çalışıyordun."

Ilya hiç ayrılmadı. Shane'in takım arkadaşları mantıklı bir şekilde Montreal yedek kulübesinin yakınında, sağlık görevlilerinin yolundan çekilmiş olsalar da, Ilya kaldı. Boston formasıyla orada durdu ve Shane'in yalnız olmadığını bilmesini sağladı.

Shane şimdi onun elini sıktı. Çünkü bunu izleyerek travmatik bir anı yeniden yaşayan Shane değildi.

"Nasıl bilmezler?" dedi Shane. "Bunu gören, seni *gören* biri nasıl bizim hakkımızda bir şey bilmez?" Ilya kalbini o kadar açık bir şekilde ortaya koymuştu ki, Shane'in kırık vücudu kadar açık bir şekilde buza çarpmıştı.

"Bilmiyorum," dedi Ilya.

Ilya bunu izlemeyi bırakmalıydı, bu yüzden Shane kucağına tırmandı ve onu öptü. Ilya'nın ne kadar korktuğunu hiç düşünmemişti. Yaralarının kariyerini sona erdirmeyecek kadar hafif olduğunu öğrenince rahatlamış ve olay hakkında daha fazla düşünmemişti. Ama durumları tersine dönseydi, Shane'in mahvolacağını biliyordu. Yaralanmalar oyunun bir parçasıydı, ama bayılmak korkutucuydu. Ilya'nın onu asla böyle korkutmamasını umuyordu.

"Bunu yaşadığın için üzgünüm," dedi Shane. "Ve bunu hiç bilmediğim için üzgünüm."

"Önemli değil," dedi Ilya, gözleri yaşlarla parıldasa da. "Korkutucuydu, ama sen iyisin."

"Ben iyiyim," diye onayladı Shane.

Yanlarında, Ilya'nın telefonu ışıklandı. Muhtemelen dikkatinin dağılmasından memnun olarak telefonu eline aldı ve güldü.

"Ne oldu?" diye sordu Shane.

"Hayden bana orta parmağının fotoğrafını gönderdi."

Shane, Ilya ile buz pistinin ortasında seviştikleri bir rüyadan uyandı. Bu çok saçma bir durumdu ve tabii ki buz üzerinde sevişmek zor ve rahatsız edici olurdu, ama aynı zamanda çok da tahrik ediciydi ve şimdi Shane sertleşmişti ve orgazma üç vuruş kala hissediyordu.

Tanrım. Ya uykusunda gerçekten boşalmışsa? Ilya bunu asla unutmazdı.

Başını çevirdiğinde, Ilya'nın yanında yüzüstü uzanmış, ağzı açık ve saçları yüzünün çoğunu kaplayarak derin bir uykuda olduğunu gördü.

Shane'in kalbi kabardı. Bu güzel adam tamamen onundu.

Gözlerini kapattı ve acımasızca kendi penisinin tabanını sıktı, sonra derin nefesler aldı. Ilya uykuya dalmışken bu kadar heyecanlanmanın bir anlamı yoktu.

Sonunda kendini kontrol altına aldığında, gözlerini açtı ve Ilya'nın kendisine sırıtarak baktığını gördü.

"Boşalmamaya mı çalışıyorsun?" diye sordu Ilya.

Shane, Ilya'nın yüzünü avuçladı ve aptal sırıtışını ortadan kaldırdı. "Uyuyordun! Ne oluyor lan?"

"Uyandım," dedi Ilya basitçe. "Ve sen elinde sikinle meditasyon yapıyordun."

Shane onu sırt üstü yatırdı ve üstüne çıktı, bacaklarını onun üzerine atarak sırıtan erkek arkadaşına tepeden bakıp biraz olsun haysiyetini geri kazanmaya çalıştı. "*Meditasyon* yapmıyordum."

"Tamam."

"Seksi bir rüya gördüm, hepsi bu. Ve uyandığımda... tahrik olmuştum, ya da her neyse."

Ilya kollarını başının arkasında kavuşturdu. "Bana bu rüyayı anlat."

"Olmaz."

Ilya alaycı bir şekilde ağzını açarak, "Paylaşmayacak mısın?" dedi.

"Hayır."

"O zaman başka bir adamla ilgiliydi. Hayden mıydı?"

Shane başını geriye attı ve inledi. "Son kez söylüyorum, Hayden'dan hoşlanmıyorum."

"Hayden için çok kötü."

"Hayden *heteroseksüel* ve benden
hoşlanmıyor!" "Sen öyle diyorsan."

Shane, Ilya'ya tekrar sert bir bakış atana kadar dramatik bir şekilde başını çevirdi. "Sanırım bu sertleşmeden kurtulmak için tek yapmam gereken seni uyandırmaktı. Şimdi çok sinirliyim, tahrik olamıyorum."

"Bence bu doğru değil."

Ve hayır, doğru değildi. Shane, sonunda çok yakışıklı erkek arkadaşının çıplak vücudunun üzerine oturduğunu fark ettiğinde doğru değildi. Ilya'nın çarpık gülümsemesi ve uykulu, yarı kapalı gözleri karşısında tahrik olmaya karşı koyamadı.

"Sen çok seksisin," dedi Shane çaresizce, avuçlarını Ilya'nın göğsüne kaydırarak.

Ilya'nın gülümsemesi genişledi. "Bana rüyayı
anlat." "Utanç verici."

Ilya bir elini başının arkasından çekip Shane'in neredeyse tamamen yumuşamış penisini avuçladı. "Bana bir şey söyle."

Ilya yavaşça penisini masaj yapmaya başladığında Shane'in nefesi kesildi.

"Ben
—biz... sevişiyorduk." "Vay
canına," dedi Ilya kuru bir
şekilde.

Shane burada oturup hayal gücü olmayan seks rüyaları gördüğü için suçlanmayacaktı. Utancını yuttu ve ekledi, "Buz pistinin ortasında."

Ilya'nın kaşları havaya kalktı.

"Lojistik olarak bunun imkansız olduğunu biliyorum," diye devam etti Shane hızlıca, "ama rüyalar tuhaftır. Evet, buz pistinin ortasında."

"Orada insanlar var mıydı? Kalabalık mıydı?"

Shane'in yanakları kızardı. "Sanmıyorum. Belki bir oyun olarak başlamıştı, ama sonra çıplak ve yalnızdık, sanırım."

"İlginç." Ilya elini aşağıya indirip Shane'in testislerini okşadı. "İnsanların önünde seviştiğimiz rüyalar gördüm. Sanki

gösteriş yapıyormuşuz gibi."

Shane, Ilya testislerini nazikçe çekiştirirken nefesini tuttu. "Bunu çok seversin, değil mi?"

Ilya güldü. "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Tabii. Muhtemelen seks partilerine katılmış ve seyircilerin önünde sevişmişsindir, değil mi?"

Bir saniye sonra Shane kendini sırt üstü yatarken, Ilya'nın üzerinde eğilmiş olduğunu fark etti. Ilya eğilip Shane'in boynunu öptü.

"Hayır," dedi Ilya. "Seks partisi yok." Shane'in göğsünden karnına doğru öpücükler kondurdu, sonra başını kaldırdı. "Bekle. Parti kaç kişiden oluşur?"

Shane gözlerini kısarak ona baktı ve Ilya geniş bir gülümsemeyle karşılık verdi. Shane, Ilya'nın cinsel geçmişi hakkında ne zaman ciddi olduğunu, ne zaman sadece Shane'i kızdırmak için saçma sapan konuştuğunu asla bilemiyordu. Sonuçta, Ilya'nın kaç kişiyle yattığının gerçekten önemi olmadığını biliyordu, ama bu sayının iki ile bir milyon arasında herhangi bir yerde olabileceği Shane'i gerçekten büyülemişti.

Kesinlikle ikiden fazlaydı.

Muhtemelen bir milyondan azdı.

"Seks partisi nedir sence?" diye alay etti Ilya. Gözleri neşeyle parlıyordu.

"Hayır."

"Lütfen. Bilmem gerek." "Sen az

önce..."

"Evet. Bir dakika içinde. Balonlar falan var mı?"

Shane gözlerini devirdi, sonra yataktan kalkacakmış gibi hareket etti. Ilya güldü ve Shane'i yatakta sabitleyerek ellerini Shane'in bileklerine doladı. Shane'e bakarken, yüzündeki alaycı ifade yerini daha yumuşak bir ifadeye bıraktı.

"Seninle tanıştığıma çok memnunum," dedi Ilya sessizce.

Shane'in kalbi sıkıştı. Çok basit bir cümleydi, ama çok açık ve dürüsttü ve Shane'in aklına anında bu sözlerin tersi geldi.

Ya hiç tanışmamış olsalardı?

Ama tanışmışlardı ve muhtemelen sadece onların anlayabileceği bir şekilde birbirleri için mükemmeldiler. İlişkileri

kolay değildi, ama *vardı*. Tüm zorluklara rağmen bunu başarmışlardı ve ilişkilerini korumuşlardı.

Shane kelimeler bulamadı, bu yüzden kollarını kaldırmaya çalıştı ve Ilya ona izin verdi, bileklerini hemen bıraktı. Shane kollarını ona doladı, onu kendine çekti ve sarıldı. Birkaç dakika öyle kaldılar, birbirlerine nefeslerini verip hiçbir şey söylemediler.

"Şimdi," dedi Ilya ve Shane'in boynunu öptü. "Sen buz pistinin ortasında sikilmeyi düşünürken sana oral seks yapmak istiyorum."

Shane titrek bir kahkaha attı. "Aslında orada sikilmek istemiyorum —*ah*." Ilya, Shane'in sikinin başını yumuşak dudaklarıyla sardığında Shane'in sırtı kavisledi.

Shane, Ilya onu ağzıyla parçalarken buz pistinin ortasında ya da başka bir yerde sikilmeyi düşünmüyordu. Ilya'nın elini tuttu ve parmaklarını birbirine dolayarak sıkıca tuttu. Shane'in olmak istediği başka hiçbir yer yoktu.

Shane, Ilya'nın susamlı bagel üzerine yaklaşık yarım kilo krem peynir sürerken hiçbir şey söylememeye kararlıydı. Ilya sadece boş karbonhidratlar ve doymuş yağlar yemek istiyorsa, bu Shane'i ilgilendirmezdi. Bunun yerine Shane, yanağının içini ısırdı ve kahvaltı smoothie'si için protein tozunu ölçmeye devam etti.

Yaklaşık otuz saniye sonra, Ilya krem peynir yığınına bir kat Nutella eklemeye başladığında, "Hadi *ama*" diye bağırdı.

"Ne?" diye sordu Ilya.

Shane, Ilya'nın kahvaltısına elini salladı. "Güne böyle mi başlayacaksın?"

"Hayır," dedi Ilya, bıçağını Nutella kavanozuna tekrar daldırarak. "Günüme sana oral seks yaparak başladım. Hatırladın mı?"

Evet, Shane hatırlıyordu. Ama bunun öfkesini dindirmelerine izin vermeyecekti. "Cidden bunu yiyecek misin?"

"Sen *bunu* gerçekten içecek misin?" dedi Ilya, Nutella bulaşmış bıçağını Shane'in blenderine doğrultarak.

"Bu dengeli ve bir ton besin ve protein içeriyor. *O* içinde şekerden başka bir şey yok ve kim bilir başka neler var."

"Çikolata," dedi Ilya yardımsever bir şekilde. Nutella'yı sürmeyi bitirdi, sonra bir muz aldı ve Shane'in yüzüne salladı. "Bak.
Sağlıklı."

Shane, Ilya'nın muzu soyup bagel üzerine dilimlemeye başlamasını izledi. "Her neyse," diye iç geçirdi Shane ve smoothie'sini yapmaya geri döndü. Ilya'nın sonra ne ekleyeceğini görmek istemiyordu. Muhtemelen şekerleme ya da soğan halkaları.

Ilya'nın kahvaltı barında yemek yerken, Shane e-postalarını kontrol etti ve NHL lig komiseri Roger Crowell'dan bir e-posta aldığını görünce şok oldu. Crowell'ın, Shane'in o hafta New York'a seyahat ettiğinde onunla görüşmek istediğini okuduğunda daha da şaşırdı.

"Vay canına," diye bağırdı.

"Ne?" diye sordu Ilya, ağzı bagel ve çikolata ile dolu halde. "Crowell benimle görüşmek istiyor."

"Neden?"

"Hiçbir fikrim yok." Shane hemen cevap yazarak, elbette görüşeceğini onayladı. Sonra, görüşmenin ne hakkında olabileceği konusunda hemen paniğe kapıldı.

"Nedenini söylemedi mi?" diye sordu
Ilya. "Hayır."

"Bu çok garip."

"*Biliyorum*, çok tuhaf! Neden ben?"

"Sadece sen misin?"

"Ben..." Tamam, Shane aslında bilmiyordu. "Belki? Öyle geliyordu. Başka kimseden bahsetmedi."

Komiser, NHL'deki en güçlü kişiydi ve temelde her şeyi denetliyordu. Oyuncular arasında pek popüler bir adam değildi. Shane ona her zaman uygun miktarda saygı duyuyordu, ama biraz da temkinliydi.

"Ya bizim hakkımızda bir şey biliyorsa?" Shane, en kötü senaryoyu düşünerek sordu.

"Neden bilsin ki?"

Shane dudağını ısırdı. Crowell'ın Ilya ile olan ilişkisini bilmesinin imkânsız olduğu doğruydu. Muhtemelen mesele o değildi.

"Belki sana özel bir ödül vermek istiyordur," dedi Ilya. "En iyi ikinci hokey oyuncusu."

Shane onu görmezden geldi. "Onunla tanıştım, ama aslında, bilirsin, tanışmadım. Yani, onunla hiç gerçek bir konuşma yapmadım. Bu onun yaptığı bir şey mi?"

Ilya omuz silkti.

"Sence belgeselle mi ilgili?" "Olabilir."

Shane nefes verdi. "Muhtemelen endişelenecek bir şey yok, değil mi?"

"Muhtemelen yok. Ama endişelenmeni seviyorum." Ilya omzuna sevgiyle çarptı. "Her neyse."

Ilya öpücük vermek için eğildi, Shane ise ondan kaçtı. "Olmaz. *Onu* yedikten sonra olmaz."

"Hadi ama," dedi Ilya, sırıtarak tekrar eğildi. "Yine çikolata tadabilirsin."

"Hayır."

Sonunda Shane onu öpmekten kendini alamadı. Çikolatadan bile daha güzeldi.

On Altıncı Bölüm

Birkaç gün sonra, Shane Crowell'in ofisinin dışındaki bekleme salonunda oturuyordu. Daha önce Manhattan'daki NHL genel merkezine hiç gitmemişti ve asansörden indiğinde onu karşılayan, Hudson Nehri'nin kırkıncı kattan manzarasını sunan şık lobi etkileyiciydi. Ve korkutucuydu.

"Komiser Crowell sizi kabul edebilir, Bay Hollander," dedi resepsiyonist.

Shane, göz teması kurmadan ona başını salladı. Onu da korkutucu buluyordu.

Shane içeri girdiğinde Crowell onu sıcak bir şekilde karşıladı. "Shane! İçeri gel. Benimle görüşmeye geldiğin için teşekkürler. Kısa sürede haber verdim, biliyorum."

Roger Crowell uzun boylu, sağlam yapılı, kalın gümüş rengi saçları ve hesaplayıcı, soluk mavi gözlerinin üzerinde kalın kaşları olan bir adamdı. Hiç hokey oyuncusu olmamıştı, ama yetmişli yıllarda üniversitede futbol oynamıştı ve açıkça hala formda olduğunu koruyordu. Bu kadar korkutucu olmasaydı, Shane onun yakışıklı olduğunu söylerdi.

"Sorun değil," dedi Shane, Crowell'in uzattığı eli sıkarken. "Ofisler çok güzel."

"Daha önce buraya hiç gelmedin mi?"

"Hayır."

Crowell'ın yüzünde Shane'e biraz teatral gelen şaşkın bir ifade belirdi. "Öyle mi? Bunu duyduğuma şaşırdım. Hoş geldin."

"Teşekkürler."

Crowell masasının karşısındaki deri koltuklardan birini işaret etti ve Shane koltuğun kenarına oturdu. Crowell, yüksek sırtlı yönetici koltuğuna oturdu ve rahatça arkasına yaslandı. "Montreal sezonuna harika bir başlangıç yaptı."

"Evet. Fena değil."

"Unvanını korumak her zaman zordur," dedi Crowell. Sanki biliyor gibiydi.

"Olabilir, evet."

"Peki, Rozanov ile başlattığınız hayır kurumu nasıl gidiyor?" "İyi. Çok değerli bazı

Shane, Irina Vakfı'nın web sitesinden okuduğu gibi konuştuğunu biliyordu, ama çok gergindi ve umursamıyordu. Bu konuşma nereye gidiyordu?

“Bunu duyduğuma sevindim. Kamplarınız da iyi iş çıkarıyor.

Çok... kapsayıcı."

"Evet. Bunu sağlamaya çalışıyoruz. Bu ikimiz için de önemli." "Bu iyi. Bu iyi. Bunu görmekten memnunuz. Çeşitlilik

önemlidir."

"Öyle," dedi Shane dikkatli bir şekilde.

"Bazen dengeyi bulmak zor olabilir," diye devam etti Crowell. "Ne demek istediğimi anlıyorsan."

Shane kesinlikle anlamadı. "Denge mi?"

"Elbette biz, bir lig ve bir spor olarak, hokeyde kapsayıcılık ve çeşitlilik hakkında konuşmak istiyoruz. İşlerin doğru yönde ilerlemesini istiyoruz. Ama bu konuyu çok fazla konuşmak... dikkat dağıtıcı olabilir."

"Hmm."

Crowell bir elini uzattı. "Şimdi duydum, bunu doğrulaman gerekmiyor, ama *duyduğuma* göre sen... eşcinselsin."

"Ben, şey..." Shane'in midesi düğümlendi. O eşcinseldi, ama Crowell'in bunu söyleme şekli kulağa iğrenç geliyordu.

"Dediğim gibi, bana söylemek zorunda değilsin. Ama diyelim ki söylenti doğru."

Bu bir söylenti değil, Shane'in takım arkadaşlarına anlattığı ve soran herkese isteyerek itiraf ettiği bir şeydi. Şimdi ağzını kapalı tuttu.

"Belki takım arkadaşlarına, arkadaşlarına, ailene söylemişsindir. Belki bir partnerin vardır, bilmiyorum. Önemli olan, benim bunu bilmeme *gerek olmadığı* ve başkalarının da bilmemesidir."

"Tamam."

"Scott Hunter'a karşı bir şeyim yok tabii ki. O harika bir oyuncu ve bu sporun harika bir elçisi, ama bu yaklaşım biraz fazla olabilir, anlarsın ya?"

"Yaklaşım mı? Aktivizmini mi kastediyorsun?"

"Aktivizmi, tabii ki. Ya da sadece kişisel işlerini yüksek sesle dile getirmeyi. Demek istediğim, Shane, senin davranışlarını takdir ediyorum. Hokeyi ön planda tuttuğunu ve özel hayatını özel tuttuğunu biliyorum. Bu, herkesin rahat olmasını sağlıyor ve odak noktasını hokeyde tutuyor."

Shane onların ne hakkında konuştuklarını hiç anlamıyordu. Crowell ona kamuoyuna açıklamamasını mı söylüyordu? Bu toplantının asıl amacı bu muydu? "Scott Hunter'ı takdir ediyorum," dedi Shane. "Son birkaç yılda yaptıkları, LGBTQ hokey oyuncuları ve hayranları, özellikle de genç oyuncular için çok önemliydi."

"Elbette. Dediğim gibi, NHL Scott Hunter'ı ve LGBTQ topluluğunu yüzde yüz destekliyor." Crowell, "LGBTQ" kelimesini, ezberlemesi gereken bir telefon numarasını tekrarlar gibi yavaşça ve dikkatlice söyledi. "Artık web sitemizde yıl boyunca Pride ürünleri sattığımızı biliyor muydun?"

"Bu paralar LGBTQ yardım kuruluşlarına mı gidiyor?"

"Pride Geceleri'ni genişletiyoruz," dedi Crowell, Shane'in sorusunu görmezden gelerek. "Artık her takımda var ve ilk ortak Pride Gecesi maçını planlıyoruz."

"Bu iyi bir ilk adım, ama..."

"Tarihsel olarak hokeyin en kapsayıcı spor dalı olmadığını biliyorum, ama yeterince çalışırsan *herkes* zirveye ulaşabilir. Yani, sen bunun kanıtısın."

Shane, Crowell'ın söylentilere göre eşcinselliğine, Japon kökenine mi yoksa her ikisine birden mi atıfta bulunduğunu emin değildi. Bu ofisten bir an önce çıkmak istiyordu.

"Şey, Shane, şahsen söylemek istediğim şey, ligin senin hayır işlerinde yaptıklarından gurur duyduğu. Ruh sağlığı çok önemli. Bunu Rozanov'a da söyleyebilirsin. İkiniz de harika iş çıkarıyorsunuz."

"Tamam. Teşekkürler."

"Ve eğer... kişisel hayatın hakkında daha açık konuşmak istersen, belki NHL sana bu konuda yardımcı olabilir. Birlikte bir şeyler planlayabiliriz. Bunu seninle birlikte yapmaktan mutluluk duyarız. Senin için."

"Bunu... düşüneceğim."

Crowell bir panter gibi gülümsedi. "Harika." Ayağa kalktı, Shane de ayağa kalktı. "Ligin en iyi oyuncularından biriyle oturmak her zaman bir zevk, Shane. Biliyorsun, sen yeğenimin en sevdiği oyuncusun."

"Oh. Bu harika."

"Bu sezon iyi şanslar. Lydia sana kapıyı gösterebilir."

"Tamam. Teşekkürler. Şey... teşekkürler. Hoşça kal."

Shane, resepsiyonist Lydia'yı sersemlemiş bir halde asansörlere kadar takip etti, midesi düğümleniyor ve iğrençlikten tüyleri diken diken oluyordu. Duş almak, koşu bandında koşmak ya da çığlık atabileceği ses geçirmez bir odaya girmek istiyordu.

Asansörde durdu ve kapıların kapanmasını, diğer tarafta bulunan büyük cam NHL logosunu engellemesini üzüntüyle izledi.

Ilya maç öncesi uykusundan uyandığında, telefonunda Shane'den gelen yüzlerce mesaj buldu. Çoğu, onu mümkün olan en kısa sürede aramasını istiyordu. Ama aynı zamanda iyi olduğunu da garanti ediyordu. Ama onu aramasını istiyordu. Yakında.
Mümkünse hemen.

Ilya onu aradı.

"Tanrım. Sonunda," dedi
Shane. "Uyuyordum. Ne
oldu?" "Crowell ile
görüştüm."

Ilya dirseğiyle kendini destekledi. "Öyle mi?"

"Garipti."

"Nasıl tuhaftı?"

"Temelde şöyle dedi... Ne dediğini bile bilmiyorum. Gerçekten çok korkutucu bir adam."

"Söylediği bir şeyi anlat bana."

Shane yüksek sesle nefes verdi. "Öncelikle, Irina Vakfı ile iyi iş çıkardığımızı söyledi. Sana bunu söylememi istedi."

"Tamam."

"Ama aynı zamanda, belki de, açığa çıkmamamı
söyledi?" Ilya doğruldu. "Anlamıyorum."

"Benim eşcinsel olduğumla ilgili *söylentiler* duyduğunu ve bunların söylenti olarak kalmasını istediğini söyledi."

"Bunu mu söyledi?"

"Tam olarak değil. Dediğim gibi, garipti. Konuşma tarzı hem dostça hem de ürkütücüydü. Bundan nefret ettim."

Ilya sinirlenmeye başlamıştı. Çoğunlukla Crowell'e. Biraz da Shane'e. "Ne dedi?"

"Sanırım başka bir Scott Hunter istemiyor. Hokeyde aktivizmden hoşlanmıyor gibi görünüyor. Ya da hokeyde hokey dışında her şeyden hoşlanmıyor, aslında."

"Hokeyde paranın hayranı," dedi Ilya.

"Çeşitliliğin ne kadar harika olduğunu ve ligin LGBTQ girişimlerini anlatıyordu, ama aynı zamanda oyundan dikkatin dağılmasından nefret ettiğini de söyledi. Tüm toplantı dolaylı bir tehdit gibi geldi. Sanki sosyal medyada ya da başka bir yerde cinsel yönelimimi açıklayarak kimseyi şaşırtmayacağımı garanti altına almak istiyordu."

"Ya da televizyonda erkek arkadaşını öpmekten."

"Doğru. Yani, tabii ki ikisini de yapmayacağım."

"Elbette." Ilya acı bir şekilde söyledi, ama Shane farkında değil gibiydi. "Ama aynı zamanda, ligi queer dostu falan olmadığını suçlamam için beni kışkırtıyormuş gibiydi. Yaptıkları her şeyi sıralayarak."

eşcinsel dostu olmadığını suçlamaya zorluyor gibiydi. Yaptıkları her şeyi sıralayarak."

"İğrenç."

"Biraz öyleydi. Evet."

"Peki ne yapacaksın?"

"Hiçbir şey. Zaten bir şey yapmayacaktım, ama o toplantıdan sonra hala kendimi iğrenç hissediyorum."

Ilya'nın çenesi sıkıldı. Shane'in ilişkilerini kamuoyuna açıklamaya niyeti olmadığını çok iyi biliyordu, ama bir şans olsaydı ve Crowell onu yok etseydi...

"Her neyse," dedi Shane, "Sadece bunu birine anlatmam gerekiyordu. Teşekkürler."

"Önemli değil."

"Bu gece iyi şanslar, tamam mı?" "Tabii. Sen de."

"Seni seviyorum."

Ilya'nın kalbi kurşun gibi ağırlaşmıştı. "Ben de seni seviyorum."

"Son görüşmemizde," dedi Dr. Galina Molchalina Rusça, "bana annen hakkında epeyce şey anlattın. Bugün baban hakkında konuşmak ister misin?"

konuşmak ister misin?"

"Hayır," dedi Ilya tereddüt etmeden. Sonra, "Öldüğüne seviniyorum."

Galina bu sözlerden şok olmuşsa da, yüzünde bunu belli etmedi. "Birkaç yıl önce öldü, değil mi?"

"Evet. Bekliyordum. Alzheimer hastasıydı ve durumu hızla kötüleşiyordu. Kardeşim ise bu durumu yokmuş gibi davranıyordu."

"Kardeşinle aranız yakın mı?"

Ilya buna şaşkın bir kahkaha attı. "Andrei mi? Hayır. Hiç de değil. Cenaze için eve gittiğimden beri onunla konuşmadım. O babamın kopyası."

Galina sandalyesine yaslandı, bacak bacak üstüne attı ve beklemeye başladı. Ilya iç geçirdi. Lanet olası babası hakkında konuşması gerektiğini düşündü.

“Babam polisti. Çok sayıda madalya almıştı, çok gururluydu. Bakanlıkta önemli bir göreve kadar yükseldi. Ben doğduğumda elli yaşlarındaydı. Andrei benden dört yaş büyük. Annem ise ben doğduğumda henüz yirmili yaşlarındaydı.”

"Ailenin arasında oldukça büyük bir yaş farkı var."

"Evet." Ilya, genç ve güzel annesinin ne tür koşullar altında neşesiz yaşlı bir adamla evlenip onun çocuklarını doğurmak zorunda kaldığını düşünmekten nefret ediyordu. "Babam ondan nefret ediyordu, sanırım. Her zaman annemin onu aldattığını ya da terk etmeyi planladığını düşünüyordu. Keşke annem onu terk edebilseydi."

Babasının annesini terörize ettiği karanlık anılarını anlatmak istemiyordu ve Galina bunu hissetmiş olmalıydı. "Babanız hokey kariyerinizle gurur duyuyor muydu?" diye sordu.

"Aslında hayır. O büyük bir KHL hayranıydı. Rus liginin NHL'den üstün olduğunu düşünüyordu ve benim Amerika'ya gitmemi istemiyordu. NHL kariyerimi çok yakından takip etmezdi, ama herhangi bir turnuvada Rusya milli takımı için oynadığımda her zaman ilgilenirdi. Rusya altın madalya kazandığında benimle gurur duyardı. Daha azı ise utanç vericiydi."

"Bu çok zor olmalı," dedi kadın ve Ilya, onun felaketle sonuçlanan Soçi Olimpiyatları'nı mı düşündüğünü merak etti.

“Annem ben küçükken benim oynamamı izlemeyi çok severdi. Ben de onun için oynamayı severdim. O öldükten sonra hokey benim için bir kaçış yolu oldu.

Beni evden uzaklaştırıyordu ve sanırım öfkemi dışa vurmamın bir yoluydu.” Gülümsedi. “Ve ben bu konuda çok iyiydim.”

Galina da gülümsedi. “Bunun olması iyi bir şey. O zamanlar kaçmak için başka şeyler de yapar mıydın?”

Evet. Ve Ilya bunun için utanacak bir şey olmadığını düşündü. Burada değil.

"Seks," dedi açıkça. "Yeterince büyüdüğümde, zihnimi ve bedenimi meşgul etmek için yaptığım diğer şey seksti. *Seks ve Hokey*, otobiyografimin başlığı olabilirdi. Ben karmaşık biri değilim." Koltuğun arkasına kolunu uzatarak, ne kadar rahat ve karmaşık olmayan biri olduğunu göstermeye çalıştı. Muhtemelen pek inandırıcı olmamıştı.

"Yeterince büyüdüğün zaman ne zamandı?" diye sordu kadın.

"On dört, sanırım. Öyle bir şey." Bir an tereddüt etti, bunu açıklamaya hazır olup olmadığını düşündü, sonra kararını verdi. "Başlangıçta sadece kızlar vardı. Sonra erkekler de katıldı. Çok fazla değillerdi, ama birkaç tane vardı."

Yine, yüzünde hiçbir şaşkınlık belirtisi yoktu. Kucağında tuttuğu not defterine bir şeyler yazdı, sonra tekrar başını kaldırdı. "Bu riskli bir şey olmalı, özellikle Rusya'da," dedi.

"Sanırım bu, benim hoşlandığım şeylerden biriydi."

"Bu arzular seni korkutmuyor muydu?"

Ilya cevap vermeden önce soruyu düşündü. "Hayır. Hiçbir zaman yapmadılar. Sadece daha fazla seks için bir fırsat gibi görünüyordu." Bu doğruydu; belki de ilk başta kızlara ilgi duymamış olsaydı, korkardı, ama erkeklere de ilgi duyması onu her zaman... gelişmiş hissettirmişti.

Ilya izlerken, kadın daha fazla not aldı.

"Ben biseksüelim. Açıkça söylemek gerekirse." Bu sözleri sanki her zaman söylediği gibi, gayet doğal bir şekilde söyledi. Aslında bu sözleri neredeyse hiç söylememişti.

Kız başını salladı. "Biseksüel bir NHL oyuncusu olmak nasıl bir şey?" Ilya omuz silkti. "Normal. Bunu herkese duyurmuyorum."

"Hiç sorun olmadı mı?"

"Hayır." Ilya kaşlarını çattı. Yalan söylüyordu, ki bu durumda bunun bir anlamı yoktu. "Şey, evet. Bu durum... zorlaştırdı." Burada ne kadarını açığa vurması gerektiğinden emin değildi. Terapisti gizlilik yemini etmişti. Burası güvenli bir yerdi. Ama yine de Shane'in izni olmadan

"Ben... biriyle görüşüyorum. Gizli olarak."

"Bir erkek," diye tahmin etti. "Evet."

"Ne kadar süredir?"

Ilya neredeyse gülecekti. "On yıl, aşağı yukarı."

Seansları sırasında ilk kez Galina şaşkın görünüyordu. "Aralıklı olarak," diye açıkladı Ilya. "Yıllarca sıradan bir ilişkiydi. Gizli Buluşmalar, o tür şeyler. Ama sonra o adama aşık oldum." "Peki... o da aynı şeyi hissediyor muydu?"

Ilya yüzünde yayılan neşeli gülümsemeyi engelleyemedi. "Evet. Hala da öyle."

Galina da gülümsedi. "Şu anda ilişkiniz nasıl?"

"Mümkün olduğunda görüşüyoruz. O... buradan çok uzak olmayan bir yerde yaşıyor. İkimiz de meşgulüz, ama mümkün olduğunca çok zaman geçiriyoruz. Özellikle de..." Ilya sözünü kesti. Fazla şey açığa vurmuştu.

"Yazları mı?" Galina tahmin etti. "Hokey oynamadığın zamanlarda."

"Doğru. Evet."

Oda, ağır ve karşılıklı anlayışla dolu bir sessizlikle kaplandı. Kız, onun erkek arkadaşının kim olduğunu biliyordu ve *onun da* bunu bildiğini biliyordu. Kimse onun adını yüksek sesle söylemek zorunda kalmamıştı.

"Yani," dedi Ilya. "Bu da hayatımdaki başka bir şey."

"Kimse biliyor mu?"

"Birkaç kişi. Ailesi biliyor. Belki beş kişi daha. Çoğunlukla Sh..." Dudaklarını tam zamanında birbirine bastırdı. "Çoğunlukla arkadaşları."

"Arkadaşlarından hiçbiri mi?" "Henüz yok. Hayır."

"Bu pek mantıklı gelmiyor. Bu konuda senden daha fazla desteği var."

Ilya bunu biliyordu. Elbette bu aklına gelmişti. Bazen bu durum onu öfkelendiriyordu bile. "Biliyorum."

"Eğer söyleyebilseydin, kime söylerdin?"

Herkese. Ilya, yapabilseydi tüm dünyaya söylerdi. "Bilmiyorum. Takım arkadaşlarım anlamayabilir. Takım arkadaşlarım dışında pek arkadaşım yok."

"NHL'de başka eşcinsel oyuncular da var," dedi kız. "Ve eski NHL oyuncuları. Onlardan herhangi biriyle arkadaş mısın?"

"Bazıları. Sayılır. Sanırım onlar bile rahatsız olurdu..." Kendini tuttu. Bir an tereddüt ettikten sonra, kızın bir sonraki kısmı zaten bilmediğini varsaymanın bir anlamı olmadığına karar verdi. "Rakip oyuncuların gizlice çıkmasından. Eşcinsel bir hokey oyuncusu yine de bir hokey oyuncusudur ve gayri resmi kurallar vardır. Bir kural."

"*Resmi* kurallar var mı?"

"Sanmıyorum. Bilmiyorum. Lig yetkilileri bizim durumumuzu öğrenirse, aceleyle bir çözüm bulacaklarından eminim. Her halükarda, bizim için işler çok zorlaşacaktır."

"En kötü senaryo sence ne olabilir?"

Ilya cevap vermeden önce bir an düşündü. "En büyük korkum Rusya'ya geri dönmek zorunda kalmak. Özellikle de bu senaryoda biseksüel olduğum ortaya çıkmış olacak."

"Sence bu olası mı?" Ilya iç

geçirdi. "Bilmiyorum."

"Kanada'yı terk etmek zorunda kalman için ne olması gerekir?"

"Sanırım... hokey oynamama izin verilmezse, ben..." işsizim. Ve vatandaşlık başvurusunda bulunacak kadar uzun süredir burada yaşamıyorum."

"Ama başka yollar da var," dedi mantıklı bir şekilde. "Ve özellikle kim olduğun göz önüne alındığında, NHL'den men edilmen olası değil."

Haklıydı. Ilya, en kötü senaryoda Shane ile birlikte ligden atılsalar bile, ya da resmi olarak atılmasalar bile tüm takımlar tarafından dışlansalar bile, Kanada'da kalmanın başka yollarını arayabileceğini düşünmüştü. Başka bir iş bulabilirdi. Evlenebilirdi.

"En kötü senaryo," dedi yavaşça. "Gerçekçi, en kötü senaryo: NHL kariyerlerimiz biter, ama evlenebilir ve Kanada'da birlikte sakin bir hayat sürebiliriz."

"Bu sana nasıl hissettiriyor?"

"Kariyerimizin bu şekilde sona ermesine kızgın. Ama aynı zamanda... Bilmiyorum. Belki de rahatlamış. Bazen çığlık atmak istiyorum, bu sırrı saklamak çok zor. Hokeyi seviyorum ve istediğim sürece istediğim kariyere sahip olmayı hak ediyorum. Bunu hak ettim.
Ama seçim yapmak zorunda kalsam... onu
seçerdim." Galina hızlıca bir not daha aldı.
"Ama," dedi Ilya sessizce, "seçim yapmak zorunda
kalmamalıyım." "En iyi senaryo nedir?" diye sordu.
Ilya derin bir nefes aldı. "Hiçbir fikrim yok. Birlikte olduğumuzu duyururuz ve herkes alkışlar mı? Üç Stanley Kupası daha kazanır ve her birini kocamın gözleri önünde kutlar mıyım? Bilmiyorum."
"En iyi senaryo ne olabilir?"
Ilya bunu düşündü ve gülümsedi. "Şu anda olduğu gibi devam ederiz, ama herkes bizim birlikte olduğumuzu bilir ve bu sorun olmaz. Önemli bir şey değil."
"İkiniz de bunu mu istiyorsunuz?"
İşte bu büyük soruydu. Ilya, Shane'in bunu istediğini düşünüyordu, ama aynı zamanda Shane'in ikisi de emekli olana kadar saklanmaktan memnun olduğunu da biliyordu. "Umarım öyledir."

On Yedinci Bölüm

Kasım ortasında, hiçbir uyarı olmadan, Ilya yeni ve istenmeyen bir takım arkadaşı edindi. Troy Barrett kesinlikle yetenekli bir forvetti ve Ilya'nın şu anki takım arkadaşı Tanner Dillon'dan daha iyi bir oyuncu olabilirdi, ama Ilya'ya her zaman tam bir pislik gibi gelmişti.

"Bundan nefret ediyorum," diye şikayet etti Ilya, Shane'e telefonda. "Takımım mükemmeldi. Şimdi bu pislik var."

"Takımın berbat," diye hatırlattı Shane.

"Evet, ama bilirsin. *Ortam* iyi. Barrett'ın ortamı kötü." "Biliyorum. Üzgünüm."

"Harris bugün antrenmana yeni takım köpeğini getirdi! Şimdi Barrett de orada. Her şeyi mahvediyor."

"Hâlâ Kent'i çağırdığına inanamıyorum," dedi Shane. "Belki de o kadar da kötü değildir?"

Toronto'nun Barrett'ı birkaç draft seçimi karşılığında Ottawa'ya hızla takas etmesinin nedeni - all-star oyuncunun değerinden çok daha az bir bedel karşılığında - Troy'un daha da boktan takım arkadaşı Dallas Kent ile kavga etmesiydi. Homofobik bir zorba ve Ilya'nın tanıştığı en iğrenç insanlardan biri olan Kent, kısa süre önce internette çok sayıda isimsiz kadın tarafından tecavüz ve saldırı ile suçlanmıştı. Görünüşe göre bu, eski en iyi arkadaşı Troy Barrett için çok fazla bir şeydi.

"Evet, peki. Bozuk saatle ilgili ne derler? Wyatt diyor." "Günde iki kez doğru."

"Evet. Bir konuda haklı. Muhtemelen yine de çoğunlukla kötü." "Belki iyi bir takım arkadaşı olur. Ottawa'da oynadığın süre boyunca Tanner Dillon hakkında şikayetlerini dinliyorum."

"Hala onu istemiyorum."

"Biliyorum. Sadece seni neşelendirmek istiyorum." Shane derin bir nefes aldı. "Gitmem gerek. Takım toplantısı var."

"Tamam. Buffalo nasıl?" "Harika,"

dedi Shane düz bir sesle.

Ilya güldü. "Bu gece iyi şanslar."
"Troy Barrett'a iyi şanslar. Onunla ilgili her şeyi duymak için sabırsızlanıyorum." "Çok meraklısın."
"Seni seviyorum. Bu akşam maçtan sonra ararım." "Bekliyor olacağım. Ben de seni seviyorum."
Telefonu kapattılar ve Ilya hemen Harris'e mesaj attı.

Ilya: Bugün köpek yavrusunu getireceksin,

değil mi? Harris: Evet!

Ilya yavaşça nefes verdi. En azından bu gün tamamen berbat geçmeyecekti.

"Nasıl bir köpekçikti?" diye sordu Shane. Maçtan sonra tamamen bitkin bir halde otel yatağına uzanmıştı.
"Çok tatlı, Shane. Onu görmelisin!"
"Ne?" Troy Barrett çekici bir adamdı, elbette, ama Ilya'nın bu tepkisi beklenmedikti.
"Küçük diliyle yüzümü yaladı!" "Uh."
"Kulakları çok sarkık ve çok yumuşak. Onu tüm antrenman boyunca taşımak istedim."
Oh. "*Troy'u* kastettim, aptal. Yavru köpeği değil."
Ilya homurdandı. "Kimin umurunda? Yavru köpek harikaydı. Adı Chiron. Siyah ve küçük ve..."
"Tamam. Yavru köpekler sevimli. Katılıyorum. Ama Troy nasıldı?" "İyiydi. Sessizdi. Neyse ne."
Shane tavana doğru sırıttı. "Köpeğin fotoğrafı var mı?" "Tabii ki var. Instagram'ımı görmedin mi?"
"Hayır." Shane sosyal medyaya pek ilgi duymuyordu, ancak Ilya'nın sürekli rastgele şeyler paylaştığını biliyordu. Shane çoğunlukla takımın resmi paylaşımlarını ve Irina Vakfı hakkında bilgileri paylaşıyordu.
“Fotoğraflar, videolar var. Bir sürü şey. Chiron harika.” “Yeni bir arkadaş edindiğine sevindim.”
Ilya iç geçirdi. "Keşke bir köpek alabilsem."

Evet, Shane bunun nasıl olacağını bilmiyordu. "Bir gün," dedi.

"Her şey bir gün olacak. Bir gün beklemekten yoruldum."

"Biliyorum. Ama hala genciz. Çok zamanımız var."

"Öyle mi? Bazen kendimi bin yaşında hissediyorum."

"Luca Haas'ın da yardımcı olmadığını tahmin ediyorum.

O nasıl biri?"

"İyi çocuk," dedi Ilya. "Muhtemelen bana aşık. Sana haber veririm."

Shane kendi kıskançlığını kabul etmeyi reddetti. "O iyi bir oyuncu. Akıllı, biliyor musun?"

"Çok akıllı. Ama çok genç. Fazla genç."

"Biz başladığımızda ondan daha gençtik," diye işaret etti Shane. İkisi de çaylak sezonlarında on dokuz yaşındaydı. "Ben

Haas kadar genç değildim. O yedi yaşında gibi."

Shane güldü ve bu gülüş bir esnemeye dönüştü.

"Yorgunsun," dedi Ilya. "Maç zorlu görünüyordu." "Oh,

izledin mi?"

"Tabii ki izlemedim."

Shane gülümsedi. "Bana Rusça konuş," dedi. "Sadece seni biraz dinlemek istiyorum."

"Uykuya dalacaksın."

"Muhtemelen." Shane telefonu yastığının üzerine koydu ve yan dönerek telefona doğru baktı. Video görüşmesi olmadığı için gözlerini kapattı ve erkek arkadaşının, Shane'in çoğunlukla anlamadığı ama yine de kalbini çarptıran sözleriyle onu uykuya daldırmasına izin verdi.

On sekizinci bölüm

Ilya kesinlikle sigara almayacaktı.

Sadece yürüyüşe çıkmıştı. Hava karardıktan sonra. Vancouver'da. Yalnız başına. Belirli bir hedefi olmadan. Ottawa'daki gecelerden daha sıcak olan serin gece havasının tadını çıkarıyor, temiz dağ oksijeninin ciğerlerini doldurmasına izin veriyordu.

Karşılaştığı ilk markete uğradı, bir paket sigara ve çakmak için nakit ödeme yaptı ve gecenin karanlığına geri döndü.

Ilya, limandaki vinçlerin ışıklarını rehber olarak kullanarak limana doğru yürüdü. Geceleri şehir ışıklarının siyah suda yansımasını çok seviyordu. Bu manzara ona Boston'daki eski dairesinden gördüğü manzarayı hatırlatıyordu.

Limana uzanan uzun ahşap iskeleleri ve bankları olan küçük bir park buldu. İskelenin sonuna kadar yürüdü, sonra cebinden sigaraları ve çakmağı çıkardı.

İlk nefesini alırken Shane'in sesi kafasında yankılandı. Nefes verirken gülümsedi ve bu eşlikten memnun oldu. Belki de kafasındaki o sesi duyabilmek için sigara içiyordu.

Ilya bu günlerde neredeyse hiç sigara içmiyordu ve bu dürtüye kapıldığında kendini başarısız hissediyordu. Ama sigarayı yakıp, yanan izmariti söndürene kadar geçen birkaç dakika boyunca, parlak bir mutluluk duyuyordu.

Akciğer kanseri olup ölürsen seni asla affetmeyeceğim.

Ilya, gece gökyüzünde bir başka duman bulutunun kayboluşunu izledi. *Biliyorum, tatlım*, diye sessizce cevap verdi. *Biliyorum.*

Ilya intihar etse Shane'in de aynı şekilde affetmeyeceğini düşündü. Ilya'nın intihar edeceği anlamına gelmezdi bu. Tabii mecbur kalmadıkça.

Daha iyi olmaya çalışıyorum.

Sigara bitince izmariti söndürdü, sonra onu alıp ceketinin cebine koydu. Sigara içmek bir şeydi, ama çöp atmak çok kötü bir alışkanlıktı.

Otele döndüğünde kendini biraz daha iyi hissetti. Daha önce odasında yalnızken, uzun uçak yolculuğunun ardından zihni karışmış ve klostrofobik hissetmişti. Ancak saat geç olmuştu, özellikle Ottawa saatine çevrildiğinde, ve yarınki maçtan önce mümkün olduğunca fazla uyuması gerekiyordu.

Troy Barrett asansörlerin yanında duruyordu, elinde bir içki şişesini sakladığı çok açık olan bir kağıt torba tutuyordu. Ilya, Barrett o hafta başında takıma katıldığından beri onunla pek konuşmamıştı. Takım kaptanı olarak şimdi onunla konuşması gerekirdi.

Asansör kapıları açıldı ve Barrett içeri girdi. Ilya kıpırdamadı. Sorumsuz davrandığını biliyordu, ama çok yorgundu ve umursamıyordu. Şu anda kimseye kötü alışkanlıklar hakkında ders vermek ikiyüzlülük gibi geliyordu.

Doğrusu, Barrett'tan şişenin içinde ne varsa paylaşmasını istemek istiyordu.

Bu gece kendine odaklanması gerektiğine karar veren Ilya, bir sonraki asansörü bekledi.

Ilya ertesi sabah olması gerekenden daha geç uyandı, ama kahvaltıyı kaçıracak kadar geç değildi. Tabağını omlet ve açık büfeden çeşitli kahvaltılık etlerle doldurdu ve Wyatt ve Bood'un masasına oturdu.

"Dün gece bir sorun mu yaşadın?" diye sordu Bood.

Ilya gizemli bir şekilde gülümsedi. Sırlarını saklamanın en iyi yolunun, tamamen farklı sırları saklıyormuş gibi davranmak olduğunu öğrenmişti. "Kız kardeşini gördün mü?" diye Wyatt'a sordu. "Ve yeğenini?"

"Evet! Bütün ekibi gördüm. Bu gece maça gelecekler, o yüzden bir gösteri yapmam lazım."

Ilya, otelin özel takım kahvaltısı için ayarladığı ziyafet salonuna göz gezdirdi. "Barrett'ı gördünüz mü?"

"Bu sabah mı?" diye sordu Bood. "Hayır."

Wyatt başını salladı. "Dün geldiğimizden beri görmedik. Neden sordun?"

"Sebebi yok." Ilya, dün gece Barrett'ın bir şişe alkolü otel odasına götürmesini engellemediğinden iyi bir kaptan olamamıştı

ama belki bugün, Ilya'nın bunu yapmaması için iyi bir nedeni olana kadar onun mahremiyetine saygı göstererek iyi bir kaptan olabilirdi.

Yemeğini bitirdikten sonra, otelin lobisine gidip küçük dükkanda ne tür çikolatalar sattıklarını görmek istedi. Konukların dinlenebileceği kanepelerin ve sandalyelerin bulunduğu odanın ortasından geçerken, biri onun adını seslendi.

"Ilya Rozanov."

Ilya yürümeyi bıraktı ve kanepelerden birinin olduğu yöne döndü. Kalabalık bir kamusal alanda tam adıyla seslenecek, konuşmak isteyeceği kimse aklına gelmiyordu.

Tanımadığı üç adam gördü; ikisi oturuyor, biri ayaktaydı ve ona sırıtıyorlardı. "Evet?"

Ayakta duran adam, sanki arkadaşmış gibi ona doğru büyük adımlarla yürüdü. Ilya'dan daha yaşlıydı, muhtemelen ellili yaşlarındaydı, keskin mavi gözleri, gri benekli koyu saçları ve yaşına göre oldukça formda bir vücudu vardı, ancak Ilya'dan birkaç santim daha kısaydı. Ilya'ya ulaştığında elini uzattı.

"Curtis Barrett," dedi yüksek ve kendinden emin bir sesle. "Troy'un

babası." "Oh. Tamam," dedi Ilya ve elini sıktı. "Oğlunu henüz görmedim "

"Onu tanıyorsam, muhtemelen otel odasından birkaç kızı kovmaya çalışıyordur." Güldü ve bu korkunçtu. "Eğlence bitti, bayanlar, değil mi?"

Ilya, Troy'u sevip sevmediğinden emin değildi, ama babasını *kesinlikle* sevmiyordu. "Ona burada olduğunuzu söyleyebilirim," dedi Ilya, daha çok ondan uzaklaşmak için.

"Tabii, onu görürsen. Sabahtan beri arıyorum ve mesaj atıyorum, ama sanırım telefonun nasıl çalıştığını unutmuş."

Ilya sıkı bir gülümsemeyle, "Ona söylerim. Eğer görürsem," dedi.

Hızla ayrıldı ve lobinin diğer tarafındaki mağazaya doğru yoluna devam etti. Kendine bir Caramilk çikolata aldı ve bir an düşündükten sonra bir şişe Gatorade ekledi.

Asansörle takımın katına çıkarken telefonundan oda dağılımını kontrol etti, sonra doğrudan Troy'un odasına gitti ve kapıyı çaldı. "Barrett. Uyan."

"Ne var?" diye seslendi Troy'un bitkin sesi. "Ne?"

"Kapıyı aç."

Ilya inlemeler, gıcırtılar ve ayak sesleri duydu, sonra da gözleri kan çanağına dönmüş, neredeyse çıplak olan Troy Barrett kapıyı açtı. Alkol ve ter kokuyordu, odası da darmadağın olmuştu. Ama Ilya'nın tahmin ettiği gibi, yalnızdı.

Ilya davet edilmesini beklemedi. Barrett'ı iterek içeri girdi ve her şeyi görür görmez burnunu kırıştırdı. "Kokusu berbat. Dün gece sarhoş olmuşsun."

"Biraz," diye mırıldandı Troy.

"Hiç iyi değil, Barrett." Ilya gerçekten sinirlenmişti. Troy takıma bir haftadan az bir süre önce katılmıştı ve şimdiden onları hayal kırıklığına uğratıyordu. Ilya Gatorade'yi uzattı. "Bunu iç." Sonra, Troy düşecek gibi göründüğü için Ilya ekledi, "Otur."

Troy iç çekerek yatağa ağır ağır oturdu ve Gatorade'yi açtı.

"Seni lobide içki dükkanının poşetiyle gördüm. Asansörlere doğru gidiyordun," dedi Ilya, Troy dün gece ne yaptığını nasıl bildiğini merak etmeden önce. "Acele ediyordun gibi görünüyordu."

Ilya, Troy'un durumunun nedenini fark etti: komodinin üzerinde, neredeyse boşalmış, berbat, ucuz bir votka şişesi. "Bunu sık sık yapar mısın?" diye sordu, şişenin etiketini incelerken. İçindeki sıvıyı kokladı. İğrençti.

"Hayır," dedi Troy üzgün bir
şekilde. "Bu gece maçımız
var."

"Biliyorum. Aptalcaydı."

"Evet." Ilya ona kızmak istedi, ama Troy iç çamaşırlarıyla yatağında oturmuş, sanki çok değerliymiş gibi sıkıca tuttuğu bir şişe Gatorade'in üzerine eğilmiş, acınacak bir haldeyken bunu yapmak zor geldi.

"Bir daha olmayacak," dedi Troy yorgun, kısık bir sesle. Ilya, Troy başka yere bakmadan önce gözlerinde parıldayan yaşları fark etti. "Özür dilerim. Bu..."

Sesi kırıldı ve dudaklarını sıkıca kapattı. Ilya'nın ona olan son kızgınlığı da buharlaştı. "Burası senin kasaban, değil mi? Buradan mısın?"

"Evet," dedi Troy, fısıltıdan biraz daha yüksek bir sesle.

"Kişisel hayatın kişiseldir. Oyununuzu etkilemiyorsa, benim için önemi yok. Koç da aynı şeyi söyleyecektir." Bu konuda Ilya kendinden emindi. Koç Wiebe nazik ve adil biriydi.

Ancak Troy, Koç Wiebe'yi henüz pek tanımıyordur. "Ona söyleyecek misin?"

"Bu sefer değil." Bu biraz tehditkar gelmişti, ama Ilya elinde değildi. Troy'un bunun bir alışkanlık olamayacağını anlaması gerekiyordu.

Troy hiçbir şey söylemedi. Sadece Gatorade şişesine bakarak, muhtemelen Ilya'nın gitmesini umuyordu.

"Berbat görünüyorsun," dedi Ilya. "Bu sabah antrenman isteğe bağlı. Sen katılmayacaksın."

Troy itiraz etmedi. "Tamam."

Şimdi Ilya, Troy'un duymak istemediğini düşündüğü haberi ona vermek zorundaydı. "Ayrıca baban lobide."

Troy'un yüzü öncekinden daha da soldu. *"Ne?"*

"Evet. Kendini bana tanıttı." Ilya, *bu* etkileşim hakkında ne hissettiğini muhtemelen gizleyememişti. Yine de, Troy'un babasından kurtulmak için birine ihtiyacı varsa, Ilya o adamla tekrar konuşmaya katlanabilirdi. "Hâlâ orada, ama ona senin..."

Neyse ki Troy, babasıyla kendi başına halledeceğini söyleyerek teklifini reddetti. Ilya, Troy'un durumunu göz önüne alarak bunun en iyi fikir olup olmadığından emin değildi, ama tartışmaya girmedi. Troy, Gatorade için teşekkür etti ve Ilya, maçtan önce gününü dinlenerek geçirmesini önerdi.

Odayı terk etmeden önce, Ilya durakladı ve biraz garip bir şekilde, "Aile zor olabilir. Babalar." dedi.

Troy anladığını gösterdi. "Evet. Bazen."

Ilya başını salladı ve odadan çıktı. Troy Barrett ile tahmin ettiğinden daha fazla ortak noktası olabileceğini düşündü.

On Dokuzuncu Bölüm

Shane, Montreal ile Ottawa arasındaki karanlık otoyolda seyahat ederken, hayatında bu yolu kaç kez katettiğini merak etti. Neredeyse gözleri kapalı yapabilirdi ve aslında şu anda bunu yapma tehlikesiyle karşı karşıyaydı. Gece yarısı geçmişti ve çok yorgundu.

Yarın sabaha kadar bekleyip yola çıkabilirdi.

Montreal'de bir maçı yeni bitirmişti ve Ilya bu gece Winnipeg'de oynamıştı. Ottawa'ya dönecek uçağı hala havadaydı, yani Shane onu görebilmek için en az birkaç saat daha beklemesi gerekecekti. Sabaha kadar beklemek mantıklı olurdu.

Ama Shane sabaha kadar bekleyemezdi. İki haftadır Ilya'yı görmemişti. Bu gece birbirlerinin kollarında uykuya dalmakla yetinseler bile, bu yolculuğa değecekti.

Sürüş sırasında Rusça dersleri içeren bir podcast dinledi, bu da mümkün olduğunca çeviriye konsantre olarak zihnini uyanık tuttu. Podcast, onu uyanık tutmak konusunda anal tıpçık kadar etkili değildi. Shane kendi kendine gülümsedi, bunu gerçekten yaptığına hala şaşırıyordu. Ilya'yı o saçma gladyatör kostümüyle görmek, mantıklı düşünme yeteneğini mahvetmişti. Bir an önce, hızlı bir seks için Ottawa'ya kadar araba sürmenin saçma olacağını söylüyordu, bir sonraki an ise kıçında bir plug ile Montreal şehir sınırlarından çıkıyordu.

Ilya kötü bir etkidi. Ama belki de Shane'in hayatında buna ihtiyacı vardı. Saçını okşayacak, onu güldürecek, seksin ne kadar güzel olabileceğini gösterecek birine ihtiyaç duyduğu kadar buna da ihtiyacı vardı.

Ilya'nın babasıyla yapboz yaparken kalbini dolduran sıcaklığa ihtiyaç duyduğu kadar.

Shane evinin garajına girerken Ilya mesaj attı. Az önce indim.

Shane: Buradayım.

Ilya bir kalp emojisi gönderdi.

Shane eve girdi ve ceketini dolaba astı.
Ayakkabılarını dolabın altına koydu. Buraya gelmeden önce arenadan çıkarken giydiği takım elbiseyi değiştirmek için eve gitmişti ve şimdi Rose'un ona aldığı şık ipek tişörtü ve koyu renkli kot pantolonunu giyiyordu. Ilya'nın oturma odasındaki boy aynasında kendini kontrol etti ve saçını biraz düzeltti.

Ilya'nın kapıdan içeri girmesi için en az bir saat daha vardı. Shane kanepede rahatça oturmaya karar verdi ve televizyonu açtı, canlı olup olmadığı belli olmayan bir Avustralya ragbi maçına karar verene kadar kanalları gezdi. Ragbi'yi pek anlamıyordu, ama erkekler Ilya eve gelene kadar onu uyanık tutacak kadar çekiciydiler.

"Shane."

Adını duydu ama nereden geldiğini anlayamadı. "Hollander." Bir şey

Shane'in omzuna bastırdı.

Shane gözlerini açtı ve bu, Ilya'nın kanepesinde uyuyakaldığının ilk ipucuydu. Ilya, hala takım elbisesini giymiş, hafifçe gülümseyerek onun üzerinde duruyordu.

"Kahretsin," Shane uyanırken sersemlemiş bir şekilde dedi. "Üzgünüm."

"Önemli değil." Ilya onun yanına oturdu. Saçları kıvrımlı ve dağınıktı, muhtemelen uçağa binmeden önce Winnipeg'de duştan çıkmış ıslak saçlarını bere altına soktuğu içindi. Oturma odasının loş ışığında, ela rengi gözleri neredeyse altın rengi görünüyordu.

"Merhaba," dedi

Shane. "Merhaba."

Shane onun kollarına atladı. İki hafta sonra ilk kez öpüştüklerinde, her zamanki gibi rahatlama hissi onu sardı.

"Seni özledim," dedi Ilya gereksiz yere.

"Evet." Uzun bir süre birbirlerine sarıldılar. Shane burnunu Ilya'nın boynuna gömdü ve derin bir nefes alarak tanıdık kokusunun ve kollarındaki sağlam ağırlığının tadını çıkardı.

"Bu gömlek çok rahat," dedi Ilya.

"İpekten yapılmış."

"Şık."

Shane geri çekildi ve Ilya'nın yüzünü inceledi. "Yorgun görünüyorsun."

"Eh, kanepede uyuyan ben değildim."

Shane, Ilya'nın ciddi olması gerektiği zamanlarda alaycı davrandığında her zaman yaptığı gibi ona kaşlarını çattı. "Zorlu bir yolculuk mu oldu?"

Ilya kanepenin minderlerine baktı. "İyi geçmediğini biliyorsun." Evet,

Shane Ottawa'nın yolculuk sırasında dört maçı da kaybettiğini biliyordu, ama kastettiği bu değildi. "İyi misin?"

"İyi uyuyamıyorum," diye itiraf etti Ilya.

"O zaman yatmaya gidelim." Shane ayağa kalktı ve elini uzattı. Ilya elini tuttu ve birlikte yukarı çıktılar.

Yatak odasında Shane, yatak başındaki lambalardan birini açarak ışığı loş tuttu. Ilya yatağın ucunda durup onu izledi, sonra Shane onu soyunmaya başladığında izlemeye devam etti. Ilya'nın gözleri yarı kapalıydı, ama Shane bunun şehvetten çok yorgunluktan olduğunu düşündü.

"Bu gece sen kazandın," dedi Ilya, Shane koyu gri takım elbisesini çıkarırken.

"Buffalo'ydu," dedi Shane, neredeyse özür dilercesine. "Övünecek bir şey yok."

"Buffalo geçen sefer oynadığımızda bizi yenmişti," diye hatırlattı Ilya.

Shane buna ne cevap vereceğini bilemedi, bu yüzden sessizce gevşetti.

Ilya'nın kravatını çıkarıp, yatağın ucundaki bankın üzerine, ceketin üzerine koydu.

Ilya'nın gömleğinin düğmelerini yarıya kadar açtığında, Ilya Shane'in elini kendi eliyle tutarak onu durdurdu. Shane başını kaldırıp baktığında, Ilya'nın ona önemli bir şey söyleyecekmiş gibi baktığını gördü.

Ilya hiçbir şey söylemeyince Shane, "Ne var?" diye sordu. "Ne kadar kalabilirsin?"

"Cuma sabahına kadar. Antrenmanımız var, sonra Dallas'a uçacağız."

Ilya'nın parmakları Shane'in elini sıktı. "Peki bir dahaki sefere ne zaman?"

"Bu deplasmandan sonra neredeyse iki hafta evde olacağım. Sen?" "Sen döndüğünde ben yokum."

"Oh." Shane kendini neşeli göstermeye çalıştı. "Ama Noel'i birlikte geçireceğiz." Tüm NHL oyuncuları Noel'de birkaç gün izinliydi ve o ve Ilya son birkaç yıldır bu tatili Ottawa'da Shane'in ailesiyle birlikte geçiriyorlardı. Noel, Ilya için pek bir anlam ifade etmiyordu

ama genel olarak yemekleri ve hediyeleri sevdiği için her zaman eğleniyor gibi görünüyordu.

Ilya gülümsedi, ama zoraki bir gülümsemeydi. "Evet. Güzel olacak."

Shane onun nasıl hissettiğini anlıyordu. Hokey sezonu boyunca birlikte geçirdikleri dağınık günler ve geceler asla yeterli olmuyordu. Ölümcül bir tutuşla tutmadığı elini Ilya'nın yanağına koydu. "Hey," dedi yumuşak bir sesle. "Şu anda buradayım."

Ilya'nın gergin gülümsemesi daha samimi bir gülümsemeye dönüştü. "Evet," diye onayladı ve ona öpücük vermek için eğildi.

Shane, dünyada Ilya'dan daha iyi öpüşen biri olabileceğini hayal edemiyordu. Aynı anda hem hakim hem de şefkatli, neredeyse müstehcenin sınırında, ama yine de Shane'e sevildiğini ve değerli olduğunu hissettiren bir öpücük. Shane her zaman sadece ona ayak uydurmaya çalışıyordu.

Ilya, Shane'in elini bıraktı ve kendi elini Shane'in başının arkasına götürdü, parmakları saçlarına dolandı ve nazikçe çekti. "Bu uzun saçları seviyorum," dedi, Shane'in ayak parmaklarını kıvrılmaya neden olan düşük bir sesle.

Shane mutlu bir şekilde mırıldandı, sonra yeni serbest kalan elini Ilya'nın omurgasına kaydırdı, gömleğinin kaygan kumaşının üzerinden geçirdi, sonra avucunu Ilya'nın boynunun arkasına doladı. Şimdiye kadar şaşırtıcı derecede soğuk olan Shane'in penisi, Ilya'nın uyluğuna umutla sertleşti. Shane, bunun belli olmaması için kalçalarını geriye doğru eğmeye çalıştı - Ilya'nın seksten çok uykuya ihtiyacı vardı - ama Ilya ağzına gülerek uyluğunu öne doğru hareket ettirip ereksiyonuna çarptı.

"Beni gördüğüne sevindin," diye mırıldandı Ilya, Shane'in dudaklarına. "Her zaman. Ama bunu... görmezden gelebilirsin."

"Bunu mu?" diye sordu Ilya ve elini indirip Shane'in kot pantolonunun üzerinden penisini sıktı.

Shane gözlerini kapattı ve hafifçe homurdandı. "Evet. Uyumaya ihtiyacın var. İkimizin de."

"Seks uyumama yardımcı oluyor," diye itiraz etti Ilya.

Shane güldü ve elini itti, sonra Ilya'nın gömleğinin düğmelerini açmaya devam etti. Ilya boxer şortu ve çorapları kalana kadar giysilerini çıkarmaya devam etti.

"Çorapları çıkarmana izin vereceğim," dedi Shane.

"Ve iç çamaşırımı çıkarmama yardım edecek misin?" diye sordu Ilya, çarpık, seksi bir gülümsemeyle.

"Belki."

Shane soyundu ve Ilya yatağa girdi. Shane dişlerini fırçalamak için banyoya gitti ve geri döndüğünde Ilya çoktan uykuya dalmıştı.

Shane gülümsedi ve yanına yatarak kolunu Ilya'nın göğsüne uzattı ve ona sıkıca sarıldı. "İyi geceler, seks makinesi," dedi Shane sessizce.

Ilya cevap vermedi. Sadece başını çevirip burnunu Shane'in saçlarına gömdü ve nefes aldı.

Yirminci Bölüm

"Buldum seni."

Shane, Ilya'nın sesini duyunca dengede durmaya çalıştığı stabilite topundan neredeyse düşüyordu. "Tanrım."

Dengesini sağladı ve pozisyonunu korumayı başardı, dizlerini hafifçe bükerek büyük mavi topun üzerinde durdu. Topun üzerinden atlamak daha kolay ve daha mantıklı olurdu, ama biraz gösteriş yapmak istedi.

"Etkileyici," dedi Ilya yavaşça. Shane, bir duvarı kaplayan aynalarda, Ilya'nın bodrum katının çoğunu kaplayan geniş ev spor salonunun zemininde dolaşan Ilya'yı izledi. "Ne kadar süredir oradasın? İki saat mi?"

Shane'in yanındaki ağırlık rafına yaslandı ve gözleri aynada buluştu. Shane gibi, Ilya da sadece egzersiz şortu giyiyordu ve ayakları çıplaktı.

"Bilmiyorum," dedi Shane kısaca. "Saymayı unutturdun." "Ah."

"Bu arada, günaydın." "Evet."

"İyi uyumuş gibisin." Shane bir saatten fazladır uyanıktı, ama Ilya'yı uyumaya bıraktı.

"Çok iyi. Şimdi enerji doluyum." Ilya bunu söylerken Shane'i baştan aşağı süzdü ve Shane topun üzerinde sallandı.

"Aç mısın?" diye sordu Shane.

"Her zaman." Ilya ağırlık rafından uzaklaştı ve Shane'in önüne geçti. Dudakları, her zaman bela anlamına gelen o lanet olası yarım gülümsemeye bükülmüştü.

"Git buradan."

"Şu anda öpüşmek için mükemmel boydasın. Benden bile uzunsun."

"Yapma."

Ilya eğildi. "Yapabilir misin? Düşmeden beni öpebilir misin?"

Muhtemelen hayır, ama bu Shane'in denemeyeceği anlamına gelmiyordu. "Hadi bakalım."

Ilya başını eğdi ve dudaklarını yaklaştırdı. Shane'in kendisine gelmesini sağlayacağı belli olunca, Shane homurdandı ve mesafeyi kapattı. Bir saniye boyunca, sihirli bir an, öpüştüler. Sonra Shane öne doğru düştü ve Ilya, pislik herif, geri adım attı.

"Teşekkürler, pislik," Shane yerden kalkarken homurdandı.

Ilya gülüyordu, bir eli aynaya dayalıydı.

"Bu el izi kalacak," dedi Shane, ki evet.
kendi sesinin ne kadar dayanılmaz olduğunu duyabiliyordu.

"Oh hayır," diye alay etti Ilya, ama elini çekti. "Buraya
egzersiz yapmaya mı geldin?"

Ilya ağırlık rafına doğru yürüdü ve içindeki bankta oturdu. Bacaklarını genişçe açarak kaslı uyluklarını ve şortunun ön tarafına baskı yapan şişkinliği gösterdi. Kollarını başının üzerine uzattı ve Shane'e tembelce sırıttı. "Hayır."

Shane'in bakışları bir yolculuğa çıktı, önce rafın üst kısmında duran halteri okşayan uzun parmaklardan başlayarak, sonra Ilya'nın heykel gibi pazı ve ön kollarından aşağıya doğru. Sonra geniş, hafif tüylü göğsüne ve ayı dövmesinin yanında parıldayan zincire, ve sonunda etkileyici karın kaslarına ve şortunun bel kısmında kaybolan kıl izine doğru ilerledi.

Tanrım. Erkek arkadaşı gerçekten muhteşemdi.

Shane, Ilya'nın geniş V şeklindeki bacaklarının arasına girdi. Uylukları birbirine değdi ve Ilya, Shane'in beline sıkıca ellerini koyarak onu kendine yaklaştırdı.

"Senin fitness rejimini anlamıyorum," dedi Shane, Ilya'nın kıvrımlı buklelerini parmaklarıyla tararken.

"Neden?" Ilya öne eğildi ve Shane'in karnını öptü. Sonra tekrar yaptı, ve tekrar. Shane'in çıplak tenine dudaklarıyla nazikçe dokundu ve bu dokunuşlar Shane'in ayak parmaklarına kadar kıvılcımlar saçtı.

"Çünkü senin bir rejimin yok," dedi Shane, ancak sesi istediği kadar azarlayıcı değil, çok daha titrek geliyordu.

"Benim de var. Seninki gibi değil, normal bir şey." Shane'in şortunun üstünden çıkıntı yapan pelvik kemiğini öptü. "Daha çok

koşma ve ağırlık çalışması. Değil..." Topun yuvarlandığı yöne doğru elini salladı. "Topların üzerinde durmak."

"Denge ve stabilite," Shane hızlanan nefesleriyle tartıştı, "kütle ve dayanıklılık kadar önemlidir."

"Mm." Ilya ellerini Shane'in iç uyluklarına kaydırdı, sonra şortunun altına itti. Başparmakları Shane'in yeni ve şaşırtıcı olmayan ereksiyonunun uzunluğu boyunca kaydı ve Shane de aynı derecede şaşırtıcı olmayan bir inilti çıkardı.

"Kütleyi severim," diye mırıldandı Ilya. "Ve dayanıklılığı."

"Ugh," dedi Shane, ama Ilya parmaklarını kıvırıp Shane'in testislerini avuçladığında keskin bir nefes aldı.

"Belki *de* antrenmanımda daha fazla testis çalışmalıyım," diye düşündü Ilya. "Sen kesinlikle en kötüsün."

Ilya sadece kötücül bir sırıtışla cevap verdi, sonra Shane'in şortunu ve iç çamaşırını ayak bileklerine kadar indirdi.

"Siktir," dedi Shane.

"Evet." Shane'in penisini eline aldı ve gevşek, nazik parmaklarıyla okşadı. Bu, Shane'e kemikleri eriyormuş gibi hissettirdi.

Ilya bakışlarını Shane'e dikti. Gözleri eğlenceyle ve muhtemelen basit, kontrolsüz bir neşeyle dans ediyordu, bu da Shane'e Ilya'nın bu kadar mutlu olduğunu görmeyeli uzun zaman olduğunu fark ettirdi. Shane, kalbinin çarpıntısıyla ona gülümsedi ve *bu anın dışında* her şeyi bırakmaya izin verdi. *Kendisi olmayan* her şeyi.

"Seni çok seviyorum," dedi Shane. Ilya'nın kalın kaşlarından birini başparmağıyla okşadı. "Bütün hafta dakikaları saydım. Seni tekrar görmek için sabırsızlanıyordum."

"Anladım. Gece yarısı buraya kadar araba sürdüğünden." "Beni bu konuda garip hissettirmeye çalışma. Benim hevesli olduğum zamanları seviyorsun."

Ilya, Shane'in penisinin başını başparmağıyla hafifçe okşadı. "Seninle daha iyi uyuyorum," itiraf etti.

Shane konuşmaya odaklanmakta zorlanıyordu, ama kendini zorladı. Bu önemliydi. "Keşke her gece birlikte uyuyabilsek."

"Biliyorum. Şimdi arkanı dön." "Arkamı mı dönmeliyim? Neden?"

Ilya sırıttı ve havada bir parmağını döndürdü. Shane hala anlamamıştı, ama talimatlara uyarak Ilya'ya sırtını döndü ve... sonra anladı.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı, ayaklarının dibinde duran şort dışında çıplak olan kendini aynalı duvarda izleyerek. Sertleşmiş penisi kendi yansımasına doğru bakıyordu.

Ilya arkasında durdu ve boynunun yanına öpücük kondurdu. Sonra kolunu Shane'in beline doladı ve ereksiyonunu eline aldı.

Shane gözlerini kapattı. Yapamadı...

"Hayır," dedi Ilya alçak sesle. "İzle. Böyle ne kadar güzel olduğunu gör."

"Sanırım yapamam. Bu çok fazla."

Boynuna, sonra da şakağına bir öpücük daha kondurdu. "Orada kal. Bir saniye."

Ilya ayrıldı ve Shane bir gözünü açtı. Kendi yansımasına bakmamak için Ilya'yı izlemek için döndü. Ilya merdivenlerin yanında duruyordu ve bir saniye sonra tavandaki ışıklar yarı yarıya karardı.

"Daha iyi mi?" diye sordu Ilya.

Shane aynaya bir kez daha baktı. Işıklar kısılmıştı ve ortam daha az yoğun görünüyordu. "Neden spor salonunda seksi bir ortam aydınlatması var?"

"Seninkinde de var."

"Evet. Yoga ve meditasyon için. Senin yapmadığın iki şey."

"Ama sen yapıyorsun. O yüzden ışıkları kısabiliyorum.

Senin için." Shane'in kalbi titredi. "Oh."

"Ve..." Ilya, Shane'in arkasına geri döndü, kolunu Shane'in göğsüne doladı ve onu Ilya'nın çıplak gövdesine yaslayarak geri çekti. "...bu için iyidir."

Bu Shane için hala çok fazlaydı. Gözlerini gevşeterek kendini çok net görememek için, Ilya'nın penisine dokunan eline ve arkasındaki sağlam vücuduna odaklandı.

Ilya onu bıraktı, sonra kendi şortunun cebinden bir şey çıkardı. Shane başını çevirip baktı.

"Antrenmanlara her zaman kayganlaştırıcı paketleri getirir misin?" diye sordu kuru bir şekilde.

Ilya sadece gülümsedi ve paketi açtı. Yağı avucuna sıktı, sonra elini Shane'in penisine geri götürdü. "Sizin

Sırf benim de olsa, ceplerini yağla doldurup dolaşmak zorunda kalmazdın."

"Neden? Çünkü sünnet olsaydım, cebinde kayganlaştırıcıyla dolaşmak zorunda kalmazdın mı?"

"Ailen neden onu kesti?"

"Bilmiyorum! Bu konuyu konuşmuyoruz." "Belki onlara sorarım."

"Sakın sorma!"

Ilya güldü ve Shane'in kulağının arkasına öpücük kondurdu. "Boynunun arkasındaki bu çiller hakkında yeterince konuşmuyoruz."

"Ben..." Shane, Ilya'nın hareketlerinin hızını artırmasıyla nefesini tuttu. "Onları pek tanımıyorum."

"Onlar burada. Küçük bir grup." Ilya'nın dudakları Shane'in boynunun dibine değdi ve Shane titredi. "Çok sevimli."

"Oh." Shane gözlerini kapattı ve Ilya'nın elinde hafifçe sallandı. Kıçı, Ilya'nın ereksiyonuna çarptı ve bu konuda bir şeyler yapmak istiyordu, ama şimdilik Ilya'nın ne yaparsa yapsın mutluydu.

Ilya onu okşarken kulağına fısıldamaya devam etti, ne kadar güzel, ne kadar seksi olduğunu söyledi. Övgülerinin bir kısmı Rusçaydı ve Shane, böyle sergilenmenin o kadar da saçma gelmediği bir yere battığını hissetti.

"Görüyor musun," diye sordu Ilya, "böyle gittiğinde nasıl görünüyorsun? Muhteşem, Hollander."

Shane gözlerini açtı ve gördüğü manzara karşısında nefesini tuttu. Kendini hiç böyle görmemişti. *Ilya'yı* böyle görmüştü — gözleri şehvetle bulanık, ağzı gevşek, yanakları kızarmış — ama kendi yüzünü hiç görmemişti. FaceTime üzerinden birlikte mastürbasyon yaptıklarında bile Shane her zaman kendini gösteren pencereyi kapatırdı. Ilya'nın kendi penceresini açık bırakıp bırakmadığını merak etti.

Kendini zevk alırken izlemek garipti, ama aynı zamanda çok da tahrik ediciydi. Ilya da izliyordu, bakışları aynaya sabitlenmiş, gözleri yoğun bir şekilde parlıyordu.

"Ilya," dedi Shane nefes nefese.

"Görüyorsun," dedi Ilya. Shane'in başının arkasındaki lastiği nazikçe çekti ve Shane'in egzersiz için aceleyle yaptığı at kuyruğu dağıldı. Ilya, Shane'in omuzlarının üst kısmına değen uzun saç tellerine burnunu sürttü.

Shane bir kolunu geriye uzatarak Ilya'nın boynuna doladı. Başını çevirip Ilya'nın dudaklarını dağınık ve acil bir öpücükle yakaladı. Ilya bir iki saniye buna izin verdi, sonra Shane'in yüzünü aynaya doğru yönlendirdi.

"Kendini boşalırken izleyeceksin," dedi Ilya.

"Siktir," dedi Shane, ama başını salladı. Artık çok geç olmuştu, sadece izlemek ve orgazmının oluşmasını hissetmekten başka bir şey yapamazdı, sıcak ve nabız gibi atan orgazmını karnında, omurgasında, testislerinde hissediyordu.

Ilya, Shane'in meme uçlarından birini çimdikledi ve Shane tıslayarak ona karşı kıvrandı. "İstiyorum," diye inledi, ne istediğinden hiç emin olmadan.

Ilya boynuna hafifçe güldü. "Biliyorum. Neredeyse geldin, değil mi?"

"Evet. Çok iyi." Shane başını hafifçe geriye eğdi, hala aynada kendini izliyordu. "Seni de mutlu etmek istiyorum." "Zaten mutlusun. Bunu seviyorum." Ilya dudaklarını Shane'in kulağına yaklaştırdı. "Böyle böyle kendini bıraktığın zamanları seviyorum."

Shane de bunu seviyordu. Ilya'nın ona bunu yapabilmesini seviyordu. Bu adamın kollarında kendini bu kadar özgür hissetmek hem korkutucu hem de harikaydı.

"Ilya," diye nefes nefese söyledi Shane. "Ilya. Boşalacağım." İçinde baraj kırılmaya başladığında gözlerini sımsıkı kapattı.

"Gözlerini aç," diye emretti Ilya yumuşak bir sesle. "İzle."

Shane'in gözleri, penisi Ilya'nın yumruğunun üzerinden yere fışkırmaya başladığı anda açıldı. Göğsündeki kasların ne kadar gergin olduğunu, tüm vücudu zevkle sallanırken karın kaslarının ve uyluklarının nasıl titrediğini görebiliyordu.

Her şey bittiğinde, Ilya'ya yaslandı ve hafifçe histerik bir kahkaha attı. "Lanet olsun."

"İyi miydi?"

"Evet," diye iç geçirdi Shane. "Evet. Kahvaltıdan önce *çok* fazlaydı, biliyor musun?"

Ilya kulak memesini ısırdı. "Çok ateşliydi." Elini Shane'in karnında sildi.

"İğrenç," dedi Shane ve kollarından kurtuldu. Şortunu çıkardı ve onu yeri silmek için kullandı. Ilya'nın arkasında, Shane'in dağınıklığa ne kadar titiz davrandığına gözlerini devirdiğini biliyordu, ama umursamadı.

"Duş al, Hollander. Ben kahvaltıyı hazırlayacağım."

"Peki ya..." Shane ayağa kalktı ve Ilya'nın şortundaki çok belirgin çadırı işaret etti.

"Sonra." Ilya gülümsedi. "Bütün gün vaktimiz var." Shane onu öptü. "Tamam."

"Çikolatalı krep kahvaltı için iyi olur mu?" diye sordu Ilya.

"Uh..."

"Şaka yapıyorum. Senin iğrenç protein shake'ini yapacağım." "İğrenç değil," diye yalan söyledi Shane.

"Git. Duş al."

Yirmi Birinci Bölüm

Aralık

"Çok arkadaşın var mı?" diye sordu Galina.

"Bir sürü," diye cevapladı Ilya, biraz kırılmış bir şekilde. Terapistiyle üçüncü randevusundaydı ve pek ilerleme kaydettiğinden emin değildi.

"Yani, sırlarını paylaşabileceğin çok arkadaşın var mı? Güvendiğin?"

Bu sefer Ilya o kadar çabuk cevap vermedi. "Takım arkadaşlarımı seviyorum. Birlikte eğleniyoruz ve birbirimizi destekliyoruz, ama hayır, onlarla kendim hakkında konuşmuyorum."

"Hokey oynamadığın zamanlarda ve erkek arkadaşın yanında olmadığında ne yaparsın?"

Ilya omuz silkti. "Fazla bir şey yapmıyorum. Evde kalıyorum. Televizyon izliyorum. Video oyunları oynuyorum."

"Boş zamanlarını hep böyle mi geçiriyordun?"

Yavaşça başını salladı. "Hayır."

"Boston'da oynarken ne yapardın?"

Ilya güldü. "Seks yapardım. Sürekli. Dışarı çıkardım, kızları tavlardım. Kulüplere ve partilere giderdim ve harika zaman geçirirdim."

"Ama şimdi tek eşli bir ilişkide misin?"

"Evet. Ve bundan memnunum. Onunla birlikte olmayı seviyorum ve özlemiyorum..." Elini havada çevirdi. "Etrafta dolaşmayı. O zamanlar eğlenceliydi, ama ben sadece onu istiyorum."

Ilya ve Shane *diğer insanlar* hakkında konuşmuşlardı. Birkaç yıl önce Shane'e, mümkün olduğunca rahat bir şekilde, ayrı oldukları zamanlarda —ki bu çoğu zaman böyleydi— başka erkeklerle seks yapmak isterse yapabileceğini söylemişti. Shane, Ilya'ya aşık olduğunu fark ettiği sıralarda eşcinsel olduğunu da anlamıştı, bu yüzden Ilya'nın

verebileceğinin ötesinde seks keşfetmek istemesi mantıksız olmazdı. Kalbi Ilya'ya ait olduğu sürece ne önemi vardı ki? Ilya kendine böyle söylemişti.

Shane, Ilya'nın teklifini pek iyi karşılamamıştı. Ilya'nın, Shane'e onu aldattığını ya da aldatmak istediğini dolaylı yoldan bildirmek için bu teklifi yaptığını düşünmüştü. Ilya, Shane'e onu aldatmaya inanmadığını, çünkü Shane'in *sahibi* olmadığını söylemişti. Shane, Ottawa'daki Ilya'nın evinden öfkeyle çıkıp Montreal'e geri dönerek, birlikte geçirebilecekleri nadir bir gecenin korkunç bir şekilde boşa gitmesine neden olmuştu.
Sonraki üç gün boyunca Ilya'nın mesajlarını görmezden geldi.

Sonra, dördüncü gün, Philadelphia'daki otel odasından Ilya'yı aradı ve "Başka biriyle seks yapsam gerçekten umurunda olmaz mı?" dedi.

Ve o zaman Ilya bunun kendisini ne kadar rahatsız edeceğini fark etti. Başka birinin Shane'e dokunması fikri onu hasta etmişti ve Shane'in bunu zaten yapmış olduğu için mi sorduğunu, yoksa yapmak üzere olduğu için mi sorduğunu, yoksa başka bir şey mi olduğunu bilemiyordu. Belki de o anda biri Philadelphia'daki otel odasına doğru gidiyordu.

Ama Ilya sadece "Tabii ki hayır. Eğer istediğin buysa." demişti.

"İstemiyorum, seni aptal herif," diye bağırmıştı Shane. Rahatlaması o kadar yoğundu ki, Ilya oturma odasında neredeyse dizlerinin üzerine çöküyordu.

"Birlikte mutluyuz," dedi Ilya şimdi terapistine. "Ama ayrı olduğunuzda?"

"Mutsuzum," diye itiraf etti Ilya. "Ondan daha mutsuzum, sanırım." "Sence bunun nedeni nedir?"

"Onun arkadaşları, ailesi var. Büyüdüğü yerin yakınında yaşıyor, en iyi arkadaşı bizim hakkımızı biliyor. Bizim hakkımızı bilen başka bir yakın arkadaşı daha var. Yalnız değil."

Terapist başını salladı ve bazı notlar aldı. "Takımında ya da başka bir yerde, kendine açabileceğini düşündüğün biri var mı? Belki tüm gerçeği değil, ama kendini paylaşabileceğin biri?"

Ilya emin değildi. Harris kesinlikle bir olasılıktı. Açıkça eşcinseldi, çok nazikti ve konuşması kolaydı. Ama o da ekip için çalışıyordu ve dürüst olmak gerekirse, biraz dedikoducu biriydi.

Nedense Troy Barrett aklına geldi. Ilya, son birkaç hafta içinde Troy'un tamamen heteroseksüel olmayabileceğini fark etmişti. Birincisi, bakışları birden fazla kez Ilya'nın çıplak göğsünde kalmıştı (Ilya onu suçlayamazdı) ve ikincisi, Harris'e açıkça aşık olduğu belliydi.

Troy'un da konuşacak birine ihtiyacı olabilirdi. "Belki," dedi Ilya sonunda. "Bence denemek iyi olur."

Takım arkadaşlarının Ilya'nın biseksüel olduğunu bilseler bile rahatsız olmayacaklarından emindi, ama aynı zamanda bu yönünü açığa vurmasının, insanların geri kalanını tahmin etmelerini çok kolaylaştıracağından da emindi. Eğer onun biseksüel olduğunu ve Shane'in eşcinsel olduğunu bilselerdi - çünkü ligin çoğu şu ana kadar en azından bu söylentiyi duymuştu - ve onunla Shane'in yazları birlikte çalıştıklarını bilselerdi...

Eh, bunu anlamak için dahi olmaya gerek yoktu.

Hokey dünyasının Ilya'nın sadece kadınlarla ilgilendiğini ve Shane ile çoğunlukla birlikte bir hayır kurumu yönetmekten kaynaklanan zayıf bir arkadaşlıkları olduğunu düşünmesi daha iyiydi. Şimdiye kadar işe yaramıştı.

"Biraz dengesiz görünüyor," dedi Galina. "Erkek arkadaşın..." "Shane," dedi Ilya, birden ikisinin de
bariz olanı dolambaçlı bir şekilde ifade etmelerinden rahatsız olduğunu fark etti. "Kim olduğunu biliyorsun. Adı Shane."

Her zamanki gibi, yüzünde hiçbir şaşkınlık belirtisi yoktu. "Shane," diye tekrarladı, "hayatında çok rahat görünüyor. Oysa sen onun için birçok değişiklik yaptın."

"İkimiz için de," diye düzeltti Ilya.

"Elbette. Ama belki de hayatında özellikle sana ait olan daha fazla şeye ihtiyacın vardır."

Ilya bunu düşündü, sonra homurdandı. "Dün neredeyse bir araba alıyordum. Lotus Evora. Camgöbeği mavisi. Ottawa'da sürmek için kesinlikle saçma bir araba ve buraya taşındığımda araba koleksiyonumun çoğunu sattım. Ama sadece istedim... Bilmiyorum bile. Belki eski halim gibi hissetmek istedim."

"Neden almamaya karar verdin?"

"Beni mutlu etmeyeceğini biliyordum, sanırım. Her şeyi seçmiştim ve bayimi aramak üzereydim ki aptalca davrandığımı fark ettim. Yine de üzgün olurdum, ama garajımda mavi bir araba olurdu."

"Birçok insan alışverişi terapötik bulur. İhtiyacımız olmayan şeyler satın alırız." Gülümsedi. "Benim için genellikle yeni çarşaflar olur, ama gelir seviyelerimiz farklı olabilir."

Ilya da gülümsedi ve İngilizce olarak, "Para mutluluğu satın alamaz, değil mi?" dedi.

Gülümsedi, sonra Rusça devam etti, “Ottawa'ya taşındığında araba koleksiyonunu neden sattın?”

“Arabalar artık beni mutlu etmiyordu. Koleksiyonumu düşündüğümde, iğrenç geliyordu. Neredeyse hiç sürme fırsatı bulamadığım arabalara o kadar çok para harcamıştım ki. Onları satarak kazandığım tüm parayı Irina Vakfı'na bağışladım.”

“Shane'in arabalarına karşı hissettikleriyle bir ilgisi yok muydu?”

Ilya bununla ilgisi olmadığını dürüstçe söyleyemezdi. Shane koleksiyonun saçma olduğunu düşünüyordu, elbette. Bu takıntıyı anlamıyordu ve Ilya'nın yüksek hızda bir kazada öleceğinden korkuyordu. Belki de Ilya daha iyi bir insan olmak istediği için arabaları satmıştı. Kış koşulları için dört çekerli, mantıklı bir SUV sahibi olan türden bir insan.

"Belki biraz."

"Shane'in düşünceleri nedeniyle birçok değişiklik yaptın mı?"

Ilya bu sorunun gidişatından hoşlanmamıştı. "O talepkar biri değildir. Bana arabaları satmamı ya da dışarı çıkmamamı söylemedi. Benim mutlu olmamı istiyor."

"Mutlu olmadığını biliyor mu?"

Ilya, Shane'in bir keresinde Ilya'nın ruh sağlığı için endişesini dile getirdiği ve Ilya'nın onu ne kadar çabuk reddettiğini hatırladı. "Bilmiyorum."

"Onunla konuşabileceğin bir şey mi?"

"Bu yüzden burada değil miyim?" diye sordu Ilya, biraz sinirli bir şekilde. "Onu bu konuda yüklemek zorunda kalmamak için mi? Seninle konuşup kendimi düzeltebileceğimi ve onun için yeterince iyi olabileceğimi düşünmüştüm."

Oda bir an için ağır bir sessizliğe büründü. Sonra Galina çok nazikçe şöyle dedi: "Shane bu sözleri duysaydı ne derdi sence? Ona yük olmak istemediğini ya da onun için yeterince iyi olmadığını düşündüğünü bilseydi?"

Tanrım, Ilya Shane'in yüzünü çok net bir şekilde hayal edebiliyordu, yüzü buruşuk bir şaşkınlık ifadesiyle çarpılmıştı. "O, 'Sen ne diyorsun be? Sen zaten benim için yeterince iyisin' derdi." Ilya gülümsedi. "O, 'Sen benim için mükemmelsin' derdi." Gülümsemesi kayboldu. "Ama o anlamıyor. Onunla konuşamayacağım bazı şeyler var."

"Burada konuştuğumuz her şeyi onunla paylaşmamak tamamen normal ve anlaşılabilir bir şey, ama Shane'den duygularını saklamak —mutlu olmadığın halde mutlu olduğuna inanmasına izin vermek—bu sadece aranızda bir duvar örer. O bir tarafta arkadaşları ve ailesiyle, sen ise diğer tarafta, yalnızsın."

Ilya boğazını temizledi. "Öyle olmaz." Ama şimdi o bunu söylediğine göre, bunun zaten olmaya başladığını görebiliyordu.

"Onunla konuşmalısın. Benimle görüştüğünü biliyor mu?"

"Hayır."

"Bu iyi bir başlangıç olabilir."

Elbette Ilya, Shane'e bir terapiste gittiğini söylemesi gerektiğini biliyordu. Shane muhtemelen rahatlayacaktı, sonuçta bunu öneren oydu. Ama Shane sorular soracak mıydı? Konuştukları şeyleri bilmek isteyecek miydi? Ilya tüm bunları tekrar gündeme getiremezdi. Bir kez yeterince acı verici olmuştu.

"Deneyeceğim," dedi Ilya. Tek vaat edebileceği buydu.

Randevusundan sonra Ottawa'da dolaşmak için hava çok soğuktu, bu yüzden Ilya spor salonuna gidip egzersiz yapmaya karar verdi. Başka insanlarla görüşmenin iyi olacağını düşündü.

Meğer takımdan orada olan tek kişi, bir köşede kettle bell egzersizi yapan Luca Haas'tı. Haas, Ilya'yı görünce gözleri fal taşı gibi açıldı ve kettle bell'i düşürmek üzereydi.

Ilya ona başını salladı, sonra ısınmak için egzersiz bisikletine atladı. Önündeki aynada kendine dikkatle baktı ve Galina'nın Shane hakkında söylediklerini kafasından atmaya çalıştı.

O bir tarafta arkadaşları ve ailesiyle birlikte, sen ise diğer tarafta, yalnızsın.

Bu doğru değildi. Shane'in ailesi Ilya'nın yanındaydı. Muhtemelen Shane'den daha sık görüyordu onları. Ilya artık onların bir parçasıydı

ailesinin bir parçasıydı, bunu biliyordu ve onları seviyordu.

Ve arkadaşları vardı. Ona bakan...

...ona bakan tuhaf bir İsviçreli vardı. Ilya onu aynada görebiliyordu. Ilya pedal çevirmeyi bıraktı ve bisikletten indi. Korkmuş görünen Luca'ya döndü.

ve korkmuş

görünüyordu.

"Merhaba?" dedi

Ilya.

"Üzgünüm," dedi Luca, keskin İsviçre Almanca aksanıyla. Ilya'nın acemi olduğu zamanlardan farklı olarak, Luca'nın İngilizcesi neredeyse mükemmeldi. "Bakıyor muydum?"

Ilya gülümsedi. "Bisiklet üzerinde iyi görünüyorum. Anlıyorum."

Luca'nın solgun, bebek gibi pürüzsüz yüzü pembeleşti. "Hayır! Ben..." "Şaka yapıyordum." Ilya ona doğru yürüdü. "Burada yalnız mısın?" "Evet. Bazen sessizliği severim."

Ilya onun yanındaki ağırlık bankına oturdu. "Anlıyorum." "Yalnız kalmak istiyorsan ben..."

"Hayır, hayır. Demek istediğim o değildi." Ilya ona gülümsedi. "Benden biraz korkmuş gibisin."

"Hâlâ aynı takımda olduğumuza inanamıyorum."

Ilya güldü. "Ne kadar süre sonra inanacaksın?"

"Yıllar, belki?"

Ilya elini uzattı. "Ilya Rozanov. Normal bir adam. Tanıştığımıza memnun oldum."

Bir an tereddüt ettikten sonra Luca elini sıktı. "Luca Haas. Utanç verici bir hayran."

Ilya birkaç metre ötedeki ağırlık sehpasını işaret etti ve Luca ona karşı oturdu.

"Ottawa'yı nasıl buldun?" diye sordu Ilya.

"Bazı yönlerden bana Zürih'i hatırlatıyor, ama diğer yönlerden çok farklı."

Ilya başını salladı. Zürih'e bir kez gitmişti ve şehri dolaşan nehri, alçak binaları ve müzeleri hatırlıyordu. Benzerlikleri görebiliyordu.

"Senin için zor oldu mu?" diye sordu Luca. "Evden ayrıldığında?" Ilya dürüstçe cevap verdi. "Hayır. Sabırsızlanıyordum."

"Oh." Luca, kavuşturduğu ellerine kaşlarını çattı.

"Ama," diye ekledi Ilya, "bazı... uyum sorunları vardı. Dil ve kültür nedeniyle o kadar kolay olmadı. Rus takım arkadaşlarım yoktu ve senin gibi, benim de hemen başarılı olmam için büyük beklentiler vardı."

Luca başını salladı. "Evet. Çok baskı yaratıyor."

"Ben hemen harika *oldum*. Bu işleri kolaylaştırdı," diye

şaka yaptı Ilya. Luca güldü. "Bu yardımcı olurdu."

Ilya ayağını uzatıp Luca'nın spor ayakkabısını dürttü. "Sen de harika gidiyorsun. Hayranların seni seviyor. Harris'in senin hakkında ne kadar çok paylaşım yaptığını görüyorsun. Doyamıyorlar. Şehrin her yerinde Haas formaları görüyorum." Bu biraz abartılıydı. İki tane görmüştü.

"Teşekkürler."

Aralarında bir sessizlik oldu, ama Ilya'nın en sevdiği ses, bir köpeğin havlaması, bu sessizliği bozdu.

Ayağa kalktı ve spor salonunun kapısına doğru baktı. "Bu Chiron mu?" diye seslendi.

Bir saniye sonra, takımın köpeği odaya koştu, ardından Harris geldi. "Kesinlikle o," dedi Harris, her zamanki gibi gülümseyerek. "Burada olduğunu duydum ve düşündüm ki..."

"Evet!" diye bağırdı Ilya, Chiron'u selamlamak için çömeldi. Hiç bu kadar çok bir köpek yavrusuna ihtiyaç duymamıştı. Chiron'un parmaklarını koklamasına ve yalamasına izin verdi, sonra onu kucağına alıp göğsüne sıkıca sarıldı. "Zaten çok büyümüş!"

"Evet," diye onayladı Harris. "O bir canavar."

Luca dikkatlice yaklaştı. "Onu sevebilir miyim?" "Tabii

ki dostum," dedi Harris. "Gel buraya."

Luca, Chiron'un başının üstünü bir parmağıyla kaşıdı.

"Tamam. Bekle," dedi Harris. Cebinden telefonunu çıkardı. "Bu çok sevimli." Ilya'nın daha sonra Instagram'da çok beğenileceğini bildiği birkaç fotoğraf çekti.

"Hey, çocuklar," diye neşeli bir ses kapıdan geldi. Koç Wiebe, antrenman kıyafetleriyle içeri girdi. Ilya, onun bu kıyafetlerin içinde çok yakışıklı olduğunu fark edemeden edemedi.

"Koç," dediler Ilya ve Luca aynı anda.

"Buraya köpeklerin girmesinin yasak olduğundan yüzde doksan eminim," dedi Wiebe. "Ama yüzde doksan yüzde yüz değil, değil mi?" Luca'nın yaptığı gibi kafasını kaşıdı, ancak o tüm elini kullandı.

"Köpekleri sever misiniz?" diye sordu Ilya.

"Bayılırım. Evde kocaman bir golden retrieverımız var. Lollipop. Adını çocuklar koydu, bana bakma. Çoğunlukla ona Lolly diyoruz. "Lolly

ile tanışmam lazım," dedi Ilya ciddi bir şekilde. "Onu bir gün işe getir." getir."

"Yeni insanlara karşı tedirgin oluyor," dedi Koç. "Kötü bir durumdan kurtarıldığı için çoğunlukla evine ve her zamanki yürüyüş rotasına sadık kalıyor. Ama çok tatlı bir şey."

Ilya neredeyse gülecekti. Koç, gerçekten de dünyadaki en iyi adamdı.

"Bu hafta hastaneye ziyarete gidecek misiniz çocuklar?" diye sordu koç. Takım her Aralık ayında yerel çocuk hastanesini ziyaret ediyordu. Ilya bunu hayatta kaçırmazdı.

"Tabii ki," dedi Ilya. "Mario Kart rövanş maçı için antrenman yapıyorum."

Koç güldü. "Peki ya yıldız çaylakımız?" "Evet," dedi Luca.

"Orada olacağım."

"Umarım Barrett da gelir," dedi koç. "Toronto'daki maçtan sonra onun için zor bir hafta olacağını biliyorum, ama bence bu onun için iyi olur."

Ilya da aynı fikirdeydi ve Troy'un da orada olmasını sağlayacaktı.

Hepsi yaklaşık yirmi dakika boyunca Chiron ile oynadılar, sonra Harris, Chiron'un antrenörünün onu almaya geldiğini duyurdu. Ilya, Harris'in köpek yavrusuyla birlikte ayrılmasını üzüntüyle izledi.

"Sence okulundaki diğer köpekler ona iyi davranıyor mu?" diye sordu Ilya kimseye özel olarak.

"Sadece en iyiler o okula girebilir," diye onu teselli etti koç. "Köpeklerin NHL'si gibi bir şey."

"Evet, ama NHL'de de büyük pislikler var."

Koç güldü ve omzuna vurdu. "Evet, ama Ottawa'da yok."

"Troy Barrett'a açıldım," dedi Ilya bir hafta sonra.

Shane, içtiği smoothie'yi boğazına kaçırdı. *"Ne?"* diye sordu öksürük krizinden sonra. Bunun görüntülü görüşme olmadığına sevindi.

"Ona biseksüel olduğumu söyledim," dedi Ilya sakin bir şekilde, sanki Troy'a pizza sevdiğini falan söylemiş gibi. Sanki cinsel yönelimini herkese açıklıyormuş gibi, oysa Shane onun bunu neredeyse kimseye söylemediğini biliyordu. Ilya, Shane'e Troy'u tanıdıkça onun o kadar da kötü bir adam olmadığını söylemişti, ama Ilya'nın bu sırrı paylaşmak için onca insan arasından onu seçmesi hala çok saçma geliyordu.

"Ne zaman? Neden?"

"Dün gece. Birine söylemek istedim."

Tamam. Shane, bunun Ilya'yı rahatsız ettiğini bilmiyordu ve bu onu berbat bir erkek arkadaş gibi hissettirdi. Ama bunu sonra düşünürdü. "Neden o?"

Bir an sessizlik oldu. Sonra Ilya, "Bunu kimseye söyleyemezsin," dedi.

"Neyi kimseye söylemeyeceğim?" "Bana söz ver."

"Tamam. Söz veriyorum. Ne?"

"Bana ilk olarak o açıldı," dedi Ilya. Shane gözlerini kırptı. "Pardon. *Ne?*"

"Bana eşcinsel olduğunu söyledi. Sanırım pek fazla kişiye söylememiştir. Belki de kimseye. Bu yüzden ben de söylemeliyim gibi hissettim. Karşılıklı paylaşalım."

"Troy Barrett *eşcinsel* mi?" Troy'un Shane'e her zaman homofobik bir pislik gibi göründüğünü düşünürsek, bu bilgiyi sindirmek biraz zaman aldı.

"Evet. Ama bu bir sır."

Shane gözlerini kapattı. Tamam. Troy Barrett eşcinseldi ve ayrıca artık Ilya ile arkadaştı. Garip. "Tabii ki kimseye söylemeyeceğim."

"Biliyorum."

"Neden sana söyledi?" Shane'in aklına birdenbire Troy'un Ilya'ya açılmasının sebebinin Ilya'ya *ilgi duyması* olduğu geldi.

"Dün gece onu Kingfisher'a götürdüm. İlk kez bir eşcinsel barına gittiğini söyledi." Sonra Ilya güldü. "Onu seversin. İkiniz de eşcinsel olmakta çok kötüsünüz."

"Çok komik," dedi Shane düz bir sesle. "Peki barda ne oldu?" "New Yorklu eşcinsel hokey oyuncularıyla güzel bir sohbet ettik." "Scott ve Eric de orada mıydı?"

"Evet. Barın sahipleri onlar."

"Biliyorum, ama..." Shane iç geçirdi. "Tamam. Yani eşcinsel NHL oyuncularıyla bir toplantı yaptınız."

"Kendini dışlanmış mı hissediyorsun?"

"Yani, evet. Bir nevi. Siz orada ne yapıyordunuz?" "Sadece konuşuyorduk. Bira içiyorduk. Eğleniyorduk. Sen de nefret ederdin."

"Troy orada herkese açıldı mı?"

"Hayır. Sadece ben. Sonra. Otele doğru yürüyorduk." "Kulağa romantik geliyor," diye mırıldandı Shane.

"Shane. O Harris'e aşık. Bana değil." Bir an sessizlik oldu, sonra Ilya ekledi, "Bu da bir sır. Ama iyi bir sır değil çünkü Troy bu aşkını çok açık bir şekilde gösteriyor."

"Özetlemek gerekirse," dedi Shane. "Yeni arkadaşın Troy Barrett eşcinsel ve takımının sosyal medya yöneticisine aşık mı?"

"Evet."

"Sana söylediğinde şaşırdın mı? Çünkü ben oldukça şaşırdım."

"Hayır. Harris'e olan aşkından dolayı. Ayrıca birkaç kez bana bakıyordu."

Shane yavaşça nefes verdi. "Troy'u sevdiğimi sanmıyorum."

"Neden? Birçok ortak yönünüz var. İkiniz de kısasınız, eşcinselsiniz ve ikiniz de beni çekici buluyorsunuz."

"Bir erkekte en sevdiğin özellikler."

"İkiniz de çok yakışıklısınız. Güzel siyah saçlarınız var. Troy'un göğsünde de kıl yok."

"Troy Barrett hakkında konuşmayı bırakalım."

Ilya güldü. "Kıskançlığın çok tatlı."

"Troy Barrett'ı kesinlikle kıskanmıyorum." Troy'un Ilya ile bu kadar çok zaman geçirmesi, onunla aynı takımda hokey oynaması ve görünüşe göre soyunma odasında onu kesmesi ve onunla eşcinsel barlarına gitmesi hariç.

"Sadece sana söylüyorum," dedi Ilya daha ciddi bir tonla, "çünkü bu hoştu. Biriyle bunu konuşmak."

Dur. "Ona *bizden* bahsetmedin, değil mi?"

"Tabii ki ona bizden bahsetmedim!" Sonra Ilya öfkeli bir Rusça bir şeyler mırıldandı. Shane sözlerin sadece yarısını anlayabildi.

kelimelerin yarısını duyabildi.

"Ne dedin?"

"Sadece sen arkadaşlarına bizden bahsedebilirsin, değil mi? Böyle mi işliyor?"

"Sen ne diyorsun be? Troy ne zamandan beri en yakın arkadaşın oldu?"

Ilya telefona yüksek sesle nefes verdi. "Gitmem gerek. Birazdan antrenman var."

Shane, ikisinin neden bu kadar kızgın olduğunu anlamıyordu, ama ikisinden biri geri alınamayacak bir şey söylemeden önce telefonu kapatmak muhtemelen iyi bir fikirdi. "Tamam." Ses tonunun sertliğine yüzünü buruşturdu, sonra daha nazik bir sesle, "Antrenmandan sonra beni arar mısın?" dedi.

"Troy'la seks yapmakla meşgul olabilirim," dedi Ilya sert bir sesle. "Ilya..."

"Kapatmam lazım."

Telefon kapandı.

Shane mutfak tezgahına yaslandı ve bu konuşmanın daha iyi geçebilmesinin yollarını düşünmeye başladı.

Ilya antrenmandan sonra Shane'i aramadı. Bunun yerine biraz uyudu, akşam yemeğini yedi ve o gece New York Admirals ile oynayacakları maça hazırlandı. Admirals ligin en iyi takımıydı, bu yüzden Shane, Ilya'nın neden odaklanması gerektiğini anlayabilirdi.

Shane'in anlaması umurunda değildi. Shane, Ilya'nın birine, herhangi birine biseksüel olduğunu söylemesinin neden bu kadar önemli olduğunu kesinlikle anlamamıştı. Ve takım arkadaşının kendisine açılmasının neden bu kadar iyi hissettirdiğini. Yeni bir arkadaş edinmenin ve o arkadaşın güvenini bu kadar çabuk kazanmanın ne kadar iyi hissettirdiğini.

Belki de Ilya Shane'e söylememeliydi. Belki de tüm bunları Galina ile bir sonraki seansına saklamalıydı. Terapistine Troy'un cinsel yönelimini açıklayacağı anlamına gelmezdi, ama bunu konuşmanın bir yolunu bulurdu. Galina bunun Ilya için neden önemli olduğunu anlayacaktı. Onun ne kadar yalnız olduğunu biliyordu.

Tanrım. Ilya, Shane'e Troy'un kendisinin ve Shane'in bir çift olduğunu neredeyse tahmin ettiğini bile söylememişti. Ilya bunu söyledikten sonra Troy'un kafasında parçaları bu kadar çabuk bir araya getirmeye başlaması endişe vericiydi.

O biseksüeldi. Shane *bunu* bilseydi muhtemelen tamamen çıldırırdı.

Ilya, o gece Admirals ile oynanan maçta kötü ruh halini buz pistine taşıdı. İlk başta öfkesi yararlı görünüyordu, onu sert bir mücadeleye itti ve hatta ilk periyodun başında skoru açtı. Ancak maç ilerledikçe ve New York gol atmaya devam ettikçe, Ilya'nın öfkesi aptalca cezalar almasına ve pahalı hatalar yapmasına neden oldu.

Maçtan sonra sessiz ve somurtkandı. Soyunma odasında kimseyle konuşmadı ve kimse de onunla konuşmadı. Muhtemelen ona bağırılmak istemedikleri içindi.

O gece, otel odasının kapısı beklenmedik bir şekilde çalındı. Ilya kapıyı açtığında Troy, "Selam," dedi. "Belki bir film falan izlemek istersin diye düşündüm."

bir film falan izlemek istersin diye düşündüm."

Ilya, Troy'un belirsiz ifadesini fark etti ve dostluk gösterilerinin muhtemelen Troy'un normalde rahat olduğu alanın dışında olduğunu anladı. Ilya başını salladı ve onu içeri almak için geri çekildi.

Ilya'nın televizyonda bulduğu iklim felaketi konulu aksiyon filminin yirminci dakikasında Troy, "Toronto'da oynadığım zamanlarda bile Admirals'ı neredeyse hiç yenemedik," dedi.

Ilya sadece homurdandı.

"Keşke Scott Hunter bu kadar iyi bir adam olmasaydı," diye devam etti Troy. "Onu nefret etmek isterdim, anlarsın ya?"

"Keşke o kadar yakışıklı olmasaydı," dedi Ilya.

Troy, sanki Ilya'ya açıldığını unutmuş gibi şaşkınlıkla gözlerini genişletti. Sonra bir kahkaha attı ve "Evet. O da var," dedi.

Ilya saatlerdir ilk kez gülümsedi.

Bir süre sessizce filmi izlediler, sonra Ilya birdenbire, "Ben berbat bir kaptanım" dedi.

"Ne? Hayır, değilsin."

"Takımdaki herkes benden daha iyi bir kaptan olur."

"Sanki," diye alay etti Troy. "Bahse girerim oynadığın her takımın kaptanıydın."

Evet, doğru. "Fark etmez. Bu takım için kötü bir kaptanım. Şu anda."

"Olmaz. Sen bir efsanesin. Bütün gençler büyürken seni idol olarak görüyorlardı ve hala da öyle. *Ben* de seni idol olarak görüyordum dostum."

Bu sefer Ilya alaycı bir şekilde güldü. "Senden o kadar da büyük değilim, Barrett." "Demek istediğim, ben gençler liginde oynarken herkes senin gibi olmak istiyordu.

Hunter ve Hollander gibi çocuklar harika, ama sen sahada eğleniyormuş gibi görünüyorsun, anlıyor musun? Sen bir lidersin, ama aynı zamanda havalısın da."

Ilya'nın kaşları yukarı kalktı. "Havalı mı?"

Troy'un dudakları neredeyse bir gülümsemeye dönüşecek şekilde kıvrıldı. "Hunter ve Hollander'a kıyasla."

Ilya yüksek sesle güldü, bu da Troy'u güldürdü. "Vay canına," dedi Ilya. "Bu bir iltifat mı?"

"Kesinlikle."

"Onlardan daha yakışıklıyım da."

Troy, Ilya'yı değerlendirircesine süzdü ve Ilya, bir an için onun kendisini baştan çıkarmak için buraya geldiğini düşündü. Sonra Troy burnunu kırıştırdı ve "Eh, ben öyle demezdim," dedi.

İkisi tekrar güldü ve Ilya ona yastıkla vurdu. "Ben Harris değilim," diye alay etti Ilya.

Troy'un yanakları kızardı. "Kapa çeneni."

"Neden? Sevimli."

"Utanç verici. Bunu bildiğine inanamıyorum." Troy, Ilya'nın ona vurduğu yastığa yüzünü gömdü.

"Harris bunu bilmeli," dedi Ilya. "Olmaz. Asla."

"Bu aptalca. O sana deli oluyor."

"O zaman *o da* aptal." Troy yastığı kucağına koydu, sonra bir eliyle sinirli bir şekilde yastığı yoğurmaya başladı. "Sence benden hoşlanıyor mu?"

"Bu konularda asla yanılmam." Yalan söylemiyordu. Ilya, birinin kendisine veya başkasına ilgi duyduğunu her zaman çok iyi anlayabilen biriydi. Harris kesinlikle Troy'a aşıktı.

Çekicilik, seks. Bu tür şeyler kolaydı. İlişkiler, duygular, *aşk*. Ilya hala bu konularda nasıl davranması gerektiğini öğrenmeye çalışıyordu.

Troy film bittiğinde ayrıldı, ki bu ikisinin de yarın New Jersey'de oynayacakları maç nedeniyle uyanık olmaları gerekenden çok daha geç bir saatti, ama yine de Ilya kötü bir kaptandı.

Kafasındaki küçük bir ses, belki Shane'e benzeyen bir ses, ona kötü kaptanların yeni takım arkadaşlarının kendilerine açılmalarını rahat hissettirmediğini söyledi. Ya da gece yarısı sadece takılmak için kaptanlarının otel odasının kapısını çalmalarını rahat hissettirmediğini.

Ilya yatağa yattıktan sonra, ama uykuya dalmadan önce, Shane'e bir mesaj yazdı: Özür dilerim.

Mesajı sildi. Aslında hiçbir şey için üzgün değildi. Bunun yerine, "Seni özledim" yazdı, sonra onu da sildi.

Birkaç dakika telefonuna baktıktan sonra kırmızı kalp emojisi yazıp gönderdi.

Shane hemen cevap verdiğinde şaşırdı. Shane'in uyuduğunu sanıyordu.

Shane: Bir saattir özür mesajı yazmaya çalışıyorum.

Ilya gülümsedi ve "Kaç kelime yazdın?" diye yazdı.

Shane: Çok fazla. Söylediklerim için gerçekten üzgünüm. Troy'a anlattığına sevindim. Güvendiğin bir arkadaşın olmasına sevindim.

Ilya hemen rahatladı. "Teşekkürler. Birinin bilmesi iyi geldi" diye yazdı.

Shane: Kıskanç bir pislik gibi davrandım.

Ilya: Biliyorum. Sonra, kendini tutamayıp ekledi: O çok seksi. Anlıyorum.

Shane: Sen en kötüsüsün.

Ilya: Belki de senin istemiyormuş gibi yaptığın üçlü seks için hazırdır.

Shane: İyi geceler, Ilya.

Ilya: Güzel bir Noel hediyesi olurdu...

Shane yazarken, üç noktayı sonsuza kadar izledi. Sonunda Shane'in cevabı geldi: Troy için belki.

Yirmi İkinci Bölüm

"Noel geldi lan, Hollander," diye inledi Ilya. "Bir kurabiye ye."

Shane, tek bir kurabiye bile tüm emeklerini boşa çıkaracağını anlatan uzun bir konuşmayı içinden geçirdi. O *kilo vermek için* diyet yapmıyordu, fiziksel performansını artırmak için tasarlanmış karmaşık bir beslenme rejimi uyguluyordu.

Ama Shane tüm bunları *tekrar* açıklamak istemedi, bunun yerine gözlerini olabildiğince sertçe devirdi.

"Kurabiye *istemiyorum*." Bu bir yalandı. Lanet olası bir yalandı. Kurabiyeyi çok istiyordu.

"Yuna," diye seslendi Ilya. "Oğluna kurabiye yemesini söyle."

"Onu rahat bırak," diye bağırdı Yuna... o anda bulunduğu odadan. O kadar çok yer değiştiriyordu ki, onu takip etmek zordu. "Karbonhidrat olmasa da Shane'i seviyoruz."

Shane, herkesin diyetinden bahsetmeyi bıraksa çok sevinirdi. Bu büyük bir sorun olmamalıydı. O, vücudunu profesyonel bir sporcu gibi tedavi eden profesyonel bir sporcuydu. Beslenme uzmanı, dünyanın en iyi sporcularından bazılarıyla çalışmıştı ve hepsi ona güveniyordu. Belki Ilya şimdilik esrarkeş bir genç keçi gibi beslenerek paçayı kurtarıyordu, ama yakında otuz yaşına girecekti ve bu durum değişecekti. Shane, fiziksel bozulmayı başlamadan önce durdurmayı tercih ediyordu.

"Sen Noel'i bile kutlamıyorsun," dedi Shane huysuzca.

"Ben kurabiyeleri kutlarım," dedi Ilya ve sonra bütün bir parmak izi kurabiyesini ağzına tıkıştırdı.

"İğrenç."

"İçinde reçel var!" dedi Ilya, ağzı kurabiyeyle dolu halde.

Ilya reçeli gerçekten severdi. Özellikle ahududuyu. Yanağında bir leke vardı ama Shane ona bundan bahsetmemeye karar verdi.

"Al," dedi Yuna garajdan çıkarken. Shane zar zor yakalayabildiği bir şeyi ona attı. "Sana bir sürprizim var."

Shane elindeki narı kaşlarını çatarak baktı. "Teşekkürler."

Ilya güldü. "Bir ısırık al!"

"Narı ısırmazsın, aptal."

"Öyle mi? Kabuğunda önemli lif ve besinler yok mu?" Shane homurdandı ve narını mutfağa götürdü.

Noel günü tuhaf ve biraz gergin geçmişti. Shane dün sabah Ilya'nın evine geldiğinden beri birbirlerine sataşıyorlardı.

Shane'in Ilya'ya Noel hediyesi olarak aldığı yeni masa futbolu masasında biraz rekabetçi bir akşam geçirdikten sonra birlikte uyanmışlardı. Masa o gün erken saatlerde teslim edilmişti ve Ilya çok sevinmişti. Yani o kadar iyi gitmişti.

Sıcak masa futbolu mücadelesi, sıcak bir öpüşmeye, ardından da sekse dönüşmüştü ve bu da iyiydi. Normaldir. Genel olarak iyi bir Noel arifesiydi.

Sabah, Ilya, Shane'e kahvaltı hazırlamanın eğlenceli olmadığını söyleyerek sızlanmıştı ve Shane, Ilya'dan kendisine kahvaltı hazırlamasını *istemediğini* söylemişti. Shane smoothie hazırlarken, Ilya da kendine omlet, tost ve sosis yaparken, ikisi tartışmaya devam etmişti. Sonra yemek yerken mutfak masasının iki ucunda birbirlerine dik dik bakmışlardı.

Shane'in ailesinin evine gitmeden önce, Ilya Shane'e hediyesini daha sonra vereceğini mırıldanmıştı ve Shane bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu. Ilya bu konuda pek heyecanlı görünmüyordu, orası kesindi.

Shane, Ilya'nın kendisine söylemediği şeyler olduğunu düşünüyordu ve bu onu endişelendirip biraz da kızdırıyordu. Ilya neden Shane'den bir şeyler saklasın ki? Shane, bu aşamayı geçtiklerini sanıyordu. Shane daha iyi bilmesaydı, Ilya'nın kendisini aldattığını ya da ayrılmak istediğini düşünürdü.

Ama Shane kendine, daha iyi bildiğini söyleyip duruyordu. Belki de Ilya'nın ruh hali tamamen hokeyle ilgiliydi. Shane'in takımı Ottawa Centaurs kadar berbat olsaydı, o da kesinlikle huysuz bir ruh hali içinde olurdu.

Sebep ne olursa olsun, Shane bundan bıkmaya başlamıştı. Ilya'nın Shane ile ya da başka bir şeyle bir sorunu varsa, bunu Shane ile konuşmalıydı. Diyetini, arkadaşlarını ya da Ilya'nın onunla dalga geçmek için seçtiği başka bir şeyi kurcalamamalıydı.

Ilya, Shane sinirli bir şekilde narın çekirdeklerini çıkarırken mutfağa girdi. "Yardım ister misin?" diye sordu.

Shane omuzlarındaki gerginliği biraz azaltarak iç geçirdi.
Belki de Ilya'ya sebepsiz yere sinirleniyordu. "İyiyim." Parmakları arasında bir çekirdeği sıkıştırdı ve uzattı. "İster misin?"

Ilya ağzını açtı ve Shane çekirdeği içine attı. Ilya bir saniye Shane'in parmaklarını dudaklarıyla kapattı, bu da Shane'i gülümsetti. Ilya'yı gerçekten çok seviyordu.

"Güzel," dedi Ilya, çekirdeği yuttuktan sonra. "Kurabiyeler kadar iyi değil, ama güzel."

"Evet, evet."

Ilya buzdolabını açtı ve bir karton eggnog çıkardı. Bardakların bulunduğu dolaba doğru giderken Shane'e bir göz attı, sanki eggnog'un besin değerinin ne kadar kötü olduğu konusunda bir şey söylemesini bekliyormuş gibi.

"Ne?" Shane sinirli bir şekilde
sordu. "Vaaz yok mu?"

Shane, üzerinde çalıştığı narın yarısını kesme tahtasına çarptı. Meyve suyu her yere sıçradı. "Lütfen siktirip gider misin? Senin ya da başkalarının ne yediği umurumda değil, Ilya."

Ilya burnunu çektirdi. "Bu doğru değil. Bana sürekli sızlanıyorsun."

"Çünkü her zaman sen başlıyorsun!"

Ilya cevap vermedi. Bunun yerine, dolaptan büyük bir bardak çıkardı ve kendine yaklaşık bir galon eggnog doldurdu.

*Sh*ane'in nar lekeli parmakları yumruk haline geldi.
hiçbir şey söylemeyecekti.

Ilya kadehi kaldırarak kadeh kaldırdı ve eggnog'dan uzun bir yudum aldı, bu izlemesi iğrenç bir manzaraydı. Shane yine de ona dik dik baktı.

Ilya, yüksek sesle, iğrenç bir "Ahh" ile bitirdi, sonra elinin tersiyle ağzını sildi. Shane ona sırtını döndü, bir bulaşık bezi aldı ve tezgâhtan sıçrayan nar suyunu temizlemeye başladı.

"Ailen şimdi hediye alışverişi yapmak istiyor," dedi Ilya. "Tamam."

"İşin bittiğinde oturma odasına gel, tamam mı?"

"Noel'de hediyeleri nerede değiştirdiğimizi *biliyorum*." Tanrım, Shane sesinin tam bir cadaloz gibi çıktığını biliyordu, ama elinde değildi.

Shane agresif bir şekilde tezgahı silmeye devam ederken, Ilya'nın mutfaktan çıktığını duyabiliyordu.

Gerginlik eve kadar sürdü, ikisi de birbirlerine pek konuşmadı. Eve döndükten kısa bir süre sonra, Ilya özenle paketlenmiş bir hediyeyi Shane'e uzattı, sonra huysuzca kanepenin bir ucuna oturdu.

Shane karşı köşeye oturdu, endişe ve özür karışımı bir bakışla Ilya'ya baktı ve hediyeyi dikkatlice açtı.

Daha önce hiç görmediği çerçeveli bir fotoğraftı. Ancak ne zaman çekildiğini hemen anladı. İlk reklam kampanyalarından bir karesiydi, çaylak sezonlarından önceki yaz Toronto'daki kirli buz pistinde çekmişlerdi. Sonunda ilk kez bir araya gelecekleri gün. İlk kez öpüşecekleri gün.

Fotoğrafta, tam hokey kıyafetleri içinde burun buruna duruyorlardı, omuzlarından yukarısı kesilmiş, yüz yüze gelmiş gibi poz vermişlerdi. Ancak kampanyada kullanılan yoğun ve ciddi fotoğraftan farklı olarak, bu fotoğrafta ikisi de gülüyordu. Shane'in burnu buruşmuş, Ilya'nın gözleri kırışmıştı, ama yine de birbirlerinin gözlerine bakıyorlardı.

"Bunu nasıl elde ettin?" diye Shane sessizce sordu.

“Fotoğrafçının adını ve e-posta adresini öğrendim. O fotoğraflara hala sahip olup olmadığını sordum. Bana birkaç tane gönderdi ve bu benim en sevdiğim fotoğraftı.”

Shane, fotoğrafta kendi neşeli yüzünü parmağıyla izledi. O zamanlar ciddi bir ifade takınamadığı için utanmış ve profesyonelce davranmadığını düşünmüştü. Ama şimdi o günün tüm ayrıntılarını hatırlayarak heyecanlanmıştı: aralarındaki gerilim, Shane'in Ilya'ya olan ilgisini görmezden gelmeye çalışırken içindeki iç savaş. Birlikte atlamak üzere oldukları uçurum.

"Bunların var olduğu hiç aklıma gelmemişti," dedi Shane şimdi.

"Hep merak etmişimdir."

Shane bakışlarını fotoğraftan çekip günümüzdeki Ilya'ya baktı. Her zamanki gibi doğal bir güzelliğe sahipti, ama aynı zamanda endişeli ve biraz da üzgündü.

"Ilya," dedi Shane. Fotoğrafı dikkatlice sehpaya koydu, sonra kollarını erkek arkadaşına açtı. Ilya hemen yanına geldi.

"Teşekkür ederim," dedi Shane, Ilya'nın

saçlarına. "Sana hediye almak çok zor."

"Biliyorum. Ama bunu çok seviyorum. Kulübeye götüreceğim."

Ilya kollarında hafifçe gerildi. "Kır evi. Evet," dedi sessizce.

Shane, Montreal'deki evinde bu tür fotoğrafları sergilemenin neden riskli olabileceğini açıklaması gerektiğini hissetti, ki bu çok saçmaydı. Elbette Ilya nedenlerini biliyordu. Bunun yerine, onu öptü ve her zamanki gibi işler tırmandı. Yatak odasına çıktılar ve seks yaptılar, ama Shane hala kurumuş odun parçaları gibi olduklarını, onları yok edecek kıvılcımı beklediklerini hissediyordu. Söylenmemiş önemli bir şey vardı ve ikisi de diğerinin söylemesini bekliyordu, ama ikisi de bunun ne olduğunu bilmiyordu.

Ilya, Boxing Day'in çoğunu Shane'e tek bir soru sormak için cesaret toplamakla geçirdi. Sonunda, öğleden sonra erken saatlerde, konuyu açtı.

"Bood bu gece bir parti veriyor."

Ilya bunu, Shane'e söylemek için özel bir nedeni yokmuş gibi, gayet doğal bir şekilde söyledi. Sanki Shane'in tepkisini beklerken midesi bulanmıyormuş gibi.

"Zane Boodram mı? Boxing Day'de parti mi veriyor?"

"Evet. Büyük bir parti değil. Sakin bir parti olacak. Çoğunlukla sadece ekip ve ortaklar katılacak. Bood eğlenceli partiler verir."

"Oh."

Ilya nefesini tuttu.

"Gitmek mi istiyorsun?" Shane, açıkça kafası karışmış bir şekilde sordu. "Burada kalabilirim, sanırım. Ya da geri dönebilirim..."

"Senin de gitmeni istiyorum," dedi Ilya. "Partiye benimle birlikte gelmeni istiyorum."

Shane, Ilya'nın kanepesinde birbirlerine bakacak şekilde döndü. "Takım arkadaşlarınla partiye gitmemi mi istiyorsun? Neden?"

Siktiğimin erkek arkadaşımla tanışsınlar diye, diye bağırmak istedi Ilya. Ama bunun yerine, ses tonunu hafif tutarak, "Onlar iyi insanlar. Eğlenebilirsin," dedi.

"Ama... birlikte gidersek tuhaf olmaz mı?"

Ilya, sanki bu onun için normal bir şeymiş gibi omuz silkti. "Noel'de Ottawa'da olacağını biliyorlar. Biz arkadaşız, o yüzden seni partiye davet ediyorum. Büyütülecek bir şey yok."

Shane'in yüzü şaşkınlıkla buruştu, sonra başını salladı. "Çok tuhaf. Sanmıyorum."

Bu kovulma, beklenen bir şey olmasına rağmen, Ilya'yı kızdırdı. Hayır, kızdırmak hafif kalırdı — onu *öfkelendirdi*. Bir an için Ilya tepki vermedi. Shane'e taş gibi bir yüzle bakarken, öfke lav gibi içini yakıyordu. Sonra, pişman olabileceği bir şey söylemeden önce ayağa kalktı ve oturma odasından çıktı.

Shane mutfakta ona yetişti. "Gidebilirsin," dedi. "Sorun yok."

"Harika," diye tersledi Ilya.

"Ne oldu?" Shane, Ilya'nın neden arkadaşlarıyla tanışmasını istediğini gerçekten anlamamış gibi görünüyordu, bu da Ilya'yı daha da öfkelendirdi.

"Neyin nesi yok?" "*Bu* ne
demek?"

Ilya ona dönerek, "Bu, benim erkek arkadaşımın, benim onun erkek arkadaşı olduğumu kimsenin bilmesini istemediği anlamına geliyor" dedi.

Shane şaşkınlıkla gözlerini genişletti. "Uh, pardon. Bir şey mi kaçırdım? Bu konuda aynı fikirde olduğumuzu sanıyordum."

"Hiçbir konuda aynı fikirde değiliz."

"Seni hiç anlamıyorum."

"Üzgünüm," dedi Ilya alaycı bir şekilde. "İngilizcem, bilirsin."

"Benim demek istediğim o değil..." Shane ellerini havaya kaldırdı. "Lütfen bana ne haltlar döndüğünü açıklayabilir misin? Çünkü en son baktığımda birbirimizin takım partilerine gitmiyorduk. Ya da kimseye ilişkimizden bahsetmiyorduk."

"Hayır. *Ben* kimseye ilişkimizden bahsetmiyorum. Sen Hayden'a, Jackie'ye, Rose'a, ailenize ve kim bilir başka kimlere anlatıyorsun."

"Bu resmen herkes demek! Bunu biliyorsun."

"Benim söylediğimden beş kişi fazla," dedi Ilya, terapistini saymazsak, çünkü o tamamen başka bir konuydu.

"Peki ya..." Shane bir isim ararken elini salladı. "Ryan Price?"

"Oh evet. En iyi arkadaşım Ryan Price. Son kamptan beri onunla konuşmadım."

"Şey..." Shane buna ekleyecek bir şey yokmuş gibi görünüyordu.

"Benim *kimsem yok*," dedi Ilya. "Bizim hakkımızda konuşabileceğim kimse yok." "Bu doğru değil. Ailem seni seviyor."

Ilya başını geriye attı ve oturma odasına doğru yürüdü. Shane hemen arkasından gitti.

"Benim için de kolay değil, biliyorsun," dedi Shane, artık açıkça kızgın bir şekilde. "İkimiz de saklanıyoruz ve ikimiz de fedakarlıklar yaptık..."

Ilya arkasını döndü. "Ne fedakarlıkları, Shane? *Sen* neyi feda ettin?"

"Ciddi misin? Eğer açığa çıkarsak, lanet kariyerlerimiz bitebilir! Önem verdiğim her şey..." Shane parmaklarını şıklattı. "...gider." "Her şey," dedi Ilya düz bir sesle.

Shane gözlerini devirdi. "*Her şey* değil. Ama hokey benim için çok önemli."

"Hadi oradan."

"Siktir git. Mağlubiyetler arasında takım arkadaşlarımla ot içmek yerine hala kupa kazanmak istediğim için üzgünüm."

Bu sözler Ilya'ya dişlerine bir çapraz vuruş gibi çarptı. Shane gerçekten hiçbir şeyi anlamıyordu. Ilya'nın onun için nelerden vazgeçtiğini kesinlikle anlamıyordu.

Ilya şu anda Boston'da olabilir ve ligin en iyi takımlarından birini daha fazla Stanley Kupası'na taşıyabilirdi. Daha fazla rekor kırabilir ve daha fazla ödül kazanabilirdi. Bunun yerine, ligdeki hemen hemen her takıma gidebilecekken Ottawa'ya gelmeyi *tercih etti*. On yıldan fazla bir süredir playofflara kalamayan bir takımı seçti. Bu takımı seçti çünkü burası Shane'in memleketiydi ve Shane'in yaşadığı yere yakındı. Sevdiği adamla Kanada'da bir hayat kurabilme umuduyla bu takımı seçti.

Ve Shane ne düşündü? Ottawa'ya gelerek çok çalışmak zorunda kalmayacağını mı? Ilya duvara yumruk atmak istedi.

"Beni bile seçmezsin, değil mi?" dedi Ilya. "Benimle hokey arasında seçim yapman gerekirse."

"Tabii ki seni seçerdim," dedi Shane, ama Ilya'nın istediği kadar kendinden emin değildi.

Ilya onun yüzünü inceledi ve Shane'in irkildiğini gördü. "*Seçer* miydin?" Shane çenesini meydan okurcasına kaldırdı. "*Beni* seçer *miydin*?"

Ilya, öfkeyle titreyerek soruyu havada asılı bıraktı. Shane'in tüm olanlardan sonra böyle bir soru sorduğuna inanamıyordu.

Sonunda, Ilya sessizce, "Gitmelisin," dedi. "Ne? Hayır, olmaz. Siktir et. Soruma cevap ver."

"Hayır," dedi Ilya kararlı bir şekilde. "Eve git, Shane. Konuşabiliriz... daha sonra."

Shane kaşlarını çattı ve Ilya'nın ciddi olup olmadığından emin olamadı, bu yüzden Ilya daha açık konuştu. "Şu anda sana bakmak istemiyorum. Seninle konuşmak istemiyorum. Eve git."

Shane hiçbir şeyi olduğu gibi bırakamadığı için tekrar sordu, "Beni seçer miydin?"

Aniden, Ilya Shane'i duvara dayadı. Ilya, Shane'in üzerine eğilip bir elini göğsüne sertçe koyana kadar hareket ettiğini fark etmemişti. Ilya elini hızla çekip duvara koydu. Shane'i asla incitmeyeceğinden emindi, ama şu anda kendi öfkesi onu korkutuyordu. Hiç bu kadar sinirlenmemişti.

Shane korkmuşsa da, yüzünde bunu belli etmiyordu. Keskin siyah gözlerini Ilya'nın gözlerine dikmiş, bu kavgadan geri adım atmayı reddediyordu.

Ilya kavga etmek istemiyordu. Yorgun ve mutsuzdu, erkek arkadaşı da onun kalbini kırıyordu.

Sessizce, acısını gizleyemeyen bir sesle, "Seni zaten seçtim, Hollander," dedi.

Bir adım geri çekildi ve Shane'in gözlerinin büyüdüğünü izledi. Bir an sonra, Shane sanki bir şey söyleyecekmiş gibi dudaklarını araladı, ama Ilya bunu duymak istemiyordu.

"Eve git," dedi Ilya. "Lütfen." Sonra arkasını dönüp hızla merdivenlerden yukarı çıktı.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Shane, Montreal'e nasıl döndüğünü hiç bilmiyordu. Öfke, şok, korku ve utançtan oluşan bir fırtınanın içindeydi ve yolculuğun hiçbir anını hatırlamıyordu.

Seni zaten seçtim, Hollander.

Bu sözler kafasında tekrar tekrar yankılanıyordu, evine girip merdivenleri çıkıp sonunda yatağına yığıldığında bile.

Kalmalıydı. Kalmalı ve kendisi için savaşmalıydı, yoksa...

Siktir.

Bunun ilk kavgaları olduğunu söylemek saçma olurdu - bazen tüm ilişkileri bitmeyen bir kavga gibi görünüyordu - ama bu, Shane'i dehşete düşüren ilk kavgaydı. Belli ki bir şeyi mahvetmişti. Ilya'ya ya da Ilya'nın onun için vazgeçtiği şeylere dikkat etmemişti ve şimdi Ilya'nın Shane için çok şeyden vazgeçtiğini fark etti. *Onlar* için.

Elbette Shane'e kızgındı. Ilya ülkesini, ailesini - nefret ettiği tek kardeşi kalmış olsa da - takımını, Boston'daki arkadaşlarını, aslında tüm hayatını terk etmişti. Her şeyi değiştirmişti.

Bu arada Shane, Montreal'de rahat bir hayat sürüyor, başladığı takımda oynuyordu. Stanley Kupası'nı kazanıyordu. Ilya hakkında konuşabileceği arkadaşları vardı, hatta bir takım arkadaşı bile vardı ve ailesi de yakınlarda yaşıyordu. Erkek arkadaşını, kendisi için uygun olduğu için Montreal'den çok uzak olmayan memleketine yerleştirmişti. Sevdiği herkes tek bir düzenli çevredeydi.

Ve yazları Shane'in yazlığına gidiyorlardı. Tanrım, tüm ilişkileri, Ilya'nın Shane'in hayatına olabildiğince kolay uyum sağlaması üzerine kuruluydu.

Ama Shane, Ilya'nın buna kızdığını düşünmek için hiçbir nedeni yoktu. Ilya kulübeyi, Shane'in ailesini ve *Shane'i* seviyordu. Ottawa'daki takım arkadaşlarını seviyordu ve Shane'e sürekli olarak buranın

büyük bir organizasyon olduğunu, Boston'dan daha iyi olduğunu söylerdi. Hayatlarında büyük değişiklikler yapmayı konuşmadan çok önce, Shane'e Kanada vatandaşı olmak istediğini söyleyen oydu. Ottawa mantıklı bir seçimdi.

Ama tüm bunları bilmesine rağmen, Shane açıkça önemli bir şeyi gözden kaçırmıştı.

Ne yapacağını bilmiyordu. Hemen Ottawa'ya dönüp özür dilemek istiyordu, ama Ilya ona mesafe istediğini açıkça belirtmişti ve Shane bunu saygıyla karşılamalıydı. Belki yarın konuşabilirlerdi. Ya da bu gece. Ya da...

Kahretsin. Shane onu hemen aramak istiyordu. Ya da en azından mesaj atmak. Sezon yarın yeniden başlıyordu ve kim bilir ne kadar süre birbirlerini göremeyeceklerdi. En az bir ya da iki hafta.

Ilya'ya bir mesaj yazdı. Özür dilerim. Konuşmak istediğinde beni ara. Lütfen.

Tanrım, bu çok ısrarcı mıydı? Shane onu rahat bırakmalı mıydı?

Siktir et. Shane gönder tuşuna bastı. Ilya isterse mesajı görmezden gelebilir, ama Shane bunu yapmamasını umuyordu.

Ilya hemen onu aramaya karar verirse diye birkaç dakika bekledi. Ama Ilya mesaj bile atmadı ve Shane'in kalbi sıkıştı.

Biriyle konuşmaya ihtiyacı olduğu için annesini aradı.

Annesinin yüzü telefon ekranını doldurur doldurmaz Shane, "Her şeyi mahvettim," dedi.

"Ne? Koçunla mı? Bugün tatil günü. Nasıl yaparsın..." "Hayır.

Ilya ile."

Endişe anında annesinin yüzünden kayboldu. Hatta gülümsedi. "Onunla aranı bozacak hiçbir şey yapamazsın. Ne oldu?"

Shane oturdu ve bacaklarını yatağın kenarına salladı. "Onu hafife alıyorum. Vazgeçtiği her şeyi, değiştiği her şeyi." Hayal kırıklığıyla alnını ovuşturdu. "O yalnız, biliyor musun? Ben ise hayatımı yaşıyorum, olabildiğince mutluyum, nadiren bir araya geldiğimiz zamanların ona yeteceğini varsayıyorum."

"Sana bunu o mu söyledi?"

"Aşağı yukarı. Yani, hayır. Ama geri kalanını anlamama yetecek kadarını söyledi." Nefes verdi. "Ben en kötü erkek arkadaşım."

"Bu doğru değil. Ilya da bana katılır, o yüzden başlama."

Shane dudaklarını sıkıştırdı, boğazında oluşan yumruyla mücadele etmeye çalıştı. "Onu hak etmiyorum."

Annesinin öfkeli bakışları Shane'i durdurdu. "Shane."

"Benden ayrılacak," dedi Shane kederli bir şekilde. "Bu ilişki asla yürümeyecekti. Çok zor. Ondan çok şey istiyorum."

"O bir yetişkin," dedi annem. "Ve seni seviyor. Tüm zorluklara rağmen, siz çocuklar bunu başarıyorsunuz. İdeal olmadığını biliyorum, ama ikinizin birlikte olmak için ne kadar çok çabaladığınızı görüyorum ve bununla gurur duyuyorum. Bu çok güçlü bir şey." Yumuşak bir kahkaha attı. "Keşke tanıştığım herkese bununla övünebilseydim."

Shane başını salladı. "Şu anda övünecek bir şey yok. Tam bir pislik oldum. Kahretsin, çok bencilim. Birbirimize daha yakın olmanın ikimiz için de daha iyi olacağını düşünmüştüm, ama o eskiden daha mutluydu."

"Bu, onunla konuşman gereken bir konu. Ne olursa olsun, Ottawa'da olmaktan hoşlanıyor. Bize eski takımından daha çok bu takımı sevdiğini söyledi. Takım arkadaşlarını ve yeni koçunu seviyor."

Shane'in kalbi biraz rahatladı. "Ottawa'yı sevdiğini mi söyledi?"

"Birden fazla kez. Ve dürüst olmak gerekirse, sana daha yakın olmak için şehir çöplüğünde bile yaşayacağını düşünüyorum. O sana sırılsıklam aşık."

"Ama sorun da bu! Eğer tüm kararlarını bana göre veriyorsa, bana kızacak. Zaten kızıyor."

"Onunla konuş," dedi annem

sabırla. "Konuşmak istemiyor."

"Denedin mi? Öyle mi dedi?"

"Mesajımı görmezden geldi."

"Uh-huh," dedi annem, açıkça ikna olmamış bir şekilde. "Ne zaman gönderdin?"

Shane'in yanakları kızardı. "Yirmi dakika önce falan."

"Tanrım, Shane. Duşta olabilir. Ya da koşu bandında.
Ya da uyuyor olabilir. Ya da telefonunu şarj ediyor

olabilir. Sakin ol!" Shane sinirli bir kahkaha attı.

"Ilya gibi konuşuyorsun."

"Çünkü seninle ilgili görüşlerimizde çok uyumluyuz."

"İkiniz de benim gergin bir oyunbozan olduğumu düşünüyorsunuz."

"İkimiz de seni çok seviyoruz ve mutlu olmanı istiyoruz. Ve ikimiz de senin kendi kendinin en büyük düşmanı olabileceğini biliyoruz."

"Peki. Başka bir düşmanım daha vardı, ama sonra ona aşık oldum."

Annem güldü. "Onunla konuş. Ona cevap vermesi için zaman tanı, cevap vermezse tekrar dene. Ve lütfen onu dinle."

"Konuşacağım. Ve benimle konuşmazsa, Ottawa'ya gidip kapısının önünde dururum, ta ki..."

"Ya da hayatında bir kez olsun sakin olabilirsin."

Shane'in ağzı açık kaldı. "Aman Tanrım. Ilya sana çok kötü örnek oluyor!"

"Arayacak. Söz veriyorum. Sabırlı ol."

"Tamam."

"Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." "Ilya da seni seviyor."

Shane, bu sözlerin hala doğru olduğunu umarak başını salladı.

"Teşekkürler. Hoşça kal." Telefon görüşmesi bittikten sonra birkaç dakika boyunca telefonuna bakarak Ilya'nın ona mesaj atmasını diledi. Mesaj gelmeyince Shane Instagram'ı açtı ve Ilya'nın gönderilerini kaydırdı. Onlara hiç dikkat etmemişti, özellikle de Ilya çoğunlukla gördüğü rastgele şeylerin fotoğraflarını paylaşıyor ve nadiren selfie paylaşıyordu.

En son paylaşım dündendi, Noel'de, ve Shane'in ona verdiği langırt masasının fotoğrafıydı. Açıklama yoktu. Kaydırdı ve Ilya'nın spor salonunda Shane'in dengede durduğu egzersiz topunun fotoğrafını buldu. Ilya'nın Shane'in babasıyla birlikte tamamladığı son bulmacalardan biri. Ilya'nın loon dövmesinden biri.

Shane'in şifonyerinde duran iki plastik kalp yüzükten biri.

Shane, Ilya'nın gönderilerinin çoğunun, tuhaf ve gizemli bir şekilde Shane ile ilgili olduğunu fark etti. Hesabının tamamı, sadece Shane'in anlayabileceği iç şakalar ve küçük göndermelerle dolu, ilişkilerinin gizli günlüğü gibiydi.

Ve Shane daha önce bunu hiç umursamamıştı. Gerçekten umursamamıştı.

Şimdi baktı. Gözleri bulanıklaşana kadar kaydırdı, sonra vazgeçip ellerine gözyaşlarını sildi. Shane, Ilya'nın onu ne kadar şiddetle sevdiğini nasıl bir an bile şüpheye düşebilirdi?

Galina ofisinin kapısını arkasında kapar kapmaz Ilya, "Bu işe yaramıyor," dedi.

"Seanslarımızdan mı bahsediyorsun?"

"Evet. Hiç bu kadar kötü hissetmemiştim. Her şey mahvoldu." Soğukkanlı davranmadığının farkındaydı, ama son yirmi dört saat çok zor geçmişti ve zar zor kendini tutuyordu. Dün Shane evinden çıkar çıkmaz telefonunu kapatmıştı. Birkaç saat yatakta uzanıp tavana bakarak uyumaya çalışmıştı.
Sonra bodrumundaki spor salonuna gidip egzersiz bisikletinde yoğun bir şekilde pedal çevirdi. Ardından bir süre ağır kum torbasını dövdü.

Bu sabaha kadar Shane'in mesajını görmemişti ve henüz cevap vermemişti. Ne diyeceğini bilmiyordu. Bugün Galina ile randevusu vardı, bu yüzden Shane'e ulaşmadan önce onunla konuşmaya karar verdi. Ne yapması gerektiğini birinin ona söylemesini istiyordu çünkü kafası allak bullak olmuştu.

"Neden oturmuyorsun?" dedi Galina sakin bir sesle.

"Hayır," diye bağırdı Ilya. Onu suçlayıcı bir şekilde parmağıyla işaret etti. "Daha iyi hissedeceğimi söylemiştin. Beni iyileştirmelisin."

Galina, sesindeki öfkeye ya da saçma sapan suçlamalarına tepki göstermedi. Ona sadece sessiz bir ilgiyle, belki de biraz eğlenerek baktı. "Beni görmeye geleli iki aydan az oldu. Ben iyiyim, ama o kadar da iyi değilim."

Ilya parmağını çekti, ama kendini aptal gibi hissetmesine rağmen, durumun ne kadar acil olduğunu ona anlatması gerekiyordu. "Kendimi daha kötü hissedeceksem bunu yapamam. Hokey'e odaklanmam ve iyi bir erkek arkadaş olmam gerekiyor, ama bu kadar üzgünken ikisini de yapamam."

"Ilya," dedi kız kararlı bir sesle. "Otur."

Ilya oturdu ve derin bir nefes aldı. "Neyim var benim?"

Galina kendi sandalyesine oturdu ve bacak bacak üstüne attı. "Sen çok fazla sorumluluğu ve baskısı olan bir insansın. Geçimini sağlamak için fiziksel olarak yorucu ve tehlikeli bir spor yapıyorsun. Çok büyük bir sır saklarken, aynı zamanda spot ışıkları altında yaşıyorsun. Aşık olmana izin verilmeyen bir adama aşıksın. Çocukluğundan beri, kendini hiç düzgün bir şekilde işleyemediğin bir travma taşıyorsun. Ayrıca her şeyi çok derinden hissediyorsun. Belki de kimsenin fark etmediği kadar derinden."

Ilya gözlerini kırptı. Aslında bir cevap beklemiyordu.
Özellikle de bu kadar... kapsamlı bir cevap.

"Hepsi bu mu?" dedi kuru bir
şekilde. "Bence sen
depresyondasın."

Ilya kendini korumak için göğsünü kollarının arasına aldı. "Annem gibi."

"İlle de öyle değil. Depresyon karmaşık bir hastalıktır ve birçok farklı şekilde ortaya çıkar. Ve onu tedavi etmenin birçok yolu vardır."

"İlaçlar." Ilya ilaç istemiyordu. Kesinlikle gerekli olan ağrı kesiciler dışında, haplardan kaçınıyordu. Haplar bir silah olabilirdi.

"Yine, mutlaka öyle değil. Antidepresanlar bazı insanlar için çok yararlı olabilir, ama yardımcı olan tek şey onlar değildir." Elini havada sallayarak ofisini işaret etti. "Bu yardımcı olur. Burada olmak. Konuşmak. Bazı insanlar egzersiz gibi şeylere iyi tepki verir."

Ilya burun kıvırdı. "Zaten yaptığımdan daha fazla egzersiz yapamam."

"Hayır," diye onayladı, "ama sadece kendin için fiziksel aktivite yapabilirsin. Hokey için değil. Yürüyüş ya da uzun bir bisiklet turu. Bir arkadaşınla tenis.
Bu tür şeyler."

"Ottawa'da mı? Kışın mı?"

O gülümsedi. "Egzersiz olmak zorunda değil. Birbirimizi çok uzun süredir tanımıyoruz, ama bence genel olarak sadece kendin için daha fazla şey yapman gerekiyor. Önceliklerin hokey ve erkek arkadaşın arasında bölünmüş gibi görünüyor."

"Ben o şeyleri seviyorum," diye itiraz etti Ilya.

"Son görüşmemizde, Shane için vazgeçtiğin şeyler hakkında onunla konuşmanı önermiştim. Bunu yaptın mı?"

"Evet!" diye bağırdı Ilya. "Bu yüzden her şey mahvoldu!" "O bunu iyi karşılamadı mı?"

“Dün kavga ettik. O zamandan beri onunla konuşmadım çünkü hiçbir şeyi anlamıyor. Bana hokey yerine onu seçecek miyim diye sordu ve ben buna inanamadım, anlıyor musun?”

"Neden böyle bir şey sordu?"

Ilya bir an için yanağının içini ısırdı, bir sonraki cümleyi söylemek zorunda kalmamayı diledi. "Ben sordum önce," diye mırıldandı.

Galina'nın kaşları hafifçe kalktı. "Peki neden sordun?" "Çünkü..." Of. Bu çok utanç vericiydi. "O benim duygularımı incitti. Ben
ona takım arkadaşımın evinde düzenlenecek partiye gitmek isteyip istemediğini sordum." O içini çekti. "Aptalca bir şeydi. Tabii ki hayır demekte haklıydı. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştık ve onu getirmek saçma olurdu

onu götürmek saçma olurdu ama... ben istedim. Onu arkadaşlarıma erkek arkadaşım olarak tanıtmak istiyorum."

"Bu çok büyük bir adım olurdu," dedi Galina. "Önceden ciddi bir tartışma gerektirecek bir adım, sanırım."

"Evet, öyle. Tartışmadık. Ona sordum, hayır dedi ve ben sinirlendim."

Galina notlar alırken, Ilya bir an kendi aşağılanmışlığıyla boğuşuyordu. "Anladığım kadarıyla," dedi sonunda, "Shane bunu kamuoyuna açıklamaya hazır değil."

"Hayır. Hazır *olup olmadığımı* bile bilmiyorum. Ama bazı günler, bu sırrı daha fazla saklamak zorunda kalırsam çığlık atacağım ya da öleceğim diye düşünüyorum."

"O bunu biliyor mu?"

"Hayır. Ben... ona duygularım hakkında henüz pek konuşmadım. Seninle görüştüğümü hala söylemedim." Ilya'nın gözleri yaşlarla dolmaya başladı. "Onu ne zaman tekrar göreceğimi bilmiyorum. En azından bir hafta boyunca görmeyeceğim. İkimizin de yoğun programları ve yol gezileri var." Yutkundu. "Korkuyorum. Sanırım her şeyi mahvettim. O partiden bahsetmemeliydim."

"Bence onunla konuşmalısın. Gerçekten konuşmalısın. Eminim ki, birlikte geçirdiğiniz değerli zamanı mahvetmek istemediğiniz için birbirinizden önemli şeyleri saklıyorsunuz."

Ilya başını salladı. "Evet. Aynen öyle."

Kadın gülümsedi. "Zor bir konuşma yapman gerekebilir. Ama konuşma bittiğinde ikiniz de daha iyi hissedeceksiniz."

Ilya onun haklı olduğunu biliyordu, ama Shane ile bu konuşmayı nasıl başlatacağını bilemiyordu. Aynı zamanda randevuyu bırakıp hemen onu aramak için güçlü bir dürtü hissetti.

"Ona ne söylemek istersin?" diye sordu Galina. "Eğer bir şey söyleyebilseydin."

Ilya, Shane ile muhtemelen konuşması gereken şeylerin uzun listesini kafasında gözden geçirerek, onun sorusunu uzun süre düşündü.

Dudakları bir tarafı yukarı kıvrıldı. "Shane gibi davranacak mısın?"

Galina da gülümsedi. "Tam olarak değil."

"İyi. Çok daha sinir bozucu olman gerekirdi." "Ona bunu söylemek istediğini sanmıyorum."

"Hayır. Ona sürekli sinir bozucu olduğunu söylerim."

Galina, Ilya'nın ciddiye binmesini sabırla bekledi. Sonunda Ilya yavaşça nefes aldı, gözlerini kapattı ve konuşmaya başladı.

Shane, Toronto ile oynayacağı maç için arenaya gitmek üzereyken, Ilya sonunda onu aradı.

"Aman Tanrım. Merhaba." Shane sakinmiş gibi davranmaya bile çalışmadı. "Ilya, dinle, ben..."

"Sorun değil," dedi Ilya. "Kalmaya izin vermeliydim. Konuşmamız gerek, sanırım."

Shane rahat bir nefes aldı. "Kesinlikle. FaceTime'da konuşabilir miyiz? Seni görmek istiyorum."

"Evet."

FaceTime isteği ekrana geldi ve Shane üzerine tıkladı, ancak video açıldıktan sonra muhtemelen berbat göründüğünü fark etti. Neredeyse hiç uyumamıştı, gözlüklerini takmıştı ve saçları aceleyle toplanmıştı.

Ama Ilya'nın yüzü ekranını doldurduğunda bunların hiçbirini umursamayı bıraktı. Çok yorgun ama aynı zamanda çok yumuşak görünüyordu, dudakları bir tarafta hafifçe yukarı doğru kıvrılmıştı. Yanakları ve burnunun ucu pembeydi, sanki soğuktan yeni gelmiş gibi.

"Ilya," dedi Shane, çünkü başka bir şey söyleyecek kelime bulamadı.

"Partiye gitmeni istediğim için özür dilerim," dedi Ilya. "Ve hayır dediğin için
hayır dediğin için kızdığım için üzgünüm. Bu... mantıklı değildi."

"Hayır. Sorun değil. Yani, evet, şaşırdım ve kafam karıştı, ama sana çok kötü davrandım. Sen çok şeyden vazgeçtin ve ben bunu yeterince takdir etmedim. Anlıyorum."

"Daha fazlasını feda ederdim," dedi Ilya basitçe. "Senin için her şeyi."

"Bunu istemiyorum. Tanrım, iyi misin? Duygularını konuşmaktan nefret ettiğini biliyorum, ama endişeleniyorum."

Ilya, ne söyleyeceğine karar vermeye çalışır gibi bir an çenesini oynattı. Sonra, "Bir terapiste gidiyorum" dedi.

"Oh," dedi Shane, bunun iyi mi yoksa kötü bir haber mi olduğunu bilemeden. "Psikolog gibi mi demek istiyorsun?"

"Evet. Takım psikoloğu değil. Rusça konuşan bir psikolog. İyi biri. Bence bana çok yardımcı oluyor."

"Rusça mı konuşuyor? Bu harika." "Evet.
Böyle konuşmak çok daha kolay."
Shane, Rusça'yı yeterince hızlı öğrenemediği için ilk kez değil, yine kendini kötü hissetti. "Yani, iyi gidiyor mu?"
"Sanırım. Yavaş ama iyi." "Ne
zamandır gidiyorsun?" "Birkaç
aydır."
Tanrım. Ilya neden ona söylememişti? Shane sormak istedi, ama bu muhtemelen bir suçlama gibi gelirdi. "Yardım aldığın için mutluyum. Eğer ihtiyacın varsa. Ve konuşabileceğin birini bulduğun için." Sesindeki incinmişliği gizleyemedi, incinmek için hiçbir nedeni olmasa da.
"Shane," dedi Ilya nazikçe, "Sana kimseye anlatmadığım şeyler anlattım. Beni *tanıyorsun*. Terapi... farklı bir şey."
"Biliyorum," dedi Shane. Gerçekten biliyordu. Sadece daha iyi bir dinleyici olamadığı için kendine kızgındı.
"Sana söylemem gereken bir şey var." Ilya birdenbire gergin bir ses tonuyla konuştu. "O biliyor. Bizim hakkımızda. Ona söyledim."
Shane, yüzünde açıkça görünen şoku gizleyemedi. "Söyledin mi? Yani, benim adımı kullandın mı?"
"Evet. Üzgünüm, ama... O odada da her yerde olduğu gibi yalan söylemek istemedim."
Shane bunu anlayabileceğini düşündü. Terapiste yalan söylemek zorunda kalırsan, terapiste gitmenin ne anlamı kalır ki? "Tamam. Yani, o gizlilik yemini falan etmiş. O yüzden sorun olmaz."
"Evet."
Shane yatağına oturdu. "İstemiyorsan bana söylemek zorunda değilsin, ama terapiste gitmeye karar vermene neden olan neydi?"
Ilya'nın dudakları sıkı bir gülümsemeye çekildi.
"Büyük bir soru." "Biliyorum. Üzgünüm.
Sorduğumu unut."
"Hayır. Sana her şeyi anlatmak istiyorum, ama... şimdi değil, belki."
Shane başını salladı. "Anlıyorum."
"Çok şey var, biliyor musun?"
Shane bilmiyordu, ama "Evet, tabii ki" dedi.
"Ama seni göndermem için üzgünüm. Her zamanki gibi ailenle çok güzel bir Noel geçirdim. Ve birlikte geçirebileceğimiz bir gün ve bir geceyi boşa harcadım

birlikte geçirebileceğimiz bir gün ve bir geceyi boşa harcadım."

“Söylediğim her şey için özür dilerim. Çok özür dilerim. Seni seviyorum.”

“Biliyorum, moya lyubov.”

Shane sırıttı. "Bunu biliyorum."

"Ah," dedi Ilya alaycı bir çaresizlikle, "o zaman sırrımı biliyorsun."

"Beni sevdiğini mi?"

"İçimde çok duygusal olduğumu."

Shane güldü. "Onu da biliyordum." Yatağının yanındaki saate baktı. "Kahretsin. Gitmem gerek."

"Tamam."

"Keşke programlarımız bu kadar karışık olmasaydı. Ama belki de şu anda biraz mesafe iyi gelir?"

"Sanırım öyle. Evet. Tekrar aynı odada olduğumuzda konuşuruz."

Birkaç saniye boyunca birbirlerine hüzünlü bir gülümsemeyle baktılar. Shane'in kalbi ağırlaşmıştı ve yaklaşan konuşma düşüncesi onu endişelendiriyordu, ama aralarındaki ilişkinin hala iyi olduğuna dair daha fazla güven duyuyordu.

"Çok fazla maç kazanmamaya çalış," diye şaka yaptı Ilya. "Sen de."

Ilya göz kırptı. "Asla kazanmayız."

Yirmi Dördüncü Bölüm

Ocak

Ilya, Shane'e verdiği sözü çok uzun süre tutamadı. Buffalo'da bir deplasman maçı ve ardından iki iç saha maçı kaybettikten sonra, Centaurs güney deplasman turunun ilk maçını, çok daha üst sıralarda yer alan Carolina takımıyla öğleden sonra oynadıkları maçta kazandı.

Maçın sonunda takım soyunma odasına döndüğünde Bood, "Harika!" diye bağırdı. "Yeni yıl, yeni enerji. Artık kimse bizi durduramaz, dostum!"

Ilya öyle umuyordu. *Gerçekten* öyle umuyordu. Uzun süredir kaybeden bir takım olmasına rağmen, bu takıma inanıyordu. Harika takım arkadaşları ve harika bir koçu vardı. Şu anda Bood ve Troy ile aynı hatta oynuyordu ve aralarında gerçekten uyum oluşmaya başlamıştı. Sağında ona ayak uydurabilen bir oyuncu olması harika bir duyguydu. Takımın kendine güvenini kazanması için birkaç galibiyete ihtiyacı vardı. Belki de her şeyi değiştirecek olan bu deplasman turuydu.

Troy da bu durumdan memnun görünüyordu. Ya da belki de Harris'in bu güney seyahati için takımla birlikte seyahat etmesinden dolayı mutluydu. Harris bunu sık sık yapmazdı, ama Ilya onun daha sıcak iklimlerde çalışma tatili yapmasından memnundu. Takım, arenadan doğrudan Tampa Bay'e götürecek uçağa doğru yola çıkıyordu. Geceyi ve yarını Florida'nın sıcak havasının tadını çıkarmak için dinlenerek geçireceklerdi.

Harris odadaki kutlamayı videoya çekerken, Troy tamamen hayran gözlerle ona gülümsüyordu. Ilya, Troy'un yanına oturdu. "Hâlâ söylemedin mi?"

"Söylemeyeceğim."

Ilya alaycı bir şekilde güldü. "Bu iyi bir fırsat olurdu. Yarın Tampa'da romantik bir gün geçirebilirsiniz, belki?"

Troy'un yanakları hafifçe karardı. "Sanki."

"Bir düşün."

"Hayır."

Koç Wiebe odaya girdi ve herkes alkışladı.

"Bu gece büyük bir zafer kazandınız çocuklar," dedi Wiebe kocaman bir gülümsemeyle. "Sizinle gurur duyuyorum. Barrett iki muhteşem gol attı. Şaka mı bu?
Harika iş, Troy. All-starlarımız nerede? Wyatt, Roz? Bu gece muhteşem kurtarışlar yaptın, Wyatt. Kesinlikle inanılmaz. Kaptanımızdan bir gol ve iki asist mi? Daha fazlasını isteyemezdik. Bayıldım."

Ilya ayağa kalkıp el salladı, bu da herkesi güldürdü. Uzun zamandır ilk kez gerçekten çok iyi bir ruh hali içinde olduğunu fark etti.

"Tamam," dedi koç ve ellerini bir kez çırptı, "hadi Florida'ya gidelim millet!"

Oda alkışlarla çınladı.

Parti uçağa binene kadar devam etti. Herkes gürültücü ve neşeliydi, Ilya ise bu ortamı bir sünger gibi emiyordu. Bu duyguyu özlemişti.

Ilya, Harris'in karşısındaki koltukta tek başına oturuyordu. Harris, dizüstü bilgisayarında yoğun bir şekilde çalışıyor gibi görünüyordu. Uçuşun sonuna doğru Troy, Harris'in yanındaki boş koltuğa geçti. Ilya kendi kendine gülümsedi ve muhtemelen yüzüne yansıyan hüzünlü ifadesini gizlemek için pencereden dışarı baktı. Harris ve Troy'un ilişkisi yolunda giderse, Ilya biraz kıskançlık duymayacağına söz veremezdi. Erkek arkadaşının bu kadar yakınında olması harika olurdu.

Uçak aniden alçaldı — beklenmedik bir türbülans vardı.
Herkes, koridorda dururken yere düşen Bood'a güldü. Ilya, elinde tuttuğu kutudan dökülen kolayı gömleğinden aceleyle sildi. Of. Beyaz gömlek giymemeliydi.

Telefonunu çıkardı ve Shane'in bu gece oynadığı maçta henüz bir skor olup olmadığını kontrol etti. Maç yeni başlamıştı, yani hayır. Henüz bir şey yoktu.

Bir haftadan fazla bir süre önce yaptıkları telefon görüşmesinden bu yana pek konuşmamışlardı. Ilya onu özlüyordu, ama birbirlerinden uzak kalmalarının iyi olduğunu da düşünüyordu. Tekrar görüştüklerinde konuşacaklardı, gerçekten konuşacaklardı, ama şimdilik Ilya'nın gerçekten söylenmesi gerekenleri düşünmek için zamana ihtiyacı vardı.

Onu sevdiğini biliyordu. Shane'in bundan asla şüphe duymamasını istiyordu. Yaklaşan konuşmalarının kolay olacağını beklemiyordu, ama ne söylenirse söylensin, Shane'in onu sevdiğini bilmesini istiyordu. Hala birlikte olmak için ne gerekiyorsa yapmaya hazır olduğunu. Ama aynı zamanda Shane'in, Ilya'nın psikologa gitmeye karar vermesinin tüm nedenlerini bilmesini de istiyordu. Sevdiği adamın, kendisiyle ilgili en kötü şeyleri bilmesini istiyordu.

Ilya'nın uçuş sırasında duyduğu hiçbir sesin daha yüksek olmayan bir patlama uçağı salladı. Her şey bir an için şiddetle sallandı ve Ilya'nın kola kutusu yere düştü. Uçak *düşmeden* önce bunun için endişelenmeye vakti olmadı.

Ilya çığlık atıyordu. Çığlık attığını ve muhtemelen durması gerektiğini biliyordu, ama etrafındaki herkes de çığlık atıyordu. Sanki bu iki şeyin bir faydası olacakmış gibi koltuğun kollarına tutundu ve gözlerini kapattı.

Düşeceğiz. Öleceğim.

Shane'i bir daha asla göremeyeceğim.

Köpeklerimiz ve çocuklarımız olacaktı.

Uçak bir kez daha korkunç bir sarsıntıyla dengelendi. Aniden çığlıklar kesildi ve uçağın kabini, sanki herkes aynı anda nefesini tutmuş gibi, ürkütücü bir sessizliğe büründü.

Pilot bir anons yaptı. Ilya'nın beyni panik içindeydi ve tüm kelimeleri çeviremiyordu, ama "motor" ve "acil iniş" kelimelerini duydu. *İniş* kelimesine odaklandı. Pilotlar bununla başa çıkmak için eğitilmişlerdi, değil mi? Shane, Ilya'nın pilot lisansı almak istemesine bu kadar karşı çıkmasaydı, bunu *bilirdi*.

Shane.

Ya Ilya ölürse? Shane ne yapardı? Nasıl yas tutardı?

Birkaç sıra arkasında, Ilya Nick Chouinard'ın yangın hakkında bağırdığını duydu. Bakmak istemedi.

Siktir. Bu gerçekten oluyordu. Öleceklerdi ve Ilya, Shane ile o önemli konuşmayı asla yapamayacaktı. Ilya'nın kalbinde sakladığı her şeyi ona asla söyleyemeyecekti.

Keşke Shane şu anda oyun oynamıyor olsaydı. Ilya ona telefon edemezdi, ama bir şekilde onunla konuşabilirdi. Mesaj atabilmeyi diledi, ama

erişebildiği tek şey Wi-Fi idi.

Siktir et. Ilya Instagram'ı açtı ve ShaneHollanderHockeyPlayer'a yeni bir özel mesaj yazmaya başladı.

Shane, diye yazdı, sonra durdu. Ne söyleyeceğini bilmiyordu. Shane'e söylemesi gereken her şeyi kelimelere dökmenin imkânı yoktu.

Ancak uçak yanıyordu ve Ilya düşünmeye vakti yoktu. Korku dolu kalbinden geçenleri yazdı: Sen hayatımdaki en güzel şeysin.

Gözleri bulanıklaşmıştı, bu yüzden yazması zorlaşmıştı. Hızla gözlerini sildi ve yazmaya devam etti.

Seni seviyorum. Her zaman. Belki de seni ilk gördüğüm andan itibaren.

Zihnini, etrafında yaşanan kabustan uzaklaştırıp Saskatchewan'daki bir buz pateni pisti otoparkına geri götürdü. Ilya, Shane ile ilk tanıştıklarında onun tam olarak ne dediğini hatırlayamıyordu. Sadece pembe yanaklarına serpilmiş çillerini hatırlıyordu. Shane'in elini sıktığında, onun elinin haksız bir şekilde sıcak olduğunu hatırlıyordu. Karanlık, ciddi gözlerle incelendiğini hatırlıyordu.

Ilya'nın o anda kalbini kaybetmiş *olması* tamamen mümkündü. Beyninin bunu kavraması uzun zaman aldı, ama kalbi hemen anlamıştı.

Shane'in cevap verebilmesini diledi. Shane'in bu mesajları gördüğünü düşünmekten nefret ediyordu... sonradan.

Onları sonsuza kadar saklayacaktı. Ilya bunu biliyordu. Kahretsin. Gerçekten güzel bir şey söylemeliydi.

Şu anda sadece seni düşünüyorum. Milyonlarca anı. Bunlar için teşekkür ederim.

Ne olursa olsun, ben seninleyim. Kalbinde güvendeyim. Buna inanıyorum.

İnanıyordu. Ilya, öbür dünya ve orada bekleyen tanrılar hakkında sadece belirsiz fikirleri vardı, ama ruhunun Shane'in yanında kalacağına inanıyordu, nasıl olursa olsun. Sevdiğin insanların, senin zamanın gelene kadar

sık sık annesinin yanında olduğunu hissediyordu ve Shane için de aynısını yapacağını biliyordu.

Ve belki yakında annesini tekrar görecekti. Bu güzel bir düşünceydi. Ilya avucunu göğsüne bastırdı ve gömleğinin kumaşı üzerinden haç kolyesini hissetti. Sessizce ve belirli bir düzen olmadan dua etti. Shane'i güvende tutması, uzun ve mutlu bir hayat sürmesi için dinleyen kişiye isteklerini fısıldadı.

Lütfen bu uçak düşmesin, çünkü Ilya Shane'i ne kadar sevdiğini saklamak için çok fazla zaman kaybetmişti — dünyadan, Shane'den, kendinden. Daha fazla zamana ihtiyacı vardı. Shane'i doğru düzgün sevmek için zamana ihtiyacı vardı.

Uçak önce bir tarafa, sonra diğer tarafa eğildi ve bir an sonra tekerleklerin sağlam zemine değdiği muhteşem bir gürültü duyuldu. Takım arkadaşlarının coşkulu haykırışları kulakları sağır ediyordu. Muhtemelen Ilya herkesten daha yüksek sesle tezahürat yaptığı içindi.

ve çeşitli acil durum araçlarının yanıp sönen ışıklarını gördü, ama vay canına, pilotlar gerçek piste güvenli ve sağlam bir şekilde iniş yapmayı başarmışlardı.

"Teşekkürler," dedi Ilya, uçağın tavanına bakarak. "Bunu boşa harcamayacağım."

Montreal, Washington'daki maçını kaybetmişti, bu can sıkıcıydı. Shane, Ilya'nın takımının o öğleden sonra Carolina'ya karşı büyük bir galibiyet aldığını gördü ve Ilya'nın ona bu konuda sataşacağını tahmin ediyordu.

Otobüse binip takımın oteline dönene kadar telefonuna bakmadı. Ilya'dan bir mesaj ve bir cevapsız arama vardı. Mesajda şöyle yazıyordu: Instagram mesajları için özür dilerim. Beni ara.

Shane Instagram mesajlarını neredeyse hiç kontrol etmezdi, ama bazen Ilya uçakla seyahat ederken mesaj atamadığı zamanlarda bu yöntemi kullanırdı.

Shane şimdi mesajları kontrol etti.

Mesajlar... yoğundu. Romantikti, elbette, ama tuhaftı. "Vay canına," dedi J.J. "Centaurs'un uçağı acil iniş yapmak zorunda kaldı

iniş yapmak zorunda kaldı."

Shane, koridorun karşısındaki J.J.'nin oturduğu yere döndü. "Ne? Herkes iyi mi?"

J.J. telefonunun ekranına dokundu. "Öyle görünüyor. Ama korkutucu olmalı."

Shane, Ilya'nın mesajlarını tekrar okudu. Kahretsin. Bunlar, sanki onun *son sözleri* gibiydi.

"Ama iyiler mi?" Shane, Ilya'nın iyi olduğunu bildiği halde paniğe kapılarak tekrar sordu. Elinde kanıt vardı.

J.J. ona eğlenerek baktı. "Evet. İyi olduklarını söyledim. Güvenli bir şekilde indiler."

Ama korku çoktan Shane'in kalbine yerleşmiş, kafasını korkunç alternatif sonuçlarla doldurmuştu. Ya o mesajlar Ilya'nın son sözleri olsaydı? Ya Shane'in elinde kalan tek şey onlar olsaydı?

Ilya'ya mesaj attı. Uçaktan haberim var. İyi misin? Ilya

hemen cevap verdi. Evet. Seni arayabilir miyim?

Shane otobüste takım arkadaşlarına göz attı. Birçoğu kulaklık takıyordu, ama Shane bu konuda sakin davranamazdı.

Shane: Otele neredeyse vardım. Oraya vardığımda ararım. Üzgünüm. Takım arkadaşlarım varken bunu yapamam.

Ilya bir kalp emojisi ile cevap yazdı.

Shane, Instagram mesajlarını üçüncü kez okudu.

Ne olursa olsun, ben seninleyim. Kalbinde güvendeyim. Buna inanıyorum.

Ama öyle olmayacaktı. *Lanet olasıca gitmiş* olacaktı. Ilya'nın en yakın akrabası kimdi ki? Hiç konuşmadığı kardeşi mi? Shane, Ilya'nın hoşuna gidecek bir yere onun küllerini serpmek için izin alabilir miydi? Belki kulübede, ya da belki Moskova'da ailesinin yanına gömülmeyi tercih ederdi. Tanrım, bu tür şeyleri hiç konuşmamışlardı.

Shane'in vücudunda öfke alevlendi, sıcak ve ani. İlişkilerini gizli tutmak için birçok nedenleri vardı, ama bu nedenler şimdi son derece önemsiz görünüyordu. Ya Ilya *ölseydi*? Ya *ölseydi*?

Shane de ölecekti. Yalnız, gizlice ve hayatının geri kalanında.

Telefonunu göğsüne sıkıca bastırdı ve takım arkadaşlarının dudaklarının titrediğini görmemeleri için başını pencereye çevirdi.

Takım kaptanı olarak Ilya, takım arkadaşlarıyla birlikte otel barındaki masalardan birinde olması gerektiğini biliyordu. Herkesi kontrol etmek için masaları dolaşmalıydı. Özellikle de çaylakları.

Ama o... yapamadı.

Adrenalin hızla etkisini yitirmişti ve şimdi lobinin dışındaki otoparkta tek başına durmuş sigara içiyordu. Elbette, Yeni Yıl kararlarından biri sigarayı gerçekten bırakmaktı, ama bu sigarayı *hak etmişti*.

Ciğerleri dumanla dolduğunda telefonu çaldı. Çok hızlı nefes verdi, bu da öksürmesine neden oldu.

"Merhaba," dedi ve tekrar öksürdü. "Ilya.

Tanrım. İyi misin?"

"Evet. İyiyim." Tekrar öksürdü ve yumruğuyla göğsüne vurdu.

"Neredesin? Ne oluyor?" Bir duraklama. "Sigara mı içiyorsun?" "Hayır,"

dedi Ilya ve sigarasının kalanını yere bastırarak söndürdü

. "Tampa'dayım. Otelde. Takım barın içinde toplanmış durumda."

"Korkunç bir şey olmalı."

"Evet. Korkutucuydu, ama şimdi iyiyiz. Herkes iyi. Belki biraz..." Elini havada salladı. "Sarsılmış."

"İyi değilsen bana söyleyebilirsin," dedi Shane nazikçe. Ilya

sıkı bir gülümsemeyle, "Sanırım... biraz çöküyorum. Biraz."

"Adrenalin etkisi geçiyor. Evet, bu mantıklı." "Evet."

"Şu anda... barda mısın?"

"Biraz hava almak istedim, o yüzden şimdi

dışarıdayım." "Sigara içiyorsun!"

"Florida'nın ılık gecesinin tadını çıkarıyorum!" Diye iç geçirdi. "Ve biraz da sigara içiyorum."

"Peki," dedi Shane, "İzin

veriyorum." "Harika," dedi Ilya

düz bir sesle.

Shane güldü, bu da Ilya'nın kalbini hızla çarptırdı. Ya Shane'in gülüşünü bir daha hiç duymazsa?

"Seni görebilir miyim?" diye sordu Shane. "FaceTime'da görüşebilir miyiz?"

"Evet. Tabii ki. Bir saniye." Ilya eğilip sigara izmaritini aldı, cebine koydu ve otoparkın diğer tarafına doğru yürümeye başladı. Yolda Shane'e FaceTime isteği gönderdi.

Shane'in ağladığını hemen anlayabilirdi.

"Oh," dedi Ilya yumuşak bir sesle. "Tatlım. Çok üzgünüm." Shane'e atmak için Ilya'nın sevdiği anlamsız Rusça isimler dışında, birbirlerine pek sık sevgi sözcükleri kullanmazlardı, ama Ilya bunu tüm kalbiyle söyledi.

Shane kırılgan, titrek bir gülümseme attı. "Öyle olmalı." Sonra gözleri yaşlarla dolarken eliyle ağzını kapattı.

"Ben iyiyim," diye onu teselli etti Ilya. "Hâlâ buradayım. O mesajlarla seni korkutmamalıydım."

Shane sadece başını sallayarak cevap verdi, ağzı hala eliyle gizliydi. Ilya onun bu kadar üzgün olduğunu görmekten nefret ediyordu, ama onu görmekten de çok hoşlanıyordu. Çillerini ve küçük burnunu seviyordu.

"Yazdıklarımda ciddiydim," dedi Ilya. "Hepsinde."

Shane elini indirdi, boğazını temizledi ve "Ölümle biraz yüzleştin diye şiir yazan birine mi dönüştün?" dedi.

Ilya hafifçe güldü. "Çok mu abarttım?"

"Hayır. Siktir git, çok güzeldi. Ve öyle olmadığına sevindim..." Shane konuşmayı kesti. Sonra derin bir nefes aldı ve "Öyle olmadığına sevindim... gerekli olmadığına." dedi.

Ilya'nın gözleri yanmaya başladı. "Evet. Ben de."

"Ölmeye hakkın yok, Ilya. Ben ölmeden önce olmaz."

"*Her şeyi* kazanmak zorunda mısın?"

"Seni kaybetmemeliyim." Son kelimede sesi çatladı. "Shane," dedi Ilya yatıştırıcı bir sesle, "sorun yok. Ben iyiyim. Bitti."

"Çok uzaktasın," dedi Shane, burnunu çekerek. "Bir araba kiralayıp oraya gitmek istiyorum."

"Washington'dan çok uzun bir yol olur," dedi Ilya eğlenerek.

"On üç saat." Shane utangaç bir şekilde gülümsedi. "Araştırdım. Washington'da kiralanabilir arabaları araştırdıktan hemen sonra."

Ilya sevgiyle güldü, bu da Shane'i güldürdü.

"Belki Tampa'ya karşı bizim için oynayabilirsin," diye şaka yaptı Ilya. "Bize kazanma şansı ver."

"Dürüst olmak gerekirse, çok iyi oynayabileceğimi sanmıyorum." Diye içini çekti. "Tanrım. Sürekli düşünüyorum..."

"Biliyorum," diye sözünü kesmeden önce Ilya. "Ama ben düşünmedim. Buradayım. İyiyim."

Shane başını salladı. "Keşke şu anda burada benimle olsaydın. Seni kucaklamak istiyorum. Lanet olsun, kalbinin atışını hissetmek istiyorum."

"Şimdi kim şair oldu?"

"Kapa çeneni."

İkisi de tekrar güldüler, sonra birkaç saniye sessizce birbirlerine gülümsediler.

"Çok iyi görünüyorsun," dedi Shane, "acı verici bir deneyim yaşamış biri için."

Ilya son iki kelimeyi çevirmek için çok yorgundu, bu yüzden "Seni seviyorum" diye cevap verdi. Rusça.

Shane bunu tekrarladı. Sonra İngilizce olarak, "Takımının yanına gitmelisin," dedi.

Ilya iç geçirdi. "Muhtemelen. Evet."

"Yarın beni ara. Ya da istersen bu gece geç saatlerde. Ben otelde odamda çıldırıyor olacağım."

"Yapma. Onun yerine mastürbasyon falan yap. Bana fotoğraflarını gönder."

"Takım arkadaşlarınla takılırken mi? Kesinlikle olmaz." "Onlara *göstermeyeceğim*."

"İyi geceler, Ilya."

"Neredeyse
ölüyordum!"

"Henüz bu konuda şaka yapmaya hazır değilim."

"Üzgünüm. İyi geceler, moy pomidor."

"Domates, değil
mi?" "Evet."

"Garip. Seni seviyorum."

"Seni seviyorum. Fotoğraf gönder."

Telefon görüşmesini sonlandırdılar ve Ilya otele geri döndü. Bir masaya katılmayı ve odasına çıkmayı düşündü, sonra barda tek başına oturan Troy'u gördü. Troy'un neden orada oturup Harris'le öpüşmek yerine yukarıda olmadığını Ilya anlayamadı.

Troy'u yalnız bırakıp masalardan birine oturdu. Üzerinde en çok bira sürahisi olan masayı seçti ve hemen kendine bir bardak doldurdu.

kendine bir bardak doldurdu. Siktir et, sarhoş olma zamanı.

Yirmi Beşinci Bölüm

Ertesi sabah, Shane valizinden çıkardığı birkaç şeyi tekrar valizine koyarken, otel odasının kapısı sertçe çalındı. Kapıyı açtığında, J.J.'yi iki kahveyle orada buldu.

"Bu benim için mi?" Shane geri adım atarak onu içeri davet etti.

"İstemiyorsan ben iki tane içebilirim."

Shane kahveyi aldı ve komodinin üzerine koydu. "Teşekkürler."

J.J.'nin neden burada olduğunu ya da neden ona kahve getirdiğini anlamamıştı. Shane'in en yakın arkadaşlarından biriydi, ama bu durum alışılmadık bir durumdu.

"Ee." J.J. kendi kahvesiyle duvara yaslandı. "Dün gece biraz berbat görünüyordun. Ottawa uçağı meselesi yüzünden."

Shane, valizinden düzgünce katlanmamış bir tişört çıkardı ve yeniden katlamaya başladı. "Hayır, değildim. Sadece, bilirsin, şaşırtıcıydı."

Omuzlarının kamburlaştığını fark etti, bu yüzden onları gevşetmeye çalıştı.

"Uh-huh," dedi J.J. "Şimdi bana gerçeği söylemek ister misin?"

Shane az önce katladığı gömleğe kaşlarını çattı, sonra onu silkeledi ve tekrar katlamaya başladı. Bir yanı J.J.'ye her şeyi anlatmak istiyordu. Bir yanı ona anlatması gerekiyordu. Tüm dünyaya anlatması gerekiyordu çünkü birdenbire saklamak zorunda kalmak çok adaletsiz gelmişti. Shane ona anlatabileceğinden emin değildi, ama ona *bir şey* söyleyebilirdi. "Önemli bir şey değil. Ilya'dan... Rozanov'dan birkaç mesaj aldım."

"Hangi Ilya olduğunu biliyorum," dedi J.J. eğlenerek.

"Uçak... düşeceklerini düşündüğü sırada gönderdi."

Odayı ağır bir sessizlik kapladı ve Shane, bunun J.J.'ye ne kadar tuhaf geldiğini fark etti. Ilya öleceğini düşündüğü için *Shane'e* mesaj atmıştı.

"O, şey..." Shane başladı, ama her şeyi itiraf etmeden bunu nasıl açıklayabilirdi? "O..."

Shane gözlerini sıktı. Yalan söylemekten bıkmıştı. Şu anda *yas tutuyor* olabilirdi. Uçak düşseydi, J.J. şu anda Shane'in otel odasında oturmuş, onun tamamen dağılmasını izliyor olacaktı. Shane'in acısını gizlemesi imkansız olurdu.

"O iyi," diye hatırlattı J.J.

"Biliyorum."

J.J., Shane tekrar katlamaya başlamadan önce gömleği ondan aldı. "Bak, Rozanov'a karşı bir şey hissettiğini biliyorum."

Shane'in midesi düğümlendi. "Ne demek istiyorsun?"

J.J. ona hüzünlü bir gülümsemeyle baktı. "Neden seni sürekli biriyle tanıştırmaya çalışıyorum sence? Heteroseksüel bir adama aşık olmak iyi bir şey değil dostum."

Bir dakika. Ne?

Shane tamamen şaşkına dönmüştü ve hızlıca düşünmesi gerekiyordu. Bu, daha önce saklamayı düşünmediği bir yalandı: karşılıksız bir aşk. *Mantıklıydı*.

Çok acı vericiydi, ama mantıklıydı.

"Bu çok mu belli oluyor?" Shane yatağa oturdu. Sesindeki keder gerçekti, ama J.J.'nin düşündüğü nedenden dolayı değildi.

J.J. kahvesini komodinin üzerine koydu ve Shane'in yanına yatağa oturdu. "Üzgünüm dostum. Herkesin bunu gördüğünü söylemiyorum, ama benden pek bir şey kaçmaz, biliyorsun."

"Doğru," dedi Shane, hararetle başını sallayarak.

J.J. kocaman elini Shane'in omzuna koydu. "İyi haber şu ki, Rozanov'dan *çok* daha iyisini bulabilirsin."

Shane gülmemek için dudaklarını sıkıştırdı.

"Onun çekici olduğunu anlıyorum, ama yapma. O adam çok sinir bozucu."

Shane artık gülmesini tutamadı. "Haklısın. Daha yüksek hedefler koymalıyım."

"Zaten sizlerin çıkmanız falan mümkün değil ki. Yani, bu imkansız olurdu."

Shane gülmeyi kesti. "Biliyorum."

"Düşünebiliyor musun? Rakibinle çıkmak? Ne skandal olurdu ama."

Shane bakışlarını yere çevirdi ve hiçbir şey söylemedi.

"Hey," dedi J.J. nazikçe. Başını eğdi, böylece gözleri buluştu. Fransızca olarak, "Seninle dalga geçmiyorum. Seni sevmeyen birini sevmek acı verir ve bununla uğraşmak zorunda kaldığın için üzgünüm. Bu konuda her zaman benimle konuşabilirsin," dedi.

O kadar samimi ve anlayışlıydı ki, Shane yalan söylediği için kendini pislik gibi hissetti. "Teşekkürler."

"Ve eğer seni dışarı çıkarmak, sana eşlik etmek ya da başka bir şey için birine ihtiyacın olursa..."

Shane'in gülümsemesi geri geldi. "Düşüneceğim."

J.J. ayağa kalktı ve kollarını kucaklamak için genişçe açtı. Shane ayağa kalktı ve arkadaşı tarafından hızla kucaklandı.

"Rozanov'un iyi olmasına sevindim," dedi J.J. ayrıldıklarında. "Cidden. O kadar da kötü biri değil."

"Her zaman değil, hayır."

"Ve Wyatt, hayret. O da o uçakta olacaktı. O adamı seviyorum." J.J. kaşlarını çattı. "Onu arayacağım."

J.J. mesajlaşmayı hiç sevmezdi. Konuşmayı çok severdi. "Eminim senin aramanı bekliyordur," dedi Shane kuru bir şekilde.

"Güçlü ol dostum," dedi J.J. kapıyı açıp çıkarken. "Seni bu durumdan kurtaracağız, tamam mı?"

"Yani, gerçekten gerek yok..." Ama

J.J. gitmişti.

Lanet olsun. *Öteki taraf.* Shane kapıyı tekrar açıp J.J.'ye öteki tarafın Ilya ile birlikte bir hayat olduğunu söylemek istedi.
Karşılıksız bir aşk olmadığını. Ilya'ya o kadar aşık olduğunu ki bazen kalbi patlayacakmış gibi hissettiğini ve Ilya'nın da Shane için aynı şeyi hissettiğini.

Shane nihayet Ilya'yı tekrar gördüğünde - umarım iki gün içinde - ne yapacağını bile bilmiyordu.

Ama aslında biliyordu. Ne istediğini tam olarak biliyordu. Diğer tarafa ulaşmak istiyordu. Birlikte bir hayat istiyordu. On yıl sonra değil, şimdi. Çünkü on yıl birdenbire imkansız bir bekleyiş gibi göründü.

Ilya, ekibi Florida'dan eve döndüğü gün öğleden sonra ikiyi biraz geçe evinin garajına girdi. Sanki sabah ikisi gibiydi,

o kadar bitkindi ki.

Ama Shane'in Jeep Cherokee'si oradaydı, Ilya'nın beklediğinden en az bir saat önce, bu da ona ani bir enerji patlaması yaşattı. Garaja girmeye zahmet etmeden kendi SUV'sini Shane'inkinin yanına park etti ve ön kapıya koştu. Kapı, o ulaşır ulaşmaz açıldı ve Shane, güzel pantolon ve yumuşak, koyu mavi bir süveterle mükemmel görünüyordu.

"Uçağımız erken geldi..." Ama Shane ancak bu kadarını söyleyebildi, çünkü Ilya iki eliyle Shane'in yüzünü tuttu ve onu deli gibi öptü.

Ve Shane ona izin verdi. Ilya'nın ön kapısının önünde, çoğunlukla gözlerden uzak ama yine de sokaktan kısmen görülebilen bir yerde. Shane de aynı aciliyetle ve Ilya ile aynı şeyi hissediyorsa, rahatlama duygusuyla ona karşılık verdi.

Ilya ona pek çok şey söylemek istiyordu, ama öpüşmeyi bırakamıyordu. Etrafları dondurucu soğuktu, ama Shane'in ağzı sıcaktı ve bu yerin hiçbir yanı Florida'yı andırmıyordu, bu yüzden Ilya burada sonsuza kadar kalıp, karda Shane'i öpmeye devam etmekten mutluluk duyardı.

Sonunda ayrıldılar ve Shane sadece "İçeri gel" diyebildi, sonra tekrar öpüşmeye başladılar.

Sonunda, sonunda Shane Ilya'nın elini tutup onu içeriye götürdü. O zaman Ilya, Shane'in palto giymediğini fark etti.

"Özür dilerim," dedi Ilya. "Donmuş olmalısın."

"Ben iyiyim." Shane, onun dış giysilerini çıkarmasını izledi, dudağını ısırıp elbiseli pantolonunun ceplerine ellerini sokup çıkardı. Rahatsız görünüyordu.

Ilya onu tekrar öpmeye çalıştı, ama Shane bir adım geri çekildi ve "Beni takip eder misin?" dedi.

Ilya gülümsedi. "Nereye istersen."

Shane tuhaf bir şekilde gergin bir kahkaha attı, bu da Ilya'yı güldürdü. Sonra Shane tekrar elini tuttu ve birlikte Ilya'nın oturma odasına yürüdüler, orada...

"Bu ne?" diye sordu Ilya. Normalde nehre bakan büyük pencerelerin perdeleri çekilmişti ve oda karanlıktı. Yaklaşık bir milyon mumun ışığı hariç.

Her yerdelerdi: masaların üzerinde, yerde, şöminenin üzerinde, hatta mobilyaların kolçaklarında bile. Çok güzel ve... tuhaftı.

"Evimi yakmaya mı çalışıyorsun?" diye sordu Ilya sonunda.

Shane'in dudakları yukarı kıvrıldı. "Bunlar elektrikli. Sakin ol, Rozanov."

Ilya'nın kalbi hızla çarpmaya başladı, ama yangın güvenliği konusunda endişelendiği için değil. Yıllar önce Shane'e, bir gün kulübesindeki iskeleyi mumlarla kaplayacağını söylemişti. Shane'i oraya götürüp evlenme teklif edeceğini söylemişti. Bir nevi şakaydı.

Ama şimdi gerçekten mumlarla dolu bir odada duruyordu ve Shane onun önünde tek diz çöktü.

Ilya, yıllar boyunca Shane'in önünde diz çökmesini birçok kez izlemekten keyif almıştı, ama bunun farklı olduğunu hemen anladı. Aniden nefes nefese kaldı. Ve başı döndü. Ve belki biraz mide bulantısı hissetti.

"Bu ne?" diye fısıldadı.

Shane ona bakarak, kararlı ve sakin bir ifadeyle, "Çok düşündüm" dedi.

Ilya yutkundu. Neden yutkunmak bu kadar zordu? Sanki hiç tükürüğü yokmuş gibi.

"Çok fazla zaman kaybettik," diye devam etti Shane. "Yıllarca inkar ettik, sonra yıllarca birbirimize karşı kim olduğumuzu sakladık."

"Shane..."

"Beni keser misin?" Shane alaycı bir gülümsemeyle dedi. "Hayatında bir kez olsun?"

Ilya dudaklarını sıktı.

"Bundan ötesine dair bir planım yok," diye itiraf etti Shane, "ama ne istediğimi biliyorum. Hayatımda senden daha önemli hiçbir şey yok, Ilya." Elini tekrar pantolonunun cebine soktu. Parmaklarını içeri sokmak için bir tarafa garip bir şekilde eğilmek zorunda kaldı.

Sonra Shane, iki parmağıyla sıkıştırdığı bir yüzüğü, kendisiyle Ilya arasındaki boşlukta tutuyordu.

"Shane," dedi Ilya yine, kendini tutamadan.

"Seni seçiyorum, Ilya. Söz veriyorum, her zaman, her zaman seni seçeceğim." Shane'in gözleri parlamaya başladı. Derin bir nefes aldı ve "Ilya Grigoryevich Rozanov, benimle evlenir misin?" dedi.

Ilya, hiçbir şey söylemediğini fark edene kadar ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu. Sadece bir iki saniye olduğunu umuyordu, ama

Shane'in gözlerindeki korkudan anlaşıldığı kadarıyla, daha uzun sürmüş olmalı. Sonunda, titrek bir sesle, "İkinci ismimi biliyorsun" dedi.

"Wikipedia'da yazıyor. Rusların babalarının adını kullanma geleneğini öğrenirken kendimi bir tür tavşan deliğine düşmüş gibi hissettim..."

"Evet," diye sözünü kesti Ilya.

"Üzgünüm. Saçmalıyorum. Rus isimlerinin nasıl işlediğini biliyorsun." "Hayır," diye açıkladı Ilya. "Evet."

Shane ona açıkça şaşkın bir şekilde baktı. Ilya yüzüğe doğru başını salladı.

"Evet," dedi Ilya tekrar. "Evet diyorum, Hollander."

"Oh." Sonra Shane'in dudakları geniş bir gülümsemeye dönüştü. "Evet mi?" Ayağa fırladı ve Ilya'nın kollarına atladı.

Öpüştüler ve Ilya "Evet" dedi. Tekrar öpüştüler ve Ilya "Tabii ki" dedi.

Biraz daha öpüştüler ve Shane, "Seni seviyorum," dedi.

Öpüşmeleri bittiğinde ikisinin de yanaklarından gözyaşları akıyordu. "Bu, neredeyse öleceğim için mi?" diye alay etti Ilya.

"Hayır. Neredeyse ölecektim diye."

Ilya, Shane'in yüzündeki gözyaşlarını başparmağıyla sildi. Buna ne cevap verebilirdi ki?

"Şey, um," Shane, uzun ve hassas bir anın ardından, "yüzük." "Evet, doğru." Ilya, Shane'den yüzüğü aldı ve bir anlığına inceledi. Basit, içi altın olan siyah bir yüzük. Çok şık. Shane'e gülümsedi ve yüzüğü kendi parmağına takmaya çalıştı. Tam olarak uymadı.

"Hay aksi," dedi Shane, hayal kırıklığına uğramış bir şekilde. "Yüzük numaranı bilmiyordum."

"Sorun değil." Ilya biraz uğraşarak yüzüğü çıkardı. "Şimdi takmam mı gerekiyor? Yoksa evlendikten sonra mı takacağım?"

"Biliyor musun," dedi Shane, "Hiçbir fikrim yok. Sadece bunun için bir yüzük almam gerektiğini düşündüm."

Ilya yüzüğü Shane'e geri verdi, sonra kravatını gevşetip çıkardı. Gömleğinin üst düğmelerini açtı, sonra arkasına uzanıp boynundaki altın zinciri çözdü. Zinciri çıkardı, sonra yüzüğü almak için avucunu uzattı.

"Oh," dedi Shane ve yüzüğü ona uzattı. Ilya, yüzüğü annesinin olan haç kolyesine değene kadar zincirin üzerine geçirdi.

"Al," dedi Shane ve zinciri uzattı. Ilya ona sırtını döndü ve Shane kolyeyi yerine taktı.

"Kendine de bir tane aldın mı?" diye sordu Ilya. "Yoksa bu benim işim mi?"

"Eşini de alacaktım. Sadece... önce ihtiyacım olup olmadığından emin olmak istedim."

Ilya, Shane'e dönerek kaşlarını kaldırdı. "Hayır diyeceğimi mi sandın?"

Shane en azından utanmış gibi davranacak kadar nezaketliydi. "Bilmiyorum. Sadece bu konuda kibirli davranmak istemedim."

Ilya, hala dağınık olduğu için biraz ıslak bir şekilde güldü, sonra Shane'in yüzünü iki eliyle okşadı. "Yüzüğü al."

İkisi de yarı ağlayarak öpüştüler, nefesleri kesik kesikti ve dudakları geniş bir gülümsemeye gerildi. Teorik olarak berbat bir öpücüktü, ama Ilya daha iyisini hiç yaşamamıştı. Shane Hollander onun *kocası* olacaktı.

Shane, Ilya'nın takım elbisesinin pantolonundan gömleğini çıkardı ve elini altına kaydırdı. Avucunu Ilya'nın göğsüne, kalbinin üzerine bastırdı.

"Tanrım," diye fısıldadı Shane.

Ilya, Shane'in elini kendi eliyle kapattı. "Hâlâ hayattayım. Sana söylemiştim."

Shane onu tekrar öptü, ama bu sefer öpücüğünde bir çaresizlik vardı, Ilya'nın kolayca karşılık verdiği bir vahşilik, Shane'in süveterine, tenine, saçlarına tutunarak.

Nefesleri kesik kesik ve burun tıkanıklığından ağır ve hırıltılı hale geldi. Ilya, Shane'in süveterini ve altındaki gömleğini çıkarmaya yardım etti, sonra birlikte Ilya'nın gömleğini çıkardılar.

"Ilya," dedi Shane saygıyla. Gözleri kararmış ve acı çekiyordu. Ilya bunu kabul edemezdi, bu yüzden onu tekrar öptü. Vücutlarını birbirine sıkıca bastırdı, her duyusunu Shane ile doldurdu. Shane'e onun sağlam, gerçek, canlı ve onu sikmekle son derece ilgilendiğini hissettirdi.

Birbirlerinin kemerlerini çözdüler, pantolonlarını ve iç çamaşırlarını çıkardılar ve biraz kaçınılmaz bir beceriksizlikle çoraplarını da çıkardılar. İkisi de çıplak kaldıklarında Shane ona gülümsedi, geniş ve parlak

ve güzeldi. Shane, Ilya'nın göğsüne bakıyordu ve Ilya, milyonlarca mum ışığında parıldayan yüzüğü görmek için aşağıya baktı.

"Senin," dedi Ilya.

"Benim." Shane tekrar ona çarptı ve onu açgözlülükle öptü.

Ilya'nın oturma odasının ortasındaki lüks halının çoğunu kaplayan bir sehpa vardı. Öpüşmeyi kesmeden, Ilya bir ayağıyla sehpayı kenara itti. Birkaç mumun halıya düşerken çıkardığı yumuşak sesi duydu ve Shane'in elektrikli mumları tercih ettiği için minnettar oldu.

"Ne..." diye sordu Shane. Sonra, Ilya onu kucaklayıp halının üzerine yatırınca, "Ah" dedi.

Ilya, Shane'e bir an baktı, onun için büyük emek harcayarak yarattığı büyülü ışıklandırmanın altında uzanmış halde. Uzun saçları başının altında yayılmış, koyu renkli gözleri sevinç ve arzu ile parıldıyordu. Geniş bir gülümsemeyle burnu kırıştığı için çilleri bir araya toplanmıştı.

Ilya, Shane'in ellerinden birini tuttu, parmaklarını birbirine doladı ve Shane'in başının üzerindeki halıya sabitledi. Yüzük, ikisinin arasında havada sallanıyordu.

"Seni çok seviyorum," dedi Shane yumuşak bir sesle.

Ilya yutkundu. "Senin kocan olmaktan çok gurur duyacağım."

Eğildi ve Shane'in dudaklarını yine yavaş ve şehvetli bir öpücükle ele geçirdi. Shane parmaklarını daha sıkı kavradı ve kalçalarını onun altında döndürerek ereksiyonlarını birbirine sürttü. Bu his aynı anda hem inanılmaz, hem basit hem de patlayıcıydı. Ilya, Shane'i tam burada, halının üzerinde sikmek niyetindeydi, ama yaptıkları şeyi durdurmak istemiyordu. Shane'e bu kadar yakın olmak, her yerine dokunmak istiyordu. Shane'in bu şekilde ona karşı sallanmasını, zevk peşinde koşmasını ve pelvisini yavaşça, kontrollü bir şekilde sürterek Ilya'yı kendi boşalmasına yaklaştırmasını istiyordu.

Ilya'yı en çok çıldırtan şey kontrolü kaybetmesiydi.
Bu çılgınca bir çiftleşme değildi, Shane bedeniyle Ilya'yı seviyordu. Kalplerinin çarpışının ritmine uyan dikkatli, sabit itmeler.

Ilya, artık öpüşmediklerini fark etti. Bakışları kilitlenmişti, dudakları aralanmış, ikisi de nefes nefese ve titreyerek aralarındaki birkaç santimetreye dalmışlardı.

"Bu iyi mi?" diye fısıldadı Shane.

"Evet. Mükemmel," diye onu teselli etti

Ilya.

Shane'in gözleri bir an için kapandı, başı geriye doğru eğildi ve nefesini tuttu. Gözlerini tekrar açtı ve utangaç bir gülümsemeyle, "Çok iyi geliyor," dedi.

"Biliyorum."

Ilya onun boğazını, çenesini ve sonra tekrar ağzını öptü. Kendi orgazmı yaklaşıyordu ve onu teşvik etmekle geri çekilmek arasında kalmıştı. Bu anın bitmesini istemiyordu.

Ama bunun gibi daha birçok an olacaktı. Bir ömür boyu.

"Shane," diye fısıldadı.

"Evet," dedi Shane titrek bir sesle. "Ben de."

İkisi de doruğa yaklaşırken, kalçalarının düzenli hareketleri ritmini kaybetmeye başladı. Shane inleyene ve Ilya cildinde ilk sıcak sıvı sıçramasını hissedene kadar, birbirlerinin ağızlarına nefeslerini üflediler, alınlarını birbirine bastırdılar. Bu, içindeki barajı yıkmaya yetti ve kendi boşalması da dalgalandı ve patladı.

Shane, Ilya'nın titreyen vücudunu kolları ve bacaklarıyla sardı ve onu kendine daha da yaklaştırdı. Dikkatsizce öpüştüler ve buna güldüler. Sonunda Ilya sırt üstü yuvarlandı ve Shane hemen başını göğsüne yasladı. Parmak ucuyla, Ilya'nın boğazına yakın bir yerde duran yüzüğü izledi.

"Yaz düşünüyordum," dedi Shane. "Ne

için yaz?"

Shane başını kaldırdı ve Ilya'nın bakışlarıyla buluştu. "Her şey için. Açıklama. Kamuoyuna duyurma. Evlenme."

Ilya'nın kalbi hızla çarptı. "Evet?"

"Evet. Bunun bir felaket olacağını biliyorum, ama ortaya çıkmaktan korkmaktan yoruldum. İnsanlara bizim istediğimiz şekilde söylemek istiyorum. Kamuoyuna açıklamak bizim kendi seçimimiz olduğu sürece, olacak her şeyle başa çıkabileceğimi düşünüyorum. Birlikte."

"Ben de bunu istiyorum," diye onayladı Ilya. "İnsanlara kendimiz söyleyeceğiz. Birlikte."

Shane gülümsedi. "Aileme sana evlenme teklif edeceğimi çoktan söylemiş olabilirim."

"Onayladılar mı?"

"Tabii ki. Onlara göre biz zaten evliyiz. Ama planımız konusunda biraz kafaları karışık. Benim de öyle, ama bir yolunu buluruz."

"Çözeceğiz," diye onayladı Ilya. "Peki yaz gelene kadar?"

"Sanırım aynı şekilde devam ederiz. Belki biraz daha az dikkatli olabiliriz?"

Ilya'nın kaşları havaya kalktı.

"Yani," Shane çabucak dedi, "biraz daha açıkça saklanabiliriz? Bence işe yarar. J.J.'nin benim sana karşılıksız aşık olduğumu düşündüğünü yeni öğrendim."

"Ne?"

"Yani, heteroseksüel arkadaşıma aşık olduğumu düşünüyor." Ilya güldü. "Bu senin için çok zor olmalı."

"Sadece, insanlar senin *gerçekten* heteroseksüel olduğunu düşünüyor diyorum."

"Ya insanlara biseksüel olduğumu söylersem? Bu her şeyi mahveder mi?"

Shane düşünür gibi kaşlarını çattı. Sonra şöyle dedi: "Eğer açılmak istiyorsan, açılmalısın."

"Bekleyebilirim. Yaz gelene kadar. Çok uzun değil." "Hayır," diye onayladı Shane.

Öpüştüler, sonra Shane tekrar Ilya'nın göğsüne yaslandı. Ilya, Shane'in saçlarını okşadı, sessizliğin ve içini kaplayan heyecanın tadını çıkardı. Yaz! On yıl sonra değil, *bu yaz*.

Birkaç dakikalık sessizliğin ardından Ilya, "Yarın izinlisin, değil mi?" dedi.

"Mm."

"Ben antrenmanı asacağım."

"İsteğe bağlı mı?" Shane uykulu bir şekilde mırıldandı. "Umurumda değil."

Yirmi Altıncı Bölüm

Ilya, bir sonraki maçı için giyinirken kendini lanet bir süper kahraman gibi hissetti. Boynuna asılı olan yüzük göğsüne bastırıyordu.

Jersey, pedler ve spor tişörtünün altında, hala yabancı bir şeydi, ama her hissettiğinde içini bir heyecan kaplıyordu. Kimse yüzüğü sormamıştı. Muhtemelen kimse fark etmemişti. Ilya, biri sorsa bile net bir cevap vermezdi. Zaten gizemli biri olarak tanınıyordu.

Shane ayrıldıktan sonra o öğleden sonra Galina ile buluşmuştu ve çoğunlukla ölümle burun buruna geldiği deneyiminden bahsetmişlerdi. Nişanlandığını ona söylememişti. Hâlâ çok yeni ve çok değerliydi, kimseyle paylaşmak istemiyordu.

Galina muhtemelen onun değiştiğini fark etmişti. Nişan yüzüğünün depresyonun tedavisi olmadığını biliyordu, ama elinden geldiğince bu mutluluğu yaşamaktan memnundu.

Bu yüzden Shane ile planladığı gibi zihinsel sağlık sorunlarını tam olarak konuşmamıştı. Gelecekteki kocasını rahatsız etmeden kendini düzeltebileceğine dair hala iyimserdi. Muhtemelen aptalcaydı, ama Ilya son birkaç gündür kendini biraz aptal hissediyordu.

Bu akşamki maç evlerindeydi ve birinci sıradaki New York Admirals ile karşı karşıya geliyorlardı. Ilya korkmuyordu. O, lanet olası Ilya Rozanov'du ve takımının kazanmaya başlamasının zamanı gelmişti.

Soyunma odasının ortasına doğru yürüdü. "Herkes dinlesin."

Oda anında sessizleşti. Ilya şaşırmamıştı. Nadiren konuşma yapardı, sözlerden çok eylemlerle liderlik etmeyi tercih ederdi.

Kabul etmek gerekirse, şu anda ne söyleyeceğini bilmiyordu, ama *bir şeyler* söylemesi gerekiyordu.

Dikkat çekici bir şeyle başlamaya karar verdi. "New York Admirals bizden daha iyi bir takım değil."

Beklediği gibi, takım arkadaşları alay etmeye ve gülmeye başladı. Ilya konuşmaya devam etti. "*Değiller*. Onların Scott Hunter'ı var, bizim

bize ise ben varım."

Odanın diğer ucunda, Ilya Troy'un dudaklarının kıvrıldığını görebiliyordu. Devam etti. "Onların Tommy Andersson'u var, iyi bir kaleci. Genç, yetenekli, evet. Bizim Wyatt Hayes'imiz var, *harika* bir kaleci." Wyatt'ı buldu ve ona sırıttı. "Yaşlı, yetenekli."

Bu, odada kahkaha ve alkış patlamasına neden oldu. Wyatt ona gülümsedi ve *"Deneyimli"* dedi.

Ilya, odadaki her oyuncunun adını sayıp, onları harika yapan şeyleri, bu *takımı* harika yapan şeyleri belirtmeye devam etti.

"Kaybetmekten bıktım artık. Yeter. Bu gece bu maçı kazanacağız ve kazanmaya devam edeceğiz." Zaten büyük sözler vermiş olduğu için, daha da yüksek hedefler koymaya karar verdi. "Bu lanet olası arenadaki her koltuğu dolduracağız. *Herkesi* şaşırtacağız ve bu yıl playofflara gideceğiz. Gelecek yıl değil. Gelecekte değil. *Bu lanet olası yıl*."

Odadaki hiç kimse gözlerini devirmedi ya da onun cesur tahminlerini önemsemedi. Hepsi alkışladı ve bu Ilya'nın kalbini coşturdu. Bu lanet takımı seviyordu.

“Birlikte zorlu bir süreçten geçtik. Çok korkutucuydu. Ama hayattayız. Hepimiz hayattayız ve ben bir saniye bile boşa harcamayı düşünmüyorum.” Artık kaybetmek yok, duygularını saklamak yok, erkek arkadaşını saklamak yok. Artık karanlık düşüncelerinden korkmak yok. Artık uçmaktan korkmak yok.

Konuşmasını "Hadi gidelim lan" diyerek bitirdi. Takım arkadaşlarının haykırışları kulakları sağır ediyordu.

O lanet maçı kazandılar.

Ilya gol attı, Troy gol attı, Luca gol attı. Lanet Tanner Dillon bile gol attı. Wyatt bütün gece harika kurtarışlar yaptı. Ve her dakika *eğlenceliydi*.

Sonra soyunma odasında parti yaptılar, ardından partiyi Monk's'a taşıdılar. Bu sefer Ilya da gitmişti. Bunu kaçırmazdı.

"Bilardoda çok kötüsün," diye Bood'a seslendi, eğilip atış yaparken. "Senin topların yolumu kapatırken bunu nasıl yapayım?"

"Bu benim stratejim," dedi Bood sırıtarak.

Ilya öfkeyle nefes aldı, atışını yaptı, sonra Bood'un toplarından birinin yan cebe girmesini dehşetle izledi. Bood kahkahaya boğuldu. "Gördün mü? Benim işimi sen yapıyorsun."

"Buzda olduğu gibi mi?"

Bood, ıstakasını tehditkar bir şekilde ona doğrulttu. "Tamam. Artık siktirip gidebilirsin."

İkisi de güldü. Ilya'nın keyfi yerindeydi. Oyun çok eğlenceliydi ve takım arkadaşlarıyla içki içerek harika vakit geçiriyordu, ayrıca birkaç dakika önce Troy'un Harris'le birlikte bardan çıktığını görmüştü. Kutlayacak çok şey vardı.

Ilya kendine bir bira daha doldurmak için gitti ve sürahinin boş olduğunu gördü. "Bir tane daha?" diye sordu Bood'a.

"Hayır. Eve gitmem gerek. Cassie her an doğum yapabilir."

"Evet, tabii ki. Cassie'ye selamımı söyle."

Bood ona sarıldı, sonra sırtına sertçe vurdu. "Bu gece iyi oynadın."

"Hokey maçını mı kastediyorsun? Bilardo değil."

"Bilardo değil," diye onayladı Bood. "İyi geceler, Roz."

Ilya henüz eve gitmeye hazır değildi. Yalnız kaldığı anda bu iyi havanın sona ereceğinden endişeleniyordu. Bara gidip bir bira daha sipariş etti, sonra onu bir grup erkeğin Luca Haas'ın bir şeyler yaptığını izlediği masaya götürdü.

"Luca'nın böyle çizim yapabildiğini biliyor muydun?" Evan Dykstra, Ilya'yı görünce sordu. "Bu harika."

"Bir bakayım," dedi Ilya ve masaya eğildi. Luca, Spider-Man'in karakalem çizimini yapıyordu. Profesyonelce görünüyordu.

"Vay canına," dedi Ilya. "İnanılmaz. Ben hiç çizim yapamıyorum." "Ve o, yarı sarhoş gibi," dedi Dykstra gururla.

"O kadar da iyi değil," diye mırıldandı Luca. "Omuzlarındaki ağları mahvettim." İçini çekip yanındaki masanın üzerinde duran silgiyi aldı.

"Hayır!" diye itiraz etti Ilya. "Silme."

"Ben düzelteceğim," dedi Luca hafifçe gülümseyerek. "Bu Nick'in oğlu için. Sırada sana Spider-Man çizmemi ister misin, Ilya?"

Ilya evet demek istedi. Tek boş sandalyeye oturdu ve Luca'nın çizimde onu rahatsız eden şeyi düzeltmesini hayranlıkla izledi.

"Her zaman taşıdığın sırt çantasında olan şey bu mu?" diye sordu Ilya. "Çizim malzemeleri mi?"

Luca, kaleminin ucuyla gözlüğünü burnuna itti. "Çoğunlukla, evet." Çizimi bitirdi, imzaladı ve elini salladı. "Biraz ara vereceğim. Parmaklarım kramp girdi."

"Neden sanatçı olarak çalışmıyorsun, Haas?" dedi Ilya.

Luca güldü. "Hokey daha iyi para kazandırıyor bence."

"Bir sonraki dövmemi sen tasarlamalısın," dedi Ilya. "Mesela, havalı bir hayvan gibi." Luca ona baktı. "Ciddi misin?"

Ilya omuz silkti. Bir sonraki dövmesi hakkında pek düşünmemişti, ama takım arkadaşlarından biri tarafından tasarlanan bir dövme olması hoş olurdu. "Tabii."

"Bu çok büyük bir baskı," dedi Luca.

"Eğer çok fazla gelirse, başkasına yaptırırım," diye alay etti Ilya. "D, benim dövmemi tasarlamak ister misin?"

Dykstra sırıttı. "Çöp adam mı yoksa kalp mi istiyorsun?"

Luca ayağa kalktı ve sırtını gererek bir yandan diğer yana eğildi. "Bir bira daha alacağım."

"Bir sürahi al," dedi Ilya. "Paylaşabiliriz." "Oh,"

dedi Luca, sonra gülümsedi. "Evet, tamam."

Sanat sergisi bittiği için diğerleri masadan kalkıp diğer insanlarla sohbet etmeye başladılar. Luca sürahi ve bir yığın bardakla geri döndüğünde, masada sadece Ilya kalmıştı.

Luca oturduktan sonra Ilya, "Ee, hayranların favorisi olmak nasıl bir duygu?" dedi.

Luca kendine bir bira doldurdu. "Favori ben *değilim*. Tabii ki sen favorisin."

"Ben eski haberim. Sen yeni ve heyecan vericisin."

"Ben yeniyim ve gerginim. Ve muhtemelen hayal kırıklığı yaratıyorum."

"Hayal kırıklığı mı? Nasıl? Dört aydan az süredir oynuyorsun." aydan az oynuyorsun."

Luca'nın kaşları gözlüklerinin üstüne çıktı. "NHL'deki ilk dört ayında kaç gol attın?"

Ilya gülümsedi ve bir yudum bira içti. Cevap vermesi gerekmiyordu. Luca'nın bildiğinden emindi.

Luca iç geçirdi. "Kendimi onunla karşılaştırmamalıyım..." Ilya'ya elini salladı. "Tabii ki en iyisi sensin."

"Tabii ki," diye Ilya şakacı bir şekilde onayladı.

Luca öne doğru eğildi ve Ilya ilk kez onun biraz sarhoş olduğunu fark etti. "Duvarımda senin posterin vardı. Çocukken."

"Çocukken," diye alay etti Ilya. "Ne zaman? Geçen yıl mı? Dört ay önce mi?"

Luca homurdandı ve bir yudum bira içti.

"Hangi posterdi? Yakışıklı mı görünüyordum?"

"Sen her zaman..." Luca'nın yanakları kıpkırmızı oldu. "Sadece bir hokey resmiydi. Tüm ekipmanlarınla birlikte."

Ilya bu hatayı zihninde *"İlginç*" başlığı altında kaydetti. "Poster hala duvarında mı?" diye sordu. "Dürüst ol."

"Hayır."

"Yanında getirdin mi? İstersen imzalayabilirim."

Luca güldü ve başını salladı. "Evet. Yatağımın üzerinde duruyor," dedi alaycı bir şekilde.

"Bu, seks yapmaya çalıştığın insanları rahatsız eder."

Luca yine güldü, bu sefer daha çok şok olmuş gibi. "Belki de sorun budur."

Ilya eğildi. "Sorun mu?"

"Yok bir şey. Şaka yapıyordum." Luca dudaklarını sıkıştırdı ve bir şeyi itiraf edip etmemeyi karar veriyormuş gibi başka yere baktı. Sonra birasına dönerek, "Bunu yapmak için insanlarla tanışmak zor. Son zamanlarda."

Ilya, çaylakla seks hakkında bir sohbete çekileceğini beklemiyordu, ama onun bir uzman olduğunu düşündü. "Öyle mi? Dışarı çıkıyor musun? Ya da uygulamaları kullanıyor musun? Eminim Ottawa'nın çoğu seninle yatmak istiyordur."

Luca öksürdü. "Şey, evet, uygulamaları biraz denedim."

"Şansın yaver gitmedi mi?"

"Pek sayılmaz. İnsanlarla tanışmak konusunda biraz gerginim." Ilya gülümsedi. "Hadi canım."

"Senin bu sorunu hiç yaşamadın, tahmin ediyorum."

"Hayır," dedi Ilya dürüstçe. "Ama bu... karmaşık olabilir. Çok genç ve ünlü olmak, seks istemek ama aynı zamanda, şey... olmak istemek." Doğru kelimeyi aradı. "Dikkatli olmak?"

Luca başını salladı. "Evet. Dikkatli."

"Ben belki de dikkatli olmakla pek ilgilenmiyordum," dedi Ilya. "Birçok insanla çok fazla seks yaptım."

Luca'nın yanakları kızardı. "Evet. Duydum."

"Sorun yoktu. Çoğu insan biriyle birlikte olmak ve dram olmadan yoluna devam etmek ister. Ünlü olsan bile."

Luca bardak altlığıyla oynadı. "Ben pek ilişki aramıyorum."

"Oh. Seks sevmiyor musun?"

Luca daha da kızardı. "Seviyorum, evet. Ben, şey, seçiciyim. Belki. Ya da utangaç. Bilmiyorum." Gergin bir kahkaha attı. "Bu, seninle yapacağımı düşündüğüm bir konuşma değil."

Ilya sırıttı. "Ama ben yatağının yanında durup seks yapmanı izliyorum!"

"Dostum! Bunu duymadım!"

Ilya arkasına döndü ve Dykstra'nın arkasında durup güldüğünü gördü. "Casusluk yapmayı bırak."

"O zaman çaylakların seks yapmasını izlemeyi bırak?"

Ilya ona sert bir bakış attı. "Benim posterim var onda. Şaka bu."

Dykstra kaşlarını çattı ve Luca'ya baktı. "Yatağının yanında Roz'un posteri mi var?"

"Hayır! Çocukken yapardım."

Dykstra güldü. "Dostum, sen çocuksun."

"Göründüğümden daha yaşlıyım," dedi Luca, sarhoş bir yirmi yaşındaki gencin ciddiyetiyle.

"Evet," dedi Dykstra. "Bir yaşındaki kızım *senin* göründüğünden daha büyük." Kendi şakasına güldü. "Bu arada, ben gidiyorum." İkisine de yumruklarını çarptı, sonra çıkışa doğru yöneldi.

"Bir yaşından büyük görünüyorsun," diye Ilya Luca'yı teselli etti.

Luca burnunu çekip başını salladı. "Kahramanlarınla asla tanışmamalısın derler."

Ilya sırıttı ve bu çocuğu çok sevdiğine karar verdi.

Yirmi Yedinci Bölüm

"Ne kanıtlamaya çalıştığını bilmiyorum," dedi Ilya. "Ligin en hızlı patencisi olduğumu. Bu çok açık."

Ilya homurdandı. Shane'in ligin en hızlı patencisi olması imkansızdı. Sadece ikisi arasında bir yarışma olsa bile, Ilya her zaman daha hızlı patenci olarak kabul edilmişti. Shane'in daha iyi bir sopa kullanıcısı olduğunu kabul edebilirdi, ama Ilya daha hızlıydı. Hiç şüphe yoktu.

"Göreceğiz," dedi Ilya.

NHL All-Star Beceri Yarışması'nda Doğu Konferansı takımının yedek kulübesinde birlikte oturuyorlardı. Bu yarışma, kimsenin çok ciddiye almadığı, çoğunlukla eğlenceli bir geceydi. Shane Hollander hariç kimse.

Shane ve Ilya her yıl aynı etkinliğe katılmayı severlerdi, böylece doğrudan rekabet edebiliyorlardı. Lig de bunu severdi, taraftarlar da. Her ne sebeple olursa olsun, Shane bu yıl en hızlı patenci yarışmasına katılmak istemişti. Ilya, bunun Shane'in yaklaşan otuzuncu yaş günüyle çok ilgisi olduğunu düşünüyordu.

Ilya gergin değildi, çünkü hızlı bir patenciydi. Yıllar önce bu yarışmaya bir kez katılmış ve kazanmıştı. Shane o yıl sakatlanmıştı ve All-Star Hafta Sonu'na katılamamıştı. Ilya'nın zaferi muhtemelen o zamandan beri Shane'i rahatsız ediyordu.

"Hazır mısın?" diye sordu Ilya, buz ekibinin yarışma için son pilonları kurmasını izlerken.

"Kesinlikle."

"Bu tehlikeli olabilir," diye uyardı Ilya. "Köşelere dikkat et."

"Kaymayı biliyorum."

"Bıçakların keskin mi? Kenarları iyi mi?"

Shane ona sert bir bakış attı. "Kendi patenlerinle ilgilen, Rozanov."

Ilya gülümsedi. Oyun başlasın.

Vancouver'ın çaylak oyuncusunun önceki liderin zamanını dört salise farkla kırmasını izlediler. Diğer oyuncular

onun tebrik etmek için sopalarını tahtaya vurdular. Batı Konferansı yedek kulübesi çocuğu kucaklayarak, sırtını okşayarak ve kafasına şaplak atarak kutladı.

"O zavallı çocuğun kalbini kıracak mısın?" diye sordu Ilya.

"Evet," dedi Shane ve tahtaların üzerinden buzun üzerine atladı.

Shane başlangıç çizgisine geçtiğinde kalabalık çılgına döndü. Yarışma çok basitti: buz pistinin çevresinde bir tur atmak ve en hızlı zamanı elde etmek. Ilya, en hızlı patenci yarışmasının biraz saçma olduğunu düşünürdü çünkü genellikle birinci ile sonuncu arasında bir saniyeden az fark olurdu, yani aslında bir beraberlikti.

Yine de kazanmak istiyordu.

Ama asıl olarak Shane'in, zamanını bir saniye bile kısaltmak için virajlarda çok sert girerek bileğini kırmasını istemiyordu.

Başlangıç sinyali çaldı ve Shane start aldı. İlk iki virajı sanki sapanla fırlatılmış gibi geçti, ardından buz pistinin düzlüğünde bacaklarını kuvvetlice pompaladı. Beceri yarışmasında kimse kask takmıyordu, bu yüzden Shane son iki viraja doğru ilerlerken uzun saçları arkasında dalgalanıyordu. Ilya, hem korkmuş hem de hayranlık içinde izlerken kalbi ağzına gelmişti.

Saniyeler sonra Shane, yaralanmadan ve yeni liderlik süresiyle bitiş çizgisini geçti.

Peki.

Shane yedek kulübesine döndüğünde, kucaklamalardan çok alay ve şakalarla karşılandı.

"Vay canına, Hollander," diye güldü Pittsburgh'un bir savunma oyuncusu. "Çocuğun kutlamasını bitirmesine bile izin vermeden onu mahvettin, ha?"

"Tanrı aşkına," diye homurdandı Wyatt, "ligin en iyi oyuncusu olmak yetmiyor mu, en hızlısı da olmak zorundasın?"

"Hey!" diye itiraz etti Ilya. "O ligin en iyi oyuncusu değil. Ya da en hızlısı."

"Kanıtla," dedi Shane seksi bir gülümsemeyle. Ilya onu yutmak istedi.

"Sıra bana geldiğinde kanıtlayacağım."

Sonraki üç patenci Shane'in zamanını geçemedi. Sonunda, yarışmanın son yarışmacısı olarak sıra Ilya'ya geldi.

Ilya bacaklarını tahtaların üzerine attığında Shane, "İyi şanslar" diye şarkı söyler gibi seslendi.

"Belki tersinden yaparım," dedi Ilya. "Böylece daha zorlu olur."

Shane ona kaşlarını çattı ve Ilya güldü. Ilya elinden gelenin en iyisini yapmazsa Shane bir daha onunla asla konuşmayacaktı.

Yavaşça başlangıç çizgisine doğru kayarken kalabalığa el salladı. Elinden gelenin en iyisini yapacaktı.

Ancak elinden gelenin en iyisi, bir saniyenin bile altında bir farkla yetersizdi.

Shane kazanan ilan edildi.

Ama aslında, bu temelde bir beraberlikti. Neyse, boş ver.

Shane, beraberlikmiş gibi davranmadı. Ilya'ya, sanki Ilya bu konuyu umursuyormuş gibi, kendini beğenmiş bir gülümseme attı.

Shane kutlamayı bitirdiğinde Ilya, "Tebrikler," dedi. "Benden bininci saniye daha hızlısın. Bu yarışta."

"Kazandım. Önemli olan tek şey bu."

Ilya, Shane'in tüm beslenme kısıtlamalarının ve fedakarlıklarının tam olarak 0,13 saniyelik bir atletik üstünlüğe dönüştüğünü belirten iğrenç bir şey söylemek istedi, ama bunun yerine Shane'in zaferinin tadını çıkarmasına izin vermeye karar verdi.

Ayrıca, kazanmak Shane'i her zaman azdırırdı, bu yüzden Ilya kendini gerçek kazanan olarak görüyordu.

Ne yazık ki, Dallas Kent'in atış isabetliliği yarışmasını kazanmasını izlemek zorunda kaldılar, bu da gerçekten heyecan kırıcıydı. Shane'in Ilya'nın yanında öfkeyle homurdanması hariç, bu durum biraz seksi sayılabilirdi.

"Ondan nefret ediyorum," dedi

Shane. "Evet."

"Ben... Bilmiyorum. Onun cezalandırılmasını istiyorum."

"Bu iyi olur," diye onayladı Ilya.

Shane, Komisyon Üyesi Crowell'in oturduğu locaya baktı. "Keşke bir şeyler yapsa."

Ilya burnunu çektikten sonra, Shane'e Crowell hakkında duyduğu son haberi anlatmadığını fark etti. "Yardım etmeyecek. Birkaç gün önce Troy'u arayıp Instagram'da cinsel saldırı hakkında paylaşım yapmayı bırakmasını söyledi."

Shane başını çevirip Ilya'ya baktı. "Ne? Troy sadece kurbanların nereden yardım alabileceklerini ve insanların bağış yapabilecekleri hayır kurumlarını paylaşmıyor muydu?"

Ilya başını salladı. "Sadece yararlı şeyler, evet."

"Crowell neden onun durmasını istesin ki?"

Ilya, Dallas Kent'i işaret ederek başını salladı. "Sanırım Kent'in duygularını incittiği için."

Shane'in ağzı açık kaldı. "Cidden mi? Lanet olsun." "Ya da ligin imajını zedelediği için."

Shane alaycı bir şekilde güldü. "Muhtemelen."

O anda Kent yanlarından kayarak geçti. Ilya ona sert bir bakış attı ve Shane'in de aynısını yaptığından emindi.

Kent duyamayacağı bir mesafeye uzaklaştığında Shane, "Sana söylemek istedim," dedi, "Troy'un yaptıklarından çok etkilendim."

"Bana söylemeyi mi unuttun, yoksa hala ondan nefret ettiğin için mi söylemedin?"

"Ondan nefret etmiyorum." "Hm."

"Arkadaş olduğunuz için mutluyum," diye mırıldandı Shane.

"Ona bunu söylediğini ileteceğim," dedi Ilya, "bir dahaki sefere birlikte duş aldığımızda."

Shane koluna dirsek attı. "Kapa çeneni. İzlemeye çalışıyorum." "Direkleri kuruyorlar. İzlemek istediğin bu mu?" Shane başını eğdi, bu da yanaklarının kızardığı anlamına geliyordu.

Wyatt aniden önlerinde belirdi ve dirseğini tahtaya dayadı. "Nasıl gidiyor, çocuklar?"

"Şşş. Shane, adamların direkleri dikmesini izliyor."

"Siktirip gider misin?" Shane hırladı.

Wyatt buza baktı. "Harika. Buz ekibinin sıkı çalışması yeterince takdir edilmiyor. Zamboni sürücüleri hariç. All-starlar hakkında konuşalım." Tahtaya vurdu. "Zamboni yarışması olmalı. Engeller falan olsun."

Ilya kalecisine göz kırptı. "Evet. Harika fikir, Hazy."

"Paten yarışmasını kazandığın için tebrikler, Shane."

"Teşekkürler."

"Aslında berabere kaldınız," dedi Ilya.

"Saat öyle göstermiyordu," diye itiraz etti Shane.

"Şu anda tekrar yapsak, muhtemelen ben kazanırdım."

"İlk seferinde kazanmalıydın, gerzek."

Wyatt kaşlarını çatarak onlara baktı. "Biliyorsunuz, ikiniz birlikte oturmak zorunda değilsiniz."

"Merhaba, Hunter," dedi Ilya neşeyle Scott Hunter'ın yanındaki sandalyeye otururken. Bir grup oyuncu otel barında toplanmıştı, çoğu büyük masalarda oturuyordu.

"Rozanov," dedi Scott, ihtiyatlı bir şekilde başını sallayarak.

Ilya, bir bardak birayı masaya koydu ve sandalyesine yaslandı. "Kaybettiğin şey çok yazık."

Scott homurdandı. "Sopayla top sürme yarışı zaten aptalca. Bizi kötü göstermek için tasarlanmış."

"Mm. Yine de biri kazandı."

Scott gözlerini kısarak, "Sen de kendi yarışmanı kazanamadın. Hollander seni ezdi geçti."

"Aslında berabere kaldık."

Scott kendi birasından bir yudum aldı ve konuşacak başka biri var mı diye etrafına bakındı. Sonunda içini çekip, "Takımın son zamanlarda iyi oynuyor," dedi.

Bu, hafif bir ifadeydi. Ottawa, neredeyse felaketle sonuçlanacak Florida seyahatinden döndüğünden beri çok formdaydı ve "Bu yıl playofflara kalacağız," dedi Ilya.

"Bunu kesin olarak söylemek için henüz biraz erken olabilir."

"Sanmıyorum. Biz çok iyiyiz. Seni yendiğimiz zamanı hatırlıyor musun? O zamandan beri kaybetmedik. Sizi yendiğimiz zamandan beri." Scott burnunu çektirdi. "Dostum, çok sinir bozucusun."

Ilya sırıttı. "Hollander, kamplarımızı yönetmek istediğini söyledi." "Bir tanesini, belki. Evet."

"Niteliklerin neler? Zaten sıkıcı bir adamımız var: Hollander."

"Biliyor musun? Bu yaz meşgul olabilirim."

Ilya ona dirsek attı. "Seninle çalışmaktan mutlu oluruz. Gerçekten. Çocuklar çok heyecanlanacak."

Scott ona şüpheyle baktı. "Tamam mı?"

"Evet. Kip'i de getir. Bazen geceleri dışarı çıkıp eğleniyoruz. Ryan Price erkek arkadaşını getiriyor."

Scott'ın yüzü biraz gevşedi. "Kip, Montreal'i görmek istediğini söyledi." Ilya nefesini tuttu. "Ottawa da iyidir!"

"Evet, ama Montreal Montreal'dir."

Ilya buna karşı çıkamadı. Odanın diğer tarafına bakınca Shane'i gördü, Colorado takımının kaptanı Matheson ile konuşuyordu. Shane, Rose'un ona aldığı seksi ipek tişörtü giyiyordu, neredeyse şeffaf olan tişörtü, ve Ilya bütün gece ona gizlice bakıyordu.

Ilya kısa bir süre göğsünü ovuşturdu, tişörtünün altında saklı olan yüzüğün yuvarlak hatlarını aradı ve buldu.

"Evlilik hayatın nasıl?" diye sordu.

Scott'ın ifadesi tekrar şüpheci bir hal aldı. "İyi..." "Mutlu musun? Kip mutlu mu?"

"Son duyduğum kadarıyla."

Ilya kaşlarını kaldırdı.

"Bu sabah!" diye açıkladı Scott. "Bu sabah onunla konuşuyordum! Aslında benimle birlikte gelecekti, ama bu hafta sonu Brooklyn'de gönüllü bir iş yapıyor.

"Ne kadar nazik."

"Evet," dedi Scott savunmacı bir tavırla. "O *iyi* biridir."

"İyi." Ilya bir yudum bira içti. Shane, Matheson'ın söylediği bir şeye gülüyordu. Gözleri kırışmıştı. "Kip, bu yıl emekli olmana sevindi mi?"

"Siktir git. Bu yıl emekli *olmuyorum*."

Ilya, sahte bir şaşkınlıkla gözlerini genişletti. "Hayır mı? Ama vücudun çok yaşlı!"

"Tamam," dedi Scott ve ayağa kalkmaya başladı. "İyi geceler, Rozanov." "Odanın nerede olduğunu hatırlıyor musun?"

"Kapa çeneni."

"Yardım ister misin?"

Scott yürümeye devam etti ve cevap vermedi. Ilya, Scott uzaklaşırken onun iri cüsseli vücuduna hayranlıkla bakmaktan kendini alamadı. Dürüst olmak gerekirse, Scott uzun yıllar daha hokey oynayabilecek gibi görünüyordu.

Ilya birasını bitirdi ve ayağa kalktı. Hemen Shane'in dikkatini çekti ve asansörlerin yönünü işaret ederek başını salladı. Shane, cevap olarak çok hafif bir baş sallama yaptı, bu da yeterliydi.

Shane, Vancouver'dan gelen Finli bir çaylakla asansöre bindi. Bu çaylak, en hızlı patenci yarışmasına katılan kişiydi ve Shane onu hiç tanımıyordu. Ancak, Shane'den çok telefonuyla ilgileniyor gibiydi. Shane ona kısa ve dostça bir gülümseme attı, sonra asansör kapılarına doğru baktı.

All-Star Hafta Sonu her zaman eğlenceliydi, ama röportajlar, etkinlikler ve diğer oyuncularla sosyalleşmek arasında biraz yorucu da oluyordu. Hafta sonları ayrıca çok riskli gizli kapaklı işler de içeriyordu, bu da stresliydi. Şey, stresli ve biraz da cinsel açıdan heyecan verici, Shane dürüst olmak gerekirse. Matheson'ın ona söylediklerine odaklanmak zordu çünkü Ilya odanın diğer tarafında oturmuş bira içiyor ve o kadar seksi görünüyordu ki Shane son yarım saattir içten içe ereksiyonunu bastırmak için mücadele ediyordu.

Shane önce kendi odasına gitti. Kısmen çaylak hala arkasında yürüyordu, kısmen de biraz tazelenmek istediği için.

Cep telefonunu cebinden çıkardığında Ilya'dan bir mesaj gördü: Neredesin?

Shane kendi kendine gülümsedi ve cevap vermemeye karar verdi. Sabırsız Ilya'yı seviyordu.

Shane giyinip, dişlerini fırçalayıp, saçını düzeltip, temiz olmak istediği her yeri temizledikten sonra, koridorun sonundaki Ilya'nın odasına doğru yola çıktı.

Kapıyı olabildiğince nazikçe çaldı ve Ilya hemen kapıyı açtı.

"Sonunda," dedi Ilya. Shane girebilsin diye geri çekildi ve kapıyı hızla kapattı.

"Seni beklettim mi?"

Ilya onun alanına girdi. "Çok yavaşsın." "Beceri yarışmasına göre öyle değil."

Ilya burnundan sertçe nefes verdi, sonra Shane'i öfkeyle öptü.

Her *zaman* otel odasında buluştuklarında olduğu gibi hissediyordu. Oteller yıllardır buluşma yerleri olmuştu, aynı şehirde olduklarında bir veya iki saatlik değerli zaman geçirmek için. Artık şehirleri o kadar yakındı ki, takımları maçlardan sonra nadiren şehirde kalıyordu. Ilya'nın otel odasına böyle gizlice girmek Shane'i başka hiçbir şeyin yapamadığı kadar heyecanlandırıyordu.

Bacağını Ilya'nın kıçına doladı ve omuzlarını kavradı, neredeyse ona tırmanmaya çalışıyordu. Ilya ağzına bir kahkaha attı ve Shane'i desteklemek için elini Shane'in kıçının altına kaydırdı. "Matheson'la konuşmak seni azdırdı," dedi Ilya.

"*Sana* bakmak beni azdırdı," diye düzeltti Shane. "Sana dokunamamak. Sadece... siktir... sadece kapa çeneni, tamam mı?"

Neyse ki Ilya onu öpmeye devam etti ve Shane, Ilya'nın vücudundaki elleri ve ağzındaki dili dışında hiçbir şeyi umursamamanın harika, nadir hissine tekrar kapıldı.

Shane elbette çoktan granit gibi sertleşmişti ve uzaktan, Ilya'nın uyluğuna biraz bastırdığını ve muhtemelen durması gerektiğini biliyordu, çünkü şimdiden boşalırsa utanç verici olurdu. Ama bir yandan da umursamıyordu.

Neyse ki Ilya umursuyordu. Öpüşmeyi kesip Shane'in bacağını kendinden çekerek kucaklamasından kurtuldu. "Bazen hızlı olmak daha iyi değildir," dedi Ilya çarpık bir gülümsemeyle. Shane'in elini tutup dudaklarına götürdü ve parmak eklemlerini nazikçe öptü.

"Evet, ama... oh." Shane'in itirazı, Ilya iki parmak eklemi arasında dilini gezdirdiğinde kesildi. Nedense bu his, Shane'in vücudunda zevk dalgaları yarattı. Ilya bunu nasıl biliyordu? Birini bunu yapmaya iten neydi?

"Bu gece yavaş gideceğiz," dedi Ilya. Shane sadece başını sallayabildi, başı da vücudunun geri kalanı gibi titriyordu.

Ilya elini çekerek onu yatağın ucuna götürdü. Orada durdu ve bir eliyle Shane'in saç uçlarıyla hafifçe oynamaya başladı, diğer eli ise Shane'in kalçasında duruyordu.

"Sana bakmak istiyorum," dedi Ilya. "Her yerini. Ve sana dokunmak istiyorum. Ve seni öpmek istiyorum. Sen bunun için can atana kadar acele etmek istemiyorum."

Shane'in dili ağırlaşmıştı. "Beklemeye değecek bir şey yapmalısın."

"Yapacağım." Ilya, Shane'in çene hattını parmak ucuyla nazikçe okşadı. "Çünkü ben de bunun için can atacağım."

Shane neredeyse bir yıldır alkol almamıştı, ama o anda biraz sarhoş hissediyordu. Ilya'nın kalçasındaki eli, muhtemelen onun yere yığılmasını engelleyen tek şeydi. "Senin için zor bir iş gibi görünüyor."

Ilya'nın dudakları yukarı kıvrıldı. "Bu senin ödülün. Bugün kazandığın için." "Oh," dedi Shane boğuk bir sesle. "Siktir."

Sonra tekrar öpüşmeye başladılar, Ilya'nın büyük eli Shane'in yüzünü kavradı, başparmağı çenesinin eklemine bastırdı. Shane kendi ellerini Ilya'nın göğsüne bastırdı ve orada yüzüğü buldu. Onu görmek istedi. Ilya'nın gömleğini çıkarmak istedi. İkisinin de giysilerini çıkarmak istedi. Ilya'yı içinde hissetmek istedi ve...

"Sakin ol," diye güldü Ilya. Shane, Ilya'nın gömleğini tuttuğunu, muhtemelen onu yırtmaya çalıştığını fark etti.

"Seni istiyorum lan," dedi Shane. Sızlanıyor gibi geliyordu.

"Biliyorum." Ama işleri hızlandırmak için bir şey yapmak yerine, Ilya hafifçe alnını, sonra sağ kaşını, sonra yanağını öptü.

Shane uzun, yavaş bir nefes verdi ve gözlerini kapattı. Ilya'nın burada kontrolün onda olduğunu kabul etmesi gerekiyordu. Hareketsiz durdu ve Ilya'nın çenesini, çenesini, boğazını öpmesine izin verdi. Ilya'nın cildine değen nefesine, saçlarındaki parmaklarına ve kendi kalbinin düzenli atışlarına odaklandı.

Ilya onu sadece şımartmak istiyordu. Shane'in en azından yapabileceği şey, ona izin vermekti.

Kapının dışındaki koridordan aniden bağırışlar ve kahkahalar yükseldi. Arkadaşlarının yüksek sesli erkek sesleri... Shane, içlerinden birinin Dallas Kent olduğundan oldukça emindi. Burada hokey dünyasının geri kalanına tehlikeli derecede yakın olduklarını hatırlayınca irkildi.

"Onları görmezden gel," diye fısıldadı Ilya. "Deniyorum."

Ilya, Shane'in boğazındaki çukuru yaladı, sonra Shane'in gömleğinin düşük yakasına kadar öperek indi. "Bu gömleği beğendim," dedi Ilya.

"Bu yüzden giydim."

Ilya gömleği çıkardı ve Shane'in köprücük kemiği ve göğsünün yeni ortaya çıkan derisini öptü. Shane'i nazikçe yatağa doğru iterken omuzlarını öptü.

Shane'i yatağa doğru itti.

Shane, başı yastıklara ulaşana kadar sırt üstü yuvarlandı. Ilya onu takip etti, üzerinde durarak istediği her yere yumuşak öpücükler kondurmaya devam etti. Shane için, Ilya ona harika hissettirirken sadece orada uzanmak lüks ve keyifliydi. Bu, Shane için hak ettiği bir ödül gibi geliyordu ve bu onu *çok mutlu ediyordu*. Böyle ödüllendirilmeyi seviyordu.

Ilya, Shane'in kemerini ve ardından şortunun düğmesini açarken göğsünü öptü. Fermuarını indirirken Shane'in sağ meme ucunu dişleriyle yakaladı.

"Ah," diye inledi Shane. Ilya şortunu ve iç çamaşırını çıkarıp yere atabilsin diye kalçalarını kaldırdı. Shane'in penisi sertleşmiş ve dikkat çekmek umuduyla karnına yapışmıştı.

Ilya, elbette, onu görmezden geldi.

Shane'in ayak parmaklarını kıvırtan ve kanını kaynatan hafif öpücükler ve okşamalarla Shane'i tatlı bir şekilde işkence etmeye devam etti. Yatağa batıyormuş ya da tavana doğru süzülüyormuş gibi hissediyordu. Kafası şehvet ve mutlulukla bulanmıştı. Hâlâ koridorda yüksek sesle konuşan insanları, NHL yıldızlarını duyabiliyordu, ama bu sesler uzak ve önemsiz geliyordu. Ilya'dan başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Sevdiği adam. Gelecekteki kocası.

"Beni becereceksin," diye mırıldandı Shane, "değil mi?"

Ilya, Shane'in kalça kemiğini öptü. "Belki."

Shane titredi. *"Tanrım."*

Ilya onun tenine karşı güldü. "Bu vücut için çok çalışıyorsun. Bu ilgiyi sevmelisin."

Shane bunu seviyordu, lanet olsun. "Gömleğini çıkarır mısın?" Sesi acınası geliyordu.

Ilya oturdu ve tişörtünü başından çıkardı, sonra arkasına attı. Yüzük, koyu renkli göğüs kıllarının üzerinde zinciriyle parıldıyordu ve tanrım, bazen Shane *unutuyordu*. Bu adamı *sonsuza kadar* kendine ait saymak imkansız görünüyordu.

Shane bir elini uzattı. "Buraya gel. Öp beni."

Ilya eğildi ve Shane'in alt dudağını ısırdı, sonra ağzının bir köşesini, sonra diğerini öptü. Sonunda Shane'in ağzını ele geçirdiğinde, onu çılgınca bir sabır ve kontrolle öptü. Shane

işleri ilerletmek için çaresizce kontrolü ele almaya çalıştı, ama Ilya ona izin vermedi.

Uslu ol, Shane kendine talimat verdi. *Bırak bunu senin için yapsın.*

Ilya'nın penisine dokunmasını diledi. Penisi *tam oradaydı*, ama Ilya kendini Shane'in yanına konumlandırmıştı, Shane'in ereksiyonunu yalnız ve mutsuz bırakmıştı.

Shane, kendine biraz rahatlık sağlamak için elini aşağıya kaydırmaya çalıştı, ama Ilya bileğini yakaladı ve Shane'in elini başının üstündeki yastığa sıkıca bastırdı, sonra diğer eliyle de aynısını yaptı.

"Kal," dedi Ilya, sesi alçak, lezzetli bir gürültüydü.

Shane başını salladı, sonra utanarak "Lütfen" dedi. Ilya'nın dudakları yukarı kıvrıldı. "Lütfen ne?"

Shane bile bilmiyordu. "Bana dokun. Ne istersen. Sadece... sana ihtiyacım var."

"Ben buradayım, tatlım."

Ilya o özel takma adı ilk kez kullandığında, Shane yıldırım çarpmış gibi hissetmişti. Bu çok beklenmedik, sarsıcı ve *ateşli bir* şeydi. Shane kimseye tatlım diyemezdi, ama bu kelime Ilya'nın seksi aksanıyla dilinden çok kolay çıkıyordu. Buna rağmen, Ilya bunu nadiren söylerdi, bu yüzden her söylediğinde Shane'i yerinden oynatırdı.

Ilya yataktan aşağı kaydı ve Shane'in uyluklarını öpmeye başladı, sonra da kasıklarının kıvrımını yukarı doğru öpmeye devam etti. Shane titredi ve nefes nefese kaldı, ama ellerini yastığın üzerinde tuttu ve daha fazlasını istemedi. Birkaç dakika sonra, iyi davranışının karşılığını aldı, çünkü Ilya, hiçbir uyarıda bulunmadan, Shane'in testislerinden birini ağzına aldı.

"Oh, lanet olsun," diye inledi Shane. Ilya, Shane'in testisleri konusunda uzmandı. Onları ağzında nasıl yuvarlayacağını, dilini Shane'in testis torbasının kenarına nasıl bastıracağını ve hemen altındaki hassas bölgeye parmaklarını nasıl kullanacağını çok iyi biliyordu. Shane'i sadece bununla birçok kez boşaltmıştı, ama Shane bu gece planın bu olduğunu düşünmüyordu. Öyle olmamasını umuyordu. "Siktir, Ilya. Çok iyi."

Ilya mırıldandı, bu da Shane'in sikinin ucuna kıvılcımlar saçtı. Shane'i yavaşça bıraktı, narin küre parlak dudaklarının arasından kayıp gitti. Ayağa kalktı ve odanın köşesindeki valizine gitti. Bir dakika sonra bir şişe kayganlaştırıcı ile geri döndü.

"Tanrıya şükür," diye iç geçirdi
Shane. Ilya gülümsedi.
"Dön."
Shane bir saniye bile tereddüt etmedi. Dizlerinin ve kollarının üzerine çöktü ve bekledi. Kaygan bir parmağın hoş baskısını bekliyordu, bu yüzden Ilya'nın sıcak, ıslak dilinin dokunuşunu hissettiğinde neredeyse çığlık atacaktı.
"Tanrım... evet. Evet, evet," diye inledi Shane.
Ilya diliyle çok iyiydi. Shane'in kıçını güçlü elleriyle kavrayıp daha derine girmek için ayırırken, Shane'in deliğine uzun, kendinden emin vuruşlar ve yumuşak dokunuşlar arasında geçiş yapıyordu. Shane başını yastığa düşürdü, ağzı gevşedi. Gözlerini hiçbir şeye odaklayamıyordu.
"Bugün çok güzeldin," dedi Ilya, sonra Shane'in sağ kalçasını öptü. "Paten kayarken, saçlarınla."
"Sen de," diye mırıldandı Shane. "Senin kayışını izlemeyi seviyorum."
Yağ şişesinin tıklamasını duydu, ardından Ilya'nın parmağının girişine hafifçe bastırdığını hissetti. "Sana bir sır verebilir miyim?" diye sordu Ilya.
Shane gerildi, karnı heyecandan kıpır kıpır oldu. "Evet."
Ilya parmağını içeri kaydırdı. "Sen benden daha iyi bir hokey oyuncususun."
Shane, hem parmağın girişi hem de itiraf yüzünden nefesini tuttu. "Ben sadece
—sadece daha iyi bir takımdayım."
"Hayır," dedi Ilya sakin bir şekilde. "Sen her zaman daha iyiydin. Her zaman."
Tanrım, Ilya neden böyle diyordu? Gerçekten böyle mi düşünüyordu? Bunun önemi var mıydı?
"Bu," Shane, Ilya prostatını okşarken dişlerini sıkarak,
"beraberlik." Ilya güldü. "Evet. Tamam."
Shane yastığa ve Ilya'nın parmaklarına yaslanarak rahatladı. Kendini tamamen mükemmel, rahat, mutlu ve güvende hissediyordu, Ilya'ya açılmaktan başka hiçbir şeye odaklanmıyordu. Ve bu bile bir angarya değildi, çünkü Ilya onu oraya nasıl ulaştıracağını çok iyi biliyordu. Güçlü parmakları onun içine daldı, döndü, kıvrıldı, nazikçe gerildi, Shane nefes alıp iç çekerek bu hislerin içine daha da daldı.
Yüksek sesli bir kapı çalma Shane'i o andan kopardı. Kapı çalmanın ardından Cliff Marlow'un sesi geldi. "Rozanov! Orada mısın?"

Tüm iyi hisler bir anda kayboldu ve yerini saf panik aldı. Shane boynunu uzatıp omzunun üzerinden Ilya'ya baktı. Ilya ona göz kırptı, Shane'in prostatını bir kez daha okşadı ve "Evet" diye bağırdı.

Shane ona *"Ne oluyor lan?"* diye seslendi, ama Ilya sadece sırıttı ve parmağıyla onu sikmeye devam etti.

"Dışarı çıkıyoruz," dedi Cliff. "Yardımcım lazım, hadi gidelim." Sesi oldukça sarhoş gibiydi.

"Nereye?" diye sordu Ilya ve ikinci parmağını da ekledi.

"Bilmiyorum. Bir kulübe. Lanet kapıyı açabilir misin?"

Shane ölmek istedi. Ama bu tuhaf durum onu garip bir şekilde tahrik etmişti. Bu da onun ölmek istemesine neden oldu.

Tabii ki Ilya, Shane'in sikine dokunmak için en uygun zamanın geldiğine karar verdi. Elini sikinin etrafına doladı ve Shane'in tüm vücudu sarsıldı. Ne yazık ki Shane yüksek sesle inledi.

"Şşş," diye azarladı Ilya, sanki tüm bunlar Shane'in suçuymuş gibi. Sonra Cliff'e, "Şu anda yapamam. Üzgünüm," dedi.

Sessizlik oldu ve sonra Cliff biraz yanlış bir sonuca vardı. "Siktir. Orada bir kız var, değil mi? Üzgünüm dostum."

"Belki," dedi Ilya. Shane

gözlerini devirdi.

Cliff güldü. "Muhtemelen iki ya da üç tane. İyi geceler, seni lanet olası efsane."

Shane, bir şey söylememek için kendi ön kolunu ısırdı. Cliff

sonunda gittiğinde Shane, "İki ya da üç, ha?" dedi. Ilya

homurdandı. "Cliff iki ya da üç sayısını bile sayamıyor."

"Beni parmaklarken onunla *sohbet ettiğine* inanamıyorum," diye tısladı

Shane. "Senin neyin var lan?"

"Senin neyin var lan?" "Ne mi var? Bunu seven ben değilim." *"*Ben

yapmadım."

"Sevmedim."

Ilya, Shane'in sızan sikinin başını başparmağıyla ovuşturdu ve Shane nefesini tuttu. "Senin sikin sevdi."

"Sikim dokunulmayı sever, senin sevdiğin tuhaf şeyleri değil. Lütfen şimdi beni sikebilir misin?"

Ilya onu bıraktı ve parmaklarını Shane'in kıçından çıkardı. Shane sırt üstü döndü, böylece onun soyunmasını izleyebilirdi. Bir dakikadan az bir sürede

bir dakikadan az bir sürede, Ilya çıplak kaldı ve kendi sikini kayganlaştırıcıyla yağladı, bu yüzden belki de göstermediği kadar aceleci değildi.

Shane, Ilya'nın onu yatağın ucuna çekip, onu sikerken ayakta durmasını sağlayacağını düşündü. Shane bu şekilde seviyordu, Ilya tüm gücünü ve kuvvetini kullanırken, Shane onu izleyip ona dokunabilir ve onun için kendini okşayabilirdi.

Ama bunun yerine, Ilya Shane'i olduğu yerde bıraktı — yastıklara yaslanmış, rahat bir şekilde — ve dikkatlice vücudunun üzerine eğildi. Shane'in beynini her seferinde tamamen yok eden, yavaş ve hayranlık dolu bir şekilde onu öptü. Sonra, Shane tamamen titreyerek saf bir arzunun kütlesine dönüştüğünde, Ilya sonunda içine girdi.

Shane, Ilya içeri girerken onun yüzünü izledi. Gözleri, sanki tüm bu yıllar sonra hala bu his onu şaşırtıyormuş gibi, kocaman açılmıştı. Sanki Shane'in onu bu kadar kolay kabul edeceğini beklemiyormuş gibi. Sanki bir şekilde oraya ait olduğunu bilmiyormuş gibi.

"Seni çok seviyorum," diye fısıldadı Shane.

Ilya sadece başını sallayabildi, dişlerini alt dudağına sıkıca ısırarak sessiz kalmaya çalıştı.

Harekete geçtiğinde, yavaş ve kontrollü hareketler yaptı; bu hareketler yetersizdi ama aynı zamanda fazlaydı da. Shane'in vücudundaki her sinir titriyordu. Ilya, Shane'in yüzüne nazik öpücükler yağdırdı, nefesleri Shane'in cildinde düzensiz nefesler halinde dans ediyordu. Shane, bacaklarını Ilya'nın sırtına doladı ve ona daha derine ve daha hızlı gitmesi için ısrar etti.

Koridordan daha fazla gürültü geliyordu — daha fazla NHL oyuncusu sarhoş ve gürültücüydü — ve Shane onları görmezden gelmeye çalıştı. Ya da en azından onların yakınlığı onu daha da tahrik etmesine izin vermemeye çalıştı. Çünkü Ilya yanılmamıştı; arkadaşlarının etrafında bunu yapmanın heyecan verici bir yanı vardı.

Ilya sonunda hızlandı. Shane'e sanki onun ne düşündüğünü biliyormuş gibi sırıttı. "Ya görebilselerdi?" Ilya'nın sesi alçak ve sakindi ve sözleri Shane'in sikini titretti. "O duvar bir pencere olsaydı."

Shane gözlerini sımsıkı kapattı, ama bu sadece hayal etmesine yardımcı oldu. "Siktir," dedi.

"Senin ne kadar iyi karşıladığını görebilirlerdi. Ne kadar sevdiğini."

"Dur," dedi Shane zayıf bir sesle, hiç ciddi olmadan.

"Beni çok kıskanırlardı. Seni bu şekilde elde ettiğim için."

Shane gözlerini açtı. "*Beni* kıskanırlardı. Sen çok güzelsin."

"Kendini okşa," diye emretti Ilya, sonra daha sert itmeye başladı, kalçalarını salladı ve başını geriye attı.

Shane, Ilya'nın kontrolünü kaybetmeye başladığı ve çaresizce kendi boşalmasını kovalamaya başladığı bu anı çok seviyordu. Shane itaatkar bir şekilde kendini okşadı, bağırmamak için kendi dudağını ısırdı.

O ilk boşaldı, boşalması tam da koridordaki biri yüksek sesle bağırdığı anda karnına sıçradı, bu tuhaf bir tesadüftü ve Shane maalesef bunu çok seksi buldu.

Ilya neredeyse histerik bir şekilde gülüyordu, ama yine de itmeye devam ediyor ve çılgınca inlemelerle kendi kahkahalarını kesintiye uğratıyordu, ta ki sonunda, "Boşalacağım, Hollander. Siktir."

Shane, adını söylememiş olmayı diledi, ama hemen umursamayı bıraktı, çünkü Ilya Rozanov'un orgazm olurkenki yüzünü izlemek, Shane'in dünyadaki en sevdiği şeydi.

Ilya, Shane'in üzerine çökmekten kendini alıkoydu ve bunun yerine dikkatlice çekilip yanına yuvarlandı, ağır ağır nefes alıyordu.

"Bu," dedi Shane, "çok seksi idi." Ilya

burnunu kırıştırdı. "Eh. Fena değildi."

Shane titrek bir kahkaha attı ve Ilya'nın göğsüne hafifçe yumruk attı. "Siktir git."

Sırayla banyoda temizlendiler. Shane, Ilya'yı beklerken hala çıplak olarak yatağa geri döndü. Çarşafları nispeten temiz tutmayı başardıkları için minnettardı.

"Sen kalıyorsun," dedi Ilya.

Shane gözlerini açtı ve onu banyonun dışında, yine çıplak bir şekilde dururken gördü.

"Peki," dedi Shane, hala yüksek erkek seslerinin duyulduğu koridoru işaret ederek. "Ben *oraya* gitmiyorum."

"Seks yaptığımızı düşünmezler," dedi Ilya mantıklı bir şekilde.

"*Biliyorum*."

"Belki film izledik," dedi Ilya, yatağa doğru yavaşça yürürken. Kimse çıplakken bu kadar zarif görünmemeli.

"Kim?" diye sordu Shane kuru bir şekilde. "Ben ve senin seks partisi yaptığın iki ya da üç kadın mı?"

Ilya ona çarpık bir gülümseme attı ve yanına yatak örtüsünün altına kaydı. "İki ya da üç kişi seks partisi değildir, Shane." Parmağıyla Shane'in çenesini yukarı kaldırdı ve dudaklarını öperken onu orada tuttu. "Kaldığına sevindim."

"Bunun için gergin olmadığımı söylemiyorum."

"Biliyorum. Ama bu kadar yakın olup da kollarımda olmamana dayanamıyorum." Shane'in kalbi titredi. "Sanırım neredeyse evli sayılırız. Yani." "Evet," diye onayladı Ilya. "Gelecek yıl NHL All-yıldızları olacağız."

Shane'in tüm vücudu gerildi. "Aman Tanrım." "Ne?"

"Bunu hiç düşünmemiştim."

Ilya onu tekrar öptü, ama bu Shane'in beyninin kontrolden çıkmasını engelleyemedi.

Ilya onu öpmeyi bitirdiğinde Shane tekrar "Aman *Tanrım*" dedi. "Seninle evlenmeye, bir çift olmaya ve hokey dünyasından gelecek tepkilerle başa çıkmaya o kadar odaklanmıştım ki, evli *olup* hokey oynamayı hiç düşünmemiştim."

"Korkutucu mu?"

Bu çok korkutucuydu, ama Shane bunu söylemek istemedi. "Bununla başa çıkacağız," dedi, ama yeterince kendinden emin değildi.

"Başa çıkmak mı?" dedi Ilya gülümseyerek. "Sabırsızlanıyorum."

Yirmi Sekizinci Bölüm

Ilya ve Shane, All-Star maçının sabahında sıkıcı bir basın toplantısını birlikte tamamlamışlardı. Sonunda odadan çıkabildiklerinde, Ilya koridorda Komisyon Üyesi Crowell'ı görünce şaşırdı. Yalnızdı ve telefonuna bakıyordu. Ilya, düşünmeden, kararlı adımlarla ona doğru yürüdü.

Shane koluna elini koyarak onu durdurdu. "Ne yapıyorsun?" "Crowell ile konuşacağım."

"Hayatta olmaz! Aptal olma."

Ilya homurdandı, Shane'in elini itti ve Crowell'e doğru yürümeye devam etti.

"Komiserim," diye seslendi Ilya, birkaç metre uzaklaştığında.

Crowell ona bir bakış attı ve kaşlarını çattı. "Bay Rozanov. Hafta sonunuz nasıl geçiyor?"

"İyiyim. Ama arkadaşım Troy Barrett ile konuşuyordum ve o, sizin onu aradığınızı söyledi."

"Aradım."

"Onun kaptanı olarak," dedi Ilya, unvanına biraz önem katmaya çalışarak, "endişeliyim."

Crowell'ın dudakları alaycı bir gülümsemeye benzedi. "Öyle mi?"

Ilya, Crowell'in karşısında dururken, ne söylemek istediğinden tam olarak emin değildi. Ve İngilizce cümlelerini her zamankinden daha fazla karıştıracağına dair bir hisse kapılmıştı. Crowell onu korkutuyordu.

"Barrett iyi iş çıkarıyor. Yardım etmeye çalışıyor," dedi Ilya. "Sanırım son zamanlardaki sosyal medya faaliyetlerinden bahsediyorsun," dedi Crowell. Sesi neredeyse sıkılmış gibiydi, ama tehlikeli bir tonu vardı. "*Birdenbire* aktivist oldu."

"Evet. Demek istediğim bu. Çabalıyor. Dallas Kent'in yaptıklarından sonra __"

Crowell elini kaldırdı. "Dallas'ın suçlandığı şeyden sonra. *Anonim olarak.*"

Ilya gözlerini kısarak baktı. "Barrett onun arkadaşıydı. Onu tanıyor."

"Öyle mi? Çünkü onunla konuştuğumda, suçlamalar hakkında hiçbir şey bilmediğini söyledi.

Aslında, suçlamalar hakkında hiçbir şey bilmediğini söyledi. Hiçbir şeye tanık olmamıştı. En iyi arkadaşının böyle şeyler yapabileceği aklının ucundan bile geçmemişti. Garip, değil mi? İnternetteki insanların uydurma şeyler yazması, birinin en iyi arkadaşını hiç tanımaması ihtimalinden daha olasıdır diye düşünüyorum."

Ilya, ayaklarının altındaki zeminin çöktüğünü hissetti. "Komiser Crowell," diye bir ses Ilya'nın arkasından geldi. Shane yaklaşmıştı. Kahretsin. Bu korkunç karara dahil edilmesine gerek yoktu.

"Shane," dedi Crowell, hem sıcak hem de soğuk bir ses tonuyla. "Sen de Troy Barrett'ın Dallas Kent'e karşı kişisel intikamını savunmak için mi buradasın?"

Ilya, Shane'in yüzündeki endişeyi görebiliyordu, ama Shane omuzlarını düzeltti ve "Bence iyi iş çıkarıyordu. Sesini insanlara yardım etmek için kullanıyordu," dedi.

Crowell, "Barrett, *hokey maçlarını* kazanmak için *hokey becerilerini* kullanmalı" dedi. "Bunun için milyonlarca dolar alıyor. Gereksiz dramlara tahammülüm yok. İkiniz rekabetinizi her zaman buz pistinde sürdürdünüz. Sosyal medyada bu tür saçma sapan şeyler yapmayın."

"Bence bu saçma değil," diye tartıştı Shane. "Bence Barrett, dikkat çektiği konulara gerçekten önem veriyor. *Ligin* yapması gerekeni yapıyor."

Kahretsin. Ilya, Shane'in bunu söylediğine inanamadı. Crowell'in vereceği tepkiye karşı Shane'i korumak istercesine ona bir adım yaklaştı.

Crowell, Shane'e kötücül bir bakış attı. "Öyle mi? Lanet olası Ulusal Hokey Ligi'ni yönetmekle meşgul olan yoğun programımdan zaman ayırıp, dünyadaki her lanet olası sorunu paylaşmamı mı bekliyorsun? Bir oyuncu *aktivist* olmaya karar verdiğinde ne olduğunu biliyor musun?" *Aktivist* kelimesini, hayal edebileceği en kötü hakaretmiş gibi söyledi. "Gazeteciler, ele aldıkları sorunla ilgili ligin tarihini araştırmaya başlarlar. Birdenbire, yüz yıllık geçmişi olan bir takım, bir koçunun

bir keresinde biraz ırkçı sayılabilecek bir şey söylediği için birdenbire o kadar da harika bir takım olmaktan çıkar. Bu saçmalık ve benim bununla uğraşacak vaktim yok."

"Scott Hunter'ın eşcinsel olduğunu açıkladığı zaman gibi mi?" diye sordu Ilya, sesi şaşırtıcı derecede sakindi. "Bu senin için can sıkıcı mıydı?"

Crowell bu sözlere biraz şaşırmış görünüyordu. "Elbette Hunter'ı destekliyoruz. Onun tüm topluluğunu destekliyoruz. Hokey herkes içindir."

Ilya gözlerini devirmekten kendini alıkoydu. "Ama Hunter'ın şu anda susmasını istiyorsun, değil mi?"

"Böyle bir şey demedim. Sadece kişisel meseleleri savunmanın uygun olduğu zaman ve yerler olduğunu düşünüyorum. Hunter sık sık sınırı aşıyor."

"Ve başkalarının sınırı aşmasını istemiyorsun," dedi Ilya. "Bir eşcinsel oyuncu yeterli mi?"

Crowell, Shane'e bir bakış attı, sonra tekrar Ilya'ya döndü. "Başka oyuncular da eşcinsel olduğunu açıkladı."

"Baldwin ve Lundin'i mi kastediyorsun?" dedi Shane, Scott Hunter'dan kısa bir süre sonra eşcinsel olduğunu açıklayan Vancouver ve Los Angeles oyuncularının isimlerini sayarak. "Baldwin'e bir daha sözleşme teklif edilmedi ve Lundin sonunda İsveç'e geri döndü."

Crowell alaycı bir şekilde güldü. "Baldwin zaten kariyerinin sonuna gelmişti ve Lundin'e gelince, birçok Avrupalı kariyerini kısa kesip kendi ülkelerine dönmeyi tercih ediyor."

Ilya, söz konusu oyuncuları şahsen tanımıyordu, ancak NHL'den ayrılma kararlarının, hokey oynama yetenekleri veya isteklerinden çok, takımları tarafından gördükleri muameleyle ilgili olduğunu kesinlikle tahmin ediyordu. Bildiği diğer tek eşcinsel oyuncular olan Ryan Price ve Eric Bennett, ikisi de emekli olmuştu ve oynadıkları dönemde cinsel yönelimlerini açıklamamışlardı. Troy Barrett, Hunter dışında Ilya'nın tanıdığı tek aktif eşcinsel NHL oyuncusuydu.

Ve Shane.

Oldukça küçük bir gruptu.

"Açıklama ihtiyacı hisseden herkes bunu yapabilir," dedi Crowell. "Ama bunun neden bu kadar önemli olduğunu anlamıyorum." Mizahsız bir şekilde güldü. "Bu günlerde bunun pek önemi yok, değil mi?" Bakışları tekrar Shane'e takıldı.

"Önemli," dedi Shane kararlı bir şekilde. Çenesi sıkıydı. Ilya onun elini tutmak istedi.

Crowell bir an sessizce ikisine baktı ve "Peki.
Bugün programım çok yoğun, bu yüzden bu *beklenmedik* sohbeti şimdi sonlandırmak zorundayım." Ceketini düzeltti ve ikisine son bir kez soğuk bir bakış attıktan sonra arkasını dönüp uzaklaştı.

"Bu muhtemelen çok kötü bir fikirdi," dedi Shane, Crowell duyamayacak kadar uzaklaştıktan sonra.

"Muhtemelen," diye onayladı Ilya. "Ama yine
yapardım." "Ben de."

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Şubat

"Seni daha önce nerede görmüştüm?" diye sordu Ilya.

Detroit savunma oyuncusu Kerr şaşkın görünüyordu. "Ne diyorsun sen, Rozanov?"

Ilya eldivenli parmağıyla onu işaret etti. "Ah! Biliyorum. O gif'ten. Sürekli görüyorum. Geçen sezon, seni lanet bir heykel gibi geçip gol attığımdan beri."

Kerr onu itti. Oyun durduktan sonra Detroit kalesinin arkasında duruyorlardı. "Ottawa için oynasaydım böbürlenmezdi."

Ilya, hala gülümseyerek cama yaslandı. "Garip, çünkü şu anda skor 3-1 bizim lehimizde."

"Her neyse." Kerr uzaklaştı.

"Rozanov," yorgun sesli bir hakem dedi, "bir kez olsun ara verebilir misin?"

"Senin için her şeyi yaparım."

Bood, Ilya'nın yanına gelerek bankete doğru kaymaya başladı. "Doğru binada olduğumuzdan emin miyiz?" diye bağırarak kalabalığın gürültüsünü bastırmaya çalıştı. "Burası Ottawa olamaz."

All-Star molasından sonraki ilk ev maçının ikinci periyodunun ortasındaydılar ve arena doluydu. Ve *gürültülüydü*. Şu anda buzda hiçbir şey olmuyorken bile kalabalık coşmuştu.

"Sanırım kazanmaya başlamamız gerekiyordu," dedi Ilya.

"Kahretsin, bunu daha önce denemeliydik," diye şaka yaptı Bood.

Ilya güldü, çünkü çok iyi bir ruh hali içindeydi. Hokey yeniden eğlenceli hale gelmişti ve kariyeri boyunca Ottawa'da oynamış ve iyi bir NHL takımında olmanın nasıl bir his olduğunu hiç bilmeyen Bood için mutluydu. Wyatt için de mutluydu, çünkü o, kaybeden bir takımın kalecisi olmak için çok iyiydi.

. Yeni oyuncular, Koç Wiebe ve son zamanlarda çok gülümseyen Troy için de mutluydu, ancak bu muhtemelen Harris ile daha çok ilgiliydi.

Ottawa, Troy'un maçın bitimine bir dakikadan az bir süre kala boş kaleye gol atmasıyla maçı 5-2 kazandı. Herkes harika bir çaba gösterdi. Ve kesinlikle Monk's'a gidip kutlama yapmaya değer bir takım performansıydı.

Ilya, Troy Barrett, Evan Dykstra ve üç sürahi bira ile bir masada oturuyordu. Sürahilerden birini neredeyse bitirmişti. "Neden bu kadar çok kazandığımızı biliyor musun?" dedi, sarhoş bir şekilde İngilizce konuşurken sözleri biraz ağırlaşmıştı. "Çünkü Dykstra DJ olmadı. Soyunma odasında."

"Hey!" dedi Evan. "Benim müziklerim çok iyi." "Hayır,"

diye inledi Ilya. "Berbat."

"Hazy nerede?" dedi Evan, etrafına bakarak. "O beni destekler."

"Sayılmaz. Hazy her şeyi sever."

Bood, bir elinde bira, diğer elinde bilardo sopasıyla masaya yaklaştı. "Kim bilardoda ezilmek ister?"

"Tabii," dedi Evan. "Ilya pislik gibi davranıyor."

"Hayır!" dedi Bood, şok olmuş gibi davranarak. "Ilya

Rozanov mu?" "Karın şu anda doğum yapmıyor mu?" diye

sordu Ilya.

"Henüz değil, ama Dykstra'yı yenince gidiyorum. Bilirsin, ne olur ne olmaz diye."

Evan, Bood ile birlikte ayrıldı ve bütün akşam sessiz kalan Troy, "Dykstra'nın müziği gerçekten berbat" dedi.

"Değil mi?" Ilya bir yudum bira içti. "İyi misin?"

Troy masada kaşlarını çattı. "Evet. Sadece... bir şeyleri düşünüyorum."

"Harris mi?" diye tahmin etti Ilya.

Troy'un dudakları hafifçe kıvrıldı. "Hayır. Yani, evet. Bir nevi." Ilya'ya baktı. "Bu arada, artık birlikteyiz."

Ilya gülümsedi ve elini Troy'un omzuna koydu. "Bu harika! Şu anda nerede?"

"Hâlâ çalışıyor. Ama yakında burada olacağını söyledi." Masadaki kağıt bardak altlığını oynadı. "Düşünüyorum da, açılmayı düşünüyorum. Yani,

tamamen. Herkesin önünde. Belki Pride Night maçının olduğu gün."

Vay canına. Ilya bir an için şaşkınlık, heyecan, şok ve kıskançlık karışımı bir duygu seliyle konuşamadı. Pride Night maçı Şubat sonunda, sadece birkaç hafta sonraydı. "Öyle mi?" diye sorabildi sonunda.

"Evet. Saklanmaktan yoruldum. Artık Harris'le birlikteyim, saklanabileceğimi sanmıyorum, anlıyor musun?"

Bu doğruydu. Ilya, takımın tamamının Harris ve Troy'un birbirlerine nasıl baktıklarını yakında fark edeceğini, eğer henüz fark etmedilerse, emindi. "Senin için çok mutluyum. Ve Harris için. Ve tabii ki seni destekleyeceğim. Takımın tamamı destekleyecek."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"Troy! Evet. Tabii ki. Bu takım en iyisi."

Sessiz bir soru havada asılı kaldı: Öyleyse neden Ilya sahada değildi? Ilya cevabı vermedi.

"Pride Night maçı," dedi Troy. "Toronto'ya karşı. Yani. Bu berbat."

Ugh. Bu *gerçekten* berbattı. Troy için eski takımıyla karşılaşmak zaten yeterince zordu, bir de buna başka bir şey eklenmesin.

"Pride Night maçı sadece ligin bir etkinliği, biliyor musun? Yani... sen ortaya çıktığında olması gereken bir şey değil." Ilya ne demek istediğini çok kötü bir şekilde açıklıyordu. "Yani, bir nevi gösteri gibi. Ortaya çıkmak zorunda olduğunu hissetme."

"Biliyorum. Sadece güzel olur diye düşündüm, belki?"

Ilya bunu anlayabiliyordu. Pride Night maçları ona her zaman garip gelmişti. Çoğunlukla gösteriş amaçlıydı, ama aynı zamanda kendini açığa çıkarmadığı için suçluluk duyduğu için rahatsız ediciydi.

"O zaman yapmalısın," dedi Ilya. "Ve o gece eski takımını utandırmamızı sağlayacağız."

"Artık kocaman bir çocuk oldun," dedi Ilya, Chiron'un kulaklarını kaşıyarak. "İki Chiron gibisin."

Harris, antrenmanın sonunda Chiron'u takımla görüşmesi için soyunma odasına getirmişti, ancak Ilya onun başka bir amacı olduğunu düşünüyordu. Bir dakika sonra Harris, "Troy bugün burada değil miydi?" diye sorduğunda, şüpheleri doğrulandı.

Ilya köpeğe gülümsedi. "Buralarda bir yerde. Muhtemelen duşta."

Harris duşlara doğru baktı, ama ıslak, çıplak Troy'u görmek için oraya koşmaktan kendini alıkoydu. "Chiron geçen hafta kötü bir haber aldı," dedi. "Yani, belki de bu konuda çok üzülmemiştir."

Ilya'nın zihninde milyonlarca korkunç olasılık geçti. "Ne haberi? Ne oldu?"

"Terapi köpeği olmaya uygun olmadığı ortaya çıktı. En azından eğitmenlere göre."

"İmkansız," dedi Ilya, çünkü Chiron açıkça dünyanın en iyi köpeğiydi ve bunu göremeyen eğitmenler aptaldı. "Ona ne olacak?"

"Kötü bir şey olmayacak," diye Harris onu teselli etti. "Hâlâ resmi takım köpeği olacak, ama arenadan uzakta bir eve ihtiyacı olacak."

Ilya neredeyse onu almayı teklif edecekti. Bunu çok istiyordu. Ama çok daha mantıklı başka bir seçenek vardı. "Onu sen evlat edineceksin," dedi Harris'e.

Harris de aynı şeyi düşünüyormuş.

Bu yüzden Ilya, Harris'in köpeğini çalmaya çalışmadığı için iki kat daha mutlu oldu.

Ilya, Chiron'a gülümsedi. "Sen şimdiye kadarki en mutlu köpek olacaksın." Bunu içtenlikle söylüyordu. Harris köpekleri severdi ve ailesinin Chiron'un ziyaret edip koşup oynayabileceği büyük bir çiftliği vardı.

Troy arka odadan çıktı — duştan değil — terli ve, evet, seksi görünüyordu, bu yüzden Harris'in dikkati hemen Ilya'dan uzaklaştı. Ilya yere oturdu ve Chiron ile oynadı, hala ekipmanlarının çoğunu giyiyordu. Dirsek pedlerinden birini çıkardı ve onu salladı, Chiron'un onu kovalamasını ve yakaladığında ısırmasını sağladı.

Kesinlikle bir köpeğe ihtiyacı vardı.

Birkaç dakika sonra, Troy ahırındaki bankın üzerine çıkıp odadaki herkesin dikkatini çekmeye çalıştı. Bu pek işe yaramayınca, Ilya yardım etmeye karar verdi. "Herkes susup Barrett'ı dinlesin."

Herkes dikkatini Troy'a çevirince oda sessizliğe büründü. Ilya, Harris'in yanında duran Troy'un duyurabileceği tek bir şey düşünebildi, bu yüzden nefesini tutup bekledi.

"Sadece bir şey var," dedi Troy. "Harris ile çıkıyorum. Birlikteyiz. Ben eşcinselim."

Ilya, konuşmanın ne kadar etkili olduğunu takdir etmek zorundaydı. Yüksek sesle alkışlamaya başladı ve herkes ona katılarak tezahürat ve çığlıklar attı. Ilya bu takımı seviyordu. Troy'un yedek kulübesinden inip Harris'in kollarına atladığını izledi. Sonra Harris'i geriye doğru eğdi ve herkesin önünde onu öpmeye başladı.

Ilya'nın kalbi kısmen mutluluktan, kısmen kıskançlıktan burkuldu. Harris ve Troy için çok sevindi, ama aynı zamanda, Shane ile olan ilişkisini alkışlayan hokey oyuncularıyla dolu bir soyunma odası asla olmayacağını biliyordu. Ve tabii ki, Troy'un aynı gün içinde eşcinsel olduğunu açıklayabilmesi, Harris ile ilişkisini duyurabilmesi ve harika bir köpek evlat edinebilmesi için ona kızmamalıydı.

"Sorun değil," dedi Chiron'a Rusça. "Benim günüm de gelecek."

Ama bazen, Shane'in yüzüğü boynunda asılı olsa bile, kendini kandırıyor mu diye merak ediyordu.

"Benden vazgeçtiğini sanmıştım," dedi Galina, Ilya'yı ofisine davet ederken Rusça.

"Üzgünüm," dedi Ilya. Eski haline döndüğünü hissettiği için beş hafta boyunca randevu almamıştı. Saçma olduğunu bildiği halde, düzeldiğini umuyordu. Ama Troy ve Harris'in takım soyunma odasında öpüşmesini görmek onu tekrar karanlık bir yere sürüklemişti, bu yüzden randevu almıştı.

"Meşgul müsün?" diye sordu Galina, kanepenin karşısındaki koltuğa otururken. "Evet," dedi Ilya, her zamanki yerine, ortadaki minderine oturarak. "

İnanır mısın, playofflara gidebiliriz."

"Biliyorum, takip ediyorum. Bir hayran olarak çok heyecan verici." Ilya gülümsedi. "Ve bir oyuncu olarak da."

"Yani hokey iyi," diye sordu.

"Hokey harika. Tekrar eğleniyorum." Gözlerini ondan ayırdı. "Belki bu kadarı yeterlidir diye düşündüm."

"Daha mutlu hissettiğin için artık beni görmek zorunda olmadığını düşündün."

"Evet." Kendini zorlayarak ona baktı. "Aptalca. Biliyorum."

Dudakları yukarı kıvrıldı. "Keşke o kadar kolay olsaydı."

"Ben de."

"Anladığım kadarıyla iyi ruh halin uzun sürmedi?"

"Tam olarak değil, hayır. Hala hokey oynamaktan zevk alıyorum ve Shane ile geçirdiğimiz zamanları seviyorum. Ve ben..." Durdu, ama muhtemelen bunu ona söylemesi gerektiğine karar verdi. "Nişanlandım. Bana evlenme teklif etti ve ben evet dedim."

"Tebrikler."

Ilya başını salladı. "Bu benim istediğim her şey ve bu yaz ortaya çıkmayı ve belki de o zaman evlenmeyi planlıyoruz. İkimiz de emekli olana kadar beklemek yok artık."

Galina notlar aldı ve "Bu sizin için büyük bir değişiklik" dedi. "Çok büyük" diye onayladı Ilya. "Heyecanlı ve mutluyum, ama aynı zamanda korkuyorum." "İnsanların tepkisinden mi?"

Ilya, tişörtünün altında gizli olan yüzüğe parmaklarını bastırdı. "Shane'in fikrini değiştireceğinden korkuyorum. Ya da değiştirmeyecekse, bu onun kariyerini etkileyecek ve beni bunun için nefret edecek. Belki bir süreliğine değil, ama sonunda."

"Fikrini değiştirmesi olası mı?"

"Bilmiyorum," dedi Ilya dürüstçe. "Bazen kolayca korkar. Panik yapar."

"Ama sana evlenme teklif etti. Bu muhtemelen kolayca verdiği bir karar değildi."

Ilya, Shane'in satın aldığı mumlarla oturma odasını özenle süsleyip tek diz çökmesini mutlu bir şekilde hatırladı. "Hayır. Bence bu konuda çok ciddiydi."

"İkinci senaryo daha olası mı görünüyor? Sana kızgın olduğu senaryo?"

Ilya yanındaki yastıklardan birini kapıp karnına sıkıca sarıldı. "Bilmiyorum. Beynim bunun muhtemel olduğunu söylüyor, ama beynim daha önce de bana yalan söylemişti."

"Beyinler bu konuda bazen aptalca davranabilir."

Ilya hafifçe gülümsedi. "Evet." Parmaklarını yastığa kıvırdı. "Bir şey daha var. Takım arkadaşlarımdan biri eşcinsel olduğunu açıkladı. Takıma, yani. Ama önümüzdeki hafta Pride Night maçında bunu kamuoyuna açıklamayı planlıyor."

"Vay canına. Bu çok heyecan verici. Bu konuda ne hissediyorsun?"

"Onun için çok mutluyum. Takımın sosyal medya yöneticisiyle çıkıyor. Harika bir adam. İkisi için de mutluyum. Takımdaki herkes

onları destekliyor. Çok güzel bir şey."

Galina hiçbir şey söylemedi, sadece Ilya'nın devam etmesini bekledi.

"Ama," diye ekledi Ilya, "sanırım kıskanıyorum. Bu, Shane ve benim için ne kadar zor olacağını düşünmeme neden oldu."

"Hatırlıyor musun," dedi Galina yavaşça, "önceki seanslarımızdan birinde, diğer arkadaşlarını sormuştum?"

"Evet."

"Shane'den kimseye bahsettin mi?" "Hayır,"

diye itiraf etti Ilya.

"Shane ile açık bir ilişki kurmak istemenle, ama aynı zamanda bundan korkman arasında bir döngüye hapsolmuş gibisin. Bir arkadaşına, güvendiğin birine, senin tarafında olan birine anlatman yardımcı olabilir."

"Belki," dedi Ilya, ama bu aynı zamanda bir arkadaşını kaybetmenin iyi bir yolu gibi de geliyordu.

"Dene," diye ısrar etti. "Bir takım arkadaşın ya da eski bir arkadaşın. Sadece bir kişiye anlat ve sonra nasıl hissettiğine bak."

"Tamam," dedi. "Deneyeceğim."

"Siktir git, Rozanov!"

Ilya, Boston'daki öğleden sonraki maç sırasında bu cümleyi ya da benzerini muhtemelen bir milyonuncu kez duymuştu. Bu sefer, iki dakikalık küçük bir ceza aldığı ceza sahasının arkasındaki çekici orta yaşlı bir kadından gelmişti.

Yanında, kendi cezasını çeken Dykstra, "Boston'ı sevmelisin" dedi.

"Muhtemelen benim formamı giyiyordu," dedi Ilya. "Beni seviyordu."

"Ama o, sen hain olmadan önceydi." Dykstra güldü. "Rozanov formasına arkasına 'fuck' yazan adamı gördün mü? O köşenin yakınlarında bir yerde oturuyor." Sopasıyla işaret etti. "Bu, saygı duyman gereken bir nefret taahhüdü."

Ilya ağzına Gatorade sıçrattı. "Fuck Rozanov" yazılı formayı imzalamayı teklif etse, onu giyen adamın çok sevineceğine emindi. Derinlerde, bu şehir muhtemelen onu hala seviyordu.

"Maçtan sonra bir yerde akşam yemeği yemeye gidelim diye konuşuyorduk," dedi Dykstra. "Boston'daki tüm iyi mekanları senin bildiğini düşündük."

"Bir yer önerebilirim ama size eşlik edemem. Bir arkadaşımla buluşacağım."
"Öyle mi? Bir arkadaş mı, yoksa
bir *dost mu*?" Ilya sadece
gülümsedi.

"Demek hala hayattasın."
Ilya eski arkadaşına gülümsedi ve ona sarıldı. "Hâlâ hayattayım."
Svetlana onun omzuna vurdu. "O zaman neden üç yıldır seni görmedim?"
"Üzgünüm," dedi Ilya, içtenlikle. Rusça konuşmaya başladı. "Uzun hikaye, ama çoğunlukla berbat bir arkadaş olduğum için."
"Sen her zaman berbat bir arkadaştın, ama harika bir sevgiliydin ve seni özledim."
"Ben de seni özledim." Ilya kolunu uzattı. Onu, akşam yemeği yedikleri Beacon Hill restoranının yakınındaki kaldırımda görmüştü. Uzun siyah kürk yakalı paltosuyla bir film yıldızı gibi görünüyordu, beyaz sarı saçları başının arkasında zarif bir topuz halinde toplanmıştı. "Harika görünüyorsun."
"Muhtemelen."
"Bu botlar Boston kışları için pratik mi?" diye sordu Ilya, diz boyu deri botlarının uzun, dar topuklarına bakarak.
"Tabii ki. Buz kıracağı gibiler. Konuyu değiştirme.
Hâlâ ne kadar berbat biri olduğundan bahsediyoruz."
"Yatakta ne kadar harika olduğumdan bahsediyoruz
sanıyordum." "Ne kadar *harikaydın*. Yıllar geçti, Ilya. *Yıllar*."
"Biliyorum," dedi Ilya ciddi bir şekilde. Restoranın kapısını açtı ve onu tuttu. "İçeceklerimizi sipariş edelim. Sonra açıklayacağım."
Zarif İtalyan restoranındaki en özel masaya oturup martini sipariş ettikten sonra, Svetlana ona bekleyişle baktı.
Ilya iç geçirdi. "Eğer kendini daha iyi hissedeceksen, bağlantısını kaybettiğim tek kişi sen değilsin."
"Olmaz," dedi sertçe.
"Ottawa'ya taşındığımdan beri... biraz kendimi kapattım."
"Bu ne demek? Artık Kuzey Amerika'da yatarak geçinmiyor musun?"

Ilya güldü. "Hayır. Artık değil."

Garson martinilerini getirdi. Ilya bir kokteyli görmekten hiç bu kadar mutlu olmamıştı.

"Tüm kadınlar için ne büyük bir kayıp," dedi Svetlana kuru bir şekilde.

"Umarım bunu atlatabilirler." Ilya, mükemmel derecede soğuk ve ferahlatıcıydı. "Nasılsın? Nerede çalışıyorsun?"

"MBA'mi bitirdim." Gülümsedi. "Boston Bears'tan iş teklifi aldım."

"Harika!" Svetlana hokey hakkında herkesten daha fazla şey biliyordu. Shane'den daha fazla. Muhtemelen Yuna'dan da. "Kabul edecek misin?"

"Sanırım. Sergei Vetrov'un kızının kendileri için çalışacak olmasından çok heyecanlılar." Vetrov, 90'larda Boston'ın süperstarıydı.

"Peki Sergei ne düşünüyor?"

"Benim istediğim her şeyi alması gereken bir prenses olduğumu düşünüyor. Bu konuda ortak noktamız var."

Ilya güldü. "Bugün maça gittin mi?" "Evet. Seni yuhaladığımı duymadın mı?"

"Diğerlerinin yuhalamaları arasında duyulmadı. Boston artık benden nefret ediyor." "Tabii ki nefret ediyoruz. Sen gittin."

Ve bu, onun *neden* ayrıldığına dair bir ipucu olabilirdi, ama bunu dile getirmekte zorlanıyordu. Shane, Ilya'nın Svetlana'ya ilişkilerini anlatma kararını biliyordu ve destekliyordu, Ilya da ona güvenebileceğini biliyordu, ama doğru kelimeleri bulmak zordu.

Bunun yerine, yanındaki menüyü eline aldı. "Burada ne tavsiye edersiniz?"

Svetlana masanın üzerinden uzanarak, güzel manikürlü parmağıyla menüyü aşağı itti. "Neden Ottawa ile sözleşme imzaladın, Ilya?" diye sordu her zamanki açık sözlü tavrıyla. "Bunu hiç anlamadım. Kimse anlamadı."

Ilya cevap vermek için zaman aldı. "Birine daha yakın olmak için." Sonra, bir korkak gibi, içkinden bir yudum daha aldı.

Svetlana'nın canlı mavi gözleri büyüdü. "Birine mi? Çıktığın biri gibi mi? Gerçekten biriyle mi birliktesin? Gerçek bir ilişki mi?"

"Evet."

Yüzü aydınlandı. "Tanrım. Muhteşem biri olmalı. Kim o?
Nerede tanıştınız? Ottawa'da mı? Rus mu?"

Garson siparişlerini almak için geri döndü. "Biraz daha zamana ihtiyacımız var," dedi Svetlana, kaba olmayan ama biraz sabırsız bir şekilde.

Garson, "Tabii ki" diyerek kibarca ayrıldı.

Svetlana dirseğini masaya dayadı ve kırmızı tırnaklarıyla kırmızı dudaklarına hafifçe vurdu. "Neden hiç kimseyle çıktığını duymadım? Bu bir sır mı?"

"Çok soru soruyorsun." "Önce
sonuncusunu cevapla."

"Menüye bakmalıyız..." "Ilya."

Masanın altında, Ilya'nın parmakları pantolonunun kumaşına bastırdı. "Evet, bu bir sır."

"Bu çok ilginç. Bir ilişkin mi var? Takım arkadaşının karısı mı?"

"Hayır," dedi Ilya, biraz kırılmış bir şekilde. "Öyle bir şey yok. Tabii ki yok."

"Bir keresinde takım arkadaşının kız arkadaşıyla yattığını söylememiş miydin? Moskova'da?"

"Evet, ama o ona çok kötü davranıyordu ve ben de on yedi yaşındaydım. Şimdi asla böyle bir şey yapmam."

Svetlana düşünceli bir şekilde mırıldandı. "Bu bir sır, ama bir ilişki değil. Belki koçunun kızıdır?" "Koçumun
kızı on bir yaşında."

"O zaman sahibinin kızı. Yoksa sahibi mi? Centaur'ların sahiplerinden biri kadın değil mi?"

"Sahibi değil."

Martini kadehinin kenarından gülümsedi. "Bu eğlenceli bir oyun. Hoşuma gitti." Aniden gözleri fal taşı gibi açıldı. Öne eğilip fısıldadı, "Bir erkek mi?"

Eh, bu çok uzun sürmedi. Ilya, bardağını dudaklarına götürürken başını hafifçe eğerek cevap verdi.

Svetlana bir eliyle ağzını kapattı, gözleri hala fal taşı gibi açılmıştı. Ama gülümsediğini anlayabilirdi.

"Ilya," dedi sonunda. "Vay canına."

"Evet."

Ona kötücül bir şekilde sırıttı. "Kanada'daki tüm kadınları becerdin de erkeklere mi geçmek zorunda kaldın?"

Ilya gözlerini devirdi. "İşler öyle yürümüyor." "Peki

o kim?"

Ilya'nın yanakları kızardı, ama restoranın loş ışığında bunun fark edilmediğini umuyordu.

"Kızarıyorsun," dedi Svetlana sevinçle. "Ilya Rozanov, *aşık* mı oldun?"

Ilya yüzüne yayılan gülümsemeyi engelleyemedi. "Son derece."

Garson geri geldiğinde, Ilya ve Svetlana aceleyle menüye baktılar ve sipariş verdiler. Ilya ne seçtiğinden tam olarak emin değildi, ama deniz tarağı vardı, yani çok kötü olamazdı.

Garson gittikten sonra Ilya rahat bir şekilde, "Neyse," dedi, "baban nasıl?"

"Siktir git Rozanov," dedi Svetlana. "Sanki hala senin bir erkeğe aşık olmandan bahsetmiyor muyuz sanki."

"O kadar ilginç mi?" "O

kim?"

Ilya yana doğru baktı. "Onu tanımıyorsun."

"Tabii ki tanımıyorum. Ottawa'ya hiç gitmedim. Adı ne?"

Tamam. Bu soruyu geçiştirmek mümkün değildi. Ilya yalan söylemek istemediği sürece, ki istemiyordu. Aslında ne anlamı vardı ki? Yakında herkese söyleyeceklerdi ve Svetlana bir arkadaştı. Ona söyleyeceği şey karşısında şok olabilir, ama Ilya onun bunu magazin dergilerine falan götüreceğini düşünmüyordu.

"Adı," dedi Ilya sakin bir şekilde, "Shane."

"Rus değilmiş. Çok yazık. Shane ne iş yapıyor?"

Ilya bir şekilde gülmemek için kendini zor tuttu. "O bir sporcu."

Svetlana gözlerini kısarak, "Hangi spor?" diye sordu.

Ilya, martini kadehinin sapını başparmağı ve işaret parmağıyla çevirdi. "Hokey."

Svetlana homurdandı. "Anlamıyorum. Shane Hollander'a aşık değilsen, aklıma başka bir şey gelmiyor..." Durdu, sonra

öne doğru eğildi, neredeyse tüm vücudunu masaya dayadı. "Shane Hollander mı?" diye tısladı.

"Korkarım öyle. Evet."

"Başka bir içki getireyim mi?" diye sordu, aniden ortaya çıkan garson.

Svetlana masaya uzandığını fark etti ve mümkün olduğunca zarif bir şekilde sandalyesine geri kaydı. "Sanırım birkaç şişe şarap lazım."

Ilya sırıttı. "Bir tanesiyle başlayalım."

Üç saat sonra, Ilya ve Svetlana kol kola restoranın dışında ayrı taksilerinin gelmesini bekliyorlardı.

"Seks yapmayacağımız için gerçekten çok üzgünüm," diye iç geçirdi Svetlana. Başını onun omzuna yaslayarak ona yaslanmıştı. İkisi de çok içmişti.

Ilya güldü. "Seks yapmak için can attığına beni inandıramazsın." "Öyle değilim," diye kabul etti. "Ama erkekler çok sıkıcı. Neden hepiniz bu kadar
sıkıcı?"

"Ben heyecan verici olduğumu sanıyordum."

"*Öyleydin*. Şimdi bir Kanadalıyla evleneceksin. Sıkıcı." "Kaç kişinin benim rakibimle olan gizli
ilişkimi sıkıcı olarak tanımlayacak kaç kişi olduğunu bilmiyorum."

Kadın güldü. "Sigaran yoktur herhalde." "Bıraktım."

"Tabii ki bıraktın. Sıkıcı."

Bir araba durdu. "Bu senin," dedi Ilya ve ona kapıyı açmak için öne çıktı.

Elini omzuna koydu ve onunla yüz yüze geldi. "Görüşebildiğimize sevindim. Seni gerçekten özledim ve seks yapmasak bile arkadaş olmak istiyorum."

"Çok isterim. Bir ara Ottawa'ya gel. Shane ile tanış."

Gülümsedi. "Gelirim. O zamana kadar bana mesaj at. İrtibatı koparma."

"Söz veriyorum."

Yanağına bir öpücük kondurdu ve arabaya bindi. Ilya kendi arabasını beklerken, sanki bir parçasını geri kazanmış gibi hissederek kendi kendine gülümsedi.

Otuzuncu Bölüm

Shane, Ottawa'nın Pride maçının olduğu gece Ilya'yı görmeyi beklemiyordu, ama gece yarısından sonra onu kapısında görünce şaşırmadı.

"Gel buraya," dedi Shane, kollarını açarak. Ilya kollarına atladı.

Shane onu içeri çekti ve kapıyı kapattı. Uzun bir süre, karanlıkta onu kucaklayarak sırtını okşadı, Ilya ise ona yaslanarak nefes aldı.

Shane maçı izlemişti. Taraftarların Troy Barrett'a verdiği destek inanılmazdı. Onun eşcinsel olduğunu açıklamasına destek veren pankartlar vardı. Shane, Troy'un Instagram'da paylaştığı eşcinsel olduğunu açıklayan videoyu da izlemişti. İzlerken gözleri bile biraz yaşarmıştı.

Ilya'nın da Troy için mutlu olduğunu biliyordu. Maç başlamadan önce Troy'un aldığı uzun alkışlar sırasında Ilya'nın ne kadar duygusal olduğunu görmüştü. Hokey için çok önemli bir gündü.

Ama Shane, Ilya'nın şu anda neden kucaklanmaya ihtiyacı olduğunu da anlıyordu. "İyi misin?" diye sordu Shane sessizce.

"Hayır," dedi Ilya, sesi Shane'in omzunda boğuk çıkıyordu. "Sanırım çöküyorum."

"Anlıyorum."

"Harika bir geceydi. Mutlu olmam gerekirdi."

"Bununla ilgili garip hissetmen normal. Ben de öyle hissediyorum."

"Evet?"

"Evet. Scott Hunter'ın televizyonda Kip'i öptüğü gibi. Harikaydı, ama aynı zamanda... lanet olsun, değil mi?"

Ilya güldü. "Evet. Aynen öyle."

Shane'in tek istediği, Ilya'ya elinden geldiğince bakmaktı. Ilya, Shane'in kafası karışık olduğunda ne yapması gerektiğini her zaman çok iyi bilirdi. "Neye ihtiyacın var?"

"Sana ihtiyacım var," dedi Ilya basitçe. "Sadece... düşünmeyi bırakmam lazım."

Shane geri adım attı, ama Ilya'nın elini sıktı. "Yukarı gel.
Seni oyalamak için birkaç fikrim var."

Ilya gülümsedi, paltosunu çıkardı, beresini cebine koydu ve askıya astı. Hâlâ arenadan çıktığı takım elbiseyi giyiyordu, şu anda ayağından çıkardığı ayakkabılar da dahil.

"Arenadan buraya direkt geldin mi?" diye sordu Shane, birlikte yukarı çıkarken.

"Evet."

Shane elini arkasına uzattı ve Ilya onu tuttu.

"Maçtan sonra duş aldığımı biliyorsun, değil mi?" Shane onu banyoya ve dev yağmur duşuna götürdüğünde Ilya nazik, alaycı bir gülümsemeyle dedi.

"Bu duş daha iyi olacak."

Shane suyu açtı ve ikisi yatak odasında soyunurken odayı buharla doldurdu. Ara sıra öpüşmek için durdukları için bu işlem gereğinden fazla zaman aldı.

"Hadi," dedi Shane yumuşak bir sesle. "Duş al."

Ilya çıplak ve ıslakken her zaman muhteşem görünüyordu. Shane, takım arkadaşlarının onunla duş alırken nasıl kendilerini kaybetmediklerini hiç anlamıyordu. Shane, yıllar önce bunu kesinlikle başaramamıştı.

"Bu şampuan yeni mi?" diye sordu Ilya, Shane saçını yıkarken. Shane'in ulaşabilmesi için Ilya hafifçe öne eğilmek zorunda kaldı.

"Evet. Beğendin mi?"

"Güzel kokuyor. Okyanus gibi."

"İçinde deniz yosunu falan var." "Saçların

bile sağlıklı."

"Kapa çeneni. Durulayın."

Ilya itaatkar bir şekilde başını geriye eğdi ve saçını duruladı. Köpükler vücudundan aşağı akarak göğüs kaslarının ve karın kaslarının kıvrımlarına, kaslı omuzlarının üzerine ve etrafına döküldü. Penisi neredeyse tamamen yumuşamıştı ve Shane kendisine sunulan fırsatı değerlendirmek istiyordu.

"Sana oral seks yapabilir miyim?" diye sordu. "Ağzımda sertleşmeni hissetmek istiyorum."

Ilya'nın yüzündeki ifade saf arzuya dönüştü. "Acele etmelisin."

Shane dizlerinin üzerine çöktü ve ellerini Ilya'nın sağlam vücudunda gezdirdi. Ilya'nın yumuşak penisini nazikçe ağzına aldıktan sonra tamamen ağzına aldı. Ilya tısladı ve hemen sertleşmeye başladı. Shane ağzını gevşek tuttu, dili Ilya'nın sertleşen bedenine zar zor dokundu ve sadece doldurulma hissinin tadını çıkardı.

Ilya tamamen sertleştiğinde, Shane geri çekildi ve küçük kedi yalamaları ve öpücükleriyle penisini taptı, sonra bir süre başının altında nazikçe emdi. Ilya Rusça tatlı sözler mırıldandı, parmakları Shane'in yanaklarını ve ıslak saçlarını hafifçe okşadı.

"Benim için çok tatlısın," diye mırıldandı Ilya, İngilizce.

Shane, Ilya'nın gözlerine bakarak ve dudaklarını aşağı kaydırarak, onu derinlemesine alarak cevap verdi.

Bu günlerde sakso çekmede oldukça iyiydi. İstediği her şeyde olduğu gibi, bunun için de çok çalışmıştı. Çalışmış, pratik yapmış ve bunu yapabildiğini hayal etmişti. Erkek arkadaşının sikini boğazına alıp, daha da sertleştiğini hissetmek, neredeyse boğulmak. Bu hissi seviyordu, ama daha da önemlisi, bunun Ilya'ya yaptığı etkiyi seviyordu.

"Evet," diye Ilya sessizce iç geçirdi, bu kelime akan suyun sesinde neredeyse kayboldu.

Shane ellerini Ilya'nın kıçına kaydırdı, sıkı kasları kavradı ve onu kendine çekti. Dizleri çoktan ağrımaya başlamıştı, ama dayanabilirdi. Belki de banyoda bir yoga dizliği bulundurmalıydı...

"Siktir, Hollander. O lanet ağız. Bunun için yaratılmış," diye homurdandı Ilya, Shane'in sıkıcı düşüncelerini bölerek. Shane onun etrafında mırıldandı, çünkü evet. O bunun için yaratılmıştı. Ilya'nın ondan istediği her şey için.

Parmaklarını Ilya'nın kıçının kıvrımına daldırdı ve meraklı bir şekilde deliğine dokundu. Ilya her zaman bundan hoşlanmazdı, ama bazen *gerçekten* hoşlanırdı ve Shane'in bir hissi vardı...

"Evet," dedi Ilya. "Devam et."

Shane, Ilya'nın penisini hafifçe geri çekti, böylece aynı anda iki şeye odaklanabilir ve nefes alabilirdi. Ilya'nın penisinin başını emdi, bir parmağıyla Ilya'nın kıç deliğinde daireler çizdi. Ilya üstünde sessizce inledi. Gözleri kapalıydı ve ayakları üzerinde hafifçe sallanarak düşecekmiş gibi görünüyordu.

Shane penisine veda öpücüğü verdi, sonra ayağa kalktı, alaycı parmağını anüs deliğinde tutmaya devam etti. "Neden seni yatağa yatırıp, ihtiyacın olan her şeyi vermiyorum?"

Ilya başını salladı ve Shane suyu kapattı.

Shane, Ilya'yı kabarık gri bir havluyla kuruladı, önce saçlarından, sonra göğsünden, kollarından ve karnından, sonra bacaklarının arasından aşağıya doğru, ta ki Ilya'nın ayaklarının dibinde tekrar diz çökene kadar.

Ilya parmaklarını Shane'in ıslak saçlarına doladı ve hafifçe çekti. "Bu gece senden çok şey istiyorum."

"İstediğini alabilirsin. Her şeyi."

Ilya'nın dudaklarından, iniltiye yakın yumuşak bir ses çıktı. "Beni parçala, Hollander."

Shane kendini yıldırım hızıyla kuruladı ve Ilya'yı yatağa kadar takip etti. Ilya çoktan karnının üstüne uzanmış, kalçalarının altına bir yastık koymuş, kıçını havaya kaldırmış ve ne istediğini açıkça belli etmişti. Üç yıl boyunca özel bir çift olduktan sonra, birbirlerinin vücutlarını ve sınırlarını iyi tanıyorlardı. Ilya, Shane'in üstte olmaktan hoşlandığı kadar altta olmaktan hoşlanmıyordu, ama bazen Shane kıçına biraz ilgi gösterdiğinde Ilya bundan hoşlanıyordu. Bazen Ilya, olabildiğince kendinden uzaklaşmak istiyordu ve bu onun için işe yarıyor gibiydi.

Shane dilini kullanarak başladı. Hafif ve yumuşak hareketlerle, kendi hoşlandığı şekilde dilini oynattı. Ilya inledi ve yatağa daha da gömüldü.

Konuşmadılar. Shane ağzını meşgul tuttu ve Ilya'nın da, umduğu gibi, kelimeler kurmak için kafası çok karışık olduğunu umdu. Shane, dilinin basıncını artırırken onun inlemelerini, nefes nefese kalışlarını ve iç çekişlerini emdi. Ilya çok dardı, ama Shane birkaç dakika sonra nihayet dilinin ucunu içeri sokabildi.

"Oh," diye inledi Ilya.

Shane bunu daha sık yapmayı teklif etmeliydi. Ilya nadiren bunu isterdi, ama belki de Shane, Ilya'nın bunu istemek *istediği* anları kaçırıyordu.

Shane geri çekildi ve şimdiye kadar yaptıklarını hayranlıkla izledi. Ilya'nın daha derine hazır olduğunu düşündü. "Parmakları mı istiyorsun?"

"Mmff."

Shane güldü. "Gerçek bir kelimeye ihtiyacım var."

"Da. Evet. Hadi lanet olsun."

Shane bir şişe kayganlaştırıcı aldı, sonra komodin çekmecesine bakarak durakladı. "Belki bir oyuncak denemek istersin?" Ilya, iki yıl önce Shane'in üzerinde denediği dildoyu pek sevmemişti, ama şimdi daha küçük şeyler vardı. Küçük titreşimli prostat masaj aletleri ve tıkaçlar.

"Hayır," dedi Ilya. "Sadece seni istiyorum."

Shane, Ilya'nın şakağına bir öpücük kondurdu. "Tamam." Parmaklarına kayganlaştırıcı sıktı. "Şey... Peki, sen..."

"Parmaklarını, Hollander. Parmaklarını içime sok. Ve rahatla lan." Shane alaycı bir şekilde güldü. "Burada rahatlaması gereken sensin."

"Sonsuza kadar süren sensin."

"Konuşamadığın zamanlar daha çok hoşuma gidiyordu." "O zaman konuşmayı unutmamı sağla."

Shane şakacı bir şekilde Ilya'nın kalçasını ısırdı, sonra kaygan parmağını Ilya'nın deliğine bastırdı. Çok fazla direnç göstermeden içeri girebilecek hale gelene kadar, ikinci eklemine kadar yavaşça ve dikkatlice onu çalıştırdı. Ilya'nın tüm vücudunu sarsan noktayı bulana kadar etrafı aradı.

"Siktir lan," diye nefes nefese kaldı Ilya. "Her zaman unutuyorum."

Shane gülümsedi ve ritmi tutturmaya başladı. Birkaç dakika sonra, Ilya titreyerek dağıldı.

"Güzel, değil mi?" Shane yumuşak bir sesle dedi. "Dalgalar gibi. Bu hissi seviyorum."

"Öyle... çok."

"Evet. Sanki boşalacakmışsın gibi ama tam olarak değil. Çok iyi hissettiriyor."

"Sen de bazen böyle boşalırsın."

"Evet," diye onayladı Shane. "Ve bu çok harika."

Ilya inledi.

"Denemek ister misin?" diye sordu Shane.

"Ben... Evet. Kahretsin. Beni öldürecekmiş gibi hissediyorum. Beni ikiye bölecekmiş gibi." "Öyle olmayacak. Bırak olsun."

Shane, Ilya'nın yastığı biraz sıkıştırdığını biliyordu, bu teknik olarak hile yapmaktı, ama yine de şaşırtıcı derecede kısa bir süre sonra

"Durma. Oh, lanet olsun. Shane," dedi ve Shane'in parmağını sıkıca kavradı. Vücudu inleyip küfrederek sallandı, sonra sonunda sakinleşti.

Shane parmağını çıkardı ve Ilya'nın sakinleşmesini beklerken omurgasını öptü. Sonunda Ilya, "Umarım o yastığı sevmemişsindir" dedi.

Shane güldü. "O kadar mı kötüydü?"

"Bütün vücudum sikimden fırladı." "Bunu alt

vücut yaralanması olarak mı sayıyoruz?"

Ilya sırt üstü yuvarlandı ve Shane'e sırıtarak baktı. "Buraya gel de seni mastürbasyon yapayım."

Shane, Ilya'nın beline oturana kadar dizleri üzerinde yürüdü. "Ben yapabilirim. Senin uzuvların makarna gibi."

Ilya ellerini başının arkasında birleştirdi. "En sevdiğim dizi."

Shane gülümsedi ve avucuna biraz daha kayganlaştırıcı döktü, sonra işe koyuldu. Bir dakikadan az bir süre sonra, orgazmın eşiğine gelmişti. "Üzgünüm," diye dişlerini sıkarak söyledi. "Yapamıyorum..."

"Sorun değil," dedi Ilya. "Hadi."

Shane direnmeyi bıraktı ve orgazmının kendisini sarmasına izin verdi, Ilya'nın göğsüne boşaldı. Sonra Shane öne doğru eğildi ve onu dağınık bir şekilde öptü. "Seni seviyorum," diye mırıldandı Ilya'nın dudaklarına. "Çok seviyorum."

Daha sonra, temizlendikten ve Shane talihsiz yastığı yarın için çamaşır makinesine attıktan sonra, yatakta birbirlerine sarıldılar. Saat geç olmuştu ve ikisi de uyanık kalmak için mücadele ediyorlardı.

"Sana Bood ve Cassie'nin bebekleri olduğunu söylemiş miydim?"

dedi Ilya. "Hayır."

"Bir erkekleri oldu," dedi Ilya. "Milo."

"Güzel isim."

"Mm. Onu gördüm. Çok tatlı."

Shane, Ilya'nın zincirindeki yüzüğü oynattı. "Oğluna ne isim verirdin?"

"Roger Crowell."

Shane kahkahayı bastı. "Bunu çok

sevecektir." "Roger Crowell Rozanov."

"Dur."

"Ya da..." Ilya gülümseyerek onun üzerine yuvarlandı. "Roger Crowell Rozanov-Hollander."

"Tanrım, bu çok uzun," dedi Shane, kalbi eriyip giderken. "Hollander-Rozanov alfabetik sırayla, yani..."

"Daha kötü geliyor."

"Belki isimlerimizi birleştirebiliriz. Hollanov. Rozander." "Roger Rozander. Berbat bir isim."

"Çocuğumuza Roger adını vermeyeceğiz, seni bok çuvalı!"

İkisi de güldü ve sonra yorgunluk ağızlarını gevşek ve yavaş hale getirene kadar öpüştüler. Ilya önce uykuya daldı ve Shane, kendi vücudu mutlulukla titrerken onun düzenli nefes alıp verişini dinledi.

Otuz Birinci Bölüm

Mart

Ilya, Pride Night maçından sonraki hafta boyunca Troy'un aldığı tüm desteği görmekten elbette mutluydu. İnternette karşı tarafın da sesini duyurduğundan emindi, ama bu insanlar boğuluyordu ve zaten önemi yoktu. Bu, Ilya'ya, Shane ile ilişkilerini açıkladıklarında her şeyin yoluna girebileceği umudunu verdi.

Troy'un ne kadar hafifleştiğini görünce sadece biraz kıskançlık duydu. Artık ne kadar kolay gülümsüyordu. Troy ve Harris, saklanmaları gerekmediğini bilerek birbirlerine ne kadar açıkça sevgi gösteriyorlardı. Takımın desteğini aldıklarını bilmek. Ilya bunun harika bir his olduğunu düşündü.

Buz üzerinde antrenmanın başlamasını beklerken, Troy Ilya'ya yaklaştı. "Selam."

Ilya ona başını salladı. "Barrett."

Troy, tahtaya çarpmış bir pakı kapıp sopasının bıçağıyla hareket ettirmeye başladı. "Şey, sana teşekkür etmek istiyorum."

"Ne için?"

"Bana ihtiyacım olan desteği verdiğin için, sanırım. Bana... destek olduğun için." Ilya puck'ı ondan çaldı. "Buna arkadaşlık denir." "Evet, şey. Benim deneyimimde öyle değil."

Ilya puck'ı ona geri verdi. "Nasıl gidiyor? Açık olmak?" Troy gülümsedi. "Harika."

Ilya'nın göğsünde bir kıskançlık hissi belirdi, ama bunu görmezden geldi. "İyi."

"Ayrıca Harris, senin..." Sesi neredeyse duyulmayacak kadar alçaldı.

"Ne?"

Troy içini çekip omuzlarını düzeltti. "Harris, bu pazar günü ailesinin çiftliğine akşam yemeğine gelmeni istiyor. Teşekkür etmek için."

Bu tamamen gereksizdi ve muhtemelen Ilya'nın şu anda duygusal olarak kaldırabileceğinden fazlasıydı. Kibarca reddetmeye hazırdı, ama aklına bir şey geldi. "Chiron da orada olacak mı?"

Troy'un dudakları hafifçe kıvrıldı. "Evet. Ve bir sürü başka köpek de."

Peki. Ilya muhtemelen akşam yemeği için biraz zaman ayırabilirdi.

"Aah! Harris, bu iyi çocuk kim? Chiron'dan bile daha büyük!" Ilya, Drover ailesinin çiftlik evinin önündeki yolda çömelmiş, omuzlarında kocaman kahverengi bir köpeğin pençeleri vardı.

"Bu Mac," dedi Harris. "O sorunlu bir köpek."

Ilya, Mac'in yüzünü iki eliyle okşadı. "O sorunlu değil. Çok iyi bir köpek."

Ilya, Harris'in ailesinin elma çiftliğine daha önce bir kez gitmişti, ama eve gitmemişti. Harris'in kız kardeşlerinin aynı arazide bulunan elma şarabı fabrikasının açılışına gitmişti. O da güzeldi, ama çiftlik evi çok sevimli görünüyordu.

Ve *çok fazla köpek* vardı.

"Neden benim bir evim yok?" diye şaka yaptı Ilya, ikinci, daha küçük bir köpek dikkat çekmek için burnunu onun uyluğuna sürtünce. "Burada bir çadırda yaşayabilir ve çok mutlu olabilirim."

"İçeri gelmelisin," diye Troy ön verandadan seslendi. "Dışarısı çok soğuk."

"Henüz herkesle tanışmadım," diye itiraz etti Ilya, üçüncü köpeği selamlamak için dönerek. "Bu kim?"

"Henüz emin değilim," dedi Harris. "Daha yeni geldi."

Adı bilinmeyen köpek orta boyluydu, kahverengi, beyaz ve gri karışımı uzun tüylüydü. Sarkık kulakları, büyük kahverengi gözleri ve Ilya'nın gördüğü en tatlı yüzü vardı.

"Sen yenisin!" Ilya, köpeğin yumuşak kulaklarını okşayarak ona dedi. "Bu çiftliği seveceksin."

"Onu komşularımızdan biri buldu," dedi Harris. "İnsanlar, ailem köpeklerle iyi anlaşdığı için buraya sokak köpeklerini getiriyorlar. Annem onu Linda'ya götürüp muayene ettirdi."

"Linda veteriner," diye ekledi Troy.

Köpek Ilya'nın parmaklarını yaladı ve onu güldürdü. "Hiç utangaç değilsin, değil mi?"

"Soğukta dışarıda tek başına kaldığı düşünülürse, durumu iyi," dedi Harris. "Linda, Tanrıya şükür, oldukça çabuk bulunduğunu düşünüyor. Çok dost canlısı, yani köpek. Shannon ona çok iyi bakıyor."

"Shannon o köpek," dedi Troy, oradaki en küçük köpeği işaret ederek.

"Kimsenin köpeği değil mi?" diye sordu Ilya ayağa kalkarken. İsimsiz köpek
bacaklarının arasına sıkıştı.

"Bulabildiğimiz kadarıyla yok. Kilometrelerce çevrede herkesi tanıyoruz." Harris'in yüzü, Ilya'nın hiç görmediği kadar öfkelendi. "Bazen insanlar istemediği köpekleri kırsal bölgelere götürürler. "

"Ve onları *terk ederler* mi?" diye sordu Ilya dehşetle. Moskova'da büyümüş ve çok sayıda sokak köpeği görmüştü, ama birinin onu seven, ailesinin ve evinin bir parçası olan bir köpeği terk etmesi fikri ona korkunç geliyordu.

Harris başını salladı. "Evet. İğrenç."

"Lanet olası korkunç," dedi Troy.

Ilya, etrafında beş köpekle birlikte ön kapıya doğru yöneldi. Chiron önde yürüyordu, ama Ilya'nın onu takip ettiğinden emin olmak için sürekli arkasına dönüyordu. Yeni köpek Ilya'nın ayak bileklerine yakın duruyordu.

Ev harika kokuyordu ve Ilya'nın hayal ettiği kadar büyüleyiciydi. Aile tarihi, gülen insanlar ve tabii ki köpeklerle doluydu.

"Sanırım çoğu kişi oturma odasında," dedi Harris, öncü olarak.

"Hazır ol," diye mırıldandı Troy, "burası biraz gürültülü olabilir."

Oturma odasında beş kişi oturuyordu. Harris odayı dolaşarak Ilya'yı iki kız kardeşi ve onların eşleriyle yeniden tanıştırdı. Annesinin yanına geldiğinde Ilya onu durdurdu.

"Nasıl unutabilirim?" diye sordu yumuşak bir sesle. "Hayatımda sahip olduğum en iyi dans partneri."

"Oh, kes şunu," dedi Bayan Drover. Kısa boylu, gri saçlı, şık bir bob kesimi olan bir kadındı. Geçen yıl bir takım yardım etkinliğinde onunla dans etmekten çok keyif almıştı

O da, oğlu gibi, eğlenceli ve konuşması kolay biriydi.

"Doğru," diye ısrar etti Ilya. "Kimse ona yaklaşamadı. Hâlâ kocanla birlikte misin?"

"Korkarım öyle," dedi Ilya'nın arkasında gür bir erkek sesi. Dönüp baktığında, kapıda Harris'in babasının sırıtarak durduğunu gördü.

Ilya teatral bir şekilde iç geçirdi. "Çok yazık."

Harris'in kız kardeşi Margot, Ilya'ya koltuğunu teklif etmek için ayağa kalktı, ama Ilya eliyle onu durdurdu ve yere çapraz bacaklı oturdu. "Emin misin?" diye sordu Margot.

Ilya'nın kucağına tırmanmaya çalışan üç köpek vardı bile. "Evet," dedi. "Bütün arkadaşlarım burada."

Sonunda hepsi yemek odasına geçtiler, masanın etrafında toplandılar ve fırında pişmiş jambon, fırında patates ve Ilya'yı çok mutlu eden taze pişmiş çöreklerden oluşan muhteşem bir yemek yediler.

"Babam yaptı," dedi Harris. "Hemen bitecekler."

Tatlı olarak çikolatalı kek vardı. "Bu çok lezzetli," diye haykırdı Ilya ilk ısırığını aldıktan sonra. "Bu keki kim yaptı?"

"Troy yaptı!" dedi Harris gururla.

"Çok yardımla," diye ekledi Troy hemen. "Daha önce hiç kek pişirmedim. Aslında hiçbir şey pişirmedim."

"Birlikte pişiriyorsunuz!" dedi Ilya gülümseyerek. "Bu çok tatlı."

Troy başını eğdi, ama Ilya onun kızardığını anlayabilirdi.

Yemekten sonra Troy, Ilya'ya onunla dışarı çıkmak isteyip istemediğini sordu. Ilya, Troy'un mahremiyet istediğini anladı, bu yüzden başını salladı ve ceketini ve şapkasını aldı.

Ön verandaya çıkar çıkmaz, Troy soğuk karanlığa beyaz bir duman bulutu gibi yayılan bir nefes verdi. "O aileyi seviyorum, ama dostum."

Ilya güldü. "Çok konuşuyorlar. Sanki bir sürü Harris gibi." Bir an durdu. "Muhtemelen bir sürü Harris'in arasında olmak isterdin."

Troy dirseğiyle ona hafifçe vurdu. "Kapa çeneni." Verandanın önündeki korkuluğa tutundu ve gece gökyüzüne baktı. Zaten milyonlarca yıldız görünüyordu. "Biliyor musun? Bu hayatımın en güzel haftasıydı."

"Bunu duymak güzel."

"Hiç düşünmemiştim..." Troy başını salladı. "Bunu yaşayabileceğimi hiç düşünmemiştim, anlıyor musun? Hepsini. Açıkça eşcinsel olmak. Hokey oynamak.
Harris gibi harika biriyle birlikte olmak. Kendimi bir milyon kilo daha hafif hissediyorum."

Ilya, Troy'un bunu neden söylediğini bildiğini düşündü. "Senin de aynısını yapman gerektiğini düşünüyorsun."

"Sana ne yapman gerektiğini söylemeyeceğim, ama evet. Bence yapmalısın."

Ancak Troy tüm gerçeği bilmiyordu. Ilya'nın biseksüel olduğunu açıklaması o kadar da büyük bir mesele olmayacaktı, bu konuda haklıydı. En azından kötü anlamda değil. Ama Ilya'nın sakladığı en büyük sır bu değildi.

"Çok fazla mesaj falan aldım," dedi Troy. "İnternetteki insanlar gönderilerime cevap veriyorlar. Açıklamamın onlar için ne kadar önemli olduğunu söylüyorlar. Aslında onları okumuyorum ama Harris bana anlatıyor. Bu çok hoş."

"Bu kısım çok iyi," diye onayladı Ilya.

"Saklanmayı anlıyorum, ama açılmanın ne kadar iyi hissettirdiğini bilseydim, belki daha önce yapardım." Ilya'ya döndü. "Bu yüzden sana söylüyorum. Bilmen için."

Ilya ona ciddi bir şekilde baktı. "Bu sadece benim sırrım değil."

Troy kaşlarını çattı. Sonra gözleri fal taşı gibi açıldı. "Oh. Oh! Biriyle birliktesin."

"Evet."

"O da gizli mi?" "Bir nevi.

Evet."

"O... daha önce konuştuğumuz kişi mi? New York'ta?"

Troy, Aralık ayında Ilya'nın kendisine biseksüel olduğunu açıkladığında, Ilya'nın Shane ile çıktığını neredeyse tahmin etmişti. Bu, Ilya'nın biseksüel olduğunu öğrenen herkesin Shane'in erkek arkadaşı olduğunu hemen anlayacağına dair şüphelerini doğrulamıştı.

Ilya şimdi hiçbir şey söylemedi, tıpkı New York'ta hiçbir şey söylemediği gibi. Troy'a Shane'in yakında kocası olacağını söylemek istiyordu. Muhtemelen söyleyebilirdi. Belki. Ancak Ilya bunun gerçekten olacağına hala tam olarak inanamıyordu.

"Bu beni ilgilendirmez," dedi Troy, ağır sessizliği bozarak. "Ama, şey, eğer öyle biriyse, bunun nasıl... karmaşık olabileceğini anlayabiliyorum. Evet."

Ilya dikkatini tekrar gökyüzüne çevirdi ve konuyu değiştirdi. "Bak. Büyük Kepçe, değil mi?"

Arkalarıdaki kapı açıldı ve Harris dışarı çıktı. Chiron, Mac ve yeni köpek onu verandaya kadar takip etti. Yeni köpek hemen Ilya'nın yanına gidip spor ayakkabılarını kokladı.

"Senden hoşlanıyor," dedi Harris.

Ilya eğilip onu okşadı. "Bana karşı koymak zor." Gerçekten çok sevimliydi. Ve yumuşaktı. Ve iyi bir dinleyici gibi görünüyordu.

"Öyleyse," dedi Harris yavaşça, "muhtemelen ona yeni bir yuva bulmamız gerekecek." O ve Troy *birbirlerine baktılar* ve Harris ekledi, "Burada köpekleri seviyoruz, ama şu anda bir tane daha için yerimiz yok."

Ilya gözlerini kısarak, "Harris. Beni biriyle tanıştırmaya mı çalışıyorsun? Bu bir köpekle kör randevu mu?" dedi.

Harris gülümsedi. "Neden bahsettiğini hiç anlamadım dostum. Bu sadece sevgiye ve keşfedebileceği büyük, lüks bir eve ihtiyacı olan tatlı bir köpekle dostça bir akşam yemeği."

Ilya, söz konusu tatlı köpeğe baktı. Köpek, dilini dışarı sarkıtmış bir şekilde ona bakıyordu. Yapabilir miydi? Bunun işe yaraması için bir yol olmalıydı. Köpek kreşleri vardı, değil mi? Ilya bunların iyi olup olmadığını bilmiyordu, ama araştırabilirdi.

"Nasıl yapacağım?" diye sordu. "Hiç köpeğim olmadı."

"O zaman benimle arkadaş olduğun iyi oldu," dedi Harris neşeyle. "Ben bu konuda uzmanım. Ve sen onu eve götürmeye hazır olana kadar onu bir süre çiftlikte tutabiliriz."

Köpek ön patilerini Ilya'nın bacağına koydu, sanki Ilya'nın ne düşündüğünü biliyormuş gibi ağzını gülümsemeye uzattı.

"Anya," dedi Ilya, ona gülümseyerek. "Sanırım adı Anya."

Shane, Ilya'yı en son gördüğünden neredeyse iki hafta sonra onun evinin önüne geldiğinde ne bekleyeceğini hiç bilmiyordu. Ilya ona bir sürprizi olduğunu söylemişti ve sesindeki heyecan, bunun büyük bir sürpriz olduğunu gösteriyordu. Eğer henüz nişanlanmamış olsalardı, Shane ona evlenme teklif edileceğini düşünürdü.

Shane yaklaşırken Ilya'nın ön kapısı açıldı. Ilya, eşofman altı, bol bir tişört ve kocaman bir gülümsemeyle orada duruyordu.

"Büyük sürpriz nedir?" diye sordu Shane.

Sonra Ilya'nın arkasından meraklı bir havlama duydu. Bir saniye sonra, küçük tüylü bir köpek Ilya'nın bacaklarının arasından koşarak çıktı.

"Bu kimin?" diye sordu Shane, köpeğe temkinli bir şekilde bakarak. Hayvanlarla pek arası iyi değildi. "Birinin köpeğine bakıyor musun?"

"Hayır," dedi Ilya ve eğilip köpeği kucağına aldı. Onu göğsüne sıkıca sarıldı ve köpek sevgiyle yanağını yaladı. "Bu Anya. O benim köpeğim."

"Sen... ne? Nasıl?"

"Biri onu terk etti. Soğukta. Canavarlar," diye homurdandı Ilya. Sonra Anya'nın başını öptü. "Onun bir yuvaya ihtiyacı vardı. Benim de bir köpeğe."

Ilya'nın hayatında köpek sahibi olmak için en uygun zamanın bu olmadığına dair Rideau Kanalı kadar uzun bir nedenler listesi vardı. Shane bunları sıralamaya başlamak üzereydi, ama Ilya'nın ağzı nadir görülen savunmasız gülümsemelerinden biriyle genişçe açılmıştı ve bu, tüm nedenleri uçup gitmesine neden oldu.

Shane çekinerek elini uzattı ve Anya'nın kulaklarından birini okşadı. "Vay be. Ne kadar yumuşak."

"Az önce banyo yaptı," dedi Ilya. "Onu köpek spa'sına götürdüm. Tam bakım."

Shane gülümsedi. "Çok şımartılacak."

"Oh evet. Korkunç. Gel de ona aldığım tüm oyuncakları gör."

Oyuncakların sayısı az değildi. Shane, Ilya'nın oturma odasına girer girmez, yerde ve kanepede en az bir düzine parlak renkli şey gördü ve sehpada bir parça ip gibi görünen bir şey vardı. Şöminenin yanında lüks bir köpek yatağı da vardı.

"Peki," dedi Shane. "Anya'yı ne zaman aldın?" "Dün."

Shane güldü. "Onun için aşırı alışveriş yapmadığın için sevindim."

"Köpek spa'sı oyuncak satıyor."

Ilya, Anya'yı yere indirdi ve Anya hemen doldurulmuş bir fok oyuncağına koştu ve mutlu bir şekilde onu çiğnemeye başladı. Shane evcil hayvanlar hakkında pek bir şey bilmiyordu, ama terk edilmiş bir köpeğin

daha çekingen ve sert görünümlü olmasını beklerdi. Shane, Ilya'yı arkadan kucakladı. "Seni seviyorum, ama şunu sormak zorundayım: Başkasının köpeğini çalmadığından emin misin?"

"Hayır! Dinle." Ilya, Anya'nın kırsalda nasıl bulunduğunu ve Harris'in ailesinin ona nasıl baktığını Shane'e anlattı. Ilya, Anya'yı hemen evlat edinmeye karar verdikten sonra, onu evine alıştırmak için yeterli zamanı olana kadar ona bakmaya devam etmişlerdi.

Sabahın geri kalanını oturma odasında Anya ile oynayarak geçirdiler. Anya yorulmak bilmiyordu, attıkları her şeyi neşeyle kovalıyor ve gururla geri getiriyordu. Mola verdiklerinde, utanmadan ve sevimli bir şekilde kucağına atlayıp sevilmek istiyordu. Shane, köpekleri sandığından daha çok sevdiğini fark etti. Onu yürüyüşe çıkardılar, yani Ilya'nın mahallesinde birlikte dolaştılar, ama sorun değildi. Shane, Ilya'nın Anya'nın ayaklarına giydirdiği küçük kırmızı botlara gülümsedi.

"Tuzdan korumak için," diye açıkladı Ilya. "Ve küçük patilerini sıcak tutmak için. Spa'da saçları uzun olduğu için süveter giymesine gerek olmadığını söylediler. Çok yazık, çünkü çilek desenli çok şirin bir süveter vardı."

"Senin bedeninde yok muydu?" diye alay etti Shane.

Tuzla kaplı kaldırımlarda yan yana yürüdüler. Shane, Ilya'nın elini tutmak için can atıyordu, bu yüzden ellerini ceketinin ceplerine sıkıca soktu. Yakında, diye hatırlattı kendine. Yakında onlar... şey, bir aile olacaklardı, sanırım. Artık Anya da vardı.

"Peki," diye sordu Shane dikkatlice, "yolda olduğunda..." "Onu kabul edebilecek bir yer var," dedi Ilya. "Köpekler için bir otel gibi."

köpekler için bir otel gibi."

"Bir köpek kulübesi mi?"

"*Köpekler için* bir *otel*. Onlarla konuştum, rezervasyon yaptırdım. Birkaç gün önce gidip gezdim. Çok güzel bir yer. Orada rahat edecektir."

Bu oldukça kolay bir çözüm gibi görünüyordu. Shane, Ilya'nın Anya'dan ayrıldıklarında onun için endişeleneceğini tahmin ediyordu. "Otelde onu izleyebileceğin canlı kamera var mı?"

“Tabii ki var,” dedi Ilya.

“Maçlar sırasında koçların iPad'lerini kullanarak onu kontrol edemeyeceğini biliyorsun, değil mi?”

Ilya birkaç saniye fazla sessiz kaldı, sonra "Biliyorum" dedi.

O gece seks yapmadılar çünkü Shane işleri başlatmaya çalıştığında, Anya Ilya'nın yatak odasının kapısının dışında ağlamaya başlamıştı.

Shane, Ilya'nın iç uyluklarını öperken bir an durdu. "Git onu al," dedi, gülümseyerek ve aynı zamanda iç çekerek.

Ilya yataktan fırladı ve kapıyı açtı. "Anya, tatlı kız. Ne oldu? Yalnız mı hissediyorsun?" Onu kucağına aldı ve yatağa taşıdı.

Shane bunun kötü bir emsal teşkil ettiğinden emindi, ama Ilya sırt üstü yatmış, Anya'nın başı onun pazılarına yaslanmış durumdaydı ve kuralları umursamak gerçekten zordu.

Shane, Ilya'ya dik olarak yan yatıp başını Ilya'nın karnına dayadı. Ilya ile birlikte Anya'yı okşayarak, parmaklarının altında yumuşak tüylerin ve sıcak köpeğin rahatlatıcı hissini keyifle yaşadı. Elini köpeğin sırtına koydu ve nefes alıp verirken minik vücudunun yumuşakça inip kalkışını hissetti.

Oda sessizdi ve o kadar sevgi doluydu ki, neredeyse boğucu bir hal almıştı. O sabah biri Shane'e, erkek arkadaşıyla seks yapmaktansa köpeği uyuyana kadar okşamayı tercih edeceğini söyleseydi, ona asla inanmazdı. Ama hayat sürprizlerle doluydu.

"Sanırım uyudu," diye fısıldadı Shane.

Ilya'nın tek cevabı, biraz horlama gibi gelen bir iç çekişti. Shane başını kaldırdı ve uyuyan erkek arkadaşına gülümsedi. Shane, onu aylardır görmediği kadar mutlu ve huzurlu görünüyordu.

Otuz İkinci Bölüm

Ilya, Anya'nın araba yolculuklarından hoşlandığını öğrenince rahatladı. Onu evlat edindikten yaklaşık bir hafta sonra, onu ilk kez Montreal'e götürdüğünde çok gergindi.

"Sipariş ettiğim şeyler geldi mi?" diye sordu Ilya, araba sürerken Shane'e telefonda. "Yatak ve..."

"Bir milyon köpek oyuncağı mı? Evet, geldiler."

"Bir milyon değildi. Yatağı kurdun mu? Belki şöminenin yanına?"

"Evet, her şey ayarlandı. Merak etme. Dinle, Jade ve Ruby'nin önünde bir köpek aldığından bahsetmiş olabilirim, şimdi Pikes ailesi bizi ziyaret etmemizi istiyor."

"Bugün mü?"

"Evet. Belki bu öğleden sonra?"

Ilya, Hayden ve Shane'in "düğününü" yönettiklerinden beri Hayden'ın çocuklarını görmemişti.

"Evet, tamam. Ama Anya korkarsa, gideriz."

"Anya'yı korkutacak bir şey varsa, o da ona aldığın bu tuhaf, ürkütücü suratlı doldurulmuş muz oyuncağıdır."

Ilya, telefondan oyuncağın sıkılmasıyla çıkan sesi duydu. "Anya onlarla oynamadan önce oyuncakları yıpratma, Hollander."

Shane güldü ve oyuncağı iki kez daha sıktı. "O zaman acele etsen iyi olur."

"Ah, dostum. Şimdi *gerçekten* köpek isteyecekler," diye hayıflanarak Hayden.

Ilya, Shane ve Hayden, Hayden'ın oturma odasında birlikte durmuş, dört çocuk ve Jackie'nin Anya ile oynamasını izliyorlardı. Ilya, yeni gelenlerin, özellikle de çocukların sayısından endişe duyuyordu, ama Anya herkesle çabucak arkadaş olmuştu.

"Bir tane al," dedi Ilya. "Bu kadar çocuk varken farkına bile varmazsın."

"Ben fark ederim," diye iç geçirdi Hayden. "Ve Jackie de ben yokken bakması gereken başka biri olduğunu *kesinlikle* fark eder."

"Ilya yokken Anya köpekler için bir otelde kalıyor," dedi Shane. "Köpek kulübesi gibi mi?"

"Hayır," dedi Ilya sinirli bir şekilde.

"*Otel*." "Onu spaya götürüyor," dedi

Shane.

Hayden güldü. "Tanrım, bu köpeği kıskandım." Ilya

kollarını kavuşturdu. "Shane de öyle, sanırım."

Shane ona hafifçe çarptı.

"Hay aksi," dedi Hayden, telefonuna bakarak. "Yapmam gereken bir şeyi unuttum... Hemen dönerim."

"Fan mektubu acil durumu mu?" diye sordu Ilya alaycı bir gülümsemeyle.

Hayden ona sert bir bakış attı. "*Acil* bir *durum* değil. Sadece yirmi dört saat içinde teslim edeceğime söz verdim. Yirmi üç buçuk saat önce."

"O gömleği giyecek misin? Üzerinde sos var."

Hayden aşağıya baktı. "Kahretsin. Kahvaltıdan kalma. Teşekkürler." Hızla uzaklaştı.

"Hayden'ın bu kadar acil bir mesajı kim için olabilir ki?" diye merak etti Ilya.

"Şaşıracaksın," dedi Jackie. "O kadar çok istek alıyor ki! Aramızda kalsın, bence bunun sebebi FanMail'de Montreal Voyageur'dan tek üye olması."

Ilya güldü. "Sen de katılmalısın Shane. Ona rakip ol." "Kesinlikle olmaz."

"Anne?" diye sordu Arthur, titrek bir sesle. "Chompy nerede?"

Jackie'nin kaşları çatıldı. "Oh hayır... bekle! Eminim arabadadır. Ben gidip bakayım..."

"Hayır," dedi Ilya. "Ben onu getiririm. Anahtarlar nerede?"

Jackie ona minnettar bir gülümseme attı. "Çamur odasındaki kapının yanında asılı, şu tarafta. Chompy Mercedes'te, sanırım. Arka koltukta."

"Benimle gelir misin?" diye sordu Ilya, Shane'e. "Tek başıma timsah avlamak istemiyorum."

Shane gözlerini devirdi. "Tabii."

Tabii ki, Ilya sadece Shane ile baş başa kalmak için bir fırsat arıyordu. Dışarı çıktılar, evin ön tarafına dolanan beton bir yola açılan tenha bir yan kapıdan geçtiler.

evinin ön tarafına uzanan beton bir yola açılıyordu. Bahçenin kenarı boyunca uzanan kalın ağaçlar, komşu evlerden manzarayı engelliyordu.

Mükemmel.

Ilya dönüp Shane'in önüne geçti ve elini beline koydu.

"Beni bu maceraya davet etmenin başka bir nedeni olduğunu tahmin ediyorum," dedi Shane. Kirpiklerinin arasından Ilya'ya cilveli bir şekilde baktı ve Ilya, bu gece erkek arkadaşıyla seks yapmanın bir yolunu bulacağına dair sessizce söz verdi. Anya bununla başa çıkmak zorunda kalacaktı.

"Belki," dedi Ilya.

Shane gülümsedi, sonra eğilip onu öptü. Etraflarındaki hava çok soğuk olmasına rağmen öpücük çok yumuşak, tatlı ve sıcaktı. Ilya mutlu bir şekilde iç geçirdi ve öpücüğü derinleştirdi, parmaklarını Shane'in saçlarına gömdü ve onu hafifçe geriye doğru eğdi.

"Vay canına," dedi Shane nefes nefese ayrıldıklarında. "Bu çok iyiydi."

Yanakları pembeydi ve gözleri gülümsemesi kadar parlaktı. Ilya çaresizce onu tekrar öptü. Shane ağzına karşı güldü, sonra geri çekildi. "Sonra, tamam mı? Biraz daha devam edersek içeri giremeyeceğim."

"Evet, tamam." Ilya'nın sesi titriyordu. Derin bir nefes aldı ve "Şimdi yapmamız gereken bir iş var," dedi.

"Mm. Operasyon: Chompy."

Ilya ona tembel bir selam verdi ve araba yoluna doğru döndü.

Shane, Ilya'nın Ottawa'ya geri dönmeden önce sabahı nasıl geçirmek istediğine dair bir liste hazırlamıştı. Sabahın çoğunu yatakta geçirebilirlerdi, ya da belki Anya'yı parka götürebilirlerdi. Belki birlikte spor yapabilirlerdi. Belki hepsini yapabilirlerdi.

Planlarının hiçbirinde sabah dokuzda kapısının çalınması yoktu.

Hemen Ilya'yı öpmeyi bıraktı ve ona şaşkın bir bakış attı. "Daha fazla köpek oyuncağı mı sipariş ettin?"

"Hayır."

Anya havlıyordu ve sonra kapı zili ikinci kez çaldı.
Shane iç geçirdi ve Ilya'nın üstünden kalktı. "Kim olduğunu görsem iyi olur."

Pijama pantolonu ve tişörtünü giyip, Anya peşindeyken merdivenlerden aşağı koştu. Kapıyı açtığında Hayden'ı görünce şaşırdı.

"Merhaba?" dedi Shane. Sonra Hayden'ın yüzünün ne kadar solgun olduğunu fark etti. "Ne oldu? Herkes iyi mi? İçeri gel."

Shane, Anya'yı oturma odasına taşıdı ve Hayden hemen arkasından geldi. Ilya, sadece eşofman altı giymiş halde merdivenlerin başında duruyordu. "Hayden?" dedi.

"Böyle geldiğim için üzgünüm, ama... oturup konuşabilir

miyiz?" Shane hemen kanepeye oturdu. "Ne oluyor?"

Bir dakika sonra, Ilya onun yanına oturdu. Hayden ise karşısındaki koltuğa oturdu.

"Bugün hiç internete girdiniz mi?" diye sordu Hayden. "Sanırım girmediniz."

"Hayır," dedi Shane. "Neden?"

Hayden derin bir nefes aldı ve ensesini kaşıdı. "Tamam. Dün FanMail videosunu nasıl çektiğimi hatırlıyor musunuz?"

"Evet," dedi Shane sabırsızca. Bu konu her geçen saniye daha az önemli hale geliyordu.

"Mesele şu ki, ben bir tür kupa odası olarak kullandığım bir odadaydım. Güzel bir oda. Büyük pencereler, çok sayıda raf, aynalar. Videolarda gerçekten çok iyi görünüyor."

"Çok ilginç," dedi Ilya düz bir sesle.

"Pencereler evin ağaçların olduğu tarafına bakıyor. Ve ben pencerelerin önünde durmuyordum, çünkü arkadan ışık almak her zaman biraz tuhaf görünüyor..."

"Hayden," dedi Ilya uyarıcı bir tonla. "Ne oldu?"

“Büyük aynanın bulunduğu kupa duvarının yanında duruyordum ve açı, pencereden dışarıyı aynada görebileceğiniz gibiydi. Çekim yaparken ya da videoyu gönderdikten sonra fark etmedim. Ama aynada görebilirsiniz...”

Shane'in midesi düğümlendi. "Ne görünüyor?" diye sordu zayıf bir sesle, cevabı zaten biliyordu.

Hayden bir eliyle yüzünü ovuşturdu. "Sizler. Öpüşüyorsunuz. Yani, *gerçekten* öpüşüyorsunuz. Hem de çok."

Shane zorlukla yutkundu. "Belli mi? Biz olduğumuz belli mi?" Hayden başını salladı. "Çok."

Siktir. *Siktir.* Bunu düzeltmenin bir yolu olmalıydı. "Bu videoyu sadece bir kişiye gönderdin, değil mi?"

"Evet," dedi Hayden. "Ve o kişi videoyu Twitter'a yükledi."

Shane nefes alamıyordu. Yutkunamıyordu. Kendi tükürüğünden boğulup ölecekti.

"Çok üzgünüm, Shane," dedi Hayden. "Videoları göndermeden önce izlemiyorum. İzleseydim asla göndermezdim, ama gerçekten büyük bir hata yaptım."

Shane tepki veremedi. *Nasıl* tepki vereceğini bilmiyordu. On bir yıl boyunca bu sırrı saklamışlardı ve sonunda bu şekilde ortaya çıkmıştı. Lanet olası bir FanMail videosu yüzünden.

Tanrım, Ilya Hayden'a yumruk atacak mıydı? Ilya garip bir şekilde sessizdi, ama öfkeli olmadığına imkan yoktu. Shane arkadaşını önceden savunmak istedi, ama yapamadı. Öfke, korku ve aşağılanma duygularıyla boğuluyordu ve yutkunmayı hatırlamaya çalışıyordu.

Kendi şartlarıyla dünyaya açıklamaya çok yaklaşmışlardı. Birkaç ay. *Kahretsin.*

"Lütfen bir şey söyle," dedi Hayden üzgün bir şekilde. "Benden nefret ettiğini biliyorum. Söyle gitsin. Hak ettim."

Shane ağzını açtı, sonra kapattı. Ilya daha kötü bir şey söylemeden önce bir şey söylemek istiyordu.

"Sorun değil," dedi Ilya sessizce.

Hayden ona şaşkın gözlerle baktı. "Ne?"

"Sorun yok," dedi Ilya tekrar. "Sen iyi bir arkadaş oldun. Yıllardır sırrımızı sakladın. Bu bir kazaydı ve daha dikkatli olmadığımız için suçlu olan biziz."

Shane'in göğsündeki düğümlerden biri çözüldü. Kendini zorlayarak başını salladı. "Ilya haklı. Tabii ki senden nefret etmiyoruz." Sonunda yutkunup nefes almayı başardı. "Peki durum ne kadar kötü?"

"Kötü," dedi Hayden. "Video her yerde dolaşıyor." "İnsanlar ne diyor?"

"Çoğunlukla, 'ne oluyor lan?' ya da 'kahretsin' ya da 'bu bir şaka mı?' gibi şeyler.

"Aman Tanrım," dedi Shane ve yüzünü ellerine gömdü.

Ilya elini sırtına koydu. "Takım arkadaşların ne diyor?"

"Çoğunlukla aynı tür şeyler," Hayden iç geçirdi. "Bu öğleden sonraki antrenman tuhaf geçecek. Hiç şüphe yok."

"Eğer antrenmana girmeme izin verilirse tabii," diye sızlandı Shane.

"İnternette kesinlikle katılmaman gerektiğini düşünen insanlar var," dedi Hayden. "Ama, bilirsin. Siktir et onları."

"Bir daha telefonuma bakmak istemiyorum," dedi Shane ellerine bakarak. "Onu nehre atacağım."

"Farah'ı aramalıyız," dedi Ilya bilgece. "O yardım edebilir."

"Doğru. Evet. Bu kesinlikle menajerimizin işi." Shane ellerini kucağına indirdi. "Tanrım, bu berbat."

"Evet, ama o kadar da farklı değil," dedi Ilya sakin bir şekilde. "İnsanlara kendimiz söyleyecektik, ama artık söylememize gerek yok."

"Çünkü *internette öpüştüğümüzü* gördüler." "En azından öpüşmede çok iyi olduğumuzu biliyorlar." "Oldukça üst düzey bir öpücüktü," *diye* onayladı Hayden.

Shane bunu kabul etmedi. "Playofflar iki hafta sonra başlıyor. Bu çok kötü bir zamanlama."

"Özellikle de takımlarımız ilk turda karşılaşacak gibi göründüğü için," diye ekledi Hayden. Sonra omuzlarını silkti ve "Üzgünüm. Yardımcı olamadım," dedi.

Shane ayağa kalktı ve odada volta atmaya başladı. "Siktir," dedi ve duvarın kenarına çarparak gıcırdayan bir köpek oyuncağını tekmeledi. Anya, Shane'in masum köpek oyuncaklarına öfkesini çıkarmaya hakkı yokmuş gibi, onu azarlayan bir bakışla ona baktı.

"Tanrım, ne yapacağız? Siktir, J.J. ne düşünüyor? Tanrım."

"Evet, onunla konuşman gerekecek," dedi Hayden. "O, şey, pek hoşlanmıyor."

Shane, Ilya'nın bakışlarıyla bir an göz göze geldi ve onda endişe gördü.

"Aklını başına alır," dedi Shane, daha çok kendini ikna etmeye çalışır gibi. "Bu bir şok. Anlıyorum. Herkesin anlamasını beklemiyorum, ama J.J.

en iyi arkadaşlarımdan biri."

Hayden ayağa kalktı, sonra eğilip Anya'nın kulaklarını kaşıdı. "O da şu anda benden pek memnun değil. Dışarıda bırakıldığı için duyguları incinmiş olabilir, anlarsın ya?"

Kahretsin. Shane ona daha önce söylemeliydi. "Peki. Bu benim suçum. Onunla konuşurum."

Hayden birkaç dakika sonra ayrıldı, ama Shane ona güven verici bir kucaklama vermeden önce. Hayden sırlarını iyi saklamıştı. Bu konuda kendini kötü hissetmeyi hak etmiyordu.

Shane oturma odasına geri döndüğünde, Ilya'yı bir eliyle ağzını kapatmış, telefonuna bakarken buldu.

"Videoyu mu izliyorsun?" diye sordu Shane. Ilya

başını salladı.

"Kötü mü?"

"Korkunç. Hayden bu videolarda söyleyeceklerini yazmalı. Konudan konudan atlıyor."

Shane, Ilya'nın yanındaki kanepeye oturdu. Anya, Shane'in kucağına atladı ve Shane onu kucağında tutarak sırtını okşadı ve videoya bakmamaya çalıştı.

"İşte buradayız," dedi Ilya. Bir an sessiz kaldı ve sonra, "Oh evet. Bunu inkar etmek zor olurdu," dedi. "Gerçekten bunu yapıyoruz."

"Bu lanet olası bir kabus," dedi Shane zayıf bir sesle.

Kanepe sallanmaya başladı ve Shane, Ilya'nın güldüğünü fark etti. "Bu komik *değil.*"

"Çok komik!" diye bağırdı Ilya. "Hayden'ın aptal FanMail videosu. Aman Tanrım. Bu birinin doğum günü tebrikiydi. Brad adında biri."

"Üzgünüm, Brad," diye mırıldandı Shane.

Bu, Ilya'yı tamamen çılgına çevirdi. Kanepeye yığıldı ve kahkahalarla gülmeye başladı. Anya endişeyle inledi.

"Gülmeyi kes!" dedi Shane, ama şimdi o da gülüyordu.

Anya yere atladı ve kahve masasının önünde ileri geri yürümeye başladı, Shane ise Ilya'nın üzerine düşüp vücudu ağrıyana kadar güldü.

"Mahvolduk," Shane sonunda sakinleştiğinde iç geçirdi. "Telefonunda kaç tane mesaj var?"

"Çok. Farah'ı hemen aramalıyız."

Shane yavaşça başını salladı. "Muhtemelen. Tamam. Evet. Ara onu."

Ilya telefonuna dokundu, sonra hoparlör moduna alıp sehpaya koydu. İki adam da öne eğilip onun cevap vermesini beklediler.

"Ilya. Tanrım. Nasılsın?" Farah cevap verir vermez dedi.

"Oh. Bilirsin."

"Shane seninle mi?"

"Evet," dedi Ilya.

"Merhaba. Selam," dedi Shane.

"Bu olay için çok üzgünüm. Çok üzülmüş olmalısınız."

"Sanırım ben daha çok... sersemlemiş durumdayım," dedi Shane. "Bilmiyorum. Gerçek gibi gelmiyor."

"Keşke gerçek olmasaydı, ama size yardım etmek için buradayım."

"Sence lig ne yapacak?" diye sordu Shane. "Yasal olarak, pek bir şey yapabileceklerini sanmıyorum. Ama Crowell bir şeyler yapmaya çalışacaktır

bir şeyler yapmaya çalışacaktır, bu kesin."

Shane'in midesi kramp girdi. Ilya yanında öfkeyle homurdandı.

"Eğer yaparsa, benden haber alacak," diye devam etti Farah. "Eğer istediğin buysa."

Shane emin değildi. Tek bildiği şey, NHL'de oynamaya devam etmek istediği ve Crowell'in bunu zorlaştırma, ya da en azından rahatsız etme yeteneğine sahip olduğuydu. Shane, Crowell'in kendisini ya da Ilya'yı gerçekten kovamayacağından oldukça emindi.

Ilya'ya baktı, ama o sadece omuz silkti. "Umarım iş o noktaya gelmez," dedi Shane, ama o kadar şanslı olacaklarını sanmıyordu.

"Şimdi ne yapmalıyız?" diye sordu Ilya.

"Önce," dedi Farah, "resmi bir açıklama yazacağım. Tabii siz kendiniz yazmak istemiyorsanız."

"Hayır," dedi Shane, Ilya da aynı anda "Olmaz" dedi.

"Tahmin etmiştim. Ben yazıp bitirince ikinize de gönderirim. Bence mümkün olduğunca çabuk yayınlamalıyız."

"Tamam," dedi Shane, "ama en azından öğleden sonraki antrenman bitene kadar beklemek istiyorum. Takımımla konuşmam lazım."

"Mantıklı. Ama en geç yarın yayınlamalıyız, muhtemelen."

"Tamam. Evet."

"Senin takımın ne durumda, Ilya?" diye sordu Farah. "Oradaki kimseyle konuştun mu?"

"Henüz değil. Ama sorun olmayacağını düşünüyorum."

"Ben de öyle düşünüyorum. Ama bu olay için üzgünüm," dedi Farah. "Bu çok kötü. Hayden çok kötü hissediyor olmalı."

"Öyle," dedi Shane, "ama onunla konuştuk. Bu onun suçu değil."

"İyi. Tamam, ben bu ifadeyi hazırlayayım. Şu anda durumun şu anda durumun iç karartıcı olduğunu biliyorum, ama bu da geçecek. Her şeyi yoluna koyacağız, söz veriyorum."

Shane, görüşme bittikten sonra bir süre telefona bakakaldı, hâlâ sersemlemiş haldeydi. Ilya omzunu ovuşturdu.

"Farah yardım edecek," diye onu teselli etti Ilya. "Yardım edemeyeceğinden korkuyorum."

"Biliyorum." Ilya iç geçirdi. "Şimdi Ottawa'ya dönmem gerekiyor. Uçağımız birkaç saat sonra kalkacak."

"Tamam. Kahretsin."

"Şimdi seni bırakmak zorunda olduğum için üzgünüm. İyi olacak mısın?"

"Hayır, olacağım. Berbat bir halde olacağım." Derin bir nefes aldı. "Antrenmandan önce J.J. ile konuşmam gerek."

"Takımın iyi olacak mı sence?"

"Hiçbir fikrim yok. Muhtemelen ilk başta olmayacak. Koçun bunu kabul edeceğini sanmıyorum. Ya da yönetimin. Ya da kimsenin." Shane içini çekti. "Sanırım bu öğleden sonra öğreneceğim."

Ilya elini tutup dudaklarına götürdü ve Shane'in parmak eklemlerini öptü. "Her şeyi sırayla yapalım."

Shane, yüzü Ilya'nın yüzüne yaklaşana kadar yaklaştı. "Her şeyi sırayla halledelim," diye kabul etti. Onu öptü ve bunun son olduğunu fark etti. Ilya yakında Shane'in evinin güvenli ortamını terk edecek ve kaosa adım atacaktı. Sır artık sır değildi ve bundan sonra olacaklarla yüzleşme zamanı gelmişti. Birlikte.

"Siktir," dedi Ilya, garaj yolunun sonundaki kapının önünde park etmiş siyah SUV'yi gördüğünde. Aracın kime ait olduğunu bilmiyordu

ama onu rahatsız etmek için geldiklerinden emindi. Muhtemelen aşırı hırslı bir gazeteciydi. Şu anda buna ihtiyacı yoktu. Valizini hazırlaması, Anya'yı köpek oteline götürmesi ve ardından takım uçağına binmesi gerekiyordu.

Kapıyı açan uzaktan kumandayı bastı ve garaj yoluna girdi. Arabadan indiğinde, arkasında tanıdık bir ses duydu.

"Ilya," diye seslendi Koç Wiebe araba yolunun sonundan. "Bir dakikan var mı?"

Ilya iç geçirdi, başını salladı ve koçuna onu eve kadar takip etmesini işaret etti. En iyisi bu işi halletmekti.

İçeri girdiklerinde, Anya Ilya'nın bacaklarının önüne dikildi ve Koç Wiebe'ye tehditkar bir şekilde havladı. Ilya eğilip kafasını okşadı. "Sorun yok, Anya. O bir arkadaş."

Ilya başını kaldırıp koçuyla göz göze geldi ve sessizce sordu
Değil mi?

Wiebe de çömeldi ve Anya'ya elini koklaması için uzattı. "Tanıştığımıza memnun oldum, Anya. Ben sadece babanla konuşmaya geldim." Ilya'ya gülümsedi. "Çok tatlı."

"O en iyisi."

Wiebe ayağa kalktı. "Oturmak ister
misin?" Ilya da ayağa kalktı. "Kahve
yapabilirim." "Şimdi konuşabiliriz."

Mutfağa gittiler ve Ilya espresso makinesini kullanarak ikisine de Americano yaptı. Bu, bir demlik kahve yapmak daha hızlıydı.
Wiebe, ikisi de mutfak masasına oturana kadar bekledi, sonra işine koyuldu.

"Ee," dedi, gözlerinde bir parça eğlenceyle, "Sanırım Pike'ın videosunda görünmen kasıtsızdı."

"Evet."

"Üzgünüm." Wiebe gerçekten üzgün görünüyordu. "Bu çok kötü."

Ilya kahvesini yudumlarken hiçbir şey söylemedi.

"Ciddi bir şey mi?" diye sordu Wiebe. "Sen ve
Hollander?" "Yani, şaka mıydı?"

Wiebe başını salladı. "*Öyle* bir öpücük şaka olamaz. Hayır, demek istediğim, siz ikiniz bir çift misiniz?"

Ilya'nın göğsünde biriken buz tabakası parçalanmaya ve erimeye başladı. "Onu seviyorum," dedi sessizce.

Uzun bir sessizlik oldu. Ilya kahvesine bakarak bekledi. "Ve bence bu his karşılıklı," dedi koçu sonunda. "En azından o videoya bakılırsa, öyle."

Ilya'nın dudakları yukarı kıvrıldı. "Kesinlikle karşılıklı." Tereddütlü gülümsemesi sadece bir an sürdü. "Bu ne kadar kötü olacak?"

Wiebe yavaşça nefes verdi. "Bilmiyorum," dedi. "Crowell ikinizin de bir süre kenara çekilmenizi emretti. Ne anlama geliyorsa, bunun *halledilmesini* istiyor."

Tanrım. Shane çıldıracaktı.

"Üzgünüm," dedi Ilya, içtenlikle söylemeden. Shane'e aşık olduğu için üzgün değildi. Kimsenin görmediğini düşündüğü bir anda onu öpme hatasını yaptığı için bile üzgün değildi. Ama Wiebe'nin bu konuyla uğraşmak zorunda kalması için biraz üzgündü. O iyi bir adamdı.

"Bunun çok karmaşık bir durum olduğunu inkar etmeyeceğim," dedi Koç, "ama benden özür dilemene gerek yok."

"Öyle mi?"

"Hayır." Wiebe gülümsedi. Gülümsemesi her zaman sıcaktı ve içinde biraz yaramazlık vardı. "Yani, zamanlama pek iyi değil. Ben acemi bir koçum, Roz! Hadi ama!"

"Üzgünüm," dedi Ilya tekrar.

"Mesele şu ki, ben acemi bir koçum ve Crowell'in pek sevdiği birisi değilim, bu yüzden ne kadar yardımcı olabileceğimi bilmiyorum. Ama ne olursa olsun, benim desteğimi alacağını bil."

Bu, Ilya'nın koçundan beklediğinden fazlasıydı. "Teşekkür ederim," dedi içtenlikle.

Wiebe onu uzun bir süre inceledi, kahvesinden bir yudum aldı, sonra bir karar vermiş gibi göründü. "Sana, şimdiye kadar sadece karıma anlattığım bir şeyi paylaşacağım."

Tanrım. "Tamam," dedi Ilya.

"Detroit'te ikinci sezonumu oynarken, takım arkadaşlarımdan biriyle bir ilişkim oldu. Kim olduğu önemli değil, sana söylemeyeceğim, ama bir gece deplasman sırasında sarhoş olup oynaştık ve sonra... bunu biraz daha sürdürdük. Birkaç ay boyunca."

Ilya tek kelime etmedi.

Wiebe yüzünü buruşturdu. "Bunu doğru anlatamıyorum. Gerçek şu ki, ilk kez birlikte olmadan önce, bunun mümkün olduğunu düşünmeden önce bile ona yarı yarıya aşıktım ve o ilk geceden sonra tamamen aşık oldum. Ona deli oluyordum. Ama o... bana karşı öyle hissetmediğini söyledi."

"Korkmuştu," dedi Ilya.

"Belki. Ya da belki de gerçekten sadece yolda biraz rahatlamak istemişti. Evde hiç birlikte olmadık. Ama onun da bana karşı hisleri olduğunu düşündüm, ama bunu hiç göstermedi." Wiebe elini salladı. "Her neyse. Ona onu sevdiğimi söylediğimde her şey mahvoldu. O, şey, bunu pek iyi karşılamadı. Sonra bir süre AHL'ye gönderildim ve yazın o da takas edildi. O zamandan beri onunla konuşmadım."

Ilya ne diyeceğini bilemedi. Shane ile ilişkilerinde "seni seviyorum" diyen ilk kişi oydu. Ya Shane aynı şeyi söylemeseydi? Ya dehşete kapılsaydı?

"Başına gelenler için üzgünüm," dedi Ilya.

Wiebe sadece başını salladı. "Şimdi geriye dönüp bakınca, belki de beni bir sürü sorundan kurtarmıştır diye düşünüyorum. Eğer gerçek bir çift olsaydık ve saklanmaya çalışsaydık, bunun ne kadar zor olacağını tahmin edebiliyorum." Hafifçe gülümsedi. "Yani, uzun lafın kısası, senin arkanı kolluyorum. Seni anlıyorum."

Ilya'nın dudakları yukarı kıvrıldı. "Bu takım çok eşcinsel."

Wiebe güldü. "Teknik olarak, ben biseksüelim. Açıkçası, karımı seviyorum. Hiçbir şeyi saklamıyorum."

Ilya'nın gülümsemesi genişledi. "Biseksüel! Harika. Evet, ben de."

"Kadınlarla olan uzun ve etkileyici geçmişine bakarak tahmin etmiştim."

"O iş bitti. Uzun zamandır sadece Shane var."

"Birbirinize sahip olduğunuz için mutluyum. Birçok insan bunu kabul etmeyecek, ama uçağa binmeden önce bir toplantıda takımla bu konudaki düşüncelerimi paylaşacağım. Dediğim gibi, fazla bir şey yapamam, ama elimden geleni yapacağım." Ayağa kalktı. "Kahve için teşekkürler. Gitmem gerek, ama bizimle gelmediğin için üzgünüm."

Ilya da ayağa kalktı. "Ben de. Geldiğin için teşekkürler. Çok yardımcı oldu."

Sonra Wiebe ona sarıldı ve sırtını dostça vurdu. "Güçlü ol, Kaptan. Playofflarda sana ihtiyacımız olacak."

"Kazanmaya devam edin," diye talimat verdi Ilya.

Wiebe geri çekildi ve geniş bir gülümsemeyle, "Bu takımla mı? Kolay." dedi.

Otuz Üçüncü Bölüm

Antrenman tesisindeki Montreal Voyageurs soyunma odasına girmek, Shane'in şimdiye kadar kendini zorladığı en zor şeydi.

Uzun bir süre, kapının içinde donmuş gibi dururken, odadaki herkes - kardeş gibi sevdiği adamlar - ona açıkça tiksinti ile bakıyordu. Kendini hasta hissediyordu. Ya da kalbi patlayacakmış gibi.

Odadaki tek dostça yüz Hayden'dı ve onun ifadesi çoğunlukla özür diler gibiydi.

"Merhaba," dedi Shane.

J.J. hariç kimse ses çıkarmadı, o da burun kıvırıp arkasını döndü.

Kahretsin.

Shane, normal görünmeye çalışarak kendi dolabına doğru yürüdü. Hâlâ Shane Hollander'dı. Hâlâ bu takımın kaptanıydı. Hâlâ son gördükleri zamanki aynı adamdı. Ceketini çıkarıp dolabının içindeki kancaya astı ve iyimser bir şekilde, fazla gürültü patırtı yapmadan kıyafetlerini giyip buz pistine çıkabileceğini umdu.

"Hollander," diye bir ses arkasında bağırdı. Shane döndü ve kapıda Koç Theriault'u gördü. "Benimle gel."

Shane başını eğik tutarak odadan çıktı ve koçunu koridordan ofisine kadar takip etti. Koç masasının önündeki sandalyelerden birini işaret etti ve Shane oturdu.

"Bu bir şaka mıydı?" diye sordu koç. Sesi soğuk ve ciddiydi. Shane, şu anda evet demenin, adamın kabul edeceği tek cevap olduğunu biliyordu.

"Hayır," dedi Shane.

Koç'un çenesi sıkıldı. Tavana baktı ve dişlerini sıktı, açıkça öfkeliydi.

"Ne kadar süre?" diye sordu.

Shane, yine tek kabul edilebilir cevabın "bu ilk seferdi" olacağını biliyordu.

"Yıllardır," dedi Shane ve daha fazla ayrıntıya girmedi.

Koç keskin bir nefes aldı. "Eve git. Yönetimle konuşacağım ve seninle ne yapacağımıza karar vereceğiz."

"Ben... yedek miyim?"

"Evet, yedek kulübesine gönderildin, Hollander!" diye bağırdı koç. "Ne olacağını sanıyordun?"

Shane'in tüm vücudu kaskatı kesildi. Koçun yüzüne bağırmak istedi. Aynı zamanda ortadan kaybolmak da istedi.

Koç içini çekti. "Bu emir doğrudan Crowell'dan geldi. Sen ve *Rozanov*." İsmi sanki çok kaba bir hakaretmiş gibi söyledi. "Bu mesele halledilene kadar ikiniz de kenarda oturacaksınız."

"Çözülene kadar mı?"

"Ve bu konuyla ilgili internete hiçbir şey yazmayı aklından bile geçirme. Hiçbir açıklama yapma. Zaten yeterince başın belada."

"Ama..."

"Eve git," dedi koç tekrar.

Şu anda tartışmanın anlamsız olacağını anlayan Shane, hızla ayrıldı. Ceketini soyunma odasında bırakmayı düşündü, ama cebinde araba anahtarları vardı.

Soyunma odasına geri döndüğünde herkes ona bakıyordu. Kimse bunu saklamaya bile çalışmadı.

Shane kollarını genişçe açtı. "Tamam. Artık biliyorsun. Bu yıllardır böyle ve bu durum benim bu takıma katkıda bulunmamı hiç engellemedi." Bilerek *"katkıda bulunmak*" kelimesini kullandı; bu, büyük bir understatement'tı. "Geçen yıl lanet olası kupayı kazandık."

"Bu çok berbat," dedi biri. Shane döndü. Comeau'ydu. "Bunu

bilmediğimi mi sanıyorsun?" dedi Shane. "Bu yüzden bunu saklıyorum."

"Herkesten değil," dedi J.J. öfkeyle. Shane

ona doğru bir adım attı, "J.J., ben..."

"Duymak istemiyorum," dedi J.J. "Koç seni eve mi gönderiyor?" "Evet,

ama..."

"O zaman siktir git ve evine dön."

Oda boyunca onaylayan mırıldanmalar duyuldu. Shane'in gözleri yaşlarla doldu. Bunu bekliyordu, ama aynı zamanda... çok sevdiği bu gruptan daha iyisini umuyordu.

"Hey," dedi Hayden ayağa kalkarak. "Şu anda herkesin kafası karışık olduğunu biliyorum, ama bunun kim olduğunu hatırlamaya çalışın. Shane bizim kaptanımız. Liderimiz." "O lanet bir yalancı," dedi J.J.

"O bizim lanet *dostumuz*," dedi Hayden sertçe. "Belki şu anda herkes garip hissediyor ya da tamamen tiksiniyor. Anlıyorum. Bu Rozanov."

"Tamam, teşekkürler Hayden," dedi Shane.

"Ama bu tuhaflık geçecek ve sonra Shane'in en çok dostlarına ihtiyacı olduğu anda ona ne kadar kötü davrandığınızla yaşamak zorunda kalacaksınız. Bunu düşünün."

Tam olarak onaylamadıklarını gösteren bazı mırıldanmalar duyuldu.

"Sorun değil," dedi Shane. "Ben gidiyorum. Benimle konuşmak isteyen varsa, numaram sizde var." J.J.'nin gözlerine baktı. "Nerede yaşadığımı biliyorsun."

J.J. yere baktı, ama sonra bir kez başını salladı. Shane gitti.

Saat gece ondan sonraydı, Ilya'nın telefonu sonunda Shane'den gelen bir mesajla aydınlandı: Bir Snickers çikolata yedim.

Ilya hemen ona FaceTime isteği gönderdi.

"Ailen hala orada mı?" Shane'in yorgun yüzü ekrana gelir gelmez Ilya sordu.

"Evet," diye iç geçirdi Shane. "Sanırım yatmaya gittiler. Bilmiyorum. Odamdayım. Oldukça antisosyal davranıyorum."

Shane'in saçları dağınık bir topuz halinde toplanmıştı ve gözlüklerini takmıştı. Ilya onu o kadar çok kucaklamak istiyordu ki, bu isteği ona acı veriyordu. "Çikolata kendini daha iyi hissettirdi mi?"

"Hayır," diye homurdandı Shane. "Belki. Eski olmasına rağmen gerçekten çok lezzetliydi. Sanırım uzun zaman önce bana aldığın çikolataydı." İçini çekti. "Bununla övünecek misin?"

Ilya kendini galip hissetmiyordu. Shane için şeker yemek, temelde dibe vurmak anlamına geliyordu. "Hayır."

"Neden? İstediğin bu değil mi? *Rahatla lan, Hollander*," dedi, Ilya'yı berbat bir şekilde taklit ederek. "Değil mi?"

"Tatlım," dedi Ilya nazikçe. Shane iç geçirdi. "Üzgünüm. Anya nasıl?"

"Uyuyor," dedi Ilya, şöminenin önündeki yatağına bakarak. Köpeği aldığından beri iki hafta içinde şöminesini, burada yaşadığı tüm zamanlarda kullandığından daha fazla kullanmıştı.

"Takımınız ne dedi?"

"Sadece Wiebe ile konuştum," dedi Ilya. "Ama o iyiydi. Anlayışlıydı." Wiebe'nin kendisiyle paylaştıklarını kimseye söylememeye karar vermişti. Wiebe, Shane'i tanımıyordu.

"Gerçekten mi? Theriault çok kızgındı."

"Çünkü o bir pislik."

Shane yüzünü buruşturdu. Ilya, onun pislik koçu hakkında kötü sözler duymasının zor olduğunu biliyordu. "O sadece, bilirsin, eski kafalı."

"Eski kafalı," diye alay etti Ilya. "Onun bir pislik olduğunu söylemenin süslü bir yolu." "İşe yarıyor."

"Benim koçum pislik değil ve biz çok iyiyiz," diye işaret etti Ilya. "Buna itiraz edemem. Ama sen olmadan çok zorlanacaklar." Shane başını salladı. "Bu çok saçma. Oynamalıyız." Uzun bir süre, birbirlerine mutsuz bir şekilde baktılar kendilerinden başka suçlayacak biri olmasını dilediler. "Sence taraftarlar ne diyor?" diye sordu Shane. "Bilmiyorum. İnternete baktın mı?"

"Tabii ki bakmadım."

"Hayır. Ben de bakmadım. Ama bazıları bana mesaj attı. Harris. Troy. Wyatt. Max. Svetlana beni aradı. Çok hoştu."

"Öyle mi?" dedi Shane. "Max da bana mesaj attı. Rose da. Sanırım B planına ihtiyaç olduğu konusunda haklıydı. O plan ne olursa olsun." Gerçek şu ki, A planı, B planı veya başka herhangi bir plan da aynı olacaktı: ligin onlara söylediği her şeyi yapacaklardı. Çünkü onlar profesyonel hokey oyuncularıydılar ve profesyonel hokey oyuncuları olarak devam etmek istiyorlardı.

"Farah'ın açıklamasında ne yazdığını göreceğiz."

Shane elini saçlarına geçirdi ve saçlarının yarısını topuzundan çıkardı. "Koç bana hiçbir şey paylaşmamamı söyledi."

Ilya'nın göğsünde öfke alevlendi. "O *benim* koçum değil."

"Biliyorum. Ve ne olursa olsun, onun bunu söylemesinden nefret ediyorum."

"İyi," dedi Ilya. Sonra, "Yarın oraya geri gidebilirim. Takımım deplasman maçında, yani kalmam için bir neden yok."

"Öyle mi? Tanrım, çok isterim. Sana ihtiyacım var."

"Yarın sabah ilk iş olarak yola çıkacağım. Anya'yı gezdirdikten sonra." Shane buna gülümsedi. "Köpek aldığın için sevindim."

Ilya da gülümsedi. "Ben de! O çok iyi! Sana daha fazla fotoğraf gönderirim."

"Harika." Shane yüzünü buruşturdu. "Kendimi berbat hissediyorum." "Bir Snickers daha dene."

"Onu yememeliydim. Ya da belki de başından beri yemeliydim. Kahretsin, bu diyeti ne yapıyorum ben?"

"Sonsuza kadar yaşamaya çalışıyorsun sanırım." "Seninle mi? Hayır, teşekkürler."

"Ne istersen ye. Sadece sağlıklı şeyler istiyorsan, sorun yok. Tatlı şeyler istiyorsan, o da sorun değil. Bu senin hayatın, Hollander. NHL'nin değil. Montreal Voyageurs'un da değil."

"Bundan emin misin?"

"Bence ikimiz de bu konuda yakında karar vermemiz gerekecek."

Ilya ertesi sabah iki e-posta ile uyandı. Biri Farah'tandı ve onlar için yazdığı açıklamayı içeriyordu. İkincisi ise Komisyon Üyesi Crowell'in ofisinden gelmişti ve Shane ile Ilya'ya yarın NHL'nin Montreal şubesinde olacağını ve orada ikisiyle de görüşmek istediğini bildiriyordu.

Siktir.

Ilya, Farah'ın e-postasına geri dönüp açıklamayı okudu. İlk paragraf, olayları olduğu gibi açıkça anlatıyordu: Bir video dolaşıma girmişti ve bu videoda, Hayden videoyu gönderirken arka planda görünenleri fark etmemiş ve istemeden Ilya ile Shane'i samimi bir anında göstermişti.

İkinci paragraf daha ilginçti.

İlişkimizi açıklamaya karar vermemiz ideal olmasa da, resmi olarak, birkaç yıldır ciddi ve romantik bir ilişki içinde olduğumuzu duyurmak istiyoruz.

Keşke size kendi tarzımızla anlatabilseydik, ama bu talihsiz kazayı Hayden'ın suçu olarak görmüyoruz.

Ilya, bunun iyi olduğunu düşündü. Konuya odaklanmıştı ve kimseyi suçlamadıklarını açıkça belirtmişti (lanet olası *Brad* hariç, ama neyse).

İlişkimizin birçok kişi tarafından kabul edilmesi ve anlaşılması zor olacağını biliyoruz. Kişisel ilişkimizin buz pistindeki rekabetçiliğimizi asla etkilemesine izin vermedik ve kariyerimizdeki başarılarımızın bunu çok net bir şekilde gösterdiğine inanıyoruz. Kişisel ve profesyonel hayatımızı her zaman ayrı tuttuk ve takımlarımızın, hayranlarımızın ve ligin de aynısını yapmasını umuyoruz.

Güzel. Kendisinin yazacağı şeyden daha iyi, ki muhtemelen şöyle bir şey olurdu: *Biz aşığız ve siktirin gidin.*
Ilya, Farah'ın ifadesini okumayı bitirir bitirmez Shane'den bir mesaj geldi: Crowell ile görüşme. Kahretsin.

Ilya: Sorun olmaz.

Shane: Emin misin? Ilya: Farah

da gelmeli mi?

Shane: Muhtemelen ama... Sadece ikimiz olalım istiyorum. Aptalca mı?

Ilya, Shane'in ne demek istediğini anladı. İşler ters giderse, daha sonra Farah'ı da dahil edebilirlerdi. Ama bu, hokeyden veya kariyerlerinden daha önemli bir konuydu. Bu kişisel bir meseleydi ve Ilya, Shane gibi, mümkünse bu savaşı kendileri vermek istiyordu.

Ilya: Aptalca değil.

Shane: Farah'a toplantıdan bahsedeceğim, ama ne yapmak istediğimizi de açıklayacağım.

Ilya: Tamam.

Shane: Ne zaman buraya geliyorsun?

Ilya, Shane'i görmek için sabırsızlanıyordu, ama yola çıkmadan önce Anya'nın yürüyüşe çıkması gerekiyordu.

Ilya: Yakında.

Ilya, mahallesinin çamurlu kaldırımlarında yürürken, Galina'dan bir randevu daha alması gerektiğini düşündü. Birkaç hafta geçmişti ve bu konuda tembellik etmek istemiyordu. Artık konuşacak bir şeyi vardı.

Garip bir şekilde, kimlikleri açığa çıktığından beri nispeten huzurlu hissediyordu. Shane'in tamamen mahvolduğunu biliyordu, ama Ilya bundan sonra ne olursa olsun hazırdı. Bundan sonra olacak şey Crowell ile bir görüşme olsa da. Bunun için gergin olması gerekirdi, ama her şeyden çok meraklıydı.

Meraklı ve savaşmaya hazırdı.

Ilya komşularının evinin önünden geçti — Willa ve Andrew'un yaşadığı evin — ve aniden durdu. Garaj yolunun sonuna yakın bir ağaca büyük bir el yapımı tabela asılmıştı: *Seni seviyoruz, Ilya!*

Pankartın altında, iki Funko Pop figürü bulunan küçük bir raf vardı: biri Ilya, diğeri Shane'e aitti.

Ilya, çıkmadan önce ceketinin cebine koymaya karar verdiği için mutlu olduğu telefonunu aradı. Telefonu açtı, bir fotoğraf çekti ve Shane'e gönderdi.

Shane: Vay canına. Bu komşularının evi mi? Ilya:

Evet. Sanırım o kadar da yalnız değiliz.

Otuz Dördüncü Bölüm

"Ailen hala burada mı?" diye sordu Ilya, Shane'e merhaba öpücüğünü verdikten sonra.

"Hayır, eve gidebileceklerini söyledim. Burada olmalarını çok sevdim ama ben, şey..."

"Erkek arkadaşınla sevişmek mi istiyorsun?"

Shane'in gözleri karardı. "Tabii ki evet."

Ağızları tekrar birbirine çarptı. Ilya, Shane'in saçlarını kavradı, saçları duştan çıktığı için hala ıslaktı. Deniz yosunu şampuanı ve spor sabunu kokuyordu ve tadı diş macunu gibiydi. Ilya onu yutmak istiyordu.

"Her şeyi unuttur bana," diye mırıldandı Shane. "Sadece seni hissetmek istiyorum." Ilya'nın paltosunu tutarak onu kendine doğru çekerek, oturma odasına doğru geriye doğru yürümeye başladı.

Ilya, Anya'yı kontrol etmek için öpüşmeyi bıraktı. Anya, oturma odasının zemininde oyuncaklarından birini bulmuş ve köpek yatağında mutlu bir şekilde onu çiğniyordu.

Ilya paltosunu ve spor ayakkabılarını çıkarıp kapının yanında bir yığın halinde bıraktı. "Bu taraftan," dedi ve Shane'in elini tuttu.

"Ne oluyor?" Shane, Ilya'nın onu ödül odasına götürdüğünü fark edince dedi.

Ilya ona sadece gülümsedi.

"Olamaz," dedi Shane. "Tuhaf."

"Öyle mi?" diye sordu Ilya, parmağını Shane'in çenesine sürterek. "Yarınki toplantımızdan önce bir hatırlatmaya ihtiyacın olduğunu düşündüm."

"Ne hatırlatması?" Shane başını yana eğip gözlerini kapatarak zayıf bir sesle sordu.

Ilya, çenesinin hemen altına, sonra da kulağının önüne öpücük kondurdu. "Senin kim olduğunun."

Shane nefesini tuttu ve kendini dengelemek istercesine Ilya'nın tişörtünü avuçladı. "Evet," diye fısıldadı. "Bana hatırlat."

Ilya onu odanın ortasındaki deri koltuğa oturttu. Koltuğun karşısında, Shane'in üç Stanley Kupası'nın minyatür versiyonlarının ve kariyeri boyunca kazandığı tüm bireysel kupaların sergilendiği cam raflar vardı. Diğer raflarda ise çeşitli oyun diskleri, başarılarıyla birlikte etiketlenerek sergileniyordu. Ayrıca, Dünya Gençler Şampiyonası ve Olimpiyatlar'da giydiği Kanada Milli Takımı formaları da çerçeveler içinde sergileniyordu. Daha küçük ve alçak bir rafta, Stanley Kupası yüzükleri ile altın ve gümüş madalyaları sergileniyordu.

"Şuna bak," dedi Ilya, Shane'i omuzlarının arasına sert bir eliyle bastırarak sandalyeye eğdi. "Neredeyse iki odaya ihtiyacın var."

Shane, iki eliyle sandalyenin sağlam kollarına tutunarak hiçbir şey söylemedi, ama nefes alışı hızlanmıştı. Ilya, Shane'in spor şortunu ve iç çamaşırını birlikte aşağı çekti ve ayaklarının dibine bıraktı. Tişörtünü sırtından yukarı kaydırarak omuzlarında topladı ve orada bıraktı.

Ilya üzerine eğildi ve bir anlığına Shane'in sırtına ağırlığını verdi. Dudaklarını Shane'in kulağına değdirdi ve "Orada kal" dedi.

Sonra doğruldu ve kapıya doğru yöneldi. "Nereye
gidiyorsun lan?"

"Yağ almaya," dedi Ilya rahatça. "Artık seksin nasıl yapıldığını biliyorsun, değil mi?"

"O zaman acele et," dedi Shane huysuzca.

Ilya, elbette, acele etmedi. Yatak odasına çıktı, bir şişe kayganlaştırıcı ve temiz bir el havlusu aldı, sonra bir an düşündü ve komodine geri dönüp geçen yıl Shane'in doğum günü için ona verdiği titreşimli penis halkasını aldı.

Aşağı indi ama hemen kupa odasına dönmedi. Anya'yı kontrol etti, onu yatağında uyurken buldu, sonra mutfağa gidip kendine bir bardak su doldurdu. O odaya geri dönmek için ne kadar can attığını görmezden gelmeye çalışarak suyu yavaşça içti.

Ama oynadıkları oyun bu değildi. Shane'i o odada, çıplak ve bir sandalyenin üzerine eğilmiş, en gurur verici anlarıyla çevrili bırakacaktı, çünkü Shane'in ihtiyacı buydu.

Sonunda, Ilya ödül odasına geri döndü. Shane kıpırdamamıştı. Ilya, Shane'in itaatiyle onu ne kadar mükemmel bir şekilde mahvettiğini belli etmemek için nefesini kontrol etmek için mücadele etmek zorunda kaldı.

"Siktir, sonunda," diye homurdandı Shane. "Markete falan mı gittin?"

"Hayır," dedi Ilya. Silikon penis halkasına biraz kayganlaştırıcı sürdü ve Shane'in görmemesi için onu sakladı. Sonra halkayı genişletmek için mandalı gevşetti ve Shane'in vücudunun etrafına uzanarak onun -tabii ki- sertleşmiş penisini buldu.

"Oh, lanet olsun," Shane, Ilya'nın ne yaptığını fark edince dedi. "Eğer yumuşak olsaydın bunu yapmak daha kolay olurdu. Ama sen asla yumuşak olmazsın, o yüzden." "Bazen olurum," diye itiraz etti Shane.

"Ben etrafta olduğumda olmaz." Ilya, ne yaptığını daha iyi görebilmek için yanına diz çöktü. Halkayı yerine yerleştirdikten sonra, Shane'in testislerinin arkasındaki tokaları sıktı.

"Siktir," diye soluklandı Shane.

Ilya bir eliyle Shane'in penisini kavradı ve başparmağıyla belirgin bir damarı nazikçe ovuşturdu. "Nasıl hissediyorsun?"

"Sanki kalbim sikimdeymiş gibi. Sanki *her şey* sikimdeymiş gibi." "Mm," diye mırıldandı Ilya. Başparmağını kızgın kırmızı başın üzerinde gezdirdi. Shane'in penisi ve yarığa itti.

Shane'in vücudu sarsıldı ve nefesini içine çekti. "Tanrım." "En sevdiğin hangisi?" diye sordu Ilya, Shane'in penisinin başını ovmaya devam ederken.

Shane'in sikinin başını ovmaya devam ederken. "Bütün bu ödüllerden hangisi?"

"Yılın Çaylağı," dedi Shane hızlıca ve kendini beğenmiş bir şekilde.

Ilya homurdandı. "Siktiğimin herifi." Shane'in sikini çırptı, Shane önce bağırdı, sonra inledi.

Ilya kayganlaştırıcıyı aldı ve ayağa kalktı. Parmaklarını kayganlaştırdı ve daha fazla uyarıda bulunmadan başparmağını Shane'in deliğine bastırdı.

"Oh, lanet olsun," diye inledi Shane. Geri adım attı, kollarını neredeyse tamamen düz olacak şekilde gerdi, böylece daha fazla öne eğilip kıçını kaldırabilirdi.

Ilya, boş eliyle kaslı kalçayı takdirle okşadı. "Bu benim için mi?"

"Yemin ederim, Rozanov..."

Ilya güldü, sonra işine koyuldu. Shane'in gevşemesini ve hazır hale gelmesini sadece birkaç dakika sürdü, ama Ilya yine de işi uzatmaya devam etti. Shane'in prostatını okşadı ve onun inlemelerinden zevk aldı. Shane'in ona karşı sallanmaya başlamasını, bu kadar istekli olmasını çok sevdi.

Ilya arkasına uzanıp vibratörü açtı, sonra Shane'in prostatını okşamaya devam etti.

"Siktir," diye inledi Shane. "Siktir, siktir,

siktir!" "Sorun mu var?"

Shane'in sırtı öfkeli dalgalar halinde yükselip alçaldı. "Sadece," diye dişlerini sıkarak, "çok fazla."

Ilya anlayışla mırıldandı ve üçüncü parmağını da ekledi. "Sormak

istediğin bir şey var mı?" diye sordu, Shane'in kollarında ve

bacaklarında

"Siktir... sik beni."

"Neyle?" Ilya, parmaklarını olabildiğince içeri sokarken bir eliyle Shane'in kıçını yoğurdu, sonra parmaklarını tamamen çıkardı.

Bu, Shane'in kalan sabrını kaybetmesine neden oldu. "Senin *aptal sikinle*."

Ilya güldü, sonra hızla soyundu. Shane'in boynunu zorlamadan onu görmesinin zor olacağı bir şekilde, Shane'in hemen arkasına geçti. Sonunda ağrıyan sikini serbest bıraktığında, çıkarmak istediği rahatlama iniltiğini geri tuttu.

Shane yavaşça nefes alıp deri koltuğun kollarına parmaklarını sıkarken, Ilya kendini yağladı. Ilya sikinin başını Shane'in deliğine sürttüğünde, Shane cesaretle kıçını kaldırdı. Ilya yavaşça içeri girmeye başladığında ikisi de rahatlamanın iniltisini yüksek sesle çıkardılar.

"Evet, lanet olsun," diye nefes nefese kaldı Shane. "Sonunda."

Shane çok dardı, çok mükemmel ve sıcaktı ve Shane'in testislerinin arkasında gürleyen halkadan gelen titreşimler Ilya'nın penisinde inanılmaz bir his yaratıyordu. Ilya, tamamen içeri girdikten sonra, nefes almak ve kendini toparlamak için bir an durmak zorunda kaldı.

"Hadi," *diye* şikayet etti Shane.

Ilya kıkırdadı ve dikkatlice hareket etmeye başladı. "Ne kadar da azgınsın," dedi birkaç yavaş itişten sonra. "Seni bu kadar azgın yapan ben miyim

yoksa bu oda mı?"

"Ne," diye dişlerini sıkarak Shane, "ne diyorsun sen?"

"Senin tüm..." Açılarını ayarladı ve Shane'e iki hızlı, sert itme yaptı. "Çok. Başarıların."

"Sen. Sadece sensin," diye Shane nefes nefese söyledi.

Ilya, Shane'in bu hale gelmesini çok seviyordu, sinirlenemeyecek ya da utanamayacak kadar uçtuğu zamanları. "Bir sır öğrenmek ister misin?" Shane'in kulağına doğrudan konuşabilmek için eğildi. "Şu anda bir kralı sikiyormuşum gibi hissediyorum."

"Ilya..."

Shane'in saçlarını avuçlayıp başını geriye doğru çekti. "Bir kralı taht odasında sikmenin ne kadar güçlü bir his olduğunu biliyor musun?"

"Lanet olsun, Rozanov."

Ilya, Shane'in göğsüne bir kolunu doladı ve onu, sanki Shane iki yüz kiloluk bir adam değil de bir oyuncak bebekmiş gibi kolayca kaldırdı. Shane'i kendine yakın tuttu, Shane'in sırtı Ilya'nın göğsüne bastırılmıştı, Ilya ona sertçe giriyordu.

"Sen Shane Hollander'sın," diye homurdandı Ilya. "Bunu bir daha unutursan, seni buraya geri getirip hatırlayana kadar sikmeye devam ederim."

"Bir gün bir kupa odası paylaşacağız," diye kekeledi Shane. Ilya gülümsedi. "Evet. Lanet bir imparatorluk."

Shane başını Ilya'nın omzuna yasladı. "Bir hanedan," diye fısıldadı. "Oh, lanet olsun, Ilya. Seni seviyorum."

Ilya homurdandı ve içgüdüsel olarak Shane'in omzuna dişlerini geçirdi. Shane çığlık attı, sonra orgazm onu sarsarken Ilya'nın penisini sıktı. Spermi sandalyeye sıçradı, Ilya bunun Shane'i orgazmının etkisi geçince rahatsız edeceğini biliyordu.

Ilya sandalyeyi umursamadı. Shane'e hiç durmak istemeden sertçe girip çıktı. Rusça küfretti, Shane'e Rusça olarak onun mükemmel olduğunu söyledi, sonra onun içine sertçe boşaldı.

Sonunda öne doğru düştü, alnını Shane'in sırtına dayadı ve ikisi de nefeslerini kontrol altına aldılar. Ilya'nın aklını kaçırdığı sırada Shane'in vibratörü kapatmış olabileceğini fark etti.

"Vay canına," diye soluk soluğa konuştu Ilya. "Bu çok tuhaftı," dedi Shane.

Ilya güldü, bu da Shane'i güldürdü. Ilya omuzlarının arasına öptü, sonra dikkatlice çekildi.

"Sanırım sandalyeyi mahvettim," dedi Shane, Ilya'nın beklediğinden daha çabuk.

"Artık başka bir kupa oldu," dedi Ilya.

"İğrenç."

"Burada bir havlu var," dedi Ilya.

"Yok. Kullanabileceğim deri mendillerim var."

Ilya gülümsedi. "Tabii ki vardır."

Otuz Beşinci Bölüm

"Hayatta kesinlikle tahammül edemediğim birkaç şey var," dedi Roger Crowell. Sesi aldatıcı bir şekilde sakindi ve Ilya bu sesin içindeki tehlikeyi fark etti. "Nefret ettiğim şeylerden biri sürprizler. Bir diğeri sadakatsizlik. Bir diğeri de *yalancılar*."

Ve eşcinseller, diye ekledi Ilya içinden.

"Ama en çok nefret ettiğim şey," diye devam etti Crowell, "utandırılmak. Özellikle de *lig* utandırıldığında nefret ediyorum."

"Bu gerçekten kötü," dedi Ilya yumuşak bir sesle.

Crowell ona uyarıcı bir bakış attı ve Ilya Shane'e döndüğünde, onun yüzünde de benzer bir ifade gördü.

"Şu anda ikiniz hakkında ne hissettiğimi tahmin edebilirsiniz," dedi Crowell.

Bu sefer Ilya, ağzını kapalı tutacak kadar akıllıydı. Yanındaki Shane'den yayılan gerginliği hissedebiliyordu. Ilya uslu davranacaktı.
Shane için.

Crowell öne eğildi, dirseklerini aralarındaki büyük masaya dayadı. "*Yaptıklarınız* beni çok zor bir duruma soktu. Bir yandan, davranışlarınız tamamen kabul edilemez ve kesinlikle hoş görülemez. Öte yandan, sizler ligin en büyük iki yıldızısınız ve playofflar başlamak üzere."

"Kabul edilemez mi?" diye sordu Shane sessizce.

Crowell'ın gözleri kısıldı. "Bence bu çok açık. Ama sanırım öyle değilmiş, çünkü internette ikinizin *öpüştüğünüz* bir video dolaşıyor."

"Bu bir hataydı," dedi Shane.

"Tabii ki hataydı!" diye bağırdı Crowell.

"Demek istediğim," dedi Shane, şaşırtıcı bir şekilde sakin bir sesle, "videoda bunun gösterilmesi gerekmiyordu. Bilmiyorduk."

"Ama gösterdi," diye bağırdı Crowell. "Ve ben bununla ilgilenmek için Montreal'e uçmak zorunda kaldım. Bunun için vaktim olduğunu mu sanıyorsun?" Nefes aldı ve daha sakin bir sesle,

daha sakin bir sesle, "İşleri bir an önce normale döndürmeliyiz. Bu konuyla ilgili medya karmaşası istemiyorum."

"Biz de istemiyoruz," dedi Shane.

Crowell başını salladı. "Lig bir açıklama hazırladı." Önündeki masanın üzerinde duran bir klasörü açtı ve iki sayfa kağıt çıkardı. Her birine birer tane verdi.

Ilya kendini hazırladı ve okumaya başladı.

> *Shane Hollander ve Ilya Rozanov, yaklaşık on bir sezondur NHL'de elit oyuncular olarak yer almaktadır. Buz üzerindeki beceri ve performansları, her yerdeki hokey hayranlarını heyecanlandıran nadir bir yetenek düzeyini göstermektedir. Bu haftanın başlarında, sosyal medyada Bay Hollander ve Bay Rozanov'un samimi bir şekilde kucaklaştığı bir video dolaşmaya başladı. Lig komiseri Roger Crowell tarafından sorgulandıktan sonra, her iki oyuncu da olayın ortak arkadaşları Hayden Pike'a yaptıkları bir şaka olduğunu doğruladı. Her iki oyuncu da yaptıklarından ve bunun yol açtığı karışıklıktan pişmanlık duyuyor. Bir sonraki maçlarından önce takımlarına geri dönecekler.*

Bu kolay bir çıkış yoluydu. Ilya bu açıklamanın herkesi kandıramayacağını biliyordu, ancak yeterince hokey hayranının bu yalana inanacağını düşünüyordu. Hokeyde şakalar normaldir, rakibine aşık olmak ise değildir. Bu, hokey dünyasının, hatta diğer NHL oyuncularının bile anlayabileceği bir şeydi.

Shane hala okuyordu. Gözlüklerini yanına almamıştı ve sayfaya gözlerini kısarak bakıyordu. Ilya artık saklanmak istemiyordu, ama playofflar başlamak üzereydi ve Shane'in dramayı bir süreliğine yatıştırmak için bu kolay örtbas yöntemini seçtiği için onu suçlayamazdı. Ilya bundan nefret edecekti, ama Shane böyle karar verirse kabul edecekti.

Sonunda Shane başını kaldırdı ve Ilya nefesini tuttu. "Ama bu doğru değil," dedi Shane.

"Önemli değil," dedi Crowell.

"Önemli tabii *ki*! Bu bir şaka değildi. Biz birlikteyiz. Biz... bu yaz evleneceğiz."

Crowell'ın kaşları açıkça şaşkınlıkla kalktı, ama çabucak kendini topladı. "Bu," dedi soğuk bir sesle, "olmayacak. Bu ligde kalmak istiyorsan olmaz."

"Gerçekten mi?" diye sordu Ilya. Lanet masayı devirmek istiyordu. "Bizi kovacak mısın?"

"Ligi dava edeceğiz," dedi Shane, bu da Ilya'yı gerçekten şok etti.

Crowell uzun bir süre hiçbir şey söylemedi. Sonra, "Haklısın. Dava açabilirsin. Ama bundan sonra herhangi bir takımın seni transfer edeceğini mi sanıyorsun? Her halükarda, senin işin biter," dedi.

Shane derin bir nefes aldı. Ilya öfkeden titriyordu. İkisi de bu lige, bu oyuna çok şey vermişti.

"Açıklamayı yayınlayacağız," dedi Crowell. "Çoğu hokey hayranı buna inanacak çünkü inanmak isteyecekler. Skandal yok, siz çocuklar istediğiniz kadar oynamaya devam edebilirsiniz ve hepimiz hayatımıza devam ederiz. Ve tabii ki, bu yaz evlenmeyeceksiniz."

Ilya'nın çenesi o kadar sıkıydı ki dişleri ağrıyordu. O anda NHL'den ayrılmaya çok yakındı. Bunun yerine burnundan nefes aldı ve sonraki sözlerini düşünmeye çalıştı.

Shane ilk olarak bir fikir ortaya attı. "Siktir et. Planımız şöyle: Bu yaz ne istersek onu yapacağız ve sonra geri dönüp gelecek yıl *yine* all-star sezonları geçireceğiz. Biz, korkutabileceğiniz naif çaylaklar değiliz. Bu lig için ne kadar değerli olduğumuzu bilmediğimizi mi sanıyorsunuz?"

"Değeriniz *neydi*," dedi Crowell. "Bu saçmalıklarla kendi markalarınızı mahvediyorsunuz."

"Hayır," dedi Ilya. "Onları daha da güçlendiriyoruz."

Crowell masaya eğildi, gözlerinde tehlikeli bir öfke parladı. "İkinizin de kariyerini ve bu ligin itibarını kurtaracak tek seçeneği sunuyorum. Kendi açıklamanızı yayınlayıp... *ilişkinizi*... sergilemeye başlarsanız, mirasınızı yok edersiniz. Alay konusu olursunuz. Dikkatli seçin."

Uzun ve gergin bir an boyunca, sadece üç adamın öfkeyle nefes alıp verme sesleri duyuldu.

Sonra Shane ayağa kalktı ve "Onu seçiyorum. Hadi, Ilya" dedi.

İkisi de sandalyelerinin arkasından paltolarını alıp odadan çıktılar. Crowell, odadan çıkarken arkalarından bir şeyler bağırıyordu ama Ilya umursamadı. Paltosunu giydi, Shane'in elini tuttu ve kararlı adımlarla asansörlere doğru yürüdü. O kadar aşk ve adrenalin doluydu ki, patlayacakmış gibi hissediyordu. Asansör kapıları arkalarından kapandığında Shane, "Bunu böyle aceleye getirdiğim için özür dilerim..." dedi.

Ilya cümlesini bitirmesine izin vermedi. Shane'i aynalı duvara sıkıştırdı ve onu şiddetle öptü. Parmaklarını Shane'in aptal saçlarına gömdü ve tüm duygularını ortaya koyarak onu adeta yuttu. Çünkü ya hokey yerine Ilya'yı seçmek ya da Crowell'in gözlerinin içine bakıp ona siktirip gitmesini söylemek vardı. Shane'den bunu asla istemezdi, ama Shane yine de yapmıştı. Hiç tereddüt etmemişti.

Asansörün zili çaldı ve öpüşmeleri sona erdi. Ilya geri çekildi ve Shane'in saçları ve paltosu dağınık, dudakları şişmiş ve pembe renkteki harap halini hayranlıkla seyretti. Asansör kapıları açıldığında o dudaklar bir gülümsemeye dönüştü.

"Ee," dedi Shane, lobiden çıkışa doğru yürürken, "demek kızgın değilsin?"

"Sana değil. Crowell'e çok kızgınım."

"Evet," dedi Shane. "Peki. Toplantıyı kaydettim. Yani." Ilya'nın ağzı açık kaldı. "Vay canına, Hollander. Aferin."

"Bu annemin fikriydi. İhtiyacımız olursa diye. Ama sanırım ikimiz de yakında sahneye çıkacağız." Soğuk sabah güneşinin altında yürüdüler. Mart ayı sonlarıydı ve Montreal nihayet çözülmeye başlamıştı, ama kışın bittiğini ilan etmek için henüz erkenydi.

Park ettikleri yere doğru bir blok yürüdüler, sonra Shane durdu ve omzunun üzerinden geriye baktı.

"Ne?" diye sordu Ilya.

"Biliyor musun? Yakınlarda en iyi tavuk parmesan yapan bir yer var. Seni hep oraya götürmek istemişimdir."

Shane'in korkusuzluğu Ilya'nın kalbini mutlu bir şekilde hoplattı. Kendisinden ne kadar emin olduğunu. Onlardan ne kadar emin olduğunu. Gülümsedi ve "Hayden, Anya'ya biraz daha bakmayı sorun etmezse" dedi.

Shane de gülümsedi. "Bir kontrol edeyim, ama bize iyilik yapmaktan oldukça heyecanlıydı, o yüzden bu fırsatı değerlendirsek iyi olur."

İkisi de restorana doğru yürümeye başladı. "Hayden iyi biridir," dedi Ilya.

Shane ona dirsek attı. "Bunu ona söyleyecek misin?"

"Belki. Bir gün." Shane'in elini tuttu ve parmaklarını birbirine dolayarak, başları dik bir şekilde Montreal şehir merkezindeki kalabalık caddede yürüdüler.

"Peki ya bu?" diye sordu Ilya ve telefonunun ekranını Shane'e gösterdi.

Shane burnunu kırıştırdı. "Bu fotoğrafta tuhaf görünüyorum."

"Evet. Ama ben çok iyi görünüyorum."

Shane, kafası göğsüne yaslanmış olduğu için kolayca göğsüne hafifçe yumruk attı. İkisi de çıplaktı, yatakta birbirlerine sarılmışlardı ve ortak Instagram gönderileri için mükemmel fotoğrafları bulmaya çalışıyorlardı. Shane, Ilya'nın düşüncesine göre, bu konuda aşırı titiz davranıyordu.

"Bu olsun," dedi Shane ve Ilya'ya telefonunu gösterdi. Fotoğrafta, ilk hayırseverlik kampının ilk gününde Yuna'nın koç eşofmanlarıyla çekmiş olduğu bir fotoğraf vardı.

"İyi. Tamam," diye kabul etti Ilya. "Çok saygın." "Belki bu kadarı yeter," diye düşündü Shane. "Dört tane var."

"Bir tane daha," dedi Ilya ve telefonu tutan elini onların üzerine uzattı.

"Olmaz," dedi Shane, kıvranarak uzaklaşmaya çalıştı.

Ilya, Shane'in omuzlarına kolunu dolayarak onu kendine çekti. "İnsanlar hala birlikte olduğumuza inanmazlarsa diye."

"Hayır!" diye bağırdı Shane.

"O zaman benim için," dedi Ilya ve Shane'in başının üstüne öpücük kondurdu. Shane ona yaslanarak rahatladı. "Tamam."

Ilya birkaç hızlı fotoğraf çekti, sonra telefonunu indirip fotoğraflara baktı.

"Oh," dedi Shane sessizce. "Bize bak."

İkisi de o kadar aşık görünüyorlardı ki iğrençti. "Bunları saklayacağım," dedi Ilya kararlı bir şekilde.

"Artık bu tür fotoğrafları silmemize gerek yok galiba," dedi Shane. "Yani, makul sınırlar içinde. Açık saçık fotoğrafların ortaya çıkmasını istemem."

"O zaman on dakika önce fotoğraf çekmemiş olmam iyi oldu."

Shane'in yanakları, Ilya'nın umduğu gibi pembeye döndü. "Sanırım ellerin meşguldü."

Ilya, Shane'in üzerine yuvarlandı ve onu sırt üstü yatırdı. "Yine meşgul olabilirler."

Shane, kızarmış teni, çilleri ve parlak gözleriyle ona sırıtarak baktı. Ilya, bir şekilde onun içine girip saklanmak istedi.

"Gönderiyi bitirmemiz lazım. Sonra da alman gereken bir köpek ve geri dönmen gereken bir hokey takımı var."

Ilya, Anya'yı özlemişti, bu yüzden yatağa geri uzandı ve Instagram gönderisini hazırlamaya başladı.

"Dört fotoğrafın da var mı? Sana gönderdiğim fotoğraflar?" diye sordu Shane. "Evet, evet."

"Az önce çektiğin fotoğrafı eklemeyecek misin?"

Ilya sadece homurdandı. Farah'ın açıklamasını kopyalayıp yapıştırdı, dört fotoğrafın da sıralandığından emin oldu ve başparmağını gönder düğmesinin üzerinde gezdirdi.

"Hazır mısın?" diye sordu.

Shane derin bir nefes aldı. "Evet. Yapalım."

Gönderiyi paylaştılar.

Ilya ayrıldıktan kısa bir süre sonra Shane koçundan bir telefon aldı ve koç, yarın sabah antrenmana gelmesi gerektiğini sert bir şekilde bildirdi. Bu Shane için bir rahatlamaydı ve kesinlikle buz pistine geri dönmeyi dört gözle bekliyordu, ancak takım arkadaşlarıyla tekrar yüzleşmekten dolayı gergindi.

Hâlâ J.J.'den haber almamıştı.

Günün geri kalanını egzersiz, meditasyon ve dinlenmeyle doldurarak bunu aklından çıkarmaya çalıştı. Bu şeylerin hiçbirinde, özellikle de dinlenmede pek başarılı olamadı. Vücudu enerjiyle doluydu. Heyecanlı, korkmuş ve milyonlarca başka duygu içindeydi.

Gönderi yayınlandıktan iki saat sonra yanıtları kontrol etmek için bekledi. Zaten elli binden fazla beğeni ve okuyabileceğinden çok daha fazla yorum vardı. Hızlıca kaydırarak baktığında, hepsinin olumlu olmadığını, ancak çoğunun olumlu olduğunu gördü. Çoğu olumluydu.

Belki de her şey gerçekten yoluna girecekti.

Saat gece ondan biraz önce kapı zili çaldı. Shane yatağında oturmuş, Ilya ve Rose'a ayrı ayrı mesaj yazıyor ve o gün beşinci kez Instagram'daki yanıtları kontrol ediyordu. Telefonundaki güvenlik kamerası uygulamasında J.J.'nin kapısının önünde durduğunu gördü.

Shane merdivenlerden aşağı koştu ve kapıyı açtı. "Merhaba,"

dedi.

J.J. hala kızgın olduğu belli olan bir ifadeyle somurtuyordu. Ama oradaydı.

Shane geri çekildi ve J.J. sessizce eve girdi. Shane'in ön holünde durup, gergin bir şekilde birkaç saniye birbirlerine baktılar. Sonra J.J. Fransızca olarak, "Bana söylemedin," dedi.

"Üzgünüm."

"Neden bana söylemedin? Sana randevu ayarlamaya devam etmeme izin verdin, sen..."

"Adil olmak gerekirse," diye Shane sözünü kesti, "sana bunu yapmayı bırakmanı söyleyip durdum."

"Bana yalan söyledin. Centaurs uçağı olayından sonra, Rozanov'a tek taraflı hisler beslediğinle ilgili tüm o saçmalıkları söyledim ve sen bana yalan söyledin."

"Ben..."

"Bana söyleyebilirdin. Hayden'a söyledin!" "O... tahmin

etti."

"Sana acımıştım! Kalbin kırık sanmıştım ama sen bunca zaman *Ilya Rozanov'la yatıyordun*!"

Shane'in içinde öfke patladı. J.J.'ye doğru bir adım attı, bu da onun yüzünü görmek için başını geriye eğmesi gerektiği anlamına geliyordu. "Ilya benim *erkek arkadaşım*. Onu seviyorum ve yıllardır seviyorum. Bunu sanki... daha azmış gibi gösterme."

"Oh, lanet olsun, özür dilerim," dedi J.J. alaycı bir tonla. "Tabii ki, Ilya Rozanov ile olan destansı aşkını bilmeliydim, çünkü bana bu konuda çok şey anlattın! Sen en iyi arkadaşlarımdan birisin, Shane. Ne oluyor lan?"

"Belki," dedi Shane kısaca, "senin tam olarak destekleyici olmayacağını düşündüm."

"Neye? Lanet rakibinle gizlice görüşmene mi?" Shane

elini J.J.'ye doğru uzattı. "Gördün mü?"

J.J. ona sırtını döndü, omuzlarının inip kalkmasından öfkesi belliydi. Shane kollarını kavuşturdu ve bekledi.

"Bak," dedi J.J. sonunda İngilizce olarak. "Bence bu doğru değil. Playofflarda muhtemelen karşılaşacağımız takımın kaptanıyla çıkman çok saçma."

Shane hemen sinirlendi. Elinde değildi; bir gün boyunca insanların ilişkisine tiksinmesinden bıkmıştı. "Lanet olası fikrin için teşekkürler. Sence de tam bu yüzden sana söylemedim mi?"

"Hayden ilk başta nasıl tepki verdi? Senin adına sevindi mi?"

Shane'in ağzı açık kaldı. Bir savunma bulmaya çalıştı, ama sonunda ağzını tekrar kapattı.

J.J. homurdandı. "Ben de öyle düşünmüştüm."

"Bak. Ne kadar az kişi bilirse o kadar iyi. Kişisel bir şey değil." "Kişisel

gibi geliyor lan."

"Tanrım, keser misin? Bu şeyi on bir yıldır saklıyorum. Berbat bir şeydi, tamam mı? Duygularını incittiysem özür dilerim, ama yapma dostum."

Shane'in patlamasının ortasında, J.J. çok sessizleşmişti. Hayalet görmüş gibi görünüyordu. "On bir yıl mı?" dedi sessizce.

"Şey," dedi Shane, "aşağı yukarı."

J.J. ikinci kata çıkan merdivene doğru yürüdü ve üçüncü basamağa sertçe oturdu. "On bir lanet yıl. Seni tanıdığımdan beri."

Shane'in boğazında bir yumru oluştu. "Biz o kadar zamandır *bir çift* değildik bir çift gibi davranmadık."

J.J.'nin omuzları çöktü. "Lanet olsun, Hollander. Sen *kimsin*?"

Shane bir şansını denedi ve merdiven basamağına onun yanına oturdu. Bu... rahatlatıcıydı. "Ben senin arkadaşınım. Ve takım arkadaşın. Ve aşık olabileceğim en karmaşık insana aşık oldum."

"Lanet olası Ilya Rozanov." J.J. başını salladı. "Tanrım, Shane. Neden?"

"Çünkü..." Shane nereden başlayacağını bile bilmiyordu. Sonunda sadece, "Beni mutlu ediyor. Mantıklı gelmediğini biliyorum, ama benim için o doğru kişi. Evleneceğiz." dedi.

J.J. başını çevirip ona baktı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. *"Evleniyor musunuz?"*

"Evet," dedi Shane gergin bir şekilde. "Yani, bilirsin. Davetiyeyi bekle."

"Siktir, Hollander. Bu çok fazla."

Shane onu dürttü. "Ben her zaman sahip olduğun aynı arkadaşınım. Ve Ilya'nın kocası olduğumda da aynı kalacağım. Yemin ederim ki ben normalim."

Aralarında uzun ve gergin bir sessizlik oldu. Sonra J.J. içini çekip, "Cardi B'yi hiç duymamış kimse normal değildir." dedi.

Shane şaşkın bir kahkaha attı. "Siktir git. *Adını* duymuştum, sadece şarkılarını bilmiyordum."

"*O*, seni aptal herif."

Birbirlerine yaslanıp güldüler ve aralarındaki her şeyin yoluna girebileceğini hissettiler.

"Sana kızgın olmak istemiyorum, Hollander."

"Biliyorum. Ama kızabilirsin." Shane gülümsedi. "Yarına kadar. Sonra hokey oynamamız gerek."

J.J. de gülümsedi. "Anlaştık."

Otuz Altıncı Bölüm

Nisan

"Kral geri döndü!" Ilya Centaurs'un soyunma odasına girer girmez Bood bağırdı.

Odadaki herkes heyecanla alkışladı ve bağırdı. Ilya biraz kızardığını hissetti.

"Teşekkür ederim," dedi, içtenlikle. Shane, o sabah kendi takımının onu nasıl karşıladığını biraz anlatmıştı ve bu, buradakinden çok daha temkinli ve garipti, bu da sıcak karşılamayı daha da dokunaklı hale getiriyordu.

Tekrar buz üzerinde olmak çok iyi geliyordu. Bazen bu oyundan sıkıldığını düşünürdü, ama bir hafta uzak kalmak ona bu oyunu hala ne kadar sevdiğini fark ettirmişti. İhtiyacı olduğunu.

"Tamam," diye bağırdı koç, herkese ısınmaları için zaman verdikten sonra. "Toplanın."

Herkes buzun ortasında onun etrafında toplandı, çoğu diz çöktü. Ilya, Wyatt ve Bood ile birlikte arkada durdu.

"Haftaya ne olacak, Dykstra?" diye sordu koç. Evan gülümsedi. "Playofflar, koç!"

"Doğru. Kimler daha önce Stanley Cup playofflarına katıldı?"

Ilya ve Wyatt da dahil olmak üzere, şaşırtıcı derecede az sayıda kişi elini kaldırdı.

"Dürüst olmak gerekirse," dedi Wyatt, "çoğunlukla Toronto'da playoffları *izliyordum*."

Koç elini salladı. "Çoğu takımın sahip olduğu playoff deneyimine sahip olmamamız önemli değil. Bazıları deneyimin en önemli şey olduğunu söyleyecektir, ama bence en önemli şey yürek. Bence bu, birkaç lideri takip etmekten çok birlikte çalışmakla ilgili.

Bu gruba inanıyorum. Geçtiğimiz birkaç ayda bu takımın ne kadar iyi bir şekilde birlikte çalıştığını herkese gösterdik."

Sopalarla masaya vurularak ve mırıldanarak onay verildi.

"Bood," dedi koç, "son ev maçımıza katılım ne kadardı?"

Bood sırıttı. "Dolu tribünler, Koç."

"Geçen haftanın oyuncusu kimdi?" "Wyatt Hayes,"

dedi Dykstra.

"Çünkü ligin en iyi kalecisi bizde," diye onayladı Koç.

"Ah, teşekkürler," dedi Wyatt.

"İlk turda Montreal ile oynayacağız ve bu kesinlikle zor olacak. Onlar son şampiyon ve şu anda ligin bir numaralı takımı."

Ve Ilya kafasında ekledi, *herkes iki kaptan hakkında dedikodu yapacak ve bu büyük bir dikkat dağınıklığı yaratacak.*

"Onları daha önce yendik, yine yenebiliriz," dedi koç. "Roz, Bood ve Barrett ile birlikte sahaya dön. İşe koyulalım."

Koçlar antrenman boyunca onları çok çalıştırdı ve tüm takım soyunma odasına dönmelerine izin verildiğinde yorgunluktan bitkin düşmüştü.

Ilya giysilerini çıkarırken, ortalığı yatıştırmaya karar verdi. Önümüzdeki birkaç hafta içinde, ortada bir sorun olmadan da yeterince işleri olacaktı.

"Bir şey söylemek istiyorum," dedi. Oda

sessizliğe büründü.

"Muhtemelen benim ve Shane hakkındaki yazıyı okudunuz." Odaya göz gezdirdi ve birkaç kişinin başını salladığını gördü. "Evet. Biz birlikteyiz."

Uzun ve tuhaf bir sessizlik oldu ve Bood, "Tahmin etmiştim" diyerek sessizliği bozdu.

Ilya ona kaşlarını kaldırdı ve bekledi.

Bood gülümsedi. "Sen tüm ilgiyi üzerine çekiyorsun. Barrett çıkıp Harris ile ilişkisini açıklıyor, sonra Roz 'birayı tut' diyor."

"Evet, Ilya," dedi Troy sırıtarak. "Ne oluyor lan?"

Oda kahkahalarla çınladı ve Ilya'nın kalbi gururla doldu. Bu takımı seviyordu.

Daha fazla şakalaşmanın ardından, herkes giyinip duş almaya geri döndü. Ilya sweatshirt'ünü giyerken, Wyatt ona yaklaştı.

"Yüzük bununla mı ilgili?" Ilya'nın göğsünü işaret etti. "Fark ettin mi?"

"Ben bir kaleciyim." Wyatt kendi gözlerini işaret etti. "Her şeyi fark ederim."

"Çok zekisin," dedi Ilya, yakın zamanda öğrendiği bir kelimeyi deniyordu. "Bu benim süper gücüm. Sormak istemedim, ama şimdi Hollander'dan geldiği oldukça açık görünüyor."

"Bu benim süper gücüm. Sormak istemedim, ama şimdi Hollander'dan geldiği çok açık görünüyor."

"Öyle. Nişanlandık." Ilya bu kelimeleri yüksek sesle söylemeye hala alışmaya çalışıyordu. Onlara inanmaya.

"O zaman Shane Hollander şanslı bir adam."

Ilya ağlamak üzereydi, bu yüzden yüzünü gizlemek için Wyatt'ı kucakladı. "Teşekkür ederim," dedi.

"Sorun değil." Wyatt onun sırtını okşadı. "Sadece düğün gününü Harris ve Troy'unkine benzetmemeye çalış, tamam mı? O gün çok koşturmak istemiyorum."

Ilya güldü ve sonra burnunu çekti. "Tamam, Hazy."

Shane, playoffların başlangıcında hiç bu kadar gergin olduğunu hatırlamıyordu. Yeni oyuncu olduğu zamanlarda bile. Milli marş söylenirken endişeyle patenlerini sürükledi ve 15 metre önündeki Ilya'nın formasının sırtına doğrudan bakmamaya çalıştı.

Vay canına. Bu gerçekten oluyordu.

Montreal seyircisi kulakları sağır ediyordu ama Shane'in kulaklarında çınlayan kanın sesini bastıramıyordu. Kendini toparlaması gerekiyordu çünkü evet, herkesin *bildiği* bir durumda Ilya ile birlikte buz üzerinde durmak tuhaf bir duyguydu. Ve evet, Shane'in cezasından döndüğünden beri takım arkadaşlarının çoğu ona pek dostça davranmıyordu ama takım *bu konuyu konuşmamak için* sessizce bir anlaşma yapmıştı. Bu Shane'i rahatlatması gerekirken, aslında kendini çok kötü hissettiriyordu.

Ilya'nın ekibi onu kollarını açarak geri kabul etmişti. Shane ile olan ilişkisi hakkında konuşmuşlardı, hatta şaka bile yapmışlardı. Shane,

sanki sonsuz bir versiyonu oynuyormuş gibi hissediyordu ve en ufak bir hata, mükemmellikten uzak her şey, onu mahvedecekti. Bu çok yorucuydu ve Montreal taraftarlarının playoff beklentilerinin üzerine ek olarak, ona hiç gerek olmayan bir baskıydı.

Sonunda, puck'ın düşme zamanı gelmişti. Shane, gerçek maç başladığında normal hissetmeye başlayacağı umuduna tutunuyordu. Tabii ki, açılış yüzleşmesi onunla Ilya arasındaydı.

İkisi de yüzleşme noktasında belinden eğildiler ve bir an için bakışları kilitlendi.

"İyi şanslar," dedi Shane. Herkesin izlediği bu anda, cesaret edebildiği tek şey buydu.

Ilya'nın dudakları her zamanki çarpık, kendini beğenmiş gülümsemesiyle kıvrıldı ve sonra puck düştü.

Ilya yüzleşmeyi kazandı.

Lanet olsun, playoff maçları çok gergin geçiyordu. Ilya bunu neredeyse unutmuştu.

Maç... fena gitmiyordu. Troy Barrett, Ottawa için erken bir gol atmıştı, bu heyecan vericiydi, ama Montreal çabucak cevap vermişti. Ve sonra ikinci golü attı.

Ancak 2-1, üçüncü periyoda saygın bir başlangıçtı. Ilya, Ottawa'nın Montreal'e karşı bu kadar iyi bir performans göstereceğini kimsenin beklemediğini düşündü.

Oyun ara verildiğinde, Ilya kalecisine seslendi. "İyi misin, Hazy?" diye bağırdı, AC/DC'nin "Thunderstruck" şarkısının gürültülü vokalleri arasında.

"Evet," dedi Hazy neşeyle. "Hey, bu şarkıyı seviyor musun?"

Ilya kaşlarını çattı. Wyatt şu anda gerçekten bunu mu düşünüyordu? "Fena değil."

"Her zaman bu şarkının çok iyi başladığını ama sonra sönükleştiğini düşünmüşümdür, ama bilemiyorum. Neyse, gol at, tamam mı?"

Ne Ilya ne de Shane henüz gol atmamıştı. Ilya, Shane'in tüm maç boyunca biraz formda olmadığını fark etmişti. Her zamanki gibi puck'ı temiz bir şekilde kullanamıyor, tanındığı gol fırsatlarını yakalayamıyordu.

Ilya, Shane'e nasıl olduğunu sormak istedi. Onu kucaklamak istedi, ama bu playoff serisi boyunca buz pistinin dışında birbirlerini görmemeye karar vermişlerdi. Çünkü aralarındaki her şeye rağmen, ikisi de

ikisi de Stanley Kupası'nı kazanmak isteyen iki NHL yıldızıydılar ve ikisi de nişanlılarının buna engel olmasına izin vermeyecekti. Ilya bunun iyi bir strateji olduğundan emin değildi. Shane'den bir hafta ayrı kaldıktan sonra, kendi derisini yüzmek istiyordu.

Bu yüzden, bu seriyi çabucak bitirmek için birden fazla neden vardı, bu, ikisinden birinin kaybedeceği anlamına gelse de.

Üçüncü periyodun başında yüz yüze gelmek için eğildiklerinde, Ilya Shane'in boynunda altın bir parıltı fark etti.

"Artık bir zincirin mi var?" diye sordu Ilya sessizce.

"Evet," dedi Shane. "Ve bir yüzük."

Ilya gülümsedi ve yüzleşmeyi tamamen kaybetti.

Ilya, arenadan otele kadar olan neredeyse tüm otobüs yolculuğu boyunca, Shane'in kaslı, duştan çıkmış göğüs kaslarının arasında duran yüzüğünün fotoğrafına bakakaldı. Shane bu fotoğrafı muhtemelen soyunma odasından göndermişti, bu cesurca ve aynı zamanda çok seksi bir hareketti. Bu, 2-1 yenilginin acısını biraz hafifletmişti.

Otel odasına güvenli bir şekilde ulaşana kadar bekledi ve sonra Shane'e mesaj attı: O yüzüğü tekrar görebilir miyim?

Birkaç dakika sonra, Shane'den bir FaceTime isteği telefonuna geldi.

"Selam," dedi Shane. Gömleksizdi ve yüzük açıkça görünüyordu. Saçları arkaya toplanmıştı ve gözlük takıyordu, ölümcül bir kombinasyon. "Maç için üzgünüm."

Ilya homurdandı. "Hayır, üzgün değilsin. Yüzüğü ne zaman takmaya başladın?" "Bu sabah."

Kalbi yerinden çıkacak gibi oldu. "Kimse bir şey söyledi mi?"

"Hayır. Kimsenin bu konuyu konuşmak istediğini sanmıyorum." Shane iç geçirdi. "Bu gece ilk kez seninle oynamaktan nefret ettim. Hatta hokey oynamaktan bile nefret etmiş olabilirim."

"Garipti," diye kabul etti Ilya, "ama sen hokeyi seviyorsun." "Harika bir maç oynadınız."

"Senin takımın kadar iyi değildi."

"Bu sadece ilk maç. Kibirli değiliz." Shane yüzünü buruşturdu. "Bazı oyuncular kibirli."

"İyi," dedi Ilya. "Küçümsenmeyi seviyoruz."

"Büyük laf," dedi Shane sevimli bir gülümsemeyle.

"Hokey terimi. Boston'da öğrendiğim ilk terimlerden biri." "Montreal ve Boston, biz onlara katıldığımızda berbat takımlardı
Bunu bazen unutuyorum."

Ilya gülümsedi. "Hatırlayana kadar seni yine kupa odanda becermem mi gerekiyor?"

Shane'in yanakları kızardı. "Keşke."

"Unutma," dedi Ilya ciddi bir şekilde, "o takımın sana ne kadar borçlu olduğunu."

Shane dudağını ısırdı ve başını salladı. Ilya, yüzündeki ifadenin ne anlama geldiğini biliyordu. "Yatmadan önce rahatlamak için yardıma ihtiyacın var mı?"

Shane tekrar başını salladı. "Lütfen."

Ilya tek eliyle valizini karıştırdı ve katlanabilir tripodunu buldu. "Başla. Ben de birazdan gelirim."

Ottawa ikinci maçı kazanarak Montreal seyircisini susturdu, ardından her iki takım da üçüncü ve dördüncü maçlar için Ottawa'ya gitti. Ottawa üçüncü maçı kazanarak ev sahibi seyircisini coşturdu, ardından Montreal dördüncü maçı kazanarak seriyi 2-2'ye getirdi. Takımlar Montreal'e geri döndü ve Voyageurs, Centaurs'u 6-1'lik skorla ezici bir galibiyetle köşeye sıkıştırdı. Ottawa, Ottawa'daki bir sonraki maçı kazanmak zorundaydı, aksi takdirde elenecekti.

Ottawa arenası altıncı maç için doluydu. Son üç aydır biletler neredeyse tamamen tükenmişti, ama o gece Ilya, gürültünün Montreal'deki seyircilerin gürültüsüne rakip olduğunu düşündü. Centaurs, memleketlerinin taraftarlarının kulakları sağır eden tezahüratları eşliğinde buz pistine çıktı.

"Bu gürültü seni korkutuyor mu?" Shane, puck drop için hazırlanırken sordu. "Buna alışkın olmadığını biliyorum."

Ilya burnunu çektirdi. "Bu hiçbir şey. Ben gol
attığımda gör." "Öyle mi? Ne zaman olacak peki?"

Ilya daireye eğildi. "Şu anda."

Yüzleşmeyi kazandı, pakı Dykstra'ya geri attı ve hemen Troy ve Bood ile birlikte antrenman yaptıkları gibi pozisyon aldı. Troy'un Hayden'ı atlatıp Dykstra'dan pası almasını izledi. Troy pakı ona gönderdiğinde Ilya tam olması gereken yerdeydi ve pak bıçağına çarptığı anda Ilya fırladı.

J.J. onun önündeydi, bu kesinlikle zorlu bir durumdu, ama Ilya buna hazırdı. Puku Bood'a geri pasladı, hızla ağın yanına geçti ve Bood'un şutunu bekledi. Ilya, defleksiyon için oradaydı ve puku Drapeau'nun uzattığı pedin üzerinden yönlendirdi, böylece maçın başlamasından otuz saniye geçmeden Ottawa 1-0 öne geçti.

Troy, Ilya'yı cama doğru itti ve ağzını geniş bir gülümsemeye gerdi. "Hadi bakalım! Evet, lanet olsun!"

Ilya ona sarıldı, Bood da ikisine birden yapıştı. "İşte bu çok eğlenceli," diye bağırdı Bood.

Ilya, kırmızı Centaurs formalarıyla dolu kalabalığa sırıttı. "Devam edelim."

Montreal onlara kolaylık göstermedi, ancak Ottawa maçı 4-3 kazandı ve Ottawa, on yıldan fazla bir süredir ilk kez katıldığı playofflarda seriyi yedinci maça taşıdı.

Ligin bir numaralı takımı ve Stanley Kupası şampiyonu karşısında.

"Hepiniz siktirin gidin!" diye bağırdı Bood maçtan sonra soyunma odasında. "Montreal'in kolay galibiyetiymiş, hadi oradan. Herkesin playoff bahislerini mahvettik."

Odadaki herkes, Ilya da dahil, harika bir ruh halindeydi, ancak erkek arkadaşına karşı yedinci maçı oynamak, en azından söylemek gerekirse, çok gergin geçecekti.

Lanet olası yedinci maç.

Shane genellikle bunun için yaşardı, ama bu gece soyunma odasında maçın başlamasını beklerken berbat bir haldeydi. Koç onlara bağırıyordu, ama Shane neredeyse hiç dinlemiyordu. Kendi kafasının içindeydi, sinirlerini yatıştırmaya çalışıyordu.

Ilya nasıl hissediyor acaba?

Bu düşünceyi hızla kafasından attı. Şu anda bunun bir faydası yoktu.

Birisi kazanacak, diğeri kaybedecekti.

Shane, ilişkilerinin buna dayanacağını biliyordu; kariyerleri boyunca rakip olmuşlardı, şimdi küçük düşürmeye başlamaları için hiçbir neden yoktu. Ama yine de, bu seri daha önce karşılaştıkları hiçbir şeyden daha büyük hissettiriyordu.

Montreal seyircisi, her zamanki gibi, takımları sahaya çıktığında çılgına döndü. Başlangıç kadroları açıklandı ve Shane, marş için mavi çizgide yerini aldı. Karşısındaki Ilya'nın 81 numaralı formasına değil, kirişlerden sarkan en son üç Stanley Kupası bayrağına odaklandı.

"Başarabiliriz, dostum," dedi J.J., marşın başlamasını beklerken.

Shane ifadesini sertleştirdi, başını salladı ve "Hadi yapalım şunu" dedi.

Maç bir savaş gibiydi ve sonra lanet olası uzatmaya gitti. Tabii ki öyle olacaktı. Her iki takımdaki herkes yorgundu, ama kazanmak için çaresizdi. Ve şimdi ilk uzatma periyodunun bitmesine beş dakikadan az kalmıştı ve Shane ikinci uzatmadan korkuyordu. Ottawa bölgesinde Ilya ile yüzleşmek için eğildi.

"Bu çok eğlenceli," dedi Ilya sohbet eder gibi. "Bu kadar yüksek riskli bir şeyin nasıl bir his olduğunu unutmuşum."

"Birkaç saniye sonra gol attığımda bu kadar eğlenceli olmayacak."

Ilya ağız koruyucusunun arkasından gülümsedi, sonra yüz yüze gelmeyi kazandı. Shane, Ottawa'nın puck'ı uzun süre elinde tutmasına izin vermedi. Puck'ı
Zane Boodram'dan çaldı, sonra Troy Barrett tarafından sarsılmadan önce pas verecek birini bulmak için hızla etrafına baktı. J.J.'yi gördü ve Montreal'e biraz nefes aldırmak için puck'ı ona geri gönderdi.

Shane, Ilya'nın J.J.'ye yaptığı pası kesmesini izlediği anda Troy'un vuruşundan kaçmayı başardı.

Siktir!

Ilya fırladı ve Shane onun peşinden koştu. Birkaç saniye içinde orta çizgiyi geçtiler, tamamen yalnızdılar ve Shane, puck'ı ondan temiz bir şekilde uzaklaştırmak için iyi bir pozisyondaydı. Tam bunu yapmak üzereyken, yerine öne doğru tökezledi ve hayal kırıklığıyla buzun üzerine düştü.

Ilya'nın puck'ı kaleye taşıyıp Drapeau'nun bacaklarının arasına sokmasını izlemekten başka bir şey yapamadı.

Siktir, siktir, siktir!

Shane buna inanamıyordu. Montreal'in Stanley Kupası'nı tekrar kazanma umutları, lanet *Ottawa'yı* eleme umutları, az önce yok olmuştu. Çünkü Shane *tökezlemişti*.

Burada, arenada, katran ve tüyle kaplanmazsa şanslı sayılırdı.

Ottawa takımının yedek kulübesinden oyuncular buz pistine dökülüp Ilya'nın üzerine atlayarak kutlama yaparken, o tek dizinin üzerinde sefil bir şekilde izliyordu. Sonunda omzunda bir el hissetti ve bakmadan Hayden olduğunu anladı.

"Bitti dostum," dedi Hayden. "El sıkışmak için sıraya gir."

Shane kendini ayağa kaldırdı ve takım arkadaşlarının yıkılmış bir grup halinde toplandığı yere kayarak Ottawa'nın kutlamasını bitirmesini bekledi. Bu uzun bir bekleyiş olabilirdi.

"İyi maçtı," dedi Shane, maskesinin arkasında şaşkın görünen Drapeau'ya. "Senin hatan değildi."

Drapeau, yoğun kaleci bakışlarını Shane'in yüzüne dikti ve soğuk bir şekilde, "Biliyorum," dedi.

Kayarak uzaklaştı ve Shane'i şaşkın ve üzgün bir halde bıraktı. Shane, lanet olasıca ayağı takılmasaydı Ilya'yı durdurabilirdi, ama Drapeau'nun bu konuda pislik gibi davranması hiç ona göre değildi.

El sıkışmak için sıraya girdiler. Shane'in beyni hala utanç, kafa karışıklığı, hayal kırıklığı ve öfkeyle doluydu. Birkaç Centaur'un elini bulanık bir şekilde sıktı, sonra her birinin ona güzel şeyler söylediğini fark etti.

Bunu ilk kez Troy Barrett'ta fark etti. Diğer adam Shane'in elini sıkıca tuttu, sonra onu kendine çekip kardeşçe bir kucakladı. "Bu yaz kamplarda görüşürüz, tamam mı?"

"Öyle mi?" Shane bunu ilk kez duyuyordu.

"Evet." Troy geri çekildi ve gülümsedi, parlak mavi gözleri zaferin heyecanıyla parıldıyordu. "Bood da öyle, sanırım. Hepimiz çok heyecanlıyız." Shane'in elini bıraktı. "Umarım arkadaş olabiliriz, tamam mı?"

Shane, Troy'un birkaç hafta önce herkese açık bir şekilde eşcinsel olduğunu açıklamasına ve Ilya'nın onun ve Harris'in ne kadar harika bir çift olduklarını durmadan anlatmasına rağmen, Troy'un eşcinsel olduğunu tamamen unutmuştu. "Kesinlikle," dedi Shane.

Troy bir kez daha koluna hafifçe vurdu, sonra yoluna devam etti. Shane birkaç kişiyle daha el sıkıştı ve daha fazla güzel sözler duydu. Sonra Ilya ile karşı karşıya geldi.

Shane ne yapacağını bilmiyordu. Ilya'ya sarılmak ve onu içine çekmek istiyordu. Onunla gurur duyduğunu söylemek istiyordu. Aynı zamanda o kadar kızgındı ki, Ilya'nın neşeli yüzüne bakamıyordu bile.

Ancak Ilya neşeli görünmüyordu; endişeli görünüyordu ve belki de Shane kadar ne yapacağını bilmiyordu.

Shane, şu anda kendilerinin yaklaşık bir milyon fotoğrafının çekildiğini biliyordu. Buz üzerinde profesyonel fotoğrafçılar, telefonlarıyla fotoğraf çeken binlerce hayran ve evde internette sonsuza kadar kalacak gifler yapan insanlar. Biliyordu, ama o anda tek gördüğü Ilya'nın temkinli ifadesiydi.

Sonunda Shane elini uzattı ve Ilya elini sıktı. Bu yeterli değildi.

"Bunu hak ettiniz," dedi Shane. "Bu inanılmaz bir seri oldu. Sizin adınıza çok heyecanlıyım." Yalan söylemiyordu. Aslında, bunun bir parçası olamadığı için hayal kırıklığına uğramıştı.

"Beni yakaladığını sanmıştım," dedi Ilya.

"Öyle oldu. Kenara falan takılmış olmalıyım. Çok utanç verici." Shane iç geçirdi. "Bu gece geri uçuyor musun?"

"Evet. Yarın da New York'a."

"Oh." Shane, bu gece Ottawa'ya gidip Ilya'yla daha sonra evde buluşmayı önermek üzereydi.

Ilya bunu onun gözlerinden anlamış olmalıydı. "Bu gece biraz dinlen."

Shane, uykuya, yemeğe veya oksijene ihtiyaç duyduğundan daha çok Ilya'ya ihtiyaç duyduğunu söylemek istedi. Ama gerçekte, bu duygusal olayların ardından yaklaşık yarım saat içinde tamamen bitkin düşeceğini biliyordu.

Başını salladı ve "Scott Hunter'ı yen, tamam mı?" dedi.

Ilya, kendinden emin ve seksi bir gülümsemeyle

"Sabırsızlanıyorum" dedi.

El sıkışma sırası Wyatt ile sona erdi ve Shane'i kucakladı. "Seni izlemek her zaman bir zevk, Hollander. Temmuzda görüşürüz."

"Sen de, Wyatt. New York'ta iyi şanslar."

"Kahretsin, bir tane daha kazanmamız mı gerekiyor?"

Shane güldü ve Wyatt'ın kocaman göğüs koruyucusuna hafifçe vurdu. "Seni destekleyeceğim."

Shane soyunma odasına dönene kadar, ona kızgın olanın sadece Drapeau olmadığını fark etmedi.

"Kalkıp düştüğüme inanamıyorum," dedi Shane, J.J.'ye, formalarını çamaşır sepetine atarken.

"Gerçekten mi?"

Shane gerildi. "Bu ne demek?"

J.J. birkaç saniye ona baktı, sonra başını salladı. "Bilmiyorum, Hollander. Sadece... *Lanet olsun*, bunun bir hata olduğunu söyle."

"Ne?" Shane buna inanamıyordu. "Sence ben bilerek düştüm mü? Ilya'nın gol atmasına *izin* mi *verdim*?"

Comeau, kulübesinde çökmüş halde durduğu yerden kalktı. "Ne gördüğümü biliyorum. Herkesin gördüğünü biliyorum. Kaza gibi görünmüyordu."

"Ama *öyleydi*. Ne oluyor lan?" Odadaki herkes şimdi ona bakıyordu. Shane, olabildiğince çok takım arkadaşına dönerek baktı. "Sizler gerçekten kasten düştüğümü düşünmüyorsunuz, değil mi?"

Çoğunlukla sessizlik vardı, bazıları Fransızca ve İngilizce mırıldanıyordu. Sonunda, J.J. derin bir nefes aldı ve "Hayır, öyle düşünmüyorum" dedi.

Aniden Hayden, Shane'in yanına geldi. "Tabii ki öyle düşünmüyoruz. Hadi ama çocuklar. Shane asla takımını ihanet etmez."

Ama Hayden ve J.J. bundan emin olan tek kişiler gibi görünüyordu.

"Siktir et," diye mırıldandı Shane ve öfkeyle geri kalan ekipmanlarını çıkarmaya başladı. Bunlar, onu desteklemesi gereken adamlardı. Geçen yıl birlikte bir kupa kazanmışlardı ve bir tane daha kazanmak için tüm sezon boyunca deli gibi mücadele etmişlerdi. Bu adamların bazıları Shane ile on sezondan fazla oynamıştı. Onların onu bir hain olarak görmeye bu kadar çabuk inanmaları onu hasta ediyordu.

Shane duş alıp giyinene kadar ailesi soyunma odasının dışında onu bekliyordu. Takım arkadaşlarına veda etme zahmetine bile girmedi. Eğer aralarından özür dilemek isteyen varsa, numarası onlardaydı.

"Daha uzun kalmak istersen," dedi annesi, "sen olmadan eve gidebiliriz."

"Hayır. Buradan gitmek istiyorum. Hemen." Koridordan hızla geçerek yer altı otoparkına doğru yürüdü, anne babası onu yakalamak için koşturuyorlardı. Kaba davrandığını biliyordu, ama o lanet olası arenadan çıkmadan nefes alamayacağını hissediyordu.

Arabasına ulaştığında, arkasına yaslandı ve garajın çirkin tavanına bakakaldı. Gözleri öfkeli gözyaşlarıyla yanıyordu. "Kasten düştüğümü düşünüyorlar," dedi.

"Ne?" dedi annesi. "Kim söyledi bunu? İsimlerini istiyorum."

Shane başını salladı. "Bu takıma her şeyimi verdim ve..." Yüzü buruştu.

Babası ona sarıldı. "Üzgünüm, Shane. Senin için zor bir iki hafta oldu."

Shane burnunu çekti. "Artık daha iyiye gidebilir, değil mi?" Babasının omzunun üzerinden annesinin telefonuna kaşlarını çatarak baktığını gördü. "Tanrım. Şimdi ne oldu?"

Annem, Shane'in gördüğü en inandırıcı olmayan gülümsemeyi zorla dudaklarına yerleştirdi. "Önemli bir şey değil. Hadi eve gidelim."

"Twitter'ı kontrol ediyordun, değil mi? Herkes ne diyor?"

Annem telefonunu cebine koydu. "Dediğim gibi. Önemli bir şey yok."

Otuz Yedinci Bölüm

Ertesi sabah, Ilya, hokey medyasının Shane'in kasıtlı olarak Ilya'nın gol atmasına izin verip vermediğini sorgulayan yorumlarla dolu olduğunu görünce tiksindi.

"Bu benim için de aşağılayıcı," diye şikayet etti Ilya, Shane'e telefonda. "Hile yapmazsak seni yenemeyeceğimi mi düşünüyorlar?"

"Ben takılmasaydım beni yenemezdin," diye Shane sebepsiz yere işaret etti.

"Shane," diye iç geçirdi Ilya. "Şimdi değil. Tabii ki yenerdim." "Çok kızgınım," dedi Shane. "Bunu hak etmedim."

Ilya bunu duyduğuna sevindi. "Artık serbest oyuncusun. Oradan defol git. Seni takdir edecek bir yere git."

Shane burnunu çektirdi. "Nereye? Ottawa'ya mı?"

Ilya nefesini tuttu. Çünkü elbette, evet. Ottawa. "Yani, yapamazdım, değil mi?" dedi Shane.

"Bu yüzden bir menajerin var. Öğren."

"Benim için maaş sınırı yok. Sen, Troy ve Wyatt varken olmaz. Ayrıca Bood geçen sezon büyük bir zam almadı mı? Haas da birkaç yıl içinde daha fazlasını isteyecektir."

"Ne kadar paraya ihtiyacın var?" diye sordu Ilya.

"Bilmiyorum. Sadece hakkımı istiyorum, anlıyor musun?"

"Tabii ki. Ama belki de çok zengin kocanı düşünmelisin."

Shane kahkaha attı. "Sanırım bu doğru." Bir an sessiz kaldı. "Ama o kadroda benim için yer var mı?"

"Merkezde derinliğe ihtiyacımız var. Ilya Rozanov ve Shane Hollander'ın ikisi de varsa, *çok* derin bir kadro olur."

"Tanrım, Ottawa'ya bir kupa kazandırabiliriz."

"Hey!" Ilya şikayet etti. "Şu anda bunu yapmaya çalışıyorum!"

"Üzgünüm. Öyle demek istemedim... Sana tamamen inanıyorum." "Hm."

"Her neyse, bu çok fazla. Şu anda sadece kızgınım ve bu beni radikal şeyler yapmaya itiyor. Yakında sakinleşirim."

Ilya bunun olacağından emindi, bu yüzden Shane'in Centaurs'a katılacağına dair fazla umutlanmamaya çalışıyordu. Shane Montreal'i seviyordu ve onun ayrılması için birkaç aptalca yazı ve öfkeli tweet'ten çok daha fazlası gerekirdi.

"Gitmem gerek. Uçak yakında kalkacak."

"Tamam," dedi Shane. "İyi şanslar. Seni izleyeceğim. Beni ara. Fotoğraflar gönder. Ve lanet olsun, seni gerçekten özledim."

"Ben de seni özlüyorum. Ottawa'ya gel. Sana ve ailen için üçüncü ve dördüncü maçların biletlerini alırım."

Shane bu sözlerle neşelendi. "Öyle mi? Onlarla kalabilirim, böylece seni rahatsız etmem."

"Birkaç gün sonra konuşabiliriz."

"Tamam. Hey, şey. Takımındaki kimse benim kasten tökezlediğimi düşünmüyor, değil mi?"

Ilya homurdandı. "Aklı başında kimse öyle düşünmez."

İlk iki maç New York'ta oynandı ve Ottawa ikisini de kaybetti. Sonra Ottawa, Ottawa'da oynanan üçüncü maçı kazandı. Hollanders'ın üçü de bu maçı izlemeye gelmişti, bu da Ilya için heyecan vericiydi.
Daha önce hiçbir maçında bu kadar çok sevdiği insanı bir arada görmemişti.

Ertesi gün öğleden sonra, maçlar arasındaki gün, Ilya ve Shane, Ilya'nın kanepesinde birlikte tenis izliyorlardı. En azından başlangıçta öyleydi. Yarım saat içinde Shane uzanmış nefes nefese kalmışken, Ilya ona şimdiye kadarki en yavaş, en tembel oral seksle işkence ediyordu.

"B-bunu yapmayı mı unuttun yoksa?" Shane nefes nefese sordu.

Ilya, Shane'in penisinin başının hemen altını nazikçe yalamayı bırakıp gülümsedi. "Acelen mi var? Playoff maçına hazırlanman mı gerekiyor?"

Shane'in ağzı açık kaldı. "*Siktir git.*"

Shane ona defalarca yastıkla vururken Ilya güldü.
Bu, güreşmeye, sonra da öpüşmeye dönüştü.

Ve tam o sırada Ilya'nın telefonu, kapısında birinin olduğunu bildirdi. Kahve masasından telefonunu aldı ve güvenlik kamerasını kontrol etti. Sonra şaşkın bir kahkaha attı.

"Ne?" diye sordu Shane.

"Scott Hunter."

"Burada mı?" Shane kanepeden hızla kalktı ve hala sert olan penisini eşofmanının içine soktu.

"Evet." Ilya kapıyı açmak için düğmeye bastı.

"Neden? Ne istiyor? Siktir... Benim... Birkaç dakikaya ihtiyacım var."

Shane merdivenlere doğru koştu, sonra yatak odasına çıktı. Bu sırada Ilya sakin bir şekilde giyinip gömleğini düzeltti ve ön kapıya doğru yürüdü. Anya'nın yatağına bakarak kapıya koşmayacağından emin oldu, ama o sabah uzun bir yürüyüşe çıkardıkları için hala derin uykudaydı.

Scott ön kapıya ulaştığında kapıyı açtı. "Hunter.
Sen benim evimdesin."

Scott biraz şaşkın görünüyordu, sanki buranın Ilya'nın evi olacağını fark etmemiş gibi. Mükemmel yüzü, sanki uzaylılar tarafından oraya bırakılmış gibi etrafına bakındı. "Evet, şey... Adresi Wyatt'tan aldım. Önce niyetimin iyi olduğundan emin olması gerekiyordu."

Ilya, rakip takımın kaptanının, Centaurların şu anda playoff serisinin ortasında olduğu adamın, kapısının önünde durmasının *niyetinin* ne olduğunu gerçekten bilmiyordu. "Mesaj atabilirdin."

"Sen habersizce ortaya çıkmaktan hoşlanıyor gibisin. Belki de ben de nasıl bir şey olduğunu görmek istedim."

Ilya buna gülümsedi. "Girin."

Ve sonra Scott Hunter, Ilya'nın evine girdi.

Shane, hala biraz dağınık ama genel olarak düzgün bir halde oturma odasına geri dönmüştü. "Merhaba Scott."

Scott ona başını salladı. "Shane. Güzel. Senin de burada olacağını umuyordum."

"Genelde buradadır," dedi Ilya, biraz kendini beğenmiş bir şekilde ve gerçek bir nedeni olmadan.
Hunter'da onu her zaman bölgesel ve çocukça hissettiren bir şey vardı.

Ve tanrım, sonunda Shane Hollander'ın *kendisine ait* olduğunu insanlara söyleyebilmek çok iyi geliyordu. Scott'ın mutlu bir evliliği olduğunu ve Shane'e, Ily*a'ya* baktığı gibi bakmadığını biliyordu, ama yine de. Ilya, böylesine etkileyici bir erkek arkadaş bulduğu için kendisiyle gurur duyuyordu.

"Madrid Açık'ı mı izliyordunuz?" diye sordu Scott, televizyona bakarak.

"Uh, evet," dedi Shane.

"Sayılır," diye ekledi Ilya.

Scott koltuğun kenarına oturmuş, minderinin ucuna tünemişti. "Playoff serisinin ortasında olduğumuz için biraz garip olduğunu biliyorum, ama sizinle konuşmak istediğim bir konu var... bilirsiniz." Ilya ve Shane'in arasında elini salladı.

"Uh-oh," dedi Ilya. "Babamdan ders mi alacağız?"

Scott Shane'e baktı. "Beş saniye boyunca pislik gibi davranmaması mümkün mü?"

"Hayır," dedi Shane. Scott'a dönük olarak kanepeye oturdu. "Peki tam olarak ne hakkında konuşmak istiyordun?"

"Öncelikle, bu şekilde ifşa olduğunuz için üzgünüm. Bu çok kötü."

"Harika değildi," diye onayladı Shane.

"Televizyonda öpüşme planımızı mahvetti," dedi Ilya kuru bir şekilde.

Scott gözlerini kısarak ona baktı, sonra sözlerini Shane'e yöneltti. "Olanları duyduğumda, açıkçası midem bulandı. Yıllardır en büyük korkum, kimliğimin açığa çıkmasıydı. Bu karar senin elinden alınmamalıydı."

Ilya, Shane'in yanına kanepeye oturdu. "Midenin bulandığının tek nedeni bu mu?"

Scott ona temkinli bir gülümseme attı. "Oldukça şok oldum. Yalan söylemeyeceğim." "Buraya gelip bize ilişkimizin iyi olup olmadığını söylemek için geldiysen,
bizi ilgilendirmiyor," dedi Ilya
açıkça. "Tanrım, Ilya," diye
mırıldandı Shane.

"Öyle değil," diye Scott, Ilya'ya güvence verdi. "Seninle olan bu şeyin nasıl işlediğini hiç bilmiyorum, ama sizler bunu açıkça çözmüşsünüz. Kesinlikle hokeyine hiç engel olmamış."

Ilya bunun ne anlama geldiğini anladı: Scott, Shane'in kasten ayağını takmadığını düşünüyordu. Savunmasını indirdi ve "Bunu söylediğin için teşekkür ederim" dedi.

"Crowell ilişkinize nasıl tepki gösterdi?"

Ilya burnunu çektirdi. Shane, "Muhtemelen tahmin edebilirsin. Eğer bunun yanına kâr kalacağını düşünseydi, ikimiz de ligden atılırdık," dedi.

Scott'ın ifadesi, buz pistinde sık sık olduğu gibi tehlikeli bir hal aldı. "Sanırım ben açıldığımda da benim için aynı şeyi hissetmişti."

"Ve Troy Barrett," diye ekledi Ilya. "Troy, o olaydan sonra bir e-posta aldı, nasıl desem... Ne kelimeydi? Nazik ama kızgın gibi mi?"

"Pasif-agresif," dedi Shane. "Evet.

Tamam. O."

"Crowell bir dinozor," dedi Scott. "İlerlemenin önünde engel teşkil ediyor, bu yüzden seninle konuşmak istedim. Carter Vaughan ve ben bir NHL oyuncuları grubu kurmaya çalışıyoruz." Bir süre durdu. "Hayır. *Hokey* oyuncularından... Max Riley ve Leah Campbell'a zaten ulaştım... zehirli hokey kültürüne karşı mücadele etmek isteyenlerden. Sadece homofobi değil, hepsi: ırkçılık, cinsiyetçilik, tecavüz kültürü, transfobi, zehirli erkeklik. Kulağa çok büyük ve imkansız geldiğini biliyorum, ama bir yerden başlamak lazım."

"Bir kulüp gibi mi?" diye sordu Ilya. "İyi hokey oyuncularından

oluşan bir kulüp mü?" "Temelde öyle," dedi Scott. "Açıldığımda

bunun

diğer eşcinsel hokey oyuncuları için bir fark yaratacağını düşünmüştüm."

"Bence yaptı," dedi Shane. Ilya'ya bir göz attı. "En azından bizim için yaptı."

Tanrım. Bu çok utanç vericiydi. Ama doğruydu; Scott, Stanley Kupası'nı kazandıktan sonra televizyonda erkek arkadaşını öpmeseydi, Ilya muhtemelen Shane ile birlikte olma şansını denemezdi.

"Öyle mi?" Scott şaşkın ve belki biraz da duygulanmış bir sesle sordu. "Bunu duymak güzel. Ama Troy'un hikâyesini dinlediğimde, eşcinsel NHL oyuncularının hâlâ kendilerini güvende hissetmediklerini fark ettim. Ve bu, hokey kültürünün sorunlarından sadece biri." Derin bir nefes aldı. "Bazen her şey o kadar bozuk görünüyor ki, düzeltilebilir mi bilemiyorum. Ama denemek istiyorum."

"Yani," Shane yavaşça konuştu, "hokeyde biri kötü bir şey söylerse veya yaparsa, buna karşı birleşik bir cephe oluşturup karşı çıkacağız mı? Böyle mi düşünüyorsun?"

Scott'ın gözleri heyecanla parlıyordu. "Aynen öyle! Şu anda tek başına konuşmak korkutucu. Ama açıklamalar yayınlayabilecek organize bir grubumuz olursa, çok daha az korkutucu olur. Bu çok güçlü bir şey." Öne doğru eğildi. "Şimdiden katılmak isteyen elliden fazla hokey oyuncusu var. Bence bunu gerçekten başarabiliriz."

Ilya etkilenmişti. Bu gerçekten çok iyi bir fikirdi. "Ben varım." "Ben de," dedi Shane. "Yüzde yüz. J.J. ve Hayden'ın de buna ilgi duyacaktır."

"Koçum da katılabilir," dedi Ilya düşünceli bir şekilde. "O çok iyi biridir."

"Öyle mi? Bu harika olur. O tarafta oturanlardan birkaç kişiyi de davet etmek isterim." Gülümsedi. "Hemen konuya girdiğim için özür dilerim. Aslında buraya esas olarak sana destek olduğumu söylemek için geldim. Ve tebrikler, sanırım."

"Evlendikten sonra bizi tebrik edebilirsin," dedi Ilya dayanamadan.

Scott'ın kaşları havaya kalktı. "Peki ne zaman olacak?"

"Temmuzda," dedi Shane, resmi olarak karar vermemiş olsalar da. Ilya'ya baktı. "Mantıklı, değil mi? Belki kamplar başlamadan önceki hafta?"

"Tabii," dedi Ilya rahatça. "Ne zaman olursa."

Scott derin bir nefes aldı. "Tanrım. Bu gerçekten çok garip. Üzgünüm." "Neden?" diye sordu Ilya. "İkimiz de erkek olduğumuz için mi?"

"Ne?" diye kekeledi Scott. "Hayır! Çünkü... biliyor musun? Siktir git, Rozanov."

Ilya güldü, sonra ayağa kalktı ve Scott'a elini uzattı. "Sen iyi bir adamsın, Hunter." Scott elini tuttuğunda, Ilya Scott'ı ayağa kaldırdı ve hiç düşünmeden ona sarıldı. Scott, devasa vücudu Ilya'nın vücuduna çarptığında şaşkın bir "Oh" sesi çıkardı.

"Vay," dedi Shane. "Bunu göreceğimi hiç düşünmemiştim."

Scott güldü ve kucaklaşmadan çıktı. "Komik. O videoda siz ikinizi öpüşürken gördüğümde ben de aynen aynı şeyi söylemiştim."

"Arkadaş olmak istiyorum," dedi Ilya basitçe. Gerçek şu ki, Scott'a her zaman büyük saygı duymuştu ve aksini iddia etmek için hiçbir neden yoktu. Dürüst olmak harika bir duyguydu. Galina'ya da bundan bahsetmesi gerekecekti.

"Ben de," dedi Scott. Sonra sırıttı ve ekledi, "Tabii bu seri bittikten sonra."

Ilya da gülümsedi. "Ondan sonra yarı finallerde meşgul olacağım."

"Hayal kurmaya devam et, Rozanov."

Sonunda New York, Ottawa'yı dört maçta bir yenerek seriyi kazandı ve Ottawa'yı playofflardan eledi. Centaurlar ve taraftarları hayal kırıklığına uğramışlardı, ancak takımın geleceği konusunda iyimserlerdi.

Maçtan hemen sonra New York'tan eve dönen uçakta, Ilya kendini bir sarmalın içinde hissetmeye başladı. Kaybettiği için hayal kırıklığına uğramıştı, ama bundan daha fazlası vardı. Lanet olasıca ortadan kaybolmak istiyordu. Takım arkadaşlarının kendisine bakmasını istemiyordu, kimseyle konuşmak istemiyordu. Yorgundu ve yorgun olmamak nasıl bir his olduğunu hatırlayamıyordu.

Hayatında yaptığı hiçbir değişikliğin -terapi, kazanmak, köpek almak, arkadaşlarına ve takım arkadaşlarına cinsel yönelimini *ve* Shane ile ilişkisini açıklamak, nişanlanmak- onu düzeltmediğini öğrenmek biraz yıkıcıydı. Mutlu olacak o kadar çok şey olmasına rağmen, bu sefer uçağın gerçekten düşmesini neredeyse umuyordu.

Hayır. Elbette bunu istemiyordu. Sadece evine, kendi yatağına gitmesi ve orada sonsuza kadar kalması gerekiyordu.

"Hey," dedi bir ses ve Ilya pencereden dönerek Troy'un Ilya ile koridor arasındaki boş koltuğa yaslandığını gördü. "Bir dakika oturabilir miyim?"

"Evet, tabii."

"Bu yaz Ottawa'da kalacak mısın? Montreal'deki kamp dışında, yani?"

Ilya, Troy'a düğün planlarından bahsetmek üzereydi, ama şu anda bunu paylaşmak istemedi. Bunun yerine, "Genelde Shane'in kulübesine gideriz. Ottawa'dan yaklaşık iki saat uzaklıkta, bir gölün kıyısında," dedi.

"Kulağa hoş geliyor."

"Peki ya sen? Ottawa'da mı kalacaksın? Vancouver'a mı döneceksin?"

Troy burnunu kırıştırdı. "Kesinlikle Vancouver'a gitmeyeceğim. Ottawa dışında bir ev arayacağım. Chiron'un koşup oynayabileceği bir yer."

Ilya kaşlarını kaldırdı. "O zaman Harris'le mi yaşayacaksın?"

Troy'un yanakları kızardı. "Evet. Çok erken olduğunu biliyorum, ama evet."

Ilya gülümsedi. "Harris. Neden bekleyesin ki? O sana çok uygun."

"Gerçekten öyle." Troy'un yüzünde hayalperest bir ifade belirdi, ama hemen silkeledi. "Her neyse, Anya'nın oynayacak birine ihtiyacı varsa,

ben ve Harris bütün yaz boyunca buradayız."

Tanrım, sonunda Shane'i tanıyan arkadaşlarım olması ne güzeldi. "Teşekkürler," dedi Ilya içtenlikle. "Belki siz de yazlığa ziyarete gelebilirsiniz. Çok güzeldir. Ve, şey, kocaman."

Troy gülümsedi. "Kulağa hoş geliyor."

Kısa bir süre sonra ayrıldı ve Ilya birkaç dakika boyunca kendini biraz daha hafif hissetti. Bu iyi hissi nasıl sürdürebileceğini bilmeyi diledi.

Ilya evinin garajına girdiğinde saat neredeyse sabahın ikisi olmuştu, ama Shane kapının önünde bekliyordu, Anya da ayaklarının dibinde mutlu bir şekilde havlıyordu.

"Seni özlemiş," dedi Shane. "Ama bakımı şaşırtıcı derecede kolay, biliyor musun?"

"Çünkü o en iyisi." Ilya eğilip kızın kafasını okşadı. Eli nedense titriyordu. "Ben de seni özledim, tatlı kız. Artık uzun süre seyahat etmeyeceğim."

Ayağa kalkarak, yüzünü endişeyle inceleyen Shane'in karşısına geçti.

"Ne?" diye sordu Ilya.

Shane kollarını açtı. "Buraya gel."

Ilya, Shane'in kucağına girmeden önce yüzü buruştu. Nedenini bile bilmeden Shane'in omzuna yaslanıp hıçkırarak ağladı. Shane onu kucakladı, saçlarını okşadı ve özürlerini susturdu.

Ağlaması bittiğinde, Ilya kendini boş ve çok yorgun hissetti. Shane onu yatağa götürdü. Anya da peşinden geldi.

Anya yatağa atladığında Shane sertçe "Hayır" dedi. Köşedeki köpek yatağını işaret etti. "Sürekli benimle yatmaya çalışıyor. Onu yatırmadığım için benden nefret ediyor galiba."

"Muhtemelen haklısın," diye iç geçirdi Ilya. "Ona karşı çok yumuşak davranıyorum."

Shane elini Ilya'nın yanağına koydu. "Sevdiğin herkese karşı yumuşaksın."

Ilya'nın dudakları yukarı kıvrıldı. "Kimseye söyleme."

İkisi de soyundu, temizlendi ve yatağa girdi. Shane, Ilya'nın yanaklarını ve alnını nazikçe öptü ve sonunda ağzının köşesini öptü. "Seni çok özledim," diye fısıldadı.

"Evet. Ben de."

Yatakta birkaç santim uzaklıkta birbirlerine baktılar.

"Playoff sakalını tekrar görmek hoşuma gitti," dedi Shane, Ilya'nın yüzünün alt yarısını kaplayan kalın sakalları parmaklarıyla okşayarak. "Uzun zaman olmuştu."

"Bırakayım mı?" "Belki biraz. Seksi görünüyor."

Ilya gözlerini kapattı ve Shane'in parmak uçlarının yatıştırıcı dokunuşlarının tadını çıkardı. "Shane," diye fısıldadı birkaç dakika sonra. "Eğer evleneceksek..."

"Eğer mi? Tabii ki evleneceğiz."

Ilya yutkundu. "O zaman bilmen gerek." "Neyi bilmem?"

Ilya gözlerini açtı. "İyi değilim." "Ne konuda?"

"Ben... belki annem gibiyim. Depresyondayım. Bazen. Ve bu düzelmiyor. Belki de düzeltilebilecek bir şey değildir."

Shane şaşırmış göründü, ama çabucak kendini topladı.

"Tamam." "Eğer... durum kötüye giderse, kendini suçlayamazsın."

Shane dirseğiyle kendini destekledi. "Ilya. Yani sen, şey gibi mi düşünüyorsun..."

"Hayır. Aslında değil. Bilmiyorum. Düşünebileceğimi hissediyorum. Tamam mı?"

Shane birkaç kez gözlerini kırptı. "Tamam," diye fısıldadı.

“Terapi yardımcı oluyor ve belki bazı ilaçları denemeyi konuştuk. Ve bunun başlangıçta yan etkileri nedeniyle zor olabileceğini. Doğru hapları, doğru miktarı bulmak zor. Ama haplar için bir doktora ihtiyacım var. Terry ile konuşacağım, o takımın doktoru.”

"Sence antidepresan reçete etmeyi kabul eder mi?" diye sordu Shane.

"Evet. Tabii ki."

“Bence bizim takım doktorumuz bu konuda garip davranır.” “O zaman takım doktorun kötü.”

"Evet," Shane iç geçirdi. "Belki."

Ilya'nın saçlarını okşadı ve Ilya'nın göz kapakları kapanmaya başladı.

"Bazen böyle hissetmene üzülüyorum, Ilya," dedi Shane yumuşak bir sesle. "Kendinle savaşmak zorunda kalmana üzülüyorum. Ama beni asla korkutamazsın

asla korkutamazsın, tamam mı? Ve ben senden ya da bizden asla vazgeçmeyeceğim. Neye ihtiyacın olursa olsun, ben buradayım."

"Ya yapabileceğin bir şey yoksa?" diye sordu Ilya küçük, korkmuş bir sesle. "Ya yardım edemezsen?"

Shane'in yüz hatları hokey kaptanı yüzüne dönüştü — kararlı ve korkusuz. "O zaman yapabilene kadar yanında olacağım." Ilya'nın alnını öptü. "Seninle evleniyorum, Ilya. Seninle çocuk sahibi olmak istiyorum. Hall of Fame'e girdiğimizde senin eşin olmak istiyorum. Seni çok seviyorum."

Öpüştüler ve Shane, "Şu anda neye ihtiyacın var?" diye sordu. "Uyku,"

diye cevapladı Ilya dürüstçe. "Sabahleyin de muhtemelen kahve." Şeytani bir gülümsemeyle, "Ve belki beş ya da altı oral seks." dedi.

Shane gözleri kırışacak kadar geniş bir gülümsemeyle, "Oral seks depresyonun tedavisi değildir, Ilya," dedi.

"Şimdi doktor mu oldun?"

Shane güldü ve onu tekrar öptü. "Uyu artık, aptal."

Otuz Sekizinci Bölüm

May

Shane, Mayıs ayında çok az bir kutlama ile otuz yaşına bastı. Kutlamayı, ailesi, Ilya ve Anya ile birlikte yazlık evde yaptı. Babası hamburgerleri ızgarada pişirdi ve Shane iki tane yedi, bira ile yıkadı ve büyük bir dilim çikolatalı kek ile bitirdi. Gelecekle savaşmayı ve mükemmel olmaya çalışmayı bırakmaya karar vermişti. Hayatı boyunca olağanüstü bir hokey oyuncusu olmuştu ve ara sıra çizburger yiyordu, bunu yapmaya devam edebilirdi.

Ayrıca, Montreal Voyageur'da oynamaya da son verdiğine karar verdi. J.J., Shane'in kasten tökezlediğini ima ettiği için özür dilemişti, ama diğer takım arkadaşları ve koçları özür dilememişti. Montreal medyası Shane'e acımasızca davranmıştı ve Shane, o takımı bir daha temsil etmekten asla memnun olamayacağını düşünüyordu.

Şimdi, Shane'in doğum gününden bir hafta sonra, o ve Ilya, serbest oyuncu sezonunun başlayacağı Temmuz ayını bekliyorlardı. Shane, Farah'a Ottawa'nın ilk tercihi olduğunu söylemişti. Farah hiç şaşırmamıştı. Ottawa'ya ya da başka bir yere gitse de, onu transfer eden takım, Ilya Rozanov'un kocasını transfer ettiğini kabul etmek zorunda kalacaktı.

Düğün davetiyelerini göndermişlerdi. Kısa süreli bir davetti, ama büyük bir düğün olmayacaktı ve Temmuz ayında, hayırseverlik kamplarının başlamasından bir hafta önce, Ilya'nın arka bahçesinde düzenlenecekti. Ottawa'da olan herkes gelebilir. Baskı yok.

Yaz sonunda, ikisi de daha önce oraya gitmemiş oldukları için ve Shane cesaretini toplayıp ona tatil önerileri sorduğunda Scott Hunter'ın heyecanla orada

"son derece eşcinsel dostu" olduğunu söylemişti. Bu, Shane'in konfor alanının dışında atacağı bir başka büyük adım olacaktı, ama o buna hazırdı.

Ve Ilya'nın İbiza'da hiç çaba harcamadan muhteşem olacağını biliyordu.

Shane, Ilya'yı kulübenin arkasındaki hamakta buldu. Güneş gölün üzerinde muhteşem bir şekilde batarken, Ilya hafifçe sallanıyordu. Shane, bunun fotoğrafçıların "altın saat" olarak adlandırdığı an olduğuna emindi. Ilya, cildini parlatıp kıvırcık saçlarındaki her bir bronz teli ortaya çıkaran sıcak bir ışıkla yıkanıyordu. Playoff sakalı, her zamanki tembel sakalına kadar tıraş edilmişti ve boynundaki yüzük ve haç, çıplak göğsünde parıldıyordu. Shane, fotoğraf çekebilmek için kendi telefonunu yanında olmasını diledi. Kimsenin bu kadar mükemmel görünmeye hakkı yoktu.

"Rahat mısın?" diye sordu Shane.

Ilya uykulu bir şekilde ona gülümsedi. "Çok rahatım."

Shane kollarını kendine doladı ve çıplak kollarını ovuşturdu. "Ama hava soğuyor."

"Mm." Ilya elini uzattı ve Shane onu tuttu. "Bu hamak
hiç kullanmıyorsun," dedi Shane.

"Evet, şey." Ilya cümlesini bitirmedi ve Shane bunun gerekmediğini düşündü.

"Taco yaptım."

"Öyle mi?" Ilya oturdu ve Shane'e imkansız gibi görünen bir şekilde hamaktan zarifçe çıktı. Shane hamak kullandığında, genellikle kendini çimlere atar ve karnı üstüne uzanırdı. "Anya nerede?"

"O destansı yürüyüşün ardından uykuya daldı." Eve geri dönerken el ele tutuştular. "Bu akşam maçı izlemek ister misin?" O gece, New York ve Colorado arasında playoffların final turu başlayacaktı.

"Pek değil," dedi Ilya. Shane
gülümsedi. "Ben de."

"Ne yapmak istediğimi biliyor musun?"

"Müstehcen bir şey mi?"

"Hayır. Bir video çekmek
istiyorum." "Kulağa müstehcen
geliyor."

Ilya güldü ve Shane'i kendine doğru çekerek omuzlarını birbirine değdirdi. "Instagram için. Bizim hakkımızda bir şey paylaşmak istiyorum." Yürümekten vazgeçip telefonunu çıkardı. Birkaç kez ekrana dokunduktan sonra telefonunu kol mesafesinde önündeki havaya tuttu.

"Oh," dedi Shane. "Şimdi mi?"

"Evet." Bir saniye durakladıktan sonra, Ilya neşeyle şöyle dedi: "Merhaba! Ben Ilya, bu da erkek arkadaşım Shane. Merhaba de, Shane."

"Şey... Merhaba."

"Shane, ne zaman evleneceğiz?"

"Temmuzda."

Ilya abartılı bir şaşkınlık ifadesi takındı. "Temmuz!"

Shane, Ilya'nın telefon ekranında kendi aptalca, aşk sarhoşu gülümsemesini görebiliyordu. Henüz nişanlarını resmi olarak açıklamamışlardı. "Hâlâ inanamıyorsun, değil mi?"

"Evleniyoruz. Ve sonra hokey oynamaya devam edeceğiz, daha fazla rekor kıracağız ve daha fazla kupa kazanacağız. Değil mi, Shane?"

"Tabii ki."

"Ekimde görüşürüz, hokey hayranları," dedi Ilya. Sonra Shane'in yanağına yüksek sesle bir öpücük kondurdu ve videoyu sonlandırdı.

Videoyu birlikte tekrar izlediler ve Shane, mükemmel altın rengi ışıkla ikisinin de oldukça iyi göründüğünü kabul etmek zorunda kaldı. Ayrıca, birbirlerine olan aşklarından dolayı çok mutlu görünüyorlardı. "Bence Crowell bu videoyu çok beğenecek," dedi kuru bir şekilde.

"Siktir et Crowell'ı. Şimdi yayınlıyorum."

Shane, komisyon üyesini kızdırma düşüncesinden hâlâ bir parça korku duyuyordu, ama bu duyguyu çabucak bastırdı. Artık kimseye, hiç kimse için saklanmayacaklardı. "Tanrım, umarım biri benimle sözleşme imzalar."

Ilya burnunu çektirdi. "Tabii ki

yapacaklar." "Ya eğer..."

"Shane," dedi Ilya ciddi bir şekilde. "Montreal'deki kupa odana geri dönmek zorunda mıyız?"

Shane kızardı. "Hayır."

"Ya da ben sana oral seks yaparken sen YouTube'da en iyi gollerinin videosunu izlersin?"

Shane'in midesine sıcaklık yayıldı. "Yani, denemekten zarar gelmez."

Otuz Dokuzuncu Bölüm

Temmuz

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu Shane.

Ilya düşünemiyordu. Kafasında hiçbir düşünce yoktu çünkü mutluluktan patlayacak gibiydi. Düğünlerine bir hafta kalmıştı ve Shane, Ottawa Centaurs forması ve beyzbol şapkasıyla önünde duruyordu. Shane'in bugün sözleşmeyi imzalamak için takımın ofisine gittiğini biliyordu, ama onu şimdi, Ilya'nın evinde, formasıyla görmek, onu çok etkilemişti.

"O aptal logoyu çok yakıştırmışsın," dedi Ilya. "Aptalca, değil mi? Sadece ben mi öyle düşünüyorum?"

"Hayır. Hepimiz öyle düşünüyoruz. Buraya gel." Ilya onu sıkıca kucakladı. "Buna inanamıyorum. Bu çok fazla. Çok mutluyum."

Shane ona sarılarak güldü. "Ben de." Onu itti. "Tanrım, seninle oynamak için *sabırsızlanıyorum*! İkimiz de merkez oyuncusuyuz, ama eminim birlikte güç oyununda olacağız. Bu çok harika olacak!"

"Ve," diye ekledi Ilya, "artık saklanmak yok."

"Artık saklanmak yok. Yönetimde tanıştığım herkes çok harikaydı. Oh! Harris de oradaydı. Sonunda onunla tanışmak güzeldi. Sanırım... bir şeyin kıdemli direktörlüğüne terfi edecek.
İletişim mi? İyi. Hak etti.

"Aslında sahipleri bu akşam şehir merkezindeki lüks bir restoranda bizim için masa ayırttılar."

"Onlarla mı?"

"Hayır. Sadece ikimiz. Takıma hoş geldin partisi olduğunu söylediler, ama aynı zamanda..." Shane'in yanakları kızardı. "Erken bir düğün hediyesi olduğunu söylediler. İnanabiliyor musun?"

"Evet." Ilya, sahipleri — Ottawa'nın eski bir zengin ailesinden üç kardeş — yıllardır tanıyordu ve ona karşı her zaman nazik davranmışlardı.

.

"Şaşkına döndüm. Onlara teşekkür etmeyi zar zor hatırladım."

"Belki de seninle gitmeliydim." Shane'in sözleşmeyi imzalamak için tek başına gitmesine karar vermişlerdi, böylece basında çıkan haberler tamamen onlar hakkında olmazdı.

Muhtemelen yine de öyle
olacaktı. "Peki, bu akşam
yemeğe çıkalım mı?"

Ilya gülümsedi. "Randevu. Evet. O formayı giyebilir
misin?" Shane güldü. "Hayır."

"O zaman seni yatağa götüreyim mi? Ve sadece o formayı giyersin?"

Shane eğilip onu öptü. "Bu bir şaka mı?"

"Evet. Herkese yaparım."

"Kapa çeneni."

"Troy inanılmazdı."

Shane onu iki eliyle itti. "Sen en kötüsüsün. Gel beni mahvet."

Ilya sırıttı ve onu merdivenlerden yukarı kovaladı.

Ilya aynada kendini incelerken elini yanağına götürdü. Tıraşlı olmak garip geliyordu, ama yüzünde sakal bırakmak da özensiz görünür diye düşünmüştü. Mükemmel görünmek istiyordu.

Ne de olsa bugün onun düğün günüydü.

"Hayret," dedi arkasında bir ses. Ilya döndü ve David'in Ilya'nın yatak odasının kapısında durduğunu gördü. "Kravatını bağlamana yardım etmeyi teklif edecektim ama belli ki yardımıma ihtiyacın yok."

Ilya ona gülümsedi, sonra kendi kol düğmelerini çıkardı. Yuvarlak altın ve sedef düğmeleri Shane'in babasına uzattı. "Bunları takmama yardım edebilirsin."

David gülerek öne çıktı ve kol düğmelerini aldı. "Beni işe yarar hissettirmeye çalıştığın için teşekkür ederim."

"Shane'in yardıma ihtiyacı yok mu?"

"Yuna ona yardım ediyor," dedi David, ikisi de bunun Shane'in ihtiyacı olan tüm yardımı aldığını anladılar.

Ilya sol bileğini uzattı ve David onu bir eliyle dikkatlice tuttu. David'in manşet düğmesini Ilya'nın beyaz gömleğinin kumaşından dikkatlice geçirmesini izlerken, Ilya'nın içinde karışık duygular yükseldi.

Ilya'nın babası hayatta olsaydı bile orada olamazdı ve Ilya da onun orada olmasını istemezdi, ama David'in burada olup ona hazırlanmasına yardım etmesi hoştu. Hoşdan da öteydi.

"Sadece bir çocuğumuz olabildi," dedi David sessizce. "Evlat edinmeyi düşündük, ama sonunda Shane'i olabildiğince iyi bir insan yetiştirmeye odaklanmaya karar verdik. Bence bu konuda iyi bir iş çıkardık."

Ilya bu mütevazı sözlere gülümsedi.

"Onun bugün olduğu adamdan daha fazla gurur duyamazdık," diye devam etti David. "Stanley Kupası yüzüğüm yok, ama Shane'im var."

Ilya yutkundu. "Onunla ben ilgilenirim."

David ona gülümsedi. "Biliyorum." İlk manşeti bitirdi, sonra Ilya'nın sağ elini tutup o manşet düğmesini takmaya başladı. "Söylemeye çalıştığım şey, ve Yuna her zaman daha iyi konuşmacı olmuştur, Shane gibi harika bir oğlum olduğu için kendimi çok şanslı hissetmişimdir, ikinci bir oğlum olacağını hiç beklemiyordum."

David'in elleri ve Ilya'nın gömlek manşeti bulanıklaştı. Ilya, düğün başlamadan ağlamamaya çalışarak hızla gözlerini kırptı. David işinden başını kaldırdı ve Ilya onun gözlerinde de yaşlar gördü.

"Düğün gününde ailenin yanında olmaması adil değil," dedi David, "ve haddimi aşmak istemem ama..."

Ilya, David'i sıkıca kucaklamadan önce onun sadece bu kadarını söylemesine izin verdi. "Ailem burada," dedi basitçe ve şaşırtıcı bir kararlılıkla.

Ilya'nın hayatındaki hiçbir şeyin gerçek olması imkansız görünüyordu; *Shane Hollander ile* evlenmek üzere olması. *İnsanların* önünde. Gelecek sezon takım arkadaşı olacak olmaları. Ilya'nın resmi olarak Shane'in ailesinin bir parçası olmak üzere olması ve bir gün Shane ile kendi ailelerini kurmaları. Düşünmesi bile çok şaşırtıcıydı, bu yüzden Shane'in babasına sarıldı ve ağlamamaya çalıştı.

Uzun bir süre sonra birbirlerini bıraktılar ve David bir adım geri attı. Bir kez burnunu çekti, sonra "Eh, iyi görünüyorsun" dedi.

Ilya aceleyle gözlerini sildi. "Genelde, evet."

David, duygularını bu kadar açıkça göstermeye alışkın olmadığı için biraz garip bir şekilde ayaklarını sürüdü ve pencereden dışarı baktı. "Anya, Pike çocuklarını bahçede oyalamaya çalışıyor."

"Güzel. Ve teşekkür ederim. Gömleğimi düzeltmeme yardım ettiğin için. Ve..." Ilya, Yuna ve David'in desteğine, oğullarına ve görünüşe göre kendisine de duydukları sevgiye ne kadar minnettar olduğunu kelimelerle ifade edemiyordu. Shane'i böyle bir adam olarak yetiştirdikleri ve Ilya'nın ona layık olduğunu düşündükleri için. Sonunda, "Her şey için" diyerek sözlerini bitirdi.

David başını salladı. "Shane'i bu kadar mutlu ettiğin için teşekkürler. Birbirinize çok yakışıyorsunuz."

Ilya gülümsedi. "Evet. Artık dünyanın ne kadar iyi olduklarını görmesinin zamanı geldi."

"Vay canına," dedi Shane.

Giyindiği misafir odasının perdesini açtı ve Ilya'nın arka bahçesindeki insan sayısına inanamadı.

Arka bahçemiz, diye hatırlattı kendine. Artık birlikte yaşıyorlardı.

"Şaşırdın mı?" diye sordu Yuna, onun yaka çiçeğiyle uğraşırken. "İkiniz de çok popülersiniz." "Son zamanlarda pek popüler hissetmiyorum."

"Ama öylesin. Kabullen." Geri çekilip hayretle baktı. "Çok yakışıklısın!"

"Öyle mi? İyi mi görünüyorum?" Shane aynaya dönüp kendini inceledi. Smokin değil, açık gri bir takım elbise giymişti, soluk mavi bir kravat takmıştı ve şimdiden terlemeye başlamıştı. Saçını kestirmişti ama yine de oldukça uzundu ve saçlarını açık bırakmıştı.

"Kit Harington'a benziyorsun," dedi annesi onu teselli ederek. "Kit sakal bırakamasa."

Shane homurdandı. "Teşekkürler anne. Babam Ilya'nın hazırlanmasına yardım ediyor mu?" "Evet, ama biliyorsun ki bu ikisinin takılmak için bir bahane birlikte vakit geçirmek için bir bahane olduğunu biliyorsun."

Shane buna gülümsedi. Ilya'nın bugün burada ailesi olmasını diledi, ama Shane'in babasına bu kadar yakınlaştığı için mutluydu.

"Peki," dedi annem, ona gülümseyerek, "muhtemelen aşağı inmemiz gerek. Yüzük sende mi?"

Shane cebini okşadı. "Evet."

"Ve zil sesini kapattın mı?"

"Telefonu evde bırakacağım. Ama evet."

Annem tekrar pencereden dışarı baktı. "Oh! Ilya dışarıda." Shane pencereye gitmeye çalıştı, ama Yuna onu durdurdu. "Onu törende göreceksin! Ondan önce onu görmek uğursuzluk getirir."

"Anne. Onu bu sabah gördüm. Birlikte uyandık, kahvaltı yaptık." Yaptıkları üçüncü şeyi söylemedi.

"Beni şımartın biraz. Tek çocuğum evleniyor! Biraz çılgınlık yapmaya hakkım var."

Shane gülümsedi ve biraz garip bir şekilde ona sarıldı, çünkü ikisi de göğüslerine takılı çiçekleri ezmemek için dikkat ediyorlardı. "Sen gerçekten dünyanın en iyi annesisin."

"Şey," dedi, sesinde hafif bir titremeyle. "Sen bunu kolaylaştırdın."

Birlikte merdivenlerden aşağı indiler, sonra birkaç hafta öncesine kadar Ilya ve Shane'in birlikte çekilmiş çerçeveli fotoğraflarıyla dolu olan oturma odasından geçtiler. Shane hala onları çekmecelere saklama dürtüsü hissediyordu, ama onları görmekten de çok hoşlanıyordu. Artık saklayacak hiçbir şeyin olmadığını bilmek hoşuna gidiyordu.

Arka kapıdan dışarı çıktığında, kalabalık onu bir kez daha şaşkına çevirdi. Ev ile nehir arasındaki çimlere yüz kişiye yakın insan sıkışmış durumdaydı.

Hayden, Jackie ve çocuklarını gördü. Farah ve kocası Leah ve Max ile sohbet ediyorlardı. Wyatt Hayes ve karısı Ryan ve Fabian ile gülüyorlardı. Troy ve Harris, Ilya'nın koçu olan Shane'in şu anki koçu ve muhtemelen Koç Wiebe'nin karısı olan bir kadınla konuşuyorlardı. Rose, çimlerin diğer ucunda Shane'e el salladı. Orada, Shane'in dün üçü birlikte öğle yemeği yerken tanıştığı Ilya'nın arkadaşı Svetlana ile konuşuyordu. Rose'a gizlice bakan bir grup Centaurs oyuncusu vardı. Aslında, *çok* sayıda Centaurs oyuncusu vardı.

Hayden dışında orada bulunan tek Montreal oyuncusu J.J.'di ve Shane onu gördüğü anda biraz boğazı düğümlendi. Arkadaşlıkları yeniden sağlam bir zemine oturmuştu, ama J.J.'nin burada olması Shane için hala çok önemliydi.

Sonra Shane, kalabalığın içinde Zane Boodram ile konuşan Ilya'yı gördü. Bordo takım elbisesiyle elbette muhteşem görünüyordu. Anya, taze tımarlanmış ve başında bordo bir fiyonk ile onun ayaklarının dibinde duruyordu.

Shane, Ilya'ya yaklaşmasının uygun olup olmadığından emin değildi. Her şey çok rahat bir ortamda geçiyordu; sandalyeler bile yoktu.

Ilya döndü ve bakışları buluştu. Ilya ona rahat ve seksi gülümsemesinden birini attı ve Shane vücudunun taşa dönüştüğünü hissetti.

Evleniyoruz.

Dirseklerine hafifçe dokundu ve dönüp töreni gerçekleştirmek için tuttukları sulh hakimi gördü. "Hazır mısın?" diye sordu sıcak bir gülümsemeyle.

Shane tekrar Ilya'ya baktı ve "*Şimdi mi?*" diye sordu.

Ilya başını salladı.

Shane nefes verdi. "Evet. Hazırım."

"Yüzük sende mi?" Shane, herkesin önünde birbirlerinin karşısında dururken fısıldadı.

Ilya gözlerini devirmekten zorlukla kendini alıkoydu. "Neden? Önemli mi?"

Shane ona kızgın bir bakış attı ve sulh hakimi Nancy töreni başlattı.

Muhtemelen çok güzel sözler söyledi, ama Ilya sadece Shane'e odaklanmıştı. Shane çok yakışıklı ve çok mutlu görünüyordu. On üç yıl önce Saskatchewan'daki bir arena otoparkında Ilya'nın görmezden gelmeye çalıştığı kişinin bu olduğunu inanmak zordu.

Sadece çiller aynı kalmıştı. Koyu renkli, zeki gözleri ve uzun siyah kirpikleri. Sevimli küçük burnu ve yumuşak, çekici dudakları. Hepsi aynıydı.

Ilya'nın ona baktığında kalbinin deli gibi çarpması da aynıydı.

"Ilya?" Nancy nazikçe sordu.

"Hm? Pardon." Etrafında kahkahalar duydu ve utangaç bir gülümsemeyle karşılık verdi.

"Artık yüzüğü çıkarabilirsin."

Doğru. Evet. Düğün.

Ceketinin cebinden yüzüğü çıkardı ve talimat bekledi. Kendi yeminlerini yazmadılar çünkü ikisi de pek konuşkan değildi.

"Lütfen beni tekrar edin," dedi Nancy. "Burada bulunan bu kişileri çağırıyorum..."

Ilya, biraz beceriksizce sözleri tekrarladı. Aksanı her zamankinden daha mı kötüydü? Ses tonu gülünç geliyordu.

"Ben, Ilya Rozanov'un..."

Oh, iyi. İkinci isimlerini kullanmamayı hatırlamıştı. Ilya, babasının bugün burada olmasını istemiyordu. Sözleri tekrarladı.

"Shane Hollander'ı, yasal eşim olarak kabul ediyorum."

Tamam, belki de kendi yeminlerini yazmalıydılar. Bunlar çok kasvetliydi. Tamamen sert ve duygudan yoksundu. Bu sıkıcı yeminlerden kim bir şey hissedebilirdi ki?

Ilya, Shane'in adına gelmeden önce sesi çatladı. Bu da Shane'in yüzünü buruşturmasına neden oldu, Ilya'nın tahminine göre, ağlamamak için kendini zor tutuyordu.

"Üzgünüm," diye fısıldadı Ilya.

Shane sadece başını salladı, dudakları sıkıydı. Biraz çaba sarf ederek, yeminleri tekrar etme sırası geldiğinde başardı. Sonra Nancy, yüzükleri takas ederken söylemeleri için onlara birkaç kelime daha verdi.

"Bu yüzükle seni seveceğim, onurlandıracağım ve değer vereceğim. Ve bu yüzük benim sevgimin sembolüdür," dedi Shane.

"İğrenç," diye mırıldandı Ilya, bu da Shane'i güldürdü.
Bu da diğerlerini güldürdü.

Shane, yeniden boyutlandırılan yüzüğü Ilya'nın parmağına taktı ve Ilya ona aptalca gülümsedi.

Nancy, "Sizleri, Shane ve Ilya, karı koca ilan ediyorum. Evliliğinizi bir öpücükle kutlayabilirsiniz" diyerek sıkıcı bir konuşma yaptı.

Evet, tabii ki. Ilya Shane'i yakaladı, eğdi ve ona bir öpücük kondurdu. Herkes alkışladı.

Shane öpücükten sonra sersemlemiş görünüyordu, ama Ilya birleşmiş ellerini havaya kaldırdı ve "Biz evlendik!" dedi.

Ilya şimdi nereye gitmeleri gerektiğini bilmiyordu. Koridor falan yoktu ve burası onların eviydi.

"Şey," dedi Nancy sessizce, "hala bazı belgeleri imzalamanız gerekiyor." "Oh, doğru," dedi Shane. "İçeride mi?"

"Evet," diye onayladı Ilya. En azından artık gidecekleri bir yer vardı. Kalabalığa, "Bazı belgeleri imzalamamız gerekiyor, ama partiye geri döneceğiz!" dedi.

Daha fazla tezahürat. Evan Dykstra, "DJ'e ihtiyacın var mı?" diye seslendi. Ilya onu işaret etti. "Hayır."

Arkadaşları etraflarında tezahürat yaparken, ellerini sıkıca tutarak eve doğru hızlıca yürüdüler.

"Bu gerçek düğün değildi," diye Ruby'ye güvence verdi Ilya, ikisi de pasta yerken. "Gerçek olan, senin yaptığın düğündü. Bu sadece gösteriydi."

Ruby ona gülümsedi, sonra kız kardeşi Jade'e dirsek attı. "Sana *söylemiştim*."

Akşam yaklaşıyordu ve biri, Yuna'nın arka bahçeye sıralar halinde asılmasında ısrar ettiği ışık zincirlerini yakmıştı. Çok güzel görünüyordu. Büyülüydü.

Ilya'nın komşusunun çocukları Willa ve Andrew yaklaştılar ve Ruby ile Jade'i, çok fazla koşma gerektiren bir oyun oynamak için yanlarına çektiler.

"Ee," dedi Ilya'nın arkasından bir ses. Çimlerde oturduğu yerden başını kaldırıp baktı ve Hayden'ı gördü. "En iyi arkadaşımı çaldın."

"Evet. Ama sen bizi FanMail videosunda ifşa ettin, yani belki de ödeştik."

"Bak, bunun için gerçekten çok üzgünüm. Ben..."

Ilya güldü ve ayağa kalktı. "Şaka yapıyorum."

"Oh. Peki, sizin adınıza sevindim," dedi Hayden somurtkan bir şekilde. "Ve Shane'in Montreal'den ayrılma nedenini anlıyorum. Ama onun yokluğunu özleyeceğim."

"Ottawa ile sözleşme imzalamalısın. Sözleşmen muhtemelen ucuzdur, değil mi?"

Hayden başını salladı. "Sen sevilmesi zor bir adamsın, Rozanov."

"Shane öyle düşünmüyor."

"Shane ne düşünmüyor?" diye sordu Shane, Ilya'nın arkasına gizlice yaklaşarak.

"Hiçbir şey," dedi Ilya, yeni kocasına aşık bir aptal gibi gülümseyerek.

"Şey..." Shane gergin bir şekilde konuştu. "Annem kafasına, herkesin önünde dans etmemiz gerektiği fikrini sokmuş."

"Öyle mi?"

"Dürüst olmak gerekirse, ben bunu hiç düşünmemiştim, ama sanırım bu düğünlerde yapılan bir şey, değil mi?"

Hayden şaşkın bir ifadeyle baktı. "Evet, bu lanet olası bir düğün geleneği, seni aptal. Siz bir şarkı bile seçmediniz mi?"

"Shane hiçbir şarkı bilmiyor," dedi Ilya.

Shane, Ilya'nın esprisini kabul edemeyecek kadar gergindi. "Yani, müziği sorumlu olan kişiden bir şarkı çaldırıp, çimlerin ortasında slow dans mı yapacağız? Ben dans etmeyi pek bilmiyorum."

"Hadi," dedi Ilya ve elini uzattı.

Harris müzik görevini üstlenmiş ve telefonunu Ilya'nın kablosuz hoparlörlerine bağlamıştı. Hoparlörleri biri dışarıya getirmişti.

"Harris," diye seslendi Ilya bahçenin ortasından. "Romantik bir şey çal."

"Seçimi *bana mı* bırakıyorsun?" Harris'in sesi korkmuş gibiydi.

"Ne giyersen giy. Sorun değil." Ilya, Shane'in endişeli yüzüne baktı. "Kısa bir şey giy."

Ilya elini Shane'e uzattı. "Oh, *sen* mi

yönlendireceksin?" diye sordu Shane.

"Evet. Çünkü sen dans edemiyorsun."

Shane homurdandı ve elini tuttu, sonra Rihanna'nın "Diamonds" şarkısının giriş kısmı çalmaya başlayınca diğer elini Ilya'nın sırtına koydu.

"Bu garip bir seçim gibi," dedi Shane. "Hayır,"

dedi Ilya yumuşak bir sesle. "Mükemmel."

Rihanna, Ilya'nın gizlice Shane'i hatırlatan sözleri söylerken, onlar ışıkların altında, sevdikleri herkesin çevresinde dans ettiler, daha doğrusu döndüler.

"Oh," dedi Shane, şarkının ortasında. "Bunu daha önce duymuştum."

Ilya güldü. "Seni o kadar çok seviyorum ki, bu çok kötü."

Shane ona gülümsedi. "Bu çok kötü, çünkü bundan daha iyisi olamaz."
"Hayır," dedi Ilya sevgiyle. "Öyle olduğunu sanmıyorum."

Epilog

Ekim

"Biliyor musun," dedi Shane. "En son Ottawa Centaurs'un evindeki açılış maçına gittiğimde on iki yaşındaydım."

Ilya ona gülümsedi. O sabah uyandığından beri gülümsemeyi kesememişti ve Shane de en az onun kadar neşeliydi. Uyandıklarında birbirlerini öptüler, sonra Anya'yı koşuya çıkardılar. Birlikte büyük bir kahvaltı hazırladılar ve güzel, güneşli bir gün olduğu için arka terasta yediler. Shane, Ilya'ya kahvaltıda ilacını almasını hatırlatmıştı. Bu gereksiz bir şeydi, çünkü Ilya'nın telefonunda hatırlatma alarmı vardı, ama yine de çok tatlı bir davranıştı. Shane, bunun önemli bir açılış gecesi ritüeli olduğunu ısrar ettiği için David ve Yuna ile öğle yemeği yediler.

Birlikte arenaya gittiler ve Willa ile Andrew'un evinin önündeki yolda durup moral konuşması yaptılar ve pankartlarını okudular. Bu sefer pankartta *Shane Hollander + Ilya Rozanov =* yazıyordu ve ardından Stanley Kupası'nın kaba bir çizimi vardı.

Mükemmel bir gün olmuştu. Ilya, önümüzdeki on yılın da böyle geçmesini dört gözle bekliyordu.

"İyi görünüyorsun," dedi Ilya. "O aptal logo olsa bile." Shane formasına baktı. "Gittikçe sevmeye başladım." "Yalancı."

"Flört etmeyi bırak da sıraya gir," dedi Bood gülümseyerek. "Shane, sen Luca ve Tanner'ın arasında, en önde olman gerekiyor."

"Evet," dedi Ilya ciddiyetle. "Sıranın arkası *kaptanlar* içindir."

Shane kendi formasına tekrar baktı, bu sefer sol göğsündeki boş alana. "Doğru. O C harfinin olmamasına alışkın değilim."

"Alış buna," dedi Ilya, kendi C harfini dokunarak. "Bu tam burada kalacak."

Shane ona alaycı bir selam verdi, sonra sıraya girdi.

"Lanet olası prima donna," diye alay etti Bood. "Kim olduğunu sanıyor bu adam?" "C harfi için geliyor."

Ilya gülümsedi. "Biliyorum."

Shane'in adının çağrıldığını duydu, ardından nihayet kendilerine ait olduğunu iddia edebilecekleri yerel süperstarı alkışlayan kalabalık bir seyircinin uğultusu duyuldu.

"Siktir. O zaten bizden daha popüler," dedi Bood. "Belki de *senden* daha popüler."

Birkaç dakika sonra, Ilya buzun üzerine fırladı ve buzun ortasında daireyi tamamladı. Shane tam karşısında duruyordu, geniş bir gülümsemeyle. Ilya da gülümsedi.

"Sanırım sonunda o afişlerden birini almanın zamanı geldi," dedi Bood, tezahüratlar ve gürültülü müzik sesinin üstüne. "Bu sefer gerçekten."

Kesinlikle alacaklardı. Ilya hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştı. "Hadi alalım şunu."

Teşekkür

Heated Rivalry'yi okuyan, yorumlayan ve tavsiye eden herkese çok teşekkür ederim. Kitabın bu kadar sevilmesi beni çok mutlu etti, gerçekten minnettarım.

Ilya ve Shane'i sevdiğinizi bana yazan herkese teşekkür ederim. Fan sanatları yapan herkese. Kitaptaki, kimsenin fark etmeyeceğini düşündüğüm küçük detayları fark eden ve günümü tamamen güzelleştiren herkese. Hokey izleyen Discord grubumdaki herkese ve yazar destek gruplarımdaki herkese. Rusça ifadelerde bana yardımcı olan Rusça konuşanlara. Bu devam kitabının yazılmasını sağlayan ajansım Deidre Knight'a. Her zaman birlikte çalışması kolay olan Carina Press'teki herkese. Bu kitabı daha iyi hale getiren harika editörüm Mackenzie Walton'a.

Ve son olarak, bana sonsuz destek veren ve sabırları için gerçekten minnettar olduğum eşim Matt ve çocuklarım Mitchell ve Trevor'a teşekkür ederim.

Yazar Hakkında

Rachel Reid, hayatı boyunca Kanada'nın Nova Scotia eyaletinde yaşamıştır ve muhtemelen yaşamaya da devam edecektir. İki sıkıcı diploması ve iki ilginç oğlu vardır. Çocukluğundan beri hokey hayranıdır, ancak ne yazık ki kendisi NHL'ye girebilmiş değildir. Seksi erkeklerin seksi şeyler yaptığı ve havalı kadınların harika olduğu kitapları sever.

Hokey oyuncuları hakkında heyecan verici paylaşımları takip etmek isterseniz Rachel'ı Instagram'da rachelreidwrites ve Twitter'da @akaRachelReid adreslerinden, her zaman okuduğu kitapları takip etmek isterseniz Goodreads'ten takip edebilirsiniz. Daha fazla yazı yazdığı web sitesi ve blogu www.rachelreidwrites.com adresindedir.

Cait Nary'nin Season's Change kitabından bir alıntı okumaya devam edin.

Deneyimli bir hokey oyuncusu ve bir çaylak birbirlerinden uzaklaşamıyorlar —veya kendi arzularından—bu seksi, samimi, zıt kutupların birbirini çektiği hokey romantizminde.

Season’s Change

Cait Nary

Birinci Bölüm

Kondisyonu yetersiz bir çaylak gibi kusmak, Olly Järvinen'in Washington Eagles'a transfer olduktan sonra katıldığı ilk Kuzey Amerika Hokey Birliği antrenman kampına pek de hayırlı bir başlangıç değildi.

Ama işte burada, siyah plastik çöp tenekesinin üzerine eğilmiş duruyordu. Boğazının arkasında asit yanıyordu, koşu bandında sprint yapmaktan ciğerlerinde oluşan yangınlardan daha kötüydü. Hak etmediği bir mucize eseri, maksimum oksijen alım değeri geçen yıla göre sadece biraz daha düşüktü. Çöp tenekesinin içi kenarlarında parıldayan su şişeleri, ıslak mendiller ve o sabah zorla yuttuğu protein barının yarı sindirilmiş parçaları varken, bunun için minnettar olmak zordu.

"İyi koştun Olly. İyi misin?" diye sordu antrenör, sıkma şişe ve havlu uzatarak.

"İyiyim." İstese de sert bir cevap vermedi. Bunun yerine, suyu ve safra tadını tükürdü, omuzlarını düzeltti ve dikey sıçrama testi için sıraya girdi. Önündeki adamı tanımıyordu. Olly gözlerini aşağıda tuttu, eski ter ve on sekiz yaşındaki bir erkeğin kararlılığı kokan havayı içine çekti. Yirmi dört yaşında bu ona ulaşılamaz geliyordu.

Olly'nin kamp hazırlıkları her zaman kusursuzdu. O bir süperstar değildi, bu yüzden böyle olması gerekiyordu. Ama bu yıl öyle olmadı ve bunun için kendini suçlamaktan başka bir seçeneği yoktu. Berbat bir durumdaydı: egzersiz yapmıyor, doğru beslenmiyor, Duluth'taki antrenörüyle karşılaşmamak ve babasından spor salonuna gitmediğini duymamak için kulübesinde saklanıyordu. Babası ona sesli mesajlar bırakmıştı, ama hayatında ilk kez geri aramadan mesajları silmişti.

Olly'nin yaptığı ya da yapmadığı antrenmanlar artık önemsizdi. Testleri geçmeli, kampı geçmeli, sadece bunu atlatmalıydı. Sezonun geri kalanını düşünemiyordu — seksen iki

lanet olası maç ve muhtemelen playofflar, eğer o zamana kadar hala takımda kalırsa - yoksa midesi yine bulanırdı.

Belki kadroya giremezdi; belki Eagles'ın alt takımına gönderilirdi.

Belki de oradan çıkıp bu işi bitirecekti.

Ama Olly pes eden biri değildi. Yaptığı hatalar onu bu duruma sokmuştu. Sonuçlarına katlanmak zorundaydı.

Bu yüzden ağırlık odasından çıktı ve buz üstünde yapılacak testler için giyindi. Soyunma odası gürültülüydü, heyecan verici müzikler çalıyordu ve Eagles'ın kaptanı Mike Dewitt odada cesaret verici bir tur atıyordu.

"İyi görünüyorsun, Järvinen." Bu bir yalan olmalıydı.

Olly başını salladı ve gözlerini paten bağcıklarına dikti. Dewitt bir saniye orada durdu, sanki bir cevap bekliyormuş gibi. Cevap alamayınca yoluna devam etti.

Olly geçen yıl kamp için heyecanlıydı. Bunu hatırlıyordu. Minnesota'daki memleketinin takımıyla sözleşme imzalamıştı: annesi, teknesi ve iki kardeşinden iki saat uzaklıkta, üçüncü kardeşi Sami ise Minneapolis'te yirmi dakika uzaklıktaydı.

Sonuç ne oldu, bakın.

Ardından yapılan buz üstü testler bulanık bir anı olarak kaldı. Olly, testin ortasında yine kustu. Bunun fiziksel kondisyonundan mı, yoksa başka bir şeyden mi kaynaklandığını bilmiyordu. Belki onu takımdan çıkaracaklardı; ama o bunu istemiyordu, o bir profesyoneldi, asla kasten işleri batırmazdı. Ama belki de kasten batırmıyordu. Belki de sadece... batırıyordu.

Başka bir çöp tenekesini devirdi. Başka bir antrenör ona başka bir havlu ve su şişesi uzattı. Ağzındaki Gatorade'i tükürdü.

Olly kaskını tekrar taktı ve bir şekilde, nasıl olduysa, beyni devre dışı *kaldı* ve vücudu, buzun kayganlığı ve patenlerinin çaprazlaması, hamstringlerinde, kuadrisepslerinde ve ciğerlerinde yanma hissi, sanki bu acı bir şeyi düzeltecekmiş gibi, acıya dayanarak, dayanıklılık testini en iyi zamanlardan biriyle geçti.

Olly, kapıdan sendeleyerek geçti, sırt sıvazlamalardan ve *tebriklerden* kaçınmayı başardı. Diğerleri bitirirken başını eğik tuttu;

yeni başlayan savunma oyuncularından biri koninin üzerine takılıp buzun üzerinde yuvarlandığında diğerleriyle birlikte gülmedi.

Buzdolabı büyüklüğündeki çaylak gülmeyi bırakıp testini avantajını kaybetmeden tamamladığında, Dewitt — herkes ona Dewey derdi — Olly'yi soyunma odasında köşeye sıkıştırarak kaptanlık görevini yerine getirdi. "İyi günler," dedi ve omzuna yumruk attı.

Öyle olmamıştı. Olly bunu biliyordu. Kafasına Eagles markalı bir tişört geçirdi, Dewey'in kare çenesini ve tuz-biber sakallarını geçici olarak gizledi. "Teşekkürler."

"Seni DC'ye hoş geldin demek istedim. Durumunu kontrol etmek için. İyi uyum sağladığından emin olmak için."

Olly, nihai kadroda adını görene kadar yerleşmenin bir anlamı yoktu. Bunu söylemek yerine, "Evet" dedi.

"Senin için bir daire ayarladık," diye devam etti, "D-League'den yeni gelenlerden biriyle birlikte. Yeni gelenlerin bir destek sistemine sahip olmasını istiyoruz. Benji iyi biridir, kenar çalışması pek iyi olmasa da."

Olly konvulsif bir şekilde yutkundu. Dewitt'in Olly'nin son oda arkadaşı hakkında ne duyduğunu, profesyonel Kanadalı nezaketi arkasında ne düşündüğünü merak etmekten dayanamıyordu.

"Sana onun numarasını mesaj atacağım. Bu gece git."

"Tamam," dedi Olly, biraz geç kalmış bir şekilde. Neden nihai kadro açıklanmadan önce onu hemen bir daireye taşınmaya zorladıklarını anlamıyordu. NAHA oyuncuları kesin olarak seçilene kadar konut alamazlardı. Olly ise kesin olarak seçilmiş değildi.

Bunun yerine kendini... zayıf hissediyordu. Yorgun. Kamp ve Minnesota'dan buraya kadar süren yolculuktan sonra bile olması gerekenden daha fazla yorgundu. Yarı yolda durursa uyuyamayacağını bildiği için tüm yolu tek seferde kat etmişti. Dün gece de uyumamıştı, yeni oyuncuların kaldığı Arlington oteldeki klima ünitesinin uğultusunu dinlemişti. Tabii gelecekteki oda arkadaşı hariç.

Kampın onu yeterince yoracağını ve belki, belki, belki yaz boyunca hiç uyuyamadığı gibi uyuyabileceğini ummuştu.

Midesinden yayılan gerginliği hisseden Olly, bundan şüphe duydu.

Benji Bryzinski, Pennsylvania'nın Duncannon kasabasından gelen aptal bir adamdı, ama *başarmıştı*.

Antrenman kampının ilk gününden sonra, Washington'daki dairesinin balkonundaki korkuluğa yaslanıp, nehrin mavi cam ofis binaları tarafından çevrelenmiş olduğu yeri seyrederken kendine böyle söyledi.

Aslında tam olarak DC'de değildi. Ama Rosslyn, Virginia, antrenman pistine daha yakındı ve sözleşmesinin önümüzdeki üç yılı boyunca orada çok fazla zaman geçirecekti. Tanrım. Lanet olası NAHA: yedi yaşından beri uğruna çalıştığı her şey. Gülümsedi, heyecan vücudunu sarstı.

Kamp zordu, elbette zordu, ama o, tüm o yıllar boyunca yaptığı çalışmaları, spor salonunda geçirdiği onca saati onurlandırıyordu; ikinci el kıyafetler giyip buz üzerinde ilk titrek adımlarını atan o küçük çocuk.

Ve Hershey'deki Eagles'ın Major Developmental League takımında iki yıl geçirdikten sonra kadroya girmişti. Konut mektubu ve bu güzel dairenin kira sözleşmesindeki imzası bunu gösteriyordu. Kamp öncesinde konut almak alışılmadık bir durumdu, hatta baş antrenör*,* sakatlık nedeniyle kadro dışı kalan bir defans oyuncusunun yerine son görevinden sonra ona *"önümüzdeki Ekim ayında kalıcı olarak geri döneceksin"* demişti.

Basketbol şortunun cebinde telefonu titredi. Telefonu cebinden çıkarmaya çalışırken, onu beton zemine düşürdü ve kötü bir ses çıkardı.

"Siktir." Telefonunun kırılması şu anda o kadar da kötü olmasa bile. Banka hesabındaki bakiyeyi düşünmeden bile yeni bir tane alacak kadar parası vardı.

Ablası Krista'nın yüzü, (kırılmamış) kilit ekranını aydınlattı. "Crate & Barrel'da uygun olduğunu düşündüğüm üç kanepe var. Onları denemek ister misin yoksa FaceTime'da gösterim mi?"

"Sen neyin en iyi olduğunu düşünüyorsan öyle yap."

Kız kardeşi derin bir nefes aldı. "Sana gösteririm."

Üç kanepe de aynı görünüyordu. Onun için önemli olan tek şey, kanepenin rahat olması ve 195 cm boyundaki vücuduna uygun büyüklükte olmasıydı. "Sen seç. Zaten benim fikrimin yanlış olduğunu söyleyeceksin."

"Peki," dedi. "Sanırım tabakların ve havluların hakkında da bir fikrin yok, değil mi?" Adamın ifadesinde gördüğü şeye gözlerini devirdi. "Bunu tek başına nasıl yapacağını düşündüğünü bilmiyorum."

"Bir yolunu bulacaktım." Tamam, kral boy yatak almaktan ötesini düşünmemişti. Ayrıca, belki oda arkadaşının eşyaları olacaktı. Fazla şey almak mantıklı değildi, ama işedikten sonra ellerini kurulamak için bir şey olması muhtemelen iyi olurdu. Benji, kız kardeşlerin yararlı olduğunu kabul etmek zorundaydı.

Krista'nın Washington'a gitme nedeni Benji'ye gümüş çatal bıçak takımı almak değil, kocasının bir Instagram modeliyle sevişirken onu yakalamak olsa da.

Yine.

Krista telefonu kapattığında, Benji'nin göğsünden öfke fışkırdı. Karın kasları gerildi; hala balkona yaslanmış olan eli o kadar sıkı yumruklandı ki, ön kolundaki tendonlar belirginleşti.

Aynı zamanda, Quinnipiac'taki terapistinin sakin, sabit sesini duyabiliyordu, ona bedenine girip ne hissettiğini değerlendirmesi gerektiğini söylüyordu.

Bilinçli olarak parmaklarını açtı. Bir nefes aldı, nefesini tuttu, bıraktı, bir nefes daha aldı.

Benji, Rob'un Krista'nın omuzlarına kolunu dolamışken bile garsonun eğilmesini izleme şeklini gördüğünde, onları ilk kez birlikte gördüğü andan itibaren Rob'un kötü bir adam olduğunu anlamıştı.

İçeri geri döndü, ayakkabılarını giydi, anahtarını cebine koydu ve kapıdan çıktı. Yerinde duramıyordu: düşüncelerinin akışını kesmesi gerektiğini biliyordu. Sakinleşene kadar kendine bir çıkış yolu bulmalıydı.

Dairesi, Potomac Nehri'ne paralel uzanan Mount Vernon Trail'den on dakikalık yürüme mesafesindeydi. DC kadar büyük bir yerde hiç yaşamamıştı ve doğaya yakın olmanın güzel olacağını düşünmüştü.

İlk gezisinin tadını çıkaramaması çok kötüydü. Benji, eşlerine ve sevimli köpeklerine gülümseyen nişanlı görünümlü kocaların hepsine yumruk atmak istiyordu.

Ama eve vardığında sakinleşmişti, kamyonetine atlayıp Pittsburgh'a gidip Rob McMeade'in kocaman cesedini gömmek için büyük bir çukur kazma ihtimali azalmıştı.

Krista kahvaltı barına yaslanmıştı. Mükemmel görünüyordu: Pittsburgh beyzbol şapkası ve spor ayakkabılarla sade, Duncannon'da bir aylık kiralarını ödeyebilecek kadar pahalı kot pantolon giymişti. Dün geldiğinde omzunu ıslatan, sadece birkaç gün ara vermeleri gerektiğini söyleyen ağlayan kadından tanınmaz haldeydi.

Benji'ye göre Krista'nın bir moladan daha fazlasına ihtiyacı vardı. Lanet olası bir boşanma avukatına ihtiyacı vardı. Rob, hokey maçlarına takımının süveterini giyen güzel bir eşe sahip olmayı severdi; başka kadınlarla yatmamayı sevmezdi. Ama Krista her zaman geri dönerdi.

Krista, Benji'nin hayatını optimize ettikçe, daha neşeli hale geliyordu. Anna Dewitt'e, Eagles'ın geleneksel sezon öncesi tatil günü barbeküsü hakkında mesaj atmıştı bile.

Kafasını kaldırıp sarı kaşlarını kaldırdı. "Gerçekten yeni bir kamyonete ihtiyacın var. Ne zaman yanına park etsem... 2002 model bir Toyota'yı takım arkadaşlarının yanına park edemezsin."

"Beni izle." Benji, uzun zamandır aynı boktan Tacoma'yı sürüyordu. Patenlerini giymek için yetmiş beş ritüel yapmıyordu, ama kamyoneti onun uğurlu tılsımıydı. ABD Ulusal Hokey Eğitim Merkezi'ne girmeyi başardıktan sonra, bir arkadaşının ailesinden ödünç alıp Michigan'a gitmişti. Davo'nun babası, NAHA'ya girdiğinde borcunu ödemesini söylemişti. O zamanlar Benji, bir kamyoneti vermek için ne kadar para gerekeceğini hayal bile edemiyordu. Ama Davo'nun annesi doktor, babası da okul müdürüydü, bu yüzden geriye dönüp bakıldığında, oğullarıyla aynı yaşta bir araba belki de o kadar da büyük bir fedakarlık değildi. (Benji, yaz boyunca Davo'nun babasını arayarak kamyonetin parasını ödemek istemişti. Babası ise bunun yerine bedava biletleri kabul edeceğini söylemişti.)

"İmajını daha fazla düşünmelisin." "Kimse benim ne tür bir araba kullandığımı umursamıyor."

Ne söyleyeceği kapı zili sesiyle kesildi — yeni oda arkadaşı gelmişti. Järvinen birkaç yıldır NAHA'da oynuyordu ama Benji'nin hatırladığı kadarıyla Minnesota'dan tuhaf şartlarla takas edilmişti. O bir merkez oyuncusuydu. Süper hızlı,

defansif bir oyuncuydu, ama tutarsızdı. Geçen sezonun sonuna doğru birçok sağlıklı çizik vardı. On iki golün altında. Kampta farklı gruplardaydılar, ama Benji onu gözlemlemeye devam etmişti. Benji'ninkinden farklı olarak, onun kenar çalışması kusursuzdu.

Saçları da çok güzeldi.

Benji, Krista'nın kapıya doğru yürüdüğünü izledi, omzunun üzerinden ona dar bir bakış attı, sanki onun imajı hakkındaki konuşma bitmemiş gibi - sanki umurunda mıydı, ya da hiç umurunda olacak mıydı?

Järvinen, Benji'nin kamyoneti hakkında pislik gibi davranan ya da sürekli Instagram hakkında konuşmak isteyen türden bir adam olmasa iyi olur.

Cait Nary'nin Season's Change kitabını kaçırmayın,
kitap satılan her yerde bulabilirsiniz.

www.CarinaPress.com

Telif hakkı © 2022 Cait Nary

Rachel Reid'in Game Changers serisinin geri kalanını kaçırmayın!

GAME CHANGER (birinci kitap)
HEATED RIVALRY (ikinci kitap)
TOUGH GUY (üçüncü kitap)
COMMON GOAL (dördüncü kitap) ROLE MODEL (beşinci kitap) THE LONG GAME (altıncı kitap)

Kitaplarınızı hemen alın!

Yeni çıkan kitaplarımız, özel teklifler ve daha fazlası hakkında bilgi almak için bizimle iletişime geçin!

CarinaPress.com'u ziyaret

edin Diğer iletişim yolları:

Twitter.com/CarinaPress
Facebook.com/HarlequinBooks
Instagram.com/HarlequinBooks
Harlequin.com/Newsletter

Carina Adores, LGBTQ+ karakterlerin sonsuza dek mutlu oldukları sonları buldukları son derece romantik çağdaş aşk hikayelerine ev sahipliği yapmaktadır.

SAILOR PROOF, Annabeth Albert MEET ME IN MADRID, Verity Lowell THE LIFE REVAMP, Kris Ripper
EĞER BİR ŞEYİ SEVİYORSANIZ, Jayce Ellis
D'VAUGHN VE KRIS DÜĞÜN PLANLARI, Chencia C. Higgins
BATMAK YA DA YÜZMEK, Annabeth Albert HALKA AÇIKLAŞMAK, Hudson Lin KİTAP ERKEĞİ, Kris Ripper
PARİS'TE SEKİZ HAFTA, S.R. Lane
ROMANTİK TARİF, Ruby Barrett YALANLAR PAKETİ, Charlie Adhara
DADININ FELAKETİ, Kitt Sterling BEYEFENDİNİN KÖTÜ ALIŞKANLIKLARI, Jess Everlee

Hemen siparişinizi verin!

CarinaPress.com'da daha fazlasını keşfedin.

carina press

Sizin de iyi bir kitabınız olduğunu düşünüyoruz!

Aşağıdaki türlerde yazıyor musunuz? Carina Press editörleri el yazmanızı görmek istiyor.

Şu anda satın alıyoruz
Romantizmin çoğu alt türü ve tüm heyecan seviyeleri:

- Çağdaş
- Erotik
- Paranormal ve Kentsel Fantastik
- Bilim Kurgu ve Fantastik
- Romantik Gerilim
- Tarihi
- Buraya alt türünüzü yazın. Gönderim kurallarımızı inceleyin!

Yayın programımızda kapsayıcılık ve temsilciliğe olan bağlılığımızı yeniden teyit etmek ve siyahi yazarlar, renkli yazarlar, engelli yazarlar, LGBTQ+ yazarlar ve diğer geleneksel olarak marjinalleştirilmiş ve yeterince temsil edilmeyen seslere özel bir davet sunmak istiyoruz. Listemizi kapsayıcı hale getirmek için çaba sarf ediyor ve romantik kitap okurlarını daha iyi temsil eden bir katalog oluşturmak için çalışıyoruz.

Gönderim kurallarımız hakkında daha fazla bilgi için lütfen şu adresi ziyaret edin: CarinaPress.com/WriteForUs

Gönderilen tüm metinler, yaklaşık 12 hafta içinde kapsamlı bir editoryal incelemeye tabi tutulur ve yanıtlanır.

ISBN-13: 9780369704436

The Long Game

Telif hakkı © 2022 Rachelle Goguen

Tüm hakları saklıdır. Eleştirel makale ve incelemelerde yer alan kısa alıntılar hariç, bu kitabın hiçbir bölümü yazılı izin olmadan hiçbir şekilde kullanılamaz veya çoğaltılamaz.

Bu eser bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, işletmeler, şirketler, olaylar veya yerlerle herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

Bu kitabın kalitesiyle ilgili sorularınız ve yorumlarınız için lütfen CustomerService@Harlequin.com adresinden bize ulaşın.

Carina Press
22 Adelaide St. West, 41st Floor
Toronto, Ontario M5H 4E3, Kanada
www.CarinaPress.com

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
- Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
- Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
- Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye'de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: **Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.**

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

🌸🍭☀️🦄🎃🎀🦋✨🌈💎🍀🖤💗💜🦜💫⚜️🧜‍♀️